

فهرست المقدمة من (اقصى الارب) ترجمة مقدمة الادب للزمخشري

- ٥ المقدمة الاولى فيما يتعلق باللغات وما يتفرع عليها وفيها فصول * فصل في بيان طريق ترجمة لسانی بلسان ديكر
- ٦ فصل در بيان اشتقاق لفظ لغت
- ٦ فصل در بيان آنکه لغة توقیفی و بوحیست یا قیاسی است و تحقیق مقال درین باب
- ١١ فصل در بیان آنکه هر لغة که در و شروط بنحیکانه باشد از درجه اعتبار ساقط گردد
- ١٢ فصل فی بیان اول من صنف کتابا فی اللغة و جمعها
- ١٤ فصل معلوم اوله که لغات عربیه بی کلیت ایله احاطه ممکن دکدر
- ١٧ فصل در بیان الفاظی که در قرآن مذکور نشد با آنکه از زمان عرب تا باین هنگام متواتر و زبان زده است
- ١٨ فصل فی بیان اختلاف السنة العرب و ما به الاختلاف
- ٢٨ فصل فی بیان الاختلاف الواقع بین العلماء فی انه هل هی فی القرآن لفظ معرب و تقریر المذاهب فيه
- ٣١ فصل فی بیان الالفاظ المعربة الواقعة فی القرآن و ترجمة معانیها
- ٣٥ تذیل فی فوائد متفرقة متعلقة بهذا الفصل فائدة بعض الفاظ عربیه و الفاظ عجمیه من حیث المادة متوافق واقع اولسدر احدهما آخر دن مأخوذ در دیک خطادر
- ٣٨ فصل فی درر فوائد و غرر عوائد یجب علی المتأدب ان یحفظها قرطه لسمع له و شنفا لاذن قلبه و فيه عدة فرائد فريده فی الالفاظ العربیه الاسلامیه
- ٤٠ فريده فی الالفاظ التي اول من تكلم بها الصحابي و التابعی
- ٤١ فصل فی الالفاظ التي ترك استعمالها بعد ظهور الاسلام
- ٤٢ فصل فی تعريف لفظ المولد و بیان بعض الكلمات المولدة
- ٤٧ فصل فی الالفاظ المتداولة فی افواه الناس و خطاها اهل اللغة
- ٤٩ فصل فی بیان نسبة الالفاظ الى معانیها الموضوعه و نسبة بعض الالفاظ الى بعض بحسب المعانی و فيه مقامات
- ٥١ مقامه * فی بیان فائدة الالفاظ المترادفة
- ٥٢ فی الالفاظ التي وردت بحرفین مثلاً بالزای و الذال و لا یدری اللغة ام لشغة
- ٥٦ مقامه * بعض علماء لغة اضدادی انکار یتدیلر
- ٥٨ الامثلة من الاضداد غیر ما ذکرناه سابقا
- ٦١ الامثلة من المشتركات المترتبة بحروف الهجاء من الالف الى الياء

- ٦٩ لفظ خذليك اشتقاقه بيان اولان اقوال عديده
 ٨٦ (عين) لفظنده اولان معاني عديده وبيان بعض الفوائد
 ٩١ (قرن) لفظنده اولان معاني وقاضى شرع حكاية سى واسكندره ذوالقرنين تسميه سى
 ٩٧ (كلب) لفظنده اولان معاني وكلبك بعض عجائب وغرايباتى وضروب امثال
 ١٠٢ مطلب فى بيان عجائب الاسد
 ١٠٤ (مسح) لفظى اضداددن اولوب حضرت عيسى عليه السلامه ودجال لعينه
 اطلاق اولندي
 ١٠٨ (نون) لفظنك معاني سى واسكندريه ده برتبه اوزرنده دكره قريب نحاسدن
 مصنوع بت وصفي
 ١١٦ فصل فى الالفاظ بالنسبة الى معانيها بحسب الوضع والاستعمال
 ١١٨ بعض الفاظ واردركه واضع آنى خاص وضع ايتش ايكن عام اولمق اوزره
 استعمال ايدرلر
 ١٢٣ لفظ ذئب مهموز وغير مهموز اولوز لكن همزه اصلدر
 ١٢٤ مقتضى قاعدة عربيه دركه مذكر ومؤنث جمع اولسلر مذكرك حكمنى
 تغليب ايدرلر لكن ايكي موضعه بوقاعده تخلف ايتدى
 ١٣٢ بعض الفاظ واردركه برقاج صفى جامع اولمدقجه معناسنه اطلاق اولنر
 ١٣٥ فصل فى بيان بعض الاحوال التى اختصت به اللغة العرب
 ١٤٠ وجه التسمية بأسمى الشهور
 ١٤٢ فصل فى الاتباع
 ١٤٥ المقدمة الثانية فيما يتعلق باللغة الفارسية وفيها فصول فصل فى بيان النسبة
 وتفصيل قسيمها
 ١٤٦ فصل فيما يمتاز به اللغة الفارسية عن سائر اللغات
 ١٤٨ فصل فى بيان المصادر الفارسية وكيفية اشتقاق المشتقات منها بالذات او بالواسطة
 ١٥٤ فى الامثلة المطردة للماضى المثبت المعلوم
 ١٥٥ الامثلة المطردة للماضى المنفى المعلوم بسميه اهل العربية حجدامطلقا
 ١٥٦ فصل فى اشتقاق الفعل المضارع من المصدر
 ١٥٧ فى بيان الفرق فى لفظ بودن وشدن
 ١٦١ فصل فى اشتقاق امر الحاضر
 ١٦٢ فصل فى اشتقاق امر الغائب ونهى الغائب

- ١٦٣ فصل فى اشتقاق اسم الفاعل من المضارع
 ١٦٤ فصل فى اشتقاق اسم المفعول من الماضى
 ١٦٥ فصل فى اشتقاق الصفة المشبهة من المضارع
 ١٦٦ فصل فى اسم الزمان والمكان
 ١٧٠ فصل فى اسم الالة وبناء المرة وبناء النوع وفعل التعجب واسم التفضيل
 ١٧١ فصل فى صيغة اسم التصغير
 ١٧٣ فصل فى الامثلة المختلفة الفارسية المرتبة على مراتبها فى الامثلة المختلفة العربية
 ١٧٤ فصل فى طريق جعل المصدر اللازم متعديا
 ١٧٤ فصل فى طريق جعل المعلوم مجهولا
 ١٧٥ فصل فى الضمائر
 ١٧٦ فصل فى اسم الاشارة
 ١٧٧ فصل فى ادوات الجمع فى اللغة الفارسية
 ١٧٩ فصل فى الالفاظ الفارسية التى يطرد حذف حروف من حروفها الاصلية
 ١٨١ فصل فى الالفاظ الدالة على التشبيه فى اللغة الفارسية
 ١٨٣ ايكي نسته بيتنده مقابله ومساوات تامه اولسه مياننه برالف ادخال ايدرلر
 مثلا برابر ولبالب
 ١٨٨ فصل فى الالفاظ التى تدل على الاتحاد والتى تدل على المغايرة
 ١٩٢ فصل فى الاستفهام
 ١٩٣ خاتمة المقدمة الثانية فى العبارات الفارسية التى جرت مجارى الامثال
 من المفردات والمركبات
 ١٩٤ باب الالف (٢٠١) آبدندان تركينك تحقيقى
 ٢٠٥ باب الباء (٢٠٩) پاماجان رفت تركينك تحقيقى
 ٢٢٠ باب التاء
 ٢٢٥ باب الجيم (٢٢٧) چشم وديده مياننده فرق
 ٢٣١ باب الحاء المهملة
 ٢٣٢ باب الخاء المعجمة
 ٢٣٨ باب الدال المهملة (٢٤٠) خسرو زمان دولتنده بش اعجوبه زمانه موفق اولدينى
 ٢٤٤ ان لادة فلادة مثلنك بيانده مستقصى عبارتتكم ترجمه سى
 ٢٤٩ باب الراء المهملة (٢٥٢) باب الزاء المعجمة

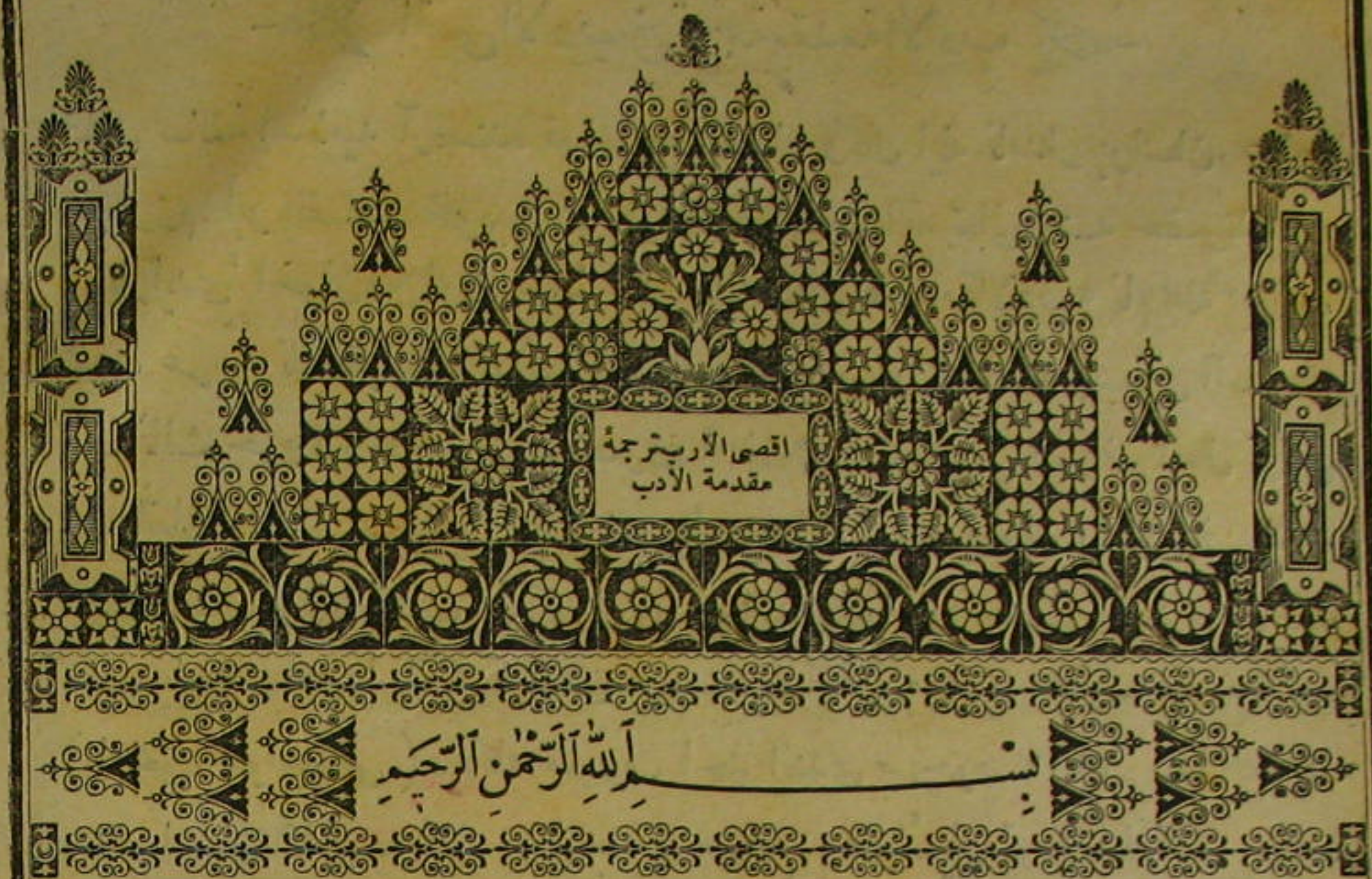
٢٥٦	باب السين المهملة (٢٦٥)	باب الشين المهملة
٢٧٠	باب الصاد المهملة	باب الضاد المهملة
٢٧١	باب الفين المهملة	باب العين المهملة (٢٧٢)
٢٧٣	باب القاء	باب القاف (٢٧٤)
٢٧٦	باب الكاف	باب اللام (٢٨٣)
٢٨٤	باب الميم	باب النون (٢٨٥)
٢٩١	باب الواو	باب الهاء (٢٩٢)
٢٩٤	باب الياء	
٢٩٨	ترجمة مؤلف جاز الله محمود بن محمد بن احمد الزحشري الخوارزمي وذكر مولقات او	
٣٠١	مؤلف مجمع الامثال ابو الفضل احمد ميداني ايله تحريف اسمائيه دائر لطايف	

اقصى الارب في ترجمة مقدمة الادب

علمای سالفه اسلامیه آره سندہ فوق العادہ فضل و کمال ایلہ نامدار بولنان علامہ
خوارزم ابو القاسم محمود بن عمر الزحشری رجبہ اللہ تعالیٰ عنہ حضرت تریونک
یادکار ایدی اخوان دین اولان جله آثار عالیہ سندن «مقدمه الادب» نام مجله مجله ده
لغات عربیه نک قواعد و فوائدی بش باب یعنی باب اول اسماء باب ثانی افعال
باب ثالث حروف باب رابع تصرف اسماء باب خامس تصرف افعال ترتیبی
ایله آتیان والفاظ عربیه بی لغات فارسیه دریہ ایله ترجمه و بیان آیتش و فن لغتہ
عظیم الامثال اولان کتاب مذکورک مندرجاتندن عوام و خواص حصہ مند آیتک
مقصودیلہ مشاہیر اساتذہ کرامدن بروسه ده کائن مرادیه مدرسته سی مدرسی
(اسحق خواجہ سی) دیملکه معروف احمد افندی مرحوم ١١١٧ سنہ ہجریہ
سندہ لسان عثمانیہ نقل و ترجمه و منافع و فوائدی توفیر ایلدکن ماعدہ
نیجہ نیجہ معلومات نافعه ضم لغات فارسیہ ذائر صرف و نحو اسلوبندہ قواعد
کلیہ و فوائد مخصوصه درج ایلہ مشدر . خصوصاً اول ترجمه ده ایکی مقدمه سرد
واتیان و مقدمه اولی ده لغات عربیه قواعدی بیان و نکات و مزایاییلہ لسان عربیہ
واقع امثال مضرب و مورد لریلہ و حروف هجا ترتیبی اوزره سرد و تمهید
ایدلش و مقدمه ثانیہ ده لسان عذب البیان فارسی نک قواعدی جامع نیجہ فصول
و تمہ و تکمله آتیان اولندقدن ماعدہ کذلک لسان مذکورده کی ضروب امثال حروف
هجا ترتیبی ایلہ سرد اولنوب هر مثل فصحاء عجمک اشعاریلہ تأیید ایدلش و مؤخر
مؤلف کتاب علامہ زحشرینک ترجمه حالی ذکر و اصل کتاب اولان مقدمه الادب
ترجمه سنہ شروع اولنہرق (اقصى الارب في ترجمة مقدمة الادب) نامیلہ کتبخانه عالمہ
یادکار قلمشدر مترجم مرحومک خط دستق ایلہ محرر و هر صحیفه سنک کنارندہ یک
چوق منافی حاوی منهواتیلہ موشع بولنان و هیج مطبوع نسخہ سی بولنمان اشبو کتاب
مستطاب ولی نعمت معظم سلطان ابن السلطان السلطان الغازی (عبد الحمید) خان ثانی
افند من حضرت تریونک سایه ترقی پیرایه جناب پادشاهیلرندہ معارف ناظری دولتوالسید
احمد زهدی پاشا حضرت تریونک انضمام همتی و مطبعه عامره مدیری محمد صلاح الدینک
معرفی ایلہ دار الطباعة العامره ده طبع و تمثیل اولنمشدر .

موج نخست است ز بحر قدیم

سبحانك سبحانك اللهم ما احسن اسماءك وما اتقن افعالك . فحمداً ثم جداً لك على ما اصفقتنا في مأدبة التعليم على خوان القرطاس الوان الادب فاصبحنا ادبياً . وافضت على سبحانانا سجال انعامك وذنوب اكرامك فاضمحنا لبيباربنا . وصلاة على من انزلت عليه القرآن بلسان عربي مبين (محمد امين) الذي روحه الشريفة مقدمة جيش الارواح في ميادين العليين . المبجل المحمود على كل لسان . المفخم المودود على مر الدهور وكر الازمان * المبعوث الى الابيض والاحمر . المنعوت بأوضح النعوت الفرر . اخباره عن غوائل الميون برية . لله دره قائل (لسان اهل الجنة العربية والفارسية الدرية) وعلى آله واصحابه الذين تأدبوا بمحاسن آدابه ما ترنمت فواخت الاقلام على منابر البنان . واوضحت لغة بلغة وترجت لسان بلسان . وبعد * بوعد كين قليل البضاعة وكم مائة قصير الباعه بيت راجي لطف كريم امجد * كثرين بنده اجداجد * كليلد خامه عجائب نكار ومفتاح قلم غرائب آثار ايله مخدع در بسته مقال بلند طاقدن شو وجهله رفع مغلاق اغلاق ايدركه . عمدة المتقدمين اسوة المتأخرين رافع اعلام علوم اللغة والبيان . في مضامير التحرير والتبيان . الفنى عن التوصيف المستغنى عن التعريف الشهير في المشرقين العريف في الخافقين بعلامة خوارزم جار الله ابو القاسم محمود الزخشرى . تجاوز الله عن سيئاته وغطى باستار

(عفوہ)

عفوہ خطیئاته . علم لغته كشیده سلك تصنيف ايتديكي كتاب لطيف كه (مقدمة الادب) ايله موسوم وميان ادياده معلومدر فوائد بسيارى حامل وعوائد بشماره شامل وكافل اولديني كالشمس في الهواجر ظاهر وباهر در واقسام اربعة اوزره منقسم وهر قسمي بر كنج كياب مطلبم وقسمين اولينده اسماء وافعال عربيہ الفاظ فارسيه ايله مترجم اولوب اكثر عبارات عذبه سى غرايتدن وفي زماننا زبان زد اولان اساليب الفاظ دريه وتراكيب فارسيه به مغايرتدن خالى اولديغندن ناشى (كأن لم يكن شيئاً مذكوراً) زير تار عناكب نسيانده مستور قالمغه غرقه داماء اكرامى و غوطه خور ^{تا} انعامى اولدوغم دستور اكرم وزير محترم المستظهر بآرائه صناديد العرب والعجم المتوسل بالآله اصحاب السيف والقلم خلاصة الاماجد والاكابر مطرح اشعة المناقب والمفاخر (نظم) هو العالى باقسام المعالى * يلوذ به الاعاظم والاعالى * بيت آن سرافرازي كه بارأى رزينش مى سزد * آفرين صد آفرين از حضرت جان آفرين * ملجأ اصحاب المعرفة والكمال * مرجع ارباب المنقبة والافضال * عالم عالم نواز كامل ناقص انداز (نظم) شرف الافاضل افضل الاشرف * خلف الامائل امثل الاخلاف * بيت دانا دلى كه از رخ دوشيز كان غيب * هر لحظه دست فكرت اودر كشد نقاب * اعنى به حضرت عثمان پاشا اوصله الله الى غاية ما يحبه ويشاء (نظم) وقاه الذى ملكه لايبور * مدى عمره عن صروف الدهور * ورقاه مرقى عزيز المنال * به صار مغبوط اهل الكمال * كتاب مزبور ديار مزده زبان كذار اولان لسان تركى ايله بچواك ۷ و تحرير * واسلوب دخلواه اوزره تنسيق وتفسير اولنمى سى پيشين مطالب وبهترين مآرب در ديو فرمان قضا جريان واجب الاذعان لرى صادر اولدوقده اكرچه بو فقير سست تدبيرى شدائد روزكار اضنا ومكايد سپهر غدار اضوا وانضا ۳ وكردش دوربد اوضاع قوة خياليه سنى (اودت به عقاب ملاع) مثلنه مضرب وطلايع مشيب كاللاى طاقتنى تاراج و هواجم پيرى رأس المال استطاعتن يغما وتير جكر كاف احزان دل مسمتند بي غلى آماج ايتمكله حضور بالى هم آشيان عنقا اولدوغندن ماعدا همواره (من صنف كتابا فقد استهدف فان احسن فقد استعطف وان اساء فقد استغذف) معنای صدق اتماسى و هميشه بيت دأب دانا نبود قطره به بحر آوردن * كارزيرك نبود زيره بكرمان بردن * فحواسى عنان كش كيت سبكر كاب قلم صواب توأم ولكام كير خنك خامه بادرقتار راستى رقم اولور ايدى . لكن پيوسته (المأمور معذور) مضمون جسارت نمونى ايله معارضه و بيت چون رسد حكم خداوند

۷ بچواك لفظ فارسيه
بر لسانى لسان آخرايله
ترجمه معناسنه در
(منه)
۳ اضناء وضواء
تزار كردايدن انضا
لاغر كردن (منه)

بجزی آخر * بند کائرا نبود چاره ز فرمان بردن * مفهوم جرات مضمونی ایله
مناقضه ایدوب آخر الامر ع امتثال الامر العالی * حسب المأمور الفاظ عربیه سن
املا و تراجم فارسیه سن ثبت و انشادن صکره لسان ترکی ایله تفسیر و بیان و اکثر
لغات فارسیه سنی تصحیح و اصلاح و بعض ابیات مناسبه ایله توشیح و ایضاح خلانده
اکثر کتب عربیه ادبیه و دریه نک (ریثا سعادته حوصله الاستعداد) مطول
و مختصرین کشیده رشتة شعاع دیده مطالعه نهاد ایدوب بعضی مناسب ملاحظه
اولان فوائد و فقرات متناسبه و امثال سائرة پر عوائد ایله سخن گذار خامه بی تر زبان
و من بر عباسی لباس سیاه عمامه بی ترجان ایتدم نیاز مند مکمه بوجه محقره و خریطه
مستحقره که (اقصى الارب فی ترجمة مقدمة الادب) لقبی ایله ملقب در اگر چه
اول کامکار کرمساز کامل نوازک پیشگاه نظر اکسیر نظیر لرنده جلوه ریز اولغه لایق
و مطرح پرتو ذهن و قاده و مسیح طبع نقاد لری اولمق سعادتیله استعاده مستحق
دکدر لکن (نظم) اذا احسست فی لفظی قصورا * ووهنا فی التوصل للعانی *
فلا تأخذ بنقصی ان رقصی * علی مقدار تطریب الزمان * فحواسی سیاقبجه
(و اقبلوا ذوی الهنات عثراتهم) مثلی مقتضاسنجیه لطفاً و کرماً اجاله اقداح التفات
بیورور لریسه (قلما یخلو انسان عن نسیان و قلم عن طغیان) قضیه مسلمه سی و فقیجه
واقع اولان خطا و خلل و سهو و زللین دامان کرم همعنان لریله پوشیده و قابل اصلاح
اولان مواضع و مواقعین قلم اصابت ر قاریله تصحیح و افصاح بیور مد لری باعث اجور
جزیله و مورث ثبوتات حفیله اولدوغندن غیری (ذکر المرء نصف عمره) معناسی
طبقبجه الی یوم القیام جالب اذکار جمیله لری اولدینی (کطلوع الشمس بین و کضی
الامس متین) در (نظم) مامات من کان حیا ذکره ابدأ * و فی الدفاتر قد تتلی
فوائده * ولم یزل علمه فی الناس منتشرأ * و تنفع الخلق فی الدنیا عوائده * و چون
بو ترجمه جة الفوائد که السنه ثلاثه اوزره مترتب اولمغه رهنمای طرق بجاهل ادب در
رجامندم که هوسکاران عقبات علوم ادبیه خریت مزبورده اقتفا و دلیل مذکوره
اقتدا ایله بنیات طریق شبهه دن عدول ایدوب شاهراه تبصر و جاده تدبردن کعبه
مقصوده یقینه و اصل و زیور زبان سه کانه ایله شاهد دلفریب مضمونی تمحلی و منصه
اداده تمجلی اتمکه قادر و قابل اوله لر بو وحدت کزین زاویه عزلت و خلوت نشین
پیغوله وحدت اولان مترجم فقیری و بوجع و تألیفه باعث اولان وزیر بلند تدبیر
مسفور عمره الله الی یوم النشوری (اسق رقاش فانها سقایه) مثلنه مطابق (واحسن
الی من احسن الیک) مضمونه موافق معامله و دعاء خیر ایله مقابله ایده لر اگر چه

(زاده)

زاده طبع فقیر سست رأی اولان ترجمه مزبورده مانند طفل کوی یافت میان ارباب
ادبیه غریب بلکه جلوه انداز انجمن ظهور اولدینی عجب من کل عجیب در کما قال
عماد الکاتب (نظم) هی کتبی فلا تصلح من بعدی لغیر العطار و الاسکاف * هی
اما من اود للعقا قیر و اما بطائن الخفاف * لکن محض کرم پرور لرندن نیاز مندم که
مانند صفعان سیلی زن استهزا اولمید لر و هدم لوم و تحقیر قلیه لر (نظم) جزی الله
خیراً من تأمل صنعتی * و قابل مافیها من السهو بالعفو * و اصلح ما اخطأت فیه بفضلہ *
و فطنته و استغفر الله من سهوی * و دخی معلوم اوله که ترجمه سی صد دنده اولدینمز
کتاب لطیفده الفاظ عربیه الفاظ فارسیه ایله ترجمه اولمغه لغتین مذکور تینه
متعلق بعض فوائد ایراد اولمق مناسب اولمق ملاحظه سیله ترجمه کتابه شروعدن
اول ایکی مقدمه ذکر اولندی مقدمه اولی ده لغات عربیه و مقدمه ثانیه ده لسان
فارسیه و متعلق بعض نوادر کثیره الفوائد ایراد اولندی که هر بر مقدمه ده نیمه
فصول ذکر اولمشدر و ما توفیق الا بالله علیه توکلت و الیه انیب و صلی الله علی سیدنا
محمد و آله و صحبه اجمعین

المقدمة الاولى فیما يتعلق باللغات العربیة و ما یترفع علیها و فیها فصول

فصل در بیان طریق ترجمه لسانی بلسان دیگر

معلوم اوله که بر لغتی لغة اخری به نقل و بر لسانی لسان آخر ایله ترجمه ده ایکی
طریق وارد طریق اول بودر که ترجمه اولنه جق عبارتک مفردات کله سنه لغت
اخری دن مرادف اولان لفظی ذکر ایدوب ترتیب کلمات مترجمیه موافق ترجمه
اولنه مثلاً فارسیده (آفتاب فروشد) عبارتق عربی عبارت ایله (الشمس الی
الاسفل ذهب) و ترکی عبارت ایله (کونش اشاغی کندی) دیو ترجمه اتمک کبی
یوحنا ابن بطریق و ابن ناعمه حصی بو طریق اختیار ایدوب کتب یونانیه نک
اکثرینی بووجه اوزره ترجمه و عربی به نقل ایتدیلر . لکن غنی اولمیه که بو طریق
صعوبتدن خالی دکدر زیر اهر کلمه نک مرادفی بولمق مشکل اولدوغندن ماعدا
تعبیر لرک سبکی بری برینه مخالف اولور لهذا مزبور لرک ترجمه ایتدکلری کتبدن
چندان انتفاع اولنمز . طریق ثانی بودر که ترجمه اولنه جق عبارتک مضمونی مترجم
ذهنده تصویر ایدوب اول مضمون لغت اخری ده نه عبارت ایله تعبیر اولنه کلمش
ایسه اول وجه اوزره ترجمه و تعبیر ایدر مثلاً مثال مذکوره عربی عبارت ایله
(غربت الشمس) و ترکی عبارت ایله (کونش باتدی) دیو ترجمه و تعبیر ایدر
حنین بن اسحق و جوهری طریق بودز و بو طریق بغایت اسلم و اسهل و مقصودی

اداده أوجه در . لهذا بوعبد فقير مترجم ترجمه ايتديكي كتابلرده بو طريقه سلوك معتادى اولمغه مقدمة الادب ترجمه سنده دخى بو وادى ي اختيار ايتدى والله سبحانه وعمره واحسانه مسهل الامور وهو العليم الخبير بما فى الصدور

فصل در بيان اشتقاق لفظ لغت

معلوم اوله كه ابن جنى خصائص نام تأليفنده ديديكه : حد اللغة هي « اصوات يعبر بها كل احد عن اغراضهم » . لغوت دن مأخوذ در تكلمت معنا سنده كه اصلنده لغوة در ثبة كبي كه آخرى واودر لغات ولغون ديرلر ثبات وشون ديدكلى كبي وفي الحديث (من قال فى الجمعة صه فقد لغا) اى تكلم وامام الحرمين برهانه ديديكه لفظ لغت لغى يلفى دن مأخوذ در كلام تكلم ايتدى معناسنه ابن حاجب مختصرده ديدى كه حد اللغة كل لفظ وضع لمعنى . واسنوى شرح منهاج الاصولده ديدى كه اللغات عبارة عن الالفاظ الموضوعه للمعاني . وعلامه زخشرى اساس البلاغه ده ديدى كه لغوت بكذا ديرلر لفظت وتكلمت معناسنه استلغ الاعراب ديرلر استنطقهم ديدكلى كبي وتقول لغة العرب افصح اللغات وبلاغتها اتم البلاغات . ولغوى اصلنده قطانك چاغروب كونا كون صداسى معناسنده لهذا غوغا وجلبه وقتنده ظهور ايدن صدايه لغوى ديرلر يقال (اسمع لغواهم ولا تخف طغواهم) پس لفظ لغة بو معنادن مأخوذ در . مرزوقى مقامات حريرى شرحنده ديدى كه لغا يلغو لغوا ديرلر مرضى اولين كلام تكلم ايتسه ولغى صوت معناسنه در والفيه ديرلر فلان نسنه يى طرح ايتدى معناسنه ولغته لغة تسميه اولنديغى صوت اولنديغى يا لساندن طرح اولنديغى ايجوندر . ودخى لغى يلفى لغيا ديرلر حريص اولدى معناسنه ولغته لغت تسميه اولنديغى خلق آنك معرفته محتاج اولدقلىرندن تحصيلنه حريص اولدقلىرى ايجوندر ديدى . جوهرى ديدى كه لغة اصلنده لغو يا خود لغى در كه واو ويادن ها يى تعويض ايتديلر وجعى لغى ولغات در وبعضيلر سمعت لغاتهم ديوب نصب صريح ايله تكلم ايتدكلى حرف تا يى اوزرينه ها ايله وقف اولنان تايه تشبيه ايتدكلىرى ايجوندر مع هذا مسلمات قيلنددر پس جاءنى طلحتهم ورأيت طلحتهم قيلندن اولور فيروز آبادى ديدى كه لغا لغوا ديرلر تكلم معناسنه ولغى به ديرلر لهج به معناسنه . طلبه الطلبة ده ديدى كه لغا ديرلر باطل تكلم ايتدى معناسنه لغا يلغو نصر بابندن ولغى يلفى علم بابندن اولمق اوزره لغت در والله اعلم

فصل در بيان آنكه لغة توقفى وبوحىست يا قياسى است وتحقيق مقال درين باب
علماء اعلام وضع لغة نه طريق ايله اولدوغنده اختلاف ايتديلر بعضى توقفى وبعضى

(قياسى در)

قياسى در ديديلر واصح اقوال بو در كه توقفى اولوب واضع الله جل شانہ در *
ابن فارس فقه اللغة ده ديدى كه لغات عرب توقفى اولوب واضع جناب بارى اولديغنه (وعلم آدم الاسماء كلها) قول شريفى دليل واضعدر ابن عباس عبارت مذ كوره تفسيرنده ديدى كه يعنى حضرت الله آدمه ناسك متعارفى اولان لغاتى تعليم ايتدى دابه * ارض * سهل * جبل * فرس * چار كبي وو كيع سند صحيح ايله ابن عباسدن روايت ايتدى كه حق سبحانه وتعالى آدمه هر شيك اسمنى حتى قصعه وقصيعه وفسوه وفسيوه يى تعليم ايتدى . ابن عساكر تاريخ دمشقده ابن عباسدن تخريج ايتدى كه حضرت آدمك لغتى جنتده ايكن عربيه ايدى زله صدور ايتدكه بالكليه صدرندن منسلخ اولوب توبه ايتدكلى نصره لغة مزبوره يته احسان اولندى پس لغة عربيه نك شرفنه بومعنى دليل قوى در . ومجاهد آيت مذ كوره تفسيرنده ديدى كه يعنى هر شيك اسمنى تعليم ايتدى واكثر محققين ديديلر كه حق سبحانه وتعالى آدمه معرض ملائكه ده علمى مهم اولان لغات عربيه يى تعليم ايدوب اولادى اول مقدار ايله تكلم ايدرلر ايدى بعده عربدن مبعوث اولان هر نبى يه دخى وقتنده مهم اولان لغات عربيه يى تعليم ايدوب حضرت خاتم الانبياء صلى الله عليه وعلى آله وقتنده منتهى اولدقده لغة عربيه كالين كركى كبي بولوب بر حرف زياده سنده حاجت قالمدى * لهذا ابو الاسود رجة الله حضورنده بر كسنة لغة عربيه اولمق اوزره ناشيده كلمات ايله تكلم ايتدكه ابو الاسود ديدى كه تكلم ايتديكك الفاظ نه لسان اوزره در اول كسنة ديدى كه بو اول لغة عربيه در كه سره بالغ اولماش وسز آنى استماع اتمامش سز ابو الاسود ديدى كه يا اخى بولغى ترك ايله زيرا بزه بالغ اولين لغتده سكا خير يوقدر مرادى بو لغت مصنوعة وكذب مفترى ومختلفدر معناسنى اشعارددر . وبعضيلر ديدى كه يعنى حضرت الله جميع مخلوقاتك اسملر يى جميع لغات اوزره آدمه تعليم ايتدى عربى * فارسى * سريانى * عبرانى * رومى كبي واو اولاد آدم لغات مذ كوره ايله تكلم ايدرلر ايدى چون بر آرز زماندن صكره اولاد متكثر واطرافه متفرق اولديلر هر برى لغات مذ كورده دن بر لغة اختيار ايدوب اختلاف السنه آندن نشأت ايتدى ۷ ابن اثيرك كاملده اولان قولى بو قوله قريبدر وبوعبد فقير عندنده أوجه وجوه واسد طرق بودر كه عقول سليه اصحابى مفردات لغة عربيه نك معانى موضوع لهاسى ايله اولان مناسبت والتمانى فكر صحيح ايله تفكر ايتسدر واضع لغات جناب حكيم متقن الاشياء وواضع كل شىء فى محالها جل شانہ وبهر برهانه اولديغنه واقف اولوب آيينه ضميرلرندن كرد تردد و غبار شبهه يى

۷ وبوقيرك وحدت
نامه نام منظومه ده
بو قول اختيار اولندى
(منه)

جاروب یقین ایلله ازاله ایدر لر زیره تدقیق نظر و تدقیق بصیرت اولونسه هر لفظ عریینک مدلولی ایلله برکونه مناسبت خفیه سی واردر که ارباب اذهان مستقیمه بو معنایه تصدیق یعنی واضع لغته حکیم مطلق سبحانه اولدیفین تحقیق ایدر . حتی عباد سلیمان ضمیری دیدی که لفظ ایلله مدلولی میاننده برنوع مناسبت طبیعی واردر که البته واضعی اول لفظ معینی اول معنای معینه وضعه جل ایدر والا ترجیح بلا مرجع محذورینه مؤدی اولور . مخفی اولیسه که عباد مزبور معتزلی المذهب اولدیفندن مراعات اصلح حضرت باری به واجب در قولنه بناء قول مذکوره ذاهب اولدی و اهل سنت و جماعت حضرت باری اصلحی فضلا و کرما ایدر حاشا وجوبا اتعز بلکه مراد ایلله اول اصلحی ترک ایدر و فصله کتور من دیر لر ایکن الفاظ و مدلولات میاننده اولان مناسباتی انکار اتعز لر . و اکثر علماء لغته مناسبت معهوده خصوصنده اتفاق لری اولدیفی اصحاب ممارسه و اطلاعه (کالشمس فی وسط النهار) ظاهر و پدیداردر حتی خلیل دیدی که چند بک صوتنده استطاله و اتصال اولمغله صر الجندب ۹ دیر لر . و بازینک صوتنده تقطیع اولمغله صرصر البازی دیر لر . و سیبویه فعلا و وزنده اولان مصادرده دیدی که صیغه مزبوره اضطراب و حرکته دلالت ایدر غلیان و غثیان کبی که توالی حرکات الفاظ توالی حرکات افعاله قرینه در . بقاعی (اضرب بعصاك الحجر) کلام قدیمک تفسیرنده دیدی که عصا بر آلتدر که عاصی آنکله عصیانندن کف و منع اولنور ذوات و اودن اولوب اصلی عصوردر که آنده اولان و اوعلوی اشعار ایدر و عصی ذوات یادن اولوب آنده اولان یا عصیان سبی ایلله عاصینک عملک نزولنی اشعار ایتدیکی کبی یعنی عصا بر آلتدر که عاصی اوزرینه عالی اولوب آنکله تأدیب اولنور (فکأن العصوا دب العصی) و عصا یعصو دیر لر ضرب بالعصا معناسنه و عصی بعضی دیر لر خالف الامر معناسنه انتهى و فی المثل (العبد یقرع بالعصا و الحریکفیه الملامة) خساسة عید حقنده ضرب اولنور . و ابن جنی خصایص نام تألیفنده الفاظک معانیسنه مناسبتنی بیان ایچون مخصوص بر باب عقد ایتدی و آنده نمونه اولمق ایچون بر قاج الفاظ ایراد ایتدی دیدی که مصادر رباعیه مضاعفه تردید و تکریره دلالت ایدر قلقلة * صلصلة * ققعة * قرقره کبی و فعلی صیغه سی سرعتده دلالت ایدر جزئی * و زلفی کبی و استفعال بابی طلب ایچون اولدیفی اصول اوزرینه زیاده قیلنن زوائد اولده واقع اولمغله در زیرا طلب البته مطلوبی فعلدن مقدم اولور و دخی عینک تکریری فعلک تکریرینه دلالت ایدر فرح * و کسر کبی زیرا لفظک قوتی معنائک قوتنده دلالت ایدر و تکریری

۹ جنادب جع جندب
بضم الجیم و فتح الدال
و حاء القاضی بکسر
الجیم و فتح الدال و هو
نوع من الجراد (منه)

تسمیة الالف و الباء
و جیم و حاء و دال
و ذال و زای و حاء
(منه)

وسطه تخصیص ایتدک لری وسط طرفیندن اقوی اولدیفی ایچوندر که طرفین وسطه نسبة استحکام ایچون نصب اولنن ایکی ستون کیدر و طرفین همیشه اعلال و تحریفندن خالی دکلدر و دخی یاش اولان نسنه یی اکلله خضم و قوری اولان نسنه یی اکلله قضم دیدیلر حرف خارخو اولمغله رطبه و حرف قاف صلب اولمغله یابسده استعمال ایتدیلر . و دخی نضع حاء مهمله ایلله صوی رش یعنی سپدمکده و نضع خاء معجمه ایلله صو منبندن شدت ایلله خروجده استعمال اولنور . زیرا حاء مهمله ده رقت و خاء معجمه ده قوت ظاهر در . و دخی قد لفظنی طولاً قطعده و قوت لفظنی عرضاً قطعده استعمال ایتدیلر زیرا طانک صوتی قصیر و سریعاً منقطع اولمغله قرب و سرعت انقطاعی اشعار ایدر و دالک صوتنده استطاله اولمغله اثری طویل اولمغله دلالت ایدر لهذا سریع الانقطاع اولان عرضنده طا و طویل الانقطاع اولان طولده دال استعمال اولندی . الی هنا کلام ابن جنی . ابن درید جهره ده دیدی که کلامده خنن که ترکیده ککزدن سوبلک تعبیر اولنور و مرآتیی واردر که خنن غنن دن و خننه غننه دن اشددر و آنیت اینن دن ورنین خنندن اشددر . ابن السکیت دیدی که قبضه قبضه دن اصغر در ابن درید و جوهری دیدیلر که قبض پر مقلرک اوجی ایلله و قبض ملء الکف اخذ معناسنه در . و غریب مصنفده دیدی که هذا صوغ هذا دیر لر بر نسنه بر نسنه نك مقدار نجه اولسه و هذا صوغ هذا دیر لر ایکی قرن داش بری بری آردنجه تولد ایدوب مابینلرنده بر ولد دخی تولد اتسه . جوهری دیدی که هی اخته سوغة دیر لر قز قرن داش ایلله برادری وجه مشروح اوزره بر واده دن تولد ایتسه لر . و دخی نقب علی قومده ینقب نقابة دیر لر قومی اوزرینه عریف اولسه که عریف رئیسدن دون در و نکب علیهم نکابة دیر لر عریف اولان کسنه یه معین اولسه . و کسائی دیدی که قضم فرسه و خضم انسانه مخصوصدر ۹ و اکثر علماء لغت دیدیلر که قضم اطراف اسنان ایلله و خضم اقصابی اضراسه مخصوصدر . اصمعی روایت ایتدی که بر اعرابی بادیه دن مکبیه عم زاده سنه نزول ایتدی عم زاده سی اکا دیدی که (ان هذه بلاد مقضم و لیست ببلاد مخضم که) خضم جمع فم ایلله اکل و قضم آندن ذون در (قد یبلغ الخضم بالقضم) دیر لر اطراف فم ایلله اکل ایلله شعب حاصل اولور معناسنه در مراد غایت بعیده یه رفق ایلله وصول ممکن در دیمکدر قال بیت قد تبلغ باخلاق الثیاب جدیدها * و بالقضم حتی تدرك الخضم بالقضم * من حیث المضرب (قد یبلغ القطوف ۶ الوساع) مثله قریبدر * ابو عمرو دیدی که نضع ضاد معجمه ایلله سیراب اولمق مرتبه دن آز شرب و نضع صاد مهمله ایلله سیراب

۹ و قد سبق کلام ابن
جنی فیهما (منه)

۶ القطوف من الدابة
القریب الخطو و الوساع
ضده (منه)

اوله جق مرتبه شرب و نشع شین معجمه ایله ضد معجمه ایله اولان نضع مرتبه سندن
 آژ شرب معناسنه در . اصمعی دیدی که اصوات خیلدن **نخیر** آغز دن نهیز بورنک
 دلو کلرندن کریر صدرندن اظهار ایتدیکی صدا معناسنه در . و دیدی که مطردن
 هتل هطل دن اصغر در . جوهری دیدی که هتل تهتان معناسنه تهتال دخی دیر لر که
 یاغور بر ساعت یاغوب منقطع اولمقدرد و هطل یاغور یا کوز یاشی متابعا یاغقدرد .
 جهره ده دیدی که عطعظه ایکی عین مهمله ایله وقت محاربه ده ظاهر اولان اصوات
 متابعه در و غطعظه ایکی غین معجمه ایله طنجره مثللو نسنه نك آتشد غلیانی معناسنه در
 جمجمه ایکی جیم معجمه ایله دروننده بر نسنه اضمار ایدوب کسنه **ی** اظهار ایتامک
 و حمحمه ایکی حاء مهمله ایله فرس صوتی تردید ایدوب صهیل ایتامک معناسنه در
 دحداح دال ایله رجل قصیر ورحراح را ایله انا قصیر واسع معناسنه در . جفجفه
 جیم ایله چوق عسکر یورودکده استماع اولنان خار یلیدی حفحفه حاء مهمله ایله
 قوش قنادینک صداسی معناسنه در . رجل دحدح دیر لر ایکی دال مهمله نك ضمی
 وایکی حاء مهمله ایله قصیر معناسنه ورجل دخدخ دیر لر ایکی دال مهمله نك ضمی
 وایکی حاء معجمه ایله قصیر ضخم معناسنه . جرجره صو ایجدکده بوغازده اولان
 جرعه صداسی و خرخره نفسک صدرده ترددینک صداسی و طار موضعدن صو
 آقدقه ظهور ایدن چاغلیدی . ودردره دره لرده صونک تدافعدن حاصل اولان
 صدا معناسنه در . زعزعه زای معجمه ایله ریج هبوب ایتدکده اشیاده حاصل اولان
 اضطراب رعرعه صافی صویک روی ارض اوزرنده اولان حرکتی ۳ زغزغه ایکی
 زای معجمه وایکی غین معجمه ایله انسانده اولان خفت و نشاط معناسنه در . رفره
 قوش هواده طیران ایدوب طولاشدقه قنادندن ظهور ایدن صدا ۴ و زفزفه ریج
 شدید هبوب ایتدکده استماع اولنان صوت هائل معناسنه در . سغسغه ایکی سین
 مهمله ایله قازیق و دیش مثلونسنه یی موضعدن قلع ایچون تحریک و شغسغه ایکی شین
 معجمه ایله مزراق مثللو نسنه یرنده مستحکم اولسون ایچون تحریک معناسنه در
 (شغشغ السنان فی الطعنة) دیر لر مزراقی بر کسنه یه طعن ایتدکده کرکی کبی
 یرلشسین ایچون تحریک ایتسه والله اعلم واکرم . احجاب ألباب ذکر یی مرور ایدن
 الفاظ و معانی میاننده اولان مناسبتی کرکی کبی ملاحظه ایتسه لر حرف اضعف
 * والین * و اخفی * و اسهل و اهمسی مشتمل اولان الفاظ ادنی و عمل و صوتک اقل
 و اخف اولان معانی به دلالتی و حرف اقوی و اشد و اظهر و اجهری مشتمل اولان
 الفاظ عملا اقوی و حسا اعظم اولان معانی به دلالتنه واقف اولدقلرنده واضع لغات

۳ وفي القاموس الزعزع
 الخفيف التزق منها (منه)
 ۴ وفي القاموس الرفقة
 الصوت ونحر يك الظلم
 جناحيه حول الشيء
 يقع عليه وفي الجمهرة
 الرفقة صوت جناح
 الطائر اذا حام ولم
 يبرح (منه)

حضرت حکیم متعال اولدوغنده اریاب اتزلر وسائر بوبابده اولان مذاهب واهیه
 و بنیات طریقه کتمزلر مثلاً لفظ مد * و لفظ مط بر نسنه یی چکوب اوزاتمی
 معناسنه در لکن حرف طاحرف دالدن اعلی و اقوی اولغله لفظ مطده مد و زیاده
 جذب معتبر در . فارابی دیوان الادبده دیدی که شازب زای معجمه ایله دوه وسائر
 دابه دن ضامر یعنی قارنی آز و بیلی اینجه معناسنه در و شاحب حاء مهمله ایله زیاده
 ضامر معناسنه در و زخشری اساسده رجل شاحب شازب شدید الخافه دیدی
 و شحب ماده سنده ابو زید دن روایت ایتدی که شحوب بنی کلاب لغتده هزال
 معناسنه در . ثعالی فقه اللغة ده دیدی که اول کسنه که باشنک مقدمنده قیل اولیه اکا
 اجل و باشنک نصفنه دك قیل اولسه اجلی و اجله دیر لر و دخی دیدی که نقش دیواره
 ورقش کاغده و وشم الده و وسم دری ده و رسم بغدادی و ارپده ووشی ثوبده
 اولان نقشاره مخصوصدر . و دخی دیدی که است دبر و اسب دبرك اطرافنده
 اولان قیل معناسنه در و دخی دیدی که لسب عقرب صوققده ولسع بیلان صوققده
 مستعملدر و دخی دیدی که قولاقده اولان و سحنده اف و طر ناقلرده اولان و سحنده تف
 استعمال اولنور . و دخی طوطاق اوزرینه وضع اولنان نقابده لثام و بورون اوزرینه
 وضع اولنان نقابده لفام مستعملدر و دخی کف یدایله مقدم رأسه ضرب ایتکه صقع
 و قفایه ضربه صقع و یوزه ضربه لطم و یومروق ایله ضربه لکم وایکی ال ایله ضربه لدم
 و یائینه پرمق ایله دور تمکه و خز وال ایله دور تمکه و کز و چیکه یه ال ایله دور تمکه و هز
 دیر لر . و دخی حذفه بالحصی و حذفه بالعصا و قذفه بالحجر دیر لر . و دخی مغنوم
 و یا صریض اولان کسنه تفجع ایچون سینه سندن صوت اخراج ایتسه اکارنین
 آندن خفی اولسه هنین و خفی اولان صوت اظهار ایتسه حنین آندن زیاده اولورسه
 انین واکر دخی زیاده اظهار ایدرسه اکا حنین دیر لر والله اعلم بالصواب * بوبابده
 بو مقدار ایله اکتفا اولتمق ملاحظه اولندی تا که ارباب اذهان سلیمه واقع حاله
 مطلع اولوب سائر الفاظ دخی معانیسنه نسبت مناسبتدن خالی اولدیغنه و قوف
 تحصیل ایده والله الموفق

فصل در بیان آنکه هر لغت که در و شروط پنجگانه نباشد از درجه اعتبار ساقط گردد *

زرکشی بجرده ابوالفضل غیدانک شرائط الاحکام نام تألیفندن شو وجهه نقل
 ایتدی که لغت بش شرطی جامع اولمدقجه صحتنه اعتماد و شاننه اعتداد اولنمز *
 شرط اول عربده نقل صحیح ایله منقول اولمقدرد . شرط ثانی امور شرعیده عدالت
 ناقلین لازم اولدیغی کبی لغتده دخی عدالت ناقلین لازمدر * شرط ثالث نقل اولنان

کسنه لرك قوللری حجت اولمقدرد یعنی اصل لغت عرب عاربه دن متقول اولمق واجبد
 قحطان و معد و عدنان کبی پس مذکور لردن صکره اولان عربدن نقل اولنان
 مقبوله دکلدر . زیرا لسانلری فاسد اولدیغندن غیرى مولدین لغت فصیحیه اختلال
 و بر مشلردر . زخشری و ابن فارس و اکثر علماء لغة ابو تمامک قولی ایله استشهاد
 ایتدکلری ابو تمامک کلامی عرب عربا کلامنی نقل ایدوب آنلرک لسانلرینه کرکی کبی
 واقف اولدیغنه جزملری اولدیغی ایچوندر اگرچه ابو تمام زمانا متأخردر لکن
 کویا آنک قولی فی الحقیقه عرب عرباء متقدمین قولیدر . ابن جنی دیدی که معانی
 خصوصنده مولدین شعرى ایله والفاظ خصوصنده عرب عرباء شعرى ایله استشهاد
 اولنور . شرط رابع عربدن نقل ایدن کسنه البته آنلردن حس طریقله استماع اتمک
 لازمدر . شرط خامس ناقل مذکور دن نقل ایدن کسنه دخی آندن حس ایله استماع
 اتمک کرک والا حس طریقله نقل اولنمین لغت بروجهله مقبول دکلدر لکن ابن جنی
 خصایص ده دیدی که لغت نقل طریقندن غیرى ایله ثابت اولماز دیوذاهب اولان
 کسنه خطا ایتدی زیرا کاهی لغت قرینه ایله دخی معلوم اولور نقله محتاج اولنمز
 زیرا برکسنه شاعرک بیت قوم اذا الشر ابدی ناجذیه لهم طاروا الیه زرافات
 و وحدانا قولنی استماع ایتدکده وحدانا قرینه سیله لفظ زرافات جماعات معناسنه
 عالم اولور آخردن استماع ایتماش ایهه دخی ابو علی دیدی . بزلر نثر لری عزی عربک
 نثر لینه و شعر لری عزی عربک شعر لینه قیاس ایدوب آنلرک سبکی کبی سبک ایتدکه
 قادرز . وکیاء هراسی دیدی که آراء محققین شووجه اوزرینه قرار داده هر که لغته
 قطعا قیاس جاری اولماز والله اعلم

فصل فی بیان اول من صنف کتابا فی اللغة وجمعها

امام فخر رازی محصول ده دیدی که لغته تصنیف اولنان کتابلرک اولی وجهه دن
 اقدمی خلیله منسوب اولان کتاب العین در واهل لغتدن جمهور کتاب مذکورک
 اکثر مواضعی قدح و جرح ایتدیلر . سیرا فی طبقات نحاذه دیدی که کتاب العینک
 اولنی خلیل تصنیف ایتدی پوشیده اولمیه که کلام مذکور صراحة دلالت ایدر که
 خلیل کتاب مذکورى اتمام و تکمیل اتمدی و ظاهر و مقبول بودر زیرا خلیلک کبی
 اول رتبه دن عالی در که آندن صدور ایدن حرفه بر فرد انکشت اعتراضی دراز ایده .
 حق ابن جنی خصایص ده دیدی که خلیله منسوب اولان کتاب العین ده اولان خبط
 و خلل حاشا خلیلدن بلکه خلیلک ادنی اتباعندن صادر اوله ظنم بودر که خلل و خبط
 آخر کسنه دن ظهور اتمشدر فرضا خلیلک کتاب مزبور جعنده صنعی و ارایسه

(شووجه)

شووجه ایله اولمق کرک که کتاب مزبورک جعنه غیرى کسنه لره امر ایدوب بالذات
 کندی اهتمام ایتماکله خبط و فساد آخرک طرفندن صدور اتمشدر و کندونک صنعی
 اولدیغنه کتاب مذکورک بعض مواضعنده مطلع اولدیغم معانی غامضه و افکار لطیفه
 و صنایع مستحکمه شاهددر زیرا مذکور اولان حالات خلیلک غیریدن صدور اتمز
 و بر فرد هر خصوصده خلیلک شق غبارینه قادر اولمز انتهی و اکثر ناس کتاب العین
 خلیلک تألیفی دکلدر و بعض علماء لیث بن نصر بن سیرا خراسانی تألیفی در دیو جزم
 و قطع ایتدیلر . ازهری دیدی که لیث مذکور بر رجل صالح ایدی کتاب العین
 تصنیف ایدوب خلیله نسبت ایتدی کتابی ترویج و خلقی قرآننه ترغیب ایچون
 و بعضیلر دیدی که کتاب مزبورى خلیل حرف عینه دک جمع و تألیف ایدوب آخرینی
 لیث تکمیل ایتدی فی الحقیقه کتاب العینک آخری اولی کبی دکلدر . ابن المعتز
 یاقوت حوینک معجم الادباء نام تألیفندن شووجهله روایت ایتدی که لیث مذکور
 خلیلک اخص خواصندن ایدی کتاب العین تألیف و اتمام ایتدکده آنی لیثه و یردی
 لیث کتاب مزبور دن عظیم ممنون اولوب عندنده وقع کلیسی اولمغه خلیل کتاب
 مزبورى کندویه تخصیص ایتدیکنه تشکرا خلیله یوزبیک درهم هدیه ایتدی
 و شب و روز حفظنه مکب اولوب نصفی مقدارینی حفظ و اتقان ایتدی قضایای
 اتفاقیه دن ع حاصلی اهل دله جور فلک اکسک دکل فحواسی اوزره لیث
 مزبور بر جاریه نفیسه حسنه اشترا ایدوب عمی قزی اکارشک و حسد ایتدی
 و عین ایتدی که لیث بر طریق ایله تکدیر ایده امدیدی که اگر بن لیثی اتلاف مالی ایله
 تکدیر ایتسم آنکله مکدر اولمیه جفی معلومدر . لکن لیل و نهار اوزرینه مکب
 و مشغول اولدیغی کتاب بغایت عندنده مرغوبدر لیث آنی احراق ایله تفجیع و تکدیر
 ایدهیم دیو کتاب مزبورى آتسه القا و احراق ایتدی . چون لیث بو خصوصدن
 آگاه اولدی کتابک ضایع اولدوغندن عظیم تأسف ایتدی زیرا نسخه آخری یوق
 و خلیل دارفانیه و داع ایتماش ایدی پس کتاب مزبوره زیاده رغبتندن نصفی مقدارینی
 حفظ ایتدیکی وجه اوزره املا و جمع ایدوب زماننده اولان علمایی دعوت و جوائز
 جزیه و عدا ایتدی که کندو تحریر ایتدیکی وجه اوزره نصف آخرین املا و تألیف
 ایده لر آنلر دخی صرف مقدور وسیعی موفور ایله تکمیل ایدوب حالا میان خلقدده
 مشهور و مستعمل اولان کتاب العین بودر که ذکر اولندی انتهی و عبد الواحد
 لغوی مراتب النحویین نام کتابنده دیدی که خلیل نیچه معانی دقیقه و بدایع انیقه ابداع
 و اختراع ایتدی که آندن اول بر فرد اکا سبقت اتمدی و کلام عربی کتاب العین

نام تألیفنده جمع و ابواب و فصوله تقسیمه ایتدی و مسوده قالب کرکی کبی تنقیح
ایتمزدن اول نیجه ناکاهگیر قضا کر بیان حیاتی شق و عندملیک مقتدر سائر صلحاء امتک
مجلسنه ملحق ایتدی . و ثعلبدن روایت اولنان کلام بومعنائی تأیید ایدر . زیرا
دیدیی که کتاب العین ده واقع اولان غلطانک سببی بودر که خلیل کتاب مزبوری
رسم ایتدی لکن تحشیه و تنقیحنه عمر وفا ایتدی والا آنی تنقیحه وقت مساعد اولمش
اوله قطعاً آنده خلل اولمز ایدی زیرا خلیل عیدیم المثل اولدیغی متفق در و راهویه دن
روایت اولندی که خلیل کتاب مزبور دن حرف عینی تألیف ایتدی فقط لیث مرقوم
باقی کتابی تکمیل ایدوب ترویج ایچون کندویه خلیل اطلاق ایتدی . بلکه خلیله
حجت بالغه سی اولمغله کندی لسانه خلیل ایتدی لهذا کتاب مزبورده قال خلیل
ابن احمد عنوانی ایله ذکر ایتدکده مرادی خلیل مزبوردر و اگر قال الخلیل عنوانیله
ذکر ایدوب تنقید ایتمز ایسه مرادی کندودر . ایتدی کتاب العین ده واقع اولان
خلل معاذ الله خلیل طرفندن دکدر بلکه لیث طرفندندر انتهی * نووی دخی
تحریر التنبیه نام کتابنده دیدی که خلیله منسوب اولان کتاب العین خلیل دکدر
بلکه لیث تألیف ایتمشدر انتهی * پوشیده اولمیه که راهویه دن نقل اولنان کلامدن
منفهم اولور که خلیل کتاب العین تألیفنه شروع ایتدکده حرف عین ایله ابتدا
ایتمش اوله بلکه وجه تسمیه بواولمق ملاحظه اولنور و حرف عین ایله ابتدا ایتدیکنی
مفضل بن سلمه الکوفی تصریح ایدوب دیدی که صاحب العین دیدی کتاب العینه حرف
العین ایله ابتدا ایتدیکم عینک مخرجی اقضای حلق اولدیغی ایچوندر و شووجه ایله
اعتراض ایتدی که حرف عین ایله ابتدا ایتدیکم حرف مذکور کلامده کثیر و حروف
ایله اختلاط کلیسی اولدیغی ایچوندر دیوتعلیل ایتمش اولسه اولی اولور ایدی . و ابن
کیسان خلیلدن روایت ایتدی که کتاب عین ده همزه ایله ابتدا ایتدم زیرا همزه ایله
اکثرا نقص و تغییر طاری اولور و الف ایله ابتدا ایتدم زیرا الف اول کلمده واقع
اولمز و اسم و فعل ده واقع اولدقده کاه زائد و کاه مبذل واقع اولور و ها ایله ابتدا
ایتدم زیرا ها مهموسه و خفیه اولمغله صوتی یوقدر پس عین ایله حای بولدم لکن
عین صاف و خالص اولمغله آنی اختیار ایتدم والله اعلم

فصل معلوم اوله که لغات عربیه بی کلیت ایله احاطه ممکن دکدر

ابن فارس فقه اللغة ده دیدی که لغت عربیه بی احاطه ممکنیدر دیکدر دیو اختلاف
ایتدیلر بعض فقهاء دیدیلر که کلام عربی احاطه نبیدن غیریه میسر دکدر و کلام
مذکور حق و تلقی بالقبول اولونمغه احق در زیرا ام سالفده جمیع لغت عربی احاطه

(ادعا)

ادعا ایدر کمسنه استماع اولندی و خلیله منسوب اولان کتاب العینک خاتمه ستده هدا
آخر کلام العرب عبارتی واقع اولدی لکن غث و ثین و شمال و عین میاتی فرق ایدن
علم یقین ایله جازمدر که خلیلک ورع و تقوی سی کلام مذکور ی تکلمه راضی اولمز
و بومقوله کذب و اقترأ آندن ظهور اتمز انتهی * کلام مرقوم دلالت ایدر که کتاب
مزبور خلیلک تألیفی اولمیوب بوندن اقدام بیان اولنان روایاتک سختی تأیید ایدر
حاصلی عربدن بزه نقل اولنان لغات اقل من کل قلیل اولدیغنه دلیل ظاهر در که نیجه
عبارات عربیه واردر که کرکی کبی معناسی منفهم اولمیوب الی یومنا هذا کما هو حقه
تفسیر اولندی بلکه ظن و تخمین وجهی اوزره معناسی بیان ایتدیلر مثلاً عربک
اغرا ایچون تکلم ایتدکلری کذبک کذا عبارتی و حدیث شریفده واقع (کذب
علیکم الحج * و کذب العسل) عبارتلی کذلک (عنک الارض * و عنک شیئا) قوللری
و (اعد من سید قتله قومه) عبارتی و یاعبد مالک و یا هی مالک و یا شیء مالک کلاملری
وصه و ویهک و اینه و بجاء بک الحق یهتفون و حیهل و خاء بکما و خاء بکم عبارتلی
الی الان تفسیر شافی ایله بیان اولندی و مقام فال زجر و افسونده ذکر اولنان الفاظک
معناری منفهم اولمادی مثلاً مقام زجرده دیرلر که آخر و آخری و ها و هلا و هاب
وارجی وعد و عاج و یاعاط و یعاط و اجذ و حذج الفاظ مذکور ی تفسیر ایتدکلری
استماع اولندی و دخی عرب عجل یعنی عجله دییه جک یرده حی و حیهل و بعین
ماارنیک هنا دیرلر و برکمسنه نک ایاغی سورچوب دوشسه دعا ایدوب سلامت ایله
دوشدیکک یردن قالق دییه جک محله هج و هجا و دع و دعا و لعا دیرلر که الفاظ
مذکوره نک معانی موضوع لهاسی اولدیغی محل شبهه دکدر لکن معناری اکاعالم
اولان رجال ایله معا کیتدی فقط الفاظی بزه بالغ اولدی رسول اکرم صلی الله علیه
وسلم حضرتلرندن روایت اولندی که (لا تقولو دع دع ولا لع لع بل قولو اللهم ادفع
وانفع) و اگر عرب عندنده کلمتین مذکور تینک معناری اولمیه ایدی رسول اکرم
نهی ایدرمی ایدی بلکه حالا السنه خلقده مذکور و مشهور نیجه الفاظ واردر که
معناری تقریب و تخمین طریقیه معلومدر یوخسه معنای موضوع لهلری کرکی کبی
تحدید اولنوب احتمال آخر منقطع اوله جق مرتبه بیان اولندی و بوقیلدندر . حین
زمان دهر او ان بضع سنین غنی فقیر شریف کریم لئیم سفیه سفله لفظلری و شبهه
یوقدر که الفاظ مذکوره نک معنای موضوع لهلری کرکی کبی تحدید و تعیین ایدن
رجال منقضى اولدیلر . کذلک بعض الفاظ دخی واردر که بز آنی استماع ایتدکده
استغراب ایدرز مثلاً ناقه یه عبثور و عیسجور لفظلری آنلری محاوراتنده ذکر ایدن

رجال منقرض اولدی . ودخی معلوم اوله که تصنیف کتب لغته ترتیب حروف هجا
اوزره ایکی طریق مشهور وارد که عن قریب تفصیل اولنور ان شاء الله تعالی لکن
ذکری مرور ایدن کتاب العینک ترتیبی حالا علماء لغت میاننده متعارف اولان
طریقین معروفینه مغایر در اجالی ابوالفرج سلمه بن عبد الله المعافری الحریرینک
منظومه سندن معلوم اولور وهی هذا منظومه * یاسائی عن حروف العین دونکها *
فی رتبة ضمها وزن واحصاء * العین والحاء ثم الهاء والحاء * والعین والقاف ثم
الكاف اكفاء * والجیم والشین ثم الصاد یتبعها * صاد وسین وزاء بعدها طاء *
والدال والتاء ثم الطاء متصل * بالطاء ذال وتاء بعدها راء * واللام والنون ثم الفاء
والباء * والمیم والواو والمهموز والياء * تمة الكلام فی هذا الباب * معلوم اوله که
کتاب العین منوالی اوزرینه نسج اولنان کتب لغاتک اشهری ابوبکر بن دریدک
جهره نام تصنیف ایتدیکی کتاب لطیفدر . ازهری دیدی که زمانم زده کتاب
تألیف ایدنلردن بری ابوبکر بن دریددر که تولید الفاظ وکندو عندندن عربیت
اختراع ایتکله متهم در . ابراهیم بن عرفه یعنی نفطویه دن ۹ منبورك احوالی سؤال
ایتدم روایتده معتمد وکتابی معتد به دکلدر دیو جواب ویردی . صاحب مزهر
اللغه دیدی که نفطویهک بوکلامی محض حسد دن ناشی در والا کتاب مذکوری
مطالع ایدن ابن درید روایت خصوصنده نه مرتبه احتیاط ونه درجه ده اهتمام
ایتدیکنه واقف اولوب نفطویه دن صدور ایدن طعن وقدر مجرد میانلرنده اولان
منافره دن نشأت ایتدیکنه مطلع اولور حتی ابن درید نفطویهی هجو ایتمش ایدی
(نظم) لوانزل الوحی علی نفطویه * لکان ذاك الوحی سخطا علیه * وشاعر
یدعی علی اسمه * مستأهل للصفع فی اخذعیه * احرقه الله بنصف اسمه * وصیرالباقی
صراخا علیه * نفطویه دخی بیت کوه در رد صدا بی اختیار افتاده است *
با کران جانان مکو حرف کران تانشنوی * فحواسی اوزره ابن دریدی هجو
ایتدی که (نظم) ابن درید بقره * وفیدعی وشره * ویدعی من حقه * وضع
کتاب الجمهرة * وهو کتاب العین الا انه قد غیره * ابو منصور الازهری الهروی
المذکور نفطویه منبورك خواص احبابندن ایکن تهذیب نام لغتی جمع و تألیف
ایتدکده آنی دخی هجو ایلدی که (نظم) الازهری وزغه * وحقه حق دغه *
ویدعی من حقه * کتاب تهذیب اللغة * وهو کتاب العین الا انه قد صبغه * وصاحب
ابن عباد جهره بی تلخیص واختصار ایدوب جوهره تسمیه ایتدی و جوهره نک
خاتم سنده دیدی که بیت لما فرغنا من نظام الجوهره * اعورت العین ومات
الجمهره * شکر الله سعيهم وتجاوز عن سيئاتهم بمحمد عليه الصلاة والسلام

۹ وابن خلکان وفيات
الاعيان ديدی که ابو
خالويه ديدی که علماء
مياننده اسمی ابراهيم
وكنيه می عبد الله
کسنه یوقدر نفطويه
واسطیدن غیری سیاه
چرده و ذمیم الهیته
اولفله نقطه تشبیه
اولنشدرووبه لفظنی
سیبویه لفظنه تقلیدا
زیاده ایتدیلر زبرا
نفطویه بخوده کندویی
سیبویه نسبت
ایدوب اکثریا آنک
کتانی تعلیم ایدر ایدی
(منه)

فصل در بیان الفاظی که در قرآن مذکور نشد با آنکه از زمان عرب *
تا باین هنگام متواتر و زبان زده است *

معلوم اوله که بعض الفاظ عربیه متواتره وارد که زمان عرب بدن بوزمانه کلنجه السنه
خلقه مذکور و محاوراتده بغایت مشهور در مع هذا قرآن عظیمه ذکر اولنمیدی که
تعدادی بودر اسماء ایام وشهور . ربیع . خریف . قمح . شعیر . ارز . حصص . سسم .
سماق . قرع . بطیخ . شمش . تفاح . ککثری . عناب . نبق . خوخ . بلخ . بسر . خیار .
خس . نعنغ . کراث . خشخاش که خلیل عربی صحیح در دیدی . خر بنز . صاحب
قاموس عربی صحیحدر ۶ دیدی . سمن . عسل . دبس . خل . خبز . جبن . دقیق .
نخاله . دجاج . اوز . نعام . جام . قری . عندلیب . کروان . ورشان . وطواط .
خفاش . عصفور . حدأة . ابن عرس . فهد . نمر . ثعلب . ارنب . غزال . ظبی . دب .
شمع . عروس . کم . عمامه . فروه . کتان . منديل . فص الخاتم . ازار . مغزل . نعل .
قوس . نشاب . رخ . سیف . درع . بیضه . کلاب خیزران . قب . رزة الباب .
مسك . وخش . رذال الناس معناسنه . ردی . صداع . اسهال . رمد . یرقان . استسقا .
حی . وبا . طاعون . جدري . حصیه . جرب . جذام . مدماك ۷ کر ۹ اردب
۶ قال الاخلط بیت فالخیز کالعنبر الهندی عندهم * والقمح سبعون اردبا بدینار *
زبرجد ابن درید عربی معروفدر دیدی ودخی معلوم اوله که بعض اسماء وارد که
فارسیلری بالکلیه منسی اولوب اهل فرس آنلردن الفاظ عربیه ایله تعبیر ایدرلر .
ثعالی فقه اللغهده آنکیچون مخصوص برباب عقد ایدوب شووجهله تعداد ایتدی که
کف . ساق . فراش . بزاز . وزان . کیال . مساح . بیاع . دلال . صراف . بقال .
حال . قصاب . بیطار . رایض . طرار . خراط . خیاط . قزاز . امیر . خلیفه .
وزیر . حاجب . قاضی . صاحب البرید . صاحب الخبر . وکیل . سقاء . ساقی .
شراب . دخل . خرج . حلال . حرام ۳ برکة . عدة . صواب . خطا . غلط .
وسوسه . حسد . کساد . عاریة . نصیحت . صورة . طبیعت . بنحور . ند . غالیه .
خلوف . حنا . جبه . مقنعه . دراعه . ازار . مضربه . لحاف . مخده . نعل .
فاخته . قری . خط . قلم . مداد . حبر . کتاب . صندوق . حقه . ربه . سفت .
سنت . سفره . لهو . قار . جفا . وفا . کرسی . ققص . مشجب که اوزرینه
اثواب وضع ایتدکلری اغاج وسه پا تعبیر اولنان آغجلر . مرقع . دواة . قنینه . قتیله .
کلبتان . حلقه . مقله . بجره . قفل . مزراق . دبوس . رکاب . علم . طبل . لواء .
غاشیه . جل . برقع . شکال . عنان . جنیه . غداء . حلواء . قظایف . قلیه . هریسه

۶ بعضیابر اصلی
فارسیدر دیدی
(نسخه)

۷ وهوالصف من المجارة
واللبن هذا عند العرب
وعند اهل العراق
يقال له الساف كذا في
الاساس (منه)
وانشد الاحمسی الايا
ناقض المدماك قدما كا
(جوهری)

۹ کردو وازده وسق
وسق شصت صاع
(منه)

۶ الار دب لاهل الشام
كالقفيز لاهل العراق
كذا في السامی (منه)
۳ کتب اللغة فارسیه ده
شفاحلال وشفق حرام
معناسنه اولق اوزره
مصر حدر (منه)

عصیده . مزوره . فیت . فطیع رداء . مشرق . مغرب . فلك . طالع . شمال . جنوب . صبا . دیور . ایکه . احق . نیند . لطیف . ظریف . جلاد . سیاف . عاشق انتهی کلام الثعالی ابن درید جهرده لفظ ند طیب معناسنه عربی صحیح اولدوغنده تردد ایتدی جوهری عربی دکدر دیوجزم ایتدی فیروز آبادی دیدی که لفظ ند نونك قمع وکسری ایلہ طیب معروف یاعنبردر و جوهری لقیط بن زرارہ نك ع لوسمعوا وقع الدبا بیس * کلامی ذکر ایتد کدنصرکه مفردی دبوس در مغرب اولمق ظن اولنور دیدی قاموسده کأنه مغرب دیدی و پوشیده اولمیه که ذکر سبقت ایدن الفاظ فارسی فصیحده لفظ فارسی ایلہ تعبیر اولنمز لکن اهل فرسدن متأخرین اکثری ایچون الفاظ مصنوعه اختراع ایدوب بعضی ادنی تغییر و بعضندن لفظ مرکب ایلہ تعبیر ایتدیلر که اول مرکبک اجزاسی فارسی صحیحدر مثلاً دواتدن دویت و قفسدن قفس و مداددن سیاه آب و فراشدن جامه خواب ایلہ تعبیر ایتدیلر و اکثری عن قریب ترجمه اسماء خالنده ذکر اولور ان شاء الله تعالی

فصل فی بیان اختلاف السنة العرب و ما به الاختلاف

ابن فارس فقه اللغة ده دیدی که لغات عربك اختلافی بر قاج وجه اوزره در کاهی اختلاف حرکاتده اولور نستعین نستعین کبی یعنی نونك قمع وکسری ایلہ فرا دیدی که قمع نون قریش واسد وکسری غیریلر لغتی در وکاهی اختلاف حرکة و سکونده اولور معکم و معکم کبی وکاهی اختلاف ابدال و عدم ابدالده اولور اولئك واولالك کبی آن وعن دخی بوقیلدنر كذلك اختلاف همزه وتلین ایلہ اولور یستهزؤن و یستهزون کبی وکاهی اختلاف تقدیم و تأخیر ایلہ اولور صاعقه وصاقعه کبی وکاهی اختلاف حذف و اثباتده اولور استحییب واستحیت و صددت و اصددت کبی وکاهی اختلاف تفخیم و امالده اولور قضی و رمی کبی که بعضیلر تفخیم و بعضیلر امالده ایدرلر وکاهی بر حرف ساکندنصرکه بر حرف ساکن دخی کلسه بعضیلر ساکن اوله کسره و بعضیلر ضمه ایلہ تحریک ایدرلر اشترو الضلالة و اشترو الضلالة کبی وکاهی اختلاف تذکیر و تأنیثده اولور زیرا بعض عرب هذه البقر وهذه النخيل و بعض عرب هذا البقر وهذا النخيل دیرلر وکاهی اختلاف ادغام و عدم ادغامده اولور مهتدون و مهدون کبی وکاهی اختلاف اعرابده اولور مازید قائماً و مازید قائم و ان هذان کبی معلوم اوله که قرآن عظیمده ان هذان ساحران یریدان قرائتی قواعد عربیه مخالف اولمغله عظیم استشکال ایتدیلر که سکاکی اواخر مفتاحده در المطاعن فی القرآن عنوانیله

(عقد)

عقد ایتدیکی بایده و ابو عیید فضائل قرآنده و سیوطی اتقانه ذکر ایتدی بالاخره احسن توجیه ایلہ واجوبه متعدده ایلہ جواب و یردیلر که بومقامده ایرادی مناسب ملاحظه اولمغله بو عید فقیر شووجه اوزره ترجمه ایتدی که * التوجیه الاول عبارة مذکوره تنیه نك احوال ثلاثه سی الف ایلہ اولور دیدکری لغته مبنی در که کسانه لغتی در بعضیلر بنی الحارث لغتیدر دیدیلر * التوجیه الثاني ان کلمه سنك اسمی ضمیر شان مخدوفدر انه هذان ایدی پس هذان و ساحران مبتدا و خبردر که جمله سی ان نك خبری در * التوجیه الثالث توجیه ثانیده ذکر اولندینی اوزره ان نك اسمی ضمیر شان مخدوفدر لکن ساحران مبتداء مخدوفك خبری و جمله سی ان نك خبری در * التوجیه الرابع آیه مذکوره ده واقع اولان ان نعم معناسنه در و هذان ساحران مستقلاً مبتدا خبردر * التوجیه الخامس هذان یده متصل اولان ها کلمه سی ضمیر قصه وان نك اسمی در و هذان ساحران مبتدا و خبردر و جمله سی ان نك خبری در مخفی اولمیه که بووجه صورته رسمه مخالفدر * التوجیه السادس سیوطینك توجیهی در که هذان ده الف ذکر اولندوغی ساحران یریدان لفظ لرینه مشاکله در سلاسل لفظی اغلالا لفظنه و سبئاً لفظی نبئاً لفظنه مشاکله منون اولدینی کبی واللہ اعلم وکاهی اختلاف صورته جعده اولور اسیرك جعنده اسری و اساری کبی وکاهی اختلاف تحقیق و اختلاسه اولور یا مرکم و یا مرکم و عقی له و عقی له کبی وکاهی اختلاف تاء تأنیث اوزره ها ایلہ وقف و عدم وقفده اولور هذه امه و هذه امت کبی وکاهی اختلاف زیاده و عدم زیاده ده اولور انظر و انظور کبی پس لغات مذکوره هر بری بر قومه منسوبه در و منتشر اولمغله هر بری ایلہ محاوره اولنوب بر کسنه آئی انکار ایتمز وکاهی اختلاف تضاد طریق ایلہ در حیر لغتده ثب دیرلر که وثب یثبدن مأخوذدر و اقعده مراد ایدرلر و سائر عرب لغتده لفظ ثب و ثوب ایلہ امردر که ترکیده و ثوبدن صیغرامق و فارسیده جهیدن ایلہ تعبیر اولنور (حکایت) زید بن عبدالله بن دارم بعض ملوک بمنه ایلیچی لیک طریق ایلہ واروب بر جبل مرتفع اوزرنده عید و عشرتلی و قتنه مصادف اولمشیدی مجلسنه واصل اولدقده ملکه دعاوشنا ایتدکده ملک دخی زیده قعود ایلہ امر معناسنه ثب یزید دیدی زید دخی کندو لغتده و ثوب ایلہ امره جل ایدوب ملک امری هر وجهله مطاعدر دیوب قله جبلدن بر وجهله و ثوب ایتدی که زمینه ساقط و هالك اولدی ملک ندماستندن بوکیفیتی استفسار ایتدی واقع حالی انها ایتدیلر ملک دیدی که (اما عندنا لیست عربیه من دخل ظفار جر) مخفی اولمیه که ظفار قطام کبی کسر اوزرینه مبنی و یمنده برقریه نك اسمیدر که اول قریه ده مغره یعنی آشی تعبیر اولنان قرمنی طبراقی حاصل اولور یعنی

ملك دیدی که بزم عندمزمده اولان لغة عربیه دکلیدر هر کیم ظفاریه داخل اولورسه
 حیر لسانی تعلم ایتسون میدانی دیدی که بعضیل عبارت مذ کوره نك معناسنده دیدیلر که
 هر کیم ظفاریه داخل اوله اهالی ظفار ایتدکری کبی لباسی آشی ایله قیرمزی ایتسون
 علی کالالمعینین لفظ جر صوره خبرده انشا . وبرکسنه بر قومك میاننه داخل اولدقده
 اول قومك عادتی ایله عادتلسین دییه جک یرده ضرب مثل اولنور ۷ بومقامده
 معینین متضادین ایچون وضع اولنمش بعض الفاظ ذکر اولنمق مناسب ملاحظه
 اولندی که لسان عربده متد اولدر (جون) اسود وایض جمی جون در ۹ (صریم) لیلہ
 مظلمه و صبح (سدفه) ظلمت وضوء اصمعی دیدی که سدغه و سدغه نجد لغتند ظلمت و غیریلر
 لغتند ضوء معناسنده در ابو عید روایت ایتدی که سدغه ظلمت وضوءك اختلاطی در
 طلوع فجر و اسفار مابینده اولان وقت کبی (جلل) صغیر و کیر جوهری امر عظیم
 و امرهین تعبیر ایتدی (ناهل) عطشان وریان (هاجد) نائم و مصلی یقال هجد و تهجد
 ای نام لیل و هجد و تهجد ای سهر و صلوة لیلہ تهجد اطلاق بومعنادن مأخوذ در
 (نبل) کبار و صغارفیروز آبادی النبل بالتحریک عظام الحجارة و المندر و صغارها دیدی
 (مائل) قائم و لاطی بالارض که ترکیده یراوزرینه یاب یاضی اوزانوب قارتی یره
 یاپشدرمش کسنه بنی کور مسون دیو تعبیر اولنور (ظن) یقین و شک (رهوه) یوکسک
 و آلچق یر که صعود و هبوط تعبیر ایدرلر جوهری ارض مرتفعه و ارض منخفضه که
 آنده صومجتم اولور دیدی و ابو عید اهالی محله نك یغور و سیل صوبی مجتمع اولمق
 ایچون اتخاذ ایتدکری چوقور موضعدر دیدی که اکاجوبه دخی دیرلر (صارخ) مغیث
 و مستغیث که امداده کلن و امداد طلب ایدن تعبیر اولنور (خشیب) مصیقل قلیج و هنوز
 تمام یا تمامش قلیج (قرو) حیض و طهر (شف) فضل و نقصان (بین) وصل و قطع و قریء لقد
 تقطع بینکم ای وصلکم و یقال بان بین بینونۃ اقترق (الحی الخلوفا) ای الغیب و المتخلفون یعنی
 قبیله دن چیقوب غائب اولان و قبیله دن کتیوب آنده قالان (تلعه) ۶ مرتفع و منخفض
 اولان ارض که ابو عیده قولی در (وراء) قدام و خلف که اوک و آرد تعبیر اولنور که
 جهاندندر (فوق) اعلی و دون ان الله لا یستحی ان یضرب مثلا مابعوضۃ فافوقها تفسیرنده
 ابو عیده فافوقها ای فادونها دیدی مثلا برکسنه فلان صغیر دید کده و فوق ذلك یعنی
 سنک دیدیکدن دخی صغیردر حاصلی صغر خصوصنده ابلغ و زیاده صغیردر والله
 سبحانه اعلم . ابن جنی دیدی که لغاتده هر نه قدر اختلاف دخی اولورسه ینه احتیاجه
 صالحدر مثلا حرف مانك اعمال وعدم اعمالنده لغة حجاز و لغة تمیم متخالفدر مع هذا
 هر بری مقبول و مقیس علیه اولمغه صالحدر پس لغتک برینی اخذ ایدوب لغت اخراپی

۷ و سترید علیها عنقریب
 ان شاء الله تعالی (منه)

۹ مبرد اسود ده
 استعمالی کثیر در
 دیدی (منه)

۶ و اوینک اعلاسندن
 صو جاری اوله جق
 موضع که اول صو
 وادی به منصب اوله
 جمی تلاح در لهذا
 فیروز آبادی صحرا ده
 تلاح اولنر دیدی
 (منه)

(بالکلیه)

بالکلیه رد ایتک لایق دکلدر . بلکه مناسب اولان بودر که اگر لغات مذ کوره دن
 بر لغة طبیعته خوش کلورسه آنی اخذ ایدوب اول لغتی ممکن مرتبه تأیید ایتدکده لغة
 اخراپی بالکلیه طرح ایتماک کرک حدیث شریفده وارد اولدی که (نزل القرآن بسبع
 لغات کلها شاف کاف) لکن مخفی اولمیه که کلام مذ کور اول وقته مبنی در که لغات
 مزبوره قیاسده مساوی یا خود متقارب اوله و اگر لغاتک بری غایت قلیل الاستعمال
 و لغت اخری کثیر الاستعمال اولور ایه قیاسا اقوی و روایة اوسع اولانی اخذ ایتماک
 کرک و ضرورت مس ایتدکجه لغات ردیه اخذ اولنمز والا اقوی و اشیع اولان لغتی
 اخذ ایتماک مناسبدر فرضا لسان عربدن ردی اولان لغتی اخذ ایدن کسنه یه خطا
 ایتدی دیمک اولمز . زیرا مطلقا لغة عربیه قیاس ایله تکلم ایدن کسنه البته مصیبدر
 شو قدر وار که اقوایی ترک ایتدیکی ایچون لوم اولنور . فرا دیدی که افصح لغات
 لغة قریش اولدیغنک و جهی بو در که قبائل عرب زمان جاهلیتده حج بیت مکرمه
 ایچون هر مومسمده جمع اولورلر ایدی قریش آنلرک کلامنی استماع ایدوب فصیح اولانی
 اخذ قبیح اولانی ترک ایدرلر ایدی . لهذا قریشده لغات فصیحه مجتمعه اولوب قبائل
 سائر لغة قبیحه دن خالی اولمیدیلر . کشکشه . کسکسه . عنعنه . ففحه . وکم . ونم .
 ععجه . استنطا . و تم . شنشنه و سائر لغات قبیحه کبی . کشکشه اولدر که ربیعہ
 و مضر قبیله لری کاف خطاب مؤنثدنصره شین مجمه ذکر ایدرلر . رأیتکش
 و بکش و علیکش دیرلر . رأیتک و بک و علیک مقامنده و بعضیلر کاف مذ کوره دنصره
 شینی حال وقفده اثبات ایدرلر فقط اشهر اولان بودر و بعضیلر و صله دخی اثبات
 ایدرلر و بعضیلر کاف مذ کوره یی حذف ایدوب شینی آندن بدل ذکر و حال و صله
 مکسور و حال وقفده ساکن ایدرلر . منش منش علیش دیرلر . کسکسه
 اولدر که قبیلتین مذ کور تین کاف خطاب مذ کرده سینی شینده مذ کور اولان
 وجوه ایله اجرا ایدرلر مذ کر و مؤنث میاتی فرق ایچون . عنعنه اولدر که قیس
 و تمیم و عربدن چوق قبیله اولده واقع اولان همزه یی عینه تبدیل ایدرلر انک ده
 عنک اسلم ده عسلم ادن ده عدن دیرلر . وکم اولدر که ربیعہ و کلبدن بر جاعت
 هر نه محله کافدن اول یا یا کسر واقع اولسه البته کافی مکسور ایدرلر و علیکم و بکم
 دیرلر . ونم اولدر که کلب هادن اول یا یا کسره واقع اولسه البته هانی مکسور ایدرلر
 منهم و عنهم و بینهم دیرلر . ععجه اولدر که قضاعه یاه مشدده یی جیمه تبدیل
 ایدرلر تیمی ده تیمج دیرلر . استنطا اولدر که سعد بن بکر و هذیل . وازد .
 و قیس . و انصار . عین ساکنه طایه مجاور اولورسه عینی نونه تبدیل ایدرلر

اعطی ده انطی دیرلر . وتم اولدر که ین لغتنده سینی تابه تبدیل ایدرلر ناسده
تات دیرلر . شنشنه کذلک لغة یمنده کافی مطلقا شینه تبدیل ایدرلر لیک اللهم لیک ده
لیش اللهم لیش دیرلر وبعض عرب کافی جیه تبدیل ایدرلر کعبده جعبه فیروز
آبادی دیدی که کشکشه بنی اسد وریعه لغتی در که کاف خطاب مؤشندن شینی
بدل ایدوب علیک ده علیش ده دیرلر وکاهی کاف مکسوده دن صکره شین الحاق
ایدرلر علیکش دیرلر کسرایله علیکش دیمزلر نصب ایله اگرچه کذا کش روایت
اولندی نصب ایله * روایت اولندی که براعرا بیه برجاریه ندا ایدوب دیدی که
(تعالی الی مولا شینادیش) زخشری اساسده دیدی که کسکسه بکر لغتنده کاف
مؤشنه حال وقفده سین الحاق ایتمکن عبارتدر تمیم ده اولان کشکشه کبی فیروز
آبادی دیدی که کسکسه تمیم لغتی در بکر لغتی دکدر ابن فارس فقه اللغة دیدی که
تمیم قاف وکاف میاننده برحرف تکلم ایدرلر ویمین جیم ایله کاف میاننده برحرف
تکلم ایدرلر واضافت حالنده یایی جیه تبدیل ایدرلر غلامی ده غلامج ونسبت ده
کذلک بصری ده بصرج وکوفی ده کوفج ووزم دخی لغات قبیحه دندر مخفی اولمیه که
بومقامده خزمندن مراد کله نک اولنه برحرف زیاده اتمکدر کاده ککما کبی والا
اصطلاح عروضده اول حرفدر که شعرك اولنده مذکور اولوب لکن حین
تقطیعه محسوب اولمز برحرفدن درت حرفه دک تجویز ایدرلر تعالی دیدی که
خلخانیه وطمطمانیه ده لغة قبیحه دندر لغة طمطمانی وخلخانی فصیح اولمیان کسنه ده
اطلاق اولنور یقالر جل طمطم وطمطمی بکسرهما وطمطمانی بالضم فی لسانه عجمه ورجل
خلخانی ای غیر فصیح وبومقامده خلخانیه دن مراد شهر ومان اعرابندن صدور
ایدن لغات قبیحه در ماشاء الله مقامنده ماشاء الله دیدکری کبی وطمطمانیه دن مراد
حیردن ظهور ایدن لغات ذمیمه در طاب الهوا دیمچک یرده طابم هوا دیدکری کبی
(امنم برم صیام فیم سفر) حدیثنده واقع اولان کلام بوقیلدندر حاصلی بومقامده کلنجبه
ذکری مرور ایدن لغة ردیه مقیس علیه اولمز . ابن جنی خصایصده دیدی که
قضاعه المال له دیرلر لام جاره نک کسری ایله واکاقیاس ایله المال لك دیمک جائز
دکدر لکن ابو حیان شرح تسهیلده دیدی که هر قبیله ده مخصوص اولان لغة
مقیس علیه اولمق جائزدر و دیدی که هر لغة که عربدن بر طائفه آتی تکلم ایدرلر
اول لغتی استعمالی شایعه و مقبوله اولان لغته تطبیق ایچون تأویل جائز دکدر لهذا
ابوعلی نک (لیس الطیب الا المسک) عبارتی ضمیرشان مقدر ایله تأویلی تعیب ایتدیلر
زیرا ابوعمر دیدی که لغته مذکوره تمیم لغتیدر والله علم بحقیقه الحال والیه المرجع والمآل

(فصل)

فصل فائدة نافعة في التعريب واللغات التي عربته العرب

اولا معلوم اوله که عرب عجم مقابلی در ومؤنث در معنای عامدر بعضیلر امصارده
ساکن اولانلره اطلاق اولنور دیدی واعراب بادیه ده ساکن اولانلره اطلاق
اولنور ومفردی یوقدر مفردنده اعرابی دیرلر وکاهی جعبده اعراب دیرلر
وصریح عرب اولانلره عرب عرباء وعاربة وعربة دیرلر وصره دن عرب ده داخل
اولان کسنه ده متعرب ومتعرب ودخیل وجعلرنده متعربه ومستعربه ودخلا
دیرلر (تعرب) جوهری دیدی که اسم اعجمی یی تعرب آندن عبارتدر که عرب
اول اسملری کندو طریقلری اوزره استعمال ایدرلر تقول عربته العرب واعرته
ایضا فیروز آبادی دیدی که تعرب کلامی لحنن تهذیبندن عبارتدر . ابو حیان
ارتشافده دیدی که اسماء اعجمیه عربیه اوج قسم اوزره در * قسم اول اولدر که
اسم مذکوری عرب تغییر ایدوب کندی کلاملرینه الحاق ایدرلر بوقسمک حکمی
اصلی وزائد وزن اعتباریله اسم عربی صحیح حکمی کبی درهم وبهرج کبی * قسم
ثانی اولدر که اسم مذکوری عرب تغییر ایدرلر لکن کندی کلاملرینه الحاق
ایتماکله قسم اولده اعتبار اولنان احوال بوقسمده معتبر اولماز آجر وسیسنبه
کبی * ۷ قسم ثالث اولدر که اسم مذکوری عرب تغییر ایتوب کندی کلاملری
ابنیه سنه الحاق ایتزلر ایسه عرب ابنیه سندن معدود اولمز خراسان کبی که عربده
فعالن وزنی یوقدر اگر الحاق ایدرلر ایسه معدود اولور خرم کبی که سلم لفظنه
وکرکم کبی ۹ که ققم لفظنه ملحقدر والله اعلم * ابو حیان شرح تسهیلده ذکر
ایتدی که ائمه عربیت دیرلر که اسمک عجیبی یدی وجه ایله معلوم اولور * الاول
اسم مزبورک عجمه اولدیغنی ائمه عربیتدن برثقه نقل ایلیه * الثانی اسم مزبور
اوزان عربیتدن خارج اولمقدر لفظ ابریسیم کبی که ابنیه لسان عربده بووزن یوقدر
وفی القاموس الابریسم بفتح السین وضمها الحریر معرب * الثالث اسم مزبورک
اولنده نون بعده راء اولماقدر نرجس کبی که زیرا لغة عربده اولی نون بعده
رالی کله یوقدر * الرابع اسم مزبورک آخری زا وزادن اول دال اولماقدر
مهندز کبی که زیرا لسان عربده آخری زا وزادن اول یعنی زانک ماقبلی دال
کله یوقدر * ۶ الخامس اسم مزبورده صاد مهمله وجیم جمع اولماقدر صولجان
وجص کبی زیرا لغة عربده صاد وجیم برکله ده جمع اولماشدر * السادس اسم
مزبورده جیم ووقف جمع اولماقدر زیرا کلام عربده جیم ووقف برکله ده جمع اولماز
منجینق کبی * السابع اسم مزبور رباعی یا خماسی اولدقه حروف ذلاقه دن

وفصلته فی هذه الترجمة
فی محله (منه)
۷ سیسنبه تمام
دیدکری ربخاند
(منه)

۹ کرکم زعفران
وعاک وعصفر کذافی
القاموس (منه)
۶ جوهری دیدی
مهندز اول کسنه
درکه مجاری قنوت
وابنیه یی تقدیر و تخمین
ایدر زالی سینه تبدیل
ایله تعرب ایتدیلر
زیرا کلام عربده آخری
زا وماقبلی دال کله
یوقدر (اتهی)
صراحده دیدی که
هندز اندازه نک
معربی در پس مهندز
اندازه کیر دیمک اولور
(منه)

بر حرف اولماقدر زیرا لفظ عربی خاصی و یاربای اولدقه البته حروف ذلاقه دن
بر حرف اولق لازمدر سفرجل . قذعل ۷ قرطب . جحمرش کبی و حروف
ذلاقه التیدر اوجی طرف لساندن چیقار را . لام . نون . که آنله حروف ذولقیه
دیرلر و اوجی شفه دن چیقار فا . با . میم . آنله شفویه و مجموع الی حروف
مذکوره یه حروف ذلق دیرلر . فارابی دیوان الادبه دیدی که فاجیم کلام عربدن
برکله ده جمع اولمز کذلک جیم و نادخی برکله ده جمع اولماز مکر حروف ذولقیه دن
بر حرف ایله اوله لهذا لفظ جبت محض عربیتدن دکلدر دیرلر ۴ و جیم و صاد
لغة عربده جمع اولماز لهذا جص و اجاص و صولجان عربی دکلدر دیدیلر و جیم
و طادخی برکله عربیه ده جمع اولمز لهذا طیجن و طاجن مولد در کلام
اصلی عربده یوقدر دیرلر . فیروز آباد دیدی که کلام عربده جیم و قاف برکله
ده جمع اولمز مکر معرب یا خود برصوتی حکایه اوله و دیدی که (جونق) نواحی
نفسده بر بلده نک اسمی در (جبتقه) امرأه سوداء (جائلیق) رئیس النصاری بمدينة
الاسلام (جردقه) رغیف کرده دن معربدر و کذا الجر دقه (جورق) دوه قوشنک ارککی
(جرامقه) عجمدن بر طائفه در که اوائل اسلامده موصله ساکن اولورلر ایدی مفردی
جرمقانی در (جرموق) مایلبس فوق الخلف (جوزق) پنبه (جوسق) قصر (جعفلیق)
العظیمه من النساء العجوز (جعلق) کثیره اللحم (جبقه) یا شلودوه (جلوق) بالفارسیه دارا
بزین (جوالق و کذا الجوالق) چوال (جلقه) عجوز رجل مجلیق ضحک ایتد که آغزینی
اچان کسنه (تجلق) ضحک ایتد که ازودیشلری نمایان اوله حق مقداری آغزینی آچق
(جلاهیق) کان کره که اصلی فارسیده جله در که ایپلک کلبی تعبیر اولنور جعی جلهها
کلور حائکه اطلاق اولنور که چولهه تعبیری ترکیده آندن محرف در (جلنبلق) بویوک
قاپو آچیلوب قاپاند قجه ظهور ایدن صدانک حکایه سیدر (جبتقه) بدخوی خاتون (منجینق)
معروفدر (جوقه) انسان جاعتی رجل اجوق غلیظ العنق وجوقهم جمعهم و تجوقوا
تجمعوا . معلوم اوله که تهذیبده ازهری لغة عربیه ده جیم و صاد برکله ده جمع اولمز
دیدکری کلامه نقض ایراد ایدوب دیدی که جیم و صاد برکله ده جعی مستعملدر
زیرا (جصص الجرو) دیرلر که کوپک یاوریسی کوزینی آچدی معناسنه و جصص انا
دیرلر جناغنی طولدر رسه و (صج) دموری دمور ایله ضرب معناسنه در دیدی و بطلیوسی
شرح فصیحده دیدی که لسان عربده دالند نصرکه ذال برکله ده جمع اولمغله بصریون
بغداد لفظنی تکلمدن تحاشی ایتدیلر و ابن درید چهره ده دیدی که لسان عربده برکله ده
قاف و جیم جمع اولمز الا بش الی کله ده انتهی مخفی اولمیه که ابن دریدک بوقولی ظاهرا

۷ قذ عمله امره
قصیره خسیه یا شعی
معناسنه در بقال ماله
قذعل و لا قرطب
ای شی جحمرش
عجوز کبر معناسنه در
(منه)
۴ سیوطی اتقانه
دیدی که بعضیلر
جبت شیطان معنا
سنه در حبشه لغتده
بعضیلر لغه مذکوره ده
ساحر معناسنه در
دیدی (منه)
۶ عجمده تفصیل
اولشدر عنقریب
(منه)
۸ صقطقه و دقدقه
و جبططق عربی در
آت یاغندن ظهور
ایدن صوتی حکایه ده
استعمال اولور
(منه)
فیروز آبادی دکنکص
ماده سنده دیدی که
افت عربدن غیری
لغته صاد مهمله
یوقدر لکن صد لفظی
فارسیده یوزدن
طقوز یوزه وارنجیه
اصطلاح ایتدیلر
اتهی بحر الفرایده
دیدی که لفظ صد
اصلده سد ایدی
سنی صاده تبدیل
ایتدیلر (منه)

جوهری و فیروز آبادی تصریحلرینه مخالفدر و دخی معلوم اوله که بعض حروف
وارد که عرب آتی تکلم ایتکه معناد اولمغله بالضروره ذکر ایتک مراد ایتسدلر
اول حرفی مخرجه قریب بر حرفه تبدیل ایدرلر مثلاً پاء فارسی بی فایه تبدیل ایدوب
پور دیه جک یرده فور دیرلر ۹ و دخی عرب طاء معجمه بی اکثریا طاء مهمله یه تبدیل
ایدوب ناظور دیه جک یرده ناظور دیرلر . ابو خاتم اصمعیدن بو وجه اوزره
حکایت ایتدی و مختصر العینده حافظه الزرع معناسنه ناظر و ناظور عربی دکلدر
ادب الکاتب شر حنده دیدی که لفظ توت لفظ توث و لفظ توذ دن معربدر
اگرچه بعض اشعار عربده لفظ توث ثاء مثله ایله مذکوردر لکن بغایه نادردر
زیرا عرب توتدن فرصاد ایله تعبیر ایدرلر . فیروز آبادی ابن فارسدن روایت ایتدی
که توت و توث فرصاد معناسنه لغتدر ابن درستویه شرح فصیحده دیدی که جص
لفظی کج لفظندن معرب در که کاف عجمیه ۷ و جیم عجمیه دن جیم و صادی ابدال
ایتدیلر و کاهی کافدن بدل قاف ذکر ایدوب قص دیرلر که افصح و لغه مجازبودر
سیبویه دیدی که اسمعیل اصلنده اشمیل ایدی عین ایله همزه میاننده مناسبت کلیه
اولغله همزه بی عینه تبدیل ایتدیلر . ابو عییند غریب مصنفده دیدی که عرب شینی
سینه تبدیل ایدرلر که نیشابورده نیشابور دیرلر کذلک دشت دیه جک یرده دست
دیرلر . شیخ تاج الدین بن مکتوم تذکره سنده نصر نحوین روایت ایتدی که لسان عربده
اولان سین مهمله لغة عربیه ده شین معجمه در سلام شلام لسان لسان اسم اشم کبی
قاعد ۱۰ اصحاب عربیه دیدیلر که عرب برکله بی تعریب ایتدکرنده ابدال ایتدکری
حروف اون حرفدر که بشنده ابدال مطرد و بشنده مطرد دکلدر . ابدالی مطرد اولان
حروف کاف . جیم . قاف . با . فا . در که کندو لسانلرنده اولمین حرفلری حروف مذکوره یه
تبدیل ایدرلر مثلاً کاف عجمی ایله اولان گریج لفظنده کاف عربی ایله تکلم ایدرلر
و لفظ قریق ده کاف عجمیدن قافی بدل ایتدیلر ۳ جوهری ابو عیینده دن روایت ایتدی که
کریق و قریق لغة در که بصره نک اسمی در و نصر بن شلیل دیدی که قریق دکان معناسنه
کلبه دن معربدر دیدی فیروز آبادی بقال دکانی معناسنه گریبه دن معربدر دیدی ۲
و دخی لفظ جوربده کاف عجمیدن جیمی بدل ایتدیلر . و لفظ فرند و برنده ۶ پاء فارسیدن
کاهی باء عربی بی و کاهی فای بدل ایتدیلر و ابدالی مطرد اولمین حروف سین . شین
عین . لام . زا . در که عرب کندو لسانلرنده اولان حرفلری حروف مذکوره یه تبدیل
ایدرلر اسمعیل و اشمایل کبی که ذکر مرور ایتدی و قفشلیل لفظنده که اصلی فارسیده
کفجلیزدر کفگیر معناسنه اولامطرد اولدینی اوزره قافی کاف عجمیدن بدل ایدوب

۹ و فی القاموس
فور موضع بالجماعه
ویضم و بلد بساحل
بحر الهند معرب
پور (منه)

۱۷ اکثر لغات فارسیه
ده کاف عربی ایله
مذکوردر (منه)

۳ پس کریج و قریق
بر معنایه اولش اولور
(منه)

۲ دکان یا خود بقال
دکانده اولان متاع
معناسنه (منه)
۶ که اصلی برنده در (منه)

قفلين اولدقدن صکره غير مطرد وجهي اوزره جيمدن شيني زادن لامي بدل ايتديلر و ابن سیده محکم ده دیدی که کلام عربده لامدن صکره شين ذکر اولنر و عربیه محضه ده برکله ده لام و شين جمع اولسه البته شين لامدن مقدم ۹ ذکر اولنور والله اعلم **فائدة جلیله** **عالي** فقه اللغة ده اول اسماء که فرس اکا تفر د ایدوب عرب آنلری ذکره مضطر اولدقدن بعضینی تعریب و بعضینی حالی اوزره ترک ایدله لر اول اسماء ایچون مخصوص فصل عقد ایدوب شوو وجهله تعداد ایتدی که * کوز. جره. ابریق. طست. خوان. طبق. قصعه. سکرجه. سمور. سنجاب. قاقم. فنک. دلق. خز. دیباج. سیج. سیج. سندس. یاقوت. فیروزج. بلور. کعک. درمک. جردق. سمد. سکباج. زیرباج. اسفیدباج. طباهج. فالودج. لوزنج. جوزنج. جلاب. سکنجین. جلنجین. دارصینی. فلفل. کرویا. زنجیل. خولجان. قرفه. نرجس. بنفسج. نسرین. خیری سوسن. مرزنجوش. یاسمین. جلنار. مسک. عنبر. کافور. صندل. قرنفل * و عرب لغات رومیه دن اخذوا استعمال ایتدکلری اول اسمادر که ذکر اولنور (فردوس) بستان معناسنه (قسطاس) میزان معناسنه (سجنجل) آینه معناسنه (بطاقه) رقعہ معناسنه (قرسطون) قبان معناسنه (اصطربلاب) که معروفر (قسطناس) طیب از دکلری صلايه (قسطری و قسطرو قسطار) جهنذیعنی نقاد و خیر معناسنه (قسطل) غبار معناسنه (قبرس) نحاسک زیاده جیدی معناسنه (قطار) اون ایکی بیک اوقیه معناسنه (بطریق) قائد معناسنه (تریاق) دواء السموم معناسنه (قنطره) کوپری معناسنه (نقرس و قولنج) ایکی مرض معروفر (قیطون) قیش و قتی اوتوره جق خانه معناسنه انتهی کلام الثعالی. روايت اولندی که حضرت علی کرم الله وجهه شریحدن بر مسئله سؤال ایتدی جواب ویردکه علی (قالون) دیدی اصبت معناسنه رومی در جهره ده (کیما) عربی دکلدر و (دمشق) معربدر دیدی. فیروز آبادی دیدی که قاعده شامه دمشق اطلاق اولندیغی دمشق بن کنعان یادامشقیوس بنا ایتدیکی ایچوندر. اندلسی دیدی که لفظ (هیولی) اصلی الشی معناسنه کلام عربدن اولورسه فصیح و وزنی فیعولی در دیدی. فیروز آبادی ابن قطاعدن روايت ایتدی که هیولی مشددا و مخففا قطن معناسنه در و متقدمین طینه عالمی اکاتشییه ایتدیلر و برزقطنو ناده اولان (قطنونا) معربدر دیدی کذلک (کثری) ابن فارس مجمله دیدی که (تاریخ الکتاب) دخی معربدر. محکم ده واقع اولدی که لغه سریانیده فقیر اولان کسنه یه (فالغا) دیر لر عرب تعریب ایدوب فلح دیدیلر و دیدی که لفظ (قانون) طریقه و مقیاس معناسنه دخیل اولمق ظن اولنور. جهره ده دیدی که یونسدن سؤال ایتدیلر که سن شعرك جیدی و ردیسی نه طریق ایله تمیز ایدرسین جواب ویر دیدی که اعرفته بالششقله

اولز الاشین لامدن مقدم ذکر اولنور فقط علوش لفظی که لام شیندن مقدم ذکر اولندی و بولکه نك لغة عربده نظیری بوقدر انتهی فیروز آبادی دیدی که علوش سنور و زننده ابن آوی و ذنب و سباعدن برنوعدر و خفیف و حریص معناسنه که علش دن مأخوذدر و کلمه مذکور نك کلام عربده نظیری بوقدر دیدکد نصکره اللش و لشله و لشلش وار در دیدی بعده لام و شین ماده سننده دیدی که لش طردایک و سحاق و ماش معناسنه درو (لشله) کثره تردد عند الفزع واضطراب الاحشاء فی موضع و بعد موضع (ولشلاش) مضطرب الاحشاء معناسنه (منه) تهذب الاسماء و اللغات ده دیدی که صاحب مهذب دیدی که (و یحرم علیها) ان تحمرو وجهها بالزمام ای الککون بعض ائمة فضلا کذلک بوعبد فقیر طکون لفظنی شو وجهله ضبط و تصحیح ایتدی که کاف مفتوحه بعده لام مفتوحه مشدده بعده کاف

مضمومه بعده و اوساکنه بعده نون ایله در اصلی فارسیده کل کون در یعنی کل رنگلی قرمزی که تعریب ایتدیلر (منه) (و ششقله)

و ششقله تفسیرنده دیدی که دیناری غیر دینار ایله وزن ایتدکدر خفیف و ثقیلی تمیز ایچون عربی صرف اولماق ظن اولنور دیدی انتهی. خاطر فاتره خطور ایدر که ایدر که ششقله شاقول ماده سندن اوله زیر اشاقول دخی آله تمیز در. فیروز آبادی دیدی که شقل الدینار و زنه. مرزوقی شرح فصیحده دیدی که (اترج) فارسی معربدر و (ارز) دخی پرنج معناسنه معربدر دیدیلر. زبیدی استدر ا کده دیدی که جوز هندی معناسنه اولان (تارجیل) عرب اوزانه مخالفدر ایکی کله دن مرکب ظن اولنور و (مترس) قپو آردینه وضع اولان اغاج معناسنه فارسی معربدر که اصلنده مترس در یعنی اول اغاج قپونک آردنده اولدقجه اصوصدن خوف ائمه مختصر العینده (فانید) فارسیده در دیدی جو الیق معربده دیدی که (سودانق. سودنق. شودنق. شوذق) شاهین معناسنه معربدر ابن درید جهره ده دیدی که عرب کلام عجمدن بعض لغه اخذوا استعمال ایتدیلر که کندی لغتاری کبی اولدی فارسیه دن اخذ ایتدکلری لغات بودر که ذکر اولنور (بستان. بهرمان) که قرمنی رنک در کذلک (ارجوان. قرمن) فرنگستاندن کلور بر بو جکدر که آنکله صباغة اولنور. (دشت) صحر ا معناسنه (بوصی) سفینه معناسنه (برندج) که ماز و ایله بویانمش دری معناسنه (رهوج که هملاج) دخی دیر لر اصلی رهواردر (قیروان) جاعت معناسنه که اصلی کارواندر (مهرق) ۷ اول بزپاره سی که اوزرینی مهر لیوب یازو یاز لر اصلی مهره کرده در (کرد) عنق معناسنه اصلی که گردن در (بهرج) باطل (بلاس که مسج) دخی دیر لر اصلی پلاسدر (سرق) حریردن برنوعدر (سراویل عراق) اصمعی دیدی که عراق اصلنده اران شهردر بلاد خراب معناسنه. فیروز آبادی اران شهر کثیر النخل و الشجر معناسنه در دیدی (خورنق) اصلنده خوارنکه ایدی موضع الشرب معناسنه (سیر) اصلنده سدلی ایدی ۳ یعنی اوچ قبه بری بری ایچنده (طیجن و طاجن) اصلی طابق در (باری) اصلی بور یاددر (خندق) اصلی کنده دریغی قازلمش (جوسق) اصلی کوشک در (جردق) اصلی کرده دریغی رعیف (طست. تور. هاون) عرب مضطر اولدقدن هاوون دیر لر (عسکر) اصلی لشکر در (استبرق) حریر غلیظ معناسنه که اصلی استبره در (تنور. جوز. لوز. موزج) خف معناسنه اصلی موزه در (خور) دریادن خلیج معناسنه (دخاریص القمیص. بط. اشنان. تحت. ایوان. مرتک. قابوس) که اصلی کاووس در (بسطام) که اصلی اوستام در مقتدی معناسنه انتهی. صحاحده بعض اسمادخی زیاده ایتدی که تعداد اولنور (دولاب و میزاب) دخی معربدر دیدی (نخت) جد معناسنه (توتیا. دروز الثوب دهلیز) که باب و دار میانی در (طراز. افریز الحائط. قزه. بوس) اوپک معناسنه (زینق. باشق. جلستان) که اصلی کستاندر (جل) که کل در (صرم) دری معناسنه (جاموس. طیلسان. مغنطیس. کرباس

۷ صحاح و قاموسده صحیفه معناسنه واقع اولشدر (منه)

۳ سه دل اوج قلبی (منه)

۹ جهره ده لفظ قز عربی معروفر دیدی (منه)

مارستان دورق) که مکمال شراب در (صک الکتاب. صنجة المیزان صنج. صاروج) نوره در (صولجان کوسج. نوافج المسک هملاج) برزوند مستعملدر (فرسخ بند) که بیوک بیواق معناسنه (زمرد. طبرزد) که اصلی تبرزد در (آجر. جوهر) که اصلی کوهر در (سفسیر) سمسار معناسنه (سکر) که اصلی شکر در (طنبور) که اصلی دم بره در. محکم ده (زرینخ) لفظی دخی زیاده ابتدی قاموسده (بربط) لفظی اصلی بربط در دیدی ورومیه دن اخذایتدکری الفاظ بود که ذکر اولنور ۶ (قومس) امیر معناسنه (اسفنت) که خردن برنوع در وکذا (الخندریس. نحی) نلس معناسنه ققم. دراقن. درقه) خوخته معناسنه در که عامه تحریف ایدوب در اقی شفتالودیر لر قاموسده در یجده دن معربدر دیدی اندلسی مصطکای زیاده ابتدی والله اعلم و عرب بعض السنه آخری دن اخذوا استعمال ایتدکری الفاظ عن قریب مخلنده ذکر اولنور ان شاء الله تعالی. و دخی معلوم اوله که بعض الفاظ معربه وارد در که عرب آنی استعمال ایدوب فقط آنکله تعبیر ایدر لر و بعض الفاظ معربه وارد در که عرب آنک معناسنی کند و لسانلری اوزره بر غیری لفظ ایله دخی تعبیر ایدر لر مثلاً (ابریقه) ۴ ناموره لفظی وضع ایتدیلر و (بط) لفظی که معربدر اورده که استعمال ایدوب قازه اوز اطلاق ایدر لر که مفردی اوزة در و لفظ هاوون دن. منجاز. و مهراس ایله تعبیر ایدر لر. و طاجن. و طیجندن مقلی و مقالة ایله تعبیر ایدر لر که اصل معنای قلیه دیدکری طعام طبخ ایله جک آله. و اشنامه. حرص و میزابه. مشب. کز بره یه. تقده. مسکه. مشعوم. جاسوسه. ناطس. توتیه فرصاد. اترجه. متک. کوسجه. ائطدیر لر ایدی (کیر) کورک معناسنه فارسیدر عرب اکالصف دیر لر و بادنجاندن حدج ۸ و نرجسدن عبهرایله تعبیر ایتدیلر کتاب العین ده دیدی که عرب یاسمیندن سمسق. و لوبیادن دجر. و اهل عن سکردن مبرت ایله تعبیر ایدر لر ایدی. ابن درید دیدی که سذاب ایچون عربده مخصوص لفظه مطلع اولدم ۹ لکن اهل عن حنف دیر لر و هذا القدر فيه کفایتلن له قلب سلیم والعلم عندالله العلی العظیم وصلى الله على محمد وآله

فصل فی بیان الاختلاف الواقع بین العلماء فی انه هی هل

فی القرآن لفظ معرب ام لا و تقریر المذاهب فیه

معلوم اوله که علماء اعلام و فقهائ فحام شکر الله سعیم قرآن عظیم و فرقان کریمه کلمه معربه وقوع و عدم وقوعنده ایکی فرقیه متفرق اولدیلر ﴿فرقة اولی﴾ عدم وقوعنده ذاهب اولدیلر امام شافعی. و ابن جریر. و ابو عبیده. و قاضی ابوبکر و ابن فارس کبی که عدم وقوعنده ﴿قرآنا عربیا﴾ کلام شریفی ایله استدلال ایتدیلر حتی شافعی قرآنده کلمه غیر عربیه وارد دینلر حقنده عظیم تشدید و تهدید ایتدی. و ابو عبیده دیدیکی قرآن عظیم

(لسان)

لسان عربی مبین اوزرینه نازل اولمشیکن آنده کلمه غیر عربیه وارد در دیو ادعا ییدن کسنه فوق الحد کستاخلق ایدر و قرآنده واقع اولان برکله حقنده لسان نبطیه ده دخی لغتدر دیسه کلام قبیحه جرات ایتش اولور و تأدیه مستحق اولمش اولور. ابن فارس دیدی که اگر قرآنده کلمه غیر عربیه واقع اولمش اواسه عربدن تحدی قصد ایدن معاندین اعتذار ایدر لر ایدی که بز قرآنک مثلی کتور مکدن عاجز اولدینمز آنده بزم معلومز اولمین لغه مذکور اولدینغی ایچوندر دیر لر ایدی و قرآنک اعجازی ظاهر اولمز ایدی ابن جریر دیدی که ابن عباسدن بعض الفاظ قرآنیه تفسیرنده بولفظ فارسی و شولفظ حبشی و غیر ذلک دیو روایت اولنان کلامک معناسی الفاظ مذکوره توارد لغات قبیلندن در یعنی الفاظ مذکوره لسان عربده واقع اولدینغی کبی السنه سائرده ده دخی واقع اولدی دیمکدر. و ابو عبیده کلامی بو تأویلی تأیید ایدر زیر ا دیدی که کاهی بر لغه لغه اخرایه موافق و کاهی متقارب اولور و معنای واحد در مع هذا لفظک بری عربی لسانده و آخری فارسی لسانده تکلم اولنور مثلاً دیباج غلیظ معناسنه اولان لفظ (استبرق) که عربی در فارسیده استبره دیر لر کذلک اهل مکة مسح تعبیر اولنان نسنه یه بلاس دیر لر مع هذا فارسیده دخی بلاس دیر لر که ادنی تغییر ایله لفظ و معنی متحد اولور و دخی (قنجر) لفظی مصلح القوس معناسنه عربی در و فارسیده کان کر دیر لر (ودست. و دشت. و سخت) لفظلری دخی بو قبیلندر که جمله سی عربی در ا کرچه فارسیده دخی مستعملدر امام فخر رازی دیدی که قرآنده واقع اولان (مشکاة. و قسطاس و استبرق. و سحیل) مثلوا الفاظ عربی اولدینغی مسلم کلدیر بلکه عربی در غایه مافی الباب لغه عرب لغه آخری ایله توافق ایتش اوله (صابون. و تنور) لفظلری کبی جمیع لغات آنده متفق در. جوهری دیدی که لفظ دشت صحرا معناسنه فارسی یا خود عرب و فرس آنده توافق ایتشلر در و بعض علماء دیدیلر که اول عرب عاربه که قرآن انلرک لسانی اوزره نازل اولمشدر بعض سفر لر نده سائر السنه اصحابی ایله مرافقه و اختلاط سببی ایله آنلردن بعض لغات استماع ایدوب خاطر لر نده قالمغله اول لغاتی محاورات و شعر لر نده استعمال ایدوب میانلرنده بر مرتبه مشهور و زبان زد اولدی که عربی اصلی کبی کلمات فصیحیه اعدادندن معدود اولدقدنصکره قرآن اول وجه اوزره نازل اولوب الفاظ مذکوره آنندن مذکور اولدی. و دخی لسان عرب بغایه واسع در پس بعض اکابر علمایه الفاظ معهوده نك معناسی مخفی اولمق مستبعد دکلدیر ننه کیم بوندن مقدم بیان ایتدک لهذا ابن عباس (فاطرو فاتح) لفظلرینک معنالرنده توقف ایتدی حتی امام شافعی دیدی که لغه عرب بر مرتبه و اسعدر که آنی نبی دن غیر ی کسنه احاطه ایتکه قادر دکلدیر ﴿فرقة ثانیه﴾

لفظ (صرد) عربیده
صووق معناسنه فارسیده
سرد دیر لر (منه)

۶ من کلام ابن درید
فی الجمهرة (منه)

۴ کذا فی الغریب
المصنف (منه)

۸ قاموسده حنظل
در دیدی (منه)
۹ فیروز آبادی دیدی
که لسان عربده سین
و ذال برکله ده جمع
اولمز معرب اوله
سبذ لفظی کبی که
مکتل کبی بر ظرف
و سبذاج که جرمالن
معناسنه و سذاب
لفظی ذال معجمه ایله
قاموسده فیروز آبادی
السذاب الفیجین
والفیجین السذاب
دیدی و معرب اولدینغه
تعرض ایتدی و صاحب
عباب دیدی که سذابه
عربیده فیجین و فیل
دیر لر پس ابن درید
کلامی محل نظر در
الله اعلم (منه)

قرآنده کلمه غیر عربیه وقوعه ذاهب اولوب (قرآن عربی) قولى ايله استدلال ايدنلره شو وجهله جواب ویردیلر که قرآن عظیمده واقع اولان الفاظ غیر عربیه اقل من کل قلیل اولغله مجموع قرآنی عربیتدن اخراج ایتمز مثلاً برقصیده فارسیه طویلده ایکی لفظ عربی مذکور اولمق اول قصیده یی فارسی اولمقدن اخراج ایتمز. بوعبد فقیر دیدی که مخفی اولیه که کلام مذکور کورک حاصلی قرآنه عربی اطلاقی تغلیب قیلندندر دیکه راجع اولور. وسکا کی خاتمه مفتاحده ذکر ایتدیکی کلام ملاحظه فقیری تأیید ایدر ترجمه سی بودر که ذکر اولنور بعض جهله ضلال و معاندین ابلیس مثال کاهی قرآن عظیمه لفظ جهتندن طعن ایدوب شو وجهله انکشت اعتراض دراز ایدر لر که قرآنده لفظ (مقالید) ذکر اولندی که اقلید کجی و کلیددن معبردرو (استبرق) لفظی ذکر اولندی که استبره دن معبردرو (سجیل) لفظی ذکر اولندی که سنک کلدن معبردرو پس قرآنا عربیاقولی نیجه صحیح اولور دیر لر قول باطل مذکور طریق اشتقاق و اصول علم صرفه جهلدن ناشی در باب تغلیب معلوملری دیکیدر که انقیادی ذکوره ادخال ایدوب والدان و قران دیر لر مع هذا آنک عربی اولدیفین و ابلیس ملائکه دن دکل ایکن اکاملک اطلاقی انکار ایتمزلر و عناد و خباثت لرندن براییکی لفظ اعجیبی هزار هزار الفاظ عربیه قرآنده ادخال ایتمزلر * قوم مزبور خزلهم الله الی یوم النشور محض عناد و مجرد فساد اعتقاد لرندن ادعاء فضیلت ایدوب صفحات قراطیسی دفتر اعماللری کبی نیجه الفاظ مهمله و تعبیرات باطله ايله تسوید ایدوب بهایعدن اصل نیجه اخبت و اجهل دخی ملوث صماخ مستعین اولان هدیانات بی طائی اخذ و تلقف ایچون مانند اصل مصلوب مدعنی ویت الفراغدن انتن اولان خیاشیم مردار لرین همچو کبر مستعار نفخ ایدوب لسانلری وقت تشاوبده السنه طویل کلاب کبی اظه ایدر لر (ما احلم الاله الخلق لاله الانات تعالیت عما یقول الظالمون) الی هنا ترجمه بنوع اختصار سیوطی رحمه الله علیه دیدی که قرآنده الفاظ غیر عربیه اولمق بنم دخی مختار مدر و بوبابنده اقوای ادله بودر که ابن جریر سند صحیح ايله ابو میسره دن که تابعی جلیل القدر در اخراج ایتدی که (فی القرآن من کل لسان) و هب بن منبه و سعید بن جبیر دن دخی بو معنایه قریب روایت اولندی مخفی اولیه که روایت مذکوره شو نکته یه اشارت در که الفاظ معهوده نک قرآنده مذکور اولدیفینک حکمتی بودر که قرآن عظیم علوم اولین و آخرینی و اخبار متقدمین و متأخرینی جامع اولغله هر شیئه احاطه سی کامل اولمق ایچون انواع السنه و اصناف لغاته آنده اشارت واقع اولدی. شو وجه اوزره که هر لغتک اعذب و هر لسانک خوش آینه اولانی اختیار اولندی ابن النقیب دیدی که قرآن عظیمک سائر کتب الهیه منزله اوزرینه

(فضلتک)

فضلتک اسبابندن بری بودر که سائر کتب منزله فقط نازل اولدیفی قومک لغتی اوزره نزول ایدوب قطعاً اول قومک غیر قومک لسانندن برکله ذکر اولندی لکن قرآن لغات عربیه یی جامع اولدیفندن غیرى. روم. و فرس. و حبش. مثالولرک لغاتندن دخی لغه کثیره یی حاوی اولدی انتهی. و دخی معلوم اوله که رسول اکرم و نبی محترم صلی الله علیه و سلم حضرت تارى (وما رسلناک الا کافه للناس) مضمون شریفی اوزره عامه عالم و کافه بنی آدمه مبعوثدر پس مناسب اولان بودر که اکائزال اولنان کتاب شریفده هر قومک لسانندن لغه مذکور اوله. و ابو عبید قاسم بن سلام خصوص مزبورده واقع اولان اختلافی بیانندن صکره دیدی که بوبابنه بنم مذهب ایکی قولى توفیق و ایکی مذهبی تصدیق در شو وجهله که الفاظ معهوده نک اصل ماده سی اعجیه در لکن میان عربیه واقع اولدیده تعریب ایدوب اکثرینی کندی اصطلاحلرینه مطابق استعمال ایتدیلر که کویا عربی اصلی اولدی پس الفاظ معهوده لغات عربیه عدادندن معدود اولدقدن صکره بو وجه اوزره قرآن نازل اولدی بناء علی هذا عربیه در دینه و غیر عربیه در دینه قولنده صادق و کلاملری بری برینه متطابقدر و الله اعلم و احکم * و دخی معلوم وجدان ذوفیضان احجاب اذهان سلیمه و مشهود رأی اصابت پیرای ارباب قلوب مستقیمه اوله که بوجع و تألیفدن مقصود افاده مستفیدین و انتفاع مستعیدین در پس تکثیر فوائد و توفیر عوائد ایچون قرآن کریمده مذکور اولان الفاظ معربه بیان اولمق صواب ملاحظه اولندی و الله المسهل لصعایب الامور

فصل فی بیان الالفاظ العربیه الواقعه فی القرآن و ترجمه معانیها

معلوم اوله که تاج الدین سبکی قرآنده واقع اولان الفاظ معربه یکریمی یدى عدد لفظدر دیو تعداد ایتدی. بعده حافظ ابن حجر یکریمی درت لفظ دخی زیاده و تعداد ایتدی. بعده امام سیوطی التمشدن زیاده جه الفاظ دخی زیاده ایتدی و مجموع الفاظ معربه یی حروف تهجی ترتیبی اوزره بیان ایتدی. بوعبد فقیر دخی بو وجه اوزره ترجمه و سیوطی اتقانه ذکر ایتدیکی وجه اوزره بیان ایتدی و الله الموفق (اباریق) ثعالی فارسیدر دیدی جوالیق ابریق فارسی معرب در صب الماء وطریق الماء معانسنه دیدی بعض لغوی کلامندن منقهم اولان بودر که آب ریزه دن معربه اوله یعنی صو دو که جک آله بوقول صواب اولمق ملاحظه اولنور صوقیز دیره جق ظرفه آب تابه و آفتابه دیدکلری کبی که آخر لرنده اولان هایه هاء نقل تسمیه اولنور ۷ (اب) شیدله اهل مغرب لغتنده حشیش معانسنه در دیو حکایه ایتدی (ابلی) هند لغتنده اشربی معانسنه یعنی یا ارض سندن ظهور ایدن صوی ایچ (اخلد) عبری لغتنده رکن

۷ و سزید تفصیلا
فی بیان القواعد
الفارسیه فی هذا الترجه
ان شاء الله تعالى (منه)

یعنی ادنی میل ابتدای معناسنه در (ارائك) حبشه لغتنده سرر معناسنه در مفردی
 اریکه در وا کثر استعمالی ملکک تحتند در (آزر) حضرت ابراهیم پدرینک
 یا بر صمک اسمی در بعضیلر دیدیلر که آزر اول قوم لغتنده اعوج یعنی اکری دین
 اتخاذیدن کسنه در لهندا بعضیلر (اذقال ابراهیم لابیہ آزر) قراءت ابتدای ۷ زر اعوج
 معناسنه و آحرف ندا یا خود حرف ندا مخدوف و آزر مجموعی منادی اوله یعنی
 یا اعوج پس منادی ضم اوزرینه مبنی اولور و بعضیلر اول قوم لغتنده مخطی یعنی
 اعتقاد و علمنده خطایدن کسنه معناسنه در دیدیلر (اسباط) انلر لغتنده عرب لغتنده
 قبائل کبیر ۹ (استبرق) دیباج غلیظ معناسنه در فارسیده استبره دن معربدر
 (اسفار) سریانی یا نبطیده کتب معناسنه مفردی سفر در (اصری) نبطیہ ده
 عربی ده عهدی معناسنه در (اکواب) نبطیہ ده کوز لفظنک جمعی اولان اکواز
 معناسنه در بعضیلر جره لفظنک جمعی اولان جرار معناسنه در دیدی کوز عربیده
 قولی اولان باردق و جره که ترکیده دستی و کوپ دیرلر قولی اولیان بردا قدر
 (ایم) زنجیه یا عبری ده وجع و یرن نسنه در (اناه) اهل مغرب یا اهل بربرده نضجیه یعنی
 انک پشمه سی معناسنه در (حیم آن) و من عین آتیه آن و آتیه لغت سابقه ده زیاده حار
 معناسنه در (اواء) لغت حبشه ده موفق یار حیم معناسنه در (اواب) لغت حبشه ده مسیح یعنی
 تسبیح ایدجی معناسنه در پس (اوبی) لغت حبشه ده سبجی یعنی تسبیح ایله معناسنه اولور
 (اولی و آخره) قبطیہ ده ۶ اولی آخره و آخره اولی معناسنه در کذلک (بطائنه) من استبرق
 ظواهر هائی جامه نیک بوزی حریر دندر معناسنه در قبطیہ ده عربی ده آستر معناسنه در
 که یوز مقابلی (بعیر) عبرانی ده حار یا هر حیوان که اوزرینه یوک وضع اولنه (بع)
 جوالقی بیعه و کتیده لفظلر دندن بعض علماء فارسیه در دیدیلر (تنور) فارسی معربدر
 کذا قاله الجوالقی و الثعالبی ۴ (تحت) فنادیها من تحتاده اولان تحت نبطیہ ده بطنها ۲
 (جبت) حبشه ده شیطان یا ساحر معناسنه در (جهنم) اصلی فارسیده چهنام
 و عبری ده کهنام در (حصب) زنجیه ده حطب معناسنه در (حطه) اول قوم لغتنده قولوا
 صوابا یعنی طوغری سوز سونلک معناسنه در (حواریون) نبطیہ ده نسا کون یعنی زاهدلر
 معناسنه در اصلی هواری در (حوبا) نبطیہ ده حبشه ده اثما یعنی کنه معناسنه در (دارست)
 یهود لغتنده قارأت ۳ معناسنه در که ترکیده او قویوشد یق و درس سولشدک تعبیر اولور
 (دری) حبشه ده مضی معناسنه در (دینار) فارسیدن معربدر (راعنا) لسان یهود ده مقام
 سبده مستعملدر (ربانیون) جوالقی ابو عبیده دن روایت ابتدای که عرب ربانیون
 لفظنی بیلزلر بلکه آتی فقیه و اهل علم اولان بیلور ظنم بودر که لفظ ربانیون عربی

۷ ای بالرفع (منه)

۹ قال صاحب التزیه
 الاسباط فی بنی یعقوب
 کالقبائل فی ابناء اسمعیل
 واحد هم سبط وهم
 اثنی عشر سبطا لاثنی
 عشر ولدا لیعقوب
 علیه السلام و انما سمو
 هما بهما للفرق بین
 اولادهما (منه)

۶ حکاه الزرکشی فی
 البرهان (منه)

۴ و سبجی کلامهانی
 قسم الاسماء (منه)
 ۲ کذا نقله الکرمانی
 (منه)

۳ المدارسة المقاراة
 (منه)

(اولیوب)

اولیوب عبرانی یا سریانی اوله بعضیلر ۲ سریانی اولدیغنه جزم ابتدای (ربیون) سریانیدر
 ۷ (رحن) مبردو ثعلب سریانیدر و اصلی خاء مجمله ایله در دیدیلر رحه و رخته بر معنایه در
 (رس) عجائب کرمانیله عجمی در بر یعنی قوی معناسنه در بعضیلر ارشدن مخففدر دیدی که
 ارس جبال ارمنیه دن خروج ایدر بر نهر عظیمدر باب الا بوابه قریب موضعه بحر حزره
 ملاقی اولور حافظ ع ای صبا کر بکذری بر ساحل رود ارس * دیدیکی نهر مزبوردر
 (رقیم) رومی ده لوح معناسنه در بعضیلر سریانی در کتاب یاد و اة معناسنه دیدیلر (رحن) ابن
 الجزری فنون الافنانده معربدر دیدی واسطی عبریه ده تحریک الشفتین معناسنه در دیدی
 (رها) ۷ نبطیہ ده سهلا واسطی سریانی ده ساکنه معناسنه در دیدی (روم) عجمی در
 ناسدن طائفة معروفه معناسنه (زنجیل) فارسیدر (سجیل) ابن جنی کتاب معناسنه در بعضیلر
 فارسی معربدر دیدی (سجیل) سنک کل دن معربدر (سجین) ابو خاتم عربی دکلدر دیدی
 (سرادق) جوالقی سرادر دن معربدر دهلیز معناسنه صواب اولاب سرپرده دن معرب
 اولمقدر سترالدار معناسنه (سری) سریانی یا نبطیہ یا یونانی ده نهر معناسنه در (سفرة) ابن
 عباس نبطیہ ده قراء معناسنه در دیدی (سقر) جوالقی اعجیه در دیدی (سجدا) مقنعی
 الرؤس ۶ یعنی باشکزی اکدی که کز حالده معناسنه در (سکر) لغت حبشه ده خل یعنی
 سرکه معناسنه در (سلسیل) عجمی در (سندس) ابواللیث معرب اولدیغی متفقدر
 جوالقی فارسیده رقیق الیباج معناسنه در دیدی شیدله هندی در دیدی (سید) ۴
 قبطیہ ده زوج معناسنه در (سینین) عکرمه حبشه ده حسن معناسنه در دیدی (سینا) ضحاک
 قبطیہ ده حسن معناسنه در دیدی (شطر) ۴ رفیعدن تلقا یعنی قارشوسی معناسنه در
 لسان حبشه ده دیور روایت اولندی (شهر) بعض اهل لغت سریانی در دیدی (صراط)
 لغت رومی ده طریق معناسنه در (صرهن) ابن عباس لغت نبطیہ ده شققهن یعنی
 پاره پاره ایله معناسنه در دیدی . وهب بن منبه دن روایت اولندی که هیچ بر لغت
 یوقدر که قرآنده آندن بر لغت مذکور اولمیه دیدیلر که رومی ده نه لغت مذکور اولدی
 جواب و یردی که فصرهن یعنی قطعهن اول قوشلری قطعده قطعده ایله معناسنه در
 (صلوات) کنایس الیهود ۷ یعنی یهودیلر کلیسایری معناسنه در که آنلر لساننده اصلی
 صلواتدر (طه) حاکم مستدر که ابن عباسدن تخریج ابتدای که حبشه ده یا محمد
 معناسنه در و بر روایتده نبطیہ در دیدی . وسعید بن جبیر نبطیہ ده یارجل معناسنه در
 دیدی عکرمه حبشه ده یارجل معناسنه در دیدی (طاغوت) حبشه ده کاهن معناسنه در
 (طفقا) شیدله قصدا یعنی آدم و حوا قصدا ابتدای (طوبی) جنتک اسمیدر ابن
 عباس حبشیه وسعید بن جبیر هندی در دیدی (طور) جبل معناسنه در مجاهد سریانی

۲ وهو ابو قاسم
 (منه)
 ۷ کذا قال ابو خاتم
 فی کتاب الزینة
 (منه)

۷ قال الله تعالى واترك
 البحر رها (منه)

۶ قال الله تعالى
 وادخلوا الباب سجدا
 (منه)
 ۴ فی قوله تعالى والقیما
 سیدها (منه)
 ۴ فی قوله تعالى شطر
 المسجد الحرام (منه)
 قاله النقاش وابن الجوزی
 وابن ابی حاتم (منه)

۷ قاله الجوالقی وروی
 مثله عن الضحاک (منه)

(۵)

ب

و ضحاک نبطیه در دیدی (طوی) کرمانی لیا و بعضی لری عبرانیه در رجل معناسنه در
(عبدت) ۹ نبطیه در قتل معناسنه در (عدن) ابن جریر ابن عباسدن تخریج ایتدی که
جنات عدن ده عدندن مرادنده در دیو کعبدن سؤال ایتدکده کعب جواب ویردی که
سریانیه در جنات کروم و اعناب یعنی آسمه لر و اوزوم لر باغچه سیدر و بعضی لر رومیه
در دیدی (عزم) حبشیه در اول حوضدر که ایچنده صو مجتمع اولدقدنصرکه بر طرفی
یاریلوب صوطشره یه جریان ایدر قاله مجاهد (غساق) جوالیق و واسطی ترکیه در صووق
و قوقش صو معناسنه در و عبدالله ابن یزید طحاریه در قوقش معناسنه در دیدی (غیض
الماء) حبشیه در نقص معناسنه در (فردوس) مجاهد رومیه در بستان و سدی نبطیه در کرم
یعنی اوزوم آسمه سی معناسنه در اصلی فرد آسادر دیدی (فوم) عبریه در حنطه معناسنه در
(قرطاس) جوالیق عربی دکلدر دیدی (قسط) رومیه در عدل معناسنه در ابن
الانباری زاهرده دیدی که مقسط عرب کلامنده عادل معناسنه در ۳ و قاسط جائری یعنی
ظالم معناسنه قال الله تعالی اما القاسطون فکانوا للجهنم خطبا ای جائرون (قسطاس) مجاهد
رومیه در عدل سعید بن جبیر و رومیه در میزان معناسنه در دیدی لر (سوره) اسد معناسنه در
که حبشیه در قشوره دیر لر (قطن) نبطیه کتابنا معناسنه در (قل) ۷ ابو عمرو دیدی که
عربده بولفظک معناسنی بلم واسطی عبریه در و سریانیه در دباء معناسنه در دیدی
(قطار) ثعالی رومیه در اون ایکی بیک اوقیه در دیدی خلیل دیدی که سریانیه در
اوکوز درسی طولیسی التون یا کوش اولق اوزره زعم ایدر لر بعضی لر بر لغتده
بیک مقالدر دیدی ابن قتیبه افریقیه در سکسان بیک مقالدر دیدی (قیوم)
سریانیه در اویقو اویومین کسته معناسنه در (کافور) فارسیدر (کفرعنا) احمنا یعنی
بزدن سیئاتی محو و ازاله ایله معناسنه نبطیه در بعضی لر کفر محی معناسنه عبرانیه در
دیدی (کفلین) ابو موسی الاشعری حبشیه در ضعفین معناسنه در دیدی (کنز) فارسی
معرب در (لینه) کلبی دیدی که نخله معناسنه یثرب یهودندن غیریدن استماع اقدم
(متکأ) حبش لغتده ترنج معناسنه در (محوس) جوالیق اعجمیدر دیدی (مرجان) بعض
اهل لغة اعجمی در دیدی (مقالید) مجاهد فارسیه در مقایع معناسنه در دیدی . و اقلید .
۹ و مقلید کلیددن معرب فارسیدر مفتاح معناسنه (کتاب مرقوم) عبریه در کتاب مکتوب
معناسنه در قاله الواسطی (مزجاة) قلیلة معناسنه در عجمیه و بعضی لر قبطیه در دیدی (ملکوت)
عکرمه نبطیه در ملک معناسنه در دیدی که اصلنده ملکوتادر (مناص) نبطیه در فرار
معناسنه در (منساء) حبشیه در عصا معناسنه در دیوسیددن روایت اولندی (منظفر)
حبشیه در ممتلی یعنی طولو معناسنه در (مهل) اهل مغرب یا اهل بربر لغتده عکر الزیت یعنی

۹ فی قوله تعالی عبدت
بنی اسرائیل (منه)

۳ پس مقسطه اولان
همزه افعال ازاله
ایچون اولق ملاحظه
اولنور (منه)

۷ ترکیده بت فارسیده
سپش دیر لر (منه)

۹ قاله ابن درید
والجوالیق (منه)

(زیتون)

زیتون یاغنک پوسه سی معناسنه در (ناشئة اللیل) ابن مسعود و ابن عباس قیام اللیل
معناسنه حبشه لغتی در دیدی لر (ن) کرمانی ضحاکدن روایت ایتدی که فارسیه در اصنع
ماشتت معناسنه اصلی انون در دیدی (هدنا) عبرانیه در تبنا یعنی بز توبه ایتدک
معناسنه در (هود) اعجمی در یهود معناسنه در (هونا) سریانیه یا عبرانیه در حکما معناسنه در
(هیت لك) قبطیه در یا سریانیه در یا حورانیه در یا عبرانیه در تعال معناسنه اصلی هیتلج
در (وراء) نبطیه در امام معناسنه (وزر) نبطیه در جبل و ملجأ معناسنه در (یا قوت) فارسیدر
(یحور) حبشیه در رجوع معناسنه در (یس) حبشه در یا انسان یا یارجل معناسنه (یصدون)
حبشیه در یضجون یعنی صیحه و جلیه ایدر لر معناسنه در (یم) سریانیه یا عبرانیه یا قبطیه در
بحر معناسنه در (یهود) اعجمی معربدر یهود بن یعقوبه منسوبدر ذال معجمی بی مهمله یه
تبدیل ایله تعریب ایتدی لر و الله اعلم بالصواب هذا آخر ترجمة مقاله السیوطی علی
وجه الاجاز و صلی الله علی محمد و آله و صحبه اجمعین

تذیل فی فوائد متفرقة متعلقة بهذا الفصل (فائده)

بعض الفاظ عربیه و الفاظ عجمیه من حيث المادة متوافق واقع اولسدر احوالهما
آخردن مأخوذدر دیمک خطادر بلکه هر لسانک بعض الفاظی ینه اول لسانک الفاظی
جنسندن مأخوذ و مشتق اولور یقال الامة لا تلد الا بشرا . و الناقة لا تلد الا بعیرا لهذا
لفظ ادریس عجمی اولمغله عربی اولان درسدن مأخوذ و لفظ یعقوب دخی عجمی
اولمغله ترکیده ارکک کککک تعبیر اولنان قوش معناسنه اولان یعقوبدن مأخوذدر
دیوزعم ایدنلری علماء لغة تعیب بلکه تکذیب ایتدی لر . حتی ابو بکر محمد بن السری
رساله اشتقاقده دیدی که بر لفظ اعجمی معرب لفظ عربیدن مشتق و مأخوذدر دیو
ادعا ایتک بعینه قوش بالقندن تولد ایتدی دیو ادعا کی در (فائده) تعریب اولنان
الفاظ اعجمیه بی عرب ممکن اولدیغی مرتبه کندی اصطلاح لر ینه تطبیق ایدر لر مثلاً لفظ شاهنشاه ۷
و تصرفات جهتندن کندی آیین وقاعده لر ینه تطبیق ایدر لر مثلاً لفظ شاهنشاه ۷
فارسیده وصف ترکیبی و پادشاه لر پادشاهی معناسنه در تعریب ایدوب شهنشاه دیر لر
سلامة الانباری مقامات حریری شرحنده دیدی که عرب اسماء اعجمیه بی تعریب
ایتدکلرنده اکثریا تغییر ایدر لر کا قال الاعشی ع و کسری شهنشاه الذی سار ملکه
اصلی شاهان شاه ایدی النی حذف ایله تعریب ایتدی لر . و تاج بن مکتوم تذکرة
الشعراده دیدی شهنشاه لفظنک آخرنده اولان هارفع نصب و جرده سائر الفاظ
عربییه صحیحه نك آخری کی عاملک مقتضاسنه تابعدر (فائده) ثعلب امالی ده
دیدی که ابراهیم واسمعیل کی اسماء عجمیه نك تنه سنده عرب قیاس اوزره تصرف

۷ و سبجی معناه فی بیان
القواعد الفارسیه
ان شاء الله تعالی
(منه)

ایدر لر مثلا ابرهیمان واسمعیلان دیر لر لکن جمع و تصغیر ایتدکر نده کندو قانونلرینه
تطبیق ایدوب جعلر نده اباره و اسامع و تصغیر نده بریه و سمیع دیر لر انتهى
وز مخشری اساس البلاغه ده دیدی که اقام عندنا بریه بریه که لفظ بریه ابراهیم دن
مرخم مصغر در یعنی ابراهیم بحق بزم عند مزده بر آژ زمانحق اقامت ایتدی و ثعالی
فقه اللغة ده دیدی که ثوب مهری دیر لر آفتاب رنگنده صارو و صباغت اولونمش
ثوب معناسنه زیرا مهر فارسیده شمس معناسنه در ۹ و سادات عرب قدیم دن
باشلرینه صارویه بویش عمامه وضع ایتدکر لیه فی رؤسهم عمامه مهره ایدوب سیادت لر ندن
کنایه ایدر لر ایدی که مهر لفظی کاه نسبت و کاهی اسم مفعول صیغه سیله تعبیر و تصرف
ایتدیلر لکن ازهری دیدی که عمامه مزبوریه مهره ایتدیه اولندیغی عمام مذ کوره
عربیه مهره ایتدیلر کلدیکی ایچوندر ۷ و دخی لفظ (لجام) لکامدن معرب ایکن لفظ
عربی صحیح کبی تصرف اولنور مثلا جعنده لجم دیر لر کتاب و کتب کبی و تصغیر نده
لجم دیدیلر کتیب کبی و فعل مشتق ایتدیلر و فی الحدیث (الجم بلجام من النار)
و فی حدیث آخر (استغفری و تجمی) حتی لفظ لجامه بر مرتبه تصرف ایتدیلر که
لکامدن معرب اولدیغی اتفاقی اولسه عربی اصلی دیو حکم اولنور ایدی . كذلك
لفظ (دیوان) معرب اولدیغی اتفاقی در مع هذا اصلی دیوان در واو اولی یایه
قلب اولندی دیر لر لهذا جعنده اصلنه رد ایدوب دواوین دیدیلر و آندن فعل
مشتق ایدوب دون ویدون دیدیلر . كذلك (دینار) لفظی معربدر و اصلی دینار در که نون
اولی یایه قلب ایدوب جمع و تصغیر نده اصلنه رد ایدوب جعنده دنانیر و تصغیر نده
دینیر دیدیلر . و لفظ (نوروز) یوم جدید معناسنه فارسیدر تعریب ایتدکه بعضیلر تغییر
ایتدیلر لکن آندن فعل مشتق ایتدیلر * روایت اولندی که علی کرم الله وجهه
حضور لرینه نوروزده حبیب که ترکید غازیلر حلواسی تعبیر اولنور اهدا اولنمش ایدی
بیوردیلر که (نوروزوا لنا کل یوم) و بعضیلر تغییر ایدب نیروز دیدیلر عرب لغته مناسبدر
قیصوم و عیشوم ۶ کبی وایکی وجه اوزره دخی آندن فعل اخذ ایتدیلر که کاهی
نورز دیدیلر حوقل کبی و کاهی نیز دیر لر بیطر کبی و قال العجاج ع کالحشی
التف او تسبیج * که تسبیج سیچدن مأخوذ فارسیدن معربدر و اصلی شبی در سیاه ثوب
معناسنه پس تسبیج التف بالسبیج یعنی سیاه ثوبه صارلدی معناسنه در و قال الاعشی
ع حتی مات وهو محرزق * محرزق هرزوقادن معربدر نبطیه ده مخنوقا هلاک
اولان کسسه معناسنه . و دخی لفظ (زر جون) صارو رنگو شراب معناسنه فارسیده
زر کوندن معربدر التون رنگنده معناسنه و آندن اسم مفعول اخذ ایدوب مزرجن

۹ بعض رسائله
مطالع اولندی که
بزرگ مهر بزرگ مهر دن
معرب در (منه)

۷ سروری کاشانی
دیدی که ضحاک لفظی
ده آک لفظندن
معربدر که آک عیب
معناسنه در مزبور
دخی اون عیب ایله
موصوف ایدی *
زشتی * کوتاهی *
بیدادگری * بی شری
* بیار خواری *
بدزبانی * دروغ
* کوی * شتاب کاری *
بد دلی * بخردی
انتهی و قد تبینته فی
خلال الترجمة بوجه
آخر (منه)
۶ قیصوم اطبا عند نه
ابودانه دیدکری *
عیشوم فیل دیشی
معناسنه در (منه)

(دیر لر)

دیر لر عرجوندن معرجن دیدکری کبی * فائده * الفاظ معربه وزنده
الفاظ عربیه وزنده موافق اولمق لازم دکلدر اگر موافق واقع اولور سه مستحسندر
مثلا آجر . و ابریسیم . و اهلیج . و اطر فیل . لفظلری معرب و اوزان عربیه مخالفدر
* فائده * بعض لفظ معرب وارد که تعریب اولنوب لسان عربیه لاحق اولزدن
اول بعینه اول لفظ لسان عربیه موجود اولوب بر غیر معناده مستعمل اولور مثلا
لفظ یاسمین عربیه هودج اوزرینه القا ایتدکری ستر معناسنه ایدی و لفظ مذ کوری
فارسیدن تعریب ایتدکر نده کالاول شکوفه معهوده ده استعمال ایتدیلر ۹ و لفظ ورد
عربیه ترکیده طور و تعبیر اولنان فرسده و ارسلانده استعمال ایدر لر ایدی و لفظ
مذ کوری تعریب ایتدکر نده کالاول کل ده استعمال ایتدیلر * فائده * بعض الفاظ
متداوله وارد که اگر چه عرب آئی تکلم ایدر لر لکن علماء لغت میانده اول الفاظک
عربیه و عجمیه اولدیغی مشکو کدر ابن درید جهره ده دیدیکه (آس) ۶ لفظی اگر چه
عرب آئی استعمال و شعر لر نده ذکر ایدر لر لکن آئی عربی دکلدر بلکه دخیل در ظن
ایدرم و عرب اکا سمسق دیر لر دیدکری نیک حخته واقف اولدم (تکته) ۳ لفظی
دخیل ظن ایدرم (ند) لفظی عرب طیب معروفده اگر چه استعمال ایدر لر لکن عربی
صحیح دکلدر (سله) ۴ که عامه میانده معروفدر عندمده عربی اولدیغی مشکو کدر
(شص) ۲ دیدکری دخی عربی اصریج دکلدر زعم ایدرم (شمش) دخی عربی صرف
اولدیغی معلوم دکلدر (مس) لفظی نحاسده استعمال ایدر لر عربی اولدیغنه
جزم یوقدر (دراغن) خوخ معناسنه لغت شامیه در عربی صحیح در دیه م (قصف)
که لهو و لعبه مستعملدر عندمده عربی صریح دکلدر (فرنی) بر نوع خبزک اسمیدر
عربی در دیه م (قط) ۷ سنور معناسنه عربی صحیح اولماق کک رک جوهری
دیدی که (رانج) جوز هندی معناسنه (رهوجه) سیردن بر نوع معناسنه ظاهر لر فارسی
معرب اولمق اقتضا ایدر كذلك ابازیردن (کربزه) لفظی دخی معرب ظن ایدرم (باطیه)
لفظی دخی انا معروف معناسنه معرب ظن اولنور والله اعلم ۸ * نکته لطیفه * کاهی الفاظ
فارسیه یی قالب عربیه یه افراغ ایدوب آنده قواعد عربیه یی اجرا ایدر لر
مع هذا فارسیه صحیحه در و معرب دکلدر مثلا ابو مهدیه بعض الفاظ فارسیه
استماع ایدوب آنلری شوو جهله حکایه ایتدی که (نظم) یقولون لی شبنذولست مشنبذا
طوال الیالی اما اقام شیر * و لا قائل زود آلیجل صاحبی * و بستان فی قولی علی کبیر
* و لا تار کالخی لا تبع لحنهم * ولو دار صرف الدهر حیث یدور * لفظ شنبذ
اصلنده چون بود ایدی آندن امر و اسم فاعل اخذ ایتدی و زود و جله معناسنه در و لفظ آ

۹ ابن اثیر مثل
سائره ده دیدی که نیر
نجات لفظی امتزاجا
تدن حاصل اولان
نسنه نك خاصه سنی
اظهاردن عبارتدر دیر لر
نور کدن معربدر لون
جدید معناسنه (منه)
۶ ترکیده مر سین
دیر لر (منه)
۳ ترکیده او حقور
دیر لر (منه)
۴ ترکیده سبت
معناسنه (منه)
۲ ترکی اولته دیر لر که
باقی اولر لر (منه)
۷ کمال الدین دمیری
حیوة الحیوان بکراده
دیدی که لفظ قط
حدیث شریفده واقع
اولدی قال النبی علیه
السلام عرضت علی
جهنم فرأیت فیها
المرأة الحمریة صاحبة
القط الذی ربطت فم
تطمعه ولم تسرحه (منه)
۸ جوهری دیدی که
قوش لفظی صغیر
الجمه معناسنه کوچکدن
معربدر فیروز آبادی
دیدی زمرق یومشق
معناسنه نومه دن
معربدر (منه)

مذکور اولان یکی نظم که ترجمه سی صندوقه المعانی نام تألیف کرده بیان اولمشدر فلیراجع الیه (منه) فائده * ابوالقاسم الزجاجی دیدی که سقط فی ایدیهم عبارت تنی عرب نزول قرآن اول استماع (۳۸) ایتماش ایدی چون شعرای اسلام عبارة مذکور به

شعر لر نده استعمال مراد اشد کلر نده قدیم دن کیفیت استعمالنه آشنا اولما غله استعمالنه خطا ایتدیلر حتی ابو نواس عالم نحریر عدیم النظر ایکنع و نشوة سقطت منها فی بدی * کلامنده خطا ایتدی زیرا لازمندن مجھول کلز رغبت و غضبت دیملر میدانی مجمده دیدی که سقط فی بدی عبارت ندیم دیه جک یرده تکلم اولنور و سائر جوار حدن ید اختیار اولندی فی نادم اولان کسنه عادتاً آلینی عض و بری برینه ضرب ایدراتی بیھقی تاجده دیدی که ولما سقط فی ایدیهم عبارة شریفه سی ندیم واد بکدر سقط الندم فی ایدیهم ایدی ندیم حذف و سقط مجھول قلوب جار و مجرور قائم مقام فاعل قلندی رغبت فی دید کلری کی سقط واسقط بر معنایه در لکن سقط اکثر و اوجود در و دخی سقوط ترکیبی بر نسنه نك اعلا دن اسفل نزول وارض اوزر بنه وقوعه د لالت ایدر صکره توسیع ایدوب خطا اولان کلامی شی مردوده تشبیه ایدوب

آمدندن مأخوذ امر فارسیدر یعنی تیز کل و بستان خدمتسانه امر فارسیدر یعنی آل (حکایه) اولندی که جار الله علامه زنجشیری لغات عربیه بی علی وجه الالایق ضبط و اتقان ایدوب بوفنده بر مرتبه به بالغ اولدی که (خذوا لکم من رجل اعجمی) آوازه سی طنین انداز استماع فصحاء عرب اولدقده رشک ایدوب امتحان ایچون مجلسنه جمع اولدیلر و هر کس لغات غامضه نادره سؤال ایتدیلر زنجشیری دخی بلا تلعم جواب و یرد کده جله سی فضلنه معترف اولدیلر و اواخر مجلسده زنجشیری دخی اسلوب مذکور اوزره فارسی الفاظی عربی صورته سبک و نظم ایدوب مزبور لره عرض ایتدی استماع ایتد کلر نده (ما سمعنا بهذا فی آبائنا) دیوب حیرت آلوده و داع ایتدیلر (نظم) ان الانا کیر قدس ایت بعد ما سبزت * و اشرو رنت بعد ان تکون تراشیشا * ان الخرا یز قد باخت بعد ان خیمت * و ابزورکت بعد ان تکون کواجیکاک * و قال غیره فی هذا الاسلوب (نظم) سیمة من شهر اسفاهانة * آمدت من دستی الجانانة * فی دلی رخسار یار کنجیة * بنهت فی کوشة الوریانة ۹

فصل فی درر فوائد و غرر عوائد یجب علی المتأدب ان یجعلها قرطه لسمع له * و شغلا ذن قلبه و فیه عدة فرائد * فریده * فی الالفاظ العربیه الاسلامیه *

ابن فارس فقه اللغة ده دیدی که زمان جاهلیته عربک لغات و عادات و احوال لری ابا عن جدمیراث مثابه سنده ایدی لهذا (هكذا وجدنا آبائنا) کلامی جمیع اوضاع و احوال لرینه حجة اتخاذ ایتمشل ایدی چون آفتاب اسلام مطلع رسول اکرم صلی الله علیه و سلم دن طلوع ایتدی عربک احوالی متحول و دینلری منسوخ و باطل و آنلری مضمحل و عادتلری متبدل اولوب لغت لرندن بعض الفاظ بعض زیادات و نیجه شروط و قیود انضمامیه بر موضع دن بر موضعه نقل اولندی مثلاً (مؤمن) لفظی عرب اماندن و تصدیق معناسنه اولان ایمانندن مأخوذ بیلور لر ایدی پس شارع اول معنایه نیجه شروط و اوصاف ضم ایدوب آنلری جامع اولان کسنه به مؤمن اطلاق ایتدی کذلک (اسلام) لفظی عرب بر نسنه سالم ایتک معناسنه بیلور لر دی کذلک (کفر) لفظی ستر و تغطیه معناسنه بیلور لر ایدی شارع آنلره دخی نیجه شروط و قیود الحاق ایدوب آنلری جامع اولان کسنه به مسلم یا خود کافر دیدی کذلک (فسق) لفظی عرب مجرد خروج معناسنده استعمال ایدر لر ایدی شارع طاعة الهیه دن خروج فاحش ایلله خروج معناسنه نقل ایدوب بو وجه اوزره خارج اولان کسنه به فاسق اطلاق ایتدی و سائر الفاظ فقهیه دخی بوسیاق اوزره جاری اولمشدر مقایسه اولنه ایدی بر کسنه مثلاً لفظ فاسقک معناسندن سؤال ایتسه لایق اولان بودر که لغویسی مطلق خروج ایدن

سقط دیدیلر و عبارة مذکور ده ذکر اولندی فی بوسیدندر که پیشینانق اول قلبده حادث اولوب اثری (واصطلاح) بدده ظاهر اولور قال الله تعالی (فاصح بقلب کفیه علی ما تفق فیها و یوم بعض الظالم علی بدیه) زیرا بد جراحه عظماء لر لهذا ید کتب ایتدی یکی نسنه به ید نسبت ایدر لر قال الله تعالی (ما قدمت یداه) انشی (منه)

واصطلاح شرعیسی طاعة الهیه دن خروج فاحش ایلله خارج اولان کسنه در دیو جواب و یرمک کرک و علی هذا القیاس * فریده * و بعض الفاظ عربیه وارد که صدر اسلامده حادث اولوب اهل جاهلیت آنی بیلر لر ایدی ابن خالویه کتاب لیس ده دیدی که لفظ (جاهلیت) صدر اسلامده حادث اولمش بر اسمدر که بعثه رسول اکرم زمانندن مقدم اولان زمانه اطلاق اولندی کذلک لفظ (منافق) کلمه اسلامیه در اهل جاهلیت آنی بیلر لر ایدی ظهور دین اسلامدن صکره اظهار ایمان و ابطان کفر ایدن کسنه به اطلاق اولندی و اصلنده نافقه یربوع دن مأخوذ در ابن فارس دیدی که لفظ (محضرم) ابتداء اسلامده حادث اولمش بر اسمدر که اهل جاهلیت دن زمان اسلامه ادراک ایدن کسنه به اطلاق اولندی و شعرا دن محضرمون اول کسنه لر در که جاهلیت و اسلامده شعر تکلم ایتمش اوله حسان بن ثابت و لید بن ربیع و نابغه بنی جمده و زبرقان بن عمرو کی حضرت الشی دیر لر قطع ایتدم معناسنه و محضرم عطیته دیر احسانی قطع ایتسه (محضرمون) دخی کفر دن منقطع و اسلامه متصل اولدق لری ایچون بو اسم ایلله تسمیه اولندی لر و دخی امرأه محضرمه دیر لر قصیره القامه اولسه شعرای مذکور به محضرم اطلاق اولندی فی قرآن عظیم نازل اولغله شعر لری روانج دن قلوب و اعتباری قاصر اولدی فی ایچوندر . مخفی اولیه که جوهری محضرم تفسیر بنده دیدی که لفظ مذکور جاهلیت و اسلامه ادراک ایدن شاعره اطلاق اولنور و ابن فارس کلامی عمومی یعنی شاعره عدم اختصاصی اشعار ایدر فیروز آبادی دیدی که محضرم اختصار اولونمین یا خود نصف عمری جاهلیته و نصف آخری اسلامده گذران ایدن یا خود ایکی وقته دخی ادراک ایدن کسنه لر یا خود ایکی وقته دخی ادراک ایدن شاعره اطلاق اولنور . لید و اسود کی ابن الاعرابی ۷ دیدیکه عجبدر که لفظ فاسق عربی صحیح ایکن محاورات جاهلیته و شعر لر نده اصلاً ذکر اولندی . جوهری دیدی که لفظ (تفت) مناسک جیدن طرنق کسمک و باش تراش ایتک و قص شارب و عانه و رمی جار ایتک معناسنده . ابو عبیده دیدی که لفظ تفت اصلاً بر شعر ده واقع اولدی که انکله معنای مذکور استبدال اولنه * فریده * فی الالفاظ التي اول من تکلم به رسول الله صلی الله علیه و سلم * تعالی فقه اللغة ده دیدی که بر کسنه بلا قتل وفات ایتسه کا (مات حتف انفه) دیر لر و عبارة مذکور به اولار رسول اکرم تکلم ایتدی و آندن غیر ی دن استماع اولنماش ایدی ابن درید حجتی ده حضرت علی به مستند سند صحیح ایلله روایت ایتدی که علی رضی الله عنه دیدی که عرب بدن هر نه لغة که استماع ایتدم رسول اکرم بدن دخی استماع ایتدم لکن مات حتف انفه عبارت تنی رسول اکرم بدن استماع ایتدم آندن اول عرب بدن اول عبارت تنی استماع

۷ نقله فی الجممل و الصحاح (منه)

۹ ابو عمرو دیدی که وطیس تنوره مشابه برچه و در که آندۀ اتمک بشور و در شدت حرب ایچون مثل ایدر لر که حربی حروطیه تشبیه طریق ابله و اکثر اهل لغة وطیس تنور در دیدلر (۴۰) (منه) ۶ امام احمد عبدالله بن عمرو بن العاصدن

ایتمدم. و ابن درید عبارت مذکوره نك معناسی شو وجهله بیان ایتدی که یعنی فلان کسنه نك روحی انفندن خروج ایتکه وفات ایدی زیرا میت حین موتنده کند و فراشنده انقاس متابعه ایله تنفس ایدرک رمقی منقطع اولور و انقه تخصیص اولندیغی انف خرج نفس اولمغله رمقی آندۀ نهاییه بولدیغی ایچوندر. و دخی فرسه (بحر) اطلاق رسول اکرمدن غیریدن استماع اولمندی که جری منقطع اولمین بر فرس جواده را کب اولدیله تحسین ایدوب اول فرسی صوبی منقطع اولمین بحره تشبیه سیور دیلر. و دخی لفظ (زماره) زانیه معناسنه رسول اکرمدن غیریدن استماع اولمندی. ابو عبیده دیدی که لفظ مذکورک مأخذینه مطلع اوله مدم. خاطر فائره خطور ایدر که عاده عرب بودر که بعض کلمه نك حروفی تقدیم و تأخیر ایله قلب مکان ایدر لر محتملدر که لفظ زماره دخی بوقیلدن اولوب رمازه دن مقلوب اوله که قاشی ایله اشارت ایدن خاتونده مستعملدر زحشری اساس البلاغه ده دیدی که جاریه غمازه بیدها همازه بعینها لمازه بفهمار مازه بحاجبها دید کد نصرکه ونهی عن کسب الرمازه وهی القحبه دیدی و محتملدر که نفخ منمار یعنی فی زلک ایدن خاتونه تشبیه طریق ایله اوله زیرا فی زلک ایدن خاتون وزانیه اولان خاتون وادی واحدندر والله اعلم و دخی. (لا ینتطح فیہ عنزان *) والان حی ۹ الوطیس * ولا یلدغ المؤمن من جحر مرتین * والحرب خدعة * وایاکم وخضراء الدمن * عبارت لری اول رسول اکرمدن استماع اولندی و عبارات مذکوره بی مثل مجراسنه اجرا ایتدیله و من اراد الاطلاع فلیراجع الی کتب الامثال ۶ جوهری دیدی که لفظ (صیر) قاپو یاریغی معناسنه رسول اکرمدن غیریدن استماع اولمندی و دخی لفظ (جلهمه) جانب وادی معناسنه جمیک خمیله رسول اکرمدن غیریدن استماع اولمندی عربدن مسموع اولان جلهمه لفظی در کتاب لیس ده واقع اولدی که لفظ (صراح) حدیث شریفدن غیر محالده ذکر اولمندی سماء و آندۀ کعبه مکرمه مقابلی بیت معناسنه * فریده * فی الالفاظ التي اول من تکلم بها الصحابي والتابعی * تبریزی تهذیبده دیدی که (اجعل هذا الشيء باجا واحدا) عبارتی همزه ایله اول عثمان ابن عفانندن مسموعه در یعنی اجعله طریقاً واحداً. جوهری کلامنده شو وجهله واقع اولدی که اجعل الباجات باجا واحداً ولونا واحداً عبارتنده اولان باجا لفظی مهموز و غیر مهموز استعمال اولنور فارسیه دن معرب در اصلی باهادر الوان اطعمه معناسنه انتهی. مخفی اولیه که لفظ با و لفظ وا فارسیه آش معناسنه در و آخرنده اولان لفظ ها علامه جعدر خالویه دیدی که (دجال) لفظ نك جعی دجاله اولدیغی فقیه مدینه یعنی مالک بن انسدن روایت واستماع اولندی حیث قال (هؤلاء الدجاله) ایدوب فرمان ایتدی که اول قصه لرده اولان طعام لری اکافر اغ ایدوب قارشیدر لر اول وقتده اجعلو ها باجا واحداً دیدی (منه) (شرح)

روایت ایتدی که بن رسول اکرمدن بیک عدد مثل استماع و حفظ ایدم و عسکری کتاب الامثالده بیک عدد حدیث ذکر ایتدی که هریری مثل مجراسنه جاریدر اکرم من الاسد * و انحر من الاسد * و اشجع من الاسد * و اجرأ من الاسد مثالی فی حدیث اولوق اوزره ذکر ایتدی (منه) و بو عبد فقیر فصاح الکلام ثعلبی نام کتاب شرحی فصیح اللسان نام کتابده شوبله مطالعه ایتدی که ترجمه می بودر جعلها باجا واحد عبارتنده صواب اولان همزه بی ترک در و باج لفظی فارسیدن معربدر روایت اولندی که حضرت عمر بن الخطاب حضورینه دهقانیلر الوان اطعمه احضار ایتدیله عمر هر طعامدن سؤال ایتدی جوابنده هذا سباج وهذا زرباج وهذا سفید باج دیدیلر پس عمر ایتدی که جمله قصه لری بریره جمع ایدر لر و برقصه کبیره خالیه طلب ایدوب فرمان ایتدی که اول قصه لرده اولان طعام لری اکافر اغ ایدوب قارشیدر لر اول وقتده اجعلو ها باجا واحداً دیدی (منه) (شرح)

شرح فصیحده دیدی که (فاض) لفظ نك مصدری فوضه اولدیغی اول شریحندن استماع اولندی. ابن درید دیدی که لفظ (جائزه) عطیه معناسنه جعی جوائزدر بعض اهل لغة دیدیلر که لفظ مذکور کلمه اسلامیه در اهل جاهلیه آنی بیلزلر ایدی (حکایه) اولندی اسلام ظهورندن عسکره بر امیر الجیش عسکری ایله دشمنه قریب موضعه بالغ اولدقده آنلر ایلله دشمن میساننده برنهر عظیم واقع اولمش ایدی بر فرد آندن عبور ایتکه جرأت ایده مدی امیر الجیش دیدی که هر کیم یونهری تجاوز ایدر ایدر ایدر فلان قدر عطیه به مستحق اولور پس عطیه امیدیه نهر من بوردن تجاوز ایدن کسنه عطیه موعوده سنی اخذ ایتدکده (اخذ فلان جائزه) دیر لر ایدی صکره هر نسنه مقابلنده احسان اولنان عطیه جائزه اطلاق ایتدیله ۹. و دخی لفظ (محرم) زمان جاهلیته معروف دکل ایدی بلکه اهل جاهلیه محرم و صفره صفران و محرمه صفر اول و صفره صفر ثانی و ربیع الاول و ربیع الآخر دیو تعداد ایدر لر ایدی چونکه اسلام ظاهر اولوب عربک قدیمدن اعتبار ایتدکلری نسی خصوصی باطل اولدی رسول اکرم محرمه شهر الله المحرم تسمیه ایتدیله و فی الحدیث (افضل الصیام بعد شهر رمضان صیام شهر الله المحرم) امدی تقریر مذکور دن شهر اثی عشر دن شهر الله لفظی محرمه تخصیصک نکته سی منقهم اولور فافهم هذا واحفظه

فصل فی الالفاظ التي ترك استعمالها بعد ظهور الاسلام

بعض الفاظ وارد که ظهور اسلام سببی ایلر معناری زائل اولمغله لفظ لری دخی زائل اولوب استعمالی ترک اولندی مثلاً لفظ (مرباع) امیر جیش ربع غنیمتی اخذ معناسنه و لفظ (نشیطه) امیر الجیش مقصودی اولان موضعه وصولدن مقدم یول اوزرنده راست کلدیکی شیء مال غنیمه اولوق اوزره اخذ معناسنه و لفظ (فضول) غنیمتی تقسیمدن نصرکه بقیه قالانی اخذ معناسنه ایدی اسلام ظهور ایتدکده اشیاء مذکوره دن منع صادر اولمغله الفاظی دخی معانی سابقه ده استعمالی متروک اولدی. مخفی اولیه که لفظ (صفی) امیر عسکر غنیمتی تقسیمدن اول ایچندن برشی اختیار و اخذ معناسنه در رسول اکرم اگر چه بو معنایی بعض غزواتده اجرا ایتدی لکن خصایصدن اولمغله رسول اکرم وفات ایتدکده نصرکه لفظ صفی نك معنای مذکوره استعمالی متروک اولدی. و دخی اهل جاهلیه سلام موضعنده (انعم صباحاً. وانعم ظلاماً) و پادشاه لری نه دعا مقامنده (ابیت اللعن) دیر لر ایدی یعنی سندن باعث لعن اوله جق عمل صدور ایتسون. و دخی مملوک مالکته (رب) و ملوک (رب الارباب) دیر لر ایدی بولفظ لر ترک اولندی. و دخی برکسنه اداء مناسک حج ایتسه اکا (صروه) دیر لر

۹ زحشری اساس البلاغه ده اجازه بخاذه سذیه و بجوازی بدکد نصرکه دیدی که اجازه ما، مأخوذا دیر لر سقاء معناسنه و اول صوبه جواز دیر لر انتهى و ابن الانباری زاهرده دیدی که جایزه اندن عبارتدر که برکسنه اخر کسنه به صو و پررکه اول آخر کسنه کندو یولنه کیدر اصلی بودر که برجل صو اوزرنده ناظر اولان کسنه به مرور ایدوب باکه شو صودن بر ایچم صو و بر سندن تجاوز ایدم و سکا چوق ضررم طوقسون دیر صکره استعمالی شایع اولوب عطیه به جایزه اطلاق ایتدیله (منه)

ایدی (لا ضرورة في الاسلام) حدیثی ایله لفظ مذکور معنای منبور ده استعمال اولنر اولدی. بعض اهل لغة ضرورة لفظی تزوج ایتیموب رهبانیه اختیار ایدن کسنه و بعضیلر حرمندن طشره ده بر جرم ایدوب نفسی تخلص ایچون حرم شریفه التجا ایدن کسنه معناسنه در دیدیلر علی ای معنی کان استعمالی متروک اولدی. ودخی خواتینک مهری ایچون سوق اولنان ابل و غمه (نوافج) دیرلرایدی ترک اولندی ۹ ودخی عرب (حجرا محجورا) عبارتی ایکی محله استعمال ایدرلرایدی. اولاً بر سائل کلوب بر نسنه سؤال ایتدکه اول نسنه یی ویر میجکی اشعار مقامنده حجرا محجورا دیر ایدی سائل دخی بو عبارتی استماع ایتدکده مایوس اولور ایدی بزم دیار اصطلاحنده ۷ الله ویره دیدکری کبی. ثانیاً مقام استعاذه ده استعمال ایدرلرایدی مثلاً بر کسنه بر سفره توجه ایدوب بر خوف نسنه کورسه حجرا محجورا دیر ایدی سنک بکا تعرضک حرام اولسون یعنی بکاضرک طوقنسون معناسنه و نظم کریمده (یوم یرون الملائكة لا بشری يومئذ للمجرمین و یقولون حجرا محجورا) کلام شریفی معنای اخیره مناسب تفسیر اولندی یعنی مجرمین ملائکه عذابی مشاهده ایتدکر نده زیاده خوف لرندن ناشی دنیاده تکلم ایتدکری حجرا محجورا کلامی تکلم ایدرلر. ابن فارس دیدی که لفظ (آناه) خراج معناسنه و لفظ (حلوان) رمال و فالجی و افسون ایدن کسنه لرده علی مقابلنده ویریلن اجرت معناسنه و لفظ (کس) خاتونک فرجی معناسنه متروک الاستعمالدر. لکن فیروز آبادی دیدی که لفظ کس چریغی فرج المراء معناسنه عرب کلامندن دکدر بلکه مولددر. وسلامة الانباری مقامات حریریدن مقامه کر جیه شرحنده کس فرج معناسنه و سرم دبر معناسنه عربی صحیح دکدر بلکه مولددر دیدی. صاحب مزهر دیدی که (کس) لفظنده اوج مذهب واردر. اولاً مولد اولمق. ثانیاً عربی صحیح اولمق که ابو حیان تذکره سنده و صفائی کتاب خلق الانسانده و زر کشی کتاب مهمات المماتده بو مذهبی اختیار ایتدیلر. ثالثاً فارسی معرب اولمق که جمهور مذهبی بودر و مطرزی دخی شرح مقامه مذکوره ده بو مذهبی اختیار ایتدی والله اعلم

فصل فی تعریف لفظ المولد و بیان بعض الکلمات المولدة

ز مخشری اساس البلاغه ده دیدی که رجل مولد و جاریة مولدة دیرلر عربی صرف دکل ایکن میان عربده تولد ایدوب عرب ایله اولادی ایله نشوونما بو ملغله انلرک آدابیه متأدب اولسه و عربی صحیح اولمین کلامه دخی مجاز مولد دیرلر. و کلام مولد دیرلر اصلی لغة عرب بدن اولسه کتاب العین ده دیدی که کلام مولد کلام محدث معناسنه در و کلام مولد درجه اعتباردن ساقط اولمغله بروجله احتیاجه صالح اولمز. لهذا علماء بیان شاعر مولدک شعری ایله

(استدلال)

۹ عادت جاهلیه
بو ایدی و عنقریب
محلده بسط مقال
اولنوران شاه الله تعالی
(منه)
۷ چشمه زن تعبیر اولنان
جبه در (منه)
۷ و سببی لطایف
المتعلقة بهذا الباب
فی هذه الترجمة ان
شاه الله تعالی (منه)

استدلال ایدنلری تو بیخ و تشنیع ایدرلر اصمعی دیدی که لفظ (نحریر) عالم متبحر معناسنه کلام عربدن دکدر بلکه مولددر کذلک لفظ (خم) که طاووق بیضه سنی ایچنده وضع ایتسون ایچون ایچنه صمان دوشه یوب بر موضعه وضع ایتدکری سبت معناسنه مولددر. فیروز آبادی (خم) طاووق وضع ایتدکری قفسدر دیدی یقال خم الدجاج حبس فیه (ایام العجوز) جاهلیه کلامندن دکدر بلکه اسلامده تولد ایتدی. جوهری ایام عجوز بش کونددر دیدی لکن ابوالغوث یدی کونددر دیدی که متعارف اولان بودر علی الترتیب اسماسی بودر که ذکر اولنور. صن. صنبر. و بر آمر. مؤتمر. معلطی الجمر. ابن درید دیدی که لفظ (منه) دیشی میمون معناسنه مولددر. فیروز آبادی که منته غنیه وزننده و منوثة عنکبوت وائی القنافة در دیدی. تبریزی تهذیبه دیدی که (قاقزه) شراب ایچنه جک ظر فلردن بر نوع ظر فلدر مولددر صحیح اولان قاقوزه در کذلک لفظ (طنز) سخریه معناسنه مولددر یا معربدر کلام جاهلیته بو قدر جوهری (قحبه) فاجره معناسنه مولددر دیدی. فیروز آبادی مولد اولدیغنده ترد دایدوب دیدی که لفظ قحبه قحبدن مأخوذدر سعال معناسنه فاجره دخی مشترک سی کور مکه تنخج ایدوب او کسور مکه رمز ایدر یا خود مولددر و لفظ (برجاس) اوق نشانی ایچون هوایه نصب ایتدکری قاقاق مثللو غرض معناسنه مولددر. جوهری دیدی (جعس) رجیع یعنی نجس معناسنه مولددر و عرب جمعوس دیرلر میم زیاده سیله یقال رمی بجعامیس بطنه. موفق بغدادی ذیل فصیحده دیدی که عرب الموم و جع و قننده (اح) دیرلر حاء مهمله ایله و مهمله ایله کله عجمه در ۹. ابن درید دیدی که نائم اولان کسنه یه عارض اولان ثقله (کابوس) دیدکری مولد ظن اولنور. جوهری دیدی که (طرش) صم معناسنه و (ماش) حبه معروفه معناسنه و (عقص) ماز و معناسنه مولددر اهل بادیه کلامندن دکدر کذلک لفظ (عجه) یومر طه دن یاپندقلری طعام معناسنه که فارسیده خایکینه و تحریف ایدوب ترکیده قینانه دیرلر مولد ظن اولنور دیدی. فیروز آبادی مولددر دیو جزم ایلدی. موفق بغدادی ذیلده دیدی که لفظ (فطره) لغت مولده در و عرب صدقة الفطر دیرلر. ودخی لیثدن غیری عامه اهل لغة لفظ (تشویش) قاشدیر مق معناسنه و لفظ (مشوش) قاریش مروش معناسنه مولددر و لحن در دیو اتفاق ایتدیلر صحیح اولان تهویش و مهوشدر ودخی (ستی) سیدتی معناسنه مولددر و (فلان قراستی) عبارتی مولده در عربدن استماع اولنان قریبی یا خود ذوقراستی عبارتی در. مرزوقی اصمعیدن روایت ایتدی که (کلبه صارف) عبارتی ارکک کلبه طالب اولان دیشی

۹ ابن درید معجمه ایله
حدث ظن ایدرم دیدی
(منه)

کلب معنسانه مولدر اهل امصار تولید ایتدیلر دیوبعد دیدی که بو خصوص اسمعی
دیدیکی کبی دکدر زیر ابو زید وابن الاعرابی و اکثر ناس عبارت مذکورہ یی
عربی اولمق اوزره تکلم ایتدیلر انتھی ۷. و بو عبد فقیر مترجم مقامات حریریدن مقامه
کرجیده ابن سکره دن نقل ایتدیکي ایکی بیت مشهوره معارضه طریق ایله
جواب اولمق اوزره عقد ایتدیکم قصیده ده کستاخانه دیمش ایدیم که (نظم) وخبوء
البر فی البؤس وبال وعطر بعد عرس کالسخاف و عتریف ککسع ذی صریف فلا
یصرفه اشقی من صراف ثعالی دیدی که اول کسسه که زیاده آکول اولمغه کاسه ده
اولان طعمی جله اکل ایده اکا (قحطی) اطلاق اهل حاضره علی در اهل بادیه ده
بولفظ یوقدر لکن ازهری دیدی که ظنم بودر که کثرة اکلندن ناشی قحطه نسبت
در یعنی کویا قحطدن چیقدی. ودخی (غضاره) لفظی طیراقدن یاپدقلری چناق
معنسانه مولدر زیر عربك چنانخی اغاچدندر طوپراقدن دکدر ۹ مبرد کاملده
دیدی که (حاجة) لفظنک جچی حاج در هامة وهام وساعة وساع کبی جعنده (حوایج)
لفظی کلام عربدن دکدر مع هذا السنة عوامده شایع در. سلام الانباری شرح فصیحده
دیدی که (طفلی) لفظی قدیمی کلام عربده یوقدر زیر طفیل الاعراس اهل کوفه
دن برکسسه ایدی که دعوت اولندین ولایم و ضیافته حاضر اولور ایدی هرکیم بوعلی
ایدر سه ر جل من بوره تشبیه ایچون نسبت ایدوب طفیلی دیدیلر. ودخی غبی اولان کسسه یه
(زبون) اطلاق مولد علی در اهل بادیه کلامندن دکدر وفی امثال المولدين (الزبون
یفرح بلاشی) ابن خالویه کتاب لیسه کذلک جوهری صحاحده دیدیلر که لفظ
(حوایم) کلام عربدن دکدر صبیان کلامندن قرأت الحوامیم دیرلر بلکه آل حامیم
دیمک کړک. موفق بغدادی آل طاسین لفظی زیاده ایتدی ابن مسعود دن روایت اولندی که
آل حم دیباج القرآن دیمدی. فرا دیدی که آل حم عبارتی آل فلان و آل فلان دیدکلری
کیدر کویا سورة حمیمه نسبت اولندی. ابو عبیده دیدی که (الحوایم سور
من القرآن) دیدکلری قیاسه مخالفدر ذوات حم دیمک کړک کتاب العین ده دیدی که
بس حسب معنسانه در لکن زبیدی استدر اکره دیدی که لفظ (بس) عربی دکدر موفق
بغدادی دیدی که هم فعلت ایضا مقامنده و بس حسب مقامنده کلام عربده یوقدر
مولدر دیدی انتهی ماقالوا. لفظ بس حسب معنسانه مشدددر وفارسیده مخففدر
لهذا لفظ بس فارسیدن مغرب اولمق قدیم الايامدن خاطر فاتره خطور ایدر وحکیم
سناینک بیت اول و آخر قرآن زجه با آمدوسین یعنی در راه هدی رهبر تو قرآن
بس کلامی نفس الامرده مقبول اصحاب الباب در حسین کاشفی مواهب علیه نام تفسیرینک

(خاتمه)

۷ شرح فصیح ده بو عبد
فقیر شووجه اوزره
مطالعہ ایتدی که
ترجمہ سی بودر صرفت
الکلب فہمی صارف
وکذا جعلت ای اشتہ
الغسل خلیل دیدی که
اجعلت الکلب فہمی
جعل و اهل جازمہ جعل
وجعل دیرلر ایچنده
جعل دیدکلری بوجک
هلاک اوله وکایه
حالة معهوده و جعل
دیدکلری ما مذکورہ
تشبیه طریق ایلدر
مردار و متین اولمق
جهتله (منه)
۹ ابن الجوزی تقویم
اللسان نام تالیفنده
دیدی که جواب
لفظنک جچی یوقدر
واجوبه کتبی وجوا
بات کتبی دیدکلری
عامه کلامی در صحیح
اولان جواب کتبی در
وحاجة لفظنک جچی
حاجات وحاج در
حوایج دیدکلری
غلطدر ودخی قائم
اولان کسسه یه اقد
ونام اولان کسسه یه
اجلس دیمک کړک
عکسی غلطدر (منه)

خاتمه سنده نقل و تحسیند نصرکه دیدی که عجایب اتفاقاتدندر که لفظ بس ماده سی
عربی وفارسی ده حسب معنسانه در واول قرآندہ باء بسمله و آخرندہ سین ناس
مراددر که جمع اولنسه لفظ بس حاصل اولور والله اعلم. جوهری دیدی که بعض
امراض حاده ده دفعة حادث اولان تغیره اطبا (بحران) اطلاق ایدوب (هذا يوم
بحران) دیرلر ظن اولنور که ایام تموزده اولان ایام باحوره نسبة اوله که شدة حردن
عبارتدر و قول مذکور مولدر. اندلسی کتاب مقصور و معدودده دیدی که لفظ
(کیما) مولدر مراد حذاقه در. قالی اسمعیدن روایت ایتدی که صلوة ظهره (صلوة اولی)
اطلاق مولدین فعلی در براعرابی فصیح صلوة اولی لفظی استماع ایتدکه دیدی که
بزم عند مزده صلوة اولی یوقدر صلوة هاجرہ وارد. جوهری دیدی که (کنه الشی)
نهایتہ معنسانه در که آندن فعل مشتق اولمز وفلان نسنه نک وصفنک کنهنه وصول
ممکن دکدر دیه جک یرده (لایکنه الوصف) کلامی مولدر والله اعلم (فائدة جلیله)
ثعلبک امالی ده اولان کلامندن منفهم اولان بودر که عربی صحیح اولان کله یی عامه ادنی تغیر
ایله تغیر ایتدیلر اول کله مغیره یه مولد اطلاق صحیح اولور فارابی دیوان الادبده بومسلکه
سلوک ایتدی زیر ایددی که شمع. وشمعه عربی فصیحده میمک فحی ایله سکونی ایله مولدر
بومقامده عامه عربی صحیح اولان کله یی نه وجهله تغیر ایتدیلر که مولد عدادندن معدود
اولدی اجالا بیان اولنقی وهرنوعی مجرد نمونه اولمق ایچون برایکی مثال ایله تمثیلنه اکتفا
ایدوب تطویل اولنماقی مناسب ملاحظه اولندی والله الموفق. ابن قتیبه ادب الکاتبده
دیدی که بعض اسماء و بعض افعال وارد که عرب آنی مهموز و عامه کاهی همزه یی و اوہ
تبدیل و کاهی همزه یی اسقاط ایدرلر (امثلة التبديل) آکلت معه. و وکالت معه. فلان
کسسه ایله معا اکل ایتدم معنسانه در. آزیته. و وازیته کا محازی اولدم معنسانه در. آخذته
بذنبه. و و اخذته. فلان کسسه یی جرمی سببی ایله مؤاخذته ایتدم معنسانه. آخيته و و اخيته.
فلان کسسه ایله اخوت ایتدم معنسانه آزرته و و ازرته. فلان کسسه یه معاونت ایتدم معنسانه
آسیتہ و و اسیتہ. اکاموافقت ایتدم معنسانه (امثلة الحذف) فجاءه * وفجاء * باء *
وباء * شهوت جاع معنسانه. اهلیج * هلیج * اترج و ترج * اوقیه و ووقیه * اصحت السماء
وصحت السماء سمابدن عاری اولدی معنسانه. ارمیت العدل عن البعیر ورميته * دوه دن
تنکی القا ایتدم معنسانه. اعقدت الرب والعسل وعقدته * رب وعسل غلیظ اولنجه قاینا ایتدم
معنسانه. احبست الفرس فی سبیل الله وحبسته * اغلقت الباب وغلقتہ * واقفلت الباب
وقفلته. اعقتت العبد وعقته. اعیت فی المشی وعیتته. مشی ایتدکه یورولدم معنسانه
* ودخی بعض الفاظ وارد که عرب مهموز ایتزلر و عامه مهموز ایدرلر (الامثلة)

رجل عزب واعزب تزوج ايتمين كسند معناسند در خير الناس وشرهم واخير الناس
واشرهم وودت الوند واودتده ميخي قاقدم معناسند شغلته عنك واشغلته مانجع فيه
القول وماانجع اكانصحت تأثير ايتدي معناسند رعدت السماء وبرقت اعدت السماء
وابرقت آسمانده رعد و برق اولدي معناسند تعسه الله وكبه اتعسه واكبه حضرت
الله آني اهلاك ايتسون ويوزي اوزرينه زمين اوزرينه دوشورسون ديوبددا
مقامنده حدرت السفينة في الماء واحدرتها كمي صويه ايندر دم معناسند در ودخي
بعض الفاظ واردر كه عرب آني تشديد وعامه تخفيف ايدرلر الامثلة غلو
وغلو وارج وارج اترج وارج وارج وارج وارج وارج وارج وارج وارج وارج وارج
بغى بغى وعاربه وعاربه وقوصره وقوصره وفوهه النهر وفوهه بازى وبازى مراق
البطن ومراقه ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني تخفيف وعامه تشديد
ايدرلر الامثلة رابعه ورباعيه ثنيه ايله ناب مياننده اولان ديشلر كراهية
كراهية رفاهية رفاهية طواعية طواعية رجل يمان رجل يمان وشام
ويمان وشام امرأة يمانية وشامية ويمانية وشامية حة العقب وحة لثة الاسنان
ولتهاه ارض ندية وندية رجل طوى البطن وطوى البطن ضامر البطن معناسند قذى
العين قذى العين كوزينه چوب دوشمش كسند معناسند رجل ردورد هالك
معناسند رجل صدوصد عطشان معناسند قلاعده وقلاعده كسك وبسوك طاش
معناسند قصرت الصاوة وقصرتها كيت الرجل وكنته بردت عيني بالبرود
والبرود ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني تسكين وعامه تحريك ايدرلر الامثلة
في اسنانه حفر وحفر ديشلر كو كنده چوروك وار معناسند في بطنه مغس
ومغس ومغس ومغس جبل وعر وعر وحش الساقين وحش الساقين ساقلى
اينجه اولان كسند احش الساقين كبي ارض وحشة وحشة ووبلد وحش ووحش
ارض خاليه وبلد خالى معناسند حلقة الباب والقوم والدير وحلقة الكل ودخي
بعض الفاظ واردر كه عرب آني تحريك وعامه تسكين ايدرلر الامثلة تحفة وتحفة
وتخمة وتخمة ونخبة ونخبة وزهره وزهره صبر وصبر عجم التمر والرمال وعجم
صلعة وصلعة نزع نزع قطعه قطعه ورشان ورشان وحل وحل
واقط واقط نبق ونبق نمر ونمر حلف وحلف حبق وحبق شرط وشرط
طيره وطيره ضلع وضلع سعف وسعف سحنة وسحنة اعجل بحسب ذلك
وبحسب ذلك ودخي بعض الفاظ واردر كه عربك تكلم ايتدي كه كلفه نك عامه
بر حرفتي حرف آخره تبديل ايدرلر الامثلة زمر ذوزمرد كه اصل ذال مجمله ايله

لفظ يانده اولان
الف يانبتدن عوض
درلهذا برده جمع
اولرلر منه
شام منسوب الى الشام
فعال وزنده در منه
ديشلر ديبند
اولان آت منه

۷ باشك برطرفندن
قيل اولين موضع ايكى
طرفه قيل اوله
اول موضع نزعان
دبرلر اول كسند به
انزع دبرلر منه
۹ قطعه عوض القطع
يقال ضربه بقطعه
منه
۶ ورشان طير معروف
منه

(در فشكل)

در فشكل وفشكل كه حله آتارندن جمله دنصكره كلن آت معناسند اولغله فرومايه
اولان كسنديه دخی اطلاق اولنور ملح ذراني ودراني كه اصل مجمله ايله در نقق
الغراب ونقق اصل غين مجمله ايله در صنجة الميزان وسنجه كه لفظ صنجه اصلنده
سنجه دن معرب در قال ابن السكيت لا تقل سنجه ترازو كفه سنه وضع اولنان طاش
معناسند در ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني مفتوح وعامه مكسور ايدرلر
الامثلة درهم درهم دن معربدر مخفى اوليه كه لفظ درهم دالك فتحيله لفظ
درهم دن معربدر دالك كسريله جعي دراهم در وكاهي تعريب ايدوب درهم
ديرلر دالك كسريله وجعي دراهيم كلور الية الشاة والرجل واليته نيفق التميمص
ونيفقه فقار الظهر وفقاره عقار وعقار بضعة اللحم وبضعة معلوم اولاه لفظ
بضعة اللحم اتدن برپاره معناسند فتحله در لكن بومعنايه نه قدر الفاظ وارايسه
جمله سى كسر ايله در قطعه فلهه فذره كسفه خرقة كبي كه جمله سى قطعه
معناسند در مثلاً كسفه سحابدن برپاره وخرقة بزدن برپاره وغيره وغيره
كسب وكسب دمشق ودمشق ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني مكسور
وعامه مفتوح ايدرلر الامثلة سرداب وسرداب دهليز ودهليز انفحه ۴ انفحه
مطرقة ومطرقة مغرفة ومغرفة قتله شرقتلة وقتلة مفرق الطريق ومفرق حبر
وحبر بطيخ وبطيخ منديل ومنديل وقنديل وسور المعودتين والمعودتين وفي
آخر دعاء القنوت ملحق وملحق ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني مفتوح
وعامه مضموم ايدرلر الامثلة على فلان قبول وقبول مصوص ومصوص خصوصية
وخصوصية تخوم الارض وتخومها شلت يده وشلت يده ودخي بعض الفاظ
واردر كه عرب آني مضموم وعامه مفتوح ايدرلر الامثلة على وجهه طلاوة وطلاوة
اي حسن وقبول ثياب جدد وجدد دالك ضميلة جديدك جعي در وقمحي ايله طرايق
معناسند در اعطيته الشئ دفعة ودفعة نقاية ونقاية نقاوه ونقاوه جعلته نصب عيني
ونصب عيني ونضج اللحم ونضج ودخي بعض الفاظ واردر كه عرب آني مضموم وعامه
مكسور ايدرلر الامثلة فلفل وفلفل لعبة الشطرنج ولعبة فسطاط وفسطاط
مصران ومصران مخفى اوليه كه مصير باغارسق معناسند جعي مصران وآنك
جعي مصران در كه مصيرك جمع الجميددر رقاق ورقاق رقيق معناسند ودخي بعض
الفاظ واردر كه عرب آني مكسور وعامه مضموم ايدرلر الامثلة خوان وخوان
قاص الدابة وقاصها سواك وسواك علو وعلو سفلى وسفلى والله اعلم وحكم
فصل في الالفاظ المتداولة في افواه الناس وخطأها اهل اللغة

۴ انفحه سودامن قور
يشك قور ساغنده
اولور برصار وصور
صوف توكنيك اوزرينه
صيقه لرنيو كبي اولور
منه

۷ و قال الله تعالى وهذا ملح اجاج معلوم اوله که نصاب الکلام (۴۸) تعلیک شرحی فصیح اللسان نام کتابده منظور نظر عبد

معلوم اوله که بعض الفاظ وارد که السنه خلقده مشهور در لکن اهل لغة خطادر دیو حکم ایتدیلر. مثلاماء (مال خطادر) ماء ملح دیمک کرک ۷ (اخوه بلبن امه) خطادر اخوه بلبن امه دیمک کرک زیر ابن بهایمندن حاصل اولان سوددر. ولبان انساندن اولانه مخصوصدر. (دابة لاتردف) خطادر لاترداف دیمک کرک (نتردرعه) خطادر نثل درعه دیمک کرک صیرتندن درعنی چیقاردی معناسنه. (هو مطلع بحمله) خطادر مضطلع دیمک کرک یعنی فلان نسنه یی کوتورمکه قادردر (مابه الطیبة) خطادر من الطیب دیمک کرک و صار مشق دینکری اوتنه (لباب) دیمک خطادر حلباب دیمک کرک لکن فیروز آبادی دیدی که حلباب حانک کسریله لبابدر و سرچک آرد قاشنه (مؤخرة السرج) دیمک خطادر آخره دیمک کرک اصمعی دیدی که (شتان مابینهما) خطادر شتان مابینهما و شتان ماعرو و اخوه دیمک کرک بعدما بینهما معناسنه جوهری دیدی که شتان لفظی شتدن مأخوذدر تفرق معناسنه نونک قحقی ماضی ده اولان تانک قحقی در ماضیدن منقول اولدیغنه دلالت اتسون ایچون قحقی مذکور ی تادن اخذ ایتدیلر. سرعان. سرعان. ووشکان و شکدن وجه مذکور اوزره اخذ اولنشددر (مستأهل لكذا) خطادر اهل لكذا دیمک کرک (لم یکن ذاك فی حسابی) خطادر فی حسابی دیمک کرک فی ظنی معناسنه (فبها ونعمه) خطادر نعمت دیمک کرک مطرزی مغربله دیدی که نعم لفظی مدحده و بئس لفظی ذمده مبالغه ایچونددر همیشه برفاعل و بر مخصوص اقتضا ایدر لکن فبها ونعمت عبارتنده اول مقتضال ترك اولندی زیرا تقدیر کلام فعلیک بها یاخود فبالسنة اخذت. ونعمت الخصلة السنة اولور پس لفظ نعمته اولان حرف تاء مملوطة یعنی طویلده. و مدوره یعنی گردد تا خطادر. و بعضیلر بها لفظی قحقی و مدایله بهاء دیرلر خطادر انتهى. ترجمه عبارتده من عینه (رمت بالقوس) خطادر عن القوس دیمک کرک (اشتریت زوج نعال) خطادر زوجی نعال دیمک کرک (مقراض. و مقص. و توءم) خطادر مقراضان. و مقصان و توءمان دیمک کرک هکذا قاله ابن قتیبه ۹ زخشری اساس البلاغه ده دیدی که قرضت الثوب بالمقراض وقال ايضا عنده مقص جيد. و مقاص جیاد. جوهری دیدی که المقص المقراض. و هما مقصان. فیروز آبادی دیدی که التواء من جميع الحيوان المولود مع غيره فی بطن من الاثنين فصاعدا انتهى. ابن السکیت اصلاحده و تبریزی تهذیبده دیدیلر که (غلیت القدر) خطادر غلت القدر دیمک کرک. ابن السکیت دیدی که عامه کاهی کلامی موضعک غیری محله استعمال ایدرلر مثلا بستانه تفرج ایچون شهردن طشره چقدق دیه جک یرده (خرجناتنزه) دیرلر مع هذا تنزه صولو و او تلو موضعدن بعید

(اولق)

فقیر مترجم اولدی که ترجمه سی بود که ذکر اولور استاد ابو الفخ ایدر الله شیو خندن شو وجهله روایت ایتدی که ابن الاعرابی ماء مال عبارتتی تجویز ایدر ایدی و اعرا یینک شو بنی ایلر استدلال ایتدی که بیت بصریه تجوزت بصریه بطعمه المالح والطریا ایتی خاطره خطور ایدر که بیت من بورده مذکور اولان لفظ مال سمک صفی اولق ظاهر در بطعمه السمک المالح تقدیرنده که مال لفظی صفت قبیلنددر ذی ملح معناسنه طری لفظنه مقابل ذکر ایتدی قرینه واضحده درواصحاب لغت خطادر دینکری ماله لفظنه صفت واقع اولان مال لفظنه در (منه)

۹ خالمر فتره خطور ایدر که ابن قتیبه الفاظ مذکورده بی جمل و جملان لفظلرینه قیاس اتمک کرک که جمل شانلرک قیون قر قدقلى مقص معناسنه در که ایکی یاره اولغله فقط بر یاره سیله انتفاع اولنر لهذا آله مزبورده به جملان دیرلر (منه)

اولق معناسنه در لهذا (فلان تنزه عن الاقدار) دیرلر بعد معناسنه و دخی (لعلت العلم قبل ان یقطع سرتک) دیرلر خطادر سرتک دیمک کرک زیرا سرقابله نک قطع ایدوب آتدینگی و سره باقی قالنددر (هذه تانة) دیمک خطادر تان دیمک کرک (عجوزة) دیمک خطادر عجوز دیمک کرک. جوهری دیدی که مرأیه دخی انسان دیرلر انسانه عامه کلامیدر کتاب لیس ده واقع اولدی که وقت شرب شرابده اکل اولنان مزه یه (نقل) دیمک نونک ضمیمه خطادر نقل دیمک کرک نونک قحقیله. ابن درید قحقیله در دیو جزم ایتدی. فیروز آبادی خطا اولدیغنده ترد ایدوب کاهی مضموم اولور دیدی. و دخی (سوسن) سین اولانک ضمیمه خطادر سوسن دیمک کرک قحقیله دیدی. وزردالو دینکری میوه یه (مشمشه) دیمک میملرک کسریله خطادر مشمشه دیمک کرک قحقیله ایلر. موفق بغدادی ذیل فصیحده دیدی که متکلمین (محسوسات) دیرلر مدرکات معناسنه صواب اولان محسوسات دیمکدر زیرا احسستدن اسم مفعولدر ادرکت معناسنه. و دخی (ذاتی والصفات الذاتية) دیرلر اوضاع عربیته مخالفدر زیرا ذاته نسبتده ذووی دیرلر و مبرم اولان سائله شحات دیمک لحن در شحات دیمک کرک (فی فلان ذکاوة) عامیدر ذکاء دیمک کرک و شافعی یه نسبتده شفوعوی دیمک لحن ینه شافعی دیمک کرک (شلمج) شین معجمه ایلر خطادر سلجم دیمک کرک مهمله ایلر (طبرزد) برنوع شکر معناسنه و (دحل) حقه معناسنه لحن در ذال معجمه ایلر طبرزد و دحل دیمک کرک (هن المرأة و حرا المرأة) فرجی معناسنه تشدید ایلر خطادر تخفیف ایلر اولق صوابدر والله اعلم بالصواب و الیه المرجع والمآب

فصل فی بیان نسبة الالفاظ الى معانیها الموضوعه لها ونسبة بعض الالفاظ الى بعض بحسب المعانی وفيه مقامات مقامه

معلوم اوله که لفظ معینک مدلولی و موضوع لهی اولان معنی کاهی واحد و کاهی متعدد اولور متعدد اولدینگی صورتده اول لفظه بمجموع معنالره نسبة مشترک و هر بر معنایه نسبة بمجمل تعبیر اولنور و متعدد اولان معنالر میاننده کاهی تباین اولور عین الشمس و عین الانسان کبی و کاهی تضاد اولور لفظ جون کبی که اسود و ابیضه اطلاق اولنور و بوضوئده اول لفظه ضد تسمیه ایدرلر و لفظک موضوع لهی اولان معنی واحد اولدینگی صورتده کاهی لفظ آخر دخی بعینه اول معنایه موضوع اولور لیث و اسد کبی که ارسالنه دلالت ایدرلر پس اول لفظلره مترادفان تسمیه اولنور و کاهی لفظ آخر لفظ اولک وضع اولدینگی معنادن غیری بشقه بر معنایه وضع اولنور و بوضوئده لفظین مذکورینک مدلوللری اول معنالر میاننده کاهی تباین اولور انسان و فرس کبی پس لفظین مذکورینه متباینان دیرلر و کاهی اول معنالر میاننده

(۷)

ب

تضاد اولور اسود و ابيض کي پس لفظين مذکورينه متضادان تسميه اولنور. امام
فخر رازی دیدی که مترادفه اول الفاظ مفرده در که اعتبار واحد ایه معنای واحده دلالت
ایده لر مفرد قیدی حددن احتراز در زیر معرف و معرفدن هر بری معنای واحده
دلالت ایدر لر لکن اصح اقوالده معرف مرکب اولور پس مرادف تعریفندن خارج
اولور و اعتبار واحد قیدی متباینندن احتراز در سیف و صارم کبی که اگر چه شی
واحد دلالة ایدر لر لکن سیف ذاته و صارم قاطع معناسته صفتته دلالت ایدر
توکیددن فرقی بود که مترادفانندن هر بری آخرک دلالت ایتدیکی معنایه دلالت
ایدر انسان و بشر کبی و توکید مجرد مؤکدی تقویه ایچوندر * و تابعدن فرقی بود که تابع
اولان لفظ یا لکز معنی افاده ایتمز عطشانک تابعی اولان نطشان کبی بعضیلر ترادف
الفاظی انکار ایدوب الفاظ مترادفه یوقدر دیدیلر بلکه مترادفان ظن اولنان لفظلر
فی الحقیقه متباینان در زیرا لفظنک بری ذاته دلالت ایدر سه لفظ آخر یا صفتته
یا صفتک صفتته دلالت ایدر دیو زعم ایتدیلر * تاج اسکندری منهاج شرحنده بو
زعمی نقلد نصکره شو وجهله تمثیل ایتدی که انسان و بشر لفظلری اگر چه ظاهرا
مترادف ظن اولنور لکن فی الحقیقه متباینلر در زیرا انسان اطلاق نسیان یا انسیت
معنای و بشر اطلاق بادی البشره اولدیغی اعتبار ایه در کذلک خره خندریس
اطلاق عتیق و عقار اطلاق شدتد نناشی ظرفی عقر ایتدیکی اعتبار ایه در و علی هذا
القیاس اکثر مترادفانده بو مقوله تکلف عجیبه بلکه تحمل بعیده ارتکاب ایتدیلر
ابن فارس دخی بو مذهبی اختیار ایتدی ابوعلی فارسی دخی بو مذهبی اخذ ایتک
ملاحظه اولنور زیرا عزالدین ابن جاعه جمع الجوامع شرحنده سند صحیح ایه ابو
علی فارسیدن حکایت ایتدی که برکون مدینه حلبده سیف الدولة مجلسنده ابوعلی
فارسی وابن خالویه و بعض اهل لغت جمع اولوب اثناء کلامده ابن خالویه دیدی که
بن سیفک الی عدد مقداری اسمنی حفظ ایتدم ابوعلی تبسم ایدوب بن سیفندن
غیری اسمنی حفظ ایتدم دیدی ابن خالویه دیدی که مهند و صارم و فلان و فلان اسملر نیچه
اولدی ابوعلی دیدی که کلامز اسمده در سنک تعداد ایتدی که صفات قیلندندر ظن
اولنور که جنابکز اسم و صفتی فرق ایتمز سر. ابن جاعه شو وجهله محاکمه ایتدی که
ترادفه قائل اولان قوم مدلولک اتحادنه نظر و منع ایدنلر لفظک برنده معنای زائد
اولدیغنه نظر ایتدیلر پس ذات اعتبار ایه مترادفه مشابهه و صفة اعتبار ایه متباینه
مشابه اولور حتی بعض متأخرین ماده مذکوره مترادف ایه متباین میاننده واسطه
در دیو اکا متکافئه تسمیه ایتدیلر. اصفهانی دیدی که محل نزاع بر قومک لغتنه نظر

ایله اولان مترادفدر والا یکی قومک لغتنه نظر ایه اولان مترادف و قوعنی عاقل
نیچه انکار ایدر اهل اصول اصفهانی کلامنه مناسب دیدیلر که الفاظ مترادفه ایکی
وجه اوزره واقع اولور * اول بودر که مثلا بر قبیله لفظ سنی قلیجه وضع ایدوب قبیله
آخری دخی وضع اولدن آگاه اولما مغله صارم لفظنی قلیجه وضع ایدر لر بعده لفظین
مذکورین شهرت بولوب واضع اولان قبیله لر فراموش اولنور و بو وجه اوزره
مترادفات بغایه چوقدر * ثانی اولدر که ایکی لفظی دخی قبیله واحده وضع ایدر
و بو وجه اوزره اولان مترادفات بغایه قلیلدر. مخفی اولیه که قول مذکور وضع لغات
قیاسی و اصطلاحی اولدیغنه مبنی در. یونندن اقدم توقیفی یعنی واضع لغات حضرت
الله اولمق اصوب اولدیغی بیان اولمش ایدی قند کر * و دخی الفاظ مترادفه واقعدر
دیو ذاهب اولانلرک حتی بودر که مثلا اگر مترادفان واقع اولسه مترادف اطلاق
اولنان لفظک برینی مرادف آخر ایه تفسیر خطا اولور ایدی مثلا نظم کریمده
لاریب فیه عبارتنده اولان ریب لفظنک مدلولی بعینه شک لفظنک مدلولی اولسه
ایدی عبارة مذکوریه لاشک فیه عبارتیه تفسیر خطا اولور ایدی زیرا ایکی لفظ
مرادف اولسه مفسر اولان لفظ مفسر اولان لفظک بعینه مدلولی تفسیر ایتزایدی
بعضیلر دیدیلر که ترادف خلاف اصلدر بلکه اصل اولان تباین در قاضی بیضاوی
دخی منهاجده بو مذهبی اخذ ایتدی * کیا اصولده اولان بعض تعلیقده سنده بر تقسیم
غریب ذکر ایدوب دیدی که معنای واحده دلالة ایدن الفاظ ایکی نوع اوزره
در متوارده و مترادفه * متوارده اولدر که بر معنائک اوزرینه بر قاج الفاظ تواردایدر
خره عقرار. و صهبا. و قهوه. و ارسلانه اسد. و لیث. و ضرغام دیدکری کبی و مترادفه
اولدر که بر لفظ لفظ آخرک مقامنه قائم اولور معنای بری برینه قریب و جله سنی
معنای واحد جامع اولدیغی ایچون. اصلح الفاسد. ولم الشعث. و رتق الفتق.
و شعب الصدع عبارتلری کبی جله سنک معنای پریشان اولمش نسنه بی بریره
جمع ایتک معناسته راجعدر انتهى * مقامه * فی بیان فائدة الالفاظ المترادفه *
معلوم اوله که الفاظ نفوس بشریه ده مضمیر اولان معانی مخاطبه تفهیم و افاده یه
وسائلدر زیرا انسان مدنی الطبع اولمغله البته بری برینه محتاج اولدق لری محلنده بسط
و تفصیل اولمشدر امدی اگر معنای واحد مضمیر دال اولان لفظ وقت حاجتده خاطره
کلمسه معنای مذکوری افاده خصوصی معطل اولور لکن اول معنایه الفاظ متعدده دلالت
ایتسه لفظک بری فراموش اولندیغی صورته لفظ آخری تدارک ایدوب انکله
افاده مافی الضمیر ایدر و دخی نیچه الثغ فصیح واردر که حرف رای تکلمدن عاجز

۷ فائده معلوم اوله كه لثغه و لثغ لفظيكن معنارزده واقع اولان اختلافات قسم نائیده علم باینده تفصیل اولمشدر و بیان اولندی كه
سلامة الانباری مقامات حریری شرحنده شووجه اوزره (۵۲) تفصیل ایتدی كه لثغه حرف سینده وقف و كاف

اولغله ذات را اولان كله نك مراد فی ذات را اولیان كله ایله اداء مرام ایدر. صلاح
صفدی غیث منسجم فی شرح لامیه العجم نام تألیفنده حکایت ایتدی كه زیاد اعجمی لثغ
اولغله حرف را تكلمندن عاجز ایدی تلامذه سی آنی امتحان ایچون ورقاره یه شویقی
تحریر ایدوب الینه ویردیلر بیت فاصفراء تکی ام عوف * کأن رجیلتاها منجلان *
زیاد علی البدیة جواب ویردی كه بیت عنیت جرادة واطن ایضا * بأنك انما تبلى
لسانی * ودخی رئیس معتزله اولان واصل بن عطا بغایة لثغ اولغله ذات را اولان
كله یی تكلمندن ابو ذات را اولیان مراد فی ایله اداء ایدر ایدی بعض تلامذه سی امتحان
ایچون دیدیلر كه مولانا فارسیده (نیزه بینداز) و (براسب سوار شو) عبارت كن عربی ده
ترجمه سی بیان بیور لسه منت دار اولورز مراد لری بوایدی كه ارم رحك واركب
فرسك دیو ذات راء اولان كمانی تكلم ایده بالبدیهه دیدی كه الق قناتك واعل جوادك ۷
ودخی الفاظ مرادفه نظم و نثرده طرق فصاحة و مسالك بلاغته سلوكه معین در
زیرا كاهی بر لفظی ذكر دن حاصل اولین صنایع غریبه و ظرایف بدیعه مراد فی
اولان لفظ آخری ذكر ایله حاصل اولور امام فخر رازی دیدی كه كاه اولور كه
بر قومه نسبت احد مترادفینك بری خفی و آخر جلی اولور پس اول قومه نسبت لفظ
ثانی ایله لفظ اول شرح و ایضاح اولنور. و كاهی قوم آخره نسبت امر بر عكس اولور
بأی حال كان اجلی ایله اخفی بیان و تفسیر اولنور. حتی بعضیلر زعم ایتدیلر كه تعریفات
بوقیلندنر مثلا انسان لفظنك معناسی خفی اولغله مراد فی جلیسی اولان حیوان
ناطق ایله شرح اولنور. امام دیدی كه بو خصوص مفرداتده مسلدن مرکباتده مسلم
دكدر و تعریف لفظی اطلاق اولنان مفردات مرادفات قیلندنر لیث لفظنی اسد
لفظی ایله تعریف كی. و عبد مترجك بوبابده خاطر فاترینه خطور ایدن بودر كه لفظ
واحدی معنای واحد معینه وضع بر امر وسط در كه انك ایکی طرفی واردر بر طرفی
الفاظ متعدده بی معنای واحد معینه وضع و طرف آخری لفظ واحدی معنای متعدده
وضع در كه طرف اوله ترادف و طرف ثانی یه اشتراك تسمیه اولنور مساوات و ایجاز
و اطناب ده اعتبار اولندی كی پس احوال ثلاثه مذ كوره عند البلاء مفید و مقبول اولدیغی
كی اوضاع ثلاثه معهوده دخی اداء مرادفه نافع و مفید اولور ایددی وضع الفاظ
توقیفی اولدیغی صورته حق سبحانه و تعالی حضرت لری عبادنه تفضلاً الفاظی اسالیب

ولام وراوشین معجمه
ده اولور سین ده لثغه
فایه فائده طایه و كاهی
كافه و كافده همزه یه
ولامده یایه و كاهی
كافه تبدیل ایله اولور
و حرف راده لثغه التي
حرفده اولور عین
وغین ویا و دال ولام
و طایه تبدیل ایله اولور
و كاهی همزه یه تبدیل
ایله اولور و صاحب
مزهر دیدی كه دالی
ذاله و شینی سین و ولای
نونه تبدیل ایله اولور
ایندی لثغ اولان كسكه
حروف مذ كوره دن
برینی مشتمل اولان
لفظی تكلم مراد ایتدكه
اضطرابه دوشوب
حروف مذ كوره دن
خانی بر لفظ ایله تكلمه
محتاج اولور و الا تعیب
اولنوب ظرفا وادبا
میاننده اضحوكه اولور
لكن بعض الفاظ
وارد در كه ایکی وجه اوزره
روایت اولغله حروف
مذ كوره بی مشتمل اولان
وجهی ترك و خالی اولان
وجهی اخذ ایدوب
مضطر اولز بلكه
استحسان اولنور

امدی بو مقوله اولان الفاظدن نمونه اولمق ایچون بو محله ثبت اولنق مناسب ملاحظه اولندی والله الموفق
ذكر ماورد بالزای والذال * تعالی فقه اللغة ده دیدی لیث خلیلدن روایت ایتدی كه (سم زعاف) زای ایله
سریع القتل اولان زهر معناسنه بعضیلر دن ذعاف ذال ایله استماع اولنور ولاندری ألة ام لثغه . جوهری
ذواف دخی لثغ دیدی پس لثغ اولان كسكه كندویه اسهل اولان لغتی اخذ ایدر و قس علی هذا ذكر ۹

ثلاثه مذ كوره اوزره وضع ایتدی و مشترکی وضع ایتدی تكثیر الفاظ ایله بنده لریخی
اشغال ایتوب قلة الفاظ ایله دغدغه دن تخلص ایچون و مراد فی وضع ایتدی فوائد
مذ كوره بی محرره ایچون. ودخی مترادف اولان الفاظ اكر مرتجل قیلندن ايسه انك
واضی حضرت الله در لیث واسد لفظ لری كی و اكر منقول قیلندن ايسه قیاسی
یعنی واضی اهل لساندر مثلا حضرت الله لفظ سیفی قلیجه و لفظ صرمی قطع ایتك
معناسنه ارتجالاً وضع ایدوب عرب قلیج كال قطعده مشهور اولغله صارم لفظنی
قلیجه وضع ایتدیلر * و منقول و مرتجلك علامتی بودر كه اكر چه وجه تسمیه بیانده مجال

۹ ماورد بالذال والذال * غریب مصنفده دیدی كه (خردلت اللحم و خردلته) ای قطعته ودخی (ماذقت عذوفا
وعد وفا) ای مأكولا . ابن السكیت ابدالده دیدی كه (دحداحة و دحداحه) قصیر معناسنه در كه جمعی دحداح
و دحداح در. جهیره دیدی كه (بلم و بلام) فرسك صدریدر ابوزید آنك بوغازنده مضطرب اولان موضعدر
دیدی و (دجلت الثی و دجلته) دیرلر ارض اوزرینه یوارلیم معناسنه و (دغدفت علی الجریح و دغدفت) اجهزت
علیه معناسنه یعنی مجروح اولان كسكه یی قتل ایچون سرعت ایتدم و (الجندع و الجندع) الخسیس و (عیدر و عیدر)
كثیر المال. و دیوان الادبده دیدی كه (مرداخن و مرده) دیرلر یومشق اولسون ایچون اتمك ایصال ددم معناسنه
(مرث و مرس و ماس) دخی بو معنایه در كذا یفهم من كتب اللغة ابن خالویه دیدی كه (بغداد و بغداد) لغتدر
لیكن ابن درید ذال معجمه ایله خطادر دیدی و ابو عمرو دیدی كه (اتنا قاذیه من الناس) ای القلیل منهم ابو
عبیده دیدی كه بزم مضبوطمزدال مهمله ایله در لكن فیروز آبادی معجمه ده ذكر ایدوب (قدتنا قاذیه من الناس)
ای جاعة دیدی. اخفش دیدی كه ذال و دال نشاط ایله یاسرعت ایله خفیه مشی معناسنه در لهذا ذنبه ذواله دیدیلر.
ابو عمرو دیدی (یدل و یدل و ذولان و دولان) بر معنایه در و ثعلب اما لیده دیدی كه (مجدع و مجدع) مقطوع الانف
معناسنه در فراء كتاب ایام و لیالیده (ذهل من اللیل و دهل) بر معنایه در قاموسده ذهل من اللیل و یضم ساعة دیدی.
جوهری دیدی كه (جدعته و جدعته) سبخته و حبسته معناسنه در و (تمدحت خواصر الماشیه و تمدحت) اتسعت
شعبا و تمدحت دخی بو معنایه در و (هذرة و هذرة) همزه كی ساقط معناسنه و نحاس معلقات شرحنده (جذده و جذه)
قطعه معناسنه در فقه اللغة ده دیدی كه (خردله و خردله) قطع معناسنه در یقال خردل اللحم اذا قطعه . و مجمل ده دیدی
جذف و جذف) اسرع معناسنه در. جوهری دیدی كه (جذف و جذف) قیر معناسنه در كه فرا دیدی كه عرب فاو ثانی
بری برندن ابدال ایدرلر * ذكر ماورد بالذال والراء * قالی دیدی كه (عكده و عكره) اصل اللسان معناسنه در
مختصر العینده و (دجن بالمكان و رجن) دیرلر ثبت معناسنه فهو داجن و راجن و مادیمه و ماریمه بر معنایه
در كه میره بر موضعدن بر موضع ذخیره كوتورمك معناسنه در . مختصر العین ده دیدی كه اهل
عن سكره سكد دیرلر * ذكر ماورد بالراء والنون * تبریزی تهذیب ده دیدی كه (وكور و وكون)
قوش یاورسی طوران آشیانه در * ذكر ماورد بالراء والزای * غریب مصنفده دیدی كه (سیل راعب
وزاعب) دیرلر دره بی طولدیرسه وسیل مزاعب دخی دیرلر لام زیاده سیله . جهیره دیدی (فیخر فیخر)
ذكری بیوك كسكه قاموسده حرف زاده ذكر ایدوب عظیم الذكر معناسنه در دیدی . و ابو خاتم دخی ۴

اولور سه منقول و واضی اهل لساندر اگر چه وجه تسمیه بیانیه مراجعت اولونوزایسه مرتجل و واضی حضرت الله در . لهذا قلیجه نیچون صارم تسمیه اولندی دیوعلت طلب اولنور و نیچون سیف دیدیلر دیو وجه تسمیه طلب اولنماز و قس علی هذا ما سمع به خاطری والله اعلم **مقامه** معلوم اوله که مجدالدین فیروز آبادی (الروض المسلوب فیما له اسمان الی الاولوف) نام تألیفنده الفاظ مترادفه بی جمع و تفصیل ایتدی کذلک (ترقیق الاسل فی تصفیق العسل) نام تألیفنده عسل ایچون سکسان عدد اسم ذکر ایتدی . صاحب مزهر لفظ ضر خدی و لفظ شعایب عسلک اسماسندن در دیوزیاده ایتدی . وابن خالویه اسماء حیهده بر کتاب لطیف تصنیف ایتدی واسدک اسماسنی دخی کتاب آخرده بشیوز عدد مقداری جمع ایتدی . و علی بن قاسم بن جعفر اللغوی دخی اسد ایچون یوزاوتوز عدد اسم دخی زیاده ایتدی و ترجمه صدنده اولدیغمز مقدمة الادبک قسم اسماسنده

ع معجمه ایلده در دیدی . تبریزی تهذیب ده دیدی که لم یعطهم بازلة دیرلر شیئا معنسانه ابن الانباری دیدی که راء مهمله ایلده لم یعطهم شیئا معنسانه در وفی القاموس عندهم بازلة ای شیء من المال . جوهری دیدی که (اضر الفرس علی فأس الجام) آت فأس لجامی ایصردی معنسانه اضر دخی بو معنایه در (وعجیز و عجیر) جماعة قادر اولمین کسینه در . ابن قوطیه افعالده دیدی که (هرء البرد واهرء) دیرلر صووق زیاده تأثیر ایتسه . مجدالدین دیدی که هرء واهرء البرد دیرلر صووق زیاده تأثیر و قتله قریب اولسه یا خود قتل ایتسه ایکی عبارتده معجمه ایلده دخی لغتدر جهره دیدی که سمعت رزة القوم دیرلر سمعت اصواتهم من بعيد معنسانه رای زای را اوزرینه تقدیم ایلده لغتدر یعنی (رزه وزره . وزف الطائر ورف) دیرلر قوش قنادینی بسط ایتسه (ام خنور) تنور وزنده ضبعک کنیه سیدر معجمه ایلده دخی لغتدر . جوهری ام خنور داهیه ده دخی دیرلر دیدی **م** ذکر ماورد بالسنین والشین **م** ابن السکیت ابدالده دیدی که (جاحسته و جاحشته) دیرلر اکا مزاجه ایتدم معنسانه و بعض عرب قتالده مزاجه ایدن کسینه به جحاس و جحاش دخی دیرلر و (جرس من الليل وجرش) ای طائفة . جوهری دیدی که وفی الحديث فیسمعون جرس طیر الجنة که مراد قوش برنسنه اکل ایدر ایکن منقارندن ظهور ایدن صوتدر اصمعی دیدی که برکون شعبه نك مجلسنده ایدم شعبه فیسمعون جرس طیر الجنة دیدی بن دیدم که جرش معجمه ایلده در شعبه بکاتظر ایدوب دیدی که خذوها عنه فانه اعلم بهامنا و (سوذق و شوذق) سوار که بلازک تعبیر اولنور و (خس الشر و خش) اشتد و يقال احتس الديکان واحتمسا اذا اقتتلا و (تشمیت العاطس و تسميته) که عطسه ایدن کسینه دعاء خیر معنسانه در و هر کسینه که خیر ایلده دعا ایده اکا مشمت و مسمت دیرلر و (غبس و غبش) سواد معنسانه . جوهری دیدی که غبس کول رنکی در که ترکی ده بوز تعبیر اولنور و غبش ظلمة آخر لیل و البقیة من الليل معنسانه در و غبس الليل و غبس و غبش و غبش ای ظلم و (سدقه و سدقه) عنو و ظلمة مختلط اولمق و (جمسوس و جمشوش) لثم و قصیر القامه و يقال هذا من جعاسیس الناس که معجمه ایلده روایت اولندی بعضیلر جمشوش طویل لثم معنسانه اضداد دندر دیدی . جهره ده (شأساً بالجار شیساء و شأشاً بالجار شیشاء) ای عرض علیه الماء و (سوجر و شوجر) شجر الخلاف که ترکیده سوکوت دیرلر . فیروز آبادی صواب اولان مهمله ایلده در دیدی و قاموسده (الکوسلة و الکوسالة) بالهملة و (الکوشلة و الکوشالة) بالاعجام الفیثلة العظيمة یعنی ۶

مواضع متعددة ده الفاظ مترادفه مذکور اولغله بو مقامده مترادفاتک مثالرینه تعرض اولندی لکن ضد . و مشترک . و متضادک بعض امثله سنی بیان مناسب ملاحظه اولندی والله الموفق . مبرددیدی که کاه اولور که ایکی کلمه نك لفظلری و معنالری متقارب اولور حزم و حزن کبی . حزم حزنندن مرتفع اولان زمیندر که حزن الحق زمین معنسانه در . و خضم و قضم کبی که خضم بوتون آغز ایلده و قضم دیش اوجی ایلده اکل معنسانه در . و کاه اولور که لفظلر مختلف و معنالر متقارب اولور مثلاً حیوة ده اولان کسینه مدح ایتسه مدحه . و وفات ایدن کسینه مدح ایتسه ابنه دیرلر و کاه اولور که لفظلر متقارب و معنالر مختلف اولور مثلاً حرج فلان دیرلر حرجه و زجته دوشدی . و تخرج دیرلر حرج و زجته خلص بولدی معنسانه کذلک اثم دیرلر کناه ایتدی . و تأثم دیرلر کناهدن پرهن ایتدی معنسانه اثنی مخفی اولیه که قسم اخیر اضداددن

۷ ذکر کباشی بیوک اولدقه اطلاق اولنور لهذا صاحب مزهر الکمره العظيمة دیدی یعنی رأس الذکر . ثعلب امالی ده دیدی که (موس الناس و هوشوا) اذا وقعوا فی الهوشة ای الفساد و (سمرت السفينة و شمريت) ای ارسلتها و (انتسف لونه و انتشف) ای تغیر . جوهری دیدی که (سنت الماء علی وجهی) ای ارسلته ارسله من غیر تفريق فاذا فرقة قلت (سنتت) بالمعجمة لکن ثعلب مهمله و معجمه ایلده بر معنایه در دیدی و (محسه و محشه) دیر معنسانه در دیدی و حس و حسس که صوت خفی معنسانه اولغله وجه تسمیه ظاهر ملاحظه اولنور در و (نفشت بین القوم و نفست) ای افسدت و (ارتعاش و ارتعاس) ارتعاد یعنی دترمک معنسانه در و (ارعه الله و ارعهه) ونهس و نهش (مقدم اسنان ایلده لخمی ایصرمق معنسانه در . قالی امالی ده دیدی که (سجیر و شجیر) صدیق وصفی معنسانه در تبریزی تهذیب ده دیدی که (تمر خسف و خشف) ای ردی و (ارض شحاح) شین معجمه و ایکی حاء مهمله ایلده و (سناخ) سین مهمله و ایکی خاء معجمه ایلده ارض در که مطر کثیر اولدقجه سیلان ایتیه **م** ذکر ماورد بالراء والغین **م** فرا دیدی که (غانت نفسه و رانت تغین و ترین) ای غشت یعنی نفسی خییث اولدی . جهره ده دیدی که (رمص و غمص) کوزده اولان چاپاق معنسانه غمصت عینه دیرلر که کثرة بکادن کوزنده غمص اوله و (غایة الخمار و رایته بر معنایه در . مخفی اولیه که عبارت مذکوره نك معنایی ترجمه مزك بر محنده بیان اولنمشدر ابو عبید غریب مصنفده دیدی که غیث غایة مثل رایة و اغیثها ای نصفها و (غاده و راده) امرأه ناعمه معنسانه و ثعلب رجل غاد و راد دیدی که غیدورید نعومة ولین معنسانه در و مختصر العین ده دیدی که الرمادة الجارية الغمازة **م** ذکر ماورد بالراء واللام **م** ابن السکیت ابدالده دیدی که (رثدت القصعة بالثريد و لثدت) اذا جع بعضه الی بعض و سوی و (ردم ثوبه و لدمه) ای رققه و (هدر الحمام و هدل) ای تصوت و (جرمه و جلمه) ای قطعده و (القراق و القلاق) که قرقره هدیر معنسانه جمعی قراقر کلور . جوهری (قلقله) تصوت ایتک معنسانه در دیدی و (شهم امرط واملط) ای لیس له ریش و (جلبان و جربانه) امرأة ضخامة سنی الخلق معنسانه و (اعر نکس الشعر و اعنکس) تراکم و کثراصله و (طر مساء و طمساء) ظلمة معنسانه و (نثره و نثله) درع معنسانه لکن نثر الدر دیرلر زرهنی القاء ایتسه نسل الدرع دیمزلر . و جهره دیدی که (ناقة عسهر و عسهل) سریعة . فیروز آبادی دیدی که (عیدهور و عیهل و عیهلة و عیهولة و العیال) الناقة السریعة و العیهل الذکر من الابل و (قرق الشی و قرقله) دیرلر برنسنه نك قبوغنی صوبه شکر کبی و (کردوم و کلدوم) قصیر معنسانه و (جرسام و جلسام) ۳

معدود اواسه چندان استبعاد اولمناز ﴿مقامه بعض علماء لغة اضدادی انکار استدیله﴾
 ابن درستیبه دخی انکاره ذاهب اولمق ملاحظه اولنور زیرا شرح فصیحده دیدی که
 نوء لفظی مشقة ونقل ایله ارتفاع معناسنده در (ناء الكوكب) دیرلر طلوع ایتسه
 ولغوبندن بعض قوم نوء سقوط معناسنده در دیدیلر و (ابطال اضداد) نام تألیفمزده
 آنلری الزام ایچون ابراز حجت و تحریر دلیل استدیك انتهى كلامه. فیروز آبادی نوء
 ضددر دیو تصریح استدی. و خاطر فائره خطورایدن بودر که نوء لفظنك معناسی
 ایکی جزؤدن مرکبدر. زیرا مدین بن عبدالرحمن قانون الاطباء نام تألیفنده
 دیدی که نوء منازلدن بر منزلک وقت طلوع فجرده مغربده سقوطی و آنک مقابل
 ورقبی اولان کوبک وقت مذکورده مشرق طرفندن ارتفاعندن عبارت در

۳ عامه برسام دید کاری مرض معناسنده در و (جربان السیف و جلبانه) قلع وضع استدیكری قین معناسنده. دیوان
 الادبده دیدی که (فرق الصبح و فلق) بر معنایه در. و ثعلب امالی ده (وجل و وجر) خوف و فرغ معناسنده در یقال
 رجل او جل و او جر و امرأة و جلة و وجرة و خلق و خرق و اختلف و اخترف بر معنایه در. قال الله سبحانه
 و یخلقون افکاء و خرقوا له بنین و بنات بغیر علمه و (مستطیر و مستطیل) بر معنایه در. یقال استطار الشق فی الحائط
 و استطال و فی الصحاح استطار الصبح انتشر. جوهری دیدی که طرس صحیفه معناسنده در. بعضیلر دیدیلر که
 طرس اول صحیفه در که اوزرنده اولان خطی محوایدوب نه یازمش اوله لر. و طلس دخی بومعنایه در دیدیلر
 و (ترصيص البناء و تلصيصه) بمعنی و (الخراعة) لغة فی الخلاعة و هی الدعارة یعنی خبث و فسق که بومقوله کسنده لر
 خلیع دیرلر که اکثر بی ادب معناسنده استعمال اولنور. و (لمقته بصری و رmqته) بمعنی و (خثارة اللبن و خثالته)
 بمعنی و (سدرت المرأة ثوبها و سدت) قالی مقصورده (خیزی و خیزری) بتختر ایله مشی معناسنده در. و (خوزلی
 و خوزری) دخی بومعنایه در. ابن السکیت کتاب الاصواتده دیدی که (اصر نفع الصوت و اصلنفع) ای صلب
 الصوت ﴿ذکر ماورد بالذال و الزای﴾ ابن السکیت ابداله دیدی که سم ذؤاف و زؤاف ای یجل القتل و ذرق
 الطائر و ذرت الکتاب و زبرته ای کتبه. دیوان الادبده دیدی که (احوذی احوزی) اول کسنده در که
 کندو کارینه و سپارش اولنان نسنده لر تشمیر ساق اهتم ایدر. جوهری دیدی که احوذی اول کسنده در که
 برنسنده مهارتی اولمغه آنی غیریلردن اول تحصیل ایدر. اصمعی دیدی که هراشده تشمیر ساق ایدوب آنک
 تحصیلنه قادر اولمغه اصلا فوت آخز. ثعلبی دیدی که حاذه یحوزه و حازه یحوزه استولی علیه. جهره دیدی که
 (ذعظه و زعظه) حقه یعنی بوغازینی بوغدی معناسنده و (ذعذعه و زعزعه) ریح شجری حرکت سرعه و شدید
 ایله تحریک معناسنده و (خذعه و خزعه) برنوع مشیدن عبارتدر ﴿ذکر ماورد بالسين و الثاء﴾ ابن السکیت ابداله
 دیدی که (ملس الظلام و ملث الظلام) اختلاط الظلام معناسنده در. دیوان الادبده دیدی که (مرس التمر و مرث
 و مرث) بر معنایه در. جوهری دیدی که (جثمان و جسمان) جسد معناسنده و (اربس امرهم اربسا لغة فی اربث) ای
 ضعف حتی تفرقوا. لطیفه. جهره دیدی که امرأة عثة ثا ایله و عثة شین معجمه ایله و عثة سین مهمله ایله عبارة مذکوره
 شینی سین و سینی ثا ایله تکلم ایدن النع بغایة مناسبدر یعنی ضعیف الجسم اولان خاتون. دیوان الادبده دیدی که (رجل
 مغث و مرث) کلمة ثانیه ده النع اولان کسنده راوسین تکلم اتمکده مضطرب اولمغه کلمة اولی اختیاره مضطرب ۹

و عرب ریح. و مطر. و حر. و بردی ساقط اولان کوبه نسبة ایدرلر. و اصمعی
 طالع اولان کوبه نسبت ایدرلر دیدی امدی بعض لغوبین نوء لفظنی کاهی جزؤ
 اول یعنی سقوط ایله و بعضیلر جزؤ ثانی یعنی ارتفاع ایله تفسیر استدیله. پس بوعتبار ایله
 ضد قبیلندن اولمنا کرچه بادی نظرده ضد ظن اولنور بعضیلر دیدیلر که کوبه نوء
 اطلاق اولندیغی مشرقدن رقیبک نهوضی اعتبار ایله در والا فی الحقیقه نوء اول
 نهوضدر صکره ناهضه اطلاق اولندی والله اعلم. جهره ده دیدی که (شعب) لفظی
 افتراق و اجتماعده استعمال اولنور لکن اضداددن دکلدر زیرا هربری بر قومک
 لغتی در و ضدک شرطی قوم واحد لغتده اولمقدر. قالی اما لیسنده دیدی که (صریم)
 لفظی صبح معناسنده در لیلدن منصرم و منقطع اولدیغی ایچون و لیل معناسنده دخی
 استعمال اولنور نهاردن منقطع اولدیغی ایچون كذلك لفظ (نطفه) ماء قليل و ماء

۹ اولور. جوهری رجل مغث مرث عبارتتی مصارع شدید العلاج عبارتتی ایله تفسیر استدی ﴿ذکر ماورد
 بالضاد و الظاء﴾ پوشیده اولیه که بوخصوص ترجمه مزده قسم ثانیه ضرب باینده فاض ماده سنده مثاللری
 تحریر اولمغه بومعناسنده ذکر اولندی فن اراد فلیراجع الیه ﴿ذکر ماورد بالقاف و الکاف﴾ جهره ده
 و قاموسده دیدی که (حرقله و حرکله) ضرب من المشی و (اقهدوا کهد) اذ ارعش من الضعف و (قلاقل و کلاکل)
 قصیر مجتمع و (قرشب و کرشب) من و سى الحال و (ناقة هکمة و همتة) اول ناقه که فحله زیاده شوق اولمغه کندوبی
 فحله عرض ایدوب بلکه اوکنه کندوبی القنایدر غریب مصنفده دیدی که (موقوم و موکوم) شدید الحزن
 اولان کسنده در یقال وقه الامر و وکمه احزنه حزنا شدیداً. ابن السکیت دیدی که (دقه و دکمه) دفع فی صدره
 لکن جوهری دیدی که دم دمقندن مقلوب در دقه دیرلر کسر اسانه معناسنده انتهى و (امتق الصبی و السخلة و دکمه)
 دیرلر والده سنک ممه سنده اولان سودی جله امسه و (عربی قم و قمح) ای خالص و عربیة قمحه و حکة ای
 خالصه و (قسط و کسط) عود هندی معناسنده و قریش اذا السماء کشطت و اسد کشطت قراءت ایدرلر. و ابن
 مسعود مصحفنده کشطت واقع اولدی و (قهرت الرجل و کهرته) و اما الیتیم فلانکهر صحاحده دیدی که (سکع
 مثل سقع) یقال ما دری این سکع و این تسکع و التسکع التمدی فی الباطل و سقع ماده سنده دیدی که (سقع و صقع)
 بر معنایه در یقال ما دری این سقع ای این ذهب و العاتقة من القوس ما قدمت و اجرت کالعاتقة یعنی قوس کهنه
 اولمغه قزارمش اوله و (الدعقة و الدعکة) جاعة من الابل ﴿ذکر ماورد بالكاف و الهمزة﴾ ابن السکیت دیدی که
 (تصووک فلان فی خربه و تصووک) بالصاد و الضاد و (تصووء و تصوء) بهما و الهمزة بدل من الکاف قاموسده دیدی که
 تصووک بر جیعه تلطخ و تصووک بر جیعه تصووک به. غریب مصنف اصمعیدن روایت استدی که الاحبائك بالثوب
 الاحبادیه. جوهری دیدی که یقال اقلب و له کصيص و اصيص و بصيص. ابو عیید دیدی که جله سی رعدده معناسنده
 در که ترکیده دترمه و فارسیده لرزه تعبیر اولنور ﴿ذکر ماورد باللام و النون﴾ ابن السکیت ابداله دیدی
 که (هتلت السماء و هتنته) سحاب هتیل و هتین. اصمعی دیدی که (تهتان و تهتال) بر معنی به در. ابو زید دیدی که
 تهتان دیمه دن برنوعدر که دیمه مطردائم معناسنده در. نصر دیدی که تهتان اول مطردر که بر ساعت یاغوب
 بر ساعت منقطع اولور وینه بر ساعت یاغار و علی هذا، جوهری دیدی که سحاب هاتن و سحاب هتن کرا کع ۹

کثیره مستعملدر و عند مزده اضداددن دکلدر انتهى * معلوم اوله که ائمه
لقدن جمع کثیر اضداد ایچون کتب تألیف ایتدیلر بو مقامده براز مثال ذکر
ایده لم ان شاء الله تعالی اگرچه بوندن اقدم مقام حسبی ایله اضداددن بر قاج
لفظ ذکر اولنشدیدی * الامثلة من الاضداد غیر ماذ کرناه سابقا * ابوزید
دیددی که (طلعت علی القوم) دیرلر کورمیه جک مقداری قومدن بعید اولسه
کذلک کورینه جک مقداری قومداقبال اتسه (ولقت الشیء) دیرلر کتبه معناسنه که بنی
عقیل لغتی در ولقته دیرلر محوته معناسنه قیس لغتیدر و (اجلب الرجل) دیرلر
اضطجاع ایتسه و اجلبت الابل دیرلر سیرنده جد و سرعت اتسه (وبت) صاتیم
واشتر ایتدم کذلک (شربت) بت و اشتریت معناسنه ضددر و (شبت الشیء) دیرلر
جمع ایتدم کذلک تفریق ایتدم و اصلاح ایتدم کذلک افساد ایتدم معناسنه ضددر و (احماد)
سیرده سرعت کذلک بر موضعه اقامت معناسنه ضددر و (فرع) صعود ایتدی کذلک
هبوط ایتدی معناسنه ضددر فیروز آبادی دیددی که فرع منع کبی صعد و هبط
معناسنه ضددر. جوهری (فرعت فی الجبل تقریفاً انحدرت و فرعت الجبل
صعدت و هو من الاضداد) دیددی و عربدن بر کسته دیددی (که لقت فلاناً فارعاً
و مفرعاً) بعض مستمعین مصعداً و بعضی منحدراً دیو تفسیر ایتدیلر و (رتوت الشیء) دیرلر
شد ایتدم کذلک ارخاء ایتدم معناسنه ضددر. کسائی دیددی که (افدت المال) دیرلر
غیری کسنه مال ویرسه کذلک غیری کسنه دن مال آلسه استفدت معناسنه و (اودعته
مالاً) دیرلر بر کسنه مال امانت وضع اتسه کذلک بر کسنه ناک امانت مالتی قبول
ایتسه و (اشکیت فلاناً) دیرلر بر عمل ایتدم که بدن شکایت ایتکه مضطرب و محتاج اولدی
کذلک شکایت ایتدی شئی آندن ازاله ایدوب فارغ البال ایتدم معناسنه و (اطلبت
الرجل) دیرلر طلب ایتدی کسنه ویردم کذلک طلب ایتکه الجاء ایتدم معناسنه

۹ و رکع و سحاب هتون و الجمع هتن مثل عمود و عمد و (سدول و سدون) هودج اوزرینه وضع ایتدکلری چلدر
(کبل و کبن) بر معنایه در و فی الصحاح الکبیر مائنی من شفة الدلو و هو ابدال الکبن و بعیر زمل سابغ الذنب
(طبرزل و طبرزن) لاسکر که طبرزد دخی دیرلر و (دمال و دمان) سرچین معناسنه در و (شل الاصابع و شنها) که
پر مقلده تشنج اولمق معناسنه در و (حلك الغراب و حنك الغراب) سواده و (اصیلال و اصیلان) عشی معناسنه
(عنوان الکتاب و علوانه) یقال عنوت الکتاب و علونته و لابن ولابل و اسمعیل و اسمعین و اسرائیل و اسرائین
و جبرئیل و جبرین و میکائیل و میکائین و اسرافیل و اسرافین و خامل الذکر و خامنه و ذلادل القمیص و ذلادن
القمیص) لاسافله و الواحد ذل و ذلادن. و فی غریب المصنف عن الکسائی لهزته نهزته ای دفعته و ضربته
(و فی الجمهرة قلة الجبل و قته اعلاه . و فی امالی القالی (الالیل و الانین) و قال ابن سیده فی المحکم فی اللیل اللین
والله اعلم بالصواب * رجة الله تعالى علیه رجة واسعة (و اسررت)

(و اسررت الشیء) دیرلر اخفای ایتدم کذلک اظهار ایتدم معناسنه قال الله تعالی و اسروا
الندامة ای اظهاروها و (خندید) خصی کذلک فحل معناسنه جچی خنادید کلورو (خفیت
الشیء) دیرلر کتم کذلک اظهار ایتدم معناسنه و (شمت السیف) دیرلر سیفی غلافنه
وضع ایتدم کذلک غلافندن چیقردم معناسنه جهره ده دیددی که لفظ (بک) تفریق
کذلک ازدحام معناسنه کویا اضداددن در و (القى علیه شراشره) دیرلر آتی حفظ
و جایه ایتدی کذلک ثقلتی آنک اوزرینه القا ایتدی معناسنه ضددر و (سوی الرجل)
دیرلر غیره کذلک نفسه معناسنه و (سوی فلان) دیرلر سینک کسری ایله فلان بعینه
معناسنه و (غابر) ماضی و باقی معناسنه و (نبه) ضایع اولان نسنه دیرلر کذلک موجود
اولان نسنه اطلاق اولنور اضداددن فیروز آبادی دیددی که نبه بانک تحریکی ایله
اول ضاله در که عن غفلة مأخوذ اولور ۷ و موجود معناسنه دخی کلور ضددر انتهى
ابوزید نوادرده دیددی که (بسل) حرام کذلک حلال معناسنه ضددر. قالی امالیده
دیددی که (جادی) سائل کذلک معطی معناسنه ضددر. فارابی دیوانده دیددی که (مغلب)
بر قاج کره مغلوب اولان کسنه کذلک غالب اولدیغنه حکم اولنان کسنه معناسنه
ضددر و (معبد) مدلل کذلک مکرم معناسنه ضددر و (عز) اشد کذلک ضعف معناسنه
ضددر و (ضمد) اغاجک رطب و یابسنه و قویونک نیک و بدینه اطلاق اولنور
ضددر (و انصل السهم و نصله) دیرلر اوقه پیکان کچورسه کذلک اوقدن
پیکانی اخراج ایتسه و (نصل السهم فیه) دیرلر فلان نسنه اوق پیکانی کیروب ثابت
اولسه کذلک (نصل عنه) دیرلر اوق پیکانی چیقسه و (نسل) کبار و صفاره اطلاق اولنور
ضددر (و غرض الاناء) دیرلر چنانغی لب بر لب طولدورسه کذلک بتمامه طولدور مق
مرتبه سنه بالغ ایتسه فیروز آبادی دیددی که (اجر) قرمنی اولان کذلک بیاض اولان
نسنه معناسنه ضددر قاموس الاطباء صاحبی دیددی که اجر لونی حرت و بیاض اولان
نسنه معناسنه ضددر حدیث شریفده واقع اولدی که خذوا شطر دینکم من الحیراء
که حیراء اجرک تصغیر مؤثی در و مراد بیضا در و حدیث آخرده واقع اولدی که
(بعثت الی الاحر و الاسود) که اجر دن مراد بیض در زیر امراد عجم در که آنلرک
اکثریا لونلری بیاض اولور و اسود دن مراد عربدر که زیرا اکثریا لونلری سیاه
اولور انتهى مخفی اولمیه که اجر و ابیض و حرة و بیاض میانده تضاد اولدیغی
اصل بسیط الوان فقط سواد و بیاضدر و سائر الوان مرکبدر دیدکلری مذهب
صحیحه نظر ایله اشکال دن خالی دکل ملاحظه اولنور بلکه مشترکات قیلندن معدود
اولمق اولی ظن اولنور و الله اعلم. جوهری دیددی که (افزاع و تفزيع) لفظلری اخافه

۷ یعنی اول ضاله در که
نه وقت غائب اولدیغی
معلوم اولیوب غائب
اولدیغنه صکره مطلع
اولورلر کذا یفهم
من الاساس (منه)

كذلك اغاثه معنارنده ضددر (افزغنی) دیرلر بنی تخویف ایتدی كذلك بندن
خوفی ازاله ایتدی معناسنه وفزعه دیرلر خوفه معناسنه وفزع عنه دیرلر آندن
خوف ازاله اولندی معناسنه ٧ و (مکمل) شجیع كذلك جبان معناسنه ضددر ٣ يقال حل
فاكلل ای فاكذب یعنی ماجبن وحل فكلل ای مضی قدما ولم یخیم ای لم یتوقف
ابن الاعرابی نوادرند دیدی که (قثیب) جدید كذلك کهنه معناسنه ضددر و (زوج)
مذکر ومؤنثه اطلاق اولنور ابن فارس دیدی که (ابل مخانیق) دیرلر ضمیر كذلك
سمان معناسنه ضددر اندلسی مقصور وممدوده دیدی که (شری) رذال مال وخیار
مال معناسنه ضددر ازبکی کتاب شاکهده دیدی که (جبل متین) دیرلر قوی كذلك
ضعیف معناسنه ضددر مبرد دیدی که (مقوی) قوی وضعیفه ورجا ورغبة وخوف
معناسنه اضداد دندر. فیروز آبادی (حوز) سوق لین كذلك سوق شدید معناسنه
ضددر ابن فارس دیدی که (عسعس اللیل) دیرلر اقبل ظلامه كذلك ادر ظلامه معناسنه
ضددر و (اشراط) ارذال كذلك اشرافده مستعملدر و (فلان قفوقی) دیرلر بنم مختارم
كذلك بنم متهمدر معناسنه. ابن قوتیه افعالده دیدی که (اقنع رأسه) دیرلر باشینی
یوقار و قالدیردی كذلك باشینی اشاغی اکدی معناسنه ضددر. فیروز آبادی دیدی که
(جده) صوی چوق كذلك صوی آز قوی معناسنه و (اکعت) انطلق مسرعاً كذلك
قعد معناسنه و (اقعشاه العطية) دیرلر چوق احسان ایتدی وقعشاه قعشة دیرلر آز
احسان ایتدی معناسنه ضددر و (سبح) نوم وسكون كذلك روی زمینده انتشار
معناسنه ضددر و (شحشاح و شحاح) اول زمین در که چوق یغمور اولمد قه آقیه كذلك
آزیغمور ایله آقه ضددر (ومسبح الله) دیرلر حضرت الله فلان نسته بی مبارک كذلك ملعون
خلق ایتدی معناسنه ضددر. خاطره خطور ایدر که عیسی بن مریمه مسیح ودجاله مسیح
اطلاق اولندی فی بومعنارله مبنی اوله والله اعلم ٩ و (ونجاجة) سخا كذلك بخل معناسنه ضددر
و (نشع نشحاً ونشوحاً) دیرلر صودن کرکی کبی سیراب اوله جق مرتبه ایچسه كذلك سیراب
اوله جق مرتبه دن آزاچسه ضددر و (اسد) دیرلر فرح کبی اسدی کوروب مدهوش
اولدی كذلك اسد کبی جری اولدی معناسنه ضددر و (عربد) اول بیلاندر که ایصیریر
لکن ضرر ایتدی كذلك قیزمری حیه خبیثه معناسنه ضددر و (عمدت الرکبة) دیرلر آیا زمانک
صوی چوق كذلك آزاواسه و (قعد) قام معناسنه ضددر و (قعدد) جدا عظمی قریب اولان
كذلك جدا عظمی بعید اولان کسنه معناسنه ضددر و (رجل مصراد) دیرلر زیاده صووغه
تحمیل آتسه كذلك اصلا صووغه تحمیل ایده مسه و (نکده) سودی چوق كذلك سودی آزدوه
معناسنه ضددر و (مخاوده) مخالفت وموافق معناسنه و (ازر) قوه وضعف معناسنه
اضداد دندر و (ثأناً الابل) دیرلر که متعدی در ارواها كذلك عطشها معناسنه

٧ قال الله تعالى حتى
اذفزع عن قلوبهم
ای کشف عنها الفزع
(منه)
٣ جوهری کانه من
الاضداد (منه)

٩ وفي القاموس النحل
الرجل المهزول
والسمین ضد وسنکده
من المشتركات (منه)

(وثأناً)

و (ثأناً الابل) دیرلر که لازمدر روت کذلك عطشت معناسنه و (حفاً قلاتاً) اعطاء
كذلك منعه معناسنه و (جفاً الباب) دیرلر آچدی كذلك قپادی معناسنه
و (اجفاً الباب) دخی بومعنايه در و (دارأته و داريته) دیرلر لایته كذلك دفعته معناسنه
ضددر و (حوشب) ضامر یعنی بیل و قارنی اینجه دوه كذلك قارنی بیوک دوه معناسنه
ضددر ٧ و (خشب) دیرلر قارشدردی كذلك کزیده سنی سچدی آلدی معناسنه اضداد
دندر و (ساقب) قریب كذلك بعید معناسنه ضددر میدانی و فیروز آبادی دیدیلر که
(حیم) ماء حاوماء باردمعناسنه ضددر و (طرب) فرح وحزن ده مستعملدر و (عجباء)
اول خاتوندر که زیاده حسندن كذلك زیاده قبحندن تعجب اولنور ضددر و (اغراب) فحش
وقبح كذلك قبحدن بری ایتدی معناسنه و (تغریب) بیاض چهره لوولدری كذلك سیاه
چهره لوولدری تولدا ایتدی معناسنه ضددر و (قرضب اللحم فی البرمة) دیرلر اتی چوملکده
جمع ایتدی كذلك (قرضب الشیء) دیرلر برنسنه بی تفریق ایتدی معناسنه و (انجب)
جاء بولد شجیع كذلك جاء بولد جبان معناسنه ضددر والله اعلم ولنکتف بهذا المقدار

الامثلة من المشتركات المرتبة بحروف الهجاء

معلوم اوله که ائمه لغة الفاظ مشترکه ایچون کتب و رسائل تألیف ایتدیلر و بومقامده
میدانی سامی فی الاسامیده ترتیب حروف اوزره جمع ایتدیکی الفاظ مشترکه
نقل و ترجمه و بعض فوائد ضم و ذکر اولنمق مناسب ملاحظه اولندی والله الموفق
❖ ائمة ❖ جماعة ٩ و دین. وقامة. وامام. وام. وحين. وابوبکر بن الانباری
زاهرده متفرد بالدين معناسنی زیاده ایتدی. وفي الحديث یبعث زید بن عمرو بن
نفیل ائمة و حده. ای یبعث منفرداً بدین ❖ ابیض ❖ اسود مقابلی و لبن و صو و بعیرک
کوبکنه قریب ایکی طمرک بری. وسیف. وشحم. وشباب. وبر جبلک اسمیدر که
مکه ده در فیروز آبادی. فضه. ومجریه قریب برکوکب. وعرضی پاک اولان کسنه
واکاسره دن بری بنا ایتدیکی قصر عجیب الشان که ابیض دیرلر مکتفی آنی
خراب ایتدی. والموت الابيض الموت بالفجأة معنالنر دخی زیاده ایتدی ❖ اجر ❖
قرمزی نسنه. وموت شدید ٦ وسلاحی اولمین کسنه. وحضرت صالحک ناقه سنی
عقر ایدن کسنه که اجر عاد. واجر ثمود دیرلر ایدی. واجر ابیض معناسنه بوندن
اقدم اضداد بیاننده مرور ایتدی. واکثر ائمة لغت. آلتون. وزعفران. ولحم. وخر
و قتل معنالنر زیاده ایتدیلر. والحسن اجر دیرلر یعنی حسنه عاشق اولان کسنه
مشقة واذایه مبتلا اولوب حربیه ملاقی اولان کسنه چکدیکی زحمتی چکر معناسنه
❖ امسح ❖ ذئب ازل یعنی سریع و عرب زعم ایدرلر که اول قورد که کفتار و کرک

اولوب مجلسنه جمع اوله لرا کا دخی بیضة لبلد دیرلر پس عبارة مذکوره ذات وعزت معنالنرده اضداد اولور (منه)

٩ ابن الانباری دیدی که
ائمة همزة کسر یله
نعمه معناسنه در و نعمه
نونک کسر یله مال و نعمه
نونک فتح یله تنم
معناسنه در یقال کم
من صاحب نعمه لا نعمه له
یعنی نیجه مال صاحبی
واردر که انکله تنم
وانتفاع یغز (منه)
٦ قاموس الاطباء
قتله اجر دیدیلر قان
ظهور ایتدیکی ایچون
دیدی (منه)
ابوبکر بن الانباری
زاهر نام تألیفنده ابو
عبیده دن نقل ایتدی که
موت اجر اندن
عبارتدر که برکسنه
بر بلایه مبتلا اولوب
زیاده شدت و دهشتندن
دنیا کوزلرینه قرمزی
یاسیاه کور بنور اصمعی
دیدی که موت اجر
وموت اسود صاحبنه
حله و جرأت ایتدی
مناسبتی ایلله اسده
تشبیه طریق ایلله در
(منه)
٧ فیروز آبادی دیدی که
اذل من بیضة البلد
دیرلر که مراد بیضة
نعامه در که اکثریا
ترك ایدوب بردخی
عودت ایتدی پس ذلتده
مثل اولدی كذلك
اول کسنه در که بر
شورده خلقی کاتباع
(منه)

دن تولد ایدر اکاسم ازل تسمیه ایدوب دیرلر که اول مرتبه سریع اولور که
 صیجرا دقده اوتوز اندازه مقداری صیجرا و قوشدن سریع اولور . واعور .
 و کذاب . و احصی اولیان رجل ۶ و نباتی اولیان مکان و سیاحه ارض ده ماهر
 اولان کسسه **ارض** زمین . ورعده . وز کام . و دابه نک قوائمتک اسفلی
 زنجشری اساسه دیدی که برآت که عظیم الجثه و قارنی بویوک اولسه فرس بعید
 مابین ارضه و سماء دیرلر مجازاً و اول آتیه حقیقه نهد تسمیه ایدرلر کذلک من اطاعنی
 کنت له ارضاً دیوب تواضعدن کنسایه ایدرلر کذلک بر کسسه ضربدن الم چکمز
 دیه جک یرده فلان ان ضرب فأرض دیرلر لکن جله سی مجاز طریق ایلله در
 جوهری دیدی که عرب مقام ذمه لارضک دیرلر لامک دید کلری کبی که
 مقام مدحده دخی مستعملدر **ب** بحر . دریا . و چوق سکیردن آت . و طوزلو
 صو . و رجک عمق و ریف و ناقه نک قولاغنی شق ایتک که اول ناقه بجزیره دیرلر
 زنجشری دیدی که اول خاتون که قارنی بیوک اوله اکابجزیره دیرلر . بحرینه نسبة
 در زیر اول مملکتک خاصه سی بودر که آند ساکن کسسه ده طلاق حاصل اولوب
 قارنلری بیوک اولور . یزیدی دیدی که بحرینه نسبتده بحرانی ۴ دیدیلر بحری
 دیدیلر بحره نسبة ظن اولنسون ایچون . جوهری دیدی که دریاه بحر تسمیه
 اولندیغی عمق و اتساعی ایچوندر . مطرزی دیدی که قولاغنی شق اولنان ناقه ده که
 بحیره اطلاق اولنقده اوچ قول واردر . قول اول بودر که اول ناقه که بری بری
 آرنجه اون کره مؤنث طوغور دقده آنی سایه ایدرلر بعده اکر اون برنجی
 بطنده ینه مؤنث طوغورور ایسه اول ولدک قولاغنی شق ایدوب آنی طوغورور
 سایه نک یاننه تخلیه ایدرلر . قول ثانی بودر که اکر بر ناقه بش بطن طوغورسه اکر
 بشنجی بطنده طوغوردیغی مذکر اولورسه اول ولدی ذبح واکل ایدرلر واکر
 مؤنث ایسه قولاغنی کسرلر . قول ثالث اولدر که اکر ناقه بش بطن طوغوروب
 بشنجی مؤنث ایسه ناقه نک قولاغنی شق ایدوب تخلیه سبیل ایدرلر . پس ایکی قوله
 بحیره بنت و قول ثالثه ام اولور . فیروز آبادی دیدی که بحر مطلقا چوق صویه
 دخی اطلاق اولنور جی بحر و بحور . و بحر و تصغیری ابحر در بحر دکلدر
 و رجل کریمه و مطلقا شق اتمکه دخی بحر دیرلر . و اوائل صیفده ظهور ایدن
 سحاب رقیقه نبات بحر دیرلر حاء مهمله ایلله لکن صواب اولان حاء مجمعه در **بیض**
 بیضه نک جی در عموطه معناسنه که بیضه الحدید . و بیضه الدجاج دیرلر . و شدة
 حر ۷ و بیاضلقده غلبه یقال بایضه فباعنه بیضه بیضاً ای فاقه فی البیاض و فرسک

الرنده حاصل اولور ورم که شیش وغده قیلندندر . اصمبی دیدی که ورم مذکور
 چندان عیب دکلدر . و طاق و سائر طیور عموطه سنی القا ایتک یقال باضت
 الدجاجة . و غیرها بیضاً . اساس البلاغده دیدی که بیض الارض دیوب کاه یعنی
 منظار مراد ایدرلر . و اذل من بیضة البلد مثلنده واقع اولان بیضه دن مراد
 کاه در دیدیلر ۷ **بلده** ایکی قاش میاننده اولان آچیق موضع که آنک صاحبیه ابلد
 دیرلر اقرن مقابلی در . بلده بانک ضمیمه دخی موضع مذکوره اطلاق اولنور . و منازل
 قردن بر منزلدر فلکده نعامه و سعد ذاب میاننده کوکی یوق بر منزلدر که کاهی قرا کا
 نزول ایدر و کاهی نزول ایتیموب قلاده یه نزول ایدر که مدور الی کوکبدر قوس
 هیئتنده . و بعیرک صدری و مطلقاً صدرده دخی مستعملدر . قالی اما لیسند اسماء
 صدری شو وجهله تعداد ایتدی که اکثریا بعیرک صدرنده مستعملدر ۹ کر کره .
 و کلکل . و برک . و برکه . و جوشن . و حوشن . و جوشوش . و حیزم . و جیزوم .
 و حزیم . و مفازه . و معمور اولان شهر **مخفی** اولیه که بلده . و بلده . میاننده فرق
 بودر که بوتون سنجاق و اولکه تعبیر اولنان مواضعه بلده دیرلر مثلاً شام و عراق کبی .
 و بلده مواضع مذکوره دن بر شهر معینه اطلاق اولنور . مثلاً شامه نسبت دمشق
 و عراقه نسبت بصره کبی . و کاهی بلده و بلده بر معنایه کلور که مکهمکر مده بلده و بلده
 تسمیه اولندی جال الدین طائی . مثلاً تسمیه دیدی که بلده ارض و بلاد لفظنک مفردی .
 و منازل قردن بر منزل و بوغازده اولان چقور و اطراف و بلده هیئت و بلده قمع و ضم
 ایلله بلج معناسنه در . اساس البلاغده مجازده دیدی که ان لم تفعل کذا فهی بلدة
 بینی و بینک دیوب بلده دن انقطاع و مفارقت مراد ایدرلر . یعنی فلان ایشی ایشلر
 ایسک سندن شو مرتبه بعید اولورم که مابینزده بالاددن بر بلده واقع اولور .
 و دخی بلده ال آیه سی یعنی کف دست معناسنه کلور تلهف ایدن کسندیه تبدل
 فلان دیرلر ضرب بلدته علی بلدته معناسنه ای وضع صفحه راحت علی صدره
بصیره امر دیننده قلبه حاصل اولان اعتقاد حق و ترس یعنی قلقان و اول قان که
 . انکله صیده استدلال اولنور مثلاً صیده اوق اصابت ایدوب قایینی آقیده راق فرار
 ایتد که آندن آقان قان ایلله نه طرفه کتدیکنی بیلورلر . ابوزید دیدی که بصیره
 اول قاندر که ارض اوزرینه واقع اولور واکر جسده ملاصق اولورسه اکاجدیه
 دیرلر . و شاهد . مطرزی دیدی که (بل الانسان علی نفسه بصیره) قول شریفنده
 واقع اولان بصیره شاهد معناسنه در . و تامبالغه ایچوندر اخفش دیدی که انسان
 عین بصیره معناسنه در که انت علی نفسك حجة دید کلری کبی اولور . زنجشری

۷ پس بیض بیضه
 جی در و کاه کاه
 لفظنک جی در علی
 غیر القیاس (منه)

۹ و فی القاموس فلان
 واسع البلده ای واسع
 الصدر (منه)

۶ یعنی زمینه با صدقده
 ایاقلرینک الی بالتام
 زمینه طوقنان کسسه
 زیرا احصی ایاقدن
 اول موضعدر که زمینه
 وضع ایتدکه زمینه
 طوق و غیه (منه)
 ۴ لهذا زیاده قرمزی
 اولان قانه دم بحرانی
 دیرلر که عمق و رح
 معناسنه اولان بحره
 نسبتدر مطرزی مغرب
 ده دیدی که دم بحرانی
 تغییرات نسب قیلندندر
 و الابحره نسبتی بحری در
 قبی دیدی که دم
 مذکور دن مراد دم
 حیض در دم استحاضه
 دکلدر و بوعبد قحیر
 نو اینک تهذیب الاسماء
 و اللغات نام کتابنده
 شو وجه اوزره مطالعه
 ایتد که حدیث شریفده
 واقع اولان دم الحیض
 بحرانی عبارتنده لفظ
 بحرانی بانک فحی ایلله در
 امام الحرمین دیدی که
 بحرانی و باحر اول دم
 خالص در که صاف
 اولوب انک لوننه لون
 آخر قرشمیه و دم
 استحاضه بر دم رفیق در که
 اکثریا صاروبه مائل
 اولور امدام حیض
 بغایه خالص و قرمزی
 اولور (منه)
 ۷ بقال باض الحریضه
 ای اشند (منه)
 یعنی بر کسسه بر کسسه ایلله
 بیاضلق خصوصنده
 بن بیاضم بوق بن بیاضم دیو مجادله ایدیلر آخرنده بری بیاضلقده اکاغلبه ایددی (منه)

اساسده دیدی که اجعلنی بصیرة علیهم دیرلر بنی آنلرک اوزرینه رقیب وشاهد
ایله معناسنه اجعلنی عینا علیهم دید کلری کیی وبعیرک خفنده اولان صلابه زیرابصر
بر نسنه نك سخن وغلظندن عبارتدر یقال بصر کل سماء مسیره خمسائة وعام
ای سخنها وغلظنها . واول نحیزه در که آنی عریض طوقورلر . ونحیزه اول قولان
تعبیر اولنان نسنه در که خیمه وخر کاهلرک اوزرینه چورلرلر تر کیده چنبر قولانی
دیرلر . ودخی بصیرة . درع . وفطنة ۶ ودم بکر معناسنه کلور . اساسده دیدی که
مالک فیه بصیرة دیرلر عبرة معناسنه وله فراسة ذات بصیرة دیرلر صادقة معناسنه
ثور * ثور * الذکر من البقر مؤثی ثور در وزمیندن غبار قالقمق یقال ثار الغبار
ثور آرتفع وطحلب یعنی صو اوزرنده یوصون تعبیر اولنان خس وخاشاک . ابوزید
کتاب المطر ده دیدی که یضرب الثور اذا عافه البقر مثلنده واقع اولان ثور دن
یوصون مراد در زیر ابقر صو اوزرنده اولان یوصونی کوروب صویه رغبت ایتمز
دکنک ایله آنی دوکوب طاغیدرلر . وسید القوم لهذا عمرو بن معدی کربه ثور دیو
لقب ایتمدیلر . جوهری دیدی که ثور مضردن برقیله نك جدا عا لاسنک اسمی در که
ثور بن عبد مناة بن اددیرلر . وسفیان ثوری آ که نسبتدر بعضیلر دیدیلر که مکة
مکر مده اولان جبل ثور که غار مشهور آنده واقعدر اول جبلک قدیمی اسمی
اطحل ایدی لکن ثور بن عبد مناة مذکور اکا نزول ایتمکله اکا مضاف
ایدوب جبل ثور دیدیلر وجنون وفلکده بر برجک اسمی در که ثریا اول
برجده در وشفق منتشر اولمق وفی الاساس سقط ثور الشفق وهو مظهر منه وانتشر
وفی الصباح سقط ثور الشفق وهو انتشار الشفق وثورانه قیل معظمه . واقط دن یعنی
قورود تعبیر اولنان طعامدن بر قطعه قاموسده قطعه عظیمه در دیدی . وحصبه که
معروفدر فیروز آبادی هیمان وصیجر امق وقطا آشیاندن حرکت ایتک وقان ظاهر اولمق
وطرناق دبنده اولان بیاض . واحق معنارینی زیاده ایتدی . اساسده دیدی که حی دن
خلاص بولان کسنه نك طوطا قنرنده اوچوق تعبیر اولنان سیویلیجه دخی ثور دیرلر
یقال ثار بالمحموم الثور معلوم اوله که المدینة حرام مابین غیروثور حدیث صحیحنده ائمة
حدیث عظیم اختلاف ایدوب ابو عبید بن سلام واکثر اکابر اعلام دیدیلر که لفظ
ثور تحفیدر صواب اولان احد لفظیدر زیرا مدینة منوره ده ثور یوقدر بلکه جبل
ثور مکة مکر مده در دیدیلر مجدالدین فیروز آبادی دیدی که قول مذکور مقبول
دکلدر زیرا بن بوبابده اهتمام وتفحص ایدوب مدینه اطرافنی کرکی کیی عالم اولان
طوائف عربدن سؤال ایتدم شویله جواب ویردیلر که جبل احدک حداسنده بر کوچک

(جبل)

۶ وفی قاموس الاطباء
یقال عی الله بصیرته
ای فطنته (منه)

فائده این سینا دیدی که
مجوم اولان کسنه
سهر مبتلا اوله آنی
ابو نغمه نك طریق
بودر که مجومک
الارینی وایاقرینی بر
ایپ ایله چکه چکه محکم
بفلیوب اوکسنه بر
چراغ وضع ایدر
ومجلسده اولان
کسنه لره مکالمه وحکایات
مثلا وسوز سوبلشکه
امرا ایدر لپس مزبورلر
محادثه ایدرلر ایکن
بفتة چراغی قالدیروب
مجومک باغرینی آچرلر
ومزبور لره سکوت
ایله امرا ایدرلر اول
ساعت سهری دفع
اولوب ابور صاحب
شامل دیدی که یاده
سهره مبتلا اولان
کسنه ده سعال یا بس
ظهوری مقدمه موت
در (منه)

و ذکر الدراج یعنی دراج دید کلری قوشک ارکیکی . فیروز آبادی . قطادن بر نوعه
وقطانک ارککنه دخی دیلم دیرلر دیدی * ذ * ذهب * معروفدر که التون
تعبیر اولنور بر قطعه آلتون ذهبة دیرلر . صاحب نهاییه دیدی که ذهب لفظنک
جعی اذهاب وذهوب وذهبان کلور ذلک ضمیمه . ودخی بر کسنه معدنده یاغیری
موضعده چوق آلتون کورمکله کندویه دهشت عارض اولوب کوزلری قاراروب
عقلی زائل اولمق وذهب الرجل دیرلر علم بابندن حالت مذ کوره یه مبتلا اولدی بر چوق
التون کورمکله معناسنه نته کم دفتینه مصادف اولان اهل حرصده استعماع
اولنشدن بلکه شادی مرک اولوب یعنی غلبه سروردن هلاک اولور زیرا کثرة
سرور وکثرة غم روح حیوانی بی مرکزندن شده ایله تهییج ایتمکله موت فجاءه یه سبب
اولور . وذهب دخی ذال وهانک کسری ایله معنای مذ کورده لغتدر واول کسنه یه
ذهب دیرلر ذالک قحی وهانک کسری ایله . ثعالی (یواقیت المواقیت) نام تألیفنده باب
(مدح الذهب وذهبه) ده دیدی که فی مدح الذهب سرار خازنی دیدی که ذهب بر جوهر
در که مدة مدیده دفن اولنسه متغیر وصو ایچنده ازمنه طویل طوره اصلا متأثر
اولماز وکرات ایله آتشده اذابه ایتسدر سائر جواهره نسبت نقصان طاری اولماز
وجمع جواهر دن ثقیل در مع هذا بر کاسه یه زیبق طولد ورو ب اوزرینه
سائر جواهر دن مقدار عظیم بلکه حجر ثقیل وضع ایتسدر البته زیبقک اوزرنده
قالوب آتینه کچمز واکر بر قیراط التون وضع ایتسدر البته زیبقک التنه کچوب کاسه نك
قرینه واصل اولور وهندوستان رجالی التونی سرمه کیی کوزه چکرلر طبعی صالح
وجوهری کوزلرک جوهرینه موافق اولدینی ایچون ونزهة العیون ومایه سرور
صدوردر . حاصلی منافعی درجه احصادن بیرون وفوائدی حد وحصر دن افزوندر
(فی ذم الذهب) سهل بن هارون دیدی که لفظ ذهب بر اسمدر که آنکله تطیر اولنور
زیرا ذهب وذهب صورته یکساندر ولیم در ولؤمنک علامتی بودر که الجنس الی
الجنس یحیل فحواسی اوزره بیوت لثامه دخوله سرعت وبیوت کرامه دخوله
بطؤ اوزره حرکت ایدر وقد قیل (اهلک الرجال الا حران الذهب والخمر) ۷ روایت
اولندی که بر کسنه واقعه سنده بر طبق ایچنده براز التونی باشنده کوتوردی مشایخ
تعبیردن بر معبره بوواقعه بی عرض واستعبار ایتدکده شیخ مزبور دیدی که مقتضای
واقعه بودر که سن اعی اولور سن فی الحقیقه بر ایکی کون مرورندن صکره رجل
مذکور اعی اولدی بعض احب احبابی شیخ مزبور دن بو معنایه باعث انتقالدن
سؤال ایتدیلر جواب ویردی که التون خلق غنندنه عزیزدر ووجود انسانده

(۱۰)

ب

۷ وقال الثعالی فی کتاب
المبجج ما سرع ذهاب
الذهب و انقضاء
الفضة یعنی التون تیز
ذاهب اولوب وکشد
تیز متفرق وپریشان
اولدینی عجیدر زیرا
هریری باقی دکلدر
وآنره مالک اولنره
کامل دیمز وکامل
اولدر که باقی صاحبی
وله (منه)

کوزدن عزیز بر عضو بوقدر. والتونک بر اسمی ذهب و بر اسمی عین در ذهب العین
معناسنی افاده ایدر. فتاحی نیسابوری (شبستان خیال) نام تألیفنده دیدی که (نظم)
بزروسم هر که شد مغرور نکشد جز زیان و ظلم ز غم عین را بین نموده صورت غبن
سیم بنکر گرفته نقش ستم و اهل عین عندند بر مکیال معروف که جعی ذهاب و اذهاب
وجع الجعی اذاهیب کلور ذنوب صوایله طولش دلو معناسنه ابن السکیت
دیدی که صوایله طولغه قریب اولان دلودر که لب بلب طولش اولیه و بوش ایکن
ذنوب دینزلر و مذکر و مؤنث استعمال اولنور جمع قلی اذنبه و کثرتی ذنائب کلور
فیروز آبادی مطلقاً دلو معناسنه کلور دیدی اساسده بر دلو طولوسی مقدار نجه اولان
صودر دیدی. و لحم المتن یعنی ارقه اتی جوهری لحم اسفل المتن دیدی. ز محشری دیدی
که ذنوب صرته اولان ات در که اکا یرابع المتن دیرلر و ربع ماده سنده دیدی که
یرابع لحات متن در استعاره طریق ایله تسمیه اولندی یربوعه تشبیها اولق ملاحظه
اولنور و قویروغنک قیلری اوزون اولان فرس. و نصیب. فیروز آبادی طویل
الشرا اولان یوم و قبر والیه یعنی قویرق و مأکم مأکهنک جعی در رجل و مرأهنک
ایکی اومهجه ککلرینک مابینی ر ر هو کرکی که ترکیده طورنه قوشی تعبیر
اولنور جعی کراکی و کنیه سی ابوعریان و ابوالعیناء و ابوالعیزار و ابونعیم و ابوالیهم
در کال الدین دمیری ۷ دیدی که طورنه نک مقتضای طبعی بودر که اب و امی پیر
اولدقه طیرانلری خصوصنده آله معاونت ایدرلر نته کم و طواطک مقتضای طبعی
بودر که ولدینه همیشه رعایت ایدر و هر نه جانبه کند و توجه ایده ولدنی معا کوتورر
قال ابو الفتح کشاج فی نصح ولده (شعر) اتخذ فی خلّة الکرمی اتخذ ذیک خلّة الوطواط
انا لم تبرنی فی عناء فیبری ترجو جواز الصراط ۴ و فرجی واسع اولان خاتون
و مکان مرتفع و منخض که انده صو مجتمع اوله لهذا ابو عیینه دیدی که رهو
جوبه در یعنی محله اهلینک طامله صولری مجتمع اوله جق چوقور. میدانی رهو
الاقوه فی المحلة یسبل فیها ماء المطر دیدیکی معنای مذکوره موافق در زیر اوقه
همزه نک ضمیمه صو جمع اوله جق چوقور معناسنه بالوعه دخی بو معنایه در لکن اساس
البلاغده دیدی که رهو اول چوقور موضعدر که اطراف مرتفع اوله. و سیر سهل ابن
الاعرابی دیدی که رهو فی السیر دیرلر رفق و تانی ایله یوروسه. و سکون قال
الله سبحانه (واترک البحر رهو) ۶ انوارده دیدی که مفتوحاً ذاً فجوة واسعة اوسا کناً
علی هیئتة بعد ما جاوزته. و آرویه راهیه تسمیه اولندی حین طیراننده هواده ساکن
اولدینی ایچوندر. و برتر و اسعه بعضیلر دیدی که رهو ایکی مرتفع صو میاننده اولان

۷ دمیرو به نسبت در که
مصر قریه لرندن بر
قریه نک اسمی در کذا
قلب الباب للسیوطی
(منه)
۴ یعنی ای وله سن بنده
کری خصلتی اجرا
ایله بن دخی سنده
وطواط خصلتی اجرا
ایدهم زیر اسن بکا
ایک ایتیه سن زجه
دو شرس و بنم سکا ایلیم
معی ایله صراطی تجاوز
و جاسنی ایدرسن (منه)
۶ ز محشری اساسده
نقل ابتدی که آیه
کریمه مذکوره به
بقایت مناسب معنی
اولدینی ظاهر در
(منه)

(چوقور)

چوقور در که ایکی موج میاننده الحق صوکی فیروز آبادی ایکی ایاق میانی آچق که
آپیشنی آیرمق تعبیر اولنور و قوش قنادلرینی نشر ایتک. و ناسدن جاعة معنایرینی
زیاده ایتدی ز محشری تابع معناسنی زیاده ایتدی یقال جاءت الخیل رهو ای متتابعة
والله اعلم ریحی معروفدر که دگر من تعبیر اولنور مؤنث در که آخرنده اولان
الف یادن منقلبه در که تنیه سننده ریحان دیرلر. و بعضیلر الف واودن منقلبه در
تنیه سننده رحوان دیرلر دیدی ۷ جعی ارحاء کلور ارحیه نادر در ۹ و کرکرة البعیر
وحومة الحرب یعنی حرب عظیم و فی الحدیث (آیت علیا حین فرغ من مرحی الجمل)
مرحی دن مراد مدار ریحی الحرب در که معرکه و حربکاه تعبیر اولنور. و سید القوم
وارضدن قطعه مستدیره یقال نزلوا فی ریحی واسعة. ز محشری دیدی که ریحی اول
ارض مستدیره در که اطرافنده اولان یرلردن مرتفع واقع اولمش اوله. و خرس که
آزودیشی تعبیر اولنور یقال طحنه بارحائه ای اضراسه. مطرزی دیدی که کاهی
ارحاء اضراس ایچون استعاره اولنور که اون ایکی در انتهی و آزودیشه طاحنه دخی
دیرلر که جعی طواحن در. و جاعة ابل. و اول قبیله مستقله که سائر قبائلدن ممتاز
اولوب و باشقه موضعه نزول ایده لر و منزل لرندن حرکت ایتیدلر جعی ارحاء در
و بر موضعک اسمی قال الراعی ع الی ضوء نار بین فردة و الریحی ز محشری دیدی که
ما احسن ارحاء اظفاره. و ریحی ظفره که مراد طرناغک اطرافی در که اکا اطار دخی
دیرلر و دخی جاعة عیال و اسفاناخ معناسنه کلور و فی الاساس طبخوانا الریحی ای
الاسفاناخ عامه تحریف ایدوب اسبق دیرلر والله اعلم ز زبر زجر و منع
یقال زبره یزبره من باب نصرای منعه و نهیره. و طاش ایله قویوی طی ایتک که قویوی
دیندن آغزینده ک اورمک و یامق تعبیر اولنور یقال بئر منبورة ای مطویه. و کتابت
ایتک یقال زبر الکتاب بالمزبر ای کتبه بالقلم. و زبور کتاب معناسنه فعل
بمعنی مفعولدر که زبردن مأخوذ در ابن الانباری زاهرده دیدی که زبرت الکتاب
ازبره و زبرته ازبره دیرلر کتبه معناسنه. اصمعی دیدی که زبرت الکتاب
کتبه و دخی قراءت معناسنه کلور. و عقل یقال ماله زبرای عقل. مدین تألیف قاموس
الاطباء نام تألیفنده دیدی که عقله زبر تسمیه اولندی صاحبی لایق اولمین سنه دن منع
ایتدیکی ایچوندر اهل نار حدیثنده واقع اولدی که (و منهم الذی لا عقل یزبره و ینهاء عن
الاقدام علی ما لا ینبغی) انتهی. و عقله نهی تسمیه اولندی دخی بوسیدندر. فیروز
آبادی طاش و طاش اتمق و کلام و صبر و بنای بربری اوزرینه وضع ایتک معنایرینی
زیاده ایتدی والله اعلم س سبت دهر و حلق الرأس یعنی باشک قلی تراش

۷ جوهری انکار
ایتدی (منه)
۹ ابو خاتم انکار
ایتدی (منه)

ایتمک و نعل سبتیه که اشراف عرب کیدکری نعالدر سبت لفظنه نسبتدر زحشری دیدی که سبت اول دری در که دباغه اولمغه قبلری ساقط اولور کویا تراش اولور. مخفی اولیه که خلق معناسنه اولان سبت سینک قحی ایل و جلود بقمر مد بوغه معناسنه اولان سبت سینک کسریله اولدیغنه اهل لغه اتفاق ایتدیلر پس قول مذکور دغدغه دن خالی دکدر والله اعلم. و سیر ایلدن برنوع که اکعنق و سیر مسبطر دخی دیرلر که سرعت و فسحت ایله مشی دن عبارتدر. و شعری عقص اوزرندن ارسال ایتمک یعنی صاحبی باشک ایکی طرفنده اولان ظفیره لر دن اشاغی ارسال ایتمک. و ضرب العنق یقال سبت علاوته ای ضرب عنقه. و شنبه دیدکری یومه سبت اطلاق اولندیغی ایام اسبوع اول یومه تمام و منقطع اولدیغی ایچوندر. و یهود امر سبتیه قیام و آیین باطلرینی اجرا ایتمک قال الله سبحانه (و یوم لا یستون) بعضیلر سبت سبت کیی دهر معناسنه در و ابناء سبت لیل و نهار در دیرلر فیروز آبادی راحة و فرس جواد و غلام عازم. و جری و شنبه. و رجل کثیر النوم و رجل شدید معنارینی زیاده ایتدی * ش * شنی * برنوع سفینه و ذباب الکلب ۹ و اذا. و شریقال السفیه و اذا کالکلب و شذاه. و شذاه رایحه مسک یعنی مسک رایحه سی حده اوزره اولمق. و قوی اولان کسنه نک قوتندن بقیه یوم معنایه تا ایله شذاه افصحدر. و کسر العود ۷ یعنی تبخیر اولنان عودک اوفاغی و قیریغی و ملح فیروز آبادی مسواک ایتدکری برنوع شجر. و جرب معنارین زیاده ایدوب شدو مسک یاریغ مسک یالون مسک و شذاه سی الخلق معناسنه در دیدی. خلیل دیدی که برکسنه نک جوعی مشتدا و لسه خرم شذاه دیرلر زحشری دیدی که برکسنه نک شریغی دفع ایتسه لر نامت شذاه دیرلر که شذاه کلبدن مأخوذدر زیرا ذباب کلب موزدی در والله اعلم * ص * صقر معروف قوشدر که تور کیده چاقر تعبیر اولور اجدل و قطامی دخی صقره اطلاق اولور و اول صقر که قناتلری اوزون اوله اکادخی مصرخی دیرلر ۶ ابن سیده دیدی که هو قوش که صید ایده باز و شاهین کی صقر تسمیه اولور جعی اصقر و صقور و صقار و صقوره و صقارة و صقر کلور سیویه دیدی که بومثلو جمعک آخرینه ها الخاقی توکید ایچوندر مؤثی صقوره در. زحشری دیدی که صقر لفظی شده ضرب معناسنه اولان صقردن مأخوذدر صقر الصخره بالصاقور دیرلر معول ۳ ایله ضرب شدید ایله ضرب ایتسه. و صقرک کنیه سی ابو شجاع و ابو الاصبع و ابو الجراء و ابو عور و ابو عمران در. نووی شرح مهذبده ابو زید مروزیدن روایت ایتدی که هر صید ایدن قوشه صقر دیرلر و کاهی زای صاددن بدل ایدوب زقر و کاهی سینی بدل ایدوب سقر دیرلر صید لانی شرح مختصرده دیدی که هر گله که انده صاد و قاف جمع اوله آند

(لغات)

۹ قاموس ده مطلقا
ذباب (منه)
۷ اختری غلط
فاحش ایدوب بداغ
صفاق دیدی که کسر
کافک فتحله زعم
ایتدی (منه)

۶ یقال خرج المصقر
بالصقور که مصقر
چاقربی معناسنه
در که عربی و فارسیده
باز باز دیرلر (منه)
۳ معول بالترقی و جی
سیوری کلنک که
طاش قیرارلر (منه)

لغات ثلاث مذکوره جائزدر بصاق و بزاق و بساق کی که ترکیده توکروک معناسنه معلوم اوله که عرب نسر و عقابدن غیری هر صید ایدن قوشه صقراطلاق ایدوب و چاقیره اکدر و اجدل لفظلرینی تخصیص ایدرلر * و جوارح اربعه که صقر و شاهین و عقاب و بازی در آنره سباع و ضواری و کواسر اطلاق اولور و جوارح مذکوره میاننده صقر دواب میاننده بغل مثابه سنده در زیرا صقر شدته صبر و غدا نک غلیظنی هضم و هر قوشه جمله ایدر. و غزال و ارنب صیدینه ممارسه و اعتیادی طیور صیدینه ممارسه سندن زیاده در زیرا مزاجی بارد و رطب اولمغه چارپا آینه میل زیاده در و مزاجی بارد اولمغه چوق مدته صوایچمز لهذا بخیر یعنی آغزی قوققه مثل اولوب (انجر من الصقر) دیرلر ۹ میدانی جمعده انجر من اسدو من صقر مثلنده دیدی که بیت وله حیه تیس وله منقار نسر * وله نکهه لیث خالطت نکهه صقر * بدیع همدانی مقامات اسکندرانی دن بر مقامده دیدی که والله لقد صادفت من فیه صقرا * و من یده صقرا * و من صدره سم خیاط * لایر شمع بقیراط * انتهی. و صقر صاقر دیرلر حدید البصر معناسنه و لبن خامض یعنی اکشی سود * صاحب منهر لبنک اختلاف احوالی حسبی ایله یتش عدد اسمنی تعداد ایتدی ۷ بو عبد فقیر اثناء ترجمه قسم اسماده اکثرینی بیان ایتدی که محلنده کلور * و اهل مدینه لغتده دبس که ترکی و فارسیده بکماز دیرلر قاموس الاطباء خرما بکمازینه مخصوصدر دیدی و هذا التمر اصقر دیرلر کثیر الصقر معناسنه و (رطب صقر مقرر) دیرلر ذو صقر معناسنه که مقرر تابع در * و سیائی ذکر الاتباع و معناها عن قریب ان شاء الله تعالی زحشری دیدی که رطب مصقر دیرلر اوزرینه رطب بکمازی صب ایتسه و اهل مکه رطبی کوبلره طولدروب اوزرینه عسل صب ایدرلر. و صقار اول بکمازی بیع ایدن کسنه در که بکماز جی تعبیر اولور و لعان و نعام معناسنه دخی کلور و فی الاساس لعن الله کل صقار بقار و جاء بالصقر و البقر. و فی القاموس و بالصقاری و البقاری که مراد کذب صریحدر و کسر الحجر یقال صقار الحجر ای کسره بالصاقور و شذاه حرك تأثیری یقال صقرت الشمس ای آذنه بحر ها. فیر و ز آبادی ماء آجن یعنی آجی صو. و قیاده که پز و نکلك تعبیر اولور و لعن اولمغه مستحق اولمین کسنه یه لعن ایتمک معنارین زیاده ایتدی * صدى * عطش یقال رجل صد و صاد و صیدان ای عطشان و امرأة صدياء ای عطشی و قتله الصدا وهو العطش الشدید کذا فی الاساس و ماضیسی صدی در فرح باندن. و عظام بالیه یعنی چوریمش کوکلر قاموسده آدمی نک موتند نصکره جسدی دیو تعبیر ایتدی و اساس انت غدا صدی قولی (و هم الیوم اعداء و هم غدا صدا) کلامی که میت و موتی معناسنه قاموس تعبیرینه مناسب ملاحظه اولور. و ذکر البوم که ارکک بایقوش تعبیر اولور و جبلدن منعکس و مسموع اولان آواز که یاقلان دیوندا اولنسه

۹ و اخلف من القوم
دخی مثلد که خلاف
رج فم معناسنه و دخی
مثل آخر صقر یلوز
جامه بالعوسج مهیب
اولان کسنه ده ضرب
اولور یعنی فلان کسنه
بر صقر در که جام
انک مهابت خوفندن
عوسجه التجا ایدر
عوسجی تخصیص
اغصافی ملتفه اولمغه
طیور جوارحدن
خوفندن اکا التجا
ایتد کتری ایچوندر
(منه)
۷ و فی الاساس جانا
بصقرة نزوی الوجه
یعنی اکشی سود
کتوردی که شرب
ایدن کسنه یوزین
و کوزین اکر (منه)

عنی ایله لفظ مذکور استماع اولنور کینه سی ابن الجبل وابن الطود و بنت رضوی در
ولقد احسن الصائب التبریزی فی قوله بالفارسیة بیت کوه در رد صدا بی اختیار
افتاده است با کران جانان مکو حرف کران تانشنوی و ابوالحاس الشوانک بر صدیق
وارایدی که اصلا کتم سر ایتزایدی آنک حقنده دیدی که بیت لی صدیق غذا
وان کان لا ینطق الا بعبیة او محال شبه الناس بالصدافان تحفته حدیثا اعاده فی الحال
و فی المثل (صم صده و اصم الله صده) عرب بر کسته یه هلاک ایله دعا مقامنده ضرب
ایدر لر یعنی هلاک اولسون و هلاکی سببیه صداسی منقطع اولسون. میدانی دیدی که
بر کسته هلاک اولدقه صوتی منقطع اولغله صدانک صوتی ایشتمز که حتی جواب
رد ایله کویا صدا اصم اولدی ۷ و اول کسنده که امور ابله عالم و دوه احوال و مصالحنه
واقف اوله تقول فلان صدی ابل ای عالم بامورها ابن الانباری زاهر نام تألیفک
اواخر ندیدید که صدا لفظی بش قسمه منقسمدر قسم اول صداء الحدید که مهموز در
و سخم معناسنه که ترکیده کیرو پاس تعبیر اولنور یقال صدی الحدید و الاناء یصد صداء
اذا علاه و سخم و بوضو رتده الف ایله کتابت اولنور. قسم ثانی جیلدن منعکس اولان
جواب معناسنه بو صورتده مقصور و یا ایله کتابت اولنور. قسم ثالث ذکر البوم
معناسنه بو صورتده دخی مقصور و یا ایله کتابت اولنور. قسم رابع عطش معناسنه
و بوضو رتده دخی مقصور و یا ایله کتابت اولنور. قسم خامس امور ابله حسن قیامی اولان
کسنده معناسنه و بوضو رتده دخی مقصور و یا ایله کتابت اولنور (عذبس) دیدی که صدی
کیجه وقتی اوچر بر قوشدر که بر ایکی دفعه صیحرار ناس آئی جندب یعنی کیجه چکر که سی زعم
ایدر لر انتهی عرب جاهلیته زعم ایدر لر ایدی که صدابرقوشدر که مقتولک باشی چور و دکه
اول باشند خلق اولنوب مقتولک قبرنده اسقونی اسقونی دیو صیحه ایدر حتی مقتولک قاتلنی
قتل ایدنجه فریاد ایدر قتل اولنور سه فارغ اولور. فیروز آبادی لفظ صدی ده لطیف
الجسد اولان رجل و سمکه طویله سوداء معنالین ذکر و زیاده ایتدی صحن
وسط الدار و اول قدح ضخم که رفدن بیوک اوله ۷ ز محشری دیدی که صحن
اول عس عریضدر که جداری قیصه اوله. وارض مستویه یعنی دوزیر. و عطیه
یقال صحنه دیناراً ای اعطاء و ضرب یقال صحنه عشرين سوطا ای ضربه و فرسک
قولانرینک دلولینک دو کندیکی بر مخفی اولمیه که میدانی عبارتی و مستقر الاذنین من الفرس
واقع اولغله بو وجه اوزره ترجمه اولندی صواب اولان مقرر صیغه سی اولمق ملاحظه
اولنور زیرا ایکی قولاً قلدن هر برینک داخلنک منتهاسی اولان موضعه صحن دیر لر
تثنیه سی صحناندر و فرسه مخصوص دکلدر قاموسده و صحن الاذنین مستقر داخلهما
دیدیکی ذکر اولنان ملاحظه لری تأیید ایدر. وجوف الحافر یعنی آت مثلاً حیوانک

۷ حقیقته اصم
اولدر که صوت
وار ایکن ایشتمز دیو
مقامده ایشتمز صدی
موجود اولد یقندندر
فافهم هذا (منه)

۷ رفد دخی بر قدح
عظیمدر (منه)

(طیر ناغنک)

طیر ناغنک ایچی که اکاسکر جه دیر لر لکن معنای اخیر مجاز در. فیروز آبادی دیدی که
صحن بینهم دیر لر قومک میانی اصلاح ایتسه و صحنه دیر لر صحن ایچینه برشی وضع
ایدوب و یرسه. و اول ایکی کوچک طشت که بری برینه ضرب ایدر لر صنج کبی
والله اعلم ص ض ص ب حیوان معروف در که ترکیده کلر دیر لر جمی
اضب و ضباب در ۷ و کینه سی ابوالحسل در. ابن خالویه کتاب لیس ده دیدی که
ضب صو ایچمز ویدی یوز ییل بلکه دخی زیاده یاشار و قرق کونده بر بر قطره
بول ایدر و ابداً دیشی دوشمز بعضیلر دیدیلر که ضبک دیشلری متفرق دکلدر
بلکه یکپاره در. عبدالقاهر دیدی که ضب تمساحک یا وروسنه بغایت مشابه در
و قویروغی تمساح قویروغی کبی در. امام اعظم حضرت تدرندن ضبک کیفیتندن سؤال
ایتدیلر دیدی که ضبک ذکر ییلان دیلی کبی ایکی چتالدر و بیضه سنی القا ایتک
مراد ایتد کده زمین ده بر چوقور قازوب کوکر جین یورطه سی مقدار ندیده یمش عدد
یمورطه اول چوقوره القا و اوزرینی طوپراق ایله سترایدر و هر کون کلوب یوقلار و قرق
کون تمامنده یا وورلری یورطه دن چیقار و مزبور چوقوری بغایت صلب اولان موضعه
باشی ایله حفر ایتدیکندن در که هر ضب که صیدا ولنه باشی البته مجروح بولنور و قال
حاتم الاصم (نظم) و کیف اخاف الفقر والله رازقی و رازق هذا الخلق فی العسر والیسر
تکفل بالارازق للخلق کلهم و للضب فی البیداء و للحوت فی البحر و ضبه متعلق
اولان بعض احوال قسم اسماء ترجمه سی خالنده ذکر اولنور ان شاء الله تعالی
ز محشری دیدیکه کف الضب قصر و صغردن کنایه در و فلان کف الضب دیوب بخیل
مراد ایدر لر و فی المثل (اتعلمنی بضب انا خرشته) یعنی بنم صید ایدوب احوالنه واقف
اولدیم ضبی بکا تعلیم می ایدر سن سنک کر کی معلومک اولان سنه بی خبر و یرن
کسنده ضرب اولنور. و حقد که بغض و غل تعبیر اولنور مخفی اولمیه که معنای مذکور
معنای مجازی در لهند از محشری دیدی که و من المجاز فی قلبه ضب ای غل داخل کالضب
المعن فی حجره قال سابق البربری بیت ولاتک ذا وجهین یبدی بشاشه و فی صدره
ضب من الغل کامن و بعیرک خفنده اولور برورم یعنی شیش یقال ضب یضب ضباً من باب
علم و اول بعیره اضب و مؤنثنده ضباء دیر لر. و طلع نخل یعنی خرما شکوفه سنک ظرفی که
چاتلاماش اوله و رجل خب یعنی خداع و حیل کار که الدادیچی کسنده تعبیر اولنور
و فی الاساس رجل خب ضب ای یشبه بالضافی خدعه ۹ و فی المثل (اخدع من ضب
وامرأة ضبة) و مثل مذکورک معناسی اجالا قسم افعالده قبح بانی میانده خدع ماده سی
ترجمه سنده بیان اولمشدر لکن بو مقامده تفصیل اولتمق مناسب ملاحظه اولندی.

۷ مثل کف واکف
(منه)

۹ خانک قنچی و کسری
لغندر (منه)

جمع الامثاله دیدی که خدع لغتده توارى و اخفا معناسنه در لهذا بعض زخيره وضع
واخفا ایده جك موضع مخدع دیر لر موضع اخفا معناسنه که آندن بزم اصطلاحزده
کیار ايله تعبير اولنور ودخی اول خانه که برخانه ده خلقدن اخفا ایچون بنا اولنه
اول خانه ده دخی مخدع دیر لر وضب جرنده ۷ چوق مدت ساکن و مختی اولوب طشریه
آز چیقار پس مثل مذکورك معناسی فلان کسنه ضب دلو کنده متواری و مختی اولدیغندن
زیاده خانه سنده متواری و مختی اولور دیمکدر پس لفظ اخدع توارى معناسنه
اولان خدع دن مأخوذ اولوب حيله معناسنه اولان خدعه دن مأخوذ اولمز (لغده
اصفهانى) ۳ دیدی که خدع ضب غایت حذرندن در و خدعه نك کیفیتى بودر که
قوروغنی دلو کنگ آغزینه چیقارر که ییلان مثللو نسنه کلورایسه ضرب ایده
وصیاد آنی صید ایچون کلد کده اگر ضب صاحب تجربه ایسه قوروغنی دلو کنگ
نصفه نك چیقاریر که بر نسنه دلو کنگه کیررایسه ضرب ایلله دلو کنگ قوسینه نك
چیقارمز دلو کنگه مختی اولوب یاتور و صیاد الینی اول دلو کنگ داخلنه صوقاز زیر اصیاد
بیلور که ضبک دلو کنگه عقرب اولوب البته که ضب آنکله اعداسنی دفع ایدر عقرب
ضبه نسبت سلاح منزله سینه در پس بوضورته اخدع لفظی حيله معناسنه اولان
خدعه دن مأخوذ اولور. ز محشرى دخی بومعناي اختيار ایتدی قال الشاعر بیت
واخدع من ضب اذا جاء حارث * اعدله عند الذنابة عقرباً * ۹ اصحاب معانی دیدیلر که
عرب ضب وضع و وحر و عقرب لفظلرینی استعاره طریق ايله محاوره لرنده ذکر
ایدر لر مثلاً فلان خب ضب دیر لر و قلبنده مستور اولوب ضررى ظاهر اولان حقد
وبغضی ضبک دلو کنگه استتار و اخفاسنه تشبیه ایدر لر یعنی فلان کسنه بر حيله
کاردر که دروننده حقدینی سترایدر دلو کنگه ضب کندوی سترایتدیکی کبی و لفظ ضبعی
ذکر و سنه شديده مراد ایدر لر وضع سائر دوا بدن زیاده فاسد اولمغه مالی اکل
وافساد ایدن سنه شديده بی اکا تشبیه ایدر لر و وحر لفظینی که بر قمرى بوجکدر
زمینه دوشد کده یا پشور ذکر ایدوب و حر صدر فلان دیر لر و مراد لری فلان
کسنه نك صدرینه حقد بر مرتبه یا پشدی که وحر زمینه یا پشدی کبی دیمکدر. و عقرب
لفظی ذکر ایدوب (سرت عقارب فلان) و (تدب عقارب فلان) دیر لر و مراد لری شری
خفی اولدی دیمکدر. ثعالی دره فاخره ده (اروی من ضب) مثله دیدی که ضب اصلا
صوا یچمز وعطش طاری اولدقده آغزینی ریج هبوب ایدن طرفه آچار و عرب ابد
مراد ایتدکدرنده (لا فعل ذلك حتى یرد الضب) دیر لر وایکی جنس میانه تبعاد
کلی وارد دیمک یرده (هما الضب والنون) دیر لر. زیادی اصمعیدن روایت ایتدی که

۷ یعنی دلو کنگه
(منه)

۳ ابوعلی لغده دیمکله
معروف بر ادیب
مشهور در که اکثراً
اصفهانده ساکن اولور
ایدی کذا فی القاموس
(منه)

۹ و فی الباب الذناب
بکسر الذال و ضمها
عقب کل شیء و کذا
الذنابة (منه)

(حسل)

جیل واردر که اکا ثور دیر لر و بعض مشایخ دخی بوجوابه مطابق دیدیلر که جبل
احدک آردنده برمدور جبل صغیر واردر اکا ثور اطلاق اولندیغنی اهل مدینه
خلفاً عن سلف عالمدر و الله اعلم ج جبهه * پیشانی که ترکیده آلین تعبير
اولنور و منازل قردن بر منزل در که درت کو کبدر که جبهه الاسد تسمیه اولنور. و خیل
وفی الحديث (لا صدقة فی الجبهة) مفردی یوقدر. و سید القوم. مخفی اولیه که خيله وسیده
جبهه اطلاق پیشانی معناسنه اولان جبهه ده تشبیه طریق ايله در شرف جهتندن
سید القومه وجه القوم دیدکری کبی مطرزی کلامی بومعناي تأیید ایدر
زیرا دیدیکه صدقه حدیثنده واقع اولان جبهه دن خیل مراد اولدیغنی خیل
خیار بهایم اولدیغنه بناء در. اول وجهه که اساسده جاء فی جبهه الخیل لخیارها عبارتی
وبنی فزاره دن بعضك ع ولیت جبهه خیل شطر خیلهم * کلامیله استشهادی
خاطر فاتر عبد قاصره دغدغه ویرر خصوصاً کلام مذکورده واقع اولان جبهه
لفظی خیار معناسنده ظاهر دکلدر بلکه پیشانی معناسنه اولمق مناسب ملاحظه اولنور
والله اعلم. امام واحدی اول سورة آل عمرانده دیدی که خیل قوم ورهط کبی کندو
لفظندن مفردی یوقدر و خیل تسمیه اولندیغنی طول ذنب ايله مشینده اختیالی
اولدیغنی ایچوندر. و لفظ اختیال تخیلدن مأخوذدر بر شیه تشبه معناسنه و مختال یعنی
متکبر اولان کسنه تکبرندن ناشی کندوی کندودن اعظم اولان شیه تشبیه ایدر
انتهی و ناسدن بجاعة. و مذلة تقول لقیته منه جبهه ای مذلة واذی و بر کسنه ده
مکروه ایصال ایتک جبهه دیر لر لقیته بیاکره معناسنه. و شرفاء ناس و اکثر
استعمالی شریف اولان رجاله در که بر امر عظیم رجاسی ایچون سعی ایده لر که هر کیم
آنی کورسه رجالرینی رد ایتکدن استخیا ایدر. فیروز آبادی صنم و قر معنلرین
زیاده ایتدی * فائده * صاحب تکمله دیدی که تجبیه اندن عبارتدر که زانی
وزانیه بی تشبیه ایچون یوزینی قمری و سیاه ايله آلوده ایدوب بر بعیره یا چاره
سوار ایدر لر شووجه اوزره که برینک قفاسی آخرک قفاسنه مقابل اوله مثلاً حارک
باشی طرفه زانی نك یوزی و قوروغنی طرفه زانیه نك یوزی واقع اوله و اشراف قوملری
میانه طواف ایتدیر لر. مجدالدین دیدی که تجبیه لفظنه نظر ايله قیاس بوایدی که
مزبورلری یوزیوزه ایتک ایدی زیرا لفظ مذکور جبهه دن مأخوذدر پس معناسی
جبهه بی جبهه ده مقابل ایتکدر قفای قفایه مقابل ایتک دکلدر امدی لفظ مذکورک
معناسی نکس رأس در زیر تجبیه باش آشنی اککه دخی دیر لر پس مزبور لر
خلقندن مجاهدن ناشی باشلرینی اشانی اکدکری ایچون حالة مذکوریه تجبیه تسمیه

ایتدیلر یا خود لفظ تجیه اصابه بمکروه معنائه اولان جبهه دن مأخوذ در و وجه
مناسبت ظاهر در **جمل** **بیوک** صو طولوی و برکسنه نی اوروب آتدن اشاغی
یقیمق یقال جمعه اذا صرعه. و کاهی مبالغه ایچون جمعه دیرلر تشدید ایله و کاهی میم
زیاده ایدوب جمعه دیرلر. و سید قوم. و ولد الضب. فیروز آبادی ضب کبیر دیدی
و یعسوب النخل که ترکیده آری بکی تعبیر اولنور جوهری دیدی که اول یعسوب عظیم در که
چکر که خلقتنده اوله که بریده قوندقه قناتلری آچیق قالورضم ایتمز. و حر بادن
نوعدر ۷ وجعل معنائه دخی کلور **حجر** **حرام** و حاده حرکات ثلاثه
جاری در لکن کسر افصح در (و حرث حجر) کلام قدیمده حرکات ثلاثه ایله قراءت
اولندی. و رمکه یعنی فرسائی که قصراق تعبیر اولنور و جمعی مجور کلور قال بیت
اذا خرس الفحل وسط الحجور **وصاح** **الکلاب** و عق الولد **جاحظ** بیت مذکورک
معنایی شو و وجهله بیان ایتدی که خیل حصان لشکر بی شمار و بوارق سیوف آبداری
مشاهده ایتدکه غلبه دهشت و هجوم حیرتدن سراسیمه اولمغه اصلاسوی مادیانه
میل و نظر و صرف کوشه بصر ایتمزلر و رجال کارزار آلوده خون غبار اولمغه
کلاب اصحابی تمیز ایدیه میوب بیکانه ملاحظه سیله نباح ایدرلر. و امهات دخی استیلاء
رعبدن پریشان حال اولمده لیله مانند فلز اکباد اولان اولادینه عتوق ایدوب مقتضای
اموت اولان محبت و سائر حقوقی ترک ایدرلر. و حطیم بیت مکرم که معروف در
و عقل قال الله تعالی (هل فی ذلك قسم لذي حجر) ای ذی لب. و ثمودک ساکن اولدقلری
قریه لر که وادی القری به قریب در و جرده لغت در یعنی حانک کسری ایله اولان حجر حانک
فتحیه اولان جرده لغتدر که حجر انسانده ابط و کشع میانی در صکره حفظ و حایه ده
استعمال ایدوب فلان فی جری دیوب بنم تحت حایتمده در معنایی مراد ایتدیلر
زیرا اکثریا بعض اشیاء موضع مذکورده حفظ اولنور. اکمال الاعلامده حجر القمیص
یعنی کوملک اتکی. و قرابة معنایین زیاده ایتدی. فیروز آبادی دیدی که حجر حاده
حرکات ثلاثه ایله منع معنائه در **یقال** **حجره** **القاضی** ای منعه و حجر حانک کسری ایله رجل
و مرأه نک فرجی **حصیر** **جنب** که بیان تعبیر اولنور و اوجع الله حصیر ته
دیرلر برکسنه ضرب شدید ایله ضرب اولنسه و باری که بور یادن معرب در
که قامیشدن اولور و سازدن ایتدکلری حصیر که ترکیده دخی حصیر دیرلر. و محبس
قال الله تعالی (وجعلنا جهنم للکافرین حصیراً). و اول کسنه که زیاده بخلندن
شراب ایچمیه و مطلقا بخیله دخی دیرلر. و اول کسنه که سوز سولمکه قادر
اولیه یقال حصیر فی کلامه و فی خطبته اذا عی و نعوذ بالله من العجب والبطر والی

(والحصیر)

والجحیل الحریاء
وهو ذکر ام حین
ومنه قول ذی الرمة
فلما تقضت حاجة من
تحمل « وقلص
واقولی علی عود
الجحل »
(جوهره)

والحصیر. و ملک پادشاهه حصیر اطلاق اولندیغی اکثر پادشاهلر خلقتدن مستور اولدوغی
ایچون در تقول خلد الحصیر فی الحصیر ای الملك فی السجن. فیروز آبادی دیدی که حصیر
ضیق الصدر اولان کسنه حصیر معنائه و مجلس. و طریق. و صو. و ناس و غیریدن
صف. و روی زمین. و قلیچک جوهری. و دخی ایکی جانبی و ثوب منقوش که زیاده
حسنندن قلوبی مقتون ایدر **فأئده** **حصیر** احتباس غائط معنائه در اسر احتباس
بول معنائه اولدیغی کی یقال فی الدعوات اعوذ بالله من الحصر والاسر. و دخی فلان
کسنه افشاء سرایمز دینه جک یرده هو حصیر بالاسرار دیرلر. و اول کسنه که کثرة
حیاسندن یرشی ترک ایتسه یا خود با کره یه داخل اولدقه ازاله بکارة ایدمسه
اکاقد حصیر عنه دیرلر و الله اعلم **جیم** **قرب** که ترکیده یقین خصم تعبیر اولنور
و صدیق معنائه دخی دیرلر که سن آنک امورینه اهتمام ایدرسن. و فی الاساس هو
جیمی و هی جیمتی ای و دیدی و و دیدتی و هم اجائی و خاتون دیر که (هم اجائی
ولیسوا باجائی) یعنی فلان کسنه لر بنم زوجم طرفندن قریبلر مدرد و ستلرم دکلدلر
و ماء حار تهذیبده دیدی که جام ماء حار معنائه اولان جیمدن مشتق دره مخفی
اولیه که صوقیزدیر اچق ابریق و طنجره محم دیدکلری دخی جیم مذکوردن مأخوذ
دره و ماء بارد. و محموشیده اولیه که لفظ جیم ایستمه لو کسنه یه اطلاق اولندیغی
قیاسه موافق و محموم اطلاق مخالفدر زیر اجمال الرجل دن مأخوذ در مجهول صیغه سیله
که آندن اسم مفعول کز. و عرق و جامدن چیقن کسنه یه دعا مقامنده طابت جتک و جیمک
دیرلر یعنی عرقک طیب اولسونکه طیب عرق عافیتدن کنایه در زیر عافیتده اولان کسنه نک
عرقی طیب و مر یضک عرقی طیب اولماز و خیار مال که مراد ابلك خیاری در زیر اعراب
مالدن ابل مراد ایدرلر ۷ و یوم حارده یاغان یاغور و دخی شدة حرارتیه جیم دیرلر **جامده**
کبوتر در که جیمی جام کلور و کاهی جام و جامات دخی کلور. جوهری دیدی که لفظ
جام عرب عندنده هر طوقی اولان قوشه اطلاق اولنور فاخته و قری مثل و مذکر
و مؤنثه اطلاق اولنور و تاجنسدن واحد اولدیغی افاده ایچوندر تأنیث ایچون دکلدلر
عامه لفظ مذکوری فقط دواجنه اطلاق ایدرلر مفردی جامده در. اموی دیدی که
دواجن خانه لرده ساکن اولوب یاوری چیقاران کوکر جنلدر که آنلره دخی جام
دیرلر و کاهی واحده دخی جام دیرلر. اصمعی دیدی که یمام وحشی کوکر جیندر. کسائی
جام بری و یمام خانه لرده مألوف اولان کوکر جیندر دیدی. فیروز آبادی جام طیر
بری در که خانه لرده مألوف اولمز و جامه مذکر و مؤنثه اطلاق اولنور حیه لفظی
کی و مذکرینه جام دیمزلر. ابو خاتم کتاب الطیر ده اصمعیدن روایت ایتدی که

۱۷ اساس البلاغه ده
دیدی که اخذ المصدق
جام اموالهم ای
کرائتها والواحدة
حمیه (منه)

مألف اولان جام ایله وحشی اولان یمام میانده فرق بودر که جامک قویروغی
التنه صیقلی طرفنده بیاضی وارد امانام ده یوقدر. نووی تحریرده اصمعدن روایت
ایتدی که هر طوقی اولان قوشه جام دیرلر طوق اول یشل یا قمری یاسیاه حلقه
در که قوشک بوغازینی احاطه ایتددر. ازهری شافعیدن روایت ایتدی که هر قوش
که عب وهدیرایده اکاجام اطلاق اولنور اگرچه هربری ایچون مخصوص اسم
وضع اولنشددر عب عینک قحی و بانک تشدیدیلده تنفس ایتددر صوتی تجرع ایتددر
وهدیر صوتی ترجیع ایدوب من غیر تقطیع مواصلة معناسنه در. ابن سیده
۷ قوشک صو ایچمه سنه عب دیرلر شرب اطلاق اولنور دیدی. شافعی عیون
المسائلده دیدی که هر قوش که صوبی عب ایلیه جام دیرلر واول قوش که
صوبی قطره قطره شرب ایده جام دکدر طاووق کبی. دمیری حیوة
الحوایده شافعی قولی واکثر اهل لغت کلامنی اختیار ایدوب هر قوش که عب
وهدیر ایده وهر قوش که طوقی اوله اکاجام اطلاقنی اختیار ایدوب یمام وقری
وساق الحروفاخته. ودبی. وقطا. وورشان وبقوب. جمله سی جام در دیدی والله
اعلم بالصواب. ویکره که عامه تحریف ایدوب بقره دیرلر و بو مقامده قوی چرخ
مراددر که معروفدر و نعامه که مراد چرخ مذکور محوری در که چرخ آنک اوزرنده
دور ایدر ترکیده چرخ ایکی تعبیر اولنور. وناجحه یعنی میت ایچون اجرة ایله نوحه
ایدن خاتون و مرأه جیلده ۴ وخیار مال. وسعدانة البعیر یعنی بعیرک صدری که
کر کره دخی دیرلر وساحة قصر نقیه یعنی قصرک اوکنده کرکی کبی تطهیر اولنمش
میدان و قاپو حلقه سی وقص فرس یعنی فرسک صدرینک باشی. جوهری دیدی
که قص وقصص رأس الصدر معناسنه در که فارسیده سرسینه دیرلر شاة وغیرده
معتبردر. والزم ذلك من شعیرات قصک مثلی بو معنادن مأخوذدر دیدی ودخی وسط
الصدر معناسنه کلور (حر) خلاف العبد یعنی عبد اولمان کسنه. وکوکر جین یاورسی
وولد الظیة. وولد الحیة قال الطرماح یصف صائدا بمیت منظو فی جوف ناموسه
کانطواء الحریین السلام ورملة طیه جوهری رمله طیه اول قومدر که ایچنده
چامور اولیه دیدی. زحشری طیب النبات ایله تفسیر ایتدی صاحب اکال کلامی
جوهری تفسیرینه موافق در. ووسط الدار یقال نزل فی حر الدار ای وسطها
وانسانک چهره سندن ظاهر اولان موضعی وقرینک ارکی لکن مشهور اولان
ساق حر عبارتی در که ارک قمری به اطلاق اولنور. ابن سیده دیدی که ذکر
القماری به ساق حر تسمیه سی صوتی حکایه در زیر تصوت ایتدکده ساق حر ساق

(حر)

۷ مدین بن عبدالرحمن
قاموس الاطباء نام
تألیفنده لفظ سیده
سین مذکور و یاه
ساکنه و دال مفتوحه
وآخرنده هاء تصحیح
ایتدی واکثر کتبه
سیده سینک قحی و بانک
تشدید ایله ضبط
ایدلر (منه)

۴ عندم زده اولان
سای نسخه لرند مرآت
ضبط اولندی وجیلده
لفظی ذکر اولندی
وقاموس ده مرأه جیلده
واقع اولدی (منه)

ابن الانباری زاهر نام تألیفنده دیدی که لفظ خلیل خلته دن مأخوذ در فعل در یعنی اول عب که محبتنده نقص وخلل
اولیه قال الله سبحانه وتعالى واتخذ الله ابراهيم خلیلا یعنی حضرت ابراهیم کال محبت ایله حضرت الله محی و حضرت الله
دخی تام محبت ایله اکامب ایدی بمضمر دیدلر که آیت مذ کورده خلیل خلته دن مأخوذ در فقر معناسنه یعنی حضرت الله ابراهیمی
کندویه فقیر اتخاذا ایتدی که ابراهیم فقر و احتیاجنی حضرت الله دن غیری به عرض ایتمز ایدی فرا دیدی که معنای مذ کورک
سبی بو ایدی که حضرت ابراهیم بغایت (۶۹) مضیاف ایدی خلقه قحط مستولی اولوب عاجز قالدیلر ابراهیم
زیاده مرجتندن

حر دیو آواز ایدر کاه ساق حره مضاف وکاهی غیر مضاف استعمال اولنوب بأی
حال کان معرب دکدر وعدم اعرابی حکایة اصوات قیلندن اولدیغنه دلیل در
وفعل حسن لیس هذا منک بحر دیرلر بو عمل سندن جیل و مستحسن دکدر معناسنه
قال طرفة بمیت لایکن جبک داء قاتلاً لیس هذا منک ماوی بحر فیروز
آبادی هر سنه نك خیاری و فرس عتیق و فرسک قولانغک ظاهرنده اولور سیاه
معنالنرین زیاده ایتدی قاموس الاطباء شاهین یاوروسنه دخی حر دیرلر وحر البقل
اوتوک ایوسی یاخود طبع اولنمادن اکله صالح اولانی در دیدی ابوالهیثم دیدی که
اول بقول که رقیق ورطب اوله اکا احرار البقول دیرلر واول بقول که غلیظ و خشن
اوله اکا ذکور البقول دیرلر مطرزی دیدی که رجل کریمه حر دیرلر رجل لثیمه عبد
دیدکری کبی استعاره زخشری دیدی که حریه وحروریه کرم معناسنه در تقول
(لیس من الحروریة ان تكون من الحروریة) حروریة خوار جندن بر طائفه در که
حروریه نسبت در که کوفیه قریب بر شهر در جال الدین مثلثانده دیدی که اول
باکره که زوجی اکا داخل اولدینی کیجه بکارتی ازاله به قادر اوله مسه باتت فلا نة
بليلة حره واکر ازاله بکارت ایتدی ایسه باتت بليلة شیاء دیرلر (حر) خلیل
صدیق و فقیر معلوم اوله که لفظ خلیل خانک قحیلده خلته دن مأخوذ اولور سه فقیر
معناسنه اولور زیرا خلته فقر و احتیاج معناسنه در وفی المثل (الخللة تدعو الی السلة) یعنی
فقر صاحبنی سرقه به جرایدر واکر خانک ضمیمه خلته دن مأخوذ اولور سه صدیق معناسنه
اولور زیرا خلته صداقت معناسنه در یقال (اذا جاءت الخللة ذهبت الخللة) و خللة
وخل صدیق معناسنه کلور جمعی اخلاء و خلات در. و خلیلک جمعی اخلاء و خلات کلور.
اکمال الاعلامده دیدی که خلالة خاده حرکات ثلاثه ایله صداقت معناسنه در و خلیل
معناسنه اولان خلته مذکور و مؤنثه اطلاق اولنور زیرا اصلی مصدر در و خلیل لفظنک
مؤنثی خلیلة و جمعی خلیلات در جوهری دیدی که فقیره خلیل اطلاق اولندیغنی مختل الحال
اولدیغنی ایچوندر و زیاده فقیر اولان کسنه به اخل دیرلر واتف وقلب ورمح وقائمة السیف

حالی عرض ایتدیلر زوجه سی نائمه اولغله بو خبر مو حشی استماع ایتدی بو ائشاده غم و همدن ابراهیم نوم غلبه ایدی چون
زوجه سی خوابدن بیدار اولدی خلقک قیوده ازدحام و طلب طعام ایچون فریاد لرین استماع ایتدی خلقه دیدی که ایچو
کیروب خروار لرده اولان دقیقندن خب طبع ایدک پس قوم ایچو کیزدیلر قوم دقیق اولمش کوروب طبع خبزه شروع ایتدیلر
ابراهیم خوابدن بیدار اولوب خبزه ایچمه سین استممام ایتدکده زوجه سنه دیدی که بودقیق نه رمدن کدی خاتون دیدی که صردن
کادی ابراهیم بو قیق صدیق مصدر دن کل بلکه حضرت الله بنده سنه اطف و کرمی در فحجان القادر جل شانہ و بهر برهانه (منه)

غلامرینه بر قاج دوه
وخر وار ووروب
مصرده بر جمعی وار
ایدی اکا ارسال
ایتدی که بران ذخیره
ارسال ایلیه چون
غلامر اول صدیقه
واصل اولوب سلائی
تبلیغ ایتدیلر مصرده
دخی قحط اولغله
صدیق منور دیدی
که ذخیره بی کندو
نقیچون طلب ایده
ایدی دریغ ایتمز ایدم
لکن بیلور مکه غیریلر
ایچون طلب ایدر
بودغه ذخیره و بره
دیو غلامری خائب
و خا سررد ایتدی
چون غلامر مغموم
و مخزون اولدقری
حالده رجعت ایتدیلر
دوه لری و خروار لری
بوش ابراهیم رد ایتدکه
حیا ایتدیلر پس
ابراهیم بر کونلک بول
قالدقده خروار لری
بومشق قوم ایله
طولدروب ابراهیم
واصل اولدقده واقع

که قلیج قبضه سی تعبیر اولنور و ضعیف الجسم اولان کسنه و فی القاموس الخلل الخیف
المختل الجسم کاخلیل (خل) سرکه معروف در یقال (فلان لیس بخل ولاخر) ای
لیس بشی (و) (ماله خل ولاخر) ای خیر ولاشر و ابن المحاض مؤثی خلته در وریشی
اولین قوش. قاموسه قلیل الریش من الطیر دیدی ورجل مهزول یعنی آریق تعبیر
اولن کسنه وسمین یعنی سموز معناسنه کلور ضددر. و قوم ایچنده واقع اولان طریق
و بویونده بر طمر عرق فی العنق کبی و دیشری خلال ایله خلالله مق و خلال ایله میان
اسناندن چیقان طعامه خلاله دیرلر و (فلان یا کل الخلاله) دیوب لیم در دیمکن
کنایه ایدرلر و فسیلک لسانی شق ایتک عرب دوه کوچکنک دینی دلوب براغاج
چکورلر ناهه ناک مهنسی امکه قادر اولیه و اول اغاجه خلال دیرلر یقال خل الفصیل
خلّا اذا شق لسانه لثلا یرضع امه. و ثوب بالی یعنی کهنه ثوب و خلال ایله ثوبی شد
ایتک خل کسائه بخلال دیرلر کسانک ایکی طرفی بر اینجه چوق ایله بر برینه ایلشدرسه
۷ فیروز آبادی دیدی که ایکی قوم میانندن و صیقششم قوم میانندن نفوذ ایدن طریق
و ظهرده واقع بر طمر و حض. و فسیل. و شر. و ثوب ده واقع اولان شق معنارینی
زیاده ایتدی (خال) اخ الام که طای تعبیر اولنور جمی احوال و اخوله
و خؤل کلور (رجل معم مخول) دیرلر کریم الطرفین یعنی اعمام و احوالی کریمدر
معناسنه که لفظ مخول مع لفظیه ذکر اولنور افراد اولنمز و اختیال یعنی تکبر یقال
رجل خال و خائل و خال ۹ و مختال. ای متکبر و خیلاء. و خیل. و خیله. و خیله کبر
معناسنه در و سحاب خیل یعنی اول سحاب که رعد و بر قینی مشاهده ایدن کسنه یا غموری و
دیو تخیل ایدر و برددن بر نوعدر و شامه که ترکیده بک تعبیر اولنور که بدنده اولور
ورنکی بدن رنکنه مخالفدر جمی خیالان کلور و بکلو کسنه یه اخیل ۶ و مخیل و مخیول دیرلر
و مخول دخی دیرلر پس مخیل و مخیول قولرینه نظراً خالک تصغیری خیل و مخول
قولینه نظرایله خویل کلور. و اخیل لفظنک مؤثی خیلا در. و لواء یعنی بیراق که
امیر جیش ایچون عقد اولنور. و مالی کرکی کبی کوروب کوزه دوب رعی خصوصنده
اهتمام ایتک. اساسده خول ماده سنده دیدی که (جاوا الاول فالاول ثم تفرقوا اخول
اخول) مخفی اولیه که قول مذکور منشائی بودر که دوه شبانلری اولابر یرده جمع
اولوب صکره هرکس دوه سنی رعی ایچون متفرق اولوب هر بری مرعی دن بر ستمه
کیدرلر. و هر شبان کندو ز غنجه (انا اخول من الآخر) دیو تداخر ایدر یعنی بن مرعی
نک اوتلو موضعنه و اروب دوه لریمی رعی ایتدم و کوردم کوزتدم تقول فلان خائل
مال ای راعیه و مصلحه. و قد خال المال یخوله خولاً. و دخی فلان یخول علی اهله دیرلر

(اهلنک)

۷ و فی الأساس خل
الثوب شکه بالخلال
وهو ما بخل به من عود
واحد (منه)
۹ خائل دن مقلوب
در که اصلی خالی اولوب
یا حذف اولند قدن
صکره غاز رام کبی
اولور (منه)
۶ و فی المغرب رجل
اخیل فی وجهه خال
و دیدی که خال بر بثره
در که سواده مائل
و بوزده اولور مخفی
اولیه که قول مذکور
کتب لغت قولرینه
مخالفدر جوهری
اخیل کثیر الخیالان
اولان کسنه در دیدی
لهذا شقراقه اخیل
دیرلر خالی چوق
اولدینی ایچون (منه)

اهلنک مالتی رعی ایدر معناسنه. و اثر خیر یعنی بر کسنه دن خیر ظهور ایتک علامتی که
مضنه خیر اولان کسنه یه تخیل علیه دیرلر. تقول تخیل علی اخیک و لا تخیل علیه یعنی
آندن خیر امید ایله اکا تکبر ایتمه. و جل عظیم. فیروز آبادی میت اوزرینه
اورتد کلری ثوب. ورجل جواد. و فحل اسود. و برنسنه نک صاحبی. و خلافة.
ورجل متکبر. و اول موضع که آنده یاروا نیس اولیه. و علاقه محبتی بالکیه قطع
ایدن کسنه ورجال دن عزب اولان یعنی تزوج ایتین کسنه و امکه صغیره یعنی کوچک
میشه زار که اورمان تعبیر اولنور. و بر شینه ملازمت ایدن کسنه. و لجام فرس و قلب
و جسمی ضعیف اولان کسنه معنارینی زیاده ایتدی (خله) خالک قحیله خصلة
یعنی خلق حسن جمی خصال کلور. و رمله منفرد و فقر و خیر قارصه که دیل
بوران تعبیر اولنور. جمی خل در و خصنه یعنی قامیشدن اولان دیوارده واقع
اولان فرجه. فیروز آبادی ثقبه صغیره یا مطلقا ثقبه و مطلقاخر. و حوضی اولان. خیر
و اول خیر که متغیره اوله و حوضی اولیه و مرأة خفیفه. و انسان هلاک اولمغه خالی اولان
مکانی معنارین زیاده ایتدی. جوهری دیدی که میت دعا مقامنده اللهم اسد خلت
دیرلر یعنی ترک ایتدیکی ثلثی یارب سن سد ایله که ترکیده کدیکی بوش اولسون
دیرلر. حاصلی خیر خلف ایله دعار (خلف) قول ردی و فی المثل (سکت الفاء
و نطق خلفا) ابن الانباری زاهرده دیدی که یعنی بیک کون سکوت ایدوب آخر
الامر بی معنی غیر جید کلام تکلم ایتدی. یا خود تکلمی لایق اولان بیک کلمه بی تکلم
ایتمدی آخرنده کلام قبیح تکلم ایتدی. و دخی دیدی که عرب مطلقا ردی اولان
شیئه خلف دیرلر. یقال رجل خلف. ورجال خلف. ورجال خلف. و امرأة
خلف و امرأة آن خلف. و نساء خلف. قال الله سبحانه و تعالی (فخلف من بعدهم خلف)
و قال لید بیت ذهب الذین یعاش فی اکنافهم * و بقیة فی خلف کجد الاجرب
* و سند کر فیه اقوالا فی اثناء الترجة ان شاء الله تعالی. و ایکی باشلوبالته جوهری
دیدی فأس ذات خلفین ای لها رأسان. فیروز آبادی دیدی که ذات خلفین
و یفتح اسم الفأس و الجمع ذوات خلفین. و صاحب کمال الخلف حد الفأس و فیروز
آبادی. الخلف حد الفأس و رأسه و الفأس العظیمة او برأس واحد دید کلری
ترجده سی صدنده اولد یغمز میدانی قولنه مخالفدر. زیرا سامی ده الخلف الفأس
ذات الرأسین دیدی فتأمل. و قد امدام مقابلی که قد امدن اول و خلفدن آرد ایله تعبیر اولنور
و القرن بعد القرن یعنی بر قرن منقضى اولد قد نصکره آنک مکانده کلن قرن * معلوم
اوله که و الدهلاک اولد قد ده آنک یرینه کلن و لد صالح اولور سه اول و لد خلف دیرلر

لامك تحريك ايله واكر فاسد اولورسه خلف ديرلر لامك سكونی ايله صالح وفاسد
میاتی فرق ایچون وکاهی احدهما آخرک مقامنده استعمال اولنور مثلاً خلف صدق
وخلف سوء ديرلر. لیث دیدی که خلف تسکین ايله اشرارده وخلف تحریک ايله
اخیارده مستعملدر خاصة . واستقاء الماء . وانسانک جنبنده اولان ضلعلرک اقصری که
جعی خلوف کلور . و مریب یعنی خانه نک آردنده دوه کیجه وقتی یاته جق وخرما
مثلاً نسنه بی سروب قوریده جق موضع . فیروز آبادی . خیری اولمین کسنه
واوستره نک باشی رأس موسی معناسنه . ونسل . وخانه نک آردنده اولان موضع که مریب
اولسون اولسون . وسود قودقلری اسکی طلوم وطاب خلق معناسنه وقبيله دن طشره
کیدن وقبيله ده قلان جاعت که ضددر . ولبت خلفه ای بعده معنلرین زیاده ایتدی
والله اعلم ﴿ د ع ل ج ﴾ جوالق ملادن که طلوجوال تغییر اولنور . واول نبات که
بری برینه قارشمش وملف اوله . وخار . وظلمة . واول کسنه که اقتضاسی یوق ایکن
ذهاب وجمی ده تردد ايله . واول شاب که حسن الوجه وناعم البدن اوله یعنی کوزل
یوزلو ویومشق بدنلواوله . وذب . وبرفسک اسمی در . فیروز آبادی الوان ثیاب
وکثیر الاکل اولان کسنه . واول ناقه که سوق اولندقدده حرونلق ایدوب یوریمه
وآینده ورونده نک زمین اوزرینه واقع اولان ایزی . وبرجاعتک اسمی معنلرین زیاده
ایتدی ودیدی که دعلجه ذهاب وجمی ده تردد وظلمة ۹ واخذ کثیر ودحرجه
یعنی بر نسنه بی یووارلامق معناسنده والله اعلم ﴿ دهن ﴾ معروفدر که سسم
وزیتوندن استخراج ایتدکری یاغ مثلاً . ومطر ضعیف که وجه ارضی یاش ایده جک
مقداری یاغ لکن بومعاده دالک قحی لغندر جعی دهان کلور . ومفاصلده اولان لین
وجق ودوار ۷ یعنی باش دونغسه کیی بر مرض در که قویونه اصابت ایدر
ابن الانباری زاهرده دیدی که داهن فلان فلاناً دیرلر برکسنه برکسنه یه دروننده
مضمحل اولان معنائک خلافتن اظهار ائسه پس عبارة مذکوره نک مآلی یلان سویلدی
معناسنه منجر اولور . قال الله سبحانه (ودالوتدھن فیدھنون) که ادهاندن مراد کذب در
وقال (افیهذا الحدیث انتم مدھنون) ای تکذبون انھی ﴿ دیم ﴾ ناسدن بر قومدر
تقول هم (اجور من الترتک والدیم وجوارهم من الاد ۷ الصیل) وداهیه واعداء ومجتمع
النمل والقردان یعنی حوضلر کنارنده ودوله یاتدیغی مواضعده قرنجدرلر وکنهلر
جمع اوله جق موضع . زخشری اساس البلاغده دیدی که (فلان من الدیم وهودیل
من الدیلمة) دیرلر عدومن الاعداء معناسنه زیر اقوم مزبور شرارة وعداوة ايله مشهور
لردرلهذا قرنجدرلر . وکنهلر دیم دیرلر مجازاً زیرا مزبورلر دوه نک اعداسیدر

(و ذکر)

۹ میدانی کلامی بودر که
ذکر اولندی لکن
قاموسده دعلجة مطلقاً
ذهاب وجمی ده تردد
ایتنک دیدی صکره دعلج
لفظنی متردد مذکور
ایله تفسیر ایتدی معلوم
اولدی که دعلجة تردد
ودعلج متردد معناسنه در
(منه)
۷ ولم ار هذه المعانی
الثلاثة في الكتب التي
عندي الا في السامی
في الاسامی (منه)
۱۷ الادولادة الداهية
والصیل الداهية العظيمة
(منه)
پس کلام مذکور دن
مستفاد اولور که دیم
نفس نمل وقرادان اوله
مجازاً فاهم هذا (منه)

حسل یعنی کلر یاوروسی یوز یاشنده بالغ اولدقدده دیشلری تمام ظهور ایدر آندن
صکره اکاضب اطلاق ایدرلر والله اعلم . وناقه نک مدهسنی بش بارماغ ايله صاغق . فرا
شو وجهله تصویر ایتدی که حالب باش بارماغی مده نک اوزرینه وضع ایدوب سائر
بارمقلرینی باش بارمغک اوزرینه کوتورر که مده جله بارمقلرک ایچنده قالور . وارضه
ملاصق اولمق که یوزی اشاغی یاتوب قارتی زمینده یاشدر مق تعیر اولنور . وقولتوقلرده
اولان انفتاق یعنی کثرة لحم وفرط سمندن قولتوقلرک در یسنده ییولر ظاهر اولمق
چوهری دیدی که تضیب الصبی دیرلر سمور مک سبی ايله قولتوقلری منفتق وعتی
قصیر اولسه ۹ ولته دن یعنی دیش دینده اولان آندن قان آقق . زخشری دیدی که
ضیب یضیب دیرلر بض یضض دیدکری کی ضب سیلان قلیل معناسنه وفلان یضیب لثاته
لکذا وعلی کذا دیرلر فلان نسنه عظیم حرصی واردر معناسنه ودخی یضیب فوه دیرلر
ومعناى مذکورى مراد ایدرلر ویتحلب فوه دخی بومعنايه در یعنی آغزینک صوی
آقار حامض یعنی اکشی نسنه اشتهاى اولان کسنه نک آغزینک صوی آقارینی کی
(لطیفه) سورنازن یانی زن عملارینه مشغوللر ایکن برکسنه اکشی انار یاغوره اکل
ایلسه مزبورلرک آغزلری صولانب صنعتلرینی اجرادن عاجز اولورلر . ابو عبیده
دیدى که ضب بض دن وبض یضض دن مقلوبدر وضب سیلاندن آذر فیروز آبادی
دیدى که ضب مطلقاً سیلان وسیلان ریق وبیرک مرفقنده اولور بر مرض وصدرنده
اولور برورم وحلب ایچون ناقه نک ایکی مدهسنی کفده جمع ائلک معنلرینه کلور
دیو زیاده ایتدی والله اعلم ﴿ ط طبق ﴾ الذی یؤهل علیه که معروفدر . واول اینجه
کوک که هرايکی فقارک مابینى فصل ایدر که فقار ترکیده اوکورغه کوکی تعیر اولنان
کوکلردر وناسدن وجرادن جاعة . وحال قال الله تعالى (لترکبن طبقاً عن طبق) ای
حالا عن حال يوم القيامة وطباق السمواتک مفردی یقال السموات طباق ای بعضها
فوق بعض . انوارده دیدی که طباق طبق لفظنک جعیدر جبل وجبال کی یاخود
طبقه نک جعیدر رجة ورحاب کی . وسلخفات که قابلوغه تعیر اولنور واحدی نبات
طبق مثلنک قسم اسماده طبق ماده سی ترجمه سنده کرکی کی بیان اولمشدر وستطلع
علیه ان شاء الله تعالى ۷ دمیری دیدی که قابلوغه ایکی نوعدر برنوعی برده ساکن
اولور که اکا سلخفات تسمیه اولنور وبرنوعی صوده ساکن اولور که اکا لجاة دیرلر
وبحرینک سینهنده دیلی واردر که هر حیوانی که آنکله ضرب ایده قتل ایدر ولجاة
یمورطه سنی برده وضع ایدوب همیشه آنلره نظر ایدر حق سبحانه وتعالی آنلرده وله
خلق ایدر ارسطاطلیس نموده دیدی که لجاتک یمورطه سندن خروج ایدن ولد

۹ وسموز کسنه یه
عضب یضیب دیرلر (منه)

۷ وفي قاموس الاطباء
الطهرة بالضم السلخفة
(منه)

وقت خروج جنده بحره استقبال ایش اولورسه اول بحری اولور واکر بره استقبال
ایش اولورسه بری اولور اگرچه ایکسی دخی بحره کیرلر زیر طبیعتی هر برینک
بحری در بری دخی القاء بیضه و حضانه خصوصنده بحری کبی در و سلخفات بحریه
هندیه که صدف تعبیر اولور آندن طاراق یا یوب قیلری طاره سه لریت سرکه لرینی
ازاله ایدروالله اعلم. ولیل و نهاردن قطعه عظیمه یقال مضی طبق من الیل و طبق
من النهار ای قطعه عظیمه منها وایاددن بر قبیله در. فیروز آبادی (وافق شن طبقه)
مثلنده دیدی که طبقه ایاددن بر قبیله شیدیه در که همیشه غالب اولوب بر قبیله آنلره
مقاومت ایده مزایدی شن قبیله سی آنلره شنجون ایدوب غالب اولدیلر و دخی دیدی که
طبق هر نسنه نك قایغی. وروی زمین وزماندن بر قرن یا خود یکر می سنه ۷ و مطر عام
و ظهر فرج المرأة معنانه کلور و الله اعلم ﴿ظ﴾ ظهر ﴿خلاف البطن﴾ که صیرت
تعبیر اولور و مذکر در وجهی اظهار و ظهور و ظهران کلور. و مدین قاموس الاطباء
دیدی که هر نسنه نك ظهري بطنك خلا فیدر لکن انسانده کاهلدن ادنای عجزه
وارنجیه اولان موضعه ظهر دیرلر یعنی یاغیرین تعبیر اولنان موضعدن قویروق صوقونی
تعبیر اولنان موضعه وارنجیه ظهر در. و رکاب یعنی اولدوه که سفر لرده یوک یوکلدرلر
و اول دوه نك صاحبنه مظهر دیرلر. مبرزی دیدی که ظهر مذکور کاهی دابه
وراحله ایچون استعاره اولور انتهی. خاطر فاتره خطور ایدن بودر که اطلاق
مذکور ذکر جزؤ و اراده کل قیلندن مجاز اوله زیر ادوه دن مقصود بالذات اولان
ظهري در جاسوسه عین اطلاق ایتدکلی کبی. وریشدن یعنی اوق یلکندن جانب
قصیر که جی ظهران کلور و جانب طویلنه بطن و جعنده بطنان دیرلر عبدو عبدان
دیدکلی کبی. و طریق البرکه قاره یولی تعبیر اولور. و فی الاساس یقال ساروا فی
طریق الظهرا ی البر. و اقران الظهر اول کسنه لر در جنک ده سنک اردکن کله لر ز محشری
دیدی که فلان کسنه فلان کسنه نك صدقه سی ایله تعیش ایدر دیه جک یرده هو علی ظهر
ید فلان دیرلر و تقول (انما یا کل الفقراء عن ظهرا یدی الناس) وعدا فی ظهره دیرلر
فلان کسنه نك آردندن سرقه ایتدی معنانه. فیروز آبادی دیدی که قدر قدیمه
یعنی اسکی چوملک. و مال کثیر. و بر نسنه ایله فخر ایتک وارض غلیظه مرتفعه یه
ولفظ قرآنه دخی ظهر دیرلر تاویل قرآنه بطن دیدکلی کبی و دخی اعطاء عن ظهريد
دیرلر بر کسنه ابتداء احسان ایدوب مکافاة طریق ایله اولسه. و خفیف الظهر
قلیل الصال معنانه در ثقیل الظهر کثیر الصال معنانه اولدینی کبی. و سفره متهی اولان
کسنه یه هو علی ظهر دیرلر و دخی خبره و کوزدن غائب اولان نسنه یه ظهر دیرلر و دخی

(ظهره)

۹ مثل مذکور ایچون
مورد آخر قسم افعال
ترجمه می خالنده ذکر
اول نوران شاه الله تعالی
(منه)
۷ شرح الخطب ده
دیدی که قرن عالم
و قرن معنانه کلور
یقال مضی طبق واتی
طبق (منه)

ظهره یظهر ظهر آ دیرلر قمع باندن صیرتنه اوردی معنانه. مغرب ده دیدی که
(لا صدقه الا عن ظهر غنی) عبارة شریفه سنده واقع اولان لفظ ظهر مقیم در ظهر القلب
و ظهر الغیب دیدکلی کبی. اکمال الاعلامده دیدی که ظهره دیرلر صیرتنه اوردی
معنانه و ظهر الجبل دیرلر طاع اوزرینه حقیقه (و ظهر علی الشی) دیرلر اکا قادر
اولدی معنانه (و ظهر به) دیرلر آنکله تفاخر ایتدی دیه جک یرده و آردینه
بر اقدی معنانه دخی کلور و (ظهر عنه) دیرلر آندن زائل اولدی و (ظهر له)
دیرلر تبین معنانه و (ظهر الابل) دیرلر هر کون وقت ظهر صویه و ارسه جمع ده
(قلب الامر ظهر لبطن) مثنک شرحنده دیدی که لبطن ده اولان لام علی معنانه در
و ظهر آ بدلیت اوزره منصوبدر (قلب ظهر الامر علی بطنه) تقدیر نده یعنی امرک ظهري
بطننه چویر مکله باطن امره مطلع اولدی فلان کسنه حسن تدبیر ایتدی دیه جک
یرده ضرب اولور. مستقصی ده (قلب له ظهر الحجن) مثلنده دیدی که یعنی فلان کسنه
فلان کسنه دن متغیر اولوب اکا سوء ظن ایتکه باشلدی. میدانی دیدی که مثل مذکور
اول کسنه حقنده ضرب اولور که بر غیری کسنه ایله محبت و رعایت اوزره ایکن
رجوع و عهدندن تحول ایده و الله سبحانه اعلم ﴿ع﴾ عقل ﴿انسانک عقلی﴾ که
کتب حکما ده کرکی کبی تعریف اولمشدر. مجدالدین فیروز آبادی شو وجهله تعریف
ایتدی که حق اولان بودر که عقل بر جوهر روحانی در که آنک سبی ایله نفس علوم
ضروریه و نظریه عالم اولور و ابتداء وجودی ولدک رحمة خلقی تمام اولدینی و قتده در
سکره وقتاً بعد وقت متزاید اولور که وقت بلوغده کامل اولور و عقل الشی دیرلر
شیئی فهم ایتدی معنانه و اول کسنه یه عقل تسمیه اولور تقول (ان المعرفة تنفع عند
الکلب العقور فكيف عند الرجل العقول) اساس ده دیدی که (عقل فلان بعد الصبا)
دیرلر کندوده اولان خطانک خطا اولدینی فهم ایلسه. مخفی اولیه که عقل لفظنک
مصدری کاه عقلاً و کاه معقولاً کلور که معقول لفظی اسم مفعول و زننده مصدر
در مفتون لفظی فتنه معنانه اولدینی کبی محلوف و مجلود دخی بو باندندر تقول
(مال فلان مقول و لام مقول) ای قول و عقل. سیبویه لفظ معقول مصدر اولدینی انکار
ایدوب مفعول مصدر اوزانندن دکلدر دیدی. و دیه که خون بها تعبیر اولور بو مقامده
دیت و یرمک مراددر و خون بها ایچون و یریلان شیئه معقله دیرلر و عقل ۷ دخی
دیرلر ﴿فأئده﴾ عقلت القتل دیرلر دیتی و یردم معنانه و (عقلت له دم فلان) دیرلر
فلان مقتولک قاتلندن دیه اخذ ایتک ایله قصاصنی ترک ایتدم معنانه (و عقات عن
فلان) دیرلر جنایتنه غریم اولدم یعنی اکا لازم کلان دیتی بن کندی مالمدن و یردم

۷ پس و ضعنده خاص
و استعمالده عام اولان
الفاظ قیلندن اولور
عنقریب نچه نظیری
ذکر اولور ان شاء الله
تعالی (منه)

معنائه. و بعيرك التي بوكوب ذراعينه بخلق وآتي باغلايحق اييه عقل ديرلر كه جي عقل كلور اصمعي ديدى كه ديتنه عقل تسميه اولدوغنك وجهي بودر كه اصلنده ديت ايچون ويردكلى دوه لري كوتوروب ولى مقتولك قابوسنده عقل وشد ايدرلرايدى صكره استعمالى شايع اولوب ديت ايچون ويردكلى درهم و دينار دخی اطلاق ايتدیلر. و ملجأ تركیده صیغه جی نسته معنائه كه حصن وزیر جایه سنده مستريح اولدقلى كسنة كبی تقول (ماينفع الحصن بالعقول ماينفع التمسك بالعقول) و يقال فلان معقل قومه ای يلجئون اليه. و برنوع ثوب اجر قال علقمة بيت عقلاً ورقاً تكاد الطير تحطفه * كأنه من دم الاجواف مدموم * و دواء بطنى حبس ايتك يعنى لينتى اولان كسنة دواء قابض استعمال ايتدكه اول دواء انك لينتى ازاله و بطنى امساك ايتسى كه اول دوايه عقول ديرلر. فيروز آبادى ديدى كه (عقل الظبي عقلاً و عقولاً) ديرلر ظبي جبل مرتفعه چيقوب تمنع ايتسه لهذا ظبيه عاقل اطلاق ايدرلر. و اول كسنة كه آنك جنبانه وصول ممكن اوليه آنك حقنده (هو كعاقل الاروى) ديو ضرب مثل ايدرلر و عقل فلاناً ديرلر مضارعه ايتدكلى ييقوب شغرتيه ايتسه كه تركیده صارمه يه طاقق تعبير اولنور. و هودج اوزرينه اورتدكلى ثوب اجر معنالىرينه دخی عقل ديرلر. ابن الانبارى زاهر نام تأليفنده (رجل عاقل) عبارتسك شرحنده ديدى كه بعض قوم ديديلر كه عاقل اول كسنة در كه كندو امرينى جامع اوله كه عقلت الفرس دن مأخوذ در اكر آنك درت اياغنى بريره جمع ايتسه بو عبارتى تكلم ايدر و بعض قوم دخی ديديلر كه كلام عربده عاقل لفظنك معناسى اول كسنة در كه نفسى حبس و هو اسندن رد ايله (اعتقل لسان الرجل) دن مأخوذ در تكلمدن عاجز اولسه مطرزي ديدى كه عقل شديد بعير معناسده اولان عقلدن مأخوذ در والله اعلم ﴿عتر﴾ معزذن ائى اولان كه تركیده قانچق كچى تعبير اولنور جي اعتر و عنوز و عتاز كلور قاموس الاطباء ديدى كه لفظ عتر اوعال و طبانك ائى سنه دخی اطلاق اولنور. و عتاز ائى الطبانك اسمى اولان عتراك جمعيدر كال الدين دميري ديدى كه رسول اكرم صلى الله تعالى عليه وسلم حضر تلىنك زبان فصاحت شعار و لسان جواهر ثارلر نين استماع اولنان عبارات جوامع الكلمدن بيرى (لا تنتطح فيها عتزان) لفظى در كه صكره مثل مجرائسه اجرا اولندى. موردى بودر كه بنى اميه دن عصما بنت مروان نام خاتون اكثريا حليمه كرامى شعرنده هجو ايدوب اذادن خالى دكل ايدى غير بن عدى رضى الله عنه نذر ايتدى كه اكر رسول اكرم حضر تلى سالتاً و غاتاً بدردن مدينه عودت ايدر سه عصماء مذكوره بنى طعمه شمشير و روح

عقول جمع عقل معنى الحصن (منه)
عقول جمع عقل معنى عقل الانسان (منه)
۹ اى صيغ بالجر (منه)

(خيشه)

خيشه سن بدرقه تيغ آتشتاب ايله ايصال قعر سعي ايله چون رسول اكرم مدينه بدردن عودت و شرف قدومى ايله يثربى رشك انداز درون بوستان جنت ايتدى غير منبور جوف ليله عصمايى قتل ايدوب رسول اكرم للاحق و صلوة صبحى آنلرايله اداء ايتد كده رسول اكرم عيره توجه خطاب ايدوب ديدى كه يا غير عصمايى سن مى قتل ايتدك غير جواب ويردى كه نعم بن قتل ايتدم و آنك قتلى خصوصنده جناب شريفكزه بر ضرر وارميدر و بنم ايچون دخی بر نسته لازم كلورمى رسول اكرم بيورديلر كه (لا تنتطح فيها عتزان) يعنى عصما ايچون ايكي عتز برى برينه باش اوروب سوسوشمزلر ميدانى ديدى كه مثل مذكور آنك كسنة غير تن چكمز و برفرد آنك انتقامى قيدينه دوشمزلر و هر كز استماع ايدنلر نزاع صد دنده اولمزلر ديه جك يرده ضرب اولنور و فى مثل آخر (عتز بها كل داء) ناسدن كثير العيوب اولان كسنة حقنده ضرب اولنور. فزارى ديدى كه عتراك طقسان طقوز دردى واردر. ارسطو ديدى كه عتراك سودى ايله بر كاغده ياز و ياز سدلر اول يازو ظاهر اولماز و اوزرينه كول كسنة لر نمايان اولوب قراءت اولنور والله اعلم ۹ و عقاب ائى كه طاوشانجيل ديد كلى قوشك ديشى سيدر. ابن خلكان عماد كاتب ترجمه سنك آخرنده ديدى كه عقاب جمله ائى در مذ كرى اولمزلر كه آنكله كند و جنسندن غيرى قوش سفاد ايدر قال ابن عنين ۶ فى هجو شخص بيت ما انت الا كالعقاب فأمها * معروفه و لها اب مجهول * و عقاب بر قوشى صيد ايتد كده قلبنى بمن امرأ القيس بو معنائه تلميح ايدوب عقاب و صفنده ديدى كه بيت كأن قلوب الطير رطباً و يابساً * لدى و كرها العناب و الخشب البالى * و عتزه ايله طعن ايتك عتزه عصا و نيزه مياننده اوجى دمورلو بر منراق در كه خشت تعبير اولنور و عربى ده عكازه دخی ديرلر و فى الحديث (صلى الله السلام الى عترة) صاحب تهذيب ديدى كه و فى حديث جيفة رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم خرج فى حلة حراء فركز عترة فجعل يصلى اليها بيطحاء) ابو عبيد ديدى كه عتزه نصف رح مقدارنده بر منراق در كه اعلا سنده سنن رحى كى سننى واردر و اكثر اهل لغة ديديلر كه عتزه نك سننى اسفنده در كويا عصادن بر نوعدر ز محشرى جاء يتوكاً على عترة وهى العكازة ديديكى بو معناني تأييد ايدر زير عكازه لفظى مقامات خيرى شراحي مقامه صوريه شرحنده اشاعيسى دمورلى عصادر ديواتفاق ايتديلر و اسم امرأة كه طسم دن بر خاتوندر. فيروز آبادى اكه سوداء. و سمكة كيره. و طير مائى. و ائى الجبارى. و النور معنالىرينى زياده ايتدى و ديدى كه عتزه ابن العرس كى بردابه در كه ناچه چوك ايتمش ايكن كلوب فرجيته كيروب ناچه نك رضى قارىشديرر كه ناچه اول ساعت هلاك اولور و بالته نك يوزينه دخی

۹ وله نظائر آخر حررتها
فى تأليف الفارسي
الموسوم بصندوقه
المعارف (منه)
۶ اشهر باسمه يقال
لهاميدة فاشتهار هذا
الرجل باسم ابن سيدة
(منه)
مذكور فى كتب
البيان (منه)
عقابه متعلق اولان
امثال خلال ترجمه ده
مذكور در (منه)
مدين بن عبد الرحمن
ديدى كه عرب اكا
شطان ديرلر (منه)

عنزه دیرلز دیدی واللہ اعلم (عین) باصره که ترکیده کوز تعبیر اولنور زحشری دیدی که اول کسنه که کوز قارشوسنده ایکن ریاء خدمت وعبودیت ایده اکاعبدالین دیرلز قال الجاحظ بیت و مولی کعبدا لین اما لقاء فیرضی و ماغیه فظنون * کذلک کوز قارشوسنده ایکن ریاء اظهار صداقت ایده اکا صدیق العین و اخوالین دیرلز و برکسنه بی بریره کوندروب زیاده استعجال اتسلر بعین مارئیک دیرلز یعنی بر مرتبه عجله ایله که اصلا بر شیشه تعلق ایتمه سن کویا بنم کوزم قارشوسنده سن (ولا ضربن الذی عینک) دیوب باش مراد ایدرلز ولفظ عین مؤنث درجی عین و عیون و اعیان کلور لهذا تصغیری عینه کلور و جاسوسه ذوالعینین دیرلز و واسع العین اولان کسنه یه عین تسمیه اولنور و عین الرکبه که دیز کوزی که دیز قباغی تعبیر اولان مکوک ایکی طرفنده اولان چوقورلردر که هر دیزده ایکی کوز واردر و عراقک قبله سی طرفندن صاغ جانب و نفس قبله سی طرفنده دخی عین دیرلز (نشأت السحابه من قبل العین) دیرلز عراق ملکتنک قبله سنک صاغ طرفندن یا نفس قبله سی طرفندن بولوت ظاهر اولسه و عراق لفظی مذکر و مؤنث استعمال اولنور و برقاج بلده نک اسمی در بعضیلر فارسی معرب در دیدی و عراقان دیوب بصره و کوفه مراد ایدرلز ابن الاعرابی دیدی که عراقه عراق تسمیه اولندیفی مملکت مزبور نجددن اشاغی و بحره قریب واقع اولغله عراق قریبه یه تشبیه طریق ایلده در که عراق قریبه نک اسفلنده اولان حرزددر که ترکیده نکنده در که در زیلر ثوبه ایدرلز ابوزید دیدی که اگر قریبه نک اسفلنده اولان دری ایکی قات اولوب نیکنده لشمش ایه اول موضع عراق و جعنده عرق دیرلز و اگر برقات اولوب نیکند لشمش ایه طباب دیرلز و عین الماء که صونک تقجر و جریان ایدن موضعی در که ینوع الماء معناسنه صوکوزی تعبیر اولنور و قرص الشمس که جرم شمسدن عبارتدر و قرص اصلنده خیزمدور معناسنه در که ترکیده چورک تعبیر اولنور و مال حاضر جوهری مال ناض دیو تعبیر ایتدی و ناض و نض اهل حجاز اصطلاحنده دراهم و دنانیر معناسنه در ابو عبیده دیدی که متاعی درهم و دیناره تحویل اتد کدنصره ناض ۹ اطلاق ایدرلز فیروز آبادی مطلقا مال ایله تفسیر ایتدی و اصابه عین که عین الکمال و کوزد کک تعبیر اولنور و اول کسنه که زیاده اصابت عین صاحبی اوله اکامعیان و عیان و عیون دیرلز که جچی عین کلور عینک کسری ایله و میزانده بر عیدر که ترازونک بر کفده سی آخر کفده سندن ثقیل اولغله میل ایتمه سندن عبارتدر یقال فی المیزان عین ای میل واصل عین میزانک و میل مذکور کفده نک برینک زیاده لکنی مستلزم اولغله سلمه بیع عینه تسمیه ایتدیلر زیرا آنده زیاده واردر یقال باعه بعینه ای بنسبه ابن درید

(دیدی)

۹ مغرب ده دراهم و دیناردن نقد ایله تفسیری بومعنائی تأیید ایدرلز بر اعراض مقابلی دیو ابضاح ایتدی (منه)

دیدی که عینه عینی دین ایله بیعدن عبارت اولغله بیع عینه دیدیلر نسبه معناسنه که ویره سی تعبیر اولنور و مطرزی دیدی که بعضیلر دیدیلر که عینه عینی ریح ایله بیعه و بعضیلر بر عین بر قیمت ایله بر کسنه یه بیع ایتد کدنصره بایع اول عینی قیمت مذکور دن قلیل قیمت ایله اشترادن عبارتدر دیدیلر قال ابن مقبل (نظم) فکیف لنا بالشرب ان لم یکن لنا * دراهم عند الحانوی و لا نقد * اندان ام نعتان ام تبزی لنا * اعز کنصل السیف ابرزه النعمد * واول مطر که برقاج کون مستقراوله و خیار الشیء یعنی هر نسنه نک کزیده سی و جاسوس کذلک دیدبان که کوزجی و بکجی تعبیر اولنور و بر نسنه یی معاینه و مشاهده ایتدک و شینک نفسی (اطلب عین درهمی) دیرلز نفس درهمی معناسنه و فی المثل (لا تطلب اثرأ بعد عین) ابو عبیده بو عبارت ایله روایت ایتدی و مستقصی ده (لا اطلب اثرأ بعد عین) عبارتیه روایت ایدوب دیدی که عین دن مراد مشاهده اولان شینک نفسی در یعنی بن اول احقاردن دکلم که معاینه کوردیکم واله کتوردیکم نسنه یی ترک ایدم وفوت اولد کدنصره آردینه دوشوب تحصیل قیدنده اولام مجمع الامثاله حرف تاده (تطلب اثرأ بعد عین) مثنده دیدی که عیندن مراد معاینه در اول کسنه حقنده ضرب اولنور که بر شییء کورمش و فرصت ال ویرمش ایکن ترک ایده و عینی فوت اولد کدنصره آردینه دوشوب طلب ایلده باهلی دیدی که مثل مذکوری اول تکلم ایدن مالک بن عمرو العاملی در و ابو عبیده نک کتابنده باهلی واقع اولدی عاملی موضعنده روایت اولندی که بعض ملوک غسان قبیله عامله دن رهن اولمق اوزره ایکی کسنه اخذ ایتد ایدی که برینک اسمی مالک و برینک اسمی سماک ایدی که برادرلر و پدرلری عمرو ایدی مدته مدید حبس ایتد کدنصره مزبورلری حضورینه دعوت ایدوب دیدی که بن سرک بریکزی قتل ایدرم البته قنغیزی قتل ایده یم مزبورلردن هربری برادریمی قتل ایتد بنی قتل ایلده دیدیلر آخر الامر سماکی قتل و مالکده تخلیه سیل ایتدی حاصلی مالک مزبور خلاص بولوب قبیله سنه واصل اولد قده والده سندن سماک مقتول اولدیغنی کتم ایتدی قضایا قبیله یه بر کاربان اوغرا دی ایچلرندن برکسنه شوبیتی تغنی ایتدی که بیت فاقسم لو قتلوا مالک * لکنتم لهم حیه راصده * بوییتی استماع ایتد کده والده سی دیدی که (یا مالک قبح الله الحیوة بعد سماک) البته برادرک سماکی تجسس و طلبده تقصیر ایتد مالک برادرینی طلب ایچون قبایلی طواف ایدرکن سماک قاتلنی کوردی که کندو قبیله سندن بر جاعت ایله کیدر مالک دیدی که (من احسن لی الجمل الاجر) چون جاعت مزبوره مالکی بیلدیلر و مرادینی فهم ایتدیلر دیدیلر که سکا یوز عدد دوه ویره لم برادرک انتقامنی آلمقدن فارغ اول مالک مثل مذکوری ایراد ایتدی و لامده

یعنی استدانده ای ایدم یا عینه یی ایدم یا بردن بیاض الحقه پیدا اولوری حانوی میخانه جی (منه)

لا کله سنده لا اطلب اثر بعد عین عبارتیه ایراد ایدوب دیدی که اثر دن مراد دینه در زیر
دینه اثر دم در یعنی برادر یک خون بهاسنی آلوب قاتلنی ترک ایتیم مثل مذکور ایراد
ایدوب برادرینک قاتلنه جل و قتل ایتدی و دینار مطرزی ذهب مضروب معناسنه ورق
مقابل دیدی و ورق لفظنی فضة مضروب به ایلایه تفسیر ایتدی. و معاینه یعنی برنسنه بی مشاهده
ایتم که کور مک تعبیر اول نور و (لقیته اول عین) دیر لر قبل کل شی معناسنه که اول آنی
کور دم تعبیر اول نور و فساد جلد فی الدباغ یعنی حین دباغنده دری فاسد اولق و جوهری
دیدی که جلد ده عین اول انچه دائره لر در که عیوب دن معدود در (تعین الجلد) دیر لر دریده
اول دائره لر ظاهر اولسه و برنسنه به بالغ اولق (حضرت حتی عنت العین) دیر لر زمینی
اول مرتبه قازدیم که حتی منبع مایه بالغ اولدم معناسنه. واسود العین بر جلیک اسمیدر.
خفی اولیه که لفظ عین الفاظ مشترکه نک اشهری و معنی جهتندن اکثری در
و مدلولی اولان معاینک بعضی موضوع له حقیقی و بعضی مجازی اولدیفی ممارسه کتب
لفت ایدن اهل ادب عندنده ظاهر در و بز بو مقامده مشهور اولان معالرنندن
بر قاج معنی دخی ذکر و زیاده ایدرز ان شاء الله تعالی. فیروز آبادی عین اهل
بلد و اهل دار و اصابت بالین یعنی کوز دکور مک و انسان معالرنینه کلور (مابه عین)
دیر لر مابه احد معناسنه. و جریان الماء معناسنه عینان دیدکری کی. و جاعه لکن بو معنایه
عینی تحریک لغه در حسن کی. و حقیقه قبله و حروف هجاءن بر حرف که ضاد
دنصرکه مذکور اولور حلقیه مجهوره در. میدانی (هادی الشادی) نام تألیفک اواخرنده
دیدی که بنی تمیم عینی همزه دن بدل ایدوب عن و عن دیر لر ان وان موضعنده حتی
بعضیلر عینی حادن بدل ایدوب (حتی حین) موضعنده عتی حین قراءت ایدر لر انتهی
وعینها دیر لر کتب العین معناسنه و ریاسید که جمعی اعیاندر اشراف القوم معناسنه
مطرزی دیدی که اشراف قومه اعیان تسمیه اولندیفی زیر حکومتنده اولان قومی
کوروب کوز دکری یا خود قومه نسبت اشراف عین باصره کی اولدقلمی ایچوندر
ولاب و ام اولان قرینداشلره بنوا الاعیان تسمیه اولندیفی بو معنایه مبتنی در زیر ایکی
جهتدن قریاتلری اولمغه فقط لاب اولان بنوا العلاته نسبت شریفلر در و بنوا العلاتک
والدهلری بری برینه مغایر اولمغه بو اسم ایلایه تسمیه اولندیلر که علیه ضره معناسنه در.
ز محشری دیدی که برکنسنه نک حرایردن تولد ایدن اولادلرنینه دخی بنوا الاعیان
دیر لر زیر احرا ارامایه نسبت شریفلر در انتهی. و ذهب و مطلقا قبله طرفندن ظهور ایدن
و خاصه عراقک قبله سی طرفندن ظهور ایدن سحاب و شعاع شمس و کارین صوی
دوکیله جک موضع و منظر الرجل و ناحیه و نظر ایتمک و دخی نظرت الارض بعین

مقما ذکر اولان
کوز دکک معناسی
ایدی که اصابت
فی العین ایلایه تعبیر اولنور
(منه)

و منه قول الحجاج
الحسن لعینک اکبر من
آمدک یعنی شاهدک
و منظرک اکبر من
منک (منه)

(او بعینین)

او بعینین دیر لر نباتی ظاهر اولسه (وانت علی عینی) دیر لر بن سکا اکرام و سنی حفظ ایدرم
معناسنه (وصنع ذلک عمد عین او عینین و فعله عمد علی عین او عینین) دیر لر برشی جید
و یقین ایلایه ایشله سه و هو غرض عین دیر لر قریب معناسنه (وبعثنا عنا یعتاننا او یعتان
لنا او یعتننا عیانة) دیر لر بر جاسوس ارسال ایتدی که بزه خبر کتوره معناسنه ز محشری
دیدی که فلان قومده نفع و خبر واردر دیه جک یرده (فیه عین الماء) دیر لر قال الاخطل
بیت اولک عین الماء و عندهم * من الخنیفة المنجاة و المتحول * ابو حاتم سجستانی
(مذکر و مؤنث) ده دیدی که حیوانک کوزی معناسنه اولان عین لفظنک جمعی اولان
عیون و تصغیری اولان عینة لفظلرنده عینک ضم و کسری لغه و ضم افصح در کذلک
هر کله که حرف ثانیسی یا اوله اولنده ضم و کسری لغه و ضم افصح در عیوب و جیوب
و شیوخ کی انتهی (لطیفه) فتاحی نیسابوری شبستان خیالده دیدی که اول عمر که بی زر
کدران اوله تلخ اولور یعنی عمر لفظنک عینی اولماسه مر اولور بیت عینست در لغت
زرو خور و چشم و چشمه نیز * و هر چهار نیست معنی عینست * یعنی که بی زر آب رخ
و نور چشم نیست * کس را اگر چه رتبه خورشید روشنست * عصفور * طائر
معروف در که ترکیده سرچه تعبیر اولنور مشهور اولان عینک ضمی در ابن رشیق
کتاب الغرائب و الشذوذده عینک فتحی ایلده در دیدی مؤنثی عصفوره در کنیه سی
ابو الصعو. و ابو المحرز. و ابو مزاحم. و ابو یعقوب در و عصفور بر قاج نوعدر بر نوعی
بیوته مألوف اولوب سقفلرده آشیان اتخا ایدر و بر بلده نک اهالیسی بلده دن چیقسه لر
اول بلده ده عصفور قالمز و عودت ایتسه لر عصفور لر دخی عودت ایدر. و عصفور یوریمک
بلز بلکه مشی و ثوب یعنی صحرا مق ایلده در. جاحظ کتاب الطیرده دیدی که قوشلر
میانده سرچه دن کثیر الجماع قوش یوقدر که بر ساعتده یوز کره سفاد ایدر لهذا بیوته
مألوف اولان حیوانات میانده سرچه دن قصیر العمر حیوان یوقدر و کثرت سفادی
مثل اولوب (اسفد من العصفور) دیر لر ثعالی دره فاخرده دیدی که قال بعض اهل
العصر (نظم) سقیالایام الصبی اذانا * فی طلب اللذة عفریت * اصید کالبازی و لکننی
* اسفد کالعصفور ماشئت * و بر نوع سرچه واردر که تیکنک لرده آشیان اتخا
ایتمکله اکاء عصفور الشوک دیر لر ارسطوزعم ایتدی که عصفور الشوک ایلایه جار میانده
عداوة کلیه واردر زیرا حاره جرب اصابت ایتسه تیکنه سور و نوب کاهی عصفوری
هلاک و کاهی یاوریلرین و یغور طه لرین آشیانندن دوشورر لهذا عصفور مزبور جار
کور دکده باشی اوزرنده و کوزی اوزرنده ترفرف و صیحه ایتمکله جار اذیت ایدر انتهی.
و عصفور ک جمعی عصافیردر. و کتاب که مکتوب تعبیر اولنور. و ملک. و ام الرأس که ۹

۹ جوهری و فیروز آبادی
عبارتلرندن استفاد
اولان بودر که دماغدن
برقطه اوله که مجموع
دماغدن مفصل
اولوب میالرننده
بر بوقه جلد اوله
بو معنایه نظر ایلایه حکما
عندنده ثابت اولان
حواس باطنه دن مثلاً
حسن مشترکه عصفور
اطلاقی جائز اولق
ملاحظه اولنور (منه)

رأسك اعلاستند موضع دماغك كنيه سيدر كه باشك تپه سی تعبیر اولنور متنبی قلم
وصفنده دیدی که بیت نحیف الشوی یعدو علی أم رأسه ویحوی فیکوی عدوه
حین یقطع وسمار السفینة یعنی سفینه قاعدقلمی بیوک اکسری وچین فرسده ناتی
اولان عظم یعنی یومرو کوک که فرسک آلنده در که ایکی کوکدر بری صاغ وبری
صول طرفده وایکسده عصفوران دیرلر. واول اوتاددر که رحلك عیداتی جمع ایدر
جوهری دیدی که عصفیر القتب عرافیف القتبدر مقلوب در که دوه سمرنده درت
قازیق در که سمرک اگر ایاچلرینک باشنه صوقارلرها گری ایاچک باشنده ایکی
قازیق وارد در که اوقازیقلمی قایش ایله باغلرلر. فیروز آبادی دیدی که عصفور اول
ایاچ در که محفده ناک ایاچلری آندم مجتمع اولور. واول ایاچلر در که سمرک اگر ایاچلرینک
باشلرینی آنلر باغلرلر. واول ایاچلر در که دوه ناک سنای مقداری یایدقلمی سمرک
ایاچلرینی اکابغلرلر انتهى. وابل نجیب یعنی بغایه ممدوح و مقبول و کریم الاصل دوه لر
وعصفایر المنذر اول دوه لر در که بغایت نجیب اولمغه ملوکه مخصوصدر حسان بن
ثابت دیدی که نابغه ایبتیکم حسد قدر کسنده حسد ایتماش ایدم که نعمان بن المنذر
اکا کندو عصفایرندن یوز عدد دوه عطیه ایتدی جمیع مهمات ولوازمی ایله و برنوع
ایاچلر در که صورتی عصفور صورتنده در. مجدالدین دیدی که عصفایر برنوع شجر در که
اسمنده (من رأی مثلی) دیرلر عصفایر صورتنده در که فارسده چوق اولور. وجوع که اچلیق
تعبیر اولنور مخفی اولیه که میدانی سامی فی الاسامی نام تألیفنده عصفور جوع معناسنه در
دیدیکی علماء لغت کلامرینه مخالف در بلکه صاحت عصفایر بطنه ونقت عصافیر
بطنه دیرلر جاع معناسنه وجمع الامثال نام تألیفنده (صاحت عصفایر بطنه) مثلنده
دیدی که اصمعی عصفایرندن مراد امعا یعنی باغرساقلر در دیدی جایع اولان کسنده
ضرب اولنور دیدی. وجراد ذکر یعنی ارکک چکر که فیروز آبادی اصل منبت الناصیه
وفرسک آلنده اولان بیاضدن بورنی طرفنه نازل اولان اینجه بیاض وسید القوم
معنالرین زیاده ایتدی واللہ اعلم **غرب** فضا که کوموش تعبیر اولنور بعضیلر
کومشدن یایدقلمی قدح در دیدی. وخر. وشاة ده برمرضدر که اصابت ایتد که بورننک
وکوزلرینک قیللری دوکیلور غربت الشاة دیرلر قویونه مرض مذکور اصابت ایتسه
ومرض مزبور دوهده اولسه سعف دیرلر وحوض و بئر میاننده قوغه دن دوکیلن صو
وبرنوع شجر در که فارسیده سیددار و ترکیده اچقه قواوق تعبیر اولنور. واشفار عین ده
اولان بیاض یعنی کوز قیاغنک کپریک بتن موضعنده اولان آق. جوهری دیدی که
مغرب هر شیئدن ابیض الاشفار اولان در و (اغرب الفرس) دیرلر آلنده اولان بیاض

(طاعیلوب)

۹ اختری غرب و غرب
ترجہ لرندہ خطافاحش
ایتدی هم غرب وهم
غرب ترجمہ سندہ
دیدی کہ اول اوق کہ
آتلد قد نصرکہ بولغیہ
مع هذا اکثریا اخذ
وترجہ ایتدیکی
صحاحده سہم غرب
یضاف ولا یضاف یکن
ویحرک اذا کان
لا یدری من رماہ واقع
اولدی (منہ)

طاعیلوب کوزلرینده نازل اولمغه اشفاری دخی بیاض اولسه واول اوق کہ رامیسی
معلوم اولیه یقال اصابه سهم غرب و غرب اذا کان لا یدری من رماہ و یو معنایه
رائک تحریک وتسکینی لغت در فیروز آبادی ذهب وریج الماء والطين معنالرین زیاده
واللہ اعلم **ف** فرش بسط ایتک فرش الثوب فرشاً دیرلر ثوبی یایسه و متاع
یتدن مفروش اولان کہ قالیچہ وکلیم کبی کہ دوشمه تعبیر اولنور واول زرع کہ اوج
درت یاپراقلی اولوب زمین اوزرینہ منبسط اولمغه باشلیه. وصغار ابل قال اللہ تعالی
(ومن الانعام حوله وفرشاً) مطرزی دیدی کہ فرش مذکور دن مراد ذبح ایچون فرش
والقا اولنان ابل صغیره در وصغار بقر وغنہ دخی فرش دیرلر فیروز آبادی ذبحدن
غیری یه صالح اولیان بقر وغنہ اطلاق اولنور. واینجه ایاچہ واینجه خطبه دخی دیرلر
دیدی زمحشری (ما بالارض الا فرش من الشجر وهو الصغار) دیدی وفضاء واسع کہ آندہ
لانبات کثیر اوله ورجل بعیرده اتساع یعنی دوه ناک ایتلری میاننده اولان وسعة قلبه کہ
ممدوح در واکر زیاده واسع اولمغه سکیرلری بری برینہ طوقونور ايسہ اکا قبل
دیرلر کہ مذموم در فیروز آبادی کذب معناسنی زیاده ایتدی واللہ اعلم **ق** قرن
اخصله من الشعر برپاره مجتمع قیل قاموسده خصله لفظنی شعر مجتمع وشعر قلیل
ایله تفسیر ایتدی ابوسفیان روم حقننده ذات القرون دیدی اصمعی دیدی کہ مراد
قیلدن اولان قروندر زیرا روم صاحبین اوزادیرلر ایدی غیریلر دن ممتاز اولمق
ایچون (وللرجل قرنان) دیرلر ضفیرتان معناسنه. وبقر وغنم مثللو حیوانک بوینوزی
روق معناسنه. وچین یعنی وقت نوای تہذیبده هر ویدن نقل ایتدی کہ زمانہ قرن
اطلاق اولندیقی برامتی برامته مقارن ایتدیکی ایچوندر اگر چه قرن قرن لغظنک
مصدری در لکن صکره زمانہ اسم ایتدیلر. وامة محتملدر کہ امتدن مراد اول امة
اوله کہ جلہ هلاک اولوب آنلردن بر فرد قالمیه و محتملدر کہ امة بعد امة اوله و بکلیهما
فسرها فی القاموس وحديث شریفده (خیرکم قرنی) عبارتندہ واقع اولان قرندہ اهل
حدیث عظیم اختلاف ایتدیلر جربی دیدی کہ بنم عندمده صحیح ومختار اولان
بودر کہ قرن هرامه در کہ بالکلیه منقرض اولوب آنلردن اصلاً بر احد قالمیه. وعقله
یعنی اول بز کہ غده دیرلر یات پاره سی یا کوکدر کہ خاتونلرک فرجندہ اولور کہ
ذکرک دخولنه سد سدید اولور قاله فی المغرب جوهری دیدی کہ عقل وعقله فانک
تحریکی ایله خاتونلرک فرجندہ وناقہ ناک حیاسنده اولور برنسنده در کہ رجالده ادره
یعنی دبه لک منزله سندہ در واول خاتونہ عفلاء دیرلر صحاح وقاموسده قرن عقله

۹ ومعانی مذکورہ نك
جلہ سنہ نظراً فرش
لفظنك چچی یوقدر
(منہ)
نوای تہذیب الاسماء
واللغاتہ دیدی کہ
اهل لغتہ دیدی کہ قرن
رائک سکونیلہ عقلہ در
عین مهملہ وفانک
فعلہ لری ایله برأت
بارہ سندن عبارتدر کہ
خاتونلرک فرجندہ
آغزندہ چیقار وقرن
رائک فحی ایله قرنت
تقرن نك مصدری
پس کتب قہیہ دہ باب
النکاح دہ ولو وجد
احد الزوجین بالآخر
جنونا او جذاما
او برصا او قرنا
عبارتندہ واقع اولان
قرن لفظندہ قح
جائزدر مصدر اولمق
ملاحظہ سیلہ وسکون
دخی جائزدر اسم ونفس
عقلہ اولمق ملاحظہ سیلہ
لکن قح ارجح در سائر
عیوبہ موافق اولسون
ایچون زبر اسائر عیوب
مذکورہ جلہ سی
مصدردر ابن بری
قرازدن روایت ایتدی
کہ قرن عبیدر وقرن
سکون ایله نفس
عقلہ دور قح ایله عیبک
اسمیدر (منہ)

صغیره در دیومقید واقع اولغله قرن وعقله میانده عموم وخصوص مطلق اولمق
ملاحظه اولنور روایت اولندی که ایکی کسنه بر جاریه عفاء خصوصنده شریح
حضورنده مخاصمه آتدیلر شرح دیدی که جاریه بی زمین اوزرینه اوتورده لر ونظر
ایده لر که اول علت معهوده زمینه یتیمی اکر یتیمزسه عیب دکلدلر والا عیب در
وجبل صغیر که منفرداً واقع اولمش اوله یابر جیلدن منقطع اولمش بر قطعه. ودفعة
من العرق یعنی آتی بردفعه در لیجه سکرتمک جوهری حبله من عرق ۷ تعبیر ایدوب
دیدی که (حلبنا الفرس قرناً اوقرتین ای عرفناه). فیروز آبادی والطلق من الجری
دیدی که آتی بر دیزکین سکرتمک تعبیر اولنور اکیال الاعلامده طلق من جری الفرس
ودفعة من العرق دیدی وعرق ماده سنده العرق الصف من الخیل دیدی وجوهری کلامی
عرق تفسیرنده تفسیر مذکوره مناسب در. وجانب الرأس که ایکی جانبنه قی بیان وجه
تسمیه ذی القرنین قرنان دیرلر که انساندن حیوانانده بونوز اولان موضع ذوالقرنین
تسمیه سنده بیان اولنان وجوهک بری بودر که اسکندر قومی دین حقده دعوت ایتدکه
باشنک ایکی جانبنه ضرب ایتدیلر اولاً بر کره دعوت ایتدی بر قرینه ضرب ایتدیلر
هلاک اولدی حضرت الله احیا ایتدی ینه دعوت ایتدی قرن آخرینه ضرب ایتدیلر
ینه هلاک اولدی حضرت الله ینه احیا ایتدی. وسن که یاش تعبیر اولنور (هذا علی
قرن ذلك) دیرلر فلان کسنه فلان کسنه ایله یا شتاشدر یعنی اعداد ایام عمرده برابر در
معناسنه. وسکسان ییل. وحاجب الشمس که شمسک وقت طلوعده اول ظهور ایدن
جزوی. ونسانک باشلرنده اولان صاج فیروز آبادی قرن لفظنده شومعناری ذکر
وزیاده ایتدی که ذکر اولنور (الجانب الاعلی من الرأس) ومطلقاً ذوابه که زلف تعبیر
اولنور باشک ایکی طرفندن آشاغی صارقار و خاصه ذوابه المرأة و اعلی الجبل. وجکر که
نک باشک ایکی طرفنده قیل کبی اولان سنه. ومحفه اورتوسی. وشمسک جانبی.
یا اول شعاعی. وسید القوم. وکلاؤن یعنی اوتدن خیرلو اولان وچیکنمش طرفی.
ویغموردن دفعه که صاغانق تعبیر اولنور. ولده یعنی توهم که ترکیده اکیزاشی دیرلر.
وقرق ییل. یا اون. یا کرمی. یا اوتوز. یا الی. یا التمش. یا تمش. یا طقسان یا یوز
یا یوزیکرمی ییل واصح اولان یوز ییل اولمقدر زیرا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
حضرتلری بر غلامه (عش قرناً) یعنی بر قرن مقداری حیوتک تمتد اولسون دیودعا
ایتدی واول غلام یوز ییل معمر اولدی و اناج قابوغندن بو کولمش ایپ ویو کدن برپاره
که بو کولمش اوله. ورمک اسفل. وقلیمک یوزی و اوق پیکانی که بو ایکی معناده قرن
قافک ضمی ایله لغتدر. وچرخ وضع ایتک ایچون قویونک آغزینده طاشدن یاپدقلری

۲ والجمع القرون
وانشد الاصمعی. تضرع
بالاصائل کل يوم. تشر
على سنا بکها القرون
صالح (منه)

(بنا)

بنا واکر اغاجدن یا بلش ایسه اکا دعامه دیرلر. وسرمه چکه جک میل وعرفانک
اوزرینه حواله برجبل و هموار و پاک اولان طاش. واهل نجدک میقاتی که طائفه
قریب برقریه در ۹ یا خود اول وادینک جله سنک اسمی در جوهری قرن رانک قحیله
دن دیوب (اویس القرنی) اکا منسوب در دیدیکی خطاً فاحشدر زیرا اویس مذکور
جد اعلا سنه منسوب در که اسمی قرن ایدی رانک تحریکی ایله. وجدیک قارشوسنده
ایکی کوکب وبرشی برشیته باغلامق وایکی نسنه بی بری برینه اگله جک وایکی بعیری
برایپ ایله بری برینه باغلامق که اول ایله قرن دیرلر رانک قحیله کذلک اول
بعیرلرک هر برینه قرن دیرلر قرین دیدکلری کبی. وبرقاج قریه نک اسمی وقرن
الشیطان وقرنا الشیطان دن مراد شیطانک کندو امتی وشیطانک رآینه تابع اولانلر
یا شیطانک قوة وتسلیتی و ذوالقرنین اسکندر رومی نک لقبی در زیرا اسکندر
مزبور ارضک ایکی قرینه یعنی ایکی قطرینه بالغ اولدی یا خود ایکی صغیره سی وار
ایدی. ومنذر بن ماء السماء دخی ذوالقرنین دیرلر باشک ایکی قرینه صغیره لری
اولدینی ایچون ورسول اکرم علی بن ابی طالب کرم الله وجهه حضرتلرینه (انک
فی الجنة بیتاً او کنزاً وانک لذو قرنیها) دیوبوردیلر یعنی جنتک ایکی طرفی صاحبی
سن وجنتک ملکی اعظمی سن که ملک جنتک جله سنه مالک اولور سین ذوالقرنین
جمع ارضه مالک اولدینی کبی یا خود قرنیها ضمیری امته راجع در اگرچه ذکر
سبقت ایتدی یعنی سن امتک ذوالقرنینی سن یا خود امتک ایکی جلی صاحبی سین که مراد
حسن حسین رضی الله عنهما در یا خود ایکی شجه یعنی ایکی یاریق صاحبی سین باشک
قرینه که برینی عمرو بن وده وبرینی ابن ملجم یارمش ایدی وجه اخیر اصح وجوه
مذکوره در که رسول اکرم مک معجزاتندن در انتهی ترجمه اکثر ما ذکره الفیروز آبادی
ابن فارس فقه اللغة نام تألیفنده دیدی که لفظ قرن الی یومنا هذا معناسی معلوم
ومتعین اولمیان الفاظک بری در والله اعلم واحکم ﴿قصبه﴾ قصب لفظنک مفردی در که
ترکیده قامیش تعبیر اولنور مطرزی دیدی که هر نبات که آنک ساقی بوغوم بوغوم
وهر بوغمک مابینی لوله لوله اوله اکا قصب دیرلر سیویهدن روایت ایتدی که لفظ
قصباء قصب معناسنه مفرد وجهه اطلاق اولنور بعضیر قصباء اول چوق قامیش در که
منبتنده اولوب قطع اولونماش اوله وقصب ثابت اولان موضعه مقصبه دیرلر که
ترکیده قامیشلق وفارسیده نیستان تعبیر اولنور ﴿وقصبک انواعی وارد در قصب فارسی که
اندن قلم اتخاذ اولنور وقصب الشکر که رنی سیاه و بیاض وصارودر لکن بیاض
وصارو رنگلو اولان دن شکر چیقارلر سیاهدن چیقارملر. وقصب الزریره که

۹ طاقی مثلثات ده
جوهری به اقتدا
ایدوب والقرن بالفتح
میقات اهل نجد دیدی
(منه)
وقد ذکرناه وجهاله
عن قریب فراحه
(منه)

بوغوملری بری برینه قریب ولوله لرینک ایچی اوروجک آنی کبی نسنه ایله طولودر
ومضغ اولنسه دیلی بورار. مدین قاموس الاطباء دیدی که قصب الزریره نبات هندیدن
در طیب وزرره لره ادخال اولندیغی ایچون قصب الزرور تسمیه اولندی ابن سینا قانونده
دیدی که قصب الزریره نک ایوسی اولدر که بوغوملری بری برینه قریب اولوب
اوافق اوافق قیریله ولوله لری نسج عنکوب کبی نسنه لر ایله مملو اوله وسمحق اولندقد
عطر اولور اصارویه یا بیاضه مائل زمخشری اساس البلاغه ده دیدی که مقصبه کثیر
القصباء اولان موضع در که قصباء قصب نابت معنانه در ۹ و تقول قصب الخط انقذ من
قصب الخط ۷ و قصبیدن یابدقلمری منمار که دودوک تعبیر اولنور قصبه دیرلر صادق
تشدیدله جمعی قصاب در و قصاب اول منماره نفخ ایدن فی زندر آنک دخی جمعی قصاب
کلور تقول (رأیت القصاب ینفخون فی القصاب) ای الزمارین ینفخون فی المزمار انتهى
وعیونندن مجاری ماء ینابیع العین معنانه که صوصیزوب آقه جق موضع تعبیر اولنور
وهر عظم مستدیر که اجوف اوله بار مقلده هر ایکی بوغوم اراسنده اولان مدور
واجوف کوکلر کبی واکثر کتب لغته عظام الاصابع ایله تفسیر اولندی اساسده امرأة
تامة القصب دید کدنصر که دیدی که قصب الدله وایا قده اولان کوکلر در که هر بار مقده
اوچ قصبه وباش پار مقده ایکی قصبه واردر و قصبه الانف که بورون کوکلی در
وقصبه القرية وسطها جوهری دیدی که قریه نک قصبه سی وسطی وسوادک قصبه سی
مدینه سیدرو فی الأساس لاتسکن الا قصب الامصار وکنت فی قصبه البلد والقصر والحصن
ای فی جوفه فی قاموس القصبه القصر اجوفه. والمدینه. او معظم المدن والقرية
وریه یعنی آق چکرده اولان عروق که نفسک مخارج و مجاری سی وکوموشدن وغیریدن
مدور وطویل و محجوف یابدقلمری که سپسی وبوری کیی. واینجه کتاندن یابدقلمری
ثوب که قصب مصری دیرلر و مفردی قصبی در. وجواهر دن قامیش کیی یابدقلمری
نسنه. وقصب صنعاء دیرلر قصبه عقیق معنانه حدیث شریفده واقع اولدی که جبرائیل
علیه السلام رسول اکرم علیه الصلاة والسلام حضر تلرینه دیدی که (بشر خدیجة بیت
فی الجنة من قصب) هروی دیدی که اهل علم واهل لغت دیدیلر که حدیث مذکورده
واقع اولان قصبیدن مراد محجوف لؤلؤدر. ابن الاعرابی دن سؤال ایتدیلر دیدی که لؤلؤ
رطب وزبرجد رطب در که یاقوت ایله مرصع اولمش اوله. فیروز آبادی قصبه معنانه
جدید الحفر اولان قوی وبری برینه صارلمش قیلدن برپاره معالرن زیاده ایتدی
اساسده دیدی که بئر مستقیمه القصبه دیرلر کناری هموار اولسه والله اعلم ﴿کوک کفل﴾
نصیب قال الله تعالى (یؤتکم کفلین من رحته) که بعضیلر کفلدن نصیب و بعضیلر

(ضعف)

ضعف مراددر دیدیلر و فی الأساس وله کفل من الجزء ای ضعف و آت اوستنده
اوتوره میان کسنه و اوتوران کسنه یه جلس دیرلر یقال انه من الا کفال لامن الاحلاس
واول کساء که بعیرک سنامنک اطرافنه چویرلر. زمخشری شو وجهله تصویر ایتدی که
برکسانک ایکی طرفینی دو کوملیوب آندنصر که اول کسانک او کینی بعیرک کاهلی یعنی
ایکی یاغریفی میانی اوزرینه و طرف آخرین صاغریسی اوزرینه وضع ایدوب عقد
ایتدیکی دو کوم ایله سنام میاننه رکوب ایدر که اول کسایه کفل دیرلر (وا کفل البعیر)
دیرلر اوزرینه کفل وضع ایتدی معنانه ودخی (جاء متکفلاً حاراً) دیرلر بر ثوبی
یا کسای مدور و حارک ظهرینه وضع ایلسه واکر بعیرک سنای اوزرینه وضع ایدر سه
جاء متکفلاً بعیراً دیرلر و انسانک ردیفی یعنی برکسنه بردابه یه رکوب ایتدکه دابه
آردینه بندردیکی کسنه واول بزپاره سی که او کوزک بوینه بویوندورق آتته وضع
ایدلر واول بوک و قیل که دو کولد کدنصر که یرندن تازه چیق که اول دو کیلنه ناسل
وصکره تازه یرندن بته کفل دیرلر طائی مثلثانده دیدی که بر ذاتک قولینک اوزرینه
کفل دیرلر زمخشری دیدی که (لا تشربوا من ثلثة الاناء فانه کفل الشیطان) حدیث
شریفنده واقع اولان کفلدن مراد مرکب در کساء مذکورده تشبیه طریقیله اولمق
ملاحظه اولنور فیروز آبادی دیدی که اول کسنه که وقت حربده فرار ایتک قصدی ایله
عسکرک آردینه قاله اکادخی کفل دیرلر. ومثل معنانه دخی کلور واول کسنه که
مهمات ولوازی خصوصنده نفسی خلقک اوزرینه القا ایدوب آنلره بار اوله اکادخی
کفل اطلاق اولنور والله اعلم ﴿کوکب﴾ نجم که ییلدیز تعبیر اولنور و فی المثل (ذهبوا
تحت کل کوکب) متفرق اولان قوم حقتنده ضرب اولنور. جوهری دیدی که کوکب
وکوکبه دیرلر بیاض و بیاضه دیدکلری کبی و ماء کثیر وقاموسده مطلق ماء ایله تفسیر
ایتدی میدانی کثرة ایله تقید ایتدی که کوکب الشیء معظمه معنانه مینی اولمق ملاحظه
اولنور لکن ماء کثیر لفظ کوکبک معنای اولمز بلکه کوکب الماء عبارتک معنای اولور
فتأمل و محبس و ناسدن جاعت. و مسمار. و کتیبه یعنی مجتمع اولمش چوق عسکر. و کوزه
دوشن آق. قاموس الاطباء دیدی که کوکب کوزک سیاهنک اوزرینه عارض اولان
بیاضدر خواه کور مکهم مانع اولسون خواه اولسون. واول چاقیل طاشی که رنگی ارضنک
رنکنه مخالف اوله. فیروز آبادی کوکب لفظنده شو معنای زیاده ایتدی که ذکر
اولنور اول نبات که اوزانمغه باشلایه. وسید القوم. وفارس القوم. وشدة الحروسیف.
وسلاحی اولان رجل. وغلام مرهق. قاموس الاطباء غلام مرهق سمین حسن
الوجه دیدی ومانتار دیدکلری اوت که (کوکب الارض) دیرلر و (کوکب الروضة)

وفي قاموس الكوكبة
الجماعة (منه)

۹ و کتب قهیه ده ولو
اشتری اجه و فیها
قصباء عبارتی کذلک
ولو اتخذ الارض
مقصبه فالخراج علی
القاصب عبارتی معنای
مذکور مناسبدر
وقاصبیدن مراد اتخاذ
ایدن کسنه در لابن
وقامر قیلندن نسبة
صیغه سی اولور (منه)
۷ اولدن مراد قلم قامیشی
ثابیدن مراد رخ
خطی در که خط عامه ده
بر موضعدر که اکا
خط هجردیرلر رماح
خطیه اکا منسوبدر
وقصب من بورهنددن
اول موضعه کلوب
آنده بیع اولندیغی
ایچون اکا نسبت
اولندی (منه)

دیوب شکوفه سنی و (کوکب الحدید) دیوب لمعان و بریقنی و (کوکب البثر) دیوب صوینک
منبعی مراد ایدر لر و کیجه وقت حشیش اوزرینه واقع اولان قطره لر و کوکیه برقریه
در که آنده عامل اولان کسنه اها لیسنه ظلم کلی اتمکله اکا اهای بد دعا ایتدیلر اول
ساعت عامل مذکور هلاک اولدی و فی المثل (دعی دعوة کوکیه) مدین بن عبدالرحمن
دیدی که کوکب الارض حجر الطلق و هر نسنه که کیجه وقتی مضی اوله اکا کوکب دیر لر
و قاموسه دیدی که (یوم ذو کواکب) دیر لر ذو شداید معناسنه والله اعلم **کلب**
حیوان معروف و لفظ کلب هر سبع عقوره اطلاق اولنور لکن نایع معروفه استعمالی
شایع در جمعی کلب و کلاب در وکلب دخی کلور عبدک جمعی عیند کلدیکی کیبی جمع
عزیز و غریب در واکاب کلبک جمعی اولان کلب لفظنک جمیدر ابن سیده دیدی که
کلاب لفظنک جعنده کلابات دیر لر **فائده** کلاب لفظی رسول اکرم اجدادندن
برکسکه نکی اسمی در که کلاب بن مره دیر لر ایدی وجه تسمیه ده اختلاف اولندی بعضیلر
دیدیلر که کاب لفظنک مصدری اولان کلابدن منقولدر یقال (کابت العدو مکالبه
و کلاباً) یعنی دوشمن ایلله مخاصمه ایتدیم مخاصمه اتمکله ایلله پس رجل مذکور
قوی المخاصمه اولغله مصدر ایلله تسمیه اولندی و بعضیلر دیدیلر که لفظ کلاب مذکور
کلبک جمیدر پس کثره قوتدن کنایه اولور یعنی قوته بر قاج کلب قوتی جمع ایتدی ۹
تاریخ خیس صاحبی وجه اخیری اختیار ایتدی ابو الدقیس اعرابیدن سؤال ایتدیلر که
سز نیچون اوغوللریکزه کلب و ذئب مثللو شر اسماء ایلله تسمیه و غلاملریکزه مرزوق
و یسار مثللو احسن اسماء ایلله تسمیه ایدر سکر دیو جواب و یردی که بز اوغللریکزه اعدا
ایچون تسمیه و غلاملریکزه کند و نفسلریکزه ایچون تسمیه ایدر ز یعنی اوغللریکزه دشمن
ایلله مجادله و مخاصمه ایلله تقال و غلاملریکزه کند و نفسلریکزه ایچون تقال ایدر ز کلبک طبعنده
احتلام و کلبه ده حیض وارد و کلبه یعنی دیشی کوکب اولادینی قرننده التمش کوندن
زیاده کوتور من بلکه التمش و التمش کوندن ناقصده وضع ایدر و ولدلری اعمی وضع
ایدوب اون ایکی کوندن صکره کوزلری آچیلور لهذا اول کسنه که بغایه عجول
اولغله حاجتی کرکی کی تمام اولغله صبر ایتسه (عجلت الکلبه ان تلد اذا عینین) دیو اکا
ضرب مثل ایدر لر جمع ده دیدی که یعنی کلبه سریعاً وضع ولد اتمکله اولادی اعمی
تولد ایدر اکرو وضع جلده عجله ایتیه ایدی ولدلری کوزلری آچیق طوغار لر ایدی
و کلبک دماغی سائر حیوانک دماغندن زیاده بارد اولغله بغایت خفیف النوم اولوب
او یودغی وقته کوزلریک قاپاقلری بری برینه ضم اتمز و کلب لیلده او یومز و نهاده
او یور ابو احمد النسفی کیجه لده لهو و لعب ایلله او یومیوب کوندوزلرده او یومغه مبتلا
برکسکه نکی هجونده دیدی که (نظم) ینام اذا استیقظ الناس للعلی فان جن لیل

۹ امار لفظیله تسمیه دخی
بو قیادندر کو یار قاج
فیلانک قوتی جمع
ایتدی (منه)

فهو یقظان حارس **کلب** کلب الناس ینعس یومه **و یسهر طول الیل واللیل دامس**
میدانی دیدی که بر نسنه خفی اولوب انجق جز و قلیلی ظاهر اولسه اکا (کعبین الکلب الناعس)
ضرب مثل ایدر لر شاعر بر مفازه و صفنده دیدی که بیت یکنون بها دلیل القوم نجم
کعبین الکلب فی هبی قباع **خفی** اولیه که لفظ هبی هاب لفظنک جمیدر هبویه یعنی غبار
واقع اولیجی معناسنه و قباع لفظی قابع لفظنک جمیدر باشی ایچرو چکوب صاقلایجی
معناسنه قبع القنفذ دیر لر کیر پی باشی ایچرو چکسه حاصل معنای بیت بودر که اول مفازه ده
قومک قول اغوزی بر کوکب در که بغایت خفی اولمقده عین کلبه مشابه در اول کوکب توز
ایچنده دوشمش و باشلریخی اخفا اتمش کوکبلر میاننده اولدینی حالده محمد بن خلف المرزبان
(فصل الخطاب) نام تألیفنده دیدی که حرث بن صمصمه نکی بر قاج ندیم خاصی و ار ایدی
که مفارقت ایتز ایدی بر کون بعض نهنکاهده تفرج ایچون مزبور لر ایلله معاشهر دن
طشره چیتدیلر ندمادن بری بر بهانه ایلله شهر ده قالوب حرث مذکور ک حرمنه دخول
وزوجه سی ایلله ملاطفه واکل و شرب خصوصی تمام اولدقدن صکره معانقه و مضاجعه
امرینه شروع ایتدیلر بو وقته قاپوده بر کلب و ار ایدی صحرایوب مزبور لر لک ایکی سنی
دخی هلاک ایتدی چون حرث خانه سنه عودت ایتدی مزبور لر لک لاشه لرینی مشاهده
ایتدکده واقع حاله واقف اولوب بوشعری انشاء و انشاء ایتدی که (نظم)
وما زال یرعی ذمتی و یحوظنی **و یحفظ عرسی و الخلیل یخون** **و یاعجب الخلیل یهتیک**
حرمتی **و یاعجب الکلب کیف یصون** ابن عباس حضر تلری بیوردیلر که (کلب
امین خیر من صاحب خون) و کلبک عجایب طبعندن در که اهل و جاهه و جلیل القدر
اولان کسنه لره تعرض و نباح اتمز بلکه یوللری اوزرنده بولنسه یوللرندن صاویشور
واکثر یاناسدن رثیث الهیة و ضعیف الحال و سائل مثللو کسنه لره تعرض ایدر **عبدالرحمن**
جامی قدس سره السامی بهار ستانده دیدی که کلبدن سؤال ایتدیلر که سبب نه در که سز سائل
مقوله سی کسنه لره غضب ایلله تعرض و نباح ایدوب کاه داماتی بریده و کاه انباتی دریده
ایدر سز و سائر خلقه چندان تعرض اتمز سز کلب جواننده دیمشکه سائلک طبیعتی ایلله بزم
طبیعتی میاننده منافرة کلبه و مباينة عظیمة وارد بزم طبعی و فاووزرینه مجبول و قناعت
اوزره مجبولدر احسان دیده سی اولد یغمز ولی نعمتک آستانه سنده رز نانه و کسیره استخوان
ایلله قانع اولوب بر ساعت اول عتبه یی ترک اتمز و سائر قویه کتمز بلکه غرقه جودی
اولد یغمز وجود محترم بهر یوم چوب آزار ایلله وجود منی شکسته ورد وز جرایله
دروغزی خسته ایدر سه دخی بو معامله یی مجامله و بو حالی قصد تأدیه جل و حواله
ایلله مقابله ایدر ز مزبور لر لک طبیعتلری حرصله مملو و درونلری طمعدن طلو و بهر
روز در بدر در یوزه وجع و تحصیل روزه دن غیری کارلری و انباتلری نان ایلله لبریز

اولسه دخی هل من مزید نغمه سندن ماعدا کار و بار لری یو قدر و اعجب من کل عجیب
در که زمره من بوره قرع باب سوال ایله اکتفا یتیموب حاشا الهی نامیله مسمی برایکی ایات
بی وزن و قافیه بی هنجار و کلمات بی طائل کوش کدازی (انکر من صوت الحیر) اولان
آواز لریله ترنم و رفع عقیره آواز ایله تکدیر صماخ مستعین ایدر لر بزلر دخی قابل
الشرب بالشر فحوا سی اوزره پرده بیرون تبا حلا یله آنلرک فریاد و صیاح لرینه بی رولک
ایده رز شتان ما طبعنا و طبعهم مخالفه طباع غروری عداوته بادی و خصلت سیئه لری
البته تعرض و نباحه مؤدی اولمشدر بیهقی شعب نام تألیفنده دیدی که منصور تمیمی
ضریر شوایکی بیی بنمدر دیوانشاد و اکثر اوقانده قرائته اعتیاد ایتمشیدی بیت الکلب
احسن عشرة وهو النهایة فی الخساسة من نیازع فی الریاسة قبل اوقات الریاسة و کلبه
متعلق اولان بعض امثال بو مقامده تکثیر فائده ایچون ذکر اولنمق مناسب ملاحظه اولندی
ابو العباس احمد المیدانی مجمع الامثال دیدی که (کالکلب عاره ظفره) مثلی من حیث
المضرب (عیر عاره و تده) مثلی کیدر و مثلی ثانی بیاننده دیدی که عاره اهلکه معنسانه در عاره
یعوره و بعیره دیر لر ذهب به معنسانه (مادری ای الجر ادعاره) مثلنده ای الناس ذهب به
معنسانه اولدینی کی پس مثل اولک معناسی بودر که فلان کسنه بر عیردر که آنی و تدی
هلاک ایتدی موردی بودر که بر کسنه جاری محافظه ملاحظه سیله بر قاز یغه بغلامش
ایدی قورت حاره هجوم ایتدی جار قاز قده باغلو اولمغه فراره مجالی اولمدی قورت
آنی اکل ایتدی و مثل ثانیکن معناسی بودر که کلبی کندی طر ناغی اهلاک ایتدی یعنی
طر ناغنه مغرور اولمغه کندی قوی قورت ایله مخاصمه ایتدی و قورت آنی اهلاک
ایتدی کویانغی امید اولنان و تدو ظفردن هر برینه ضرر اصابت ایتدی مثلی مذکورین
کندویه معین ملاحظه ایتدی کسنه دن متضرر اولان کسنه ده ضرب مثل اولنور لر و (عیر
رکضه امه) مثلی دخی بعینه بو محله ضرب اولنور یعنی بر عیردر که آنی امی قوشدیر و ب
اکازجت و یردی با خصوص امنندن مرحمت امید ایدر ایدی ثعالی دره فاخره نام تألیفنده
دیدی که اول کسنه که آخر کسنه به ملازم اولوب اندن مفارقت ایتیه آنک ایچون (کلب
احباب کلهف) دیو مثل ضرب اولنور حکایت اولندی که ابو دلامه بر اعرابیدن یوز
تمش بش در هم استقراض ایدوب یدینه تمسک و یرمش ایدی وعده لری تمامنده اعرابی
من بورکابو ابو دلامه بی تضییق ایتدکه ابو سعید بن سلم حضور یند بر تذکره تحریر
ایدوب استمداد ایتدی صورت تذکره بودر که ذکر اولنور (نظم) اذا جئت الامیر
فقل سلام عليك و رحمة الله الرحیم و اما بعد ذاك فلی غریم من الاعراب جدد
من غریم غریم لازم لفناء داری لزوم الکلب اصحاب الرقیم له مائة علی ونصف
هدی ونصف النصف فی صک قدیم دراهم ما انتفعت بها و لکن وصات بها

(شیوخ)

شیوخ بنی نیمیم و دخی خلفاء عباسیهدن معتصم سکنجی خلیفه ایدی دعبل آنی هجو
ایدوب مثل مذکور ایدر ایتدی و دیدی که (نظم) ملوک بنی العباس فی الکتب سبعة و لم
تأتانی ثامن لهم کتب کذاک اهل الکلهف فی الکلهف سبعة کرام اذا عدوا و ثامنهم کلب
نواهی (خسته المتخیرین) نام تألیفنده مثل مذکور متعلق بر لطیفه ایراد ایتدی بعینه کندو
عبارتیه حرفا بحرف نقل اولنور که بودر اول وقت دا کیم فقیر خسته غه تتبع قیلیم
بر داستانده حضرت شیخ نظامی و میر خسرو دهلوی و اول حضرت مداح لبغ لاری دا ۹
اوز و منی اخلاص و نیاز مند لبغ بوزی دین آلا رغه تابع و بیروت و توب سخن کذار لبغ واقع
بولوب تور که بیت کلهف فنا یجرا آلا بولسا کم من هم اولای رابعهم کلبهم اول
اول و جورده مولانا ساغر داغی ۷ بو مشوی غه بیر نیجه بیت تتبع قیلیب ایردی و بو فقیرینی
مخاطب قیلیب بیر مقصود اداسی دا بو نوع بیر بیت آیتب ایردی کیم بودر بیت میر که گفت
رابعهم کلبهم یافته فیض سخن از قلبهم فقیر غا اوقو غاندا بو بیت قه مطایبه یوزی
دین آیتیم که از قلبهم ترکیبی دا از عربی دا من معنیسی بیلا ددر من حروف جاره در دین
دور مدخولین مجرور قیلور و بو ترکیب دا اوز علمین قیلیسا قافیه غلط بولور مولانا
ساغری مونداق جواب بیردی کیم باقی یوقتور نوادر الافاق نام کتابده بر لطیفه
ایراد ایتدی اگر چه مانحن فیه دن دکلدر لکن لطیفه مذکوره یه قریب اولمغه
بو مقامده ذکر مناسبت ملاحظه اولندی بودر که ذکر اولنور حکایت اولندی که
دعبل نام شاعرک بر دوستی و ار ایدی که کندو ز غنجه شاعر عذیم المثل ایدی که همیشه
انشا ایتدیکی بر بیت ده برایکی غلط ایدر ایدی بر کون شو بیی انشاء ایدوب دعبله عرض
ایتدی که بیت بودر بیت ان ذال حب شدید لیس نخبه الفرار و نجامن کان لا یعشق
من ذل المخازی دعبل دیدی که ای صدیق سخن کذار تعیر من کور میان شعرا ده نامقبول
وبی هنجار در زیر بیت اولک آخری راء مهمله و ثانیکن آخری زای مجمه در صدیق
من بور دیدی که زای مجمه یه نقطه وضع ایتدکه مهمله اولوب بیت اولک آخرینه
موافق اولسون دعبل دیدی که بو محذورک دفعنه بر خوردار اول چاره بولدق مستفید
اولدق بیت اولک آخری صرفوع و ثانیکن آخری مجرور در بو محذورک چاره سی
نه در صدیق دیدی نه عجب احق سین بن دیرم که نقطه وضع ایتدسن انجم ایدیم
دیر سن والله اعلم و دخی احسان مقابله سنده اساءت ایدن کسنه حقه ده (کلب طسم)
دیو ضرب مثل ایدر لر و طسم عadden بر قبیلده در که جمله هلاک و منقرض اولدیلر که
قبیله من بوره نک برکلی و ار ایدی که رعایتده دقیقه فوت ایتد لر ایدی دشمنان لری کلب
مذکورک نباح و آوازی ایله قبیله من بوره یه استدلال و قتل عام ایله استیصال ایتدیلر
کذاک عربدن بر قبیلده نک بر اقص نام برکلی و ار ایدی قبیله من بوره دشمنان دن فرار

۹ سراد عبدالرحمن
جای قدس سره السامی
در (منه)
۷ ماصر لرندن بر شاعر
مشهور در که مثلا
جای حضرت لری ایله
مطایبه و ملاطفه لری
مشهور در (منه)

ایدوب بر اقص مذکور آنرا یله بیله ایدی آنک صد اونباجی ایلہ استدلال ایتدیلر و قبیلہ
بی بولوب جلة اهلک ایتدیلر لهذا (علی اهلها بر اقص تجنی) دیو کفران نعمة ایدن کسنه
ایچون ضرب مثل ایدر لر و بعض علماء ادب شو و جهله روایت ایتدی که طسم دن بر کسنه
بر کلبی صیده صالح اولور ملاحظه سیله اطعام و اسقاء ابن ایدر دی بر کون کلب مذکورک
طعامنی تأخیر ایتش ایدی کلبک یانه وارد قدہ صیحر ایوب اول کسنه بی هلاک ایتدی
لهذا احسان مقابله سنده اساعت ایدن کسنه حقنہ (سمن کلبک یا کلبک) دیو مثل
ضرب ایتدیلر و دخی (جوع کلبک یتبعک) مثلی دخی بو مقامده ضرب اولور قال
مالک بن اسماء بیت هم سمنوا کلبا لیا کل بعضهم و لو ظفروا بالخرم لم یسمنوا الکلبا
و دخی بر کسنه شدة جوعدن بغایت مضطرب اولسه اول کسنه حقنہ (اجوع من کلبه
حومل) دیو ضرب مثل ایدر لر و حومل عرب بدن بر خاتونک اسیدر که کندوی حراست
ایچون کیجه وقتی بر دیشی کلب حفظ ایدوب انی آج طو ترایدی و کوندز اولد قدہ قاپودن طشره
طرد ایدر ایدی کلب مزبور زیاده جوعدن بر کیجه قری وقت طلوعنده مدور کوروب
رغیف اولمق ملاحظه سیله بر ایکی کره آتدی (قد بنج الکلب القمر فیلقم الحجر)
فحواسی اوزره بر ایکی دفعه نباح ایتدی کوردی که دست رس ممکن دکل شدة جوعدن
کندی قویروغنی بالتام کل ایتدی قال الشاعر بیت کمرضیت جوعا و سوء رعایة
الکلبتها فی سائف الدهر حومل و دخی سفیه و فرومایه اولان کسنه یه کلب
الناس دیر لر قال بعض السلف (الغیة ادم کلاب الناس) و قال الشاعر بیت لکلب
الناس ان فکرت فیده اشد عليك من کلب الکلاب و دخی اول کسنه که بر قاج رفیقک
یانلرینه قوشیلوب آنلرک فضلہ طعما یله تعیش ایده که ترکیده کا کدی تعبیر اولور آنک
حقنہ (کلب الرفقه) دیو ضرب مثل ایدر لر ریاشی حکایت ایتدی که بر کسنه سفر مراد
ایدوب ذوالرمه نک بر ادری اولان هشام ایلہ مشاوره ایتدکه هشام دیدی که معلومک
اولسونکه اکثر یاسفرده اولان رفقا نک عندند بر کلب اولور که آنلرک فضلہ طعما تنزل
و فضولق ایدوب امور لرینه قاریشور امدی اکر سن کلب رفقه اولماغه قاد اولور سک سفر
ایلہ که مبارکدر و دخی اول فرومایه که کندو کی بر فرومایه ید انتساب ایتدکه فرومایه لکی
مضاعف اوله آنک حقنہ (کلب الحارس) یعنی پاسبان کلبی دیو مثل ضرب ایدر لر
حکایت اولندی که ربیعه نام بر کسنه امیر ایکن معزول اولوب ایام عن لنده ینه امیر اولمق
ملاحظه سیله بعض فرومایه وزیر اید انتساب ایتش ایدی شاعر آنی هجو ایدوب دیدی که
بیت من لم ینق عبر الزمان و صرفه فلیس معتبرا بهذا البأس هذا ربیعة فاعرفوه
باسمه کان الامیر فصار کلب الحارس و دخی بر کسنه حلقه کرامه داخل اولمغه
استعدادی اولماغه مجلس لرندن بعید بر موضعه جلوس ایتسه فلان (فی مزجر الکلب)

و دخی اول کسنه که
بر امر شیده مصادف
اوله نک حقنہ القی
است الکلبه دیر لر
روایت اولندی که
مالک رها تحت
تصرفنده اولان اهل
بلادک جهله آنلر بی
سویند یروب امر
ایتدی که هر کس آتشی
هلاک اولمش دیشی
کلبک دیرندن اخذ
ایدلر پس جز مکاده
اولماغه اکثر اهل
بلده پریشان اولدیلر
(منه)

دیر لر فلان کسنه لثیم در معناسنی مراد ایدر لر (فلان فی صف النعال) دیدک لری
کبی یعنی فلان کسنه کلب زجر و طرد اولد قدہ طوره جفی موضعده طورور
کذلک فلان کسنه پاپوشلقده طورور مبهج نام کتابده دیدی که (الکریم فی مرکز
القلب و اللثیم فی مزجر الکلب) و دخی ریح الکلب دیوب رایحه خبیثه ده ضرب مثل
ایدر لر قال الشاعر فی هجو امرأة بیت ریحها ریح کلاب هارشت فی یوم طل
و لهاریق کریه مثل صحنه بخل یعنی معهوده نک قوقوسی یغموری کونده بری
بر یله طلاشش کلاب رایحه سیدر و آغزینک صوبی اول مرتبه کریده در که سرکه ایلہ
بشمش یالق پیغمبسی کبی ۹ و قال آخر یهجور جلا بیت یزداد لؤما علی المدح کا
یزدادنن الکلاب فی المطر ۷ و فی مثل آخر (فلان الکلب) زیرا کلبک طبیعتی
انسان ایلہ الفت اوزره در والفت خصوصنده کیدین زیاده در زیرا کلب انسانه مألوف
اولور و کدی مکانه مألوف اولور قال الشاعر فی هجو رجل بیت هو الکلب الا ان
فیه ماله و سوء مراعاة و ما ذاک فی الکلب و فی مثل آخر (ابول من الکلب) مخفی
اولمیه که رواه امثال مثل مذکورک تفسیرنده اختلاف ایتدیلر بعضیلر بولدن مراد
نفس بول معروفدر دیدیلر و بعضیلری بولدن ولد مراددر دیدیلر یعنی فلان کسنه نک
اولادی کلبک یاوریلرندن چوقدر عرب بول دیر لر ولد مراد ایدر لر روایت
اولندی که عبدالملک بن مروان واقعه سنده کندوی شویله کوردی که رسول اکرمک
مسجد شریفنک محرابنه درت کره تبول ایدر بو واقعه هائله بی تعبیر ایچون ابن سیرینه
مراجعت ایتدی ابن سیرین برور قیاریه یازوب ارسال ایتدی که اکر بو واقعه صادقده
ایسه سنک اولاد کن درت کسنه محرابده قائم اولوب هر بری سندنصکره سنک
مقامکده خلیفه اولور فی الحقیقه عبدالملکک صلبندن درت کسنه خلیفه اولدیلر و ولید
وسلیمان و یزید و هشام قاضی عیاض شفا نام تألیفنده دیدی که مغرب زمینده ابراهیم
فزاری اکثر علومده ماهر شاعر ایدی لکن زندقه ایلہ مشهور و حاشا حضرت الهی
ورسل کرامی استهزا ایتدی کرکی کبی معلوم و مضبوط اولمش ایدی فقهاء قیروان
قتلی ایچون افتا ایتدیلر پس قتل ایتدیلر بعده باشی اشاغی بر ایکی کون صلب بعده
ایند یروب احراق بالنار ایتدیلر چونکه داره صلب ایتدیلر قبله طرفندن یوزی جانبی
متحول اولوب بر کلب کلوب قانی یلامغه باشلادی یحیی بن عمر رضی الله عنه دیدی که صدق
رسول الله صلی الله علیه وسلم (ان الکلب لا یبلغ فی دم مسلم) انتهى و لنختم الکلام فی الکلب
بهذه القصة الجحیمة و لنشرع فی المقصود و مسمار قائم السیف یعنی قلیچک قبضه سنده
قائد قلری دمور چیوی و ذکر منک قطبنک باشنده اولان دمور و دیواره طایق ایچون

۹ و سنورده فی خلال
الترجة و ذکرناه هنا
ایضا للناسیة التي
تقتضی ابرادها (منه)
۷ یعنی بر مرتب لثیم در که
شاعرانی مدح ایچون
قصیده لر انشا ایتسه
لثیمکی متزاید اولور
(منه)

وضع اولان اغاج و برنوع تیکنلو اغاج که ام کلب دخی دیر لر و اول اگری دمور یا اغاج که سقا طولومنی کا آصار. جوهری اول اگری دمور که سمره قاقوب مسافر اولان کسنه اکابعض مهماتی آصار تعبیر ایتدی که اکثر مسافر اول اگری نسنهیه مطهره و سفره سنی آصار. و بر قبیلہ نک اسمی اکثر کتبد کلب قضاء دن بر قبیلہ در دیو واقع اولدی فیروز آبادی کلب لفظنده شو معنای زیاد ایتدی که ذکر اولنور. اسد که کثیر الاسماء والکنی اولان حیواناتند که حتی علماء لغات آنک التی یوز او توز عدد اسمی ذکر ایتدیلر و بر قاج نوعی وارد در اسطودیدی که بن برنوع اسد کور دم که یوزی انسان یوزینه مشابه و سر پا جسدی بغایه قرمز و قوی ریغی عقرب قوی ریغی کبی آردینه اگری محتمل در که ورد اسمیه تسمیه اولان اسد نوع مذکور اولده و برنوعی دخی وارد که صغیر بونوزی کبی مقداری بر قاریش بونوزی وارد کمال دمیری دیدی که طبایع حیواناتده تکلم ایدن کسنه لر دیر لر که اسد ک مؤثی بطن واحدده فقط بر ولد وضع ایدر که حس و حرکتی یوق برات پاره سی کبی اوچ کون آنی حفظ و حراست ایدر بعده والدی کلوب اولات پاره سینه بر قاج کره او فورر حضرت حضرت الیهک امریله حرکت کور و تنفس ایتکه باشلار و هر عضوی ظاهر اولور بعده والده سی کلوب امنی رو کوزلری طوغدینی کوندن اون کون مرورند نکره آچیلور و آتی آی مرورندن صکره والدی کا اخذ صید و کسب معاش تعلیمه شروع ایدر لر و بغایه علو همت ایله موصوفدر لهذا کلبک ایچدیکی صودن فضله سنی اصلا ایچمز قال الشاعر (نظم) واترک حبا من غیر بعض * ولكن کثرة الشراء فيه * اذا وقع الذباب علی طعام * رفعت یدی ونفسی تشیه * وتجنب الاسود و در و دماء * اذا کان الکلاب یلغن فيه * وأغزینک ریقی بغایه قلیل اولغله بنجره مبتلادر و حق سبحانه و تعالی آند فرط شجاعت و فرط جبن جمع ایتددر لهذا خروس صدا سندن و طشت آوازندن و کدین بغایه خوف ایدر و آتش کور سه حیران اولور و هر نه قدر آج و غضبناک اولسه حائض اولان خاتونه تعرض ایتمز و اسده متعلق بعض امثال خلال ترجمه ده مذکور اولغله بومقامده تعرض اولندی. و وادیده صونک زیاده اولمه سنک اولی. و برنوع بالی و کلب اصغر و کلب اکبر دید کبری کو کبلر. و قد یعنی قایش تعبیر اولان اوزون دری پاره سی و اول قرمنی تاصمه که دری بی دیکه کده ایکی طرفنه وضع ایدر لر (کلبت المزاذه) دید کبری بومعاندن مأخوذ در و فرسک ظهیرینک وسطنده اولان خط (استوی علی کلب فرسه) دیر لر اول خطک اوزرینه رکوب ایتسه. و آنه رکوب ایدن کسنه نک چیزمه سنک او کجسته قاقه قلیری انچه دمور که عربی ده مهماز دخی دیر لر و عامه تحریف ایدوب

مطاب

فی بیان عجایب الاسد

(ماهیز)

ماهیز دیر لر. و قلیچک قبضه سنه استحکام و یر مک ایچون صار دق قلیری تاصمه و هر نسنهیه استحکام و یر مک ایچون ایتد کبری شیء والله اعلم * لحن * ترجیع الصوت یعنی اصوات مصنوعه احداث و ترنم ایتک که لحن اغایدن مأخوذ در جمی الحان و لحن کلور و فی الحدیث (اقرأوا القرآن بلحون العرب) و فهم ایتک لحن. بحجته دیر لر فهمها معنای لهدا عواقب اموره عالم اولان کسنهیه لحن دیر لر اساس ده دیدی که فلان لحن فی حجه دیر لر انی فهم ایدوب هر نه جهتی مراد ایدر سه حجتی اکا عرف ایتکه قادر معنایه یقال فلان لسن لحن لحن. و کلامک معنای قال الله تعالی (ولتعرفهم فی لحن القول) ای فی فحواه و معناه. و اعرا بده خطا ایتک. و اول کسنهیه قراءت ایتد کده اعرا بده چوق خطا ایده اکالخان و لحنه دیر لر. و لغة و فی الحدیث (تعلموا الفرائض والسنن واللحن کما تعلمون القرآن) و ایما لحن له دیر لر فلان کسنهیه بر کلام تکلم ایتدی که فقط معنای اول کسنهیه فهم ایدوب غیر بلر فهم ایتسه زحشری عبارتندن منفهم اولان بودر که لحن لفظنک اصل معنای میل ایتد کدر و معانی مذکور جلة بومعاندن مأخوذ در شبستانده دیدی که لحن نحل دست که در ادرار هم غسل و هم لسع از کردش او حاصل بیت نغمه نغمه نمودر پیکر * نه که غم در میان اوست زشر * والله اعلم * لقوة * انسانک یوزینه اصابت ایدر بر مرض که صاحبیه ملقو دیر لر و عقاب کده اکثر یا اثی به اطلاق اولنور. و سریع الطیران اولان عقابه دخی دیر لر جمی لقاء در ابن ظفر دیدی که عقاب بر طیر حیدر البصر در لهذا (ابصر من العقاب) دیو ضرب مثل اولنور و مؤثنه لقوه دیر لر لامک قحقی ایلله بطلیوسی ۷ دیدی که لقوه لامک قحقی و کسری ایلله عقابدن سریع الطیران اولاندر ابو عیسیه دیدی که عقابک اثی سنه لقوه دید کبری آغزینک ایکی طرفی واسع اولدینی ایچوندر و کثیره الحبل یعنی چوق حامل اولان خانون مخفی اولمیه که اکثر کتب لغتده لقوه سریع القاح اولان ناقدیه. و سریع الحبل اولان خاتونه اطلاق اولنور دیو واقع اولدی میدانی سرعت مقامنده کثرة ذکر ایتدیکی سریعا حاصل اولمق کثرة حلی مستلزم اولدیغنه بناء اولمق ملاحظه اولنور زحشری اساسده (لقوة صادقت قیدسا) مثلنک تفسیرنده دیدی که لقوه اول طروقه در که ماء فحلی سریعا تلقی ایدر و قییس اول فحل در که طروقه بی سریعا القاح ایدر یعنی کثرة ضرابه محتاج اولمیه مثل مذکور چوملک قباغینی بولدی و کرکی کبی خصمنی شمدی بولدی دیمه جاک یرده ضرب اولنور. و دلو واسع و الله اعلم * م * ملح * که معروفدر که آنکله طعام اصلاح اولنور که طوز تعبیر اولنور و مذکور مؤنث استعمال اولنور لکن تأیث اکثر در و ماء مالح یعنی طوزلو صو و ملح الماء ۷ دیر لر اگر صو

یعنی نغمه صور تا نغمه در
اگر میانه شردن غم
اولیه ایدی زیرالفظ
نغمه ده لفظیکه ایچنده
غم لفظی وارد (منه)

۷ منسوب الی بطلیوس
مدنه بالاندلس
(منه)

۷ من باب حن
(منه)

وسایاتی مایه‌تعلق بالمخ فی مواضع من الزجاء لله تعالى (منه) ۹ ابن الانباری زاهر نام تأییدیه ابراهیم بادن نقل ایتدی که عرب
ملح و نار ورماده تعظیم ایدر لر و ملح خصوصاً صندمه ملح فلان علی رکتبه (۱۰۴) دیرلر که الله ایکی قول وارد قول اول

بودر که یعنی فلان
کسینه حق رضای
محافظه ایتدیوب ضایع
ایدر که آنک ضایع
ایتدیکی نسنه لک الک
ادنامی حق رضاعدر
رکتبه می اوزرینه ملح
وضع ایدن کسینه کی که
ای اذنی بهانه ایله بریشان
ایدر قول نای بودر که
یعنی فلان کسینه
می الخلقدر اذنی
نسنه دن غصبه کلوب
صحنه ایدر دیزینه ملح
وضع ایدن کسینه اذنی
بها ایله ملح بریشان
ایتدیکی کی قال المسکین
الدارمی بیت لا تألهاها
من امة ملحها موضوعه
فوق الرکت انتهى
معلوم اوله که زحشری
فلان ملح علی رکتبه
مثلی شدید الخصومه
اولان کسینه دضر
اولنوردید که نصکره
دیدمی مکن داری
کندوی لوم ایدن ضحابه
کثیر الخصام اولان
حقنه دیدمی که لا تألهاها
البیت و میدانی بیت
مذکور می شمع معانسه
اولان ملح افطنه شاهر
ایراد ایتدی قسم اسماده
ذکر اولندی (منه)
۷ زحشری مصراع
اولی بووجه اوزره
تفسیر ایتدی که مؤث
ضمیری ناقیه راجع
اوله و مصراع نای ده
بسط ضمیری بزم

استخراج اوزره ناقیه راجع اولور لکن زاهر ده بیت مذکور می شود وجه اوزره تفسیر ایتدی که یعنی بن رجاء ایدر که (الهدی)
سنه ناهلر که لینی و سنه جلد کن نایت هن الدن بریشان و مکدر ایکن بسط ایدوب سموردیکو کوزک حقوقی حفظ ایدره سنه (منه)

ابوعبید قاسم بن سلام دیدمی که لفظ مسیح کلام عربده ایکی معنایه اطلاق اولنور بری مسیح دجال که مسوح احد العینین و لفظه
مسیح اطلاق اولندی مسوح معنایه و بری (۱۰۵) مسیح عیسی علیه السلام که اصل مسوحه عربانی ده مشیحا ایدی شین مسیح ایله چون
عرب آتی تریب

الهدی تسمیه اولندی و دجال دخی حضرت الالهک امریله احیاء موتی ایده جکدر
پس اکام مسیح الضلالة دیدیلر یعنی احیاء موتی ایتدکری ایچون هر برینه مسیح اطلاق اولنوب
بری برندن قید اضافی ایله ممتاز اولدیلر مجد الدین فیروز آبادی مشارق الانوار
شرحنده عیسی به مسیح تسمیه سی ایچون الی وجه ذکر ایتدی. و عرق و فی الاساس
تقول فلان اذا ذکر نزول المسیح رشم جینه بالمسیح. و عرقه مسیح اطلاق اولندی
عادتا ال ایله سیلندیکی ایچون اولمق ملاحظه اولنور و اوزرنده نقشی اولمیان درهم
اعمی دیدمی که مسیح کوموشدن بر قطعه و درهم اطلسدر. خفی اولمیه که اطلس
عبارتندن مفهم اولان بودر که درهم مذکور دن نقشی سیلنش درهم اوله زیرا
ذنب اطلس تویی دو کولش ذنب معانسه در و طلس محومعانسه در اگر چه مطلقا
نقشی اولمبوب ساده اولان شیده استعمالی شایعدر فلک اطلس دیدکری کی. و ذراع
که ارشین تعبیر اولنور ۷ عامه تحریف ایدوب آرشون دیرلر ذراع آله مساحه
ارض اولمغه مسیح اطلاق اولندی مجازا و کثیر الجماع اولان کسینه که ماسح دخی دیرلر
و فی الاساس و من المجاز مسیح المرأة جامعها مثل مسها و منديل خشن و فی القاموس
المنديل الاخشن یعنی زیاده خشوتی اولان پیشکیر مثل و بز و مسیحه لفظنک جچی که
شعر معانسه در تمره و تمر کی و اکثر کتیده ذوابه ایله تفسیر اولندی. فیروز آبادی مسیح
لفظنده شو معنای زیاده ایتدی که ذکر اولنور صدیق و یاغ مثل و نسنه ایله یاغلاش
کسینه و کثیر السیاحه و مسوح الوجه یعنی قاشی و کوزی اولمین کسینه و کذاب و الله اعلم
بالصواب (مسح) جار و حشی که فرا و جار و حش و عیر دخی دیرلر و عیر لفظی
جار اهلی به دخی اطلاق ایدرلر ترکیده یابان اشکی تعبیر اولنور حیوان و حشی در و میان
خلقه اولان چاره اهلی دیرلر که مؤثی حارة در که و کینه سی ام محمود * و ام تواب
* و ام نافع * و ام وهب در و جار و حشی انثی سی خصوصاً صندمه عظیم الغیره در هر کر
یانندن آیرلمز و جار و حشی نوعنک عجایب احوالندن بری بودر که اگر دیشی سی
ارکک ولد طوغور رایسه ارکی کلوب اول ولدک خایه لرخی دندانلری ایله چکوب قوپار
و والده سی هزار حیل ایله آتی تخلیص ایدر و یانندن ایرلامسی ایچون ولدک بر یاغنی
قیرار و بویوب کندوی والدندن تخلیصه قادر اولنجیه دک امریروب یانندن آیرمن
حریری اون اوچنجی مقامده ولد مذکورک یاغنی قیریلد یغنه تلمیح ایدوب دیدمی که
یارازق النعاب فی عشه * و جابر العظیم الکسیر المهیض * آخ لنا اللهم من عر ضه *
من دنش اللوم نقی رخیص * یعنی آشیانه سنده بچه غرابه رزق و یرن ای رازق بیچون
و شکسته اولان استخوان جبر اولند قدده در ست اولد قد نصکره ینه شکسته اولان استخوانی

مصراع اولک معنای تریجه مزک بر حله کردی کی (۱۴) (ب) بیان اولفشد (منه) وجه تخصیص بودر که برکوک قیریلوب
جبرار لسه صاغلد قد نصکره ینه تیرسه آتی ینه جبرایککه بغایت امر عیردر (منه)

ایتدیلر معنی دن و لفظه
بدل ایتدیلر هکذا نقله
ابن الانباری فی کتابه
المسی بالزاهر (منه)
و دجاله دجال تسمیه
اولندی فیک و جهنده
دیدمی دجل البعیر
دیرلر بعیرک جمع جسدی
قطران ایله یاغلاشه
دجال دخی جله روی
زمینی سیاحت ایتدیکی
ایچون دجال تسمیه
اولندی و دخی دجل
دیرلر کذب معانسه
دجال دخی کذاب
اولمغه بواسطه تسمیه
اولندی و دخی دجل
تدجیلا دیرلر التون
ایل یالدر ایتده دجال
دخی باطلی ستروحق
صورتنده کوستردیکی
ایچون یاخود جال دن
مأخوذ در مرقین
معانسه دجال دخی
روی زمینی تلویث
ایتدیکی ایچون دجال
دیدیلر یاخود رفته
عظیم معانسه اولان
دجاله دن مأخوذ در
و دخی ترکیده درهمه
و دوشر مه تعبیر اولنان
قومه دجل الناس
دیرلر و دجالک اتباعی
دخی دجل الناس
قیلنددر (منه)
۷ ارش فارسیده بیلک
تعبیر اولنان عضودر
(منه)

جبر ایدن ای حکیم لایزال سن بزه اول کسینه بی ارسال ایله که آنک عرضی چرک بخندن
پاک و مغسول اولمش اوله تابزی رزق ویرمکه مسرور ایلسون. و چار وحشی ایکی
یوزیل مقداری معمر اولور. ابن خلکان یزید بن زیادک ترجمه سی خالانده دیدی که
عسکری طائفه سندن برکسینه خبر ویردی که شام قریه لرندن جرود نام قریه حواله سینه
نزول ایتدی که ول اطرافده چار وحشی بغایت چوقدر بر قاج چار شکار ایدوب
برخی طبع واکل ایچون تمام برکون و برکیجه ائینه آتش یاقدیق بروجهله یو مشامدی
ایچیمزدن بری قلقوب چار مزبورک باشینی الله آلوب نظر ایدرکن قولاق لرنده
بر تمغا اثری کوروب دقت ایتدکه کوردی که بهرام جور لفظی ایله تمغا اورولمش ابن
خلکان دیدی که مذکور قولاغی با که کتور دیلر نظر ایتدم کوردمکه کوفی خط ایله
بهرام جور لفظی ظاهر و بهرام جور ملوک فرسندن بر ملکدر که رسول اکرمک
بعثندن چوق زمان مقدم ایدی وعادی بو ایدی که هر وحشی حیوان که صید اولنه
کندی اسمیه قولاغنه تمغا اوروب اطلاق ایدردی و چار مزبور تمغا اورلمزدن اول
قاج بیل معمر ایدی آنی حضرت علام الغیوبدن غیری کسینلر بلز و تمغا وضع اولندیغی
کوننن ذکر و مرور ایدن وقعه یه کلنجه تخمینا سکر یوزیل مرور ایتشدر * ابن وحشیه
وا کثر اهل تجربه دیدیلر که حضرت الله چار وحشی نک کوزنده بر خاصه عجیه
وضع ایتدی که آنک کوزینه نظر ایتک حجت عینه سبب و کوزه قره صونزولنی منع ایتدکه
تأثیر عظیمی وارد و الله علی کل شیء قدیر. و لسان و فأس اللجام که ترکیده گم دماغی تعبیر
اولنور. و مبردیغی اکه و دور پی دیدکلری آله ۷ و مطر جود که ایری قطره لو چوق
یغور تعبیر اولنور. و مطهر نک آغزی. و منجل یعنی اوراق. و جلاد که اقامه حد و دایر
ضرب و قطع بدو قتل مثللو. و ساق نشیط یعنی اول ساقی که همیشه کشاده رو و چاپک که آندن
بزم اصطلاح زده سبک روح ایله تعبیر اولنور که کران جان مقابلی در. و رجل شجاع که
یا لیکر دوشمنه هجومه جرات ایدر. و برقات بو کولمش ایپلک در زیلرک خیاطه ثوب ایچون
بو کدکلری صاب کی. و بو کولمش ایکی ایپلکی بریره کتوروب یند بو کسه لر اکامبرم
دیرلر. و عزم صارم یعنی اول عزیمت که مصمم و مجزوم اولوب صاحبی آندن رجوع ایتیه
و یند دن ایتدکلری ثوب جوهری دیدی که سحر ثیاب یندن بر بیاض ثوب در که
پنبدن ایدرلر و فی الحدیث (کفن رسول الله صلی الله علیه و سلم فی ثلثة اثواب سحولیه
کر سف) که سحول ینده بر موضعدر ثوب مزبور اول موضعده منسوبدر. فیروز آبادی
مسجل لفظی ایچون بر قاج معنی زیاده ایتدی که ذکر اولنور منحت یعنی اول دموور که
آنکله اغاجه نقش ایدرلر اک دمووری تعبیر اولنور. و لجام که سحرال دخی یرلر

۷ واکه دن دو کیلان
خرده اجزایه سخاله
دیرلر براده دیدکلری
کی (منه)

(و خطیب)

و خطیب بلیغ و فی الاساس خطیب مسجل و لسان مسجل جعل کلمبرد و تقول اذا ركب
فلان مسجله اعجز الاعشى و مسجله اولدن مراد قریض و ثانیدن مراد اعشی نک تابعی
بر شاعر در زیر هر شاعرک بر تابعی وارد و مسجله اعشی نک تابعنک اسمیدر. و اول ایکی
حلقه که بری برینه کچوب لجامک ایکی جانبده اولور. و صقالک بر جانی یا عذارک
اشاغی سندن صقالک مقدمه و ارنجه که هر عذارده بر مسجل اولور. و سخاء کامل. و ثوب نقی
والله اعلم * مولی * ناعر که معین تعبیر اولنور. و ابن العم و فی الزاهر قال الله تعالی (یوم
لا یغنی مولی عن مولی شیئا) ای لا یغنی ابن عم عن ابن عمه. و الموالی بنو العم. و الخلیف که ایکی
قوم بر بریه معاهده و مخالفه ایتسه لر اول قومدن هر بری آخره نسبت ایله خلیف اولور
۹ و سید ضحاک دیدی که سید حکیم و متقی و حضرت الله حضورنده وقع و اعتباری اولان
کسینه لر اطلاق اولنور ابن الانباری دیدی که سید اول کسینه در که خیر خصوصنده کندو
قومنه تفوق ایتش اوله بعضیلر سید اول کسینه در که حسن الخلق اولمغه خلق آندن
حشود اوله لر. و رئیس القومه دخی سید دیرلر و زوج المرأیه دخی دیرلر و سید مالک
معنانه دخی کلور یقال فلان سید الجاریه ای مالکها و الله اعلم و معتق. و محب و متابع
یعنی بر کسینه نک تابعی که جمعی توابع و اتباع کلور. و چار که قوم شو تعبیر اولنور و ولی یعنی
اول کسینه که آخر کسینه نک هر امورینی کوروب کوزه دوبا کا صاحب چیقہ قال الله تعالی
(ذلک بأن الله مولی الذین آمنوا و ان الکافرین لا مولی لهم) و فی الحدیث (ایما امرأه
تزوجت بغیر اذن مولیها فنکاحها باطل) و اندیم مصاحب تعبیر اولنور. و اکثر استعمالی
شرب شرابده مصاحب اولانده شایع در جوهری دیدی که نادمنی فلان علی الشراب
فهو ندیمی و ندمانی. و منادیه شرابده بری برینه مصاحب اولمق معنانه در لهذا
بعضیلر دیدیلر که منادیه لفظی مدامنه لفظندن مقلوبدر زیر ندیم اولان کسینه
مصاحبی ایله ادمان شراب ایدرلر. ابن الانباری زاهرده دیدی که مولی اولی معنانه
دخی کلور قال الله تعالی (النارهی مولیکم) ای اولی بکم. فیروز آبادی مولی لفظنده بر قاج
معنی زیاده ایتدی که ذکر اولنور عبد. و ابن و عم و نزیل یعنی ضیف لکن اکثر استعمالی
اول ضیفده در که مضیف یعنی صاحب خانه دن جاه جهتندن عالی اوله. و شریک. و ابن
الاخت و داخی بو مثللو قرابت صاحبی اولان کسینه لر و منعم. و منعم علیه. و صهر یعنی داماد
* فائده * فیه مولیه دیرلر فلان کسینه مولی یه مشابه در معنانه و هویتولی دیرلر ساداته
تشبه و تقلید ایدر معنانه ابن السکیت دیدی که ولایه لفظی و اوک کسری ایله سلطان و ولایه
و اول فقیه ایله نصرت معنانه در سیویه دیدی که ولایه فتح ایله مصدر و ولایه کسری ایله
اسمدر اماره لفظی کی که کسری ایله امیر و والی اولدیغک نسنه نک اسمیدر واکر امیرک

۹ یعنی اندلاشدر
(منه)

و سندر الالفاظ
المقلوبه فی فصل
مخصوص بها ان شاء
الله تعالی (منه)

ووالی لك معناسی كه تركیده بیک اولمق تعبیر اولنور مراد اولنور ایسه و او ی مفتوح ایدر لر
فتاحی شبستانده عبد معناسنه اولان مولی حقه بر قطعه دقیقه ایراد ایتدی كه بودره (قطعه)
خواجهر آن زمان ولی كردد * كز سر خویش بگذرد مولی * بنده آن دم چو شمع زنده
شود * كه كندر خ زبنده کی زیبا * والله اعلم * ن * نون * حرف معروفدر كه حرف
میدنصكره مذکور اولور و دواة كه ایچنه مداد وضع اولنور و حوت كه بالقی تعبیر اولنور
جی نینان وانوان كلور و حوتك جی احوات و حوته و حیتان كلور سعید بن جبیر رضی الله
عنه سند صحیح ایلر و ایتدی كه حضرت آدم ارضه هبوط ایتد كده برده نسر دن و دریاده
حوتدن بشقه ذی روح یوق ایدی و نسر هر كون دریا كنارینه واروب حوته روی
زمینده حادث اولان اموری و حوت دخی نسر دریا و اقع اولان حوادثی حكایت
ایدر لر ایدی چون نسر برده آدمی گوردی حوته واروب دیدی كه بو كون روی زمینه
بر غرب هیکل هبوط ایتدی كه ایکی ایاغ اوزرینه مشی ایدر والرنده چنگالری وار كه
آنكله بطش ایدر حوت بو حكایه بی استماع ایدوب دیدی كه ای یار قدیم اكر بو حكایه واقع
ایسه نه برده سكاو نه بخرده بكار احت قالور * امام قشیری روایت ایتدی كه حضرت سلیمان
علیه السلام حق سبحانه و تعالی حضرت تارندن استیدان ایتدی كه بر كون جمیع حیواناته
ضیافه عامه ایلر اكرام ایدر چون اذن عالی صدور ایتدی سلیمان علیه السلام تشمیر ساق اهتمام
ایدوب مدته مدیده بی حدوبی عده طعام تدارك و احضار ایتدی چونكه حیوانات بریه
و بحریه دعوت اجات ایدوب فوج فوج كلكه باشلا دیلر جله دن اول بر بالیق كلدی و اول
احضار اولان طعامی جله اكل ایدوب سائر حیواناته بر حبه بر اقدی سلیمان غایت تعجبندن
بالغه دیدی كه سن بهر یوم بو مقدار طعام می اكل ایدرسن بالیق دیدی كه بن بهر یوم
بو طعامك اوچ مثلی اكل ایدرم بو كون بو طعام ایلر بكاسدر مق حاصل اولدی انتی و حكماء
دیر لر كه حوت نوعی همیشه استنشاق ماء ایدر حیوانات بریه هوا استنشاق ایتدیكی كبی
لهذا معدنه سنك مزاجی بارد اولمغله مع هذا معدنه سی آغزینه بغایت قریبدر كثرة
اكل و حرص طعام ایلر موصوفدر و فی المثل بیت كالحوت لایاهیه شی * یلهمم * یصبح
ظماً ناو فی البحر فده * بنخل حریص حقنده ضرب اولنور و حوتك جوفنه هوا داخل
اولمغله صوتی یوقدر لهذا بعضیلری دیدیلر كه حوتك آق جگری یوقدر كه منبع صوتدر
فرسك طلاخی . جلك مراره سی . نعامه نك كككرنده ایلر اولمدیغی كبی جاحظ دیدی كه
بالیق نوعه بر ساعت مقداری هوا طوقنور ایسه البته هلاك اولور اكن غزالی كلامی قول
مذ كوره معارض در زیر ایدی كه بر نوع بالیق وارد كه روی دریاده مسافه بعیده اوچار
وینه دریاه غوص ایدر ابو حامد اندلسی تحفة الالباب نام تألیفنده ذكر ایتدیكی

پوشیده اولیه كه مصرع
تایده اولان لفظ
مولی مصرع اولده
كردد و مصرع ثانیه
اولان بگذرد لفظ لربك
علی طریق التنازع
فاعلیدر عبد افندیسه
دوست اولنر تاكه
افندیسی خد متنده
باشندن كچمكچس
افندیسی اوغزینه باش
ویز ایسه افندیسه
دوست اولدیغی ظاهر
اولور زبیر لفظ مولی
باشندن یعنی حرف
اولندن كچه واسقاط
ایسه لفظ ولی قالور
و دخی بنده شمع
كبی اول وقتده حیوة
بولور كه یوزینی
خلوص و عبودیت
ایله زیبا ایدر لفظ
بنده یوزینی كه حرف
یادر حرف زیاده تبدیل
تبدیل ایتد زنده
اولور و لفظ زیبا ایکی
جزءه تحلیل اولمشدر
(منه)

كلام غزالی قولی تأیید ایدر زیر دیدی كه دریای رومده بر نوع اوافق بالیق
وارد كه بر اندازه مقداری كه اسمی قلب در آنی اخذ و مدته مدیده الله طوتسلر
هلاك اولمیبوب حرکت ایدر و مضطرب اولور و اوافق اوافق طوغراسلر هر
قطعه سی حرکت ایدر و مضطرب اولور و اوافق بر قطعه سنی آتش اوزرینه وضع
ایتسلر صیغریوب آتشدن طشره دوشر و بر ظرف اوزرینه وضع
واوزرینی طاش و یادمور ایلر سترا ایتسلر یینه مضطرب اولور و بیک پاره ایتسلر كركی
كبی پشمكچك اضطر بی منقطع اولمز والله اعلم * جاحظ دیدی كه بالغك قواطع
واوادی وارد قوش كبی كه سنه نك بر فصلنده بر موضع ده جمع اولور لر و سائر فصولده
كمز لر . خطیب بغدادی (متفق و مفترق) نام تألیفنده اسامة بن زید ترجمه سنده ذكر
ایتدی كه اسکندریه ده دریاه قریب بر دپه نك اوزرینه بر بت و ار ایدی نحاسدن
یابیش قامتی بر آدم قامتی مقداری و ایاق اوزرنده طوروب بر پارمنی ایلر استانبول طرفنه
اشارت ایدر سلیمان علیه السلام علی میدر یا اسکندر علی میدر معلوم دكل و اك قریب
اولان موضعده دریاده بالقر جمع اولور لر و صیادلر بهر یوم اول موضعدن بالقی صید ایدر لر
اسامة بن زید مذکور سلیمان بن عبد الملك بن مروان طرفندن مصرده والی نصب اولمش
ایدی سلیمان بن عبد الملك مزبوره شو و جهله تحریر ایتدی كه یا امیر المؤمنین حالا مصرده
خرج و صرف اولنه جق منقوره عظیم مضایقه وارد بر باقر اولمدیغندن ناشی حالا اسکندریه ده
باقر دن مصنوع سراچیل اسمی ایلر مسمی بر صنم وارد امر لری اولور ایسه اول صنی
ایندروب و بوزوب باقرندن منقور ضرب اولنسه عباد اللهك رفاهیتنه سبب اولور ایدی
حاصلی صنی ایندیر دیلر و منقور ضرب ایتدیلر و صنم مزبوری موضعندن انزال ایتد كلی
ساعت لیل و نهار آندن مفارقت ایتمین بالیقلر اول موضعدن پریشان اولوب بردخی عودت
ایتمدیلر ذلك باذن الله العزیز الحکیم . فتاحی شبستان خیالده ذكر ایتدیكی بیت مفرد نوع
حوتك حضرت الله تعالی نك دست قدر تنده اسیر و حكم الهییه رام اولدیغنده عاقله
بس در حیث قال بیت حوت دان صید حكم ایزدجی * یا الف شكل شست بین دروی * یعنی
حوتی حضرت حی قیومك حكمنك صیدی وید قدر تنك زبون و قیدی فهم ایلر باق كه
حوتك اوزره یا وائف بر اولته اولدیغنی كوره سین و بیت مذکور مشكلاتدن اولمغله
بو مقامده شرح و ایضاح اولنمق مناسب ملاحظه اولندی پوشیده اولیه كه ارباب نجوم مجرد
اختصار قصدی ایلر هر برج ایچون بر حرف علامت وضع ایدوب اول علامت ایلر
بر وجه تلمیح ایتدیلر اولابرج جل ایچون صفری علامت ایتدیلر شكلی بودر (ه) بعده
برج ثور ایچون (ا) و برج جوزا ایچون (ب) وضع ایدوب ابجد ترتیبی اوزره هر برج

اول قوش كه لقلق
ونسر وحدأ كبی
سنه نك بر موسمنده
كلور لر و بر موسمنده
موضع آخره كیدر لر
اك قواطع درلر
واول قوش كه كلكك
و كو كر جن كبی بر
موضعده طوره لراكا
اواید درلر (منه)
و بو عبد فقیر وحدت
نامه نام منظومه
دیمش ایدم كه بیت
برج آبی ده اول ایکی
ماهی بولدیلر امر
حقدن آگاهی برلری
اولمش بحر عدم مه
كر دونده اولدیلر
نوعم : یوقدر انلرده
چون زبان جدل *
برلری كوكلر اولور
ایسه عمل * ایتدیلر
حق ارادتیه شنا *
بحر سبزا ولدی انلره
ماوی (منه)

على الترتيب حرف وضع ايتديلكه برج دلوايچون (ي) و برج حوت ايچون (يا) والف
 وضع ايتديلكه يا والف مجموعي ياشكلنده رسم اولندقده بعينه اولتهيه مشابه اولور
 ونعت رسول اكرمه بر نثر ذكر ايتديكي ذكر اولنور (نون نبي حوتيتست
 يا كشتي كه بي بدر ياي حقيقت برده) فتأمل واستخرج النكتة من عند نفسك. ونونة
 لفظنك جعي كه نونه صبي لرك چكه سنده اولور بر كوچك چوقور دن
 عبارت وجعي نون در. وشفرة السيف يعني قليجك كسكين اولان يوزي. وعربدن
 بر قبيله نك سيني كه باليق صورتند ايدى واللّه اعلم **نفس** بعد حرف الميم تلفظ
 اولسان نونك فحى ايله وحرف غينندن صكره اولان حرف فانك سكوني ايله
 نفس الانسان وغيره كه مراد روح حيواني در كه جميع حيوانات آنده مشتركلر در
 لهذا اكثر اكابر علماء لغت روح نفس در ديديلر ابن الانباري زاهرده ديدى كه نفسه نفس
 تسميه اولنديغى دخول وخروج نفس اندن تولد ايتديكي ايچوندر نته كيم روح در
 تسميه اولنديغى روح وراحة آنكله موجود اولنديغى ايچوندر وبعض لغويين نفس
 وروح مرادفدر ديديلر وبعض علماء شيوخه ايله نفس وروح مياتي فرق ايتديلكه
 روح بر نسته در كه حيوه آنك سبي ايله در ونفس بر نسته در كه عقل آنك سبي ايله
 در وبركسنة نائم اولسه حضرت الله آنك نفسى قبض ايدر ور وحنى قبض ايتمز
 بلكه روح حين موده قبض اولنور انتهى وسيد شريف جرجاني قدس سره العزيز بعض
 مؤلفاتند نفسى شو وجهله تعريف ايتدى كه نفس بر جو هو بخارى لطيف در كه
 قوه حيوه وحس وحركة اراديه يي حامل در وحكماء اكا روح حيوانيه تسميه ايتديلكه
 وبر نوراني جوهر در كه هميشه بدن حيواني اشراق ايدر وحين موده آنك ضوئى
 ظاهر وباطن بدنن منقطع اولور پس معلوم اولدى كه موت ونوم جنس واحدند در
 زيرا موت نور مزبورك بالكلية بدنن انقطاعى ونوم انقطاع ناقص ايله انقطاعى در
 امدى حضرت قادر حكيم جل شاناه جوهر نفسك بدن تعلقى اوچ وجه اوزره
 تدبير ايتدى پس اكر نفسك ضوئى بدنك جميع اجزاسنك هم ظاهر نه هم باطننه بالغ
 اولور سد يقظده و اكر ضوئى ظاهر بدنن منقطع اولوب باطنندن منقطع اولمز ايسد نومدر
 و اكر ضوئى هم ظاهر بدنن هم باطنندن منقطع اولور ايسد موت در انتهى. و دبعة واحدة
 يعنى درى دباغت ايتدكلى مازو مثالونسته دن بر دفعه بويابه جق قدر نسته تقول (هب
 لى نفسا من دباغ) واصابت ايدن كوز يقال اصابه نفس اى عين وكوزي چوق اصابت
 ايدن كسنة نفوس ونفسانى ديرلر حكماء ديديلر كه اصابة عين نفسك قوتند نشيدر
 اصابت ايدن عينه نفس اطلاق معنای مذكوره مبنى اولمق ملاحظه اولنور بو عبد

(فقير)

فقير منظمده ديمش ايدم كر تعجبله واقع اولسه نظر * مبصره كوز دكوب اثر ايلر *
 عيني ايله اوتير آشكون * بر نظره ايدر بوني مغبون * قوة نفسدن اولنجه بو حال *
 اكا دينسه عجمي عين كال * ودم نخي (كل شى ليست له نفس سائلة فانه لا ينجس الماء)
 ديوب نفسدن دم مراد ايتدى. مطرزي ديدى كه لفظ نفاس ولادة مرأه معناسند در
 نفس المرأة ديرلر خاتون طوغورسه كه دم معناسند اولان نفسدن مأخوذ در ودمه نفس
 اطلاق اولنديغى جله حيوانه اطلاق اولنان نفسك قوامى دم ايله اولنديغى ايچوندر
 وعقيب ولادته خروج ايدن دمه نفاس ديدكلى مصدر ايله تسميه قبيلدند در. رجدن
 خروج ايدن دمه حيض ديدكلى كى كه حاضت المرأة نك مصدرى در (ضياء معنوى) ده
 ديدى كه حيض اولدم در كه رجدن خروج ايدنه واستحاضه اولدمدر كه فرجدن خروج
 ايدنه دم حيض ايله دم استحاضه نك فرقى بودر كه دم استحاضه رقيق قيرمزي دمدر كه
 رايحه سى يوقدر ودم حيض متغير اللوندر ورايحه خبيثه سى واردر حاضت المرأة ديرلر
 معلوم صيغه سيله واستحيضت المرأة ديرلر مجهول صيغه سيله زيرا خاتونك استحاضه ده
 اختياري يوقدر بلكه شيطانك على در. جن. وانغى عليه ديدكلى كى مجهول صيغه لرى
 ايله جوهرى ديدى كه خاتون وضع جل ايتدكه اكانفساء ديرلر وجعنده نفاس ديرلر
 وكلام عربده فعلاء وزنى فعال اوزره جعلنمز الانفساء. وعشراء وكاهى نفساوات
 وعشراوات اوزره جعلنور لرونفست المرأة ونفست المرأة ديرلر مجهول صيغه سيله. وواده
 منفوس ديرلر وورث فلان هذا قبل ان ينفس فلان ديرلر قبل ان يولد معناسنه انتهى. وهمة
 وماء فيروز آبادى نفس لفظنده شو معنالى زياده ايتدى كه ذكر اولنور جسد. وعند
 قال الله تعالى (تعلم ما فى نفسى ولا علم ما فى نفسك) اى ما عندى وما عندك وحقى وحققتك
 وشيئك عيني يقال جاء بنفسه. وعظمة. وكبر. وعزة وعيب واردة وعقوبة قال الله تعالى
 (ويحذركم الله نفسه) اى عقوبته واللّه اعلم **نعامة** نعام لفظنك مفردى كه نعام
 اسم جنسدر تمر وتمره كى وتذكير وتأنيثى جائزدر ونعامه كاهى نعامات اوزره دخی
 جعلنور تركيده دوه قوشى تعبير اولنور كنيه سى ام اليض. وام ثلاثين درومد كرينه
 ظليم ديرلر صمى ديدى كه افسانه عربدنر كه دوه قوشنك از كى بونوز طلي ايچون
 صحرايه كيتمش ايدى قولاقلىنى قطع ايتديلكه اينمى مطلوبى اولان بونوزى منع وموجود
 اولان قولاقلىدن قطع ايتديلكه وبوبابده اكا ظلم كلى ايتديلكه ديوظليم تسميه ايتديلكه
 مظلوم معناسند ديديلر. ونعامه نك طبعى حيوان طبعده اولمغله اكا طير اطلاق ايتمز لرا كچه
 عورطه وضع ايدر وسائر طيور كى قنادلى واردر وياره سه يه طير اطلاق ايدرلر
 اكر چه سائر حيوان كى حامل اولور وطوغور وحيوان قولاقلى كى قولاقلى واردر
 وقتانلر نك تويلرى يوقدر واطلاق مذكور طيران ايتديكى ونظم كرىمده صراحة طير

مقدمة الغزنوى
 شرحى در (منه)

اطلاق اولندی فی ایچوندر قال الله تعالی (واذتخلق من الطین کهیئة الطیر) هکذا قالوا
مخفی اولیه که نظم کریمه صراحة طیر اطلاق اولندی بلکه هیئت طیر واقع اولدی پس
اولی اولان فتکون طیرا عبارت شریفه سنی ذکر ایتدکری دیدی. جاحظ دیدی که نعمه یه
فارسیده شتر مرغ اطلاق ایتدکری نعمه جل و طائر دن تولد ایتدی دیوز عم ایدنلرک
زعنی تأیید ایدر کذلک بعیرک قدمنه خف ومنسم اطلاق ایتدکری کبی نعمه نک
قدمنه دخی خف ومنسم دیر لر ودخی نعمه نک اثی سنه قلو ص اطلاق ایدر لر ولفظ قلو ص
دوده دخی مستعملدر انتهی. ابن قتیبه دیدی که. نعمه نک مذکرینک آوازینه عرار
وائی سنک آوازینه زمار دیر لر انتهی و نعمه نک قوه سامعه سی یوقدر لکن قوه شامه سی
بر مرتبه قویدر که قوه سامعه غناسنی ویرر ایندا امکنه بعیده دن صیادک رایحه سنی شم
ایدرو عرب (اشم من نعمه) دیو ضرب مثل ایدر لر (اشم من ذرة) دیدکری کبی ابن خالویه
کتاب لیس ده دیدی که دنیا ده اشتیز وصو ایچمز ابدا حیوان یوقدر الانعامه
وضب لکن ضب استماع ایدر معلوم اوله که نعمه یه متعلق بعض امثال وفوائد قسم اسماء
ترجمه سنده مذکور اولغه بومقامده تطویل کلام اولندی. وقویو چرخنک ایک تعبیر
اولسان اغاجی که چرخ آنک اوزرینه دور ایدر که اول محورک ایکی طرفی
قویونک ایکی طرفه بناء ایتدکری مناره لر اوزرینه وضع ایدر لر و عرب اول مناره لر
زرنوقان دیر لر. و محجة واسعه که شاهراه و تحت روان یولی تعبیر اولنور. وقویونک
ایکی طرفه یاپدقلری ایکی مناره که عن قریب ذکرى سبقت ایتدی. وایاقده بر طمر
ومفازه و بر فرسک اسمی که عربدن یدی کسنه نک فرسلینک اسمی نعمه ایدی
و بیهسک لقبی که بیهس اصلنده اسدک اسماسندندر ادراک نارد بی مثل
بر کسنه یه لقب ایدوب (اشجع من بیهس) دیو ضرب مثل ایتدیلر و افعل ذلک
نعم عین ونعمه عین ای کرامه نک یعنی فالن نسندی مجرد سکا اکرام ایچون ایشلهرم
ونعم عین کذلک نعمه عین اصلنده قره عین معنانه پس مال معنی بودر که سنک
کوزلر بکه اکراما. و قریب العین اولسون دیو اشلرم و سنی مسرور اولسون دیو ایدرم زیرا
قره عین سروردن کنایه در. سخونة عین غم و حزن دن کنایه اولدینی کبی مطرزی
دیدی که (نعمت بهذا عینا) دیر لر سن شونسنه ایله مسرور و فرحناک اوله سن معنانه
چونکه عبارة مذکوره معنای مزبورده شایع اولدی رضاده مثل ایتدیلر مثلاً (نعم الله بک
عینا) دیدیلر که حضرت الله سندن راضی اولسون معنانه فیروز آبادی نعمه لفظنده شو
معناری زیاده ایتدی که ذکر اولنور ایاق. وایاق الی. و طاغ اوزرنده مظهله کبی ۷ یاپدقلری
بناء فرسک دماغی. واغزی. ونفس. وفرح. واکرام. وایازمه تعبیر اولنان حوصک ایچنده

ثأر اخذ انتقام
معنانه در مثلاً بر
کسته نک قاربندن برنی
قتل ایتدیلر قاتلی قتل
ایک کبی (منه)

۷ کولکه لک تعبیر
اولنور (منه)

(اولان)

اولان سیوری طاش وعظم الساق وظلم وجهل والساق علی البئر و دماغی سترایدن
یوقفه دری و جماعة القوم و ایندا قیل فی المثل شالت نعمتم والله اعلم ﴿ و ورق ﴾
ورق الشجر یعنی اغاج یا پراغی یقال شجرة ورقة وورقته ای کثیره الورق وورق
وورقه مثل تمر وتمره. واول اوگوشمش قان که یاره دن زمین اوزرینه دوشرقاموسده
زمین اوزرینه مدور واقع اولان یا یاره دن دوشن قان دیدی. اساسده رأیت فی الارض
ورق المدم وهی القطع المستدیرة منه دیدی ابو عبیده دیدی که قانک اولی ورق در که زمین
اوزرینه قطعه قطعه و طامله طامله مدور دوشن قان قطره لری آندنصکره بصیره در که
دوه نک طیر ناغی کبی دوشر و آندنصکره جدیه که بصیره دن بیوجکدر و آندنصکره
اسباء در که رمح مقدارنی اوزون واقع اولور. و اوزرینه یازویاز دقلری دری. مغربده
دیدی که ورق اول اینجه دری در که اوزرینه یازویاز لر ورق المحف دخی بومعنادن
مأخوذ در که ورق شجرة تشبیه طریق ایله در. واول دری بی یاپان کسنه یه وراق
دیر لر و المال من الابل و درهم و غیر یه دخی مستعملدر. وقومدن احداث که یکی یشمش
کسنه لر تعبیر اولنور. وضعاف فتیان معنانه کلور یعنی کنج و بکت اولوب ضعیف
اولانلر کذا فی اکثر الکتب. زحشری دیدی که هومن ورق التوم ای من احداثهم
وانه وانها لورقة اذا کانا ضعیفین حدیثین فیروز آبادی ورق لفظنده شو معناری
زیاده ایتدی که ذکر اولنور حسن و جمال و بهجة دنیا ولفظ ورقة خسیس و کریمه
اطلاق اولنور ضددر یا خود رجل ورق وامرأة ورقة دیر لر خسیس معنانه والله
اعلم بالصواب ﴿ هلال هلال ﴾ معروفدر فارسیده ماه نو دیر لر واول دموردر که آنکله
وحشیتک عن قوی کسر لر ۷ جوهری اول سناندر که اوچنده ایکی چتال دموری
واردر که آنکله وحشی صید ایدر لر دیدی. وغبار و احیاء عربدن بر حی که هوا زندن
برقیله در و قیرلمش دکر من طاشنک کناری. وایازمه تعبیر اولنان حوصک دبندم
قلان ماء قلیل. و حیه مطلقا یا خود حیه ذکر واول دمور که سمیرک یا خود اکراکری
اغاج لرینی آنکله بری برینه ضم ایدر لر. وکاهی دمور موضعه اغاجدن ایدر لر و غلام
حسن الوجه و چادر ایچنه صو کبر مسون ایچون اطرافنه قاز دقلری مقوس خرق
فیروز آبادی هلال لفظنده شو معناری زیاده ایتدی که ذکر اولنور بستان. و جل مهزول
ویلان قابی. و دوه تغالرندن بر نوع تغاو بری بری اوزرینه دوزلمش طاش و طیر ناقلرک
دیسارندن اولان بیاض و دفعة من المطر که صا غائق تعبیر اولنور و هال الاجیر
دیر لر ارغاد آیلق ایله خدمت ایتسه که مصدری هلالا کلور والله اعلم ﴿ هوجل ﴾
مفازة بعیده که اصلا نشان اولیه. و مطلقا نشانی اولمین ارض اصمعی دیدی که اول ارض که

۷ قال فی السامی
وحیدة یعرب الوحش
وفی القاموس شیء
یعرب الحیر (منه)

(۱۵)

(ب)

طوغری اولیوب کاه صاعه و کاه صولہ صاپان ارض در وانجر السفینة که یکی لشکری تعبیر
اولنور و بقیة نعاس و ناقة سربعه و دلیل حاذق. و احق. و رجل ثقیل تقول ان الهوجل
لا تقطع الهوجل یقال هواهوج هو جل ای ثقیل بطی. فیروز آبادی هو جل لفظ نده
شو معنای زیادہ ابتدی کہ ذکر اولنور امرأه واسعه که هجول دخی دیر لر و فاجره
وصالنه رق بولانه رق یوریمک و لیل طویل و رجل نائم و چوق سفر ایدن کسنه و الله اعلم
﴿یدی﴾ معروفه در کہ ال تعبیر اولنور مجدالین دیدی یدویدی فتی کبی ویده وید
جمله سی بر معنایه در و نعمه ویدیت لفظنک مصدری کہ یدیتہ دیر لر فلان کسنه نک الینه
اوردم معناسنه پس. بوجه اوزره لفظ یداله اور مق معناسنه اولور و کم کہ یدک تعبیر اولنور
وسیئة القوس یعنی قوسک ایکی طرفنده اولان اکری موضع لر ویدالدهر یعنی زماندن
مدته مدیده. و ملک میمک کسریله یقال هذا الشی فی یدی ای فی ملکی و قوه و قال الله تعالی
(و السماء بیناها بآید) و یقال آیده ای قواء و تقول مالی الیه یدان ای طاقه و اعطیتہ مالا
عن ظهیر یدی یعنی اکامالی تفضلا اعطا یتدیم کہ بر نسته مقابله سنده ویر مدم و قرض دخی دکدر
واجعت الغم بیدین یعنی غمی ایکی مختلف ثمن الیه اشترا یتدیم ثمنک نصفی آلتون و نصف
آخر بنی کو موش ویر مک کبی و بین یدی الساعه یعنی قیامتک قد امدنه فیروز آبادی یدلفظنده
شو معنای زیادہ ابتدی کہ ذکر اولنور جاء. و وقار و جره مستحق اولان کسنه بی جراتمک
مثلا سفیهی ماله تصرفدن منع کبی و دفع ظلم. و سلطان. و جاعة. و اکل. و ندم.
و غیاث. و ذلة ویدی فلان من یده یعنی الی کتدی و قوریدی. و بددعا یتدیم مقامنده یدی
من یده دیر لر یعنی اللری قوروسن و اعطاء میاذا یعنی فلان نسته یدی یداید ویردی و لقیته
اول ذات یدین ای اول شیء و سقط فی یده ای ندم ورجل یدی و امرأه یدیة دیر لر
صناع و صناعه معناسنه کہ ترکیده الی هنزلو تعبیر اولنور و ثوب یدی وادی ای واسع وید
الفأس نصابها وید الرخی کہ ذکر من الی تعبیر اولنور کہ ال ذکر مننه یکیروب ال الیه
یا پیشوب چویر دکری اغاجدر وید الطیر ای جناحها جوهری دیدی کہ اول صید کہ
دامه طوله الندی طوله یدی یا غندنی طوله یدی دیکه جک یرده امیدیه ام مرجولة دیر لر ولا
افعله یدالدهر دیر لر ابدامعناسنه و کاهی لفظ یدجرتو کید ایچون ذکر اولنور کتبتہ بیدی
کبی کہ کتبتہ انا معناسنه در. اصمعی دیدی کہ بر کسنه بر ثوبی بوروند کده فضله قلا نده
الثوب دیر لر و یقال ثوب قصیر الید مخفی اولیه که عبارة اخیره ده واقع یددن مراد
کم اوله نته کم میدانی سامیده یدلفظنی کم الیه تفسیر ابتدی و الله اعلم ﴿عین﴾ ضدا لیسار کہ
صاغ طرف تعبیر اولنور و جی ایمن و ایمان و ایمن و ایمن کلور و لفظ عین بو معنایه
نظر الیه بر کت معناسنه اولان یمندن مأخوذ در لهذا یمنه یعنی و شماله شومی دیر لر و دخی

وفي الاساس ارمی
السفينة بالهوجل وهو
الانجر الثقيل (منه)

قاموسه دیدی کہ
لفظ ید محققا و لفظ ید
مشددا بر معنایه کلور
(منه)

وقد فصلت بما لا مزيد
عليه في قسم الاسماء
في ترجمة اعضاء
الانسان (منه)

وانك عند نده قوة و جاء
بولدم معناسنه دخی
کلور (منه)

وعند مزده اولان
کتب لغتده لفظ یدم
معناسنه صراحة مذکور
اولدی خصوصاً اصمعی

قوی بوروند کده
فضله سی دیدی و ثوبی
بوروند کده کدن غیری
فضله قلمز پس محملدر کہ
اصمعی کلامنده اولان
فضله دن کم مراد اوله
(منه)

(یا منوا)

یا منوا و یا منوا دیر لر قوم صاغ جاننده توجه ایتدیلر معناسنه و شیخ فانی یده سکا بو کیفیت اوزره
حیاتدن موت دخی راحتلور دیه جک یرده یرده التین اروح دیر لر زیر امتی صاغ جاننک
اوزرینه یا تور و لر و قسم یعنی حلف کہ ترکیده آندا یمک تعبیر اولنور ز محشری روایت
ایتدی کہ قسمه عین اطلاق اولندی عاده عربیه بناء در کہ بری بریله مخالفه یعنی آندلشوب
عهدلشمک و قتنده بری صاغ الینی آخرک صول الینه وضع ایدوب مخالفه ایدر لر ایدی
و قوه که یدی یعنی اکثر یا یدیسری یده نسبة قوی اولمغه قوته عین اطلاق ایتدیلر. و منزلة
حسنة یعنی بر کسنه عند الناس معزز و مکرم اولمق یقال فلان عندنا بالیمین ای بالمنزلة
الحسنة. و عدل. و اول النهار آخر النهار شمال دیدکری کبی مطرزی دیدی کہ عین مملکتته
عین دیدکری عین قبله یده واقع اولدینی ایچوندر نسبتی یعنی ویمان در کہ اصلی یعنی ایکن
یاء نسبتک برینی حذف و آندن الی عوض ویر دیر لر عانی اولدقند نصرکه قاض کبی اعلال
ایدوب عان اولدی ﴿کرمانی﴾ شرح بخاری ده دیدی کہ یمک نسبتنده عانی یانک تخفیفی الیه
لغة فصیحة مشهوره در بعضی لریانک تشدید یدی الیه دیدکری صحیح دکدر زیرایمانی ده
اولان الی یاء مشدده دن عوض ویر لمشدر پس بریا الیه قالور واکر یا مشددا اولور ایسه
عوض الیه معوض عنه مابیننی جمع لازم کلور لکن تشدید ایدنلر شو وجهله جواب
ویر دیر لر که عانی ده اولان الف عوض دکل بلکه زائده در نته کیم صنعانی ده اولان نون
ورازی ده اولان زازائده اولدقری کبی انتهی مخفی اولیه که میدانی (هادی للشادی) نام
تألیفنده معانی حروف مجمعه باینده دیدیکی کلام جواب مذکوره مناقض در زیر
دیدی که حرف نون کاهی همزه دن بدل اولور صنعانک نسبتنده صنعانی دیدکری کبی
والاقیاس اولان صنعای و صنعای در وشویله ملاحظه اولنور که محیب مذکور لفظ
صنعانی مقصور زعم ایتدی و عامه کتبه ممدوده اولمق اوزره تصحیح اولندی جوهری
صنعانک نسبتنده صنعانی دیدکری قیاسه مخالفدر دیدی و الله اعلم. فارابی (سالك الجواهر)
نام تألیفنده عین بر ولایة معروفه نک اسمیدر و رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیوردیلر که
(الايمان يمان والحكمة يمانية) یعنی ایمان اولامکه دن نشأت ایتدی زیرای رسول اکرمک
مولدی و مبعثی در صکره مدینه یده هجرت ایتدی و مکه تهامه دن و تهامه ارض یمنددر لهذا
ایمان یمنه نسبت اولندی و الله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب و لکن کتف بهذا القدر
من امثلة المشركات ولنشرع في بيان ماله تعلق بالاضداد ﴿فائدة﴾ معلوم اوله که ائمة
لغتن چوق کسنه الفاظ متضاده ایچون کتب تألیف ایتدیلر قطرب. و ابوبکر بن
الانباری. و ابوالبرکات. و ابن الدهان و صنعانی کبی لکن اضداددن بر نوع وارد که منشی
و مترسل و شاعر آنلری بیلکه محتاجدر تا که انشاء و تحریر ایتدیکی نسته ده صنعة طباق

ولفظ میون اسماء
ذکر در قال فی
المجون بیت واضرب
بالمیون فی دهلیزها
اصب ما فی قلتي فی کوزها
(منه)

اجر ایتیم که باعث از دیاد حسن اولوب اصحاب ادب عندند مقبول اوله ابو جعفر بن النحاس
بو باده بر کتاب لطیف تألیف ایتدی که صنایع ادبیه هوس ایدن مبتدیلره نمونه اولمق
اوزره اضداددن بر قاج لفظ ذکر اولمق مناسب ملاحظه اولندی ﴿الامثلة من الالفاظ
المتضادة التي تذكر مع ضدها﴾ حیوة و ممات • امانة و خيانة • نصيحة و غش • جور
و عدل • انصاف و حيف • اثم و اجر • ثواب و عقاب • طلاقه و انقباض • غلظة و ودقة •
صغر و کبر • شباب و هرم • غنى و فقر • بلاغة و عی • فرح و ترح • ضحك و بكاء • نشاط و کسل •
شبع و جوع • اقبال و اکثار • نباهة و خول • حرية و عبودية • طاعة و عصية • موافقة
و مخالفة • حرص و قناعة • وفا و غدور • استبشاش و عبوس • انجاز و خلف • اهانة و اکرام •
یأس و طمع • نقص و زیادة • شح و سخاء • کبر و تواضع • طویل و قصیر • بعد و قرب
ضلال و رشاد • وفي هذا القدر كفاية لمن له قلب اوالق السمع وهو شهيد

فصل فی الالفاظ بالنسبة الى معانيها بحسب الوضع والاستعمال

معلوم اوله که بعض الفاظ وارد در که واضع آنی معنای عامه وضع ایدوب استعمال اولند قد
دخی عمومی اوزره ابقا و عام استعمال اولنور ثعالی فقه اللغة نام تألیفنده آنک ایچون مخصوص
بر باب عقد ایدوب کلیات عنوانی ایله معنون قیلدی زیرا آندن کل ماهو کذا فهو کذا عبارتی
ایله تعبیر اولنور و ترکیده دخی هر نسنه که شویله اوله بویله اولور عبارتیه ترجمه اولنور
﴿الامثلة﴾ (سماء) هر نسنه در که عالی و مظل اوله لهذا خانه نك سقف و تابانه کذلک
سحاب سماء اطلاق اولنور یقال اصلح سماء بیتک و مطرت السماء (صعید) هر ارض مستویه
(موبق) هر نسنه در که ایکی شیدک میاننده حاجز و حایل اوله (کعبه) هر مربع اولان
بناء که مکعب دخی دیر لر و نزدیک زار تعبیر اولنان ایکی مهره سنه کعبتین دیدک لری
بو معنادن مأخوذ در قال الشاعر بالترکیة (قطعه) تادورده در دائرة کون و فساد ﴿ممکن
دکل اولمق حرکاتندن شاد طاس فلك ایچره کعبتین انجم﴾ کوستر مزایمش هیچ کسده نقش
مراد ﴿صرح﴾ هر بر بناء عالی (دابه) هر حیوان که روی زمینده دبیب و حرکت ایده
(عیر) هر ابل و خیل و حیر که بر موضعدر بر موضع آنکله زاد و زخیره کورتور لر (ماعون)
هر نسنه که شیء حقیر اولمغه عادتاً آنی کمینه کسنددن دریغ ایتیمه لک و چناق چو ملک مثلاً و
جوهری دیدی که ماعون بر لفظ در که منافع بیتی جامعدر قدوم و فأس و قدر کی
ابوعبیده دیدی که اهل جاهلیه هر منفعة و عطیه اطلاق ایدر لر ایدی (حدیقده) هر
بستانکه اکادیوار چور لمش اوله (عقیله) نساء و ابل و خیل دن هر کریمه اولان (حمام)
هر قوش که طوق اوله (قصب) هر اوت که بوغوم و ماسوره سی اوله (عضاة) هر اغاج
که دیکنی اوله (سرح) هر اغاج که دیکنی اولمیه (عرصد) هر بقعه که آنده بناء اولمیه (وادی)

(هر فرجه)

هر فرجه که طاغلرده و اورمانلقلرده آندن سیل صوبی جریان ایلیمه (فسطاط) هر مدینه که
جامعه اوله فیروز آبادی دیدی که فسطاس اهل کوره نك جمعی اوله موضع و عربون
عاص بناء ایتدیکی مصر عتیقک علی در که اسکی مصر تعبیر اولنور (اهاله) هر نسنه که انی ادام
یعنی اکمک قاتوغنی ایدر لر زیت و یاغ و سیاده یاغی وات یاغی و بو کرک یاغی و یاغ یاغی
مثلاًو (نسیم) هر ریج در که آغاجی تحریک وایزی ستر ایتیمه (اسکاف) عرب هر اهل صنعت
اطلاق ایدر لر پاپوشچی و دمورچی و غیر کی (نجد) هر موضع که ارضدن مرتفع اوله
ابن خالویه روایت ایتدی که هر نسنه که شعاع آفتاب اکا طوقنه و صوکره زائل
اوله اول وقتنده حاصل اولان کولکویه فی وظل دیر لر و آفتاب طوقنه مغله حاصل
اولان کولکویه ظل دیر لر ﴿ودخی بعض الفاظ وارد در که واضع آنی عام وضع ایدوب
استعمال اولند قد بعض افرادینه مخصوص اولور و بوقسم بغایه قلیل در﴾ ابن درید حج
لفظی ایله تمثیل ایتدی که اصلنده مطلقاً بر شیء قصد ایتک معنای وضع اولنشدی
استعمال اولند قد قصدیت مکرمه تخصیص اولندی مخفی اولمیه که تخصیص مذکور
اهل لغة علی اولسه مثال مذکور مثال اولمغه صالح اولور ایدی لکن اهل شرع
علی اولمق اوزره متفق علیه در صاحب مظهر دیدی که بن قسم مذکور ایچون
بر مثاله موفق اولدم که بغایه مستحسن در (سبت) لفظی واضع مطلقاً دهره وضع ایتمش
ایدی استعمال اولند قد ایام اسبوعدن بر یومه تخصیص اولندی جهره ده دیدی که
لفظ (رث) اوله هر شیدک خسیسنه وضع اولنشدی استعمال اولند قد و لبوسات
و مفروشاتک خسیسنه تخصیص اولندی و (ثم) لفظی اصلنده مطلقاً بر شیء جمع ایتک معنای
ایدی صکره استعمال اولند قد حشیش جعنه مخصوص قیلندی (وخم اللحم و اخم) دیوب
مطلقاً قوقدی معنای مراد ایدر لر ایدی صکره استعمال اولند قد طنجره ده بيشمش
یا کباب اولمش آنک قوقه سنه تخصیص اولندی زیر اچیک ات قوقسه (صل اللحم و اصل)
دیر لر و لغة یمانیه ده (فزت نفسی عن الشیء) مطلقاً بر نسنه دن نفسم ابا ایتدی معنای ایدی
مثلاً طعامدن ابا ایتسه خواه قارنی طوق اولمغه یاسبب آخر ایله صکره استعمال
اولند قد بر شیددن ایگر نوب ابا ایتدی معنای تخصیص اولندی و (رضراض) لفظی
واضع مطلقاً چاقیل طاشنه وضع ایتمش ایدی و استعمال اولند قد اوزرندن صو جریان ایدن
چاقیل طاشنه تخصیص اولندی و لقد احسن من قال فی وصف نهر (نظم) و ماء علی الرضراض
یحری كأنه صحائف تبرشکلن جدا و لا كأن به من شدة الجری جنة و قد البستهن الرياح
سلاسله ابو عمر و دیدی که سبت لفظی واضع مطلقاً دباغت اولنمش دری به وضع اولندی
لکن اصمعی لفظ سبت قرظ یعنی ورق السمل ایله دباغت اولنان دری به مخصوصدر دیدی

قرظ ایله اولسون
غیری شیء ایله اولسون
(منه)

ودخی اسمعی دیدی که (مقدم) اول ثوب در که مشبع یعنی کرکی کبی بویانمش اوله اکاقویو بویانمش تعبیر اولنور هر نه رنگ اولور سدا و اسون لکن کسائی مقدم قیر منی ایله بویانمشه مخصوص در دیدی و دخی بعض اهل لغة دیدیلر که (خط) لفظی مطلقا سیفه اطلاق اولنور لکن جهره ده بحرین و عجمانه یابدقلمری سیفه مخصوص در دیدی و دخی لفظ (زف) هر قو شدن زغب کبی اولان توی در که آندن مردار توی تعبیر اولنور لکن بعض اهل لغت نعمه مخصوص در دیدیلر قالی امالی سنده دیدی که (زبرج) ریح ایله ظاهر اولان سجایدر لکن ابن درید دیدی که اول سجایده قیر منی یلق اولمدجبه زبرج دیمزلر مبرد کامل ده دیدی که لفظ (عهن) صوف ملون معناسنه در واکثر اهل لغت کلامی دخی بودر لکن اسمعی دیدی که هر صوفه عهن اطلاق اولنور خواه بویالو خواه بویاسر و مبرد دیدی که (ختم) خزف اخضر معناسنه در که قوه نوس تعبیر اولنور لکن اسمعی دیدی که هر قوه نوسه ختم اطلاق اولنور خواه یشل خواه دکل والله اعلم بالصواب و دخی معلوم اوله که بعض الفاظ وارد در که واضع آنی خاص وضع ایشم ایکن عام اولمق اوزره استعمال ایدر لر ابن فارس فقه اللغة ده آنک ایچون بر باب عقد ایتدی. اسمعی دیدی که لفظ (ورد) اصلنده صویه وار مق معناسنه موضوع ایدی صکره هر نسنه و وار مق ده استعمال ایتدیلر و لفظ (قرب) اصلنده طلب الماء معناسنه ایدی صکره هر طلبه ده استعمال اولندی و دخی برکسنه فریاد ایتسه (رفع عقیرته) دیر لر صوتی بلند ایتدی و عبارة مذ کوره مثل مجراسته جاریدر. موردی بودر که برکسنه نک ایانگن سکرینی عقیر یعنی قطع ایشم ایدی شدة و جعندن عقیره سنی یعنی معقور اولان ایانغی قالدروب صححه و فریاد ایدر ایدی صکره هر رفع صوت ایدن کسنه یه رفع عقیرته دیدیلر. ابن درید جهره ده بونوعدن اولان الفاظ ایچون بر باب عقد ایدوب (باب الاستعارات) عنوانیه معنون قیلدی و دیدی که لفظ (منحه) اصلنده شو معنایه ایدی که برکسنه آخره قویوتی یا ناقه سنی بوجده اوزره ویره که آخر آنلرک سودی ایله انتفاع ایدر بشرط آنکه شاة و ناقه معطی نک اوله صکره هر عطیده منحه اطلاق ایتدیلر. اکمل مشارق الانوار شرحنده (من کانت له ارض فلیرعها اولیمنکها) حدیث شریفنک بیاننده دیدی که منحه کاهی صله اولور ملک وجهی اوزره و کاهی عاریته اولور انتهى. و لفظ (وغی) اصلنده جنکده اختلاط اصوات معناسنه ایدی صکره استعمالی کثیر اولوب نفس حربه و غی اطلاق ایتدیلر و فی الاساس شهد الوغی واصله الجلبة فی الحرب و (غیث) لفظی اصلنده مطر معناسنه ایدی صکره مطر سبی ایله نابت اولان نباته غیث دیدیلر کذلک سمدن مطر و مطر واقع اولان موضعی مراد ایدر لر تقول العرب ما زلنا نطأ السماء حتی اتینا کم ای نطأ مواقع الغیث و (ندی) که فارسیده شبنم دیر لر عشب ده استعمال ایدر لر (وخرس) لفظی خاتونلرک نفاس و قنده اکل ایتدکلمری

یعنی بویالی بولک (منه)

رسول اکرم اعاره
ارضه منحه اطلاق
ایتدی (منه)

(طعام)

طعام مخصوص معناسنه ایکن ولاده ایچون ایتدکلمری دعوتده. استعمال ایدر لر و (اعذار) لفظی اصلنده ختان معناسنه ایکن ختان و قنده ایتدکلمری ضیافته استعمال ایتدیلر و عادت عرب بویادی که برکسنه تزوج ایتدکده شاة و ابل اوزرینه عقد نکاح ایدوب آنلری منکو حنک خانه سنه سوق و ایصال ایدر لر ایدی و (فلان ساق الیها مهرها) دیر لر ایدی صکره دراهم و دنانیر اوزرینه نکاح و آنلری سوق و ارسال اتسه لر ساق الیها مهرها دیدیلر کذلک عادتلمری بویادی که برکسنه زوجنه سنه دخول مراد ایتدکده بر خیمه جدیدیه نصب ایدوب آنده دخول ایدر لر و اکبناء و (بنی فلان علی امرأته) دیر لر ایدی صکره توسیع ایدوب عبارت مذ کوره فی مطلقا دخوله استعمال ایدوب صخره ده دخول ایتسه دخی بنی فلان علی امرأته دیدیلر و (ظعینه) لفظی اصلنده هودج ایچنده اولان خاتون معناسنه ایدی صکره هودجه و هودجی کوتورن بعیره دخی ظعینه دیر لر و (خطر) لفظی اصلنده بعیر قویرینی ایله و رکلمری مرة بعداخری ضرب ایتمک معناسنه ایدی صکره و رکلمرینه اصابت ایدن بولاه دخی خطر دیر لر و لفظ (راویه) اصلنده سقا دوه سی معناسنه ایدی صکره سقانت طولومنه دخی راویه دیدیلر و (دفن) لفظی میتی ترابه وضع و ستر معناسنه ایدی صکره برکسنه کتم سرایتسه اکادخی (فلان دفن سره) دیدیلر و (نوم) لفظی انسانه مخصوص ایدی صکره توسیع ایدوب صباحه دک بویکیجه برق آلدی دیه جک یرده (مانامت اللیلة السماء برقا) دیدیلر کذلک نام الثوب دیر لر ثوب کهنه اولسه (وهمود) اصلنده آتش سو یونمک معناسنه ایدی یقال همدت النار ای انطفأ صکره همد الثوب دیوب ثوب اسکدی معناسنی مراد ایدر لر و لفظ (عمی) اصلنده کوزه مخصوص ایدی یقال عمی الرجل ای صار اعمی صکره عمت عنا الاخبار دیوب خبر لر بزدن مستور اولدی معناسنی مراد ایدر لر و لفظ (رکض) اصلنده مطلقا ایاق ایله برشی ضرب ایتمک معناسنه ایدی صکره مرکوب اولان حیوانده استعمال ایدوب را کب اولان کسنه ایانغی تحریک ایتدندن آت سکرتمک یعنی آت سکر تسه رکض الفرس دیر لر ابن درید دیدی که (رکضت الدابة) دیر لر مفعول اولمق اوزره دابه نک نصی ایله دابه فی مطلقا سکر تدر دم معناسنه خواه ایانغی تحریک ایتسون خواه ایتسون و بعضیلر (رکضت الدابة) دیر لر نائب فاعل اولمق اوزره رفع ایله لغت اهل عالیه در انتهى. جوهری دیدی که رکض اصلنده تحریک رجل معناسنه در صکره استعمالی کثیر اولوب مطلقا آت سکر تسه رکض الفرس دیر لر که فصیح دکلدن بلکه صواب اولان رکض الفرس در مجهول صیغه سیله انتهى زیرا رکض الفرس معلوم صیغه سیله آت ایاقلرین زمینه اوردی معناسنی مؤدی در و (عقیقه) اصلنده اول قیلدر که ولد تولد

ورک ترکیده اوجه
کوی دیدکلمری
موضعدر (منه)

قال الله تعال ارکض
برجلک (منه)

ایتدکده آنکله تولد ایدر صکره اول قیلی تراش ایتدکدرنده ذبح اولنان قربانه عقیقه دیدیلرو (ظماً) اصلنده عطش و صویه اشتیاق معناسنه ایدی صکره توسیع ایدوب ظمئت الی لقائک دیدیلرو (مجد) اصلنده دابه نک بطنی علف ایله طولو اولمق معناسنه ایدی صکره کرم ایله مملو اولان کسنه یه مجد فلان فهو ماجد دیدیلر یعنی امتلاء کرم اولفظ (قفر) اصلنده نبات و انساندن خالی اولان ارض معناسنه ایدی صکره اکلت خبزا قفرا دیوب بلا ادام معناسنی مراد ایتدیلرو و امرأة فقرة دیوب قلیل اللحم معناسنی مراد ایتدیلرو (غر غره) لفظی اصلنده صوی اغیزده و بوغازده تحریک و اداره معناسنه ایدی صکره غر غره بالسکین دیدیلر ذبحه معناسنه و غر غره بالسنان دیدیلر طعنه فی حلقه معناسنه و تفرغرت عینه دیدیلر تردد فیها الدمع معناسنه و (قرقره) اصلنده ارکک دوه کوکره دکده اولان هدیرک صفا و ارتقاعی معناسنه ایدی صکره حسن الصوت اولان کسنه یه قرقار دیدیلرو (افن) لفظی ناقه نک لبنی قلیل اولمق معناسنه ایدی صکره قلت عقل معناسنه استعمال ایدوب افن الرجل دیدیلر قل عقله معناسنه و اول کسنه یه افین و مأفون دیدیلرو (حلس) اصلنده دابه نک ظهیرینه برده کی طرح ایتدکری چل و کچه پارچه سنه دیر لر ایدی صکره آت صرتنه ملازم اولان کسنه یه حلس دیدیلر یقال فلان من احلاس الخیل ای لایترل من ظهر فرسه که کثیر الصید و کثیر المحاربه دن کنایه درو (صبر) لفظی اصلنده حبس معناسنه در صکره قتل فلان صبرا دیدیلر حبس حتی قتل معناسنه یعنی براز زمان محبوس اولوب صکره مقتول اولدی و اول کسنه که قانی آتی عین ایتسون دیوب حبس ایدوب بعده عین ایتسه اکامین صبر دیر لر یقال حلف صبرا ای حلف بعدان حبس. مجاهد (استعینوا بالصبر و الصلاة) کلام شیریننده اولان صبردن مراد صومدر دیدی زیرا صوم مستلذاتدن نفسی صبری مستلزمدر و بوم مقامه کلجه ابن دریدک باب معتود مزبورده ذکر ایتدیکی الفاظدر که ترجمه اولندی لکن بعض مواضعدن جسته جسته ذکر ایتدیکی الفاظ دخی ذکر اولمق افاده دن خالی دکلدر ملاحظه سی ایله بوم مقامده ذکر مناسبت ملاحظه اولندی و هی هذه (بأس) اصلنده حرب معناسنه در لکن حرب مظنه خوف اولمق مناسبتی ایله لا بأس علیک دیوب لا خوف علیک معناسنی مراد ایتدیلرو (صباب) اصلنده کاسه نک دبنده قالان صو و سود معناسنه ایدی صکره هر نسنه نک بقیه سنه اطلاق ایتدیلر. حتی صبابات الکری دیوب کوزده اولان بقیه نوم مراد ایتدیلر (ورائد) اصلنده طالب کلاً معناسنه ایدی صکره هر طالب حاجته رائد دیدیلرو (زیرب) اصلنده تسمیه معناسنه ایدی صکره هر داهیده زیرب دیدیلر و (حوب) چل معناسنه ایدی صکره شایع اولوب زجر جلده

وفي الاساس رأيت
ارضا قد يجد شاتها
وبعيرها اي شعبتا
ومن المجاز جرد الرجل
وبعد عظم كرمه فهو
ماجد ومجيد (منه)

برده تکلای عرندن
مخفوظ اولمق ایچون
فرسک ظهیرینه طرح
اولنان چل و کچه
مملو نسنه درو تکلای به
دخی دیرلر (منه)

استعمال اولندی حاده حرکات ثلاث جاریدر و (دردق) لفظی صغار ناس معناسنه ایدی صکره کثیر الاستعمال اولمغه هر شیدن کوچک اولنه دردق اطلاق ایدر لر و (کده) اصلنده ارض غلیظ معناسنه کندن مأخوذدر زجت معناسنه و ارض مذکوره حیواناته زجة ویر مکلده بواسم ایله تسمیه اولندی صکره کدلسانه بالکلام و قلبه بالفکر دیدیلر و (کشب) اصلنده صیدک صیاده قربی معناسنه در یقال ارم الصيد فقدا کشبک ای دنامنک صکره هر قریب اولان. شینه مکشب دیدیلر و لفظ (نابث) یرقازوب نباشلق ایدن کسنه معناسنه در صکره مطلقاً تفتیش و اظهار ایدن کسنه یه اطلاق ایدوب حتی فلان ینبث عن عیوب الناس دیدیلر یظهر عیوبهم معناسنه و (رضاب) اصلنده آغز دن اقان ریق که سالیاتعیر اولنور اکادیر لر ایدی صکره رضاب المزن دیوب سمحابدن دوکیلن یغوری و رضاب النحل دیوب عسلی مراد ایتدیلرو و (بسق البیت) دیر لر ایدی بیت ارتقاعده کالنه بالغ اولسه صکره هر نسنه که ارتقاعده غایتنه بالغ اولسه اکا قد بسق دیدیلر بسقت النحلة و النحل باسقات عبارت لری دخی آندن مأخوذدر حتی برکسنه قومنه عالی و غالب اولسه بسق فلان فی قومه دیدیلر علام معناسنه و (بشم) لفظی حیوانک امتلاسی معناسنه مخصوص ایدی صکره توسیع ایدوب انسانک امتلاسنه دخی بشم دیدیلر و (انبیق الطیر) دیر لر قوش شده ایله طیران ایتسه یقال عقاب بنقاء و عنقاء ای شدید الطیران صکره بر مرتبه شایع اولدی که فلان کسنه بکاعنف و شدت ایله سوز سوبلیدی دیه جک یرده انبیق فلان علی بکلام دیدیلر ابن الانباری زاهر نام تألیفنده دیدی که (قد قومت الی لقائک) دیر لر سنک لقا که زیاده مشتاق اولدم معناسنه قرم اصلنده شدت اشتیاء لحم معناسنه در یقال قومت الی اللحم اقرم و ناقرم الیه ای اشتدت شهوتی الیه انتهی. قالی امالی ده دیدی که (خارب) لفظی اصلنده سارق الابل معناسنه خاصه صکره هر سارقه خارب دیدیلر خواه بعیر سرقه ایتسون خواه غیری شیء سرقه ایتسون. ابو جعفر النحاس معلقات شر حنده دیدی که خره (مدامه) تسمیه اولندی یعنی کوبنده دوامی اولدیغی ایچوندر بعضیلر دیدیلر که کوبنده غلیان ایتدکدرن صکره ساکن اولدیغی ایچوندر یقال دام الشئ ای سکن و ثبت اگر سؤال اولنور ایتسه که هر ساکن اولان شینه مدام اطلاق صحیح اولور می جواب ویریلور که اصل صحیح اولمقدر بشرط آنکه اول شینه اسم مخصوص وضع اولنش اوله انتهی. زیرا فقط مدام لفظی ایله تسمیه اولونسه خرك اسمی اولان مدام ایله اشتباه واقع اولور والله اعلم و صلی الله علیه وسلم و علی آله و صحبه اجمعین * و دخی معلوم اوله که بعض الفاظ وارد که عام وضع و عام استعمال اولنور لکن اول عامک تحتنده اولان افراددن هر فردده اطلاق ثابت ایکن

مثلا ساکن اولان
صویه مدام اطلاق
ماه را که ایله تسمیه
دن صکره صحیح اولور
(منه)

هر بری ایچون مخصوص اسم وضع اولمشدر ثعالی فقه اللفده آنک ایچون بر فصل عقد
ایدوب دیدی که (بغض) لفظی عامدرو (فرك) زوج وزوجه میاننده اولان بغضه
مخصوصدرو (تشی) مطلقا عامه اشتها معنای عامدرو (وجم) حامل اولان خاتونلرك
اشتهاسنه مخصوصدركه تركیده آش بیر مك وقتنده اولان اشتها در و لفظ (نظر) عامدركه هر
منظوره باقعه شاملدر و لفظ (شیم) برقه نظره مخصوصدركه كذا لفظ (اجتلاء) عروسه نظره
مخصوصدرو فی القاموس جلا العروس واجتلاها بمعنی ای نظر ایها مجلوة و لفظ (غسل)
عامدركه هر شی یایقامغه شاملدر (وقصارة) ثوبی غسله مخصوصدرو لفظ (غسل) جمیع
اجزاء بدنه عامدرو (وضوء) غسل وجه ویدور جله مخصوصدرو لفظ (حبل) عامدركه
هر ایبه شاملدر و لفظ (كر) خرما غاخنه چیققی ایچون یایدقلى ایبه مخصوصدرو لفظ
(صراخ) عامدركه هر نو حه و بكا و فریاده شاملدر و لفظ (واعیه) میت ایچون اولان صراخه
مخصوصدرو لفظ (عجز) عامدركه هر كسندك اوتوراق یری تعبیر اولتان موضع شاملدر
(عجزه) لفظی خاتونلرك اوتوراق یرینه مخصوصدرو لفظ (ذنب) عامدركه هر حیوانك
قویرو غنه اطلاق اولنور و (ذنبی) آت قویرو غنه مخصوصدركه كذا قاله الثعالی فی فقه اللغة
لكن كلام مذكورا كثر اهل لغت كلامه مخالفدره جوهری دیدی که لفظ ذنبی قوش
قویرو غنه استعمال اولنور اگر چه ذنب دخی دیر لر علی قلة و آت و دوه قویرو غنه
ذنب و ذنبی اطلاق اولنور لكن ذنب اطلاقی كثیردر و فی الاساس فرس طویل الذنب
والذنبی واخذت بذنبی الطائر. فیروز آبادی ذنبا و ذنبا و ذنبا و ذنبا بر معنایه در دیدی
و فی المثل ركب ذنب الریح اول كسندك حقتنده ضرب اولنور که جلهیه سبقت ایدوب
بر وجهه اكا بشمك ممكن اولیه. و فی مثل آخر ركب ذنب البعیر اول كسندك حقتنده ضرب
اولنور که نصیب قلیله راخی اوله و لفظ (تحريك) عامدرو لفظ (انعاض) باشی تحریكه
مخصوصدرو مخفی اولیه که انعاض مطلقا باشی تحریكه مخصوصدركه كذا لفظ (تحجب) وقتنده
اولان تحريك رأسه مخصوصدرو الله اعلم و لفظ (حديث) عامدركه كیجده و كوندوزده
اولان حدیثه شاملدر و (سمر) كیجده وقتنده اولان حدیثه مخصوصدرو فی المثل لا افعله ماسمر
السمر یعنی ایدا ایشله م كذا لا افعله ماسمر ابنا سمر مثل ابدن كنیایه در که ابنا سمر لیل
ونهار معنایه در ای لا افعله ما اختلف الليل والنهار و لفظ (سیر) عامدركه مطلقا یوریمكه
شاملدر و (ادلج و سری) كیجده یوریمكه مخصوصدركه لكن ادلاج اول لیلده یوریمكه دیر لر یقال
ادلجوا ای ساروا فی اول الليل و اگر آخر لیلده یوریدیلر دیمك مراد اولنسه ادلجوا دیمك
كرك تشدید ایله و (سری) بوتون كیجده یوریمكه دیر لر و نظم كریمه اسری بعده لیل
واقع اولدی که لفظ لیلانا كید ایچوندر یا تجریده مبنی در و لفظ (نوم) عامدركه هر وقتده
اولان نوم شاملدر و (قیلوه) نصف النهارده اولان نوم مخصوصدرو قایله نصف النهار و قایل

ولفظ سمر كیجده و آی
آبدینه و دهره دخی
اطلاق اولنور (منه)

(وقیل)

وقیل وقت مذكوره نائم اولان كسندك و لفظ (طلب) عامدرو هر مطلوبی طلب ایتمكه
شاملدر و (توخی) خبر طلبنه مخصوصدرو استوخ لنا فلا نادیر لر فلان كسندك خبری بنم
ایچون طلب ایله معنایه در و لفظ وخی و توخی حاء مهمله و خاء معجمه ایله روایت اولندی
(هرب) عامدركه مطلقا قاقچق معنایه در و (اباق) عیبده مخصوصدرو و لفظ (خدمه)
عامدركه خدمتكار لر شاملدر و لفظ (سدنه) كعبه خدمتكار لرینه مخصوصدرو خدمه
خادمك و سدنه سادك جمیعدر و سدانه خدمت كعبه معنایه در و لفظ (رایحه) عامدركه
(قتار) بریان اولمش آت رایحه سنه مخصوصدرو ز محشری دیدی که وجدت قاتار الشواء
والطبخ و یقال لا تؤذ جارك بقطار قدرك جوهری قاتار عود رایحه سنه دخی دیر لر دیدی
(وكر) لفظی مطلقا قوش آشیانه سنه عامدرو (ادحی) نعام آشیانه سنه مخصوصدرو و لفظ
(عدو) حیوان ایچون عامدركه هر حیوانك سكر تمه سنه شاملدر و (عسلان) قوردك عدوینه
مخصوصدرو ثعالی دره فاخره نام تألیفنده اعدی من الذئب مثلنده دیدی که محتملدر که لفظ
اعدی عدودن یا خود عداوتدن مأخوذ اوله و عسلان ذئبه مخصوص بر نوع مشی در و بر
سریع السیر كسندك بزه مرورایتدی دیه جك یرده فلان مرینا كانه ظل ذیب دیر لر قال
الراجز بیت والله لولا وجع فی العرقوب لكنت ابقى عسلا من ذئب * فائده *
لفظ ذئب مهموز و غیر مهموز اولور لكن همزه اصلدر مؤنثی ذئبه در و جمع قلتی اذوبه
و كثرتی ذئاب در خاطف. وسید و ذواله و سرحان و علس و سلق ذئب دره ابو عبیده
دیدی که ذوال مشی خفیف معنایه لهذا ذئبه ذوال تسمیه ایتدی لر و فی المثل اغدر من الذئب
زیر اذئب بر انسانه قصدا ایدوب مقاومتدن عاجز اولسه عوا و فریاد و سائر ذئابدن استمداد
ایدر چونكه قوردلر مجتمع اوله لر انسان مذكور بر طریق ایله قوردلرك برینك اوزرینه قان
احداث ایتسه قوردلر انسان معهوده ی ترك و ذئب معهوده اقبال ایدوب اول ساعت آتی
پاره پاره ایدر لر بعض شعراء نزول شدا ایدو وقتنده مواساة و معاونة امید ایتدیكی صدیقندن
خلاف مأمولی ظهور ایتدكده عتاب ایدوب دیدی که بیت و كنت كذئب السوء لما
رأی دما * بصاحبه یوما حال علی الدم * بیهقی شعبده اصمعدن روایت ایتدی که بادیه ده
بر عجوزك خیمه سنه نزول ایتدم كوردوم که بر شاة قتل اولمش و بر قورد یاوریسی دخی
شاتك یاننده پاره پاره اولمش عجوز من پوره دیدی که یا صمعی مشاهده ایتدكك كیفیتك
سیبنی بیلور میسن بن دیدم که بیلیم عجوز دیدی که بر قورت یاوریسی خیمه منزه
ادخال و بوشاتك ابنی ایله پرورده ایتمش ایدك آخرنده والده می مشایه سننده
اولان شاتی قتل ایتدی بز دخی آنك مقابله سننده قصاص ایتدك و بن بوخصوص ایچون
برایکی بیت نظم ایتدم دیدی بن دخی دیدمكه انشاد ایله استماع ایدیم پس انشاد

۹ مؤنثی سلقه در و امراه
سلیطه یه سلقه دیر لر که
سلقه بالکلادن مأخوذ
اولق ملاحظه اولنور
اكا کادی ایله اذیت
ایتدی معنایه و الله
اعلم (منه)

ایدوب دیدی که (نظم) بقرت شویة و فجعت قوما * وانت لساتنا ولد ربيب *
غذيت بدزها وربيت فينا * فن انباك ان ابالك ذئب * اذا كان الطباع طباع سوء * فليس
بنافع فيه الاذيب * ولقد احسن عندليب الشيراز في هذا المعنى حيث قال **بيت**
عاقبت كرك زاده كرك شود * كچه بآدمی برزك شود * ودخی ذئب كوكى لسانى ايله
قلج ايله قطع ايدر كى قطع ايدر كه اصلا كوكك صداسى چيقمز * فائده * عوى
الذئب ديرلر عوى الكلب ديدكلى كى شاعر زمانه خلقندن شكيت ايدوب دیدی
كه (نظم) ليت شعري كيف اخلاص من الناس * وقد اصبحوا ذئابا ذوى اعتداء * قلت
لما بلغهم صدق خبرى * رضى الله عن ابى الدرداء * ابوالدرداء قولنه تلخيص در كه دیدی
اياكم ومعاشرۃ الناس فانهم ما ركبوا قلب امراً الا غيروه ولا جوادا الا عقروه ولا بعيرا
الا دبروه * سهيلي غزوة بدر قصه سنده روايت ايتدى كه عبد الله بن الزبير رضى الله عنه
تولد ايتدكه رسول اكرم افنديمز آنى كوروب هو هوديدى چون والده سى اسماء
بوكلامى استماع ايتدى متغيره اولوب آنى ارضاعندن امساك ايتمه عزيمت ايتدى رسول
اكرم بيورديلر كه ارضيعه ولو بماء عينك كبش بين ذئاب عليها ثياب ليمعن البيت
اوليقتن دونه * حيل ساسانيه نام كتابده اذية العواد بابنده دیدی كه بر كسنة قوردك
تويونى عوادك عودنك تارلرينك مياننه وضع ايدرسه ضرب ايتدكه اول تارلر
پار پاره اولمغه عودك صداسى چيقمز بشرط آنكه اول تارلر قويون باغير ساغندن
يايلمش اوله و (اذية الدفاف) بابنده دیدی كه دف ياپان كسنة نك دكاننده قوردك تويونى
تخير ايتسeler دفلر ده اولان دريلر پاره پاره اولور و (اذية طبال) بابنده دیدی كه بر كسنة
قورد دريستن بر طبل ياپوب طباللر طبللرينه ضرب ايدرلر ايكن طبل معهودى ضرب
ايلسه جله طباللر دريلرى پاره پاره اولور وما ذلك الا بتقدير العزيز الحكيم و (ظلع) لفظى
عامدر انساندن غيرينك آغساقلغه شاملدر و (جع) ضبعه مخصوصدر يعنى ضبعك كه
فارسيده كفتار و تركيده صرتلان ديرلر آغساقلغه مخصوصدر جوهرى ضبع لفظنك
مؤنثنده ضبعه ديمزلر زيرامد كنده ضبعان وجعنده ضباعين ديرلر سر حان وسرا حين
ديدكلى كى ومؤتى ضبعانة وضيع در كه جعى ضبعانات كلور وكاهى ضباع دخى
كلور كه هم مذكرك وهم مؤنثك جعى اولمغه صالح در . ابن البرى دیدی كه
مقتضاي قاعده عربيه در كه مذكر ومؤنث جمع اولسeler مذكرك حكمنى مؤنثك
حكمنه تغليب ايدرلر لكن ايكي موضعده بوقاعده تخلف ايتدى * اول بودر كه ضباعك
مذكر ومؤنثى تنبيه ايتك مراد ايتسeler مؤنثك حكمنى اخذ وتغليب ايدرلر يعنى
تنبيه لرنده ضبعان ديوب مؤنث اولان ضبع لفظنك حكمنى اجرا ايتديلر ومذكر

اولان ضبعانك حكمنى اجرا ايتديلر حاصلى مؤنث اولان ضبع ومذكر اولان ضبعان
لفظلرينك تنبيه لرنده ضبعان ديوب ضبعانان ديمديلر كويا مذكرك تنبيه سنك حكمنى
اجرا اولنسه كثرة زوايدلر ومندن فرار ايتديلر * ثانى بودر كه بر حادته وقوعى
ايچون تاريخ وضع ايتسeler ليله ايله ضبط ايدوب يوم ايله ايتديلر مثلاً وقعت هذه
الوقعة فى ليلة مضيت من رجب ديوب من يوم مضى ديمديلر كويا بو خصوصده اسبقه
رعايت ايتديلر زير اشهر دن اول موجود اولان ليله در ابن الانبارى دیدی كه لفظ ضبع
مذكر ومؤنثه اطلاق اولنور لكن معروف اولان ابن برى مذهبي در . زحشرى
ربيع الا برارده دیدی كه ضبع نوعى برسنه ذكر وبرسنه انثى اولور ارنب كى ذكر
اولديغى سنده مذكرلر علمنى ايدر مؤنث اولديغى سنده طوغورور * قزوينى دیدی كه
عربيه بر قوم واردر كه برايكى بيك جاعتك مياننده آنلردن برى بولونسه وبرضبعه
مصادف اولسeler ضبع مذكور اول كسنة دن غيرى بر فرده توجه ايتمز لهذا اول قومه
ضبعيون ديرلر وفي المثل افسد من الضبع فى الغنم وزياده فسادنددر كه بر سورى قويون
ايچنه كيرسه برايكى قويونى اهلاك ايتمكله قناعت ايتمزوا كرك ذئب وضبع قويون سوري سنده
جمع اولسeler برى برينى منع ايتدكلر نندن ناشى قويون سالم اولور لهذا عرب دعا لرنده اللهم
ذئبا وضبعاديرلر قال الشاعر **بيت** تفرقت غنمى يوم اقلقت لها * يارب سلط عليها الذئب
والضبع * ميدانى دیدی كه ضبع بغاية احق اولمغه مايخفى هذا على الضبع ديوضرب مثل
ايدرلر ابن زكرياء رازى دیدی كه ضبعك درى سندن برغربال ياپوب زرع ايده جكلى
حيواناتى آنكله اله دكدنصكره زرع ايتسeler چكر كه ضرر نندن امين اولور . كمال دميرى
دیدى كه ضبعك ار ككنك صاغ اولبولوغنك دبرينك حلقه سنه قريب اولان موضعندن
قيللر يولوب احراق وسحق ايتدكدنصكره زيت ياغى ايله قارشدرسلر وابنه ديدكلى
مرضه مبتلا اولان مأبونك دبرينه سورسلر مرض معهوده بالكلية مندفع اولور لكن
بغاية احتياط ايده لر كه مذكور قيللرى ار كك ضبعدن آله لر زير ايشى ضبعدن
آلوب مرض معهوددن سالم اولان كسنة نك دبرينه سورسلر مرض معهودى
احداث ايدر . وبو خاصه عجيبه در كه كرات ايله تجربه اولمشدر والله على كل شى قدير
ابوعبيد غريب مصنفده دیدی كه لفظ (ربيع) دارده عامددر كه هر نه ايچون بناء اولنور
ايسه ولفظ (ربيع) وقت ربيعده ساكن اولمق ايچون بناء اولنان منزله مخصوصدر ولفظ (عقار)
بلاد وضياعده اولان منزل و (منتج) طلب كلاده بنا اولنان منزلدر و (قم) لفظى انسان وسائر
حيواناتك آغزى كه جعى افواه كلور و (فوهه) ظلوم آغزيدر كه كذلك جعى افواه كلور
جهره ده دیدی كه (يحيح) هر حيه نك آغز نندن ظهور ايدن صوت در و (كشيح) افى به

مخصوص بر صورتی که جلدنك بعضی جلدنه سور و نمکدن حاصل اولور که ترکیده
قیغشدی تعبیر اولنور ابو عبیده مقاتل الفرسان نام تألیفنده دیدی که (سهر) لفظی مطلقا
اویقوسر لقی معنای عامه در که خواه اویو مدیغی شردن خواه خیردن اولسون و (ارق)
لفظی بر مکروه اصابت ایتیمکله اولان اویقوسر لغه مخصوص صدر والله اعلم و دخی معلوم اوله که
بعض الفاظ مخصوصه وار در که معانی مخصوصه یه وضع اولنوب استعمال اولند قدیه اول
معنای ده استعمال اولنور فقط **مثال** علماء لغت دیدیلر که (مکانک) لفظی وعید ایچون
موضوع در و عدده استعمال اولنور ترکیده بر کسینه بر کسینه یه غضب ایتد کده یرکده اوتور
دید کلری کبی ابو عبیده دیدی که (تابع) لفظی شردن غیریده استماع ایتدیک که ترکیده
بر نسنه نك اوزرینه صاپیر صاپیر توکلک تعبیر اولنور مثلاً تابع الفرائض علی النار دیرلر
تابع النحل علی العسل دیرلر و اکثر کتب لغته تابع لفظی توالی ایله تفسیر ایتدیلر
که مطلقا بری بری آرنجه اولمقدن عبارتدرو (اولی لك) لفظی مقام تهدید و وعیده
مستعملدر که قرب معنای سنه اولان ولی دن مأخوذ اولمق ملاحظه اولنور اصمعی
دیدی که اولی لك عبارت نك معنای قاربك مایه لکک یعنی سنی هلاک ایده جک
نسنه سک قریب اولدی دیمکدر. ثعلب دیدی که عبارت مذکور نك معنای اصمعی
ایتدیکی تفسیرندن مناسب بر تفسیر استماع ایتدیم و (ظل فلان یفعل کذا) عبارت نهاده
واقع اولان عمله و (بات فلان یفعل کذا) عبارت لیله واقع اولان عمله مخصوصدر
و (جعلوا احادیث) عبارت که قوم بر عمل ایتدیلر که میان خلقده مثل اولدیلر
معنای سنه شرده مستعملدر فقط بزم اصطحزده بر کسینه بر مکروه عمل اتسه مقام لومده
دلرده داستان اولدی تعبیر اولنور. خلیل دیدی که (یعملة) لفظی کثیر العمل اولان
ناقه یه مخصوصدر جمله دیمزلر و (نعت) لفظی شی امر حسن ایله وصفه مخصوصدر
و امر قبیح ایله وصفه نعت دیمزلر. ابو حاتم دیدی که لفظ (ازین) کیجده اولان صوغه
مخصوصدر که لیلة ذات اذیر دیرلر و یوم زوایز دیمزلر. ابن درید دیدی که (اش القوم
وتأششوا) دیرلر بعضی بعضی اوزرینه شرایچون قیام ایتدیلر و خیرده استعمال اولنور و فی
القاموس الاش القیام والتحرك للشر انتهى و (جز) لفظی غنمه و حلق لفظی معزی یه
مخصوصدر یقال جززت الشاة وحلقت العنز و (خفض) لفظی جاریه یی ختنه یه مخصوصدر
و غلامی ختنه یه ختان دید کلری کبی یقال خفضت الجارية و ختن الغلام و (حقب البعیر)
دیرلر بولی طوغری چیقمسده که جمله مخصوصدر جوهری دیدی که حقب اول قولان
تعبیر اولنور ایپدر که دوه نك ذکرینه قریب موضعدن سمره باغلارلر اکر اول ایپ
ذکر نك غلافنك اوزرینه واقع اولغله بولی محتبس اولوب تبول ایتیمکه قادر اولمسه
حقب البعیر دیرلر و (ابلت البکرة) دیرلر ناقه شابه نك فرجی شیشه بکریه دن غیر یه ده

وفي الصحاح السهر الارق
وفي القاموس سهر لم
ينم ليلا وفي القانون
السهر افراط في اليقظة
(منه)

بلکه نها فتت یا تا سا فط
دیمک کرک (منه)

جزء ماله ایله مطلقا
قطع و جز معجه ایله
اوت و قبل مثله و
نسنه یی قطعده مستعملدر
(منه)

(مستعمل)

۷ مله لامک قتمیله ترکیده
ارککه زیاده طالب
اولمق ترکیده حیوان
کوسنک تعبیر اولنور
(منه)

مستعمل د کلدر فیروز آبادی دیدی که (بلت الناقة وابلت) دیرلر ناقه فحله طالب
اولمسه و بله ضبعده ۷ یا خود شده ضبعده دن فرجی شیشمک معنای سنه در و (غط البعیر) دیرلر
هدیر اتسه جمله مخصوصدر و ناقه یه دیمزلر و شوطعامک گوزل رایحه سی وارد در دیه جک
یرده (ما احسن قدا و هذا الطعام) دیرلر پیشمش و دخی بریان اولمش طعامه مخصوصدر
و فی الاساس ما احسن قدا اللحم و قدا ته و قدا ته ای ریحه انتهى و (قبل غیر و ماجری)
عبارتی امر ماضی ده استعمال اولنوب امر مستقبلده استعمال اولنور مثلاً فعلت ذلك
قبل غیر و ماجری دیرلر سافل قبل غیر و ماجری دیمزلر معلوم اوله که عبارت
مذکور امثالند و در و سرعه مقامنده ضرب اولنور میدانی دیدی که قبل غیر و ماجری
ای اول شی یقال لقیته اول ذات یدین و اول وهلة و قبل غیر و ماجری. ابو عبید بر
کسینه بر مجلسده کندندن استخبار اولنمش و ذکر ی دخی سبقت ایتمش ایکن
بر نسنه دن خبر و یرسه فعل کذا و کذا قبل غیر و ماجری دیرلر یعنی فلان کسینه شویله شویله
ایتدی غیردن و غیرک جریانندن اول غیر ی تخصیصک وجهی بودر که غیر جار و حشی
صید اولنمقدن بغایت حذر اوزره در لهذا جری سائر حیواناتک جریندن زیاده در
بوسیدندر که سرعتده مثل اولمشدر بعضیلر غیردن مراد انسان العین در که مردمک
چشم و کوز بگی تعبیر اولنور و آنک اوزرنده جاری اولان کوز قاپاغی در که جری
حرکتی در پس قبل ان یطرف الانسان معنای سنه راجع اولور که بزم اصطلاحزده
کوز آچوب یومنیجه اولان و قندن سریع مدته ملاقی اولدم پو شیده اولمیه که توجیه
اوله نظر ایله لفظ مامصدر یه و ثانی یه نظر ایله موصوله اولور علامه زحشری مستقصی ده
دیدی قبل غیر و ماجری ای قبل انسان العین و حرکتده للنظر هو جریه و مثل مذکور مبکر
یعنی ایرکن کلن کسینه ده ضرب اولنور یعنی دیده لر خوابدن بیدار اولمده دن کلدی که
ایللر دخی اویقودن او یانمده دن کلدی تعبیر اولنور و بعضیلر غیردن جار و حش مراد
در دیدی که مرعی یه سائر حیواندن اول کلور یعنی جار و حشی مرعی یه چیقمزدن
اول کلدی و محتملدر که ماموصول اوله الذی معنای سنه یعنی جار و حشدن و سائر
حیواندن جری ایدن حیواندن اول کلدی انتهى * ابن فارس دیدی که بوبابدن
اول عبارت که تفیدن غیریده استعمال اولنمیه (ما بالدارارم) عبارت کبی که لا احدها
معنای سنه در جهیره ده دیدی که (بوش) لفظی جماعت کثیره معنای سنه در که جمعی اوباش
کلور یونس دیدی که جماعت مزبوره قبایل متفرقه دن اولمد قجه بوش دیمزلر و اکر
بر بابانک اولاد لری اولسه که قبیله ۹ اصطلاح عربده آندن عبارتدر بوش تسمیه اولنور
صراحده دیدی که بوش لفظنك جعنده اوباش دید کلری قلب مکان طریق ایله در که

۹ وفي الصحاح القبيلة
هم بنو اب واحد
(منه)

قیاس اولان ابواش در بعض اهل لغت دیدیلر که لفظ (شاء) ممدود اولدقه خیر و شرده
مستعملدر مقصور اولدقه ذکر جلیه مخصوص اولور و (حل) لفظی زجر ابده تکلم
اولور لکن ناقیه مخصوصدر وارکک دوهی زجرده جاه جاه دیرلر و لفظی (عاج عاج)
مذکر و مؤنثی زجرده مستعملدر (وناقة نجاة ۷) دیرلر سریعه معناسنه که جله
اطلاق اولنمز اگر چه ناقه ناجیه دیوب مذکر نده ناج دیرلر و (صواح) لفظی خیلک
عرقنه مخصوصدر بعضیلر هر عرقه صواح دیرلر دیدی و (واد) لفظی نعا سدن ۹
تمایله مخصوصدر واد لفظی مطلقا عواج معناسنه در (ویوم ارونان و لیلۀ ارونانة)
دیرلر کوندوز و کیجه ده شده و کربت نهایتنه بالغ اولسه فیروز آبادی هر برنده
وصف و اضافت جائز در دیدی و خیرده استعمال اولنماز و (جعبه) لفظی نشابه مخصوصدر
یعنی ترکی اوق تعبیر اولنان اوقک ظرفنه و (کنانه) لفظی نبه یعنی عربی اوق تعبیر
اولنان اوقک ظرفنه مخصوصدر که تیرکش و قوبور تعبیر اولنور و (فرس شطبة) دیرلر
فرس طویل اولسه کذلک (جاریه شطبة) دیرلر جاریه طویل القامه اولسه و شطب
دیوب مذکره اطلاق ایتزلر و (هلقم) لفظی اشداتی یعنی آغزده آورد دیدکری
موضع واسع اولان دوهیه مخصوصدر غیری حیوانه اطلاق اولنماز (وعیهل و عیهم) ناقه
سریعهیه مخصوصدر بعضیلر دیدیلر که لفظین مذکورین ناقه سریعه وصفی در جل
وصف اولنماز (و غلام فرهد و فرهود) دیرلر اتلو جانلو تعبیر اولنان غلام حسن
معناسنه که غلامه مخصوص وصف در رجله اطلاق اولنماز و (سرحوب) لفظی فرس
طویل معناسنه که مؤنثه مخصوصدر مذکره وصف اولمز و (کعبور) اول عقده ۲ یعنی
اور تعبیر اولنان یومری که باشده اوله و اگر سائر جسدده اولور ایسه اکا عجره وسلعه
دخی دیرلر و (فرس قیدود) دیرلر طویله معناسنه مؤنثه مخصوصدر و (قاروره) لفظی
شراب و غیری سنه وضع اولنان ظرف معناسنه زجاجة مخصوصدر و (ثله) قیون
سور یسنه مخصوصدر کچی سور یسنه اطلاق اولنمز و (بنو فلان سواء) دیرلر خیرده
یا شرده مساوی اولسه لرو (سواسیه) دیرلر شرده مساوی اولسه لرخیرده مساوی اولنه
اطلاق اولنمز و (حجاج) لفظی شرطه ابله مخصوصدر و لفظ (حبق) مطلقا شرطه در
لکن جوهری حبیج الرجل حبق دیدی و (خرابه) سرقة ابله مخصوصدر که خارب سارق
الابه اطلاق اولنور فقط و (ندابر القوم) دیرلر میانلرنده عداوت و انقطاع واقع اولسه
ابوعبیده دیدی که عبارت مذکور قبیله واحده یعنی اب واحدک اولاد لری میاننده
اولانه مخصوصدر و (سارب) لفظی اول کسنهیه مخصوصدر که حاجات و مهماننه نهارده
سعی ایلیه قال الله تعالی (ومن هو مستخف باللیل و سارب بالنهار) کذا قاله صاحب المزه

۷ فی الصحاح ناقه
ناجیه و نجاة سریعه
تجوین رکبها (منه)

۹ مثلا اوقو غلبه
ایتدکه اولان
ایکلمک (منه)

۲ یعنی باشنده اولان
اوره مخصوصدر
(منه)

و مستطاع علی تفصیله
(منه)

(مخفی)

مخفی اولیه که بالنهار لفظی ذکر دغدغه دن خالی دکلدر اللهم توکید و یا تجریده حل
اولنه جوهری سارب لفظی شو و وجهله تفسیر ایتدی که اول نسنه در که روی زمینده
استه دیکی طرفه توجه ایده سرب الفحل دیرلر مرعییه توجه اتسه . و فی الاساس
هو سرب بالنهار فی حوائجه و (کبش الیان) دیرلر عظیم الالیه معناسنه رجله دخی
اطلاق اولنور و مرأیه الیان دیرلر بلکه عجزاء دیرلر و (امراة یوجاء) دیرلر ۹ عظیمة
العجز معناسنه که رجله اطلاق اولنمز و (امراة ثدیاء) دیرلر مده سی بیوک معناسنه مذکر نده
اثنی دیرلر و (رجل بزيع) دیرلر ظریف معناسنه که احداثده ۴ مستعملدر ابو الفوٹ
دیدی که غلام بزيع دیرلر تکلم ایدوب کسنه دن حیاء ایتیه که انسانده صفت ممدود و حده در
و (نرب الظبی) دیرلر تصوت اتسه و نرب صوت الظبی معناسنه مذکره مخصوصدر
وظی و بقرک ارککنه نرب دیرلر و (نعمت الظبیه) دیرلر تصوت ایتسه و بغام و بغوم
مؤنثه مخصوصدر . فیروز آبادی ولدی ایچون ایتدیکی صوت در دیدی و (یوم عصیب)
دیرلر شید معناسنه که شره مخصوصدر و (عبل) اول ورق در که همیشه ورق دو کولین
اغا جدن دو کولمش اوله سرو . وائل . و طرفاء کبی که اول اغا جاره هذب دیرلر قاموسده
دو کین و مجدداً ظهور ایدن ورقه قبل دیرلر اضداد دندر دیدی و (علی فلان ابل و بقر
و غنم) دیرلر صباح مرعییه کیدوب اخشام اولدقه صاحبک اوزرینه کلدکری ایچون
و غیری ماله علی ذکر اولنمز بلکه لفلان دیرلر لام ایله غریب مصنفده دیدی که لفظ
(طرف) خیلدن عتیق و کریم معناسنه مذکره مخصوصدر و (نحوص) اول بقره اثی در که
سودی اولیه که غیری حیوانده استعمال اولنماز . قاموسده دیدی که نحص و ناحص اول
بقره و حشیه در که قیصیر اوله و نحوص اول ناآندر که ولد و ابی اولیده ایتی و (لجبه) قلیل
اللبن و کثیر اللب اولان کچی به مخصوصدر غیری حیوانه اطلاق اولنمز . مجد الدین لجبه قلیل
اللبن و کثیر اللب اولان کچی در که اضداد دندر دیدی و (حرود) لفظی قلیل اللب اولان
قویونه مخصوصدر قاموسده ناقه حرودة و حار دت الابل انقطع البانها و قلت دیدی .
قالی امالی ده دیدی که (سبأت الخمر) دیرلر اشتریتها معناسنه که سبأ اشتراء خردن غیرده
مستعمل دکلدر و (ناقة عجزة) دیرلر قویه و شدیده معناسنه که مذکر نده عجزاء دیرلر
و (غلام رباعی و خاسی) دیرلر سباعی دیرلر زیر اول غلام که قامتی یدی قارش مقداری
اوله اکا غلام اطلاق اولنمز بلکه دیرلر . ابن الاعرابی نوادرده دیدی که بولوتلی
کونده ریح هبوب اتسه (نشرت الریح) دیرلر ابو عبیده دیدی که (بسله) لفظی افسون ایدن
کسنهیه و یردکری اجرته مخصوصدر و (طرقه القطة) دیرلر یور طه سنی وضع آتمه سی
قریب اولسه قطاة دن غیرده مستعمل دکلدر . زجاجی امالی ده دیدی که (فرشت کبدۀ) دیرلر
چگرینی پاره پاره ایتدیم معناسنه چگر دن غیری عضوی پاره ایتدکه استعمال اولنماز از دی

۹ ولم اجدته فی المصولات
(منه)

۴ تازه یتشمش تعبیر
اولنور (منه)

(۱۷)

(ب)

کتاب الترقیص ده دیدی که لفظ (آراب) همسن اولان جاریه لره مخصوصدر همسن اولان ذکره اقران دیرلر و لفظ (ادات) مذکر و مؤنثه استعمال اولنور ابن السکیت مقصور و ممدوده دیدی که (بغلة سفواء) دیرلر سریعه معناسنه و مذکره اطلاق اولنر یعنی اسفی دیرلر ابن خالویه شرح دریدیه ده دیدی که (بات یفعل کذا) دیرلر کیجه ایشله سه (ظل یفعل کذا) دیرلر کوندوز ایشله سه و اخفی ظل معناسه و امسی بات معناسه و نصف الیلدن نصف النهار ده (کیف اصبحت) و نصف النهار دن نصف الیل ده دن (کیف امسیت) دیرلر ابن درید جهره ده دیدی که (آس) ۷ لفظی ارینک موضعندن که ترکیده قوغان تعبیر اولنور علی اخراج و اخذایت کده موضع مذکورده باقی قلاتن عسله اطلاق اولنور و خرما سپدینک دینده قلاتن خرما یه (قوس) دیرلر و طولومک دینده قلاتن یاغه (کعب) دیرلر زجاجی دیدی که (هلال) حوصک دینده قلاتن صودرو (شفا) قصر ایله هر شینک بقیه سنه اطلاق اولنور ابوبکر بن الانباری دیدی که بکاوالدیم احد بن عیدن شویله روایت ابتدی که شعر دن بر قطعه یه (فلیله) و قطندن بر قطعه یه (سبخه) و صوفدن بر قطعه یه (عمیه) دیرلر شیخ تاج الدین نحویدن روایت اولندی که دریدن یابدقیری ظرفه مطلقا (زق) دیرلر که ایچنه هر نه وضع اولنور سه لکن سودک طولومنه (وطب) و یاغ طولومنه (نحی) و بال طولومنه (عکه) و صو طولومنه (شکوه و قربه) و زیت طولومنه (حیت) دیرلر زجاجی امالی ده دیدی که (کلا) یاش و قوری اوتنه اطلاق اولنور و (رطب) یاش اوتنه و (حشیش) قوری اوتنه مخصوصدر جوهری رطب رانک ضمی و طانک سکونی ایله کلا معناسنه در دیدی ابومالک نوادرده دیدی که (شبر) خنصر ایله ابهام میانی که قاریش تعبیر اولنور و (قتر) ابهامک باشی ایله سیابه نک باشی میانی که سله تعبیر اولنور و (رتب) سیابه و وسطی میانی و (عتب) وسطی ایله بنصر میانی و (وصیم) خنصر و بنصر میانی که بصم دخی دیرلر و (فوت) هرا یکی پارمغک مابینی که جمعی افوات کلور و عالی فقهاء لغه ده تعلبدن روایت ابتدی که اعضاء بشرده حسن اولان هر عضو اطلاق اولنر اسماء بودر که ذکر اولنور صباحه، وجهه و وضاءه، بشره ده و جال انفده، و ملاحه فده و حلاوة عیننده و ظرافه لسانده و رشاقه قدده، و لیاقت شمائلده و کمال حسن شعرده مستعملدر ابوبکر زاهرده دیدی که اصمعی و ابن الاعرابی دیدیلر که ظریف بلیغ و جید الکلام اولان کسنه در و ظرافه لسانده اولدیغنه عمر بن الخطاب رضی الله عنه شوقولی ایله استشهاد ابتدیلر که اذا کان اللص ظریفاً لم یقطع یعنی اگر لص بلیغ و جید الکلام اولور ایه کندودن حدی اسقاط ایده جک کلمات فصیحیه سرد اتمکله قطع یددن خلاص بولور و بعض اهل لغت دیدیلر که ظریف اول کسنه در که وجه و هیئت حسن اوله کسائی دیدی که

۷ جوهری و فیروز
آبادی اوچاقده باقی
قالاتن کوله دخی آس
دیرلر دیدیلر که فیروز
آبادی مطلقا عسله
دخی آس دیرلر دیدی
(منه)

(ظرف)

ظرف وجهه و لسانده اولور یقال وجهه ظریف و لسان ظریف و دیدی که ما (اظرف زید) استفهام طریق ایله زیدک و جمعی حسندر یو خسه لسانی حسن در معناسنه استعمالی جائزدر و دخی (فلان لبق) کلامنک معناسنه دیدی که بعضیلر دیدیلر که لبق حلو و حسن الاخلاق اولان کسنه در و بعضیلر دیدیلر که لبق لطیف العمل اولان کسنه در انتهی تعالی دیدی که هر ظرف که برنسنه ایله طولمش اوله اسماسی بودر که ذکر اولنور * فلك مشحون * و کأس دهاق * و واد اخر * و بحر طام * و عین ترع * و طرف مغرورق * و جفن مترع * و کیس اعجز * و جفنة ردوم * و مجلس غاص بأهله * و جرح مقصع ای امتلا * دما * و دجاجة ممکنه اذا امتلا * بطنها بیضا * و اسماء شعرده دیدی که. شعر للانسان و صوف للغنم و مرغی للماعز و وبر للابل و عفا للحمار و ریش للطیر و زغب للفرخ و زف للنعام و هلب للخزیر * و دخی دیدی که فلان جابع الی الخبز و قرم الی اللحم عطشان الی الماء و عیمان الی اللبن و برد الی التمر و جم الی الفا که توشیق الی النکاح * قاموسه دیدی که جمع طمع معناسنه در و جم الی اللحم دیرلر قرم معناسنه و هو جمع و جمع دیرلر طعامه اشتهاسی اولسه که اضداد دندر. ابن الانباری زاهرده دیدی که رسول اکرم همیشه بش نسنه دن تعوذ ایدر ایدی عیمه. و عیمه. و ایمه. و کزم. و قرم. عیمه سوده زیاده حریص اولمق و عیمه شدة عطشیدن چوق چوق و تیز تیز صواچمک. و ایمه چوق مدت مدیده تعزب ایدوب تزوج ایتمه مک یقال رجل ایم اذالم یکن له زوج و امرأه ایم و ایمه اذالم یکن له زوج. و کزم شدة اکل و بعضیلر بخل معناسنه در دیدی یقال رجل اکزم البنان ای قصیر البنان کما یقال قصیر البنان و جعد البنان. و قرم شدة اشتها لحم و یقال قرم الی اللحم و عیمان الی اللبن و عطشان و ظمآن الی الماء و جابع الی الخبز و قطم الی النکاح انتهی. و فی القاموس قطم اشتھی الضراب و النکاح و اللحم او غیره فهو قطم * و دخی ال برنسنه یه یا شتیق ایله ملوث که ترکیده بیلاشق اولسه تعبیر اولنور عرب هر برینه بر مخصوص اسم ایله تسمیه آندیلر مثلاً آندن بیلاشقی اولسه (یدی غمرة) دیرلر و یاغ باغندن اولسه (زهمه) دیرلر زیر ازهم زانک ضمی ایله شحم معناسنه در یقال زهمت یدی فهمی زهمه ای دسمه و بالقدن اولسه (صمرة) دیرلر که صمراصلنده رایحه خبیثه معناسنه در لهذا بره صماری دیرلر و زیتدن اولسه (قتمه) دیرلر که قتم و قثم سیاهلق و اقثم سیاه اولان نسنه که اغبردخی دیرلر که ترکیده بوزرنکلور دیرلر و یغور طه دن اولسه (زهکة) دیرلر و دهندن اولسه (زنجة) دیرلر یقال زنج الدهن تغیر و سر که دن اولسه (حطة) دیرلر و بالدن و حلواندن اولسه (لزجة) دیرلر و میوه دن اولسه (لزقة) دیرلر و زعفران دن اولسه (ردعة) دیرلر و طیبیدن اولسه (عبقة) دیرلر و قانندن اولسه (ضرحة) دیرلر و صودن اولسه (لثقة) دیرلر و چاموردن اولسه (ردعة) دیرلر

رذم اصلنده سیلان
معناسنه در کویایوک
کاسه که ممتلی اوله زیاده
اعتلا سندن طشریه
د و کیلور کذا
فی الصحاح (منه)

اتی اوله اتی اولسه عظم دیرلر قاموسده دیدی که عرق العظم و تعرقه دیرلر کوک
اوزرنده اولان اتی اکل اتسه و عرق و عراق اول کؤکدر که اتی اکل اولمش اوله یا خود
عرق اول کؤکدر که اوزرنده اتی اوله و عراق اول کؤکدر که اتی اکل اولمش اوله انتهی
و (خیطه) سمط دیزلر اوزرنده بونجق مثلونسنه اولدجه و قومه (رققه) دیزلر بر مجلسده
مجمع یا خود بر بولده رفیق اولدجه و بری برلرندن مفارقت ایتدکلر ندره رفقه لفظی اطلاق
اولتیوب رفیق اطلاق صحیح اولور و شمسه (غزاله) دیرلر ارتفاع نهار و قنده اولور سه
و غیره و قنده غزاله دیزلر و جاریه (عائق) دیزلر والد و والده سی خانه سنده اولدجه
جوهری دیدی جاریه عائق دیرلر اهل بیتی میاننده نشوونما بولوب برزوجه تزویج
اولونین شابه معناسنه و سریره (نعش) دیزلر اوزرنده میت اولدجه و قارپوز و قاوننه
(خدیج) دیزلر صغیر و شیل یعنی خام اولدجه و مجلسه (نادی) دیزلر اهل مجلس انده حاضر
اولدجه و (بلبل) اولر یحدر که باردا بولوب آنکله شبنم و اینجه یغور اوله و بخیه (شخیج)
دیزلر بخل و حرصی جمع ایتدجه و (خرص و خصر) اول کسنه در که اکاصو و قاصبت
ایتدکه قارنی آج اوله اگر قارنی آج اولمزیسه اطلاق اولنر و طوزلو صویه (اجاج)
دیزلر هم طوزلو هم آجی اولدجه اگر آجی اولمزیسه ملح دیرلر اجاج دیزلر و (اهطاع)
سیرده سرعت در که خوفه مقرون اوله و (اهراع) سیرده سرعت در که رعه یعنی دترمه
منضم اوله و جبان اولان کسنه (کم) دیزلر جبن ایله ضعیفی جمع ایتدجه صحاحده
دیدی که تککم و تکاک دیرلر جبن معناسنه و جبان و ضعیف اولان کسنه که ککم دیرلر
کم و کاع دیدکلری کبی و (متلوم) اول کسنه در که بر مکانه بر نسنه منتظر اولدینی حالده
متمکن اوله انتظار وجهی اوزره اولسه متلوم دیزلر و فرسه (محجل) اطلاق اولنر درت
ایاغنده یا اوچ ایاغنده بیاض اولدجه. ابن درید دیدی که اوق وضع ایتدکلری ظرف
معروفه (جفیر) دیزلر ایچنده سهم عربی اولسه خالی اولور سه جفیر اطلاق اولنر
و عسکره (جفله) دیزلر ایچارنده آت اولدجه و جاعته (عرجله) کذلک (جرجله) دیزلر
جمله سی پیاده اولدجه. ابو عبیده دیدی که قویویه (جب) دیزلر قدیمدن قازلمش اولسه
که اکابر عادی تسمیه اولنور و خلقت حفر ایتدکلری قویویه جب دیزلر و طولوم
تعبیر اولنان دری به (زق) دیزلر حیوانک بوغازی طرفدن یوزلمش اولسه یقال زققت
المسک اذا سلخته من عنقه و (بهت) اولدر که بر کسنه نفعی اولمین نسنه بی مواجهه اکا
سویلدر غیبتده سویسلر اکابیت دیزلر و بعض اهل لغت دیدیلر که (سغب) اول
آجیلیق در که زخته منضم اوله و دیلسز اولان کسنه (ابکم) دیزلر خرس و بلهی جامع
اولدجه و قحطه (حاطوم) دیزلر بری بری آرنجه براییک سنه متوالی اولدجه قالی امالی
ده یعقوب و ابن السکیت دن نقل ایتدی که (ثرثارون) اول جاعتدر که چوق چوق

(سویلر)

سویلر که جمله سی باطل و لغو اوله یونس نوادرده دیدی که ابو عمرو ابن العلاء
دیدی که (شواظ) اول علودر که نار و نحاس مجموعندن حاصل اوله ثعلب دیدی که
(هضبه) اول اوتسز کؤچک دپه در که رنگی قیر منی اوله و اگر سیاه اولور ایسه (قنه)
اگر بیاض اولور ایسه اعل و عبلا دخی دیرلر و الله اعلم بحقیقه الحال و الیه المرجع و المآب
فصل فی بیان بعض الاحوال الی اختصت بها لغة العرب

معلوم اوله که لغت عرب افصح لغات اولدینی بدیهیات بلکه اولیات مقوله سندندر
ولغت عرب بعض احوال ایله سائر لغاتدن ممتاز اولمشدر اعراب که معانی متماثله
میاتی فارقد در اگر اولسه ماضی مصدر دن و فاعل مفعول دن و مضاف موصوف دن
تمیز اولمزیادی و علی هذا القیاس ابن فارس دیدی که عرب همزه بی آخر کلمده
ذکر ایتدکه سائر لغاتدن تفرد ایتدیلر قرأ کبی و سائر لغتده البته اول کلمده واقع
اولور و حرف حا. و ظا لغت عربده مخصوصدر. ابن عبید دیدی که تعریف ایچون اولان
الف لام لغت عربده مخصوصدر و عرب ماده واحده ده تغییر حرکت ایدوب معنایی
دخی تغییر ایدرلر مثلاً (مفتح) دیرلر میمک کسری ایله که مراد آله قحدر و (مفتح)
میمک قحی ایله که مراد موضع آله مذکورده در و (مقص) دیرلر میمک کسریله که مراد
قیرقه جق آله در و (مقص) دیرلر موضع آله مزبوره معناسنه و (محب) دیرلر سود
سغه جق قدحی و (محب) دیرلر سود سغه جق مکانی مراد ایدرلر و (امراة) ظاهر من
الحیض) دیرلر مذکر صیغه سیله زیر ارجال حیض خصوصنده نسیاه مشارک دکلر در که
تمیز ایچون طاهرة دیله اما (امراة طاهرة من العیوب) دیرلر مؤنث صیغه سیله زیر ا
رجال عیبدن طاهر اولمق باینده نسا ایله مشترک اولمغه بالضرورة تا ایله تمیزه احتیاج
مس ایتدی کذلک (قاعد من الحبل وقاعدة علی الارض) دیرلر * معلوم اوله که ثعلب
النحوی بو خصوص ایچون فصیح الکلام نام تألیفنده باب مایقال للانشی بغيرها عنوانی ایله
معنون بر باب عقد ایدوب بعض الفاظ ذکر ایتدی. و ابن درستویه باب مذکور
شرح ایتدی که بو مقامده آنی ترجمه و ثبت ایتک مناسب ملاحظه اولندی اول
معلوم اوله که حرف تا مذکر و مؤنث میاتی فرق ایچون ذکر اولنور امدی اول
مقامده مذکر و مؤنث مشترک استعمال اولنان الفاظه ها داخلی واجب در تمیز ایچون و اول
حالات و کیفیات که مؤنثه مخصوص اوله آنده ها ذکرینه حاجت یوقدر * امثلة * امراة
طالق. و حیاض. و طامث. و طاهر. و امراة قتیل لکن بو صورتده لفظ قتیل مذکر
و مؤنثه اطلاق اولمغه لفظ امراة مذکور اولور سه های ذکره حاجت یوقدر اگر مذکور
اولمزیسه مذکر دن تمیز ایچون های ذکر اتمک واجب در و (کف خضیب و عین کحیل)
ابن درستویه لفظ کف مذکر و مؤنث اعتبار اولنور و اول عین که اکاسر مه چکوب سر مه

و کلاهما مذکور
فی القرآن بقوله
مهلین • ومهر عین
(منه)

سبی ایلہ سیاه اوله اکا کخیل دیرلر مکحوالة معناسنه واکر سیاهلخی ذاتی اولور سه اول کوزه کحلاء کذلک امرأیه دخی کحلاء دیرلر و مذکری اکحل در انتهی و (امرأة صبور و شکور) مخفی اولیه که فعول و فعیل وزنلرنده مبالغه ملحوظدر لهذا مذکر و مؤنثه اطلاق اولورلر اما صابر و شاکر کذلک قادر لفظلرنده مبالغه اولمغله مذکره اطلاق و مؤنثه تالحاق اولور تمیز ایچون و امرأة معطار و میناث و مذکار کثیره التعطر و همیشه مؤنث و همیشه مذکر طوغورر معنایینه و (امرأة مرضع و مطفل) ابن درستییه دیدی که مرصعة و مطفلة دخی دیرلر قال الله تعالی کل مرصعة بما رضعت و (امرأة حامل) بوضوئیه حبلی مراد اولور سه ها ذکر اولمز واکر بر آخر نسنه بی کوتور سه حامله دیرلر زیرا آخر نسنه بی کوتور مک مذکره دخی اولور پس ها ایلہ تمیز ایتک لازمدر و (امرأة خود) خود شابه معناسنه در خدمت ایتکه قادر اولیه اکر قادر اوله جق رتبه به بالغ اولور سه نصف دیرلر و (امرأة ضناک) ای مکتنز اللحم بالترکی صیتی اتلو خاتون و (ناقة سرخ) ای سریعة و ملحفة جدید و خلق و امرأة عجوز و کذلک جار اتان که فارسیده ماده خر تعبیر اولور جمع قلی ثلاث آتن و جمع کثرتی آتن و اتن در وهی (رخل) که ترکیده دیشی قوزی تعبیر اولور و ارکک قوزی به جل دیرلر لهذا ز محشری اساسده الرخل اخت الحجل دیدکد نصرکه دیدی که ان سئلت عن الرخل فقل هی اناث السخال و لفظ (سخله) ارکک و دیشی قوزی به اطلاق اولور و قس علی ما ذکر ما کان مخصوصاً بالنساء یعنی لایدخل علیه الهاء انتهی مع زیاده من عندی و دخی (هذا غلاماً احسن منه رجلاً) دیرلر که مشارالیه اولان کسنه ایکی وصف ایلہ موصوف شخص واحد اولور واکر (هذا غلام احسن منه رجل) دیرلر ایسه شخص ایکی اولور و دخی (کم رجلاً رأیت) دیرلر که مراد استخباردر و (کم رجلاً رأیت) دیرلر که مراد خبر اولور و دخی (هن حواج بیت الله) دیرلر اضافت ایلہ که مراد بوندن اقدام حج بیت الله ایتدیلر و (هن حواج بیت الله) دیرلر نصب ایلہ که مراد حالا حج بیت اللهی قصد ایتدیلر دیمکدر و دخی (جاء الشتاء و الحطب) دیرلر نصب ایلہ که مراد قیش کلدی حطبه احتیاج واردر و (جاء الشتاء و الحطب) دیرلر رفع ایلہ که مراد هم قیش کلدی هم حطب کلدی دیمکدر و دخی اشتقاق جهتندن (قاسط) دیرلر جائرو (مقسط) دیرلر عادل مراد ایدرلر و عرب به مخصوص اولان اصطلاحلریدر که فلان کسنه پیر اولدی دیه جک یرده (عاد فلان شیخاً) دیرلر مع هذا اولاً بر کره پیر اولدی که عودت متصور اوله قال الله سبحانه (حتى عاد کالعرجون القديم) مع هذا اولاً عرجون دکل ایدی و قال حکایة عن شعيب عليه السلام (قد افترينا علی الله کذباً ان عدنا فی ماتکم) مع هذا قطعاً انک ملتته داخل اولما مشلر ایدی و دخی عرب مقام مدحده ظاهر لفظک مؤداسی

اولان معنائک خلافتی مراد ایدوب (قاتله الله ما لشعره) دیرلر مرادلری بددعا دکدر بلکه شاعر ایلہ مدحدر و برکسنه مثلاً بر صیده اوق آتوب اصابت ایتسه تعجب وجهی اوزره (هوت امه و ثکلت امه) دیوب تحسین مراد ایدرلر و دخی عادت عربنددر که مبالغه قصیدیه کلمه به بر حرف زیاده ایدرلر مثلاً مقام ذمده (فلان رعش) دیرلر زیاده رعشه سی واردر معناسنه و (زرقة) دیرلر بغایه کوزلری ازرقدر معناسنه و (کبار و طوال) دیرلر طولده مفرطدر مراد ایدرلر و (سمعه و نظرنه) دیوب کثیر السمع و النظر مراد معناسنی مراد ایدرلر و دخی مبالغه ایچون حروف فعله زیاده حرف ضم ایدرلر مثلاً بر نسنه لم یذ اولسه (حلاء الشیء) دیرلر و زیاده لذبد اولدی دیه جک یرده (احلوی الشیء) دیرلر و دخی مفرد صیغه سی ذکر ایدوب جمع مراد ایدرلر مثلاً بر جاعته ضیف وعدو دیرلر قال الله تعالی (هؤلاء ضیفی) و قال (وینخر جکم طفلاً) و دخی جمع صیغه سی ذکر ایدوب واحد مراد ایدرلر قال الله تعالی (ان الذين ینادونک من وراء الحجرات) مع هذا منادی واحددر و قال سبحانه (هم یرجع المرسلون) مع هذا مرسل واحددر زیرا (ارجع الیهم) خطابی مفرددر و دخی جمعی مفرد صیغه سیله وصف ایدرلر و قال عز من قائل (وان کنتم جناباً و الملائکة بعد ذلک ظهیر) و دخی مفردی جمع صیغه سیله وصف ایدرلر مثلاً برمة اعشار و ثوب اهدام و جبل احذاق و قیصی اخلاق و ارض سباب ۹ دیرلر و دخی جمعی ذکر ایدوب ایکی مراد ایدرلر مثلاً امرأة ذات ادراک و ذات مکائم دیرلر و دخی تعظیم قصدی ایلہ واحد جمع صیغه سیله خطاب ایدرلر مثلاً عظیم الشان اولان کسنه به انظر و فی امری دیرلر بعضیلر دیدیلر که خطاب مذکور اکا مبنی در که رجل من بورا کثریا نحن قلنا و نحن فعلنا دیو تکلم ایدر ۷ و قرآن کریمده (رب ارجعون) عبارتی بوقیلنددر و دخی عادت عربنددر که اول بر جمع و بر مفرد ذکر ایدوب صکره تثنیه لفظی ایلہ خبر ویرلر قال الله تعالی (ان السموات و الارض کانتا رتقا ففتقناهما) و دخی بر فعل که واحددر صدور ایتش ایکن نسبت ایدرلر قال سبحانه (ینخرج منهما اللؤلؤ و المرجان) مع هذا لؤلؤ و مرجان آجی اولان بچردن خروج ایدر طائلودن خروج ایتمز و کاهی واحددر صدور ایدن فعلی جماعته نسبت ایدرلر قال عز شانه (واذ قلتم نفساً) مع هذا قاتل واحددر و کاهی بر فعل ایکی به نسبت اولنه جق ایکن واحد جمع نسبت ایدرلر قال جل شانه (والله ورسوله احبان یرضوه) و دخی مخاطب واحد ایکن تثنیه صیغه سیله خطاب ایدرلر مثلاً افعل ذلک دیرلر مع هذا مخاطب واحددر فرا دیدی که بونک اصلی بودر که اکثر یا قل رفقا اوچ اولور کویا رفیقارک بری ایکی رفیقته خطاب ایدر

۹ کویا هر بر بقعه سنه
سبب اطلاق ایتد
کری زیاده وسعی
ایچوندر (منه)
۷ ابوبکر السجستانی
نزهة القلوب فی تفسیر
غرایب القرآن تام
کتابنده قلنا لئلا نثک
قول شریفک تفسیرنده
دیدی که ترجمه سی
بودر مذهب عرب
بودر که میا نلرنده
رئیس اولان کسنه کندو
نفسندن خبر ویردکده
قلنا و صنعنا دیو تعبیر
ایدرلر اتباعی آنک
فعلی کی فعل و قوی
کبی قول ایدر جک لرینه
جازم وهرنه امر
ایدر سه امتثال
ایدر جک لرینه عالمدر
صکره بر مرتبه
بو مذهب شایع
اولدی که سوجه
دخی فعلنا و صنعنا
دیدیلر (منه)

طخیاء لیلہ مظہر معناسہ در (منہ) ۹ نارالجانب عبارتنک معناسی خلال ترجمہ کرکی کی بیان اولشدر (منہ) ۷ ومن هذا القبیل قول الشاعر فی سریة عربین عبدالعزیز حیث قال بیت الشمس (۱۳۸) طالعة لیست بکاسفة تبکی علیک نجوم اللیل والقمر

پوشیده اولیہ کہ بیت مذکور علماء ادب میا نندہ مشہور و مشکلا تدر معدود در کہ توجیہات غریبہ ایلہ توجیہ ایتدیلر بعضیلر دیدی کہ لفظ نجوم نصب ایلہ تبکی نک مفعولیدر بقال با کتہ فیکتہ کبقال ضاربتہ فضربتہ پس حاصل معنی بودر کہ شمس طالعه در منکفہ دکلد رسائر کواکب وقر ایلہ اغلاشدیلر یعنی اغلامق خصوصندہ بری بریلہ مغالبہ ایتدیلر آخر الامر شمس آنلر اغلامق باندہ غالب اولدی مخفی اولیہ کہ توجیہ مذکور اشکالدر خالی دکلد زبرا شمس طالعه و غیر منکفہ اولدی حالدہ بکائی اکا نسبت مستبعددر بلکہ مرئیہ بہ مناسب اولان عرب وانکسفت و بکت دیکدر بعض علماء ادب دیدیلر کہ بیت مذکورہ تقدیم وتأخیر وارد در نجوم و القمر الفظری کاسفة لفظی ایلہ منصوب مفعولدر تقدیر کلام لیست بکاسفة نجوم اللیل والقمر چون شمس نجوم وقری کف ایتجہ ضیاسی اولماق اقتضا ایدر پس حاصل معنی بودر کہ شمس اگر چه فوق الارض در سنک موتک غنمدن ضیاسی اولماق نجوم لیل وقری کشف ایدہ من ابدی نہارسنک غمکلیل اولمشدر بلکہ (مثلا) زمان علی التوالی ایلہ مظہر در نفس الامر توجیہ اخیر کلی مبالغہ فی فادہ ایدر واللہ اعلم (منہ)

لهذا شعر اشعر لرنده اکثر بوجه اوزره ایدر لر یا صاحبی و یا خلیلی دیر لر قفانک دخی بوقیلدندر ودخی حال و مستقبلدن ماضی صیغہ سیلہ تعبیر ایدر لر قال اللہ تعالی (آئی امر اللہ) ای یائی وکاهی ماضیدن مستقبل صیغہ سیلہ تعبیر ایدر لر قال اللہ تعالی (واتبعوا ماتلو الشیاطین) ای ماتلت وکاهی مفعول صیغہ سی مقامندہ فاعل صیغہ سی ذکر ایدر لر مثلا (سرکاتم) دیر لر مکتوم معناسہ (وماء دافق) مدفوق معناسہ و (عیشة راضیة) مرضیة معناسہ وکاهی فاعل صیغہ سی موضعندہ مفعول صیغہ سی ذکر ایدر لر مثلا (عیش مغبون) دیر لر غابن معناسہ و دخی عادت عرب بودر کہ اولاً برشی توهم ایدوب صکره اول وهمی حق و آئی خطابه مستحق ملاحظہ ایدوب خطاب ایدر مثلا معشوقه نک منزلی خالی بولوب آندن استفهام ایدر لر وجوابہ منتظر او لور لر قال بیت ایامزلی سلمی سلام علیکما * هل الا زمن اللاتی مضین رواجع * ودخی ایکی ضدک میاتی بر حرف ایلہ فرق ایدر لر مثلا داءدن اخذ ایدوب یدوی ودواءدن اخذ ایدوب یدای دیر لر * وکاهی بر حرکت ایلہ فرق ایدر لر مثلا لعنة دیر لر عینک قمتی ایلہ غیر یلرہ چون لعن ایدر لر ولعنة دیر لر عینک سکونی ایلہ غیر یلر اکاچوق لعن ایدر لر معناسہ * ودخی عادت عرب بودر کہ استقامت وزن ایچون کلمہ حرف زیادہ ایدر لر کہ اکا بسط تسمیہ اولنور قال الشاعر بیت و لیلہ جامدة جودا * طخیاء ۶ تغشی الجدی والفر قودا * لفظ فر قود اصلندہ فر قدا یدوی و او زیادہ ایدوب لغت عربده فعلول وزنی اولمغله فای مضوم ایتدی * وکاهی کلمہ دن حرف حذف ایدر لر کہ اکا قبض تسمیہ اولنور بسط مقابلی مثلا (درس المنا) دیر لر کہ اصلی المنازل درو (نار الجبا) دیر لر کہ اصلی الجباحب در ۹ و (لاه ابن عمک) دیر لر کہ اصلی اللہ ابن عمک در و منادای مرخم دخی بوقیلدندر * ودخی بر کلمہ یی حذف و مقامندہ کلمہ آخری تعویض ایدر لر مثلا امری حذف و مقامندہ مصدر یی اقامہ ایدر لر قال اللہ تعالی (فضرب الرقاب) کہ اصلندہ فاضربوا ضرب الرقاب در * وکاهی فاعلی مصدر مقامندہ اقامہ ایدر لر قال اللہ تعالی (لیس لوقعها کاذبة) ای تکذیب وکاهی مفعولی مصدر مقامندہ وضع ایدر لر قال اللہ تعالی (با یکم المفتون) ای الفتنة وکاهی مفعولی فاعل موضعندہ اقامہ ایدر لر قال اللہ سبحانہ (حجابا مستورا) ای سائر او دخی معنادہ مؤخر اولان کلامی تقدیم ایدر لر قال ع مابال عینک منها الماء ینسکب * کہ مابال عینک ینسکب منها الماء تقدیر نندہ در ۷ وکاهی معنادہ مقدم اولان کلامی تأخیر ایدر لر قال اللہ تعالی (ولولا کلمة سبقت من ربک لکان لزاما واجل مسمی) ودخی ایکی متصل کلامک میانہ اعتراض وضع ایدر لر مثلا فاعل واللہ ناصری ماشئت وکاهی ذی روح اولیان شی ذی روح کبی جعلندر لر

الارض در سنک موتک غنمدن ضیاسی اولماق نجوم لیل وقری کشف ایدہ من ابدی نہارسنک غمکلیل اولمشدر بلکہ (مثلا) زمان علی التوالی ایلہ مظہر در نفس الامر توجیہ اخیر کلی مبالغہ فی فادہ ایدر واللہ اعلم (منہ)

مثلا ارض لفظنک جعندہ ارضون دیر لر وقال سبحانہ (کل فی فک یسبحون) ودخی عادت عربدندر کہ کلامدہ مشاکلہ ایدر لر کہ اکامحاذات دخی دیر لر کہ بر لفظ ذکر اولنوب لفظ آخری وزندہ اکا تطبیق ایدر لر مثلا الغدایا والعشایا جوهری فرادن روایت ایتدی کہ (هنائی الطعام و مرائی) دیر لر کہ مرائی لفظنی هنائی لفظندہ مشاکل ایدوب ثلاثی باندن ذکر ایدر لر واکر تنها ذکر ایدر لر ایلہ امرائی دیر لر افعال باندن * فرا دیدی کہ نجس لفظی رجس لفظی ایلہ ذکر اولندقدہ رجس نجس دیوب مشاکلہ ایدر لر واکر تنها ذکر اولنور ایلہ نجس دیر لر فتح ایلہ قال اللہ تعالی (انما المشرکون نجس) ابوبکر بن الانباری زاهرده دیدی کہ عرب (لادريت ولا تلیت) دیر لر کہ تلیت لفظنی دریت لفظندہ مشاکل ایتدیلر * و آندہ بش قول واردر * یونس بن حبيب بصری دیدی کہ تلیت لفظنی اصلندہ تلیت در لا تلیت ابک معناسہ کہ مقام بد دعاده تکلم اولنور یعنی ابدأ بر نسنه فهم ایتیمه سن وابلکک نسلی منقرض اولوب آردینہ تابع اولور کوچکی اولسون حاصل فقره و ذهاب مال و تدبیر معاشدن عجز ایلہ دعادر * فرا دیدی کہ اصلی ابتلیت در افتعال باندن الوت فی الشیء دن مأخوذدر نسنه یی طلبده تقصیر ایتدم معناسہ یعنی درایت وفهم صاحبی اولمیوب درایت طلبندہ صرف مقدور اتدکک صورتده درایتہ نائل اولیمه سن حاصلی عدم درایت وخیت درایت صاحبی اوله سن * اصمعی دخی ایتلیت در افتعال باندن دیدی کہ لکن الوت الشیء دن مأخوذدر شیئہ قادر اولدم معناسہ (ما الوت القیام) دیر لر قیامہ قادر اولمه یعنی فهم ایتیمه سن وفهمه قادر اولیمه سن * بعضیلر دیدیلر کہ لا تلیت اصلندہ لا تلوت در لا احسنت ان تتبع معناسہ تلوت الرجل دیر لر اکا تابع اولسه یعنی فهم ایتیمه سن وخلقک رأینہ تابع اولمغه قادر اولیمه سن حاصلی خلق ایلہ امتزاج صاحبی اولیمه سن * اجدر بن یحیی دیدی کہ لا تلیت اصلندہ لا تلوت در کہ دریت لفظندہ مشاکلہ واوی یایہ قلب ایتدیلر انه لیأتینا بالمشایا والغدایا دیدکری کبی وشاعر بابک جعندہ ابویہ دیدیکی کبی حیث قال ع هناك اخبیه ولاج ابویہ * انتهى * تعالی دیدی کہ قرآن عظیم عادت مذکورہ نک جملہ سنی جامع اولدینی حالده نازل اولدی کہ مثلی کتور مکدن عاجز اولد قلدندہ الفاظ قرآن بزم اصلاجز اوزره اولمدیغندن مثلی آتیاندن عاجز اولدق دیواعتدار ایتیمه لر * ودخی معلوم اولہ کہ عادات عربدندر کہ بر تثنیه لفظی ذکر وایکی متخالف معنی مراد ایدر لر * الامثلة * (الاعذبان) الریق والخمر (الاقهبان) الفیل والجاموس. ابن الاعرابی دیدی کہ اقهب اول قرمزی در کہ آندہ غبرہ یعنی بوزلق اولہ بعضیلر دیدی کہ اول ابیض در کہ آندہ کدورت اولہ ورؤبه کندوی شدت ایلہ توصیف

ابن الانباری دیدی کہ رجس رایحه خبیثہ معناسہ در قال اللہ جل اسمه فرادتهم رجسالی رجسهم ای نقا الی تنهم ونجس نجس معناسہ در نونی مکسور ایتد کتری مشاکلہ ایچونددر ورجز را ایلہ رجس معناسہ در سین ایلہ وزاوسین ری بوندن بدل اولور اوزدواسد ولزق ولسق کبی ورجز عذاب معناسہ دخی کلور قال اللہ سبحانہ رجزا من السماء ای عذابا یتهی (منہ)

اگر چه عشا لفظی عشا یا اوزره جعلنور لکن غدا لفظی غدایا اوزره جعلنور (منہ)

ایدوب دیدی که بیت لیث یاق الاسباب المومسوا والاقهین الفیل والجاموسا
و(الاطیان) النوم والنکاح والاکل والنکاح و(الاجران) اللحم والشراب وکاهی
جمع صیغه سیله احامره دیوب خلوق یعنی سورندکری طبی ادخال ایدر لر انشد
الاصمعی بیت ان الاحامرة الثلاثة اهلکت مالی وکنت بهن قدما مولعا * الریح والريح
السمین واطلی * بالزعفران فلن ازال مولعا * و(الاصفران) الذهب والزعفران بعضیلر
ورس وزعفران مراد در دیدیلر که (ورس) برنوع صارو وکوزل اوت در ایوسی
قرمزی و یومشاق اولاندیریمده اگر لریکرمی ییل طور و(الابيضان) الشحم والشباب
اولماء واللبن و(الاسودان) الحررة واللیل والتمر والماء و(الاسمران) الریح والماء بعضیلر حنطه
وماء در دیدی و(الازهران) الشمس والقمر و(الاکبران) الهمة والنفس و(الاصمغان) الرأی
والفؤاد جوهری دیدی که هو اصمغ القلب دیر لر ذکی ومتيقظ اولسه زحشری
دیدی که له اصمغان قلب ذکی ورأی حازم و(الابتران) العبد والعیبر وفي الاساس لیه
اعارنا ابتریه ای عبده وعیره اصمعی دیدی که ابتران تسمیه اولندقلری قلیل الخیر
اولدقلری ایچون درو (الافضالان) العدل والامن و(الافخران) العرب والعجم و(الاشهران)
الطبل والعلو (الرجبان) رجب وشعبان و(الصفیران) محرم وصفر * ابن الانباری زاهرده
دیدی که رجب رجب تسمیه اولندی اهل جاهلیه اکا تعظیم اتدکری ایچوندر
رجب الرجل دیر لر تعظیم اتم معناسنه بعضیلر (عقد مرجب) دن مأخوذ در دیدیلر
خرما صالقی عظیم اولمغله طیار اورلمش معناسنه و عرب رجب رجب الاصم دیر لر ایدی
آنده قتال ایتدکری جهتن صوت سلاح استماع اولندی ایچون ومنصل الاسنة
دخی دیر لر ایدی زیرا منراقدن سنانی حیقار لر ایدی آنده مقاتله وسفک دم
ایتدکری ایچون * وشعبان شعبان تسمیه اولندی قایل اول آنده شعب اتدکری ایچون
ورمضان رمضان تسمیه اولندی اول آی وقت تسمیه ده حرشیده مصادف اولدی ایچوندر
والرمض شدة الحر وشواله شوال تسمیه اولندی اول آیده شولان ابل یعنی لقاح ایچون
دوه لر قویروقلری قالدر دقلری ایچوندر. وذی القعدة تسمیه سنک وجهی بودر که عرب
اول آیده اوتوروب اصلا بریره حرکت ایتدکری ایدی. وذوالحجة تسمیه اولندی عرب
اول آیده حج اتدکری ایچوندر. ومحرم تسمیه اتدکری عرب اول آیده قتالی کندولر
حرام ایتدکری ایچوندر. وصفر تسمیه ایتدکری عرب اول آیده صفریه دیکلری
شهر لر ذخیره کتورمکه کیتدکری ایچوندر. وربیع تسمیه اولندی ارباع ابل یعنی
دوه لر اول ایکی آیده نبات طلی ایچون صحرایه کیتدکری ایچوندر. وجادی تسمیه
ایتدکری وقت تسمیه ده اول آیلر ده بوز طوگدینی ایچوندر انتی ترجمته من عبارت

قاره طاشلور (منه)

مطلب
وجه التسمية بأسماء
الشهور

(والرافدان)

و(الرافدان) دجلة وفرات و(المصران) البصرة والكوفة و(الحافظان) الجوع والعري
رجل حافظ العين دن مأخوذ اولمق ملاحظه اولنور کوزلرینه اویقو کیرمین کسنه
معناسنه که آخلق وچبلاق باعش بی خوابی اولدی منبور لر مبتلا اولان کسنه لر
عندنده لیه نابغیه دن اشد واشنع اولدی ظاهردر و(الاهیمان والاعیان) السيل والجل
الهایم اهی غلبه عشق دن سمرت اولان کسنه معناسنه در که شدة حیرتندن نه ایشلیدیکنی
بیلز واکثر نسخته ایمان واقع اولدی که ابن السکیت کلامنه موافق در زیر ایدی که
ایمان اهل بادیه عندنده سیل وجل صئول معناسنه در واهل امصار سیل وحریقدر
دیدیلر ابو عبیده دیدی که ایهم تسمیه اولندی دفعنه قدرت اولدی ایچوندر زیرا
لسانی یوقدر که سولیشله وقولاغی یوقدر که نیاز اولنه وایهم اصلنده اصم ورجل
شجاع معناسنه در * وفي الاساس اعوذ بالله من الاعین وهما السيل المايح والفحل الهايج
و(النحسان) زحل و مریخ و(الاسعدان) الزهرة والمشتري و(الاقطعان) السيف والقلم و
(الارزلان) الخوف والحذر و(الامران) الفقر والهرم باخصوص هم پیروهم فقیر اولان
کسنه نه نسبت امری دخی شدیددر زحشری دیدی که نزل به الاقران ای الهرم
والمرض والقران والعصران والبردان والابران الغداة والعشي و(القریتان) مكة وطائف
و(العسکران) عرفة ومنی و(المران) ابوبکر وعمر رضی الله عنهما و(الحسان) الحسن
والحسين رضی الله تعالی عنهما واسم رملتن قاموسده ایکی جیلدر دیدی و(العججان)
رؤبة وابوه عجاج وعجج هر بلند آواز اولان حیوان معناسنه در و(الفراتان)
دجيل وفرات و(الحجران) الذهب والفضة و(الانفسان) المجد والکرم و(الملوان)
و(الجديدان) الفتيان والفتيان والليل والنهار و(الغاران) و(الاجوفان) البطن
والفرج يقال فلان يسعى لغاريه قال بیت ألم تران الدهر يوم وليلة * وان التقى يسعى
لغاريه دأبأ * وفي الحديث اهلك الناس الاجوفان البطن والفرج و(الحمران) مكة
ومدينة شرفهما الله تعالی و(المحلتان) القدر والرحا محل اصلنده اولنسنه در که بر منزل
نزول ایدن کسنه ده مهم ولازم اوله نزلوا ومعهم المحلات دیوب طنجره وبالته والک
وقوعه مراد ایدر لر و(المسجدان) مسجد مكة ومسجد مدينة کرمهما الله تعالی و(البریمان)
الکبد والسنام ابو عبیده دیدی که بریم اصلنده اول ایپدر که ایکی لوندن بوکولمش اوله که
خواتین عرب انی کاه قوشاق وکاه اصابت عین ایتسون دیوم معصوملرک بیوننه باغلار لر
ایدی ابو عبیده دیدی که شولنا من بریمها دیر لر دوه نک کبد وسنامندن بزه کباب ایل
معناسنه که بریم آندن عبارتدر که دوه نک جکر وسنامنی اوزون اوزون دیلوب برایپ
ایله باغلایه لر بریم تسمیه اولندی جکر قرمزی وسنام بیاض اولمغله ذکر اولنان ایپه

ابن الانباری زاهرده
دیدی لفظ رؤیه کاه
مهموز اولوب رأبت
الشیء دن مأخوذ
اولور که برنسنه
اصلاح وبری برینه
ضم ایتدم معناسنه
و کاهی روبه
مهموز اولوب رب
اللبن دن مأخوذ
اولور سود کالین
بولدی معناسنه یاخود
الرجال روي دن
مأخوذ در کسل
ونعا سدن ست
اولدیر معناسنه وعجج
عجه دن مأخوذ در
رفع صوت معناسنه
(منه)

والفتيان بالتحفيف وفتح
التاء (منه)
والفتيان بالتشديد
و كسر التاء (منه)

پس مشرق و مغرب
ذی خفوق اولوب
لفظ خافق لابن و تاسر
قیلندن اولقی ملاحظه
اولنور (منه)

تشبیه طریق ایلهدر و (الخافقان) المشرق والمغرب ابن السکیت دیدی خافقان مشرق
ومغرب افققری در خافقان تسمیه اولندقری نهاری ولیل مشرق ومغربدن خفوق
واضطراب ایتدکری ایچوندرو (الموقفان) وجه المرأة وقدمهاز محشری دیدی که خاتونلر
یوزنده وایاغنده اولان زینتلی اظهاریتمکه معتادلر درپس ناظرک نظری آنلره اولاراست
کلوب وقوف تحصیل ایتمکه موقفان دیدیلر یعنی محل وقوف جوهری دیدی که موقف
المرأة خاتونک کوزلری والری واول عضوی که آئی اظهاره مضطر اوله و (الاصفران) اللسان
والفؤاد یقال المرؤ باصغریه و (الخشبان) جبالن بمکه و فی الاساس لاتزول مکة حتی تزول
اخشبان و فی القاموس الاخشبان جبلا مکة وجبال منأ و (الاحصان) العبد والجار احص
اصلنده اول کسنده که باشنک قیللری توکلش اوله لهذا باش قیلی توکلکه سبب اولان
مرضه حاصه دیرلر وعید و جاره احصان دیدکری آنک ایچوندر که مزبورلر همیشه
بهارلرینی کندولری ایله بیله کزدیرلر تاپیر اولنجه و بهارلری یوما فیوما نقصان بولمقده
در که آخرنده هلاک اولورلر اساسده دیدی که رجل احص دیوب مشثوم مراد
ایدرلر لهذا عبد و جاره احصان دیدیلر و (الخبثان) البول والغائط یقال نزل به الاخبثان
الرجیع والبول و فی الحدیث لاتدافعوا الاخبثین فی الصلاة وتقول ما لقیته مذاجردان یعنی
بن اکا ایکی کوندنبرو ویا ایکی آیدن برو ملاقی اولدیمز محشری دیدی که سنه جرداء دیرلر
سنه کامله معناسنه نقصاندن متجرد اولمغله جرداء دیوب کامله مراد ایتدیلر ودخی
مالقیمه مذاجردان و جریدان دیرلر نهاریان کاملان معناسنه و (الاصرمان) الذئب والغراب
صرم اصلنده قطع معناسنه در ذئب وغراب خلقدن منقطع اولدقری ایچون اصرمان
تسمیه اولندیلر والله سبحانه اعلم و صلی الله تعالی وآله وصحبه وسلم

فصل فی الاتباع

معلوم اوله که اکثریا عرب برلفظی ذکر ایدوب وزن وروی ده اکامناسب لفظ آخر
ذکر ایدرلر لفظ اولی توکید و کلامی اشباع ایچون مثلاً (حسن بسن) وخب صب و خراب
یباب دیرلر که کله ثانیه کله اولی به تابع اولمغله اتباع تسمیه ایدرلر لکن مخفی اولمیه که
تسمیه مذکوره تبع واتبع بر معنایه اولدیغنه مبنی در اخفش دیدی که تبعته واتبعته
بر معنایه در زدفته و اردفته کبی قال الله تعالی (فاتبعه شهاب ثاقب) ای تبعه وکلامده
اولان اتباع دخی بوقیلندن در قبیع شقیع وحسن بس دیدکری کبی انتهى بعض عربدن
سؤال ایتدیلر که سزا اکثریا کلامکرده اتباع ذکر ایدوب کلامکرزی تطویل ایدرسز
بوعلمک فائده سی نه در جواب ویردی که انا تدبه کلامنا یعنی بز اتباع ذکر کری ایله
کلامزه استحکام ویررز و عجم دخی قاعده اتباعی عربدن استماع ایتمکه کلاملرنده
ذکر واجرا ایدرلر اهل فرس برلفظی ذکر ایدوب بعده آنک حرف اولنی میمه

الروی آخر الکلمه
(منه)

اصله نوئدمن الوند
(منه)

(تبدیل)

تبدیل واتباع ایدرلر مثلاً روستایی روستایی دیرلر ولسان ترکیده ایکی وجه اوزره
تصرف ایدوب کاهی اهل فرس کبی لفظ اولک حرف اولنی میمه تبدیل ایدوب مثلاً کلدی
ملدی دیرلر وکاه مضموم ایدوب مثلاً کلدی کلدی دیرلر ابن فارس اتباع ایچون بر کتاب
لطیف تألیف ایدوب صاحبی مزهر دخی آنک ذکر ایتدیکی بعضی اتباعی زیاده ایدوب
بر کتاب جامع تألیف و (الماع فی الاتباع) تسمیه ایتدی و ابن فارس کتاب مذکورک
دیباچه سنده دیدی که هذا کتاب الاتباع والمزاوجة بعده دیدی که امرین مذکورین ایکی
وجه اوزره در اول بودر که ایکی کله متوالیه ذکر اولنور که رویلری متفق در ثانی بودر که
رویلری مختلف در ودخی کاهی کله ثانیه کله معناسی واضح در وکاهی اشتقاق ومعناسی
واضح دکلدر انتهى ابو عیید غریب الحدیثه دیدی که رسول اکرم میوردیلر که الشبرم
حاریار کسائی دیدی که حار حرارتدن مأخوذ و یار اتباع در عطشان نطشان و جامع نایع
دیدکری کبی کله ثانیه کله اولی به تابع در توکید وجهی اوزره ویا لکن تکلم اولنمز
ورایت اولندی که حضرت آدم علیه السلام هابیل مقتول اولدقده یوزسنه مقداری
اغلا یوب اصلا خنک ایتدی ملکر اکادما ایدوب حیاء الله و بیاء دیدیلر حضرت آدم دیدی که
بیاء لفظنک معناسی نه در دیدیلر که اخنک معناسنه در و بیاء ناس و بیاء اتباع در زعم
ایتدیلر بنم عندمده اتباع دکلدر حدیثه اخنک ایله تفسیر اولندیغی ایچون مع هذا و اوایله
مذکوردر و اتباعدن اولان کلمده واو ذکر اولنمز کذلک حضرت عباس زمزم حقنده
هی لشاربها حل وبل دیدی که بعض ناس بل لفظنی اتباع ظن ایتدیلر بنم عندمده اتباع
دکلدر زیر اوایله مذکور در اصمعی با که معتبر بن سلیمان دن خبر ویردی که بل لفظی جیر
لقتنده مباح معناسنه در بعضیلر شفاء معناسنه در دیدیلر که بل الرجل من مرضه و ابل منه
دیرلر مرضندن شفا بولسه انتهى کلام ابو عیید ابن الانباری زاهرده (قضیت کل حاجة
وداجة) عبارتک تفسیرنده دیدیکی ابو عیید کلامنه مخالف ملاحظه اولنور زیرا
دیدی که عبارت مذکوره ایکی قول واردر قول اول بودر که داجه لفظندن مراد اول
امر حقیردر که زیاده حقارتندن ناشی ذکر اولنمغه تحمیلی اولمیه یعنی جیع حوائجی قضا
ایتدم خواه امر مهم و خواه امر غیر مهم و ثانی اولدر که داجه لفظی اتباع در اکثریا
واوسر ذکر اولنور وکاهی و اوایله دخی مذکور اولور یقال (لا بارک الله فیهِ ولا تارک
ولا دارک) انتهى کذلک میدانی اسامی فی الاسامیده هم بین حاذف وقاذف و افاله و تف
عبارتلیغی اتباع امثله سی میاننده ذکر ایتدی والله اعلم تاج سبکی شرح منهاجده فخر
رازیدن روایت اندی که بعض ناس شویله زعم ایدرلر که تابع مراد قیلندن اوله حق
بودر که مترادف قیلندن دکلدر زیر مترادف اولان ایکی لفظ معنای واحدی افاده

شبرم سوتلو کن
نوعندن بر اوت در
(منه)

ایدر لر بلا تفاوت و تابع منفرداً ذکر اولند قدّه اصلاً بر معنای مفید اوله من بلکه
اوزرینه لفظ آخر تقدّم ایدر سه مفید اولور. اسدی دیدی که تابع اولان لفظ اصلاً بر معنای
مفید اوله من لهذا ابن درید دیدی که ابو حاتم حسن بسن عبارتند اولان بسن
لفظنک معناسندن سؤال ایتدم بلم دیو جواب ویردی سبکی دیدی که تابع اولان لفظ
تقویة افاده ایدر یو خسه عرب مهمل لفظ وضع ایتمز لر ابو حاتم بلم دیدی که ضرر ایتمز
بلکه آنک بلم دیدی کنک معناسی بودر که بسن لفظنک معناسی واردر لکن بن واقف
دکم و دخی سبکی دیدی که اتباع ایلّه توکید فرق بودر که توکید هم تقویة افاده وهم
مجازاً احتمالی دفع ایدر و تابع متبوع و زننه موافق اولمق لازم درو توکید لازم دکلدر
قالی امالی ده دیدی که اتباع ایکی قسم در قسم اول بودر که لفظ ثانی لفظ اولک معناسنه اولوب
مجرد توکید ایچون ذکر اولور قسم ثانی بودر که لفظ ثانیکنک مخصوص معناسی واردر
قسم اول قسم و سیم کی که متبوع و تابع جیل معناسنه در کذلک ضئیل بئیل ضعیف و اینجه
معناسنه در وجدید و قشیب کی که قشیب جدید معناسنه در کذلک مسیع مضیع که
اساعه اضاعه معناسنه در قسم ثانی شیطان لیطان کی که لیطان شره ملاصق اولیچی
معناسنه در لاط جبه بقلی دیر لر لصق معناسنه کذلک عطشان نطشان که نطشان مضطرب
معناسنه در واسوان اتوان که اسوان محزون و اتوان شدت حزنندن متردد اولوب کاه بر ستمه
و کاه آخر ستمه کیدر کلور. ثعلب کلامندن مستفاد اولان بودر که شیطان لیطان عبارتند
لیطان لفظنک معنای خاصی اولیوب مجرد توکید ایچون مذکور اوله علماء لغت دن اکثر
اکا ذاهب اولدیلر که حسن بسن عبارتند اولان بسن لفظی مجرد توکید ایچوندر
و مخصوص معناسی یو قدر دیدیلر و کاهی حسن قسن دخی دیر لر بسن موضعند لکن
قالی امالی ده دیدی که بسن لفظند اولان نون محتملدر که زائده اوله امرأه خلبن ده اولان
نون زائده اولدینی کی که خلا بتدن مأخوذ در خدعه معناسنه کویا بسن اصلنده بس ایدی
سین مشدده ایلّه که بسست السویق بسآ دیر لر سویقی یاغ ایلّه خلط و طبع ایتدم معناسنه لکن
مبسوس مقامنه اقامت اولندی ضرب الامیر دیوب مضروب مراد ایتدکری کی بعده
ایکی سینک برینی حذف ایدوب موضعنه نونی بدل ویردیلر پس بسن اولدی حسن کی
و معناسی حسن کامل الحسن دیمکه منجر اولور و بصورتده نونی زیاده ایدوب ایکی
سینک برینی صکره حذف ایتدیلر و محتملدر که سینک برینی اول امردن نونه تبدیل ایدلر
و قسن لفظند دخی بعینه بوعلی اجرا ایتدیلر که اصلی قس ایدی که قس برنسنه یی طلب
و تتبع معناسنه در کویا فلان کسنه حسن مقسوس در یعنی مطلوبدر انتهی خاطر فائره
خطور ایدر که بسن لفظی بس لفظندن مغیر اولدینی صورتده حسب معناسنه اولان

بس ده تصرف اولند مناسب ملاحظه اولور یعنی فلان کسنه بر مرتبه حسن در که
حسنی کامل و کافی در و الله اعلم و صلی الله علی سیدنا محمد و آله اجمعین میدانای ساهی فی الاساهی
نام تألیفنده اتباع و مزاجه نك مثالری حروف مجمه ترتیبی اوزره جمع و استیفاء ایتمه
بو مقامده اول امثله یی تحریر تطویله مؤدی اولور ملاحظه سیله کیت سیه زانوی قلّه
بو و ایدنه رخصت نك و تازویر لمدی و لنکتف بهذا القدر فی المقدمة الاولى و لنشرع
فی القوائد المتعلقة بالمقدمة الثانية و الله الموفق والمیسر لكل عسیر و هو علی كل شیء قدير
المقدمة الثانية فیما يتعلق باللغة الفارسیة و فیها فصول فصل فی بیان النسبة و تفصیل قسمیها

معلوم اوله که فارسی پارسیدن معربدر که پارس بر مملکتک اسمی در ولغت مذکور اول
دیاره یا اول دیارک اهلایسنه منسوبدر مطرزی دیدی که فارس ناسدن بر جاعتدر
صاحب دقایق دیدی که پارسک دارالملکی شیرازدر و بعضیلر ری در دیدی شیخ سعدی
کستائنده پادشاه شیرازی مدح ایتدیکی محله وارث ملک سلیمان دیوب پارس مراد
ایتدیکنه ع اقلیم پارس را غم از آسیب دهر نیست دیدیکی شاهد در دخی خوارزمشاه
خوراسان و عراقینی و پاری آلدیغی و قنده خاقانی نك شوقولی خصوص مزبوره
مناسبدر (رباعی) شکر که خوارزمشاه تخت صفاهان گرفت * ملک عراقین را
همچو خوراسان گرفت * ماهیچه توغ او قلعه کردون کشود * مورچه تیغ او ملک
سلیمان گرفت * و دخی معلوم اوله که زبان فارسی ایکی نوعدر نوع اولدری و نوع
ثانی پهلویدر * بعضیلر دری تسمیه سنک و جهنده دیدی که در پارسدن بر ناحیه نك اسمی در که
لغت دری که منسوبدر * پهلوی تسمیه سنک و جهنده دیدی که پهلوی پهلوه نسبتدر که
بر شهرک اسمی در قال الشاعر (مثنوی) همی بود تایک زمان شهریار * ز پهلوی برون
شد ز بهر شکار * بدان کوه خویش کینسر و است * که یکموی او بهتر از پهلواست *
محمد بن هندو شاه دیدی که لغت دری تسمیه سنک و جهی بودر که بهمن بن اسفندیار
زماننده اطراف عالمندن اقوام مختلف اللسان آنک در کاهنه جمع اولدیلر که بر قومک لسانی
قوم آخر فهم ایتزایدی پس بهمن مذکور زبان فارسی تکلم ایدن قومک لغتی خوش
کلوب شووجه اوزره فرمان ایتدی که جله قوم مزبورون لغت فارسیه یی تعلم و اول
لسان ایلّه تکلم ایدلر صکره جمیع ممالکه حکم ایتدی که لغت مزبورده دن غیری لغت
استعمال ایتدیلر و هر کس آنی تعلم و تکلم ایتدیلر و مرور ایام و انضمام افکار ایلّه لغت
مرقومه کرکی کی تنقیح اولندی * پس لفظ دری منسوب الی باب بهمن معناسنه اولور
انتهی * مخفی اولمیه که صاحب دقایق ۷ لفظدر بر ناحیه نك اسمی در دیدکد نصرکه
زبان دری و کبک دری اول ناحیه به نسبتدر دیدی لکن معروف و مشهور اولان

بود که کبک دری دره کوهه یعنی یکی طاع میاننده اولان شقه نسبت در که فارسیده
 در و دره اول موضع اسمی در و ترکی ده دخی دره دیر لر انوری گفت بیت در
 پناه سده چاه رعیت پرورش بر عقاب آسمان فرمان دهد کبک دری و مولانا
 جامی قدس سره السامی فرمود بیت ما کیان بهر طمع سر میرد در زیر کاه قهقهه بر کوه
 و در در شیوه کبک تراست شرفنامه ده دیدی که پهلوی پهلوی بر ولایتک اسمی در که
 زبان پهلوی اکانست و فلهوی آنک معرب در فردوسی گفت بیت بفرمود تا قازن
 جنگجوی ز پهلوی بدشت اندر آورد روی معجم البلدان ده دیدی که پهلوی لامک
 ضمی ایله نواحی اصفهاندر جزء اصفهانی کتاب التنبیه ده دیدی که کلام فرس
 قدیم دن بش لسان اوزره جاری ایدی فلهوی و دریه و فارسیه و خوزیه و سریانیه
 و کاهی لفظ فارسیه بی ذکر وجهه السنه مذکور بی مراد ایدر لر اما فلهوی بر لساندر که
 ملوک مجلس لرنده آنکله تکلم ایدر لر که فلهوی منسوب در و فلهوی بش بلده به اطلاق
 اولنور اصفهان وری و همدان و نهاوند و آذربایجان و بعضی ایدر لر که پهلوی نک نسبتنده
 مبالغه قصد اولنسه آخرینه الف و نون دخی زیاده ایدوب پهلوانی دیر لر فردوسی
 بیت کشاده زبان و جوانیست هست سخن گفتن پهلوانیست هست و لامک فقهی ایله
 شجاع و دلاور معناسنه در پوشیده اولمیه که دری خصوصنده ذکر اولنن بهمین بن
 اسفندیار موضعنده بعضی ایدوب فارسی دری بهرام مذکور کورق پوسینه
 نسبت در دیدگری اول باول فارسی شعر تکلم و نظم ایدن بهرام کور اولدیغنه مبنی
 اولمق ملاحظه اولنور حیث قال بیت منم آن پیل دمان و منم آن شیر یله نام من بهرام
 کور و کنتیم بو حیل چو بهرام مرقوم بوبیتی نظم ایدوب شهرة بولد قده خیر خواه
 دولتی اولان اکابر عصر بهرام مجلسنه جمع و شویله عرض ایتدیلر که چهان پناها (اعذب
 الشعرا کذب) فحوای صحت اتماسی اوزره مادام که خیر شعر چرکاب دروغ ایله سرشته
 اولمیه خلق آتی پسند ایتزلر و بی رونق اولان شعر خود درجه اعتبار دن ساقط در
 پس ترویج شعری ایچون سم کذبی آغزه آلق هر فردی علی الخصوص اصحاب دار و کیر
 اولان ملوک ذوی الاقدار بهر وجهه لایق دکلدر دیوب بهرامی شعر دن منع ایتدیلر
 والله اعلم و دخی فارسی دری پهلوی به نسبت فصیح و مقبول در حافظ نسفی کافی نام کتابنده
 ابوسعید بردعی دن نقل ایتدی که فی الحدیث (لسان اهل الجنة العربیة و الفارسیة
 الدریة) انتهی حدیث مذکور فارسی درینک مدحی بابنده کافی بلکه لسان مزبوری
 ذم و قدح ایدن ابله لک سرب سامانلرنده شش پر مغز کاف در والله اعلم

فصل فیما یتماز به اللغة الفارسیة عن سائر اللغات

(معلوم)

معلوم اوله که حروف مجمه دن سکز حرف وارد در که لغت فارسیده یوقدر کاقال
 الکاشانی (نظم) هشت حرفست آنکه اندر فارسی نایدیمی * تانیا موزی نباشی
 اندرین معنی معاف * بشنواز من تا کدامت این حروف و یاد کیر * تاو حاطا و ظا
 و صاد و ضاد و عین و قاف * و دخی درت حرف وارد در که لغت فارسیده مستعمل
 و اکامخصوصدر چیم و ژا و کاف و ویا که آنلره حروف فارسیه تسمیه اولنور * و السنده
 مستعمل اولان کاف اوچ قسمدر بری کاف صریحه در ضربک و کان و کدی لفظ لرنده
 اولان کاف لکی و بری کاف لینه در که فارسی و ترکیده مستعملدر کام و کربه و کل
 و کل لفظ لرنده اولان کاف لکی و بری کاف متلونه در که ترکی به مخصوصدر خال
 معناسنه اولان بیک لفظنده اولان کاف کبی * و دخی معلوم اوله که بعضی ادعاء
 دقیق شناسی ایدن نوهو سلسل لسان فارسیده ذال مجمه یوقدر زعم ایدر لر مع هذا
 فارسیه فصیحده مواضع ذال مجمه مواقع دال مهمله دن چوقدر زیر هر کلمه مفرده که
 آنده حرف دالک ماقبلی حرف صحیح اوله یعنی واو و الف و ویا اولمیه و اول حرف
 صحیح ساکن اوله اول موضعده دال مهمله ایله قراءت اولنور مثلاً مرد و مرد و کرد
 و کرد کبی و اگر حرف دالک ماقبلی حرف علة اولور سه یا خود حرف صحیح متحرک
 اولور سه اول موضعلرده ذال مجمه ایله قراءت اولنور مثلاً اسفروذ و آباد و امید
 و پذیر کبی جمله سی اصلنده مجمه ایله در و ابونصر محمود بن عین فراهی نصابده بوه معانی
 نظم ایدوب دیدی که (نظم) در زبان پارسی فرقی میان دال و ذال * یاد کیر از من که
 این نزدافاضل مبهم است * پیش او در لفظ مفرد ک صحیح ساکنست * دال خوان آنرا که
 باقی جمله ذال مجمه است * و ظهیر فاریابی دخی دیدی که (عربیة) احفظ الفرق بین
 دال و ذال * فهور کن فی الفارسیة مبهم * کل ماقبله سکون بلاوای * فدل و ما
 سواء معجم * و دخی معلوم اوله که لسان فارسیده سکون ایله ابتداء اتمک
 متعذر میدر یا متعسر میدر دیو اختلاف ایتدیلر ابن جینی دیدی که لغة فارسیه ده
 سکون ایله ابتداء چوقدر مثلاً اسد معناسنه اولان لفظ شیر و جرح معناسنه
 اولان لفظ ریش ده حرف اول کسره مجهوله ایله مکسوره در یعنی ظاهراً اگر چه
 کسره صورتنده در لکن فی الحقیقه کسره دکلدر بلکه حرف اوللری ساکن اولمغه
 ابتداء اولند قده کسره به قریب قراءت اولنور یوحسه صراحة کسره دکلدر
 تدم سود معناسنه اولان لفظ شیر و صقال معناسنه اولان لفظ ریش ده کسره صریحه ایله
 قراءت اولنور و حید تبریزی جمع مختصر نام تألیفنده دیدی که ضمّه و کسره ایی نوعدر
 معروفه و مجهوله ضمّه معروفه نور و حور لفظ لرنده اولان ضمّه کبی و مجهوله غور
 و شور لفظ لرنده اولان ضمّه کبی و کسره معروفه شیر و سیر لفظ لرنده اولان کسره کبی

باغ تلاق قوشی
 معموره امید کردن
 * اب (منه)

که شیر اسد و سیر سرماسق معناسند در وجهوله سود و طوق معناسند اولان شیر
و سیر لفظلرنده اولان کسره کبی انتهی و محققین عندند صحیح اولان بود که کسره مجهوله
تعبیر اولنان کسره کسره مختلسه در یعنی اختلاس و جبهی اوزره تکلم اولنور
کسره در که اختلاس حرکت آندن عبارتدر که بعض حرکتی تلفظ ایدوب بالتام
استیفاء ایتزلر پس سکون ایله ابتداء قبیلندن دکدر و بومعنایه شاهددر که ضمه مجهوله
یه بالاتفاق حرکت اطلاق ایدرلر * و دخی معلوم اوله که جمیع السنهده فاعل و مفعول
مثالو احوال معتبردر لکن فاعل ایچون رفع و مفعول ایچون نصب و مضاف ایله ایچون
جر علامتی لغت عربیهده مخصوصدر و سائر لغاتده هربری مقام قرینه سیله معلوم
اولور و لسان فارسیده اعرایات ثلاثه اجرا اولور و مغله فارسی کلمه نك آخری ساکن
قراءت اولنقی واجبدر الاوج موضعده که مضاف و موصوف و معطوف علیهدر
علامه وضع اولنشددر که برکله برکله مضاف اولدقده مضافک علامتی جر در یعنی
مضافک آخری هاء رسمی اولدینی صورتده مجرور اولور جان من کبی و اگر هاء رسمی
اولور ایسه کتابتده هائی اثبات ایدوب تلفظده آندن بدل همزه مکسوره ایله اداء
ایدرلر کرده من کبی. و اگر برکله ضمیره مضاف اولور سه کاهی مضافک آخرنده
جر ظاهر اولور کاهی ظاهر اولمز مثلاً کردنش و کردن شان و کردن ایشان دیرلر * و دخی
برکله برکله صفت واقع اولسه موصوفک آخرینی مجرور ایدرلر مضافده تقریر
اولدینی وجه اوزره روی زیبا کبی و خواننده دانا کبی * و دخی برکله برکله نك
اوزرینه عطف اولونسه اگر معطوف علیهک آخرینک حرکتده تحمیلی و ارایسه آخرینی
مضموم ایدوب و ضمهیه علامه وضع اولسون ایچون معطوف علیه و معطوف میانده
ضمه جنسندن و اورسم ایدرلر که کتابتده اگر چه موجوددر لکن قراءت اولنماز من
و تو و پدر و مادر کبی و اگر حرکتده تحمیلی اولسه مثلاً معطوف علیهک آخری الف. یا
واو. یا هاء رسمی اولسه و اورسمی مذ کوره ضمه حرکت ویرلر مثلاً پاوسر و تو و من
و خوانده و دانسته کبی و ذکر ی مرور ایدن مواضع ثلاثه دن غیر ی مواضعده البته
کلمه فارسیه نك آخری ساکن اولور * و دخی معلوم اوله که لغت عربیهده اول حرف
مدو ثانی مدغم فیه اولان موضعدن غیر ی مواضعده اجتماع ساکنین جائز دکدر و لسان
فارسیده ایکی ساکن و اوچ ساکن جمع اولمق کردیم و انداخت کبی و سائر خصایص لغت
فارسیه محنده ذکر و بیان اولنور و الله الموفق

فصل فی بیان المصادر الفارسیه و کیفیه اشتقاق المشتقات منها بالذات و بالواسطه

معلوم اوله که لغت عربیهده مصدر اصل و سائر مشتقات آندن مأخوذ او اب کیمی بالذات

(و کیمی)

و کیمی بالواسطه مشتق اولدینی کبی لسان فارسیده بلکه جمیع السنهده بوقاعده اجرا اولنوب
تصرفات مختلفه و مطرده مرعی اولور مثلاً عربیهده علم لفظی علمدن و فارسیده دانست لفظی
دانستن دن و ترکیده بیلدی لفظی بیلکدن مأخوذدر سائر تصرفات دخی بو وجه
اوزره در زیر ا ذهنده حاصل اولان معنی بر امر واحد غیر متغیردر که کاهی لباس عربی
ایلله دروازه دهاندن جلوه ریز اولدینی کبی اطلس فارسی و استبرق ترکی ایلله دخی
جلوه نما اولور تغییرات البسه متنوعه ایلله شاهد دلفریب معنی متغیر اولمز و هرگونه
پوشش الفاظ متخالفه ایلله شانده تبدیل کلمه * و بیانی صد دنده اولدینمز لغت فارسیه نك
مصدرینک علامتی اولدر که آخری نون ساکنه در ماقبلی کاهی دال مفتوحه و کاهی
تاء مفتوحه اولور که حرفین مذکورینک ماقبلری حرف ساکن اولمق قاعده مطرده در
* اما ستدن * و شدن * و آمدن * و زدن * کلمه لری قاعده مذ کوره دن شاذ اولدقلری
هربری برسیدن ناشی در مثلاً لفظ (ستدن) آلمق معناسنه سائر مصادر مخالف اولمغه
آندن ماضی مشتق اولمز زیرا ستد دیمزلر بلکه (ستاندن) لفظندن که آلمق معناسنه
بر مصدر در ماضی بی آندن اخذ ایدوب (ستاند) دیدیلر و (شدن) و (زدن) لفظلرنده سکون
ایلله ابتدا متغیر و یا متعسر اولمغه متحرک ایدیلر و (آمدن) لفظی اصلنده آیدن در که
قاعدهیه موافق مصدر ایدی صکره میمی ایکی یادن بدل ایدوب (آمدن) دیدیلر
اگر چه آندن ماضی اخذ ایدوب (آمد) دیرلر لکن مضارع و امری اصلدن اخذ
ایدوب (آید) و (آی) دیرلر حاصلی مصدر فارسی ایکی نوعدر * نوع اول که نونک
ماقبلی دال مفتوحه در بش قسمه منقسمدر زیرا دال مزبورک ماقبلی یا حرف مد
یعنی ماقبلرینک حرکتی کند و جنس لرندن. و او. و یا. و الف. اولور یا خود حرف را
و حرف نون ساکنتین اولور که * یارنو * عبارتی حروف مذ کوره بی جامعه در * و دال دن
اول حرف یا اولان مصدر یا خاسی در. پریدن. پزیدن. چریدن کبی یا سداسی در. باریدن
بخشیدن. ترسیدن کبی یا سباعیدر. تراشیدن. تراکیدن. خراشیدن کبی یا ثمانیدر. آرمیدن
آشامیدن. آماسیدن کبی * و دال دن اول و او اولان مصدر آسودن. بودن. نمودن کبی
* و دال دن اول الف اولان مصدر فرستادن. نهادن. کشادن کبی * و دال دن اول حرف
را اولان مصدر. آزدن. افسردن. افشردن کبی * و دال دن اول حرف نون اولان مصدر
خواندن. راندن. ماندن کبی * نوع ثانی که نون مصدرک ماقبلی تاء مفتوحه اولان مصدر در
درت قسمدر زیرا تاء مذ کوره نك ماقبلی یا حرف خادر آموختن. آمیختن. افراختن
کبی یا حرف سین در. دانستن. پیوستن بستن کبی یا حرف شین در. انباشتن. انکاشتن
پنداشتن. کبی یا حرف فادر یافتن یافتن یافتن کبی * و دخی معلوم اوله که مصادر فارسیه
کاه مفرد اولور مثلاً مذ کوره کبی و کاه مرکب اولور (پاک کردن) و (در آغوش

کردن) کبی و مصدر کز اوله بامو حده ادخال اولنور مفر داو لورسه. نمودن. و بستودن
کبی و اگر مرکب اولورسه جزو اخيرك اوزرینه ادخال اولنور (عطسه بزدن)
(چاه بکندن) کبی و حرف باء مزبور مضمومه در اگر مصدر کز اولی. مضموم. یا باء. یا میم
اولورسه. بخوردن. ببردن. بیورودن. و بکیدن کبی والا همیشه مکسور اولور و اگر
مصدر کز اولی الف اولورسه باء مذکور داخل اولدقه اول الف یا به منقلب اولمق
قیاسی در. بیامدن. و بیفسردن کبی و کاهی مصدر کز آخرینه بریا الحاق ایدر لر که اول یا به
یای تهیه تسمیه اولنور مثلا (خوردن) اصلنده اکل ایتک معناسنه در یا الحاق ایدوب
(خوردن) دیر لر و اکل ایتکی چون مهیا اولان طعام مراد ایدر لر کذلک (پوشیدن)
کیمک (پوشیدن) کیه جک ثوب معناسنه در و کاهی بر کلمه نک آخرینه یا مصدر به الحاق
ایدوب اول کلمه نک مدلولی اولان شیء ده اولان صفة زائده بی افاده ایچون نیکی. و بدی.
و نیکی. و زشتی کبی که نیک تر کیده ایو و بدیاره مزین یعنی ایولک صفتی ایله موصوف اولان
شخص معناسنه در (و نیکی) اول ایولک صفتنه و (بدی) اول یاره مزلق صفتنه دلالت ایدر
کذلک (نیکی) ترکیده کوزل و (زشت) چر کین یعنی کوزلک صفتی ایله یا چر کینک صفتی
ایله موصوف اولان شخص معناسنه در و (نیکی) اول کوزلک صفتنه و (زشتی) چر کینک
صفتنه دلالت ایدر و یا مذکوریه یا نسبت دخی دیر لر و (نیکی) لفظنده اولان واوه
واو نسبت اطلاق اولنور ۷ (هندو) ده اولان واو کبی و یا نسبت ایله واو نسبت فرقی
بو مقامده ذکر اولتمق مناسب ملاحظه اولندی * امدی معلوم اوله که هند بر مملکت
اسمی در اول دیارده تولد ایدوب آنده نشو و نمابولان کسنه بی اول دیارده نسبت ایتسه لر
(هندو) دیر لر زیرا و او نسبت وضعی خلق اولان نسبتدر کسبی اولانده استعمال اولنور
لهذا طشره دن کلوب اول دیارده توطن ایدن کسنه هندو دیر لر کذلک اول دیارده
حاصل اولان انساندن غیری ده هندو دیر لر * اما یا نسبت ایله اولان لفظ (هندی)
مطلقا اول دیارده اولانده اطلاق اولنور آنده تولد ایتسون یا آنده توطن اتسون و خواه
انسان اولسون جاد اولسون لهذا سیف هندی دیر لر جا زدر و (هندوستان)
دیوب (هندیستان) دیمه دکلری دقیقه مذکوریه مبنی در زیر استان لفظنده آنده
نشو و نمابولمق معناسی معتبر در مثلاً باغچه ده (کستان) دیر لر کل آنده نشو و نمابولدی
ایچون لکن باغچه دن کلی قوپاروب آخر موضع خرمن ایتسه لر اول موضع کستان اطلاق
اولنر زیرا کل اول موضعده نشو و نمابولدی و تحقیق بودر که افاده مذکور فقط
واو کد کلدز بلکه و او ایله یا مجموعتک در زیر (نیکی) و (هندو) اصلنده (نیکی) و
(هندوی) در که یا حذف اولنوب وقت اضافته ظاهر اولور (نیکی) و (هندوی)
زلفش) دیر لر و کاهی نکوی و نیکی دیوب احسان معناسی مراد ایدر لر کاقال بیت

(نکوی)

۷ و کاهی واودن
مستفاد اولان نسبتی
تأکید ایچون برنون
دخی زیاده ایدر لر
همایون لفظی کبی که
همایه نسبتدر هما
مبارک ایله مشهور
برقوش اولغله اکا
نسبت ایدوب مبارک
مراد ایدر لر درون
واندرون بوقیلندر
زیر اصلی در و اندر در
و یا نسبتی تأکید ایچون
دخی نون زیاده ایدر لر
شیرین و سکنین لفظلر
زیاده اولندی کبی
(منه)

نکوی کردن اندر حق کرکان * بدی باشد بجای کوسفندان * اگر چه نکوی لفظنک
مقابل بدی دکلدر بلکه زشتی در لکن (بجوز للشاعر مالا یجوز لغیره) فحواسی اوزره
ضروره حسیله شاعر بدی لفظنی اختیار اتدی * معلوم اوله که مصدر مجرد حدثه
دلالت ایدر حدث اولدیغی جهندن یعنی بر ذات ایله قیامی اعتبار ایتیمک وجهی اوزره
پس اول حدثک بر ذات ایله قیامنک زماندن خبر ویرمک مراد اولنسه اکافعل
صیغه ایله سی توسل ایدر لر زیرا فعل ماده سیله حدثه و صورتی ایله زمانه دلالت ایدر
و فعل ماضی جمیع السنه ده بالذات مصدر دن مأخوذ در فارسیده مصدر دن اشتقاقنک
طریق بودر که مصدر کز آخرنده اولان حرف نون حذف اولدقه ماضی حاصل
اولور لهذا هر فعل ماضی نک آخری کاهی دال و کاهی تا اولور همیشه مثلاً خواندن
و خواند و دانستن و دانست و علی هذا القیاس لکن اول مصدر که نوندن اول تا و تادن
اول خا اوله آنک ماضی سنده اوچ ساکن جمع اولور که اول حرف مد اولور. انداخت
اندوخت. انکینت کبی الا پخت که پختن دن مشتق در * و کاهی ماضی نک اولد بامو حده
داخل اولوب مصدرده مذکور اولدیغی وجه اوزره تحریک اولنور و باء مذکور
عربی ده قد تحقیق معناسی افاده ایدر مثلاً (بخواند) دیر لر تحقیق او قودی معناسنه
و کاهی لفظ می داخل اولوب (میخواند) دیر لر او قودی ایدی معناسنه که اکاماضی بی
حکایه تعبیر ایدر لر. و کاهی می لفظنک اولد بامو حده ادخال ایدوب (همی خواند) دیر لر که
معناسی تقریر در که ترکیده مقرر میدر دیر لر که همی دیر لر و اول کلامده واقع
اولوپس (همی خواند) عبارت نک معناسی فلان کسک او قودینی کر چکمیدر دیمک اولور
و آخر کلامده دخی زیاده قیلنور معنای مذکور افاده ایچون ع بوی یار مهربان آید همی
* دیر لر اول موضعده که بر کسنه مثلاً خبر ویرر که بوی یار کلور دیو آنک مقابله سنده
یار مهربانک قوقوسی کر چک کلور می دیر لر * و کاهی ماضی نک آخرینه حرف یا زیاده
اولنور تخی و تأسف معناسی افاده ایچون مثلاً (کاش چیزی خواندی) دیر لر کاشکی
زمان ماضی ده برشی * او قومش اولیدی معناسنه سائر تصرفاتی دخی که قیاس اولد
و کاهی ماضی صیغه سی ذکر و مصدر مراد اولور مثلاً (باید خواند) دیر لر خواندن
معناسنه * بعض رسائلده شو وجه اوزره واقع اولدی که کاهی ماضی و امر مجموعنی ذکر
ایدوب مصدر مراد ایدر لر که آنلره مصادر مرخه تسمیه اولنور (گفت و کوی) کبی که
ترکیده سوز ساو (ودار و کیر) کبی اور مدطومه تعبیر اولنور * و دخی ماضی نک آخرینه
الف و را حرف لری زیاده ایدوب مصدر مراد ایدر لر (گفتار) و (رفتار) کبی که سوبلیش
و یوروش معناسنه انتی شویله ملاحظه اولنور که لفظ گفتار و رفتار مصدر دکلدر بلکه
اسم مصدر در و بو مقامده سخن. و گفتار. و گفت و کوی. و گفتا. لفظلرینک

(مطلب)

باء تحقیقیه و حکایه
حال و تقریر ماضی

(مطلب)

مصادر مرخه

(مطلب)

اسم مصدر

معنای ایضاح اولونمق مناسب ملاحظه اولندی که تامبتدی ورطه اشتباهدن خلاص بوله معلوم اوله که لفظ (سخن) سینک ضمی و خانک قحی ایله استعمالی کثیردر و سخن سینک قحی و خانک ضمی ایله دخی لغت فصیحده که ترکیده معنای سوزدر که عرب آندن کلام ایله تعبیر ایدر لر تلفظ اولان سوزده و درونده مضمر اولوب تلفظ اولونمق صدنده اولان سوزده شاملدر لهذا حافظ شیرازی لسان الغیب ده دیدی که بیت زبان کلک تو حافظ چه شکران گوید که گفته سخن میزند دست بدست که سخن گفته سخن نا گفته مقابلی در یعنی سوزک سویلنشی و سویلنمش و بومعایه شاهددر شاعرک شوقولی بیت بسی گفته اند این سخن در جهان سخن گفته سیم است و نا گفته زر که گفته و نا گفته لفظلری سخنندن حال اولمق ظاهر در وصف و موصوف اولمق مختلدر اگر چه بحسب الضروره سخن لفظنده علامه موصوف اولان جر ترک اولندی و سخن لفظنک ظاهر اسکونی و نا گفته لفظنی آنک اوزرینه عطف اتمک سخن گفته و سخن نا گفته متکلم و صفاری اولملرین ایهام ایدر یعنی سوز سویلن کسنه سیم و سوز سویلن کسنه زرددر لکن طبع سلیم بومقامده بومعنادن اباء ایدر زیر مقصود خاموشانی کویالک اوزرینه تفصیل و ترجیح در و (گفت) لفظی اکثریا ماضی استعمال اولنور و کاهی سوز معنانه اسم استعمال اولنور لکن سخنندن خاصدر زیر تلفظ اولنمان کلامه اگر چه سخن دیر لر لکن گفت دیر لر و (گفت و شنود) دیر لر سویله واشتمه معنانه و (کوی) لفظی کوییدنن مأخوذ اسمدر ترکیده سوز ساو دیه جک یرده فارسی ده (گفت و کوی) دیر لر بیت بعشق آن کوز گفت و کوی ترسد چو میخواری بوی کز بوی ترسد و (گفتار) لفظنک معنای کلامی حرفاً بعد حرف و کلمه عقیب کلمه نظم جواهر ایدر کی نظم اتمک معنانه در فردوسی دیدی که بیت بعبری زبان تیز کشاده بگفتار داد سخن داده و تحقیق بودر که گفتار و رفتار و دیدار لفظلری ایکی جزودن مرکب وصف ترکیبی در و لفظ (گفتار) اصلنده آرند گفت در سوز کتوریجی معنانه و نظم کلام سوزی خارجه کتور مکه باعث اولمغه گفتار اطلاق اولندی و وصف ترکیبی آندن عبارتدر که اسم فاعل مفعولنه مضاف ایکن اسم فاعل علامتی اولان (نده) لفظنی حذف و مضاف الیه اولان کلمه بی آنک اوزرینه تقدیم ایدر لر نته کم گفتار ماده سنده تصویر اولندی و لسان فارسیده مضاف الیه مضاف اوزرینه تقدیم اتمک امر شایعدر (دوات خانه) و (شهنامه) و (کلبن) کی حتی بعضیلر هر مضاف الیه تقدیم اولنان ماده یه وصف ترکیبی اطلاق ایدر لر مثلاً (توران شاه) اصلنده شاه توران ایدی که توران تور لفظنک جعیدر که تور فریدونک اوغللرندن برینک اسمیدر یعنی تور مزبور نسلندن

اولان جماعتک شاه و (ایران شاه) اصلنده شاه ایران ایدی که ایران ایر لفظنک جمعی در و ایر ایرج دن مرخم افریدونک آخر اوغلنک اسمی در یعنی ایرج نسلندن اولان طائفه نک شاه و لفظ شاه فارسیده بزرگ و ترکیده آندن اولولفظی ایله تعبیر اولنور لهذا بیوک دانه یه شاه دانه و بیوک گر کدن دیدکلری جانوره شاخ رخ دیر لر که رخ کر کدن معنانه در. و کاهی مضاف الیه تقدیم ایتیمب مجرد مضافی اضافتدن قطع ایله اکتفا ایدر لر مثلاً (خواجه سرای) دیر لر که اصلنده خواجه سرای در اضافت ایله و پرده سرای دیر لر که اصلنده پرده سرای در. اگر چه کاهی مضاف الیه تقدیم ایدوب سرای پرده دیر لر مخفی اولمیه که وصف ترکیبی طریق ایله عبارتی تقدیم و تأخیر اتمک علامات نقلدن بر علامتدر مثلاً لفظ (سینه بند) فرسک سرچینه استحکام ویر مکینون سینه سینه بند ایدر کیری قایشه اسمدر که اصلی بندنده سینه در یعنی کوس باغی که بر معنای عامدر که هر نه کوس باغی اوله اکاشامل ایدی اسلوب معهود اوزره تقدیم و تأخیر سببی ایله تغییر ایدوب ذکر مرور ایدن قایشه مخصوص اولدی کذلک (شهنشاه) اصلنده شاه شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی معنانه اسلوب معهود اوزره تغییر اولندقدنه علم عدادندن معدود اولوب شخص معینه قصر اولندی و علی هذا قفس و علامات نقلدن بری دخی اول حرف هادر که کلمه عامه نک آخرینه زیاده اولندقدنه کلمه مزبوره نک معنانه عموذن خصوصه نقل ایدر مثلاً (سبز) اصلنده هریشل اولان نسبه اطلاق اولنور ایدی آخرینه هاء نقل زیاده قلندقدنه نباتاته مخصوص قلندی و سبز ایله توصیف اولنور سبزه توصیف اولنور مثلاً برک سبز دیر لر برک سبزه دیر لر بلکه سبزه تر دیر لر پاش اوت معنانه زیر هاء نقل کلز دن اول وصف قیلندن ایدی هاء مزبوره کلد کدنصکره ذات قیلندن اولوب موصوف اولور صفت اولمز کذلک لفظ (سفید) اصلنده هر بیاضه اطلاق اولنور ایدی هاء معهوده کلد کدنصکره بیاض صبحه مخصوص اولدی و قس علی هذا کلمه پنجه. و زرده و غنچه. و بنفشه. و هفت و غیرها و هاء معهوده عموذن خصوصه نقل ایچون مفرده لاحق اولدینی کی مرکبه دخی لاحق اولور مثلاً (تبخاله) که تب خال اصلنده اول نشاندر که محوم اولان کسنه نک بدنندن هر نه موضعه اولور سه اولسون شامل ایدی و هاء نقل لاحق اولدقدنه محومک فقط دوداغنده ظهور ایدن نشانه مخصوص اولدی که ترکیده اوچوق تعبیر اولنور و (کرماب) اصلنده هر آب حاره اطلاق اولنور و کرمابه ایلیجه تعبیر اولنان صویه خاصدر و (در وازه) مطلقاً آچیق قویه اطلاق اولنور که اصلی در بازدر و (در وازه) قنات سبز بیوک قویه مخصوصدر و (چار چوب) مطلقاً درت اغاچه اطلاق اولنور و چار چوبه عامه تحریف ایدوب چر چویه دیدکلرینه اسم خاص در و (خر بند) مطلقاً

جاری باغلابچی به عام در و خبر بنده اول صنعتی عادت ایدن کسسه به خاص در والله اعلم
ودخی (گفت و گفتا) کله لرینک بری سؤال و بری جواب مقامنده استعمال اولنور و گفتانک
آخرنده اولان الف جوابی و سؤالی بری برندن فرق ایچوندر لکن مزید مزید علیه
و جواب سؤالدن مؤخر اولق مناسبتی ايله گفتالفظی جواب مقامنده استعمالی شایع در
بیت کفتم غم تودارم گفتاغت سر آید * کفتم که ماه من شوکفتا کر بر آید * یعنی
قولای کلورسه * و خسرو دهلوی الف معهودی سؤاله ادخال ایدوب دیدی که
بیت بکفتا پر تو اندازد کھی نور * بکفت آری ولیکن چون مه از دور * ودخی
معلوم اوله که لسان فارسیده مذکر و مؤنث و تئینه وجع ایچون باشقه باشقه علامت
وضع اولنویوب مقام قرینه سیله بری برندن متمیز اولور لر اما لسان عربی ده بری ایچون
بر علامت وضع اولنشدن لهذا افعال متصرفه فارسیده الی صیغه ايله اکتفا اولندی که
مفرد غائب و غائبه ایچون بر صیغه * و مفرد مخاطب و مخاطبه ایچون بر صیغه *
و تئینه غائب و غائبه وجع غائب و غائبه ایچون بر صیغه * و تئینه مخاطب و مخاطبه
وجع مخاطب و مخاطبه ایچون بر صیغه * و متکلم وحده ایچون بر صیغه * و متکلم معه
غیره ایچون بر صیغه وضع اولندی پس تئینه غائب و غائبه وجع غائب و غائبه ایچون (ند)
و مفرد مخاطب و مخاطبه ایچون حرف (ی) و تئینه مخاطب و مخاطبه وجع مخاطب و مخاطبه
ایچون (ید) و کاهی (یت) و نفس متکلم وحده ایچون حرف (م) و معه غیره ایچون (یم)
علامت وضع ایتدیلر و مفرد غائب و غائبه نك فاعلی کاه اضممار و کاه اظهار ایدر لر مثلا
بهمان خواند و خواند بهمان دیر لر فلان کسسه او قودی معناسنه تقول * فی الامثلة
المطرده للماضی المثلث المعلوم * دانست * دانستند * دانستی * دانستید * دانستم * دانستیم
و مخفی اولیه که لغت عربیه ده ماضی نك مطلق نفی مراد اولنسه اول ماضی نك مضارع نك
اولنه لم کله سنی واستغراق اوزره نفی مراد اولنسه مضارع مزبور نك اولنه لما کله سنی زیاده
ایدر لر مثلا لم یعلم. لما یعلم دیر لر و لغت فارسیده نفس ماضینک اولنه نون مفتوحه و نون
مفتوحه و لفظ هنوز مجموعی زیاده ایدوب نخواند و هنوز نخواند دیر لر یعنی زمان ماضی ده
او قومدی و زمان ماضی نك جمیع اجزاسنده شو و قته دک او قومدی معناسنه که اول جمحد
مطلق و ثانی به جمحد مستغرق تسمیه ایدر لر و بو مقامده فارسیده اولان حرف نافیه بیان
اولنق مناسب ملاحظه اولندی * معلوم اوله که لسان فارسی ده نفیه دلالت ایدن کله نك
اصلی اوچ در کله اولی لفظ (نا) در که عربیه لیس و ترکیده دکل عبارت لیه تعبیر اولنور
مثلا عربی ده فلان لیس بعقل و فارسی ده (بهمان ناخر دمنداست) دیر لر فلان کسسه عقلو
دکدر معناسنه و کاهی الفی حذف ایدر لر پس اگر مضمون کلامی نفی و انکار ایچون اوله

مطلب
فی بیان کلمه النقی
فی الفارسیه

(داخل)

داخل اولورسه محذوفدن بدل های غیر ملفوظه ویر لر بیت نه عمر حضر بنامد
نه ملک اسکندر * نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش * زیر مقصود عمر حضر و ملک
اسکندر ک بقاسنی نفی و انکار در یعنی عمر حضر و ملک اسکندر باقی اولور دکدر * و اگر
اولی الف اولان افعال و جوامده داخل اولورسه محذوفدن عوض ویر لر لکن اول الف
یا به مبدل اولور نیامد. نیاید و نیم کبی که آمد. آید. ام ایدی و قس علیه و اگر اشیاء مذکور لر ک
اولی الف اولنسه محذوفدن تعویض ایتیموب اوله فقط نونی زیاده ایدر لر مثلا نداد. و ندهد
و نخواند. و نخواند کبی و علی هذا * و کله ثانیه لفظ (نی) در که لسان عربیه آندن لا و ترکیده
یوق ايله تعبیر اولنور مثلا برنسنه وارمیدر دیو سؤال اولنسه یوقدر دیه جک یرده
عرب لا و عجم نی دیر لر اگر چه نه ايله دخی جواب ویر مک جائز در و کاهی نیست
دیر لر رابطه دن یعنی است دن همزه بی حذف ايله زیر اصلی (نی است) در که (است) لفظنه
رابطه دیر لر بیت چنان کامل که نی کر مست و نی سرد * چنان عاقل که نی خشک است
ونی تر * و نالیله نی نك مواقع استعمالی متغیر در مثلا (نامرد) دیر لر نی مرد دیمز لر
و مرد نیست دیر لر مرد نادیمز لر * و کله ثالثه لفظ (بی) در ترکیده آندن سز ايله تعبیر اولنور
مثلا بی خرد دیر لر عقل سز معناسنه و (نا) ايله (بی) نك دخی مواضع استعمالی متخالف در
مثلا (نادان) دیر لر بی دان دیمز لر اگر چه بعض مواضعه نا استعمال اولندی کبی فی دخی
استعمال اولنور لکن معناری متخالف در احدهما آخر ک معناسنی افاده ایتمز مثلا نا کس
و بی کس دیر لر لکن نا کسدن مقصود اولان معنی فرومایه در آباء و اجدادی حبیب
و نسیب دکدر و بی کسدن مراد غریب اولمغله استناد ایده جک کسسه سی یوقدر دیمکدر
بیت کس بی کسانی و من بی کسم * گرم دستگیری بجای رسم * و نا چیز دیر لر متعبد به
نسبه دکدر و بی چیز دیر لر برنسنه یوقدر معناسنه * و پوشیده اولیه که بی لفظنک مقابلی
لفظ (مند) در زیر بی نیاز دیر لر احتیاج سز و (نیاز مند) دیر لر احتیاج لو معناسنه و بی لفظنه
بالفظی دخی مقابله در دیسه لر مستبعد دکدر زیر (بی تو) سنسز و (باتو) سنکله معناسنه در
* و الامثلة المطردة للماضی المنفی المعلوم الذی یسمیه اهل العربیه جمحداً مطلقاً *
ندانست ندانستند. ندانستی. ندانستید. ندانستم. ندانستیم * و الامثلة المطردة له
و یسمونها جمحداً مستغرقاً * هنوز ندانست. هنوز ندانستند. هنوز ندانستی. هنوز
ندانستید. هنوز ندانستم. هنوز ندانستیم * جمحد مطلق زمان ماضی ده علمی انکار
ونفی در مطلقا یعنی اجزاء زمان ماضی به تعرضدن قطع نظر و جمحد مستغرقه وقت
تکلمه کلنجه اجزاء زمان ماضی ده علمی نفی و انکار ملحوظ در مستغرق اطلاق اولندی فی
نفی مذکور ک جمیع اجزاء زمانه استغراق و احاطه سی اولدی فی ایچوندر پس جمحد

مستغرق جمده مطلقدن نفي خصوصنده ابلغ در وهنوز تر کیده دخی معناسنه اصلی
نوز در بیت تو باش تا که شود صبح دولتش روشن * که در جهان ندیده است
صبح جاهش نوز * و اولنه حرفها زیاده قنوب هنوز اولمشدر زیرا فارسیده اول
کلمه یه از یاده سی شایعدر (می) ده همی (و) مانا ده همانا دید کلمی کبی و ارباب لغتدن چوق
کسنه نیز لفظنی نوز لفظنه مرادف ظن ایدوب نیز و نوز دخی معناسنه در دیدیلر و نیچه
کسنه لر دخی ترکیده زیاده و زیددخی عبارتلرینک میانده فرق یوق زعم ایدوب مثلا
(زیدنیز) و (زیدنوز) عبارتلرین تقریق ایتدیلر فی الحقیقه فرق مزبور بغایت دقیق در
تفصیلی بودر که نیز لفظنی فارسی ده عربیده اولان و اعاطفه نک مؤداسنی ادا ایدر
مثلا (باران بارید برف نیز) عبارت نک ترکیده معناسی یا غمور یا غدی قارده و لفظده نیز
لفظ نک معناسیدر که مراد یا غمق خصوصنده یغموره قاری تشریک ایدر و (نوز و هنوز)
لفظلرینک معنالرندن ترکی ده دخی لفظنی ایله تعبیر اولور مثلا (زید آمد و عمر و نیامدنوز)
عبارت نک معنای اجالسی زید کلمدی و عمر و دخی کلمدی در که تفصیلی سی زید کلمدی اما عمر و
شمدی یه دک کلمدی دیمکدر پس تقریر مذکور ایله نیز و نوز و ترکیده ده و دخی میانلرنده
فرق ظاهر اولور و عدم فرقندنر که بحر الغرائب صاحبی لفظ نیز دخی معناسنه در
دیدنی صواب اولان ده معناسنه در دیمکدر بیت اونیز گذشت ازیں کذرکاه *
و آن کیست که نکدر ازیں راه * حاصل معنی شو و وجهله در که کذرکاه دنیادن چوق
کسنه لر عبور ایتدی فلان کس ده عبور ایدوب آنلره عبور خصوصنده شریک اولدی
زیرا کیم دیر که بویولدن عبور ایتیه فلان کس دخی دیمک غلطدر امدی هنوز ندانست
عبارتی مثلا فلان کس دخی بیلدی یعنی شو و قته کلنجه جیع اجزاء زمانده بیلدی عبارتیه
ترجه اولور فافهم هذا فانه دقیق

فصل فی اشتقاق الفعل المضارع من المصدر

معلوم اوله که لغت فارسیده مضارعک مصدردن اشتقاقی متقدمین عندنده سماعی
و بعض متأخرین عندنده قیاسیدر پس بوبابده ایکی مسلك وارد * المسلك الاول
فی بیان اشتقاقه بطریق السماع * پوشیده اولیه که لسان فارسیده مضارعت حرفی
حرف دالدر که آخر مضارعه الحاق اولنور و بوندن اقدم بیان اولنش ایدی که
مصادرک آخری همیشه نون و ماقبل یادل و یا تادر ماقبللری (یارنو) حرفلرندن بر حرف
اولنور و کاهی دالی ده حروف مذکوردهن غیر حرف صحیح اولور که دورت کلمه در
و مضارعلری سماعی در آمدن. آید. وزدن. زند. وستدن. ستاند. وشدن. شود کبی *
امدی مصدر دالی اولدقه و ماقبل حروف خسه مذکوردهن بری اولان مصادردن
مضارع اشتقاق نک طریق بودر که ذکر اولور اگر دال مذکورده نک ماقبل حرف (ی)

(اولورسه)

اولورسه طریق اشتقاقی بودر که نون مصدریه و حرف یایی حذفدن صکره باقی
حروفک آخرینه مضارعت حرفی یعنی دال الحاق و ماقبلنی مفتوح ایدر لر مضارع
حاصل اولور. رسیدن. رسد. چشیدن. چشد. و مکیدن. مکد کبی و قس علیه اما آفریدن.
آفریند. و چیدن. چیند. و دیدن. بیند. و شنیدن. شنود. و کزیدن. کاف
عجمیه نک ضمی ایله کزیند کلملری شاذدر * و اگر دال مزبوره نک ماقبل حرف (الف)
اولورسه حرف اولده ذکر اولندیغی وجهه اوزره الفی حذف ایدر لر ایستادن ایستد
. و اوقاتدن اوقتد. و نهادن نه دکبی * اما کشادنن کشاید کلمه سی فی الحقیقه کشادنن
مأخوذ دکلدر بلکه کشودندن مأخوذ اولغله قاعده مذکوریه خلل ویرمز کذلک دهد
کلمه سی فی الحقیقه دادندن مأخوذ دکلدر بلکه زاییدنن مأخوذدر زیرا کشادن و کشودن
آچق معناسنه و دادن و دهیدن و یرمک معناسنه و زادن و زاییدن طوغق معناسنه
مصادر مترادفه قیلندنر * غایه مافی الباب احد مترادفینک استعمالی آخره نسبت شایع
اوله * و اگر دال مزبوره نک ماقبل حرف (واو) اولورسه مضارع اشتقاق نک طریق
بودر که واو مذکوریه حذف و آندن الف و یایی تعویض ایدر لر کشودن. کشاید
. و نمودن. نماید. و آزمودن. آزماید کبی * و اما بودن بود کلمه سی شاذدر زیرا مقتضای
قاعده اوزره باید کزک ایدی لکن بایستن دن مشتق اولان باید کلمه سنه التباس دن فرار
ایدوب بود دیدیلر * و لفظ بودن و تصرفاتی لفظشدن و تصرفاتی میانده اولان فرقی چوق
کسنه لر تمیز ایتیموب بودن اولمق و شدن دخی اولمق و بود اولدی و شد دخی اولدی و بود
اولور و شود دخی اولور معنالرینی کرکی کبی فهم ایتیمکله شدن و بودن ماده لرینی مرادف
زعم ایدر لر و مواقع استعمال لرینی بیلر لرامدی میانلرنده اولان فرق بو مقامده بیان اولمق
انسیب ملاحظه اولندی * و سید شریف قدس سره شرح تجرید اوزرینه ایتدیکی حاشیه ده
وجود لفظنی بودن ایله تفسیر ایدوب هستی و بودن لفظلری مرادفدر دیمکله شبهه متزاید
اولمشدر امدی بزبو مقامده هست. و هستی. و است. و بودن. و شدن لفظلرینک معنالرینی
بعض مواضعده منظور نظر کلیل اولدیغی وجهه اوزره بیان ایده لم ان شاء الله الموفق
المسهل لصعایب الامور * معلوم اوله که (هست) لفظنی فارسیده وار معناسنه یوق معناسنه
اولان (نیست) لفظ نک مقابلی در و آخر لرینه یای مصدریه الحاق ایدوب (هستی و نیستی)
دیر لر واریق و یوقلق معناسنه و اولیا که کلمه نک آخرینه کلمه ده اولان معنای وصفیتی افاده
ایچون الحاق اولنه اکایه مصدریه دیر لر مثلا و ار اولان نسنده واریق و یوق اولان نسنده ده
یوقلیق بر صفت در که واریله و یوق ایله قائم در و (مرد) لفظنی ذات رجلدر و رجولیت

مطلب
فی بیان الفرق فی لفظ
بودن و شدن

انکله قائم بر وصفدر مردی لفظنده اولان یاه مصدریه اول وصفاری افاده ایدر
(رباعی) از رفته قلم هیچ دگر کون نشود * وز خوردن غم بحر جگر خون نشود *
کرد همه عمر خویش خونابه خوری * یک قطره از آنچه هست افزون نشود *
(نیست) اصلنده فی است در (اوست) اصلنده اوست اولدینی کبی الفلر تخفیف ایچون
حذف اولندی و لفظ است دن ترکیده در لفظی ایله تعبیر اولنور اکار رابطه تسمیه
اولنور عربی ده جله اسمیه ده اولان هو منزله سنه در زیر اعراب زید هو قائم دیرلر که
فارسیده (زید برپا ایستاده است) تعبیر اولنور پس لفظ نیست ادات نفی ایله رابطه دن
مرکبدر و کاهی هست لفظی رابطه اولان است مقامنده استعمال ایدرلر و سری
بودر که است لفظنک اوزرینه که لفظی داخل اولسه الفی هایه تبدیل ایدرلر نته کم
بویتده واقع در بیت بین دل من و پیکان بحساب درو * که هست کوه غم و چشمهای
آب درو * کذلک لفظ است ابتداء کلامده واقع اولسه الفی هایه تبدیل ایدرلر نته کم
بویتده واقع در بیت هست درین دائرة لا جور درو * مرتبه مرد بمقدار مرد * که
اصل کلام بمقدار مرد است در که است تقدیم و هسته تبدیل قلندی که مرادینه
است در * و ابن سینا اشارات نام تألیفنده است لفظی رابطه اولدینغه تصریح ایدوب
دیدی که موضوع و محمول میاننده اولان رابطه اجتماع کاهی لغت عربده حذف
اولنور مثلا (زید هو کاتب) دیه جک یرده زید کاتب دخی دیرلر لکن فارسیده اول
رابطه فی حذف ممکن دکدر که فارسیده رابطه است لفظی در که زید دیر است دیرلر
انتهی * و میر صدر الدین شیرازی شرح تجرید حاشیه سنده دیدی که (زید هست) (زید
نیست) عبارت لرنده رابطه مذکور دکدر و جلال دوانی میر مذکور کلامی رد صد دنده
دیدی که مذکور عبارت لرنده رابطه مذکور اولماقندن رابطه نک بالکلیه انتقاسی لازم
کمز انتهی. کلامین مذکورین اقتضا ایدر که عبارتین مذکور تینده رابطه صراحت
مذکور اولمیه * و ابن سینا کلامی اقتضا ایدر که (زید هست) عبارتنده رابطه مذکور
اوله زیرا آنک کلامی ایکی مقدمه دن مرکبدر بری است فارسیده رابطه اولمق و بری
رابطه نک حذفی فارسیده جائز اولماق پس معلوم اولدی هست و نیست لفظاری
رابطه فی متضمن اوله لر اوله (هست) لفظی نوع ما وجوده دلالت ایدن ها ایله رابطه
اولان (است) دن مرکبدر که ها لفظی فارسیده حاضر اول معناسنده در است اوزرینه
داخل اولدقده ها لفظنک آخرنده اولان الف واست لفظنک اولنده اولان الف
حذف اولنوب (هست) باقی قالدی و (نیست) لفظی مرکب اولدینی بوندن اقدام بیان
اولندی و کاهی است لفظی هست مقامنده استعمال اولنور کما قال بیت جهان کر چه

(سراسر)

سراسر لاله زار است * برهنه پامرو آنجا که خارا است * که خار هست معناسنده در
یعنی جهان اگر چه ظاهرا باشند باشه لاله زار کورینور لکن سن احتیاط ایدوب
بولاله زارده یالین آیق یوریمه زیرا تیکن واردر اگر چه کوزه کورنر * و دخی بود
لفظی کر چه بودن لفظندن مشتق فعل ماضی صورتده در لکن مصدر معناسنده
دخی استعمال اولنور. دید. و دیدن. و گفت. و گفتن ده اولدینی کبی پس بود وجود
و بودن ترکیده اولمق و بوده موجود معناسنه اسم مفعولدر و هستی ایله بودن لفظلرینک
معناری بری برینه مغایر در زیر سابق معلوم اولدی که هستی نک معناسی وار لقدر که
وار اولان سنه ایله قائم بر صفتدر و بودن لفظنک معناسی اولمقدر که عربی ده آندن
کون لفظیله تعبیر اولنور وجود ایله کون لفظاری عربیده مترادف در پس سید شریف
حاشیه شرح تجریدده وجود لفظی (هستی و بودن) لفظاری ایله تفسیر ایدوب هستی
و بودن لفظلرینی مرادف ظن ایتشدر اگر چه بودن لفظی ایله تفسیرنده اصابت
ایتدی لکن هستی وجود معناسنده در و هستی ایله بودن مرادفدر دیدیکی چندان
مستحسن دکدر * و شدن بر شئیک شیء آخره محمول اولدینی افاده ایدر که عرب آندن
صیورت لفظی ایله تعبیر ایدرلر نته کم بوندن کون لفظی ایله تعبیر ایدرلر مثلا
عربیده (کان زید جاهلا صار عالما) دیرلر که فارسیده (زید نادان بود داناشد) تعبیر
اولنور یعنی زیدک جهلی علمه محمول اولدی و ترکیده قدیمدن زید جاهل ایدی
صکره عالم اولدی دیو تعبیر ایدرلر * و دخی لفظشدن هلاک اولمق معناسنه دخی کلور
بیت مکر که لاله بدانست بی وفایی عمر * که تابزاد و شد جامی زکف نهاد *
یعنی کویا که لاله عمرک بقاسی اولدینی فهم ایتدی فرصت غنیمتدر دیو طوغوب
اولنجه اندن جام می بر اقدی و تحقیق بودر که (شد) لفظنک معناسنده زوال معتبردر
بیت یوسفی از برادران کم شد * آفتاب از میان انجم شد * که اولکی شد صار وایکنجی
شد زال معناسنده در و فارسیده شد موضعنده رفت ذکر ایتدکری و شد دیوب کندی
معناسنی مراد ایتدکری دخی معناسنده زوال و تحول ملحوظ اولدینغه مبنی در و الله
اعلم * و اگر دال من بورک ما قبل حرف (را) یا حرف (نون) اولور سه ساکن اولدقاری
صورتده مضارع اشتقاقنک طریق بودر که نون مصدری حذف ورا و نونی مفتوح
ایدرلر. پروردن. پرورد. و راندن راندکی لکن بوندن بانک ضمی ایله بر دکدیکی بانک
فتعی ایله بریدن لفظنک مضارعی اولان برد لفظنه التباسدن فرار آدر. و مردن. میرد
و آزدن آزارد. و کردن کند کله لری شاذ در و آوردن کاهی قیاس اوزره آورد و کاهی
واوی تخفیف ایچون حذف ایدوب آرد دیرلر * المصادر الثانیة * و اگر مصدر تائی

مطلب
رد سید شریف
جر جانی

اولورسه ماقبلی درت حرفدن خالی دکلدر * خ * س * ش * ف * صور اربعه نك
جمله سنده مضارع اشتقاقك طریق بودر که نون مصدریه بی حذف نصرکه تاء مزبوریه بی
داله تبدیل ایدرلر * اگر ماقبلی (خا) اولورسه آئی زایه تبدیل ایدرلر آموختن. آموزد
افروختن. افروزد. اندوختن اندوزد کبی * اما شناختن. شناسد و فروختن. فروشد
و کسختن. کسلد کله لری شاذدر و پختن دن پاء فارسیه نك ضمی ایله مضارع مشتق
اولد قده پزد. و پزد بانك قتم و ضمی لغت در و قتمی افصح و شایعدر * و اگر تاء
معهوده نك ماقبلی (سین) اولورسه اوچ وجه اوزره مضارع اخذ اولنور که کاهی سینی
حذف ایدوب موضعنه مضارعت حرفی وضع ایدرلر. دانستن دن. داند کبی و کاهی
سینی یایه تبدیل ایدرلر پیراستندن. پیراید کبی و بصورتیه اگر یاء مذکور نك ماقبلی
مضموم اولورسه ضمه بی اشباع اتمک ایله و او حاصل اولور و بو عمل اوچ کلمه جاری
در جستن. جوید. ورستن. روید و شستن شوید و کاهی سینی هایه قلب ایدرلر خواستن
خواهد کبی * اما بستن دن بندد کلدیکی بنیدن دخی لغت اولغله آندن مأخوذدر لکن
پیوستن دن. پیوندد. و نشستن دن. نشیند و نوشتن دن کذلک نیستن دن نویسد و خاستن دن
خیزد و کسستن دن. کسلد. و شکستن دن. شکند کله لری شاذدر * و اگر تاء معهوده نك
ماقبلی (شین) اولورایسه آئی راء مهمله یه تبدیل ایدرلر انباشتن. انبارد کبی و آغشتن دن
آغارد کلدیکی الف زیاده سیله بعضیلر قیاسه مخالف و بعضیلر آغاریدن دخی لغت اولغله
آندن مشتقدر دیدلر و کشتن دن کاف فارسیه نك قتمی ایله گردد کلدیکی کردیدن دخی
لغت کثیر الاستعمال اولغله آندن مأخوذدر. و کشتن دن کاف عربیه نك ضمی ایله کشد
و سرشتن دن. سریشد. و نوشتن دن نویسد کله لری شاذدر و سرشتن ده. سریشیدن
لغت قلیله و کشتن ده کشیدن لغت متروکه در * و اگر تاء معهوده نك ماقبلی (فا) اولورسه
آئی باء موحده یه تبدیل ایدرلر تافتن. تابد کبی لکن سفتن دن سنبد. و نهفتن دن نهنبد کلدیکی
سنیدن و نهنبیدن دخی لغت اولمق ملاحظه سیله در. و رفتن دن رانك ضمی ایله روبد
کلدیکی خلاف قیاسدر و مثال مذکور اشباع ضمه قیلندن تعداد اولونسه
مناسب ایدی یعنی قیاس اوزره (ربد) اولد قد نصرکه رانك ضمه سی اشباع اولغله
واو حاصل اولدی. و آشتن دن. آشوبد کلدیکی دخی بوقیلدندر. و بافتن دن. بافد
و شکافتن دن شکافد. و شکفتن دن شکفد. و شکوفد و کوفتن دن کوبد و رفتن دن رانك
قتمی ایله رود. و خفتن دن خفتد. و کرفتن دن کیرد. و پذیرفتن دن پذیرد کله لری شاذدر
و شکفتن دن شینك کسری ایله شکید کلدیکی شکیددن دخی لغت اولد یغنه مبنی در * و دخی
معلوم اوله که فعل مضارع عربی و فارسی و سائر لغاتده ماده سی ایله حدشه و صیغه سی ایله

نیستن نبشتن و نوشتن
نوشتن سین مهمله
وشین معجه ایله یازو
یازمق معنایه لغت در
(منه)

تعجب و صبر معنایه
(منه)

(زمان)

زمان حال و استقباله علی وجه الاشتراك یعنی لاعلی التعمین دلالت ایدر امدی زمان استقباله
تخصیص مراد ایتد کده اولنه حرف (با) زیاده ایدرلر مثلاً (نخواند) دیرلر زمان مستقبله
او قور معنایه و باء مزبوره همیشه مکسور اولور مکر مضارعک اولی مضموم یا حرف
شفوی اولورسه با مضموم اولور بفروشد و بکند کبی و زمان حاله تخصیص مراد ایتد کده
اولنه (می) کلمه سنی زیاده ایدرلر مثلاً (میخواند) دیرلر شمدی بو حاله او قور معنایه و اگر
مضارع مرکب ایسه باومی بی جز و اخیرک اولنه زیاده ایدرلر مثلاً (در آغوش بکند) و بر
میخیزد کبی و مضارع ادات حال و ادات استقبال دن عاری اولد یغنی حاله اطلاق اولنسه
متبادر اولان زمان استقبالدر و کتب فقهیه ده برکسنه (سو کند میخوارم بخدای) دیسه
حانث اولورو (سو کند خوارم بخدای) دیسه حانث اولمز زیر از زمان آتی ده یمین ایتد که
و عدددر واقع اولان کلام بو نکنه یه مبنی در * و دخی معلوم اوله که مضارع دن نفی حال
قصد اولنسه می کلمه سنك اوزرینه یا خود می دن صکره مضارعک اولنه حرف نون
مفتوحه زیاده ایدرلر مثلاً (نمی خواند) یا خود (می نخواند) دیرلر شمدیکی حاله او قومز
معنایه و اگر نفی استقبال مراد اولنور ایسه مضارعک اولنه مفرد ایسه و جز و اخیره
مرکب ایسه نون مفتوحه زیاده ایدرلر مثلاً (نخواند) دیرلر کله جك زمانده او قومز
(برنخیزد) کله جك زمانده قاتلمز معنایه و ادات استقبال اولان حرف بایی
زیاده یه حاجت یوقدر ۷ زیر مضارع مجرد ذکر اولونسه متبادر اولان استقبالدر
دیو عنقریب مرور ایتدی و دخی نفی استقبالی تأکید مراد ایتسه لر نون نافیته دن
مقدم هر آینه لفظی زیاده ایدرلر مثلاً (هر آینه نخواند) دیرلر البته زمان مستقبل
جمع اجزاسنده او قومز معنایه مخفی اولیه که آیین اصلنده قانون معنایه در که نظام
خلق ایچون وضع اولنان عادتدن عبارتدر و عادت مذکوریه بی اجرا لازم اولغله آیین
دیوب امر لازم مراد ایدرلر بیت که تازنده بر تو نفرین بود * پس زنده کی دوزخ آیین
بود * پس هر آیین هر قانون یعنی هر امر لازم معنایه اولد قد نصرکه نفی استقباله مخصوص
اولسون ایچون آخرینه های نقل زیاده ایتدیلر لهذا ارباب لغت هر آینه لفظی کاهی
البته و کاهی لابد لفظی یله تفسیر ایدرلر و کاهی تخفیف ایچون یاء ثانیه بی حذف ایدرلر
نته کم سلمان ساوجی کلامنده واقع اولدی بیت کر بنکرد عروس جالت در آینه *
خود بین شود هر آینه آن به که ننگرد * مثال نفی الاستقبال فی المطرده نخواند. نخوانند
نخوانی. نخوانید. نخوانم. نخوانیم * مثال تو کیده فی المطرده هر آینه نخواند. هر آینه
نخوانند. هر آینه نخوانی. هر آینه نخوانید. هر آینه نخوانم. هر آینه نخوانیم

فصل فی اشتقاق امر الحاضر

(۲۱)

(ب)

۷ اگر چه بعضیلر
زیاده ایدوب نخوانند
دیرلر (منه)
لکن ادا حال کبی در
زیاده اولنق واجبدر
(منه)

معلوم اوله که امر الحاضر عبارتک معنای متکلم حضور نده حاضر اولان کسند دن بر نسته ناک ایجابی طلب در ونهی الحاضر شخص مزبور دن بر نسته ناک ترکی طلب در امر الغایب ونهی الغایب دخی اکایاس اولنه * امر حاضر مصدر دن بالواسطه مشتق در والافی الحقیقه مضارع مشتق در طریق اشتقاقی بودر که مضارع دن مضارعت حرفی اولان دالی حذف ایدوب آخری ساکن واولنه بایمی زیاده ایدر لر مضارعه زیاده اولندیغی وجه اوزره مثلاً (میخوان) دیر لر سن شمدیکی حاله او قوو (میخوان) دیر لر سن کله جک زمانده او قومعناسته واکر مضارعه مضارعت حرفک مقبلی واولوب مقبلی مضموم اولسه یاالف اولوب مقبلی مفتوح اولسه امر حاضرده واولو والف مذکوریهی حذف ایدر لر بگوی بگو ویبای ویبای که اصلنده بآی ایدی اولنده اولان الف با داخل اولغله یا به قلب اولنقی قیاس در (ونهی حاضرده) امر حاضر صیغه سنک اوزرینه میم مفتوحه زیاده ایدر لر مثلاً میخوان دیر لر او قومه معناسته و امر حاضر ونهی حاضرده مفرد مخاطب وجع مخاطب دن غیر صیغه یوقدر یقال میخوان و میخوانید و میخوانید

فصل فی اشتقاق امر الغایب ونهی الغایب

فعل مضارعك اولنه حرف باز زیاده ایدر لر ایسه امر غائب اولور مثلاً میخواند دیر لر فلان کسند او قوسون معناسته لکن زمان استقباله مخصوص اولان مضارع ملتبس اولوب قرینه ایلله متمیز اولور لر و دعاموقعنده مضارعه مضارعت حرفی اولان دالك ماقبلنه الف زیاده ایدوب اکادخی امر غائب تسمیه سنی اصطلاح ایتدیلر زیرافی الحقیقه امر دکلدر بوجه دن که امر ونهی آندن عبارتدر عالی اولان کسند کندودن سافل اولان کسند دن بر نسته ناک وجودی یا عدمی طلب ایده ۷ و دعا آندن عبارتدر که ادنی اولان کسند کندودن اعلی اولان کسند دن تضرع و نیاز وجهی اوزره بر نسته ناک وجود یا عدمی طلب ایلله مثلاً (خدا مبارکش کناد) دیر لر حق سبحانه و تعالی آنی مبارک ایلسون معناسته پوشیده اولیه که امر غایت خطاب قبیلندن در و غائبه بالذات خطاب متصور دکلدر و حق سبحانه و تعالی حضرت تبری اگر چه نظر دن غائب در لکن فی الحقیقه شاهد و حاضر اولدیغی اعتباریله خطابه صالح اولور لکن زید و عمر و غائب اولد قمر نده متکله نسبت معدوم حکمنده در و معدوم خطابه صالح اولمز بلکه بر کسند غائب ایکن اکا امر ونهی ایتک البته بر حاضر کسندیه امر واسطه سیله اولور که شخص غائب شخص ثانی به نسبت حاضر در مثلاً عاده تابر کسندیه مواجهه سپارش اولور که فلان کسندیه سوبله که فلان ایشی ایشلسون یا ایشلسون دیر لر لهذا صاحب جامع دیدی که امر حاضرک اولنه لفظ گوزیاده اولنسه امر غائب صیغه سی ونهی حاضرک اوزرینه زیاده اولنسه نهی غائب صیغه سی اولور مثلاً کوبگند ۸

پس بوقدر برجه مقصود اذن دکلدر فاضبط فانه ینفعک فی مواضع من العربیة و الفارسیة (منه) (دیر لر)

۷ ناظر الی الامر و ناظر الی النهی (منه) ۸ مفتاح اللغة صاحبی دیدیکه کاهی امر حاضرک دخی اولنه کولفظی زیاده ایدوب کونک دیر لر لکن استعمالی نادر در ایشی پوشیده اولیه که امر حاضرک اوزرینه لفظ کوا داخل اولد قمر نده معناستی مفید اولور حافظ شیرازی دیدی که ع هر که آید کویا و هر که کوبد کوبکو مثلاً بر کسند بر کسند واسطه سیله بر کسند دن او قویایمی دیو اذن طلب ایتد کده او چخی کسند واسطه اولان کسندیه در که کوب میخوان یعنی اکا سوبله او قوسون واکتریا کولکله سنی امر حاضر اوزرینه داخل ایدر لر منع و غضب مقامنده مثلاً بر کسندیه بر قاج کره بر عملدن منع ایدر لر لکن اول کسند عمل مزبوری ترک ایغز اکا کوبکن دیر لر تو بیخ ایچون که عرب بومقامده اعمل ماشئت دیر لر یعنی عمل مزبوری همان ایشله چون سوزیم ابله عامل اولدک وائی ترک ایتدیک امدی همان ایشله زیرا ضررینی کوررسن

دیر لر اکا سوبله که فلان ایشی ایشلسون و کونکند دیر لر اکا سوبله که فلان ایشی ایشلسون معناسته فافهم هذا واکر فعل مضارعك اولنه حرف نون یا حرف میم زیاده اولور ایسه نهی غائب اولور ۱۷ اگر چه نون زیاده قلند قمر نده مضارع منفی به ملتبس اولور لکن قرینه ایلله ممتاز اولور و دعاموقعنده دالك ماقبلنه الف زیاده ایدوب مکناد دیر لر کناد و بکناد دیدکری کبی و امر غائب ونهی غائبک مفرد غائب وجع غائب دن غیر صیغه لری یوقدر یقال میخواند و میخوانند و میخوانند و میخوانند

فصل فی اشتقاق اسم الفاعل من المضارع

اسم فاعلك مضارع دن اشتقاقک طریق بودر که مضارع دن مضارعت حرفی حذف ایدوب هر نه قالورسه آنک آخرینه نون ساکنه و دال مفتوحه و دالك فتحه سنی بیان ایچون هاء غیر ملفوظ زیاده ایدر لر مثلاً میخواندن دالی حذف و آخرینه نده لفظی الحاق ایدوب (خواننده) دیر لر او قویایمی معناسته و اسم فاعلك مفرد غائب وجع غائب دن غیر صیغه مطرده سی کز تقول خواننده و خواننده گان که جعنده گان لفظی زیاده قیلنور و اسم فاعلی برشی اوزرینه جل ایدوب قضیه عقد ایتسه لرافعاله جاری اولان تصرفات سته مذکورده آنده دخی اجرا اولنور و هر اسم که برشی اوزرینه جل اولنه آنده دخی بوقاعده جاریه در مثلاً (بهمان خواننده است) مفرد مذکر و مؤنث غائب و غائبه در (بهمان خواننده اند) که تنیئه مذکر و مؤنث غائب و غائبه وجع مذکر و مؤنث غائب و غائبه در (تو خواننده) مفرد مذکر و مؤنث مخاطب و مخاطبه در (شما خواننده اید) تنیئه مذکر و مؤنث مخاطب و مخاطبه وجع مذکر و مؤنث مخاطب و مخاطبه در (من خواننده) ام متکلم و حده در (ما خواننده ایم) متکلم معه غیره در کذلک بهمان خوبست و بهمانان خوبند و تو خوبی و شما خوبید و من خوبم و ما خوبیم و قس علیه سائر الاسماء من الجوامد و المشتقات * معلوم اوله که بعض اصحاب لغت فارسیه دیدیلر که اسم جامدک آخرینه لفظ گر و لفظ بان و لفظ دان و لفظ دار الحاق اولنسه اسم فاعل معناستی افاده ایدر زر گر کبی قویو ییجی معناسته و باغبان و باغوان کبی باغ بکجیسی معناسته ۹ و باجدار کبی باج جی معناسته لکن قول مذکور ضعیف در زیرا اسم فاعل آندن عبارتدر که آنکله فعل قائم اوله حدوث معناسته مثلاً عربی ده عالم و فارسیه داننده اول کسند در که علم آنکله قائم و اولایوق ایکن صکره آنده حادث اوله اما زر کر و باغبان و باغوان لفظلر نده ثبوت معناستی مأخوذ در و بومثلاً الفاظه لسان عربیه ده نسبت صیغه سی تعبیر اولنور جمال و بقرار و طالق و حایض لفظلری کبی و مشهور اولان مثالی لابن و تامر در که معناری ذولین و ذوتر عبارتلری ایلله تفسیر ایدر لر پس زر کرک معناستی ذو ذهب و باغبان و باغوانک معناری صاحب البستان عبارتلرینه راجع اولور و لفظ (باجدار) وصف ترکیبی قبیلندن در که اصلنده

و سخن دان کبی در

اولق شو بیتلردن فهم اولنوریت توکر پهلوانی زقلب سیاه چرا آمدستی بدین رزمگاه بیت مراد شاه داد این درفش و سیاه همان پهلوانی و تخت و کلاه و پهلوان عسکر دن طشره منفرد بورین شجیهه اطلاق اولنق دخی شو بیتدن منظم اولور بیت کبی که بود پهلوان جهان میان سپه در نماد نهان و تحقیق و تدقیق اقتضایدر که مرکب اوله ایکی لفظدن که بری پهل در حشم معناسته و عرب خیل و حشم دیدیکی یرده عجم سپه و پهل دیر لر بیت یکی هفته بودند باسوک و درد سر هفته پهل و سپه کرد کرد و بر جزوی دخی وان در که اصلی بان در حافظ معناسته پس حافظ حشم معناسته اولور و اصلی وان پهل در علیه نقل ایتد کده ترکیبی تغییر ایتدیلر کلبن و کلاب کبی و باغبان و سکبان دخی بوقیاس اوزره در که وصف ترکیبی به راجع اولور اگر چه باجدار دخی صف ترکیبی در لکن بوقیلدن دکلدر بلکه سخن شناسی (منه)

(دارنده باج) ایدی (حق شناس) کبی اصلنده شناسنده حق در یعنی اسم فاعل
مفعولنه مضاف اولدقده حدوث معناسی مفید اولغله شوت معناسنه نقل ایچون بوندن
اقدام بیان ایتدی کمز وجهله نوع ما تصرف ایدوب وصف ترکیبی تسمیه ایدر لر پس
بو تقریر دن باج دار ایله دارنده باج عبارت لرینک فرقی معلوم اولور و (دار) لفظی دارنده دن
مرخم و دارنده داشتن دن مشتق اولان داردن مأخوذ در * پوشیده اولمیه که داشتن
لفظنک ترکیده ترجمه سی برشی طوتمق کذلک کرفتن لفظنک ترجمه سی طوتمق اولغله
چوق کسندل بری برندن فرق ایتزلر و فرقلری بودر که داشتن برنسنه بی مالکیت
جهندن طوتمق در و کرفتن برنسنه بی ال ایله طوتمق مثلاً طوتمق در لهند صاحب دقایق
(دارو گیر) و (گیرودار) عبارت لرینک بیاننده دیدی که لفظ (گیر) کرفتن دن مشتق امر در که
معناسی طوت در و (دار) لفظی داشتن دن مشتق امر در که معناسی صاقله در و چنکه گیر
و دار تسمیه اولندیغی طوت و صاقله دیو امر مقامی اولدیغی ایچوندر بیت تاجهان
رسم گیرودار نهاد * دارو گیری چنان ندادید * و (جهاندار) و (جهانبان) عبارت لرینک
بیاننده دیدی که جهاندارک معناسی جهان صاقلایچی در و پادشاهلره جهاندار دیدک لری
اهل جهانی حایت ایتدک لری ایچوندر و (دار) داشتن دن اسم فاعل در و لفظ (بان) اسم جامد
در که معناسی کوزه دجی در باغبان اولان کسینه باغی کوروب کوز تندیکی ایچون بواسم
ایله تسمیه اولندی لکن کبی یلکننه (بادبان) دیدک لری ریجی کوروب کوزه دن شخصی
تشبیه طریق ایله در کذلک (دیده بان) تسمیه سنده دخی توسع وارد در زیر کوزجی اولان
کسینه کوزی کوروب کوز تمز بلکه کوز آنک کوز تمک خدمتک آلتی در انتهی * و ضیفه
(میزبان) دیدک لری دخی بوقیله ندر زیر میز لفظی ضیف و بان حایت و رعایت ایدیچی
معناسنه در یعنی مسافره اکر ام ایدن کسینه و ضیفه (مهمان) دخی دیر لر لکن ایکی کله دن
مرکب در بر جزوی (مه) و جزؤ آخری (مان) در که مه اولو و مان بکزه ییچی معناسنه
وصف ترکیبی در معناسی اولو کبی ضیف دخی کائنا من کان مستحق اکرام اولغله سید
القومه تشبیه اولمشدر و اصلی مانده مه در

فصل فی اشتقاق اسم المفعول من الماضی

اسم مفعولک ماضی دن اشتقاقنک طریق بودر که ماضی نک آخرینی مفتوح ایدوب قحیه
علامت ایچون آخرینده اسمی الحاق ایدر لر خوانده خوانده و دانسته دانسته کبی
یعنی او قومیش و بیلش * معلوم اوله که بر فاعلک زمان ماضی ده مجرد فاعل ایله قیامندن خبر
ویرسلر آندن ماضی صیغه سی ایله تعبیر ایدر لر مثلاً فاعلک زمان ماضی ده عالم ایله قیامندن
خبر ویرمک مراد ایتسلر (بهمان دانسته) دیر لر یعنی فلان کسینه ایله زمان ماضی ده علم

(قائم)

مطلب
الفرق بین داشتن
و کرفتن

قائم اولدی و اکر اول قیام مذ کوردن خبری حکایت مراد ایتسلر که اکاحکایت حال
ماضی دیر لر آندن اسم مفعول صیغه سیله تعبیر ایدر لر مثلاً فلان کسینه ایله زمان ماضی ده
علم قائم اولمش ایدی دیه جک یرده (بهمان دانسته است) دیر لر و کاهی اسم مفعولک آخرینده
بود لفظی الحاق ایدر لر مثلاً (بهمان دانسته بود) دیر لر و اسم مفعولک مطرده سی اسم
فاعلک مطرده سی کبی تصرف اولنور که ایکی صیغه سی وارد در دانسته دانسته کبی و اسم
مفعولی بر شیئه جل و آنلر دن جمله عقد ایتسلر الی وجهه اوزره تصرف اولنور نتمک
اسم فاعله تفصیل ایتدک

فصل فی اشتقاق الصفة المشبهة من المضارع

صفت مشبهه نک فعل مضارع دن اشتقاقنک طریق بودر که مضارع دن مضارعة حرفی حذف
ایدوب آندن بدل کاهی فقط الف و کاهی الف و نون ویر لر و لسان فارسیده مبالغه معناسی
افاده ایدر مثلاً (کویا) دیر لر سویلگن (شنوا) ایشتنک معناسنه و زیاده مؤثر در دیه جک یرده
(گیرا) و زیاده کر کدر دیه جک یرده (بایا) دیدک لری کبی و (خندان) دیر لر کوله گن و کویان
دیر لر سویلگن معناسنه (افتان و خیزان) دخی بوقیله ندر که دوشه قالقه تعبیر اولنور لکن
کاهی کویا لفظنندن ترکیده دیه ایدک یعنی دیسک اولور معناسی مراد اولور مثلاً (بهمان کویا
خراسان) دیر لر یعنی فلان کسینه بر مرتبه احق در که اکا کراشک اطلاق اولنسه اولور
و استبعاد اولنر و بومعنایه کاهی بریادخی زیاده ایدوب (کویا) دیر لر نتمه کیم خسرو
دهلوی دیدی بیت بسا تن پیش شه اندر کل آمیخت * حریفش کویا مهره فرو ریخت *
و کاهی الفی یایه تبدیل ایدوب کوی دیر لر بیت خارین ترکش در فتنه جویی * میان
خواب و بیداریست کوی * نتمه کیم بساده سی دیر لر و دخی صفت مشبهه نک آخرینده الحاق
اولنان الف صفت جبلی ایله توصیفک علامتی در مثلاً (توان) لفظی خلقی اولان قوه معناسنه
اولغله صاحبنه توانا دیر لر و زور لفظی کسبی اولان قوت معناسنه اولغله صاحبنه زورا
دیمزلر بلکه بومقوله وصف ایله توصیف مراد اولنسه آخرینده (مند) لفظی الحاق اولنور
مثلاً (زور مند) دیمک کرک و دخی کوز کورسون کور مسون اکا چشم دیر لر کورن کوزی
بینا ایله توصیف ایدوب (چشم بینا) و خلق کورمین کوزی (نابینا) ایله توصیف ایدوب
چشم نابینا دیر لر لهندا کوزی چیتشم کسینه نک کوزینه چشم کور دیر لر چشم نابینا دیمزلر
کذلک لفظ (دانا) بیلجی معناسنه مقابلی نادان در زیر ادا ن لفظی دانستن دن مأخوذ اولان
اسم فاعل دن یعنی داننده دن مرخم در بیلجی معناسنه و کله (نا) وصفی سلب ایچون موضوع
اولغله لفظ (نادان) بیلجی دکل معناسنه دانا یه مقابل اولور سید شریف حاشیه مطالعه
نادان لفظی لفظ دان مقابلی در دیدیکی نظر محلی در و کاه اولور که دانا لفظنندن عالم مراد
اولغله مقابلنده دون لفظی ذکر ایدر لر جاهل معناسنه بیت همه دانند کر دانا و کر دون

مطلب
حکایت حال ماضی

دانا * عالم * دون
جاهل نه کر دون
فلک معناسنه در
(منه)

مکر بسته بدین کارست و کردون * و کاهی دانامقابلنده اوباش ذکر اولور بیت
توهم دانی که از دانا و اوباش * نداند نقش را کس به ز نقاش * بیت نه دانا زو خبر
دارد نه اوباش * که حربانیز کور آمد چو خفاش *

فصل فی اسم الزمان واسم المكان

اسم زمان واسم مكان صیغه لری اسمك آخرینه کاه لفظی الحاق ایتمکله حاصل اولور که
اسم زمانده جوامدك آخرینه لاحق اولور (کردن کاه) ایده جک وقت و (صبحگاه) صباح
وقتی معناسنه واسم مكانده کاه جامده لاحق اولور (نماز کاه) کبی و کاه مشتقه لاحق اولور
(کرین کاه) کبی یعنی نماز قیله جق مكان و قاحه جق مكان و لفظ (کاه) کاف عجمی ایله زمان
و مكان میانده مشترکدر کاهی ظرف زمان و کاهی ظرف مكان معناسنی افاده ایدر (ستان)
لفظی کبی که فارسیده زمان و مكان میانده مشترک اولان ظرف و فندر مثلا (کستان) کل
بتن موضع (و تابستان) حرارت زمانی معناسنه در ۷ صاحب دقایق دیدی که زمستان
دخی بوقیلنددر برودت زمانی معناسنه زیرا زم برودت و ستان زمان معناسنه اولمغله
معنای ترکیبی صوق وقتی دیمک اولور که ترکیده آندن قیش ایله تعبیر اولور نته کم
تابستاندن یای ایله تعبیر اولور و طپراغک طبیعتی بارد اولمغله (زمین) تسمیه اولندی که
اصلنده (زمی) دریاه نسبت ایله یعنی بروته منسوب و عادت لغت فارسیه دندر که نسبتی
توکید ایچون یادن صکره برنون زیاده ایدر لر مثلا رنکه نسبت ده (رنکین) و باله نسبتده
(بالین) دیر لر که ترکیده یصدق تعبیر اولور و (بال) او موز باشی دیدک لری عضو معناسنه در
و یصدق اول عضوه محاس و ملاصق اولمغله اکانسبت ایدوب بالین دیدیلر کذلک
کذلک لفظ (شیرین) لذیذ معناسنه شیریه یعنی سوده نسبت در و انسانک لذیذ اولان اشیا دن
جمله دن اول تناول ایتدیکی سودا اولمغله هر لذیذ اولان مأکول و مشروبی اکانسبت
ایدیلر و (کین) اکسکلو معناسنه که نسبت در که کاهی اسمیته نقل ایچون آخرینه هاء نقل
زیاده ایدوب (کینه) دیر لر و سنکین آخر معناسنه سنکه نسبت در طاش آخر لغله معروف
اولدیغی ایچون و ذکر مرور ایدن امثله ده اولان یاء نسبت و نون نسبتی توکید ایچون
مزیده در و کاهی یا و نون مجموعنی بر غیر معنی ایچون کلمه نك آخرینه الحاق ایدر لر مثلا
برنسنه برشیدن یا پیلش اولسد اول شیئه دال اولان لفظك آخرینه (ین) لفظی الحاق
ایدوب اول نسنده اطلاق ایدر لر مثلا کومشدن یا پدق لری نسنده (سیمین) و التوندن
یا پدق لری نه (زرین) و آندن یا پدق لری طعامده (کوشتن) و طاشدن یا پدق لری نسنده سنکین
دیر لر که آخر لر نه اولان یا و نون مجموعنی اصلك آخرینه زیاده ایدر لر و فرعه اول لفظی
اطلاق ایدر لر که فرع مزبور اصل معهوددن اتخاذ اولندیغی اشعار ایچون بیت
هریشه عاده مردم چننیست * که دل سنکین و قال گوشتن است * بعضیلر دقایقه مذکور ه دن

۷ مخفی اولیه که ستان
لفظی سینک کبری
ایله کلمه مستقله اولمغله
جزو آخر ایله مرکب
اولدقده دخی سین
مکسور اولور مثلا
کستان و تابستان
وزمستان دیر لر که
السنة عوامده مشهور
اولانه مخالف در زیر اسینی
تسکین ایدر لر (منه)
مخملدر که کستان
لفظندن لای تسکین
ایتیوب بلکه مکسور
و سینی تسکین ایتدکاری
کل اشعرا ایدجمی
معناسنه اولان کستان
لفظنه التباس خوفندن
اوله نته کم دلستان
بومعنایه در یعنی دل
آلجی (منه)

(غفلت)

غفلت ایدوب (سیمین) ایله (رنکین) کلمه لری فرق ایتدیلر غفلت اولنیه و لفظ (زمین)
اصلنده زمی اولدوغنه حضرت مولانا قدس سره نك مشویده شویقی واحد کالف
شاهددر بیت زایوان تابایوان آدمی بود * همه بر آسمان فی بر زمی بود * وقال
الآخر بیت خرامنده بر سبزه آن زمی * خیالی نیایی بجز خرمی * و زمین مقابلی
اولان (آسمان) دخی سینک سکونی ایله آس و ماندن مرکب وصف ترکیبی در که اصلی
ماننده آس ایدی یعنی دگر منه بگره یچی استداره و حرکت دوریه وضعیه ده و دگر من
هر نه ایله حرکت ایدر سه اکا نسبت اولور صو دگر منینه (آسیاب) واشک و قاطر
دوندر دیکی دگر منه خراس دیر لر بیت پیش شهر عقل کلی این حواس * چون
خران چشم بسته در خراس * پوشیده اولیه که (بهارستان) لفظی تابستان و زمستان
قیلندن دکلدر زیرا بهارستانده اولان ستان مكان معناسنه در یعنی بهار موضعی زیرا
فارسیده بهار پیراغده و چیچکه و ایکسندن عام معنایه اطلاق اولور و پیراغده (برک) دیدک لری
مجازدر زیرا برک لفظنك معنای حقیقیسی لوازم و مهمات در که ترکیده یراق دیر لر
و مسافر اولان کسنه نك مهمات سفریه سنه (برک راه) دیر لر و پیراق اغاجک و شکوفه نك
لوازمندن اولمغله برک اطلاق ایتدیلر والا پیراغک معنای حقیقیسی ایچون وضع
اولنان لفظ بهاردر بیت گل بی آفت باد خزان * بهار تازه بر شاخ جوانی *
خرو دهلوی ترنج اغاجی سائر اغاجلره مخالف پیراغی میوه سندن صکره ظهور ایتدیکی
بیان ایدوب دیدی که بیت رسم ترنجست درین روز کار * میوه دهد پیش و پس
آرد بهار * که بهار دن مرادی ورق در و تازه ورقه (نوبهار) واسکی ورقه (کهنه بهار)
دیر لر و فارسیده فصل ربیعه (هنکام تازه بهار) و فصل خریفه (هنکام کهنه بهار)
دیر لر و کاهی هنکام لفظی حذف ایدوب (نوبهار) و (کهنه بهار) دیر لر مجازا
و کاهی فقط بهار دخی دیوب فصل ربیع مراد ایدر لر نته کم شیخ سعدی دیدی
بیت خلوت از اغیار بایدنی زیار * پوستین بهردی آمدنی بهار * و دخی معلوم اوله که
اسم زمان واسم مكان علامتی اولان لفظ (کاه) زمان ایچون اولور صبحگاه کبی که مراد
وقت صبح در نته کم ذکر مرور ایتدی لکن صبح ایکی در بری صادق و بری کاذب
لهذا صبحگاهان دیوب جمع صیغه سیله صبح صادق و کاذب مجموعنی مراد ایدر لر بیت
چو شد نارنج مشرق صبحگاهان * سفید و سرخ چون سبب صفاهان * و کاهی
مكان ایچون اولور (تکیه کاه) کبی طایانجق موضع معناسنه (ودرگاه) کبی قیویری معناسنه
و کاهی در لفظی بار لفظنه تبدیل ایدوب (بارگاه) دخی دیر لر که بار فارسیده اجازت
واذن معناسنه در و اول کسنه که کندی حضورینه داخل اولمغله هر کسه اذن و یرمیه
اکا (تسکبار) دیر لر اقبال نامه بیت وجود تو در حضرت تسکبار * کندپیک اندیشه را

سنگسار که اجازت ویردی دیه جک یرده بار داد دیر لر نته کم فردوسی شهنامه ده دیدی بیت بیامد برسام یل پرده دار * بکفت و بفرمود تا دادبار * و کاهی بارگاه مقامنده (بارجا) دیدگری کاه لفظی ادات اسم مکان اولدیغنی تأیید ایدر (خسرو) دل پاکش که هست از کینه معصوم * بهیجا آهن و در بارجا موم * و بر کسینه کنندی حضورینه داخل اولغیچون اجازت ویرمک عادتاً اجازت ویرن کسینه نك اول کسینه ایله مصاحبتی مستلزم اولغله کاهی (بارداد) دیوب مصاحبت ایتدی معناسنی مراد ایدر لر نته کم مولانا جامی قدس سره دیدی بیت توداده بارهر خسی من مردم از غیرت بسی * یکبار میرد هر کسی . بیچاره جامی بارها * و عادتاً سلاطین بر موضع مخصوصه دیوان ایتمکیچون جلوس ایدوب ارباب حاجانه عرضحال ایتمکیچون اذن ویر لر اول موضعه بارگاه دیر لر زیر اقام اجازت و موضع اذن در ودخی مخفی اولمیه که کاه لفظی ایله استان لفظنك میانده فرق بودر که (ستان) لفظنده وسعت و مظهر و فنده کثرت معتبر در مثلاً (کستان) لفظی ارض واسعه ده ورد کثیر اولدقچه اول موضعه اطلاق اولمز و (تابستان) لفظی زمان کثیره حرارت شدیدیه اولدقچه اول و قته اطلاق اولمز و (کاه) لفظنده بو معنی معتبر دکلدر ۷ ودخی استان لفظنده مظهر و فنده نسبت معتبر در لهذا استان لفظی یالکز استعمال اولمز و کاهه بو نسبت معتبره دکلدر لهذا یالکز ذکر اولنور مثلاً کاه و نا کاه و بی کاه دیر لر و قتل و قسز دیه جک یرده وفلان نسنه و قتی ایله اولدی دیه جک یرده (بکاه شد) دیر لر بیت به بستند پیمان که فردا بکاه * بنزدیک یعقوب گیرند راه * یعنی برادران یوسف شویله قول و قرار ایدیلر که یارین و قتی ایله یعنی یعقوب بر کوزل و مناسب وقتنده حضورینه کیره لر و و قتی دکل ایکن اولدی دیه جک یرده (نا کاه) شد دیر لر (قطعه) مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * آدمی زاده ندارد خبر و عقل و تمیز * آن که نا کاه کسی کشت بجای نرسید * وین تمکین و فضیلت بگذشت از همه چیز * که من تصدیر قبل اوانه تصدی لهوانه مضمونده تلمیح در ۹ ودخی کاه لفظی کاهی او توره جق موضع معناسنه اولور تختگاه کبی که پادشاهک سریرنده او توره جفی موضع معناسنه در بو معنایه نظر ایله اصلی کاه تخت در بیت بر آرد ترا کاه نخست کیان * بتوشاد مردم درین دودمان * وعلیه نقل اولند قده ترکیبی تغییر ایدوب وصف ترکیبی قالبنه افراغ ایدیلر علم اولدیغنی اشعار ایچون و کاهی تختگاه دیوب پادشاهلرک ساکن اولدقاری موضع ایدر لر مثلاً بروسه شهری تختگاه قدیم در دیر لر یعنی قدیم الایامدن شهر منور پادشاهلرک سریرلرینک موضعی در بو معنایه نظر ایله مشهور اولان اسم مکان معناسنی مفید اولور

مخفی اولمیه که استان مظهر و فته منشا اولق لازمدر مثلاً هندوستان هندولره منشا اولان مملکت در نته کم مقدما ذکر اولندی (منه)

۹ و مجلس صدرته پیشگاه دیدگری اول مجلس مقدمنک محلی اولدیغنی ایچوندر که پیش دن ترکیده اولک ایله تعبیر اولنور و پیشین اوکنده کی مقابلی پسین در آردنده کی معناسنه و هر کس صنعتی اوکنه آلوب ایشلد یکی ایچون صنعتیه پیشه دبدیلر که آخرنده هاهاه نقل در و آینه پیشانی دیدگری باغک مقدمنده اولدیغنی ایچوندر پس آخرنده اولان یانست و نون توکید ایچوندر که نسبتده مبالغه بی افاده ایدر قباصفا لالو کسینه بی حیاتی دیدگری کی (منه)

نته کم مثاللری سبقت آندی * ودخی لفظ کاه دن الف حذف اولنوب که قالور که کاهی زمانی و کاهی مکانی افاده ایدر و آخری ها و ما قبل الف اولان کله لرده الف حذف اولنق قیاس در ماه . مه . و راه . ره . و شاه . شد کبی بیت شبان بوادی ایمن کبی رسد بمراد * که چند سال بجان خدمت شعیب کند * ودخی پوشیده اولمیه که وقت معناسنه اولان کاه و هنگام و بام لفظلرینک معناری میانده فرق بودر که (کاه) لفظی مطلقاً وقت معناسنه در خواه مبهم و خواه محدود و (هنگام) وقت معین و محدود ایچون موضوع در مثلاً ایام ربیع زمان محدود اولغله هنگام بهار دیر لر وفلان نسنه و قتنده ایتشدی دیه جک یرده هنگام رسید دیر لر بیت گریزی بهنگام فرزانگیست * ستیزی بهر جای دیوانگیست * ۷ و الفرار مما لایطاق من سنن المرسلین و لا تلتقوا بأیدیکم الی التهلكة مضمون حکمت نمونه مناسب در و لفظ (هنگام) وقت معینه دلالت ایتدیکی ایچون وقت معینه ده اولان جمعیه هنگامه دیر لر که آخرنده اولان هاهاه اختصاص در نته کم (نامه) لفظنده اولان حرف هاء اختصاصی مفید در که زیر نامه اول مکتوبه مخصوص صدر که عنواننده یا آخرنده یا هم عنوان وهم آخرنده صاحب نامه نك نامی یازلمش اوله و مکتوب مطلقدر و (بام) لفظی صبح و قتنه مخصوص صدر سلاطین ماضیه وقت صبحه دیوان ایتک معتاد لری اولغله دیوان ایدگری صباحه (بام داد) دیدیلر میمک کسری ایله و مطلقاً صبح معناسنه نقل اندکده عبارتی تغییر ایدوب میمی ساکن ایدیلر زیر تغییر کله علامت نقل اولدیغنی کرارا امثله ضممنده مرور آندی بیت اختر سر سبز مکر بامداد * کفت زمین را که سرت سبز باد * و بامداد آندن ترکیده چین صباح ایله تغییر اولنور و آخرنده اولان الف و نون جمع اداتی در که مراد صبح صادق و صبح کاذب مجموعیدر که مقصود صبح صادق تعیین در زیر لفظ (بامداد) کذلک لفظ صبح مفرد ذکر اولنسه صادق و کاذبه محتمل اولور اما بامدادان . و صبحگاهان . دیدکده ایکی صبحه دخی شامل اولوب مراد صبح صادق تعیین اولور زیر صبح صادق موجود اولدقچه مجموع کاذب و صادق موجود اولش اولمز و الله اعلم * صاحب شامل دیدی که لفظ جامدک آخرینده لفظ (زار) و لفظ (دان) الحاق اولغله اسم مکان حاصل اولور لاله زار و جزو دان کبی لاله بتن موضع و جزو طوره جق ظرف معناسنه انتهی (زار) بر لفظ جامد که آندن کاهی ترکیده لک ایله و کاهی لقی ایله تعبیر ایدر لر (کشت زار) اکیلک سبزه زار سبزه لک (لاله زار) لاله لک (نمک زار) طوزلق (پنبه زار) پنبه قلیق (سیست زار) یونجه قلیق دیدگری کی * و کلزار ایله کستانک معنی جهنمدن فر قاری بودر که (کلزار دن) کل لک و کستاندن کل یری دیملکه تعبیر اولنور و ایکی عبارتک معناری کل چوق اولان موضع

۷ کر بز قاجمق معناسنه در که اصلی کر یغ درغین میجه ایله بیت بر آراست جم زور بره کر یغ شی جست تار یگ و بارنده میخ لفته فارسیده غین و زاهری برندن بدل اولور لر تیغ کبی که اصلی تیز در لهما هر کسین اولان نسنه به تیغ دیر لر دومردن اولسون اغاجدن اولسون غینی زابه تبدیل ایدر لر باز یار کبی اصلنده باغ یاردر مصلح باغ معناسنه لکن شمیر لفظی تیغ دن خاصدر که قلیجه مخصوصدر خنجر آلت معهودیه و بیوک بیجاغه اطلاق اولنور (منه)

دیمکه راجع اولورو (جزو دان) ده اولان دان لفظی ظرف مکانه مخصوص اسم جامد در
و بوجهتندن (ستان) لفظندن ممتاز اولمشد زیرا ستان زمان و مکان میاننده مشترک در و دخی
دان لفظنك ظرفیتی لغویه و ستان لفظنك ظرفیتی اصطلاحیه در كه ظرف اصطلاحی
آندن عبارت در كه مظروفی احاطه ایده خواه مظروفه اختصاصی اولسون خواه
اولسون و ظرف لغوی ده مظروفی احاطه و مظروفه نوع مانتصاصی اولمق لازم
در مثلا (كلستان) ده ظرف اعتبار اولنان یرك گله اختصاصی لازم دكلدرو (خانه دان) ده
ظرف اعتبار اولنان آله مخصوصا قلم وضع اولمق ایچون كلك جزو دانده جزو وضع اولمق
ایچون یا بلیق معتبر در یعنی عادتا قلم و جزو وضع اولنمین ظرفه قلم و جزوئی وضع اتسدر
اكا (قلدان) و (جزو دان) اطلاق اولمق و (خانه دان) اویك دائره سی ایچنده اولان مواضعه
دیرلر كه عرب اكا حرم دیرلر و حرم دیوب خاتونلر ندن كنایه ایدرلر كه فارسیده
(خانه دان) تعبیر ایدرلر نته كم شیخ سعدی دیدی بیت بابدان یار كشت همسر لوط
خانه دان نبوتش كم شد و الله اعلم بحقیقه الحال

فصل فی اسم الآلة و بناء المرة و فعل التعجب و اسم التفضیل

مذکورلر ایچون فارسیده مخصوص صیغه وضع اولندی اسم آلت ده آلت لفظنی ذی
الآلة اولان نسنهیه مضاف ایدرلر مثلا (آلة نوشتن) دیوب قلم و (آلة بریدن) خامه دیوب
قلم تراش مراد ایدرلر و لفظ (قلم تراش) و (سم تراش) مثلوا اولان وصف ترکیبی یه اسم آلت
دیمرلر اصطلاحاً و بناء مره دن وحدتی مفید اولان لفظی وحدتی مراد اولان حدك
اوزرینه زیاده ایدرلر مثلا (یکبار نوشتن) دیرلر بر کره یازمق معناسنه که یک ترکیده
بروبار کره معناسنه در كه آندن یول ایله تعبیر اولنور پس بیکبارك معناسی بر یول دیمك اولور
ویك ایله یکی نك فرق بودر كه يك مبدأ اعداد دن و یکی معدود دن عبارت در كه آخرنده
اولان یاه موصوفی وصفه نسبت معناسنی افاده ایدر و ترکیده يك و یکی دن بیر لفظی ایله
تعبیر اولنور و تحقیقی بودر كه ذکر اولندی و بناء نوحه نوع معناسنی مفید اولان لفظی
نوعی مراد اولان حدك اوزرینه زیاده ایدرلر مثلا (يك كونه نوشتن) دیرلر بیردرلو
یازمق معناسنه كه يك بیر و گونه دن درلوا ایله تعبیر اولنور و ایکی درلور نك دیه جك یرده
(دو كونه نك) دیرلر خسرو شبدیز ایله كلكون وصفنده دیدی كه بیت چوشه دید آن
دوبانك بسته صبار ابر دو كونه نك بسته و نك لون معناسنه بیت هفت رنگست
زیر هفتور نك نیست بالاتر از سیاهی نك هفتور نك ۷ اصلنده هفت اورنك ایدی دیدی
تخت معناسنه كه مراد سبع سموات در صاحب قایق دیدی كه هفت لفظی اورنك
لفظیله ترکیب اولندقه الف حذف اولنوب یدی فلكه تخصیص اولندی لکن عامه

مطلب
ظرف لغوی و ظرف
اصطلاحی

۷ هانك فتحی و فاك
سكونی و ناك فتحی و
واوك سكونی ایله در
(منه)

(لغات)

لغات فارسیده ده خصوصاً كاشانی نك مجمع الفرس نام كتابنده هفتورنك بنات النعش
اسمی در دیوب واقع اولدی كه تركیده یدیلر دیرلر ۷ و فرخی نك شوییتی بو معنایه
مناسب در بیت تابین هفت فلك سیر كند هفت اختر و همچنین نك بدیوار بود
هفتورنك و دخی نك حیله معناسنه كلور بیت من اورا چه كرم چه نك آورم كه
تادست وی زیر سنك آورم و كون و گونه بر معنایه در كه آندن درلوا ایله تعبیر اولندی
مرور اتدی و درلو درلودیه جك یرده (كونا كون) دیرلر و كون لفظنی كاهی تشبیه ایچون
استعاره ایدرلر (كلكون) و (كندم كون) كبی و بر نسنه نك لوتی شراب لونده تشبیه ایتسدر
(میكون) دیرلر شراب رنگلو معناسنه و اگر طعمی تشبیه ایتسدر (میخوش) دیرلر كه عامه
مایه خوشی دیدكیری بوندن محرف در و اكثر خلق نك و كون میاننی فرق ایتمز لوجه
فرقی بودر كه ذكر اولندی و وجه غلطی بودر كه قیرمزی شیئه میكون و شفقكون
دیدكیرنده می رنگلو و شفق رنگلو دیوب تفسیر ایدوب كون لفظی لون معناسنه زعم ایدرلر مع
هذا میكونك معناسی میه مشابه و شفقكون شفق مشابه دیمكدر كه وجه شبدر نك یعنی لون در
و فعل تعجب ده تعجب افاده ایدن كلمه بی متعجب مندا اولان كلك اولند اداخل ایدرلر مثلا
(چه عجب نوشتن) نه عجب یازمق و (چه عجب نوشت) نه عجب یازدی و زهی نوشتن و (زهی
نوشت) دیرلر كه بونده نوع ما مبالغه واردر یعنی نه زیاده عجب یازمق و یازدی و زهی
لفظی زانك كسری ایله اادات تحسین در و كاهی یایی حذف ایدوب (زه) دیرلر و زه لفظی
یایی کریشنه دخی اطلاق اولنوب سلمان ساوجینك شوییتنده واقع اولان زه لفظنی تحسین
ایتسدر عجب دكلدر بیت چواز شست بكشاد خسرو کره و زهر كونه برخاست
آواز زه و كاهی های حذف ایدوب زی دخی دیرلر و اسم تفضیل ده مفضل اولان
شیك آخرینه لفظ (تر) الحاق ایدرلر ۹ خواه اول مفضل مشتق اولسون (نویسنده تر)
كبی ایویاز میخی و خواه جامد اولسون (مهرتر) كبی زیاده اولو معناسنه

فصل فی صیغة اسم التصغیر

تصغیری مراد اولان كلك نك آخری حرف ساكن اولور سه آخرینه بر كاف الحاق ایدوب
اول ساكنی تحريك ایدرلر مثلا پسرك و پدرك و جوانك دیرلر و اگر آخرنده هاء غیر
ملفوظه اولور سه اول هایك لفظنه تبدیل ایدرلر مثلا خواجك و خواننده يك و نویسنده
يك دیرلر صاحب جامع دیدی كه بصورتده هایك (كك) لفظنه تبدیل اتمك دخی اقتدر
مثلا خواجكك و زندكك دیرلر و كاهی آخری ساكن اولان كلك نك آخرینه چه
الحاق ایدرلر كه صیغه تصغیر اولور مثلا باغچه و بوغچه و باغخاغاز و بوغخاغاز معناسنه كه
تر كیده دخی بوغچه و بعضیلر تحریف ایدوب بوخچه دیرلر و معلوم اوله كه لسان عربی ده
صیغه تصغیر اوچ وجه اوزره استعمال اولندی كبی فارسیده دخی آخرینه كاف لاحق

مبنی در ویو مشاق طعامه ترین دیرلر و ترینه ترخانه نك اسم خاصی در آخرنده اولان هاهاه نقل در (منه)

۹ و لفظ تریاش
معناسنه كه قوری
مقابلی در كه فارسیده
خشك تعبیر اولنور
بیت هر كه قانع شد بخشك
و ترشه بحر و بر است
میوه کی آرد درخت
خشك كز باران تراست
و دخی بر كسند بر كسندی
لسانا آزار ایتسه كه
آندن قایقیق تعبیر
اولنور اكا ترشدرلر
یعنی قایقیدی كاتی نك
شماخی دیدكیری
شهرده صووق هواده
باشنه بر كوكلك صو
توكك كلرنده سراپا
جامه سی یاش اولوب
كند و متغیر اولادی
خصوصنده شاعر
دیدكیه بیت كاتی را
در شماخی آب بر سر
ریختند جامه ایش سر
بسر ترشدرلو خود
ترشده بخفی اولمیه كه
ترشدر و ترشدر تعبیرلری
متغیر اولدی و اولدی
دییه جك یرده استعمال
اولنور و تریاش
معناسنه در و یاش
اولان نسنه ده تغیر
چوق اولور لهذا
فلان كس نه نك طبیعتی
نازكدر ادنی بهانه ایله
متغیر اولور دیه جك
یرده طبعش تراست
دیرلر و سهل نسنه ایله
متغیر اولمین كس نه یه
طبع او خشك است
دیرلر و شعری لطافت
ایله مدح مقامنده شعر تر
دیدكیری بو معنایه

اولان صیغه تصغیر اوج وجه اوزره استعمال اولنور زیر کاهی فی الحقیقه صغری
اولان شیئه اطلاق اولنور و کاهی فی الحقیقه کیر اولان شیئی تحقیر ایچون صیغه تصغیر
ایله تعبیر ایدولر و کاهی احد ضدینی ضد آخر مقامنده استعمال طریق ایله تعظیم ایچون
تصغیر صیغه سیله تعبیر ایدولر * و اکثری صیغه تصغیر ایله شیئک لطافت و نزا کتنه تلمیح
ایدولر لهذا بعضیلر (باغک) لفظی ایله (باغچه) لفظی شو و وجهله فرق اتدیلر که مراد باغک
لطافتندن خبر ویرمک و ااورسه (باغک) و صغرنندن خبر ویرمک اولورسه (باغچه) دیمک
کوک (چه) لفظنده اقسام مذکوره اجرا اولمز ۷ زیراچه لفظی مجرد تصغیر ایچون
مخصوص در * و دخی صیغه تصغیر اکثری صغر مقدار دلالت ایدر امثله مذکوره کبی
و کاهی صغر شانه دلالت ایدر مثلاً کوزک تعبیر اولسان آلتک کورمک خصوصنده
دخل کلیسی و ارایکن کوز مرتبه سندن دون اولمغله عینک اتدیلر بیت بر دیده عینک
میزم چون موسم دیدار شد * در آرزوی روی تو بنکر که چشم چار شد * پوشیده
اولمده که دختر لفظنک تصغیرنده (دخترک) دیر لر قیز جغز معناسنه لکن اشکالدن خالی
دکدر زیر لفظ دختر مرکب در دخت ایله تردن که دخت قیز معناسنه و ترادات
تفضیلدر و کاف تصغیر تفضیله منافی در بیت جزاز دخت تو نیست زیبای من *
بدوشاه روشن کندرای من * شهنامه بیت گزیده دلم دخت مهر ابر * ببارم
زدیده بمهر ابر * شمس فخری گفت بیت کین اواز قبایل دشمن * نه پسندر
هلدنه دختندر * که اصلنده (دخت اندر) در که دخت قیز و اندر ترکیده اوگی تعبیر
اولنور و (پسندر) اصلنده پسر اندر در اوگی اوغل معناسنه کذلک (پدندر) اصلی پدرا اندر
در که اوگی بابا معناسنه و (مادندر) اصلی مادرا اندر اوگی انا معناسنه چون دخت لفظی
تر لفظی ایله ترکیب ایدله لرایکی تانک اجتماعی استتقال ایدوب تانک برینی حذف ایدولر
(انکشت) کبی اصلنده انکشت تر در که انکشت پارق و ترادات تفضیلدر یعنی بیوک
پارمق که باش پرمق تعبیر اولنور اجتماع مثلندن فرار ایدوب تانک برینی حذف اتدیلر
و (انکشتی) باش پرمغه طاقد قلری یوز کدر که آخرنده اولان یا نسبت ایچوندر لفظ انکشت
عبارتی دخی اشکالدن خالی دکدر زیر باش پرمق جمله پرمقردن قصیر ایکن اکادات
تفضیل الحاق اولمشدر امدی اشکالین مذکورینک دفعی بوقاعده یه مبتنی در که ادات تفضیل
اکثری بر شیئک اوزرینه فضائی افاده ایتدیکی کبی احد ضدینی ضد آخر مقامنده استعاره
ایدوب ادات تفضیلی ذکر و بر شیئک بر شیئدن نقصاتی مراد ایدولر پس دخترده
و انکشت رده اولان تر لفظاری تنقیص معناسنی افاده ایدر که (دختر) کوچک قیز و (انکشت)
کوچک پرمق معناسنه و لفظ دختره الحاق اولنان کاف تصغیر معناسنی افاده ایتسه تر لفظنک
مؤداسنی ادا ایدوب بر معنایه دال اولان ایکی اداتک جعی لازم کلور که جائز دکدر

۷ پس کاف ایله چه نک
فرقی معلوم اولور
(منه)

سادات قومه برزکتر
اطلاقی جثه جهتی ایله
اولیوب جمله تفوق
و تقدی اولمق اعتباریه
اولدینی مرتبه
وضو خدر (منه)

(امدی)

امدی تر لفظی تنقیص و کاف تصغیر لطافت و نزا کتی بیان ایچون اولوب دخترک
لفظنک معناسنی کوچک و لطیف و نازک قیز دیمک اولور هذا ما طالعته فی بعض الکتب
والله اعلم المسلك الثاني فی الاشتقاق * بوندن اقدم بیان اولندی که لغت عربیه ده مصدر
اصل و سائر مشتقات آندن مأخوذ در لغت فارسیه ده دخی بوجه اوزره اعتبار
اولنوب مشتقاتک مصدر دن اخدی متقدمین عندندم سماعی و متأخرین عندنده
قیاسی در دیو اشارت اولمشیدی بوجه کلنجه سماعی اولان طریق بیان اولندی
شمدن صکره متأخرین مذهبی بیان ایدلم ان شاء الله تعالی * معلوم اوله که مصدرک
آخرنده اولان نونک ماقبلی اوچدن خالی دکدر زیر بوندن اقدم بیان اولندی
اوزره نون مذکوره نونک ماقبلی البه یا (دال) دریا (تا) در دال اولدیغی صورته دالک
ماقبلی دخی یا ایدر یا حرف آخر در و جمع مشتقات دالک ماقبلی (یا) اولان مصدر دن
اخذ اولنور امانونک ماقبلی (تا) اولان مصدر دن کذلک دالک ماقبلی یادن غیری حرف
اولان مصدر دن ماضی و اسم مفعولدن غیری صیغه مشتق اولمز مثلاً رسیدن جمع
مشتقات اخذ اولنور یعنی مصدر نونی حذف اولند قد ماضی و یایی حذف و آخرینه
دال الحاق اولنسه مضارع اولور نته کم تفصیلی مرور آندی * و بوقاعده مطرده
در که اصلاً تخلف ایتما امانونک ماقبلی تا اولان مصدر دن (داشتن) کبی و دالک ماقبلی
یادن غیری حرف اولان مصدر دن (آمدن) کبی داشت و داشته دن و آمد و آمده دن
غیری صیغه مشتق اولمز پس بویکی صورتی دخی نونک ماقبلی دال و دالک ماقبلی یا اولان
صورته ارجاع و بوقالبه افرایدوب جمع مشتقاتی آندن اخذ ایدولر کو یا جمله مصادر فارسیه
آخری نون و ماقبلی دال و دالک ماقبلی یادر مثلاً (داشتن) لفظی داریدن و آمدن لفظی
آیدن ایله تأویل ایدولر و بوقاعده ید رعایت اولند قد جمع مصادر دن جمع مشتقاتی اخذ
نسق واحد اوزره اولوب مصدر دن مشتقاتک اشتقاقی قیاسی اولور والله اعلم

فصل فی الامثلة المختلفة الفارسیة المرتبة علی مراتبه فی الامثلة المختلفة العربیة *

(کرد) ماضی (کند) مضارع (کردن) مصدر (کننده) اسم فاعل (کرده) اسم مفعول
(نکرده) نفی ماضی که جمحد مطلق تعبیر اولنور (هنوز نکرد) نفی ازمنه ماضیه که جمحد
مستغرق تعبیر اولنور (نمی کند) نفی حال (نکنند) نفی استقبال (هر آینه نکنند) نفی ازمنه
مستقبله که تأکید نفی استقبال تعبیر اولنور (بکنند) امر غائب که مستقبله مخصوص بکنندن
مقام قرینه سیله متمیز اولور (مکنند) نهی غائب (بکن) امر حاضر (مکن) نهی حاضر
(کردن گاه) اسم زمان و اسم مکان (آلت کردن) اسم آلت (یکبار کردن) بناء مره
(یک کونه کردن) بناء نوع (کننده یک) اسم تصغیر (کننده تر) اسم تفضیل (چه عجب
کردن) و (زهی کردن) فعل تعجب و علی هذا سائر التصرفات

فصل فی طریق جعل المصدر لازم متعدیا

لغت عربیده اعتبار اولان لازم و متعدی لغت فارسیده دخی معتبر در اکثر فعل لازم متعدی اتمک مراد اتمک اولاً اول فعلک مأخذی اولان مصدری متعدی ایدوب فعل مذکوری ذکر می مرور ایدن وجه اوزره آندن مشتق ایدر لر امدی اگر نون مصدرک ماقبلی دال و دالک ماقبلی یا اولور سده اول مصدرده یاهن بوره نک ماقبلنه الف و نون زیاده ایدر لر مثلاً (رسیدن) یتشمک معناسنه ایکن (رسانیدن) دیوب یتشدر مک معناسنی مفید اولور و اگر مصدر وجه مذکور اوزره دکل ایسه طریق اشتقاقده ذکر ایتدیکمز مسلك ثانیده مضارعه قیاس ایله تصویر اولنان مصدرده قاعده مزبوریه بی اجرا ایده لر یعنی مصدر معهودک یاسینک اوزرینه الف و نون زیاده ایدر لر صورتین مذکور تین ده مصدر لر لازم ایکن متعدی اولوب آندن اخذ اولنان افعال دخی متعدی اولور مثلاً (دانستن) لفظنی متعدی اتمک یعنی بلك دیمک ایکن بلدی مک معناسنی مراد اتمک مضارعی اولان (داند) لفظنه قیاس ایله فرض اولنان مصدرده یعنی دانیدن ده اولان یا نک اوزرینه الف و نون زیاده ایدوب (دانانیدن) دیر لر و آندن افعال اخذ ایدر لر مثلاً ماضیده (دانانید) و مضارعه (داناند) و نفی حالده (ندانانید) دیر لر و علی هذا القیاس پوشیده اولمیه که بعض کتب و رسائلده طریق تعدیه بی بیان کلی تصور و خللدن خالی اولمغله بوعبد فقیر ذکر می مرور ایدن طریق لری اسلم و مطرد اولقی ملاحظه سیله اختراع و اختیار آندی واللّه ملهم الصواب

فصل فی طریق جعل المعلوم مجهولاً

لغت فارسیده معلوم اولان کله بی مجهول اتمک مراد اتمک مجهول اولسی مقصود اولان کله نک اسم مفعولی اخذ ایدوب اصلاً تغییر اتمدن انک آخرینه شدن ماده سنی الحاق و آمده تصرف ایدر لر مثلاً (دانستن) لفظنی مجهول اتمک مراد اتمک اسم مفعولی اولان (دانسته) لفظنک آخرینه مصدر اولان شدن لفظنی الحاق ایدر لر و (دانسته شدن) دیر لر یعنی یلتمک و ماضی سنده (دانسته شد) و مضارعنده (دانسته شود) و اسم فاعلنده (دانسته شونده) و اسم مفعولنده (دانسته شده) دیر لر و علی هذا و اگر مجهول مذکورک نفی مراد اتمک ادات نفی اولان نون مفتوحه بی جزو ثانی یعنی شدن ماده سنک اوزرینه اذخا ایدر لر مثلاً دانسته نشدن و دانسته نشد و دانسته نشود دیر لر برین قیاس و امثله مطرده ده دخی جزو ثانیده تصرف ایدر لر مثلاً ماضی ده دانسته شد. دانسته شدند. دانسته شدی. دانسته شدید. دانسته شدم. دانسته شدیم. دیر لر و مضارعنده دانسته شود. دانسته شوند. الخ و ماضینک نفینده دانسته نشد. دانسته

(نشدن)

که نون مصدرک ماقبلی دال و دالک ماقبلی یا اولان مصدره راجع اولمغله آمده جاری اولان قاعده بعینه بونده جاری اولور (منه)

والاداستن اصلنده لازم دکلدر بلکه مراد بود که ایضاح اولندی و علم و اعلم لفظرینه قیاس اولسه مقصود منکشف اولور (منه)

فروختن فروزد و فروزانده فروزانیدن انکیزدن انکیزد انکیزند انکیزانیدن بوترتیب اوزره ملاحظه فهم قریب در و الله الموفق (منه)

نشدن الی آخره و مستقبلک نفینده دانسته نشود. دانسته نشوند الخ دیر لر و قس علیله

فصل فی الضمائر

معلوم اوله که عربیده جاری اولان ضمائرک اقسامی فارسیده دخی جاریدر یعنی ضمیر یا متصل یا منفصل متصل دخی یا بارز یا مستتر در ضمیر بارز متصل اوج درش. ت. م. حرف (شین) ضمیر غائب و غائبه در که آخر کلمه لاحق اولور فعله لاحق اولور بیت باز آمد آن مهی که ندیدش فلك بخواب آورد آتشی که نمیرد بهیج آب و اسمده داخل اولور بیت کنار حوض راهر سرو نازی ز نخل قامتش دارد طرازی و حرفه داخل اولور نته کم بوعبد حقیر قصیده قلیده دیدی بیت تویی اورنک خسرو واسط کش قلم روز روم چین و خطا که لفظ کش کافک کسری ایله اصلی که (ش) در و حرف شین که لفظنه لاحق اولمغله های غیر ملفوظه بی کتابتدن دخی اسقاط اتدیلر و ضمیر شینک جعی (شان) لفظیدر که تنیه غائب و غائبه و جمع غائب و غائبه ایچون ضمیر متصل در و حرف (ت) مفرد مخاطب و مخاطبه ضمیری در که آخر کلمه لاحق اولور نته کم قصیده مر قومه ده واقع اولدی بیت تویی تیره چاه جاد و خیز سرزد از تو هزار سحر آرا جادوانت چه طرفه جادویند یک فسون و فرب صد دانا و تاه مذکورک آخرینه الف و نون الحاق ایدوب (تان) دیدیلر که تنیه مخاطب و مخاطبه و جمع مخاطب و مخاطبه ضمیری اولور نته کم حافظ شیرازی دیدی بیت عمر تان باد و مراد ای ساقیان جام جم کر چه جام مانشد یرمی بدوران شما مخفی اولمیه که و مراد لفظنده اولان و او عربیده معناسنه اولان و او در یعنی سرک عمر یکوز مراد یکوزدن منفک اولسون ابن یمن دیدی که بیت من و این عهد که باقبة رعنا جیهان چون خسان عشق نیاز من به سهو و نه بعمد همت دادن اگر نیست باکی نیست همت ناستدن هست ولله الحمد یعنی بن عهد مزبور دن منفک اولمام و کاهی تاء خطاب که کله سنده لاحق اولوب کت دیر لر کش دیدکبری کبی علی ماسبق و حرف (میم) متکلم و حده ایچون ضمیر متصل در که آخر کلمه متصل اولور و میم مذکورک آخرینه الف و نون الحاق ایدوب (مان) دیر لر که ضمیر جعدر بیت چو آکهی تو که ماشهر بند تقدیریم و رهدایت و توفیق من تو بکشایی حاصلی حرف شین غائب و غائبه معناسنی افاده ایچون فعل و اسم و حرفک آخرینه لاحق اولوب ترکیده او معناسنی مفید اولور و شان آنلر و تاسن و تان سز و میم بن و مان بیز معنای بی مفید اولور لر و ضمیر بارز منفصل دخی اوج در او. تو. من لفظ (او) ضمیر منفصل غائب مفرد و غائبه مفرد در لغت عربیده هو کبی و (او) اصلنده اوی در آخری یا و ماقبلی و او اولمغله حذف اولندی لهذا ساکن آخر ایله جمع اولسه لر یاء محذوف ظاهر اولور بیت از من کنه آید و من آنم از تو کرم آید و تو اویی و کاهی اوی لفظندن الفی حذف

خطاب کاغده دو (منه)

دو اته خطابدر (منه)

ایدوب وواوه تخفیف ایچون قحده حرکت ویرلر (وی) اولور وکاهی اول و آخرین
دخی حذف ایدوب وواوه کندی مفتوح ایدرلر مثلا (ورا) دیرلر اورا معناسنه شهنامه
توگردی ورا رستم داستان وکر نه خری بود در سیستان لکن بوسورتده اولنده برکله
آخری کلورسه وای تحرکه حاجت اولما مغله سکونی اوزره ابقا ایدرلر مثلا (کو) دیرلر
کاف عربیه نك ضمی ايله اصلی اوی ایدی اوی دن اول و آخری حذف وکه لفظنی
متصل ایدوب وواو صحیح اولسون ایچون الفده اولان ضمی کاف کسرندن بدل
وهاء غیر ملفوظه یی خطدن دخی اسقاط ایتدیلر و (او) لفظنك جی (ایشان) در علی غیر
القیاس که تنیة غائب و غائبه و جمع غائب و غائبه نك ضمیر منفصلی در نته کیم حرف شین
ضمیر مفرد غائب و غائبه ایچون متصل اولوب جی (شان) کلدیکی کبی و لفظ (تو) مفرد
مخاطب و مخاطبه ایچون ضمیر منفصل در جی شمدادر علی غیر القیاس و لفظ (من) متکلم و حده
ایچون ضمیر منفصل در جی (ما) در علی خلاف القیاس واکر لفظ (تو) و لفظ (من) رایه
متصل اولورلر ایسه تودن وای و من دن نونی حذف ایدوب تخفیف (ترا) و (مرا) دیرلر که
اصلری (تورا) و (من را) در و بو حالت را کله سنه اتصاله مخصوصدر که رادن غیر کله یه
متصل اولسدر واونون حذف اولمز پوشیده اولیه که لسان فارسیده کله نك اولنده
داخل اولان حرف با وکله نك آخرینه داخل اولان لفظ را بر شینك اول کله لره
تعدیه سنه آت اولدقلرندن ناشی چوق کسنه (تو) عبارتی ايله ترا عبارت نك من حیث
المعنی فرقنی بیلزلر کذلک (من) ايله (مرا) عبارت لرینی بری برندن تمیز ایتزلر فرقاری
بودر که رانك افاده ایتدیکی تعدیه ده عموم واردر و بانك افاده ایتدیکی تعدیه خاصدر
لهذا سنی وخی دیه جک یرده (ترا) و (مرا) دیرلر بتو و من دیرلر و فلان کسنه سنی چاغردی
دیه جک یرده (بهمان ترا خواند) دیرلر و (بتو خواند) دیرلر و دخی مراده اولان میم
و آخر کله یه لاحق اولان میمن هر بری متکلم و حده ضمیرلری اولمغله فرقاری
چندان ظاهر دکدر فرقاری بودر که (مرا) ده اولان میم مفتوحه ضمیر منفصلدر وکله نك
آخرینه لاحق اولان میم ساکنه ضمیر متصل در میم اول عربی ده انا و میم ثانی متکلم
ناسی منزله سنه در وهی منفصل و متصل مذکورلری جمع و ترتیب ایدرلر و منم دیرلر
بیت منم آن بحر لبالب زمعانی که شود قطره آب ز شرم سختم در بیت

فصل فی الاسم الاشارة

فارسیده اسم اشاره ایکی در این. آن (این) لفظی قریبه اشارتدر که عربی ده هذا منزله سنه
در و (آن) لفظی بعیده اشارتدر که عربیده ذلک کیدر و هر برینك آخرینه کاف تصغیر
الحاق ایدوب آنک. و اینك دیرلر مشار الیه اولان نسنه نك صغینه اشارت ایچون وکاهی

بعض محققین کاف
تصغیر کاف عجمیدر
دید کد نصرکه اکا
صاغر کاف دیرلر
دید (منه)

(آنک)

آنک دن الف ممدوده یی حذف ایدوب (نك) دیرلر نته کیم حضرت مولانی سازنده
پیر قصه سنه دیدی بیت نك قراضه چند ابریشیم بها خرج کن آنها و باز اینجا
بیا واکثریا اینك و نك لفظلری ترکیده ایشته دیه جک یرده ذکر اولنور و آن لفظنی
کاهی برکله یه مضاف ایدوب مالکیه معناسنی افاده ایدر (آن منست) و (آن توست) کبی که
بندر و سنکدر معناسنه وکاهی اوزرینه لفظ (از) وکاهی همزه سنی حذف ایدوب حرف
(ز) زیاده ایدرلر (از آن من) و (ز آن) تو دیوب معنای مذکور مراد ایدرلر و جعلنده اینها
و آند دیرلر و آنان. و اینان دخی دیرلر که فرقی عن قریب ذکر اولنور ان شاء الله تعالی کبی
و دخی لفظ ام همزه نك کسری ايله قریبه اشارت ایچون وضع اولمشدر لفظ این
کبی لکن لفظ ام بالوضع بر قاج ماده یه مخصوص و سماعیدر. امسال. و امشب. و امروز کبی که
ام ماه و ام هفته و ام دم دیرلر بلکه این ذکر ایدرلر و دخی فارسیده (هان) کله سی برکسنه یه
طور کیمه (وهین) کله سی تیز اول و تیز یوری دیه جک یرده مستعملدر نته کیم شوییت ده
واقع اولدی بیت فلك باستد اگر هیت تو کویدهان زمین بجنبد اگر حشمت
تو کویدهین هان تسکین وهین تحریک ایچون اولدیغی ظاهر در وکاهی صاقین فلان
ایشی ایتمه دیه جک یرده دخی هان وهین دیرلر والله اعلم

فصل فی ادوات الجمع فی اللغة الفارسیة

فارسیده ادات جمع اوچدر. ها. آن. کان. جادات و اعضاء انسان جعلند کده آخرینه
لفظ (ها) الحاق ایدرلر سنکها و تنها کبی که لفظ تنها مفرد اولدقده یالکز و مرکب
اولدقده تنلر معناسنه اولور که مفردی تن در که اندن ترکیده گوده ايله تعبیر اولنور
پوشیده اولیه که فارسیده (تن) عربیده (بدن) معناسنه در کتاب العین ده خلیل دیدی که
باش وال وایاق بدن لفظنك معناسندن خارجدر و باش بدنن خارج اولدیغی
خلاق المعانی نك شوییتدن ظاهر در بیت خروس وارسحر خیز باش تاسروتن بتاج لعل
و قبا چکن بیارای لهذا باش متصور اولمین نسنه لره تن اطلاق اولنور مثلا (تن ماه)
دیرلر و بوتون طونلوغه (تنه) و بله دك اولان طونلوغه (نیم تنه) دیرلر که آخرلرنده اولان
ها اختصاص ایچوندر نته کیم امثالی مرور ایتدی و اعضاء انسانده سرهاء و پاها دیرلر
و لفظ آن ذی روح جعنده استعمال اولنور کاوان. و ستوران کبی و اغاجده دخی استعمال
اولنور (درختان) کبی لکن اغاج قطع اولنوب چوب وهیزم اولدقده نصرکه (آن) کله سیله
جعلنمز بلکه ها ايله اولور چوپها وهیزمها کبی فائده درخت. و چوب. وهیزم
وهیمه لفظلرینك معنی جهتندن فرقی بودر که (درخت) مطلقا کسلش اغاجدر خواه
یاش و خواه قوری و خواه میوه سی اولور و خواه اولمز قبالان دیدکلری جانور

چکن خشن وزنده
جامه زردوز معنا
سنه در (منه)

(۲۳)

(ب)

وصفنده شاعر دیدی که بیت افتاده چو سایه درختی * ظلمت مخی و نور ختی *
 و اول اغاج که میوه و بر میه برنده طور و ریعی کسلا مش اوله و مجردا و طون ایچون اتخاذا
 اولنه که بزم اصطلاح زده آندن قوری لفظیله تعبیر اولور اکا هیزم اطلاق اولندیغی
 بو بیتدن ظاهر در بیت چو آمد بدان کوه هیزم فراز * بدانت بالا و پهن و دراز *
 و مزبور اغاج کسلد کد نصرکه او چاقده یا قغه صالح اولانینه (همه) دیر لر و اول اغاج که
 یونوب اصلاح ایتد کدن صکره کسله اکا چوب اطلاق اولور و دگنکه چوب دید کلری
 یونولوب اصلاح اولندیغی ایچوندر و الیه کوتور دکلری دگنکه (دسته چوب) دیر لر که
 دسته نك آخرنده اولان هانقل و اختصاص ایچوندر و اصلی (چوب دست) ایدی علمیه نقل
 اولندیغی اشعار ایچون صورت ترکیبی تغییر اولندی (ستون) در کدر که دیر کی اولمیان
 قبه یه (طاق بی ستون) دیر لر و کاهی ستون درخت مقامنده استعمال اولور مجاز اول طریق
 ایله که مایول الیه اعتباری ایله تعبیر اولور عرب اوزومه خرید کلری کی نظم کریمده
 (انی ارانی اعصر خرا) بوقیلندرو (کوه بی ستون) بی درخت معناسنه در و دار یرده
 تیکنلی طوران اغاجدر خواه کسوب یره تیکسون و خواه کسلیوب یرنده تیکلی
 طورسون و اغاج قاقان دید کلری قوشه (دار سنب) دید کلری معنای ثانی یه مبنی در
 و (دار چینی) چین دیارنده اولور بر اغاجدر که قابو غی بود یاره کلور که عوام اول قبوغه
 دخی دار چینی دیر لر * صاحب دقایق فلفل یعنی بو بر اول اغاجک میوه سیندر دیدی والله
 اعلم کذلک اغاجک بداغی و ورق و میوه سی ها ایله جعلنور آن ایله جعلنمز و (کان) لفظنک
 اصلی آن در که آخرنده هاء ساکن اولان کله یه الحاق اولندقه بر کاف زیاده ایدر لر
 (سبز کان) و (ماده کان) کبی بیت ناتوانی چا چیز از جانور هاء ماده خر * ماکیان و ماده کان
 و ماده کان و ماده خر * مصرع اولده اولان خر خریدندن مأخوذ در امر حاضر در
 یعنی صاتون آل و مصرع ثانیده خر جار معناسنه در و (ماده کان) قیصر اق معناسنه در ماده
 یان کبی که ماده ایله کاندن مرکب در (ماده) دیشی و (کان) جاع معناسنه اصلی ماده کاندن
 اضافت ایله و قیصر اق عادتاً طای طوغور مق ایچون اتخاذا اولنوب طوغور مق دخی
 ارگکک دیشی ایله مجامعتنه محتاج اولمغه (ماده کان) یعنی جامعتک ثمره سی اولان
 طوغور مق ایچون اتخاذا اولنن حیوان معناسنه اطلاق اولندی لکن معنای مذکور
 جمیع دیشی حیوانه شامل اولمغه قیصر اغه تخصیص ایتد کده اضافتدن قطع ایتد کله
 عبارتی تغییر ایتدیلر تا که اشرف حیوانات (والخیر فی نواصی الخیل) مضمون شریفی
 اوزره سر آمد چار پایان اولان فرسک مادری اولان قیصر اغک علم خاصی اولدیغی
 اشعار ایله (خواجۀ سرا) و (خواجۀ سرا) کبی کامر

(فصل)

الاول بلا ضاقه
 والثانی قطعها (منه)

فصل فی الالفاظ الفارسیه التي یطرد حذف حروف من حروفها الاصلیه

معلوم اوله که اول لفظ فارسی که آخری یا و ما قبل الف اوله اول یایی حذف قاعده
 مطرده در مثلاً آمدن دن مشتق اولان امر حاضر که (آی) لفظی در یا حذف اولندقه
 (آ) لفظی قالور که معناسی کل دیمکدر و اوزرینه ادا امر اولان حرف با داخل اولندقه
 الف ممدوده نك جزؤ اولی اولان الف یایه منقلب اولوب (بیا) اولور و لفظ
 (خدا) مرکب اولدیغی صورتده جزؤ اخیری اولان (آ) بوقیلندندر و معنای ترکیبی
 کندی کلیمی دیمکدر زیرا اصلنده (آینده خود) ایدی حضرت واجب الوجود علم
 خاص اولدیغی افاده ایچون ترکیبی تغییر و وصف صورتنه افراغ ایتدیلر یعنی مظهر
 وجوده کلیمی یعنی وجودنده هر کز بر علتک دخی یوق ایکن موجود اولیمی که واجب
 الوجود عبارتک معناسنه راجع اولور امام فخر رازینک (مطالب العالیه) نام تألیفنده
 دیدیکی کلام بومعنائی تأیید ایدر که ترجمه سی بودر که ذکر اولور فارسیده لفظ خدا
 عربی ده واجب الوجود عبارتته قریب در زیرا لفظ خدا اصلنده (خود آی) در که ایکی
 کلمه دن مرکبدر جزؤ اولی خود در که معناسی شیئک ذاتی و نفسی دیمکدر و جزء آخری آی
 در جائی یعنی کلیمی معناسنه پس معنای (خود آی) کند و کلیمی دیمکدر راجعدر و کله گک
 معناسی وجود دیمکدر و حاصلی بنفسه موجود اولدی در واجب الوجود لذاته عبارتک
 مؤداسی بعینه معنای مذکور در انتهی و مقتضای قاعده مذکوره اوزره یایی و استعمالی
 کثیرا و لمغله و اوای حذف و خانک ضمی ایله اکتفاء ایتدیلر و کاهی لفظ خدا مفردا و لقی
 اوزره استعمال اولنور که معناسی صاحب دیمکدر مثلاً (سیم خدا) دیر لر صاحب الفضه
 معناسنه بیت هم سیم خدا و هم قوی پشت * خلقی سواد کشیده انکشت * صاحب خانه یه
 (کد خدا) دید کلری دخی بوقیلندندر که اکثر یا رجله اطلاق اولنور و خانه ده تدبیر
 و تصرف صاحبه سی اولان خاتونه (کد بانو) دیر لر که اصلنده (کد بان) در حافظه البیت
 معناسنه و آخرنده اولان و او بوندن اقدم هند و ونیکوده بیان ایتدیکمز و اوقیلندندر در که
 اکا و اونسبه تسمیه اولنور و بومقامده خان و خانه و کد و کده لفظلرینک معنای بیان
 اولمق صد دنده اولدیغمز حرف یانک حذفی قیاسی اولدیغنه مثال آخری ذکره منجر اولور
 دقایقه دیدی که (خان) مطلقاً منزله اطلاق اولنور خواه انسان منزلی خواه حیوان
 منزلی و آئینده و رونده نزول ایتدیکمز بونا ایتد کلری کاربان سرایه خان اطلاق
 اولندیغی مسافره و دابه سنه منزل اولدیغنه بناء در و خانه فقط انسان منزله اطلاق
 اولنور که ترکیده آندن او ایله تعبیر اولنور و آخرنده اولان ها هاء نقل و تخصیص در
 ۹ نته کم بوندن اقدم مثاللری ذکر و بیان اولندی عربی ده مراد فی بیت در نته کم

معلوم اوله که فرد الفظی کاهی مفرد اعتبار یارین معناسنه و کاهی مرکب اعتبار اولنور بر جزؤی فرد و بر جزؤی الفظی در که آمدن
 دن مأخوذ امر حاضر در فرد و آرایش دنیویه دن منفرد (۱۷۹) اولدیغک حالده کل معناسنه میان قومده مشهور اولان بودر که
 ذکر اولندی و بوعبد
 حقیرک خاطرینه خطور
 ایدن بودر که بوخصو
 صده تدقیق اولنسه
 استبعاد اولمز کم ترک
 الاول لاخر یعنی مفرد
 یعنی مفرد اعتبار اولنن
 فردا یوم معلوم معناسنه
 اولمغه اوزرینه روز
 لفظی زیاده ایتد لر
 و یوم القیامه معناسنه
 اولان فرداده روز
 فردا دیر لر بواسطه الدن
 منفهم اولور که قیامت
 کونه اطلاق اولنن
 فردا لفظی وجه
 مشروح اوزره مرکبدر
 یعنی یوم لا ینفع مال
 و لا بنون که مراد یوم
 قیامتدر و روز فردا در
 یعنی علایق دنیویه دن
 معراج معناسنه
 میرا اولدیغک حالده
 بارگاه عزته کل دیه جک
 یوم در یوم قیامتدر و روز
 بازخواست دید کلری
 دنیاده اولان عمل
 قلیل و کثیر سؤل
 اولنسه جق کون
 اولدیغنه بناء در
 کذلک رستخیز دید کلری
 خلق حشر اولد قلدنده
 اوت بیتر کبی یردن
 قالد قلدینه بناء در حاصلی
 لفظ فراددن یوم
 قیامت مراد اولندقه
 مفرد اعتبار اولنور ایسه
 کل ات قریب فحو اسخه
 دنیا کون نردن اولان
 یارین دید کارینه تشبیه
 طریق ایله اولور
 (منه)

و مرکب اعتبار اولنور ایسه بومعنائی دقیق متضمن اولور لهذا بوقی مرکب اولسنی اختیار ایتدی والله اعلم (منه)
 کشیده انکشت مشار الیه بالبنان معناسنه در (منه) ۹ و هاء مذکوره مرکب کده چوق زیاده قلدنور مفرداده نادر در میان اصلنده
 مطلقاً ما بین در و میانه خان و سطر در کاندن چاق اورتد سی تعبیر اولنور که تعدد قابل دکلدر فرق عربیده وسط و وسط کبدر (منه)

سرایک مراد فی (دار) در که لفظ سرای دن دخی یا نك حذفی قیاسیدر مثلاً (بستان سرا)
 دیر لر که مراد دارد اولان بستاندرو (كد) اول محل قرار در که اوزرنده بنا اوله و (کده)
 مطلقاً قرار ایده جگ بره اطلاق اولنور خواه اوزرنده بنا اولسون خواه اولسون و (میکده)
 مثالی مرکبک آخرنده اولان هامعناى ترکیبی دن علمیته اختصاصی افاده ایدر و کده و کده
 محل قرار در که آنده قرار ایدن ذی روح اولمق لازم دکلدرو و (کدا) لفظی اصلنده کد آی
 ایدی کاف عربی ایلله اگر چه ترکیده کاف فارسی ایلله مستعملدر فقیر وسائل معناسنه
 وایکی جزؤدن مرکب در که بر جزؤی (كد) و بر جزؤی (آی) و معنای ترکیبی سی خانه یه
 کلیجی در سائل اولان کسسه منزل قوسنه کلوب در یوزه ایتک عادتلی اولدیغی ایچون
 سائله کدا و کد آی تسمیه ایتدیلر والله اعلم و دخی اول کله فارسیه که آخری یا و ماقبلی
 و اوسا کنه اولوب ماقبلی مضموم اوله آندن دخی یایی حذف ایتک قیاس در (روی) کبی
 که (رو) قالور و یوز یوزه دیه جگ یرده (رو بارو) دیر لر و روی لفظنك اصل معناسی پشت
 مقابلی در که ارقه تعبیر اولنور یعنی فقط عضو معروف دکلدرو (چهر) و (چهره) لفظلر نيك
 معنالی اول عضو معروف در که حین وضوده غسلی واجب در و لفظ روی پشت مقابلی اولمغله
 هر شینك ظاهر اولان طرفنه روی دیر لر مجازاً مثلاً جامه نك یوزی و استاری دیر لر
 (روی زمین) دخی بوقیلدندر نته کیم نظیری آندن دوشد کده شاعر دیدی (قطعه)
 از اسب فتاد اگر نظیری از تندی رخسار ایتد * پرسیدن اوز و اجباتست *
 بر روی زمین چواو کم افتد * و عرب من کل الوجوه دیدیکی یرده عجم (از همه روی)
 دیر بیت جوان دیوانه باشد از همه روی * ز دیوانه بتر پیر جوان خوی * و (رخ)
 که ترکیده یناق تعبیر اولنور رخسار ایلله فرقی بودر که (رخسار) ایکی جزؤدن مرکبدر
 جزؤ ثانی که سار در ترکیده آندن تپه ایلله تعبیر اولنور مثلاً (کسار) طاغ تپه سی و (چاه سار)
 قویو باشی معناسنه اصلی سار کوه و سار چاه در که علمیته نقل اولندیغی افاده ایچون ترکیب تغییر
 اولندی پس رخسار یا ناغک یوقاری طرفی معناسنه اولور که اصلی سار رخدر و (سر) ایلله
 (سارک) فرقی بودر که یوز سرده داخل و ساردن خار جدر و کله پوش و کلاه ساره دید کلری
 تپه یه وضع اولندیغی ایچوندر که آخرنده اولان ها هاء نقل در (شهمشه) ز سر ساره هندوی
 بر گرفت * برهنه سر و دست بر بر گرفت * و شر مسار عبارت قی اصلنده شرمه سار در ترکیب
 اولد قده هاء حذف اولندی که شرم حیا و شرمه حیالو کسسه معناسنه در که آخرنده
 اولان هاء نقل ایچوندر و عادتاً حیا ایدن کسسه باشی اشاغی اگر پس بو ملاحظه ایلله سار ایلله
 ترکیب اولمشدر کویا حیا باشک صقی در و کاهی دیدار لفظی ذکر و یوز مراد ایدر لر مجازاً
 انسانک اول کوزه کورین یوزی اولدیغی ایچون والا دیدارک اصلی (دیدار) در و دید

میکده و بشکده
 و وادی کده کبی
 (منه)

و لفظ روی ضمه صریحه
 ایلله یوزه وضعه مجهوله
 ایلله توج معناسنه در
 عقلت اولنیه (منه)
 الف زیاده سنک وجهی
 محلنده بیان اولنور
 ان شاء الله تعالی (منه)

(مصدر)

مصدر معناسنه ماضی صیغه سیله در و (آر) لفظی آوردن دن مأخوذ اولان آرنده دن مرخم
 در کتور یچی معناسنه که (آرنده بدیدن) ایکن تصرف اولندی که معناسی کور نمکه کتور یچی در
 حاصلی ظاهر اید یچیدر لهذا حضرت اللهک مد حنده (بدید آرنده عالم) دیر لر و بر نسته ظاهر
 اولدی دیه جگ یرده (بدید آمد) دیر لر که معناسی کور نمکه کلدی و بر نسته ظاهر اولد قده
 کوزه کور نامکله ظاهر اولدی ایلله ترجمه اولنور و دخی اول کله فارسیه که آخری ها و ماقبلی
 الف اوله اول الفی حذف قیاسیدر شاه شه و ماه و راه ره کبی و پادشاهده دخی
 پادشه دیر لر * معلوم اوله که (پادشاه) پاد ایلله شاهدن مرکب در که (پاد) فارسیده دفع ضرر
 و اصلاح فاسد ایدن نسته یه اطلاق اولنور پاد زهر بوقیلدندر یعنی زهرک ضرری
 دفع ایدیجی و شاه لفظندن ترکیده اولو ایلله تعبیر اولور و شاه لفظی منفردا ذکر اولد قده
 سلطان مراد اولمق متعارف اولمشدر (وپاد) لفظیله ترکیب اولد قده سلطان حضورنده
 تدبیر امور و شاهی خیره ترغیب و سورة غضبی تسکین ایدن کسسه یه اطلاق اولنور فضیای
 فرسک ترسلات و منشآت مطالع ایدن ارباب معارف معنای مذ کوره مطلع اولور که
 وز رادن پادشاه ایلله تعبیر ایتمشدر لکن کاهی لفظ (شه) آه و ناله و زاری معناسنه دخی کلور
 بیت تن کوه دارم کنون چون که است * یکی آتشم من که دوم شه است * بوضو رتله پاد
 لفظی ایلله ترکیب اولد قده فقراء و مظلومیندن ظم و فریادی دفع ایدیجی معناسنه سلاطینه
 پادشه اطلاق اولنمق مناسبدر اگر چه شاه لفظی الف ایلله معنای مذ کوره استعمال
 اولندیغی استماع اولندی لکن شه شاهدن مقصور اولمغله جائز در که معنای مزبور شاهده
 معتبر اوله * و دخی پادشادیوب سلطان مراد ایدر لر امدی اصلی (شاه) ایکن ها حذف
 اولندی ایسه معناسی مرور ایتدی که بود دخی قاعده در و اگر اصلی پادشای ایکن آخرنده
 اولان یا حذف اولندی ایسه (پای پا و جای جا) قیلندن اولور و (شای) لفظی عوام ناس
 معناسنه در پس بوضو رتده مصلح عامه معناسی افاده ایدوب سلاطینه پادشا اطلاق مناسب
 اولور بیت ازین ژرف جا هت رهایی دهم * وزان پس ترا پادشایی دهم * و کاهی پادشا
 لفظی مطلقاً حا که اطلاق ایدر لر سلطان اولسون اولسون والله اعلم

فصل فی الالفاظ الدالة علی التشبيه فی اللغة الفارسیة

لسان فارسیده تشبیه ایچون وضع اولنان الفاظ در تدر چون مانند و ش سا که جمله سی
 ترکیده بکزر معناسی افاده ایدر (چون) ادات تشبیه در کاهی آخرندن نونی حذف
 ایدوب (چو) و کاهی اوللرینه لفظ هم زیاده ایدوب (همچو) و (همچون) دیر لر (مانند)
 مثل معناسی افاده ایدر اصلی مانستن دن مأخوذدر بکزه مک معناسنه و فی الحقیقه
 لفظ مانند مضارع غائبک جمعی در که مماثله تعدد اقتضا ایتکله تعدده دال اولان صیغه

عنی اولیه که لفظ مانند
 ادات تشبیه د کلد
 بلکه معناسی تشبیه در
 (منه)

ایله تغییر اولوب ممتثلیندن هر برینه اطلاق ایتدیلر هکذا قالوا لکن شویله ملاحظه اولور که (مانند) لفظی اسم فاعل یعنی مانده دن مرخم اوله بکزه یچی معناسنه (چون) لفظی ایله فرقی بودر که کابکزر نسته یوق دیه جک یرده (بی مانند) دیر لر (بی چون) دیملر مکر چوندن استفسار مراد اولور سه (بی چون) دیملر اولور بیانی عن قریب ذکر اولور ان شاء الله تعالی (وش) ادات تشبیه در معناسی (چون) معناسندن من حیث الاستعمال خاص در زیر (چوتو) دیر لر (وش تو) دیملر وکاهی واودن بدل (فا) ویروب فش دیر لر (سا) ادات تشبیه در اصلی آسای در (خاقانی) صبحدم چون کله بندد آه دود آسای من * چون شفق در خون نشیند چشم شب پیمای من * وکاهی قیاس اوزره آخرندن یایی حذف ایدر لر نته کیم بوکینه قصیده شیبیه ده دیمش ایدی بیت شاخ شاخست سینه چون شانه * از سپیدی موی عاج آسا * وکاهی اولندن الف ممدوده بی حذف ایدوب (سا) دیر لر مثلاً (سمن سا) کبی یعنی سمن کبی لکن زلفه سمن سادید کبری بو قیلدن دکدر زیر عبارت مزبورده اولان (سا) کله سی سودندن مأخوذ ساینده دن مرخم اسم فاعل و ترکیب وصف ترکیبدر سمن سور تجی معناسنه که مراد محبوبک یوزیدر * پوشیده اولمیه که لفظ (مانند) حین ترکیده کاه تقدیم اولور (مانند شیر) کبی وکاه تأخیر اولور (شیر مانند) کبی و لفظ (چون) همیشه اوله زیاده قنور چون شیر کبی و وش و ساء لفظلری همیشه آخره الحاق اولور لر شیر وش و شیر آسا کبی وکاهی (سان) لفظی مقام تشبیه ده استعمال ایدر لر بیت قلم سان سر نهش بر خط تسلیم * بشوی از خاطر او نقطه یم * و سان اصلنده اسلوب معناسنه در مثلاً ایکی نسنه بر طرز و اسلوب اوزره اولسدر آنره (یکسان) دیر لر که تعبیر مذکور اول ایکی نسنه نك بری برینه مشابه اولمیه سنی اقتضایدر و محتملدر که لفظ سان ده اولان نون (سای) لفظنده اولان یادن بدل اوله پس بوجه اوزره اداه تشبیه دن بر قسم اولوب ذکر میرو ایدن (سا) عدادندن معدود اولور * مخفی اولمیه که چون لفظی تشبیه ایچون اولدقه ضمه سنده اشباع اولمز بوضو رنده لفظ (چون) تعلیل ایچون دخی اولور واکر ضمه سی اشباع وواوی اظهار اولور سه بر نسنه دن استفسار معناسنی افاده ایدر لسان عربده مثلاً عرب (کیف زید) دیوب زیدک کیفیتندن استقار ایدر یعنی زید صحیح میدر یو خسه سقیم میدر فارسیده (زید چون است) دیر لر وهر نجه دیه جک یرده هر چون دیر لر بیت اگریش ازین پند و افسون کنی * نیارم من این کرد هر چون کنی * یعنی اگر بعد الیوم دخی بوندن زیاده پند و افسون ایدر سک بن سنک تکلیف ایتدیک شئی * ایتمکه قادر اوله م هر نجه ایدر سک . و استفسار لفظنک معناسنی مخاطبدن بر شینک تفسیر وایضاحنی طلب در که آنی تفسیر وایضاح ممکن اوله وحق سبحانه و تعالی حضر تارینک کیفیت وکنهه برو جهله

(اطلاع)

لکن بر اسم مرکب
جزو اولق شرطیه
مثلاً چنین وچنان
کبی که اصلنده چون
آن وچون این در
وکاهی چونین دیوب
واوی حذف اغزلر
(فردوسی) چنین بود
کیتی وچون این بود
ککش مهربانی وککش
کین بود (کاشانی)
دیدی که چو ناه لفظ
کوتاه و زننده همچنین
معناسنه در (ابوالفرج)
دم زده کز دم ندیدی
در عمل ازدهادر
حرب او چو ناه باد *
(منه)

اطلاع ممکن اولمافله آندن استفسار عبث و تفسیر وایضاح ایله جواب محالدر لهذا (حضرت بیچون جل شانہ عما یقول الظالمون) دیر لر وشویت چون لفظنک ضمه سنی اشباع ایله استفسار وعدم اشباع ایله تعلیل ایچون اولد یعنی جامع در بیت چون نالم تلخ از دستان او * چون نیم حلقه در مستان او * چون اول استفسار ایچون چون ثانی تعلیل ایچون در و تعلیل لفظنک معناسنی بر نسنه نك علتی بیاندر مثلاً فلان جاهل اولمغه اکر امه لایق دکدر دیه جک یرده (چون بهمان نادانست شایسته اکر ام نباشد) مراد اکر امه سزا اولمیدینک سببی بیاندر و لفظ (چرا) جیم فارسیه نك کسری ایله علت مزبورده دن سؤال معناسنی افاده ایدر ایکی جزؤدن مرکبدر بری (چه) در نه معناسنه و جزؤ آخری (را) در ایچون معناسنه پس معناسنی ترکیبی سندن ترکی ده نه ایچون عبارتی ایله تعبیر اولور مثلاً (بهمان را چرا اکر ام نکردی) دیو عدم اکر امک سببندن سؤال اولور پس مثلاً (چون بهمان نادانست) دیو جواب ویریلور و لفظ (را) فارسیده اداه مفعولدر وکاهی مفعول اولان کله نك اولنه لفظ (مر) زیاده قنور کله رادن مستفاد اولان معناسنی مفعولیتی توکید و تقویه ایچون مثلاً (اورا) و (مرا ورا) دیر لر و بوندن اقدام ذکر اولد یعنی اوزره لفظ (او) دن الفی حذف وواوی مفتوح ایدر لر و (مرورا) دیر لر بیت هست سلطانی مسلم مرورا * نیست اندر ملک او چون و چرا * و پوشیده اولمیه که بوندن اقدام عن قریب بیان اولد یعنی اوزره (سان) لفظنک معناسنی ۷ اسلوب یعنی طریقه و طرز اولمغه (یکسان) لفظنک معناسنی بر اسلوب و بر طریقت اوزره دیملکه راجع اولور و بر نسنه بر نسنه نك اسلوبی اوزره اولق اول ایکی نسنه نك بر برینه مشابهتی علی طریق الالتزام مستلزمدر بیت گرسنک همه لعل بدخشان بودی * پس قیمت لعل وسنک یکسان بودی * یعنی اگر جمیع طاش لعلی بدخشان اوله ایدی لعلک قیمتی وسنکک قیمتی اسلوب واحد اوزره اولور ایدی که قیمتلرک بری برینه تشابهنی اقتضایدر لکن تشابه مذکور یکسان لفظنک موضوع له معناسنی دکدر بلکه خارج لازمدر لکن اسلوب واحد اوزره اولق اسلوبده تساوی عبارتی ایله تعبیر اولمغه اکثر اهل لغت یکسان لفظنی برابر عبارتی ایله تفسیر ایتدیلر و بو مقامده برابر لفظنک معناسنی تحقیق اولمق ملاحظه اولندی * امدی معلوم اوله که لسان فارسیده قاعده بودر که ایکی نسنه میاننده مقابله و مساوات تامه اولوب آنلرک تساوی و تقابلی افاده ایتمک مراد ایتسدر آنره دال اولان لفظلرک میانده برالف زیاده ایدر لر مثلاً ایکی سینه بری برینه مساوی اولدی دیه جک یرده (برابر) دیر لر و لفظ برابرک اصل استعمالی اول محله در که ایکی کسنه نك قد و قامتلری مساوی اوله البته برینک سینه سی آخرک سینه سنه مساوی

بویست شیخ عطارک
پند نامه سنده در
مصراع ثانیه
مشهور نسخه
نیست کس رازهره
چون و چرا *
(لمححه)

۷ کا فی الاساس
(منه)

که برابر لفظی دخی
فارسیدر (منه)

اولور اول کسندلرک قدوقامتلی متساویدر دیه جک یرده (برابر) دیرلرایدی صکره
غلبه استعمال ایله بر مرتبه به بالغ اولدی که سینه تصور اولنن ایکی نسنه نك تساویسندن
کنایه ایدوب (برابر) دیدیلر مثلا ایکی طاش آغر لقه مساویدر دیه جک یرده دخی
(برابر) لفظیه تعبیر ایتدیلر (لبالب) لفظی دخی وجه مذکور اوزره توسیع اولمشدر که
معنای اصلسی طوطاغک طوطاغه تساویسی ایچون ایدی صکره لب تصور اولنن نسنه لر
میانده تساوی ده دخی استعمال اولندی مثلا صو کاسه نك کنارینه دک چیقدی یعنی کاسه
کنارینه دک صوایله طولوب صو کناره مساوی اولدی دیه جک یرده (لبالب شد) دیرلر
(وتکاتنک) دخی بوجه اوزره در که اصل استعمالی یوکک بر طرفی طرف آخرینه مقدار
مساوی اوله (تکاتنک) دیرلرایدی صکره هر مقدار ده مساوی اولان نسنه ده استعمال
ایتدیلر وایکی کسندلر بری بری ایله نیجه طو توشوب بری برینه غالب اولماغله قوتلری
بری برینه مساوی در دیه جک یرده (پنچا پنچ) دیرلر وایکی کسندلر نسنه نك اوچلرندن
طوتوب چکسندر لکن هیچ بری غالب اولماغله اول نسنه میانلر نده قاله (کشاکش کردند)
دیرلرایدی صکره ایکی کسندلر بر خصوصه نزاع ایدوب فیصل ویرمسندر کاهی (پنچا
پنچ کردند) دیرلر وکاهی (کشاکش کردند) دیرلر که ترکیده ایکی کسندلر چکشدیلر تعبیری
بومعاندن مأخوذدر مخفی اولیه که عوام (رنکارنک) لفظی درلودر لورنک کذلک
(کونا کون) لفظی درلودر لور نسنه لر دیه جک محله ذکر ایدرلر لکن مقتضای قاعده
مذکوره بودر که ایکی رنک بر موضعه بولنوب هیچ بری آخره غالب اولسه (رنکا
رنک) دیمک کرک یعنی ایکی رنکدن بری آخره غالب اولماغله بری برینی مضمحل
ایتدیلر (کونا کون) دخی اکایاس اولنه اکر درلودر لودیمک مراد ایتسندر (رنک رنک)
و (کونه کونه) دیمک کرک (وسراسر) لفظی اصلنده باش باشه مساوی معناسندلر لکن
بوکیفیه دوم دوزلک تعبیر اولنن حالت لازم اولماغله اصل معناسی ترک اولنوب
معنای مجازیسی معنای حقیقیسی مقامنه قائم اولمشدر حالا (سراسر) عبارتی دوم
دوز معناسندلر بعضیلر دیدیلر که اول قاش که یوزینک صیرماسی دوم دوز اولوب
بنک بنک وکل کل اولیه اکا (سراسر) دیدکلی بومعنایه مبنی در و دخی معلوم اوله که
کاهی ایکی نسنه میانده موافقت وامتزاج اولسه اول نسنه لری ذکر میسرورایدن
مساویلر تشبیه طریقیه لفظلرینک میانسه الف مزبوری زیاده ایدرلر مثلا زوج
وزوجه میانده حسن زندگانی اولدیغنی اشعار ایچون (زناشوی) دیرلر (سراپا) لفظی
دخی بوقیلدن اولوق ملاحظه اولنور که برشیئک اولی آخرینه موافقدر دیه جک
یرده استعمال اولنور واول آت که کاه یورغدیوب کاه سگیرده اکا (تکاپو کرد) دیرلر که

(ترکیده)

ترکیده پک پک یعنی سرعت ایله یوریمک و (پوی) ییمک و سکرتمک معناسندلر و بو
باشدن او باشه دیه جک یرده (سرتاسر) وکاهی تانک الفنی حذف ایدوب (سرتسر)
دیرلر و باش باشه دیه جک یرده (سربسر) دیرلر و (تن بتن) دیرلر بدن بدنه معناسندلر
فائده لغته فارسیه ده لفظ (تا) بر قیاس معناده استعمال اولنور انتها غایت ایچون اولور
مثلا (رقم تافلان جای) دیرلر که عربیده الی معناسنی افاده ایدر و ابتداء غایت ایچون
اولور که عربیده مذومند معنایینی افاده ایدر حافظ بیت تاشدم خلقه بکوش
در میخانه عشق هردم آیدغنی از تو بمبارک بادم که ترکیده آندن شویله اولالدن
برو تعبیر اولنور و علة غایبه معناسنی افاده ایدر مثلا (زندش تأدب کیرد) دیرلر که
ضربک علة غایبه سی تحصیل ادبدر و صاقین دیه جک یرده تحذیر ایچون اولور بیت
تانکنی خدمت سلطان دریغ تیغ و سنان روید از اندام شیر و مادام معناسندلر
کلور که مراد استمراردر (کال اسماعیل) بیت تاجهانست صدر عادل باد فیض
جودش چو عدل شامل باد (قطعه) همیشه تا که بود شرع حاکم و مرشد مدام
تا که بود عقل والی والا زحشمت توهمه کار شرع باندکو ز دولت توهمه
کام عقل بادر واداة رابطه اولور (که) لفظی کبی لکن نادر در بلکه ضرورت
شعریه حسبی ایله در نته کیم تاج الدین نام کسندلر هجونده شاعر دیدی بیت
لقب از عرف عامه تاج دین داشت غلط کفتم ندانم تاجه ۷ دین داشت وکاهی
(تا) لفظی قات معناسندلر کلور لکن بومعنایه نظرایله اصلی (تای) در قیاسه مطابق یا
حذف اولندی و دخی کاهی لسان فارسیده ادوات اوللرینه الف ادخال ایدوب
حرف تنبیه معناسنی مراد ایدر لر (اسدی) بهم چون بود مهر و کین کاه جنک
ابا آ بکینه کجاساخت سنک که با اوزرینه الف زیاده ایتدی و (بر) اوزرینه دخی ادخال
ایدرلر نته کیم فردوسی دیدی بیت ابراه و دوهفت شد که خدای گرفتند
هریک سزاوار جای مخفی اولیه که (داه) لفظنده اولان الف دخی مزیده در که اصلی
(ده) دراون معناسندلر نته کیم روده کی نک شو بیتنده واقع اولدی بیت اختر اند
آسمانشان تختگاه هفت تابنده روان در دوداه که دوداه دن اون ایکی برج مراددر
و (بی) وزرینه دخی ادخال ایدرلر (لطیف) ابی جرم را کرکنی ظلم وجور کندم
ترابی کنه جور دور و دخی آخر کلمه یه الف الحاق ایدرلر نداء ایچون بوعبد
ققیر قپودانلق تبریکی ایچون قپودان پاشایه تحریر ایتدیکم مکتوبک عنوانده دیمش
ایدیم بیت دریا کفابو بحر نوالا ویم دلا قلم عطا و لجه سخا و کرم ورا وکاهی
استغاثه ایچون الحاق ایدرلر مثلا (دردا) و (حسرتا) دیرلر و شعرای فرس شعرلر نده
قافیه مقامنده الف اطلاق زیاده ایتدکلی متعارف در (شا کر بخاری) با آتش درون

(۲۴)

ب

۷ که موضعه نده نا ذکر
ایتدی که اکر که ذکر
ایتسه اماله ایله وزنه
خلل کلزایدی (منه)

قولاغه طاقدقلى كوپه به كوشار ديدكلى قولاغه (۱۸۶) عادنا طاقله مناسه تحصيل ايتديكنه بناه در كه كويا
 واردر و (سو كوار)
 دخى ايتى جزؤدن
 مر كيدر كه بر جزؤى
 سوكدر كه تركيده
 ياس و عربده ماتم
 ديرلر (بيت) كريستن
 بهنكام باسوك و درد
 به از خنده ناهنكام
 و سرده و بر جزؤى دخى
 (وار) در كه لياقت افاده
 ايدر و ياسلو اولان
 كسنه نك احوالى باس
 طومغه مناسب اولغله
 سو كوار ديدلر (منه)
 ۷ نميدنوميدن محققدر
 و سترك بومقامده
 سر كش و لجوج معناسه
 و عظيم الجئه معناسه
 كلورا كويا (منه)
 ياد شاهه (سرور)
 ديدكلى باعث قوام
 بدن اولان باشه
 تشبيه طريق ايله در
 زيرا اقوام مملكت
 آنكه در پس سرورده
 اولان و واردر
 محققدر كه تشبيه
 ايجوندر هداما خطر
 بخاطر الفقير ابن كلالك
 توجبه بغايت بعيددر
 على ماحور فى الدقايق
 (منه)

و وارلفظنك معناسى
 تعداد عدد دنده و قدر
 ديدى كه تشبيه دخى
 مناسبتدن بر نوع اولغله
 وار لفظى تشبيه ده
 دخى استعمال اولنور

كلام مذكور دلالت ايدر كه تشبيه ده استعمالى مناسبت مناسبتى ايله اوله فافهم (منه) (بارمغم)

بر مثال سمندر هميدون بآب اندرون چون نهنگ پوشيده اوليه لفظ هميدون
 لغت پهلويه در حسين و فاني همچنين معناسه و شرفنامه ده هم اكنون معناسه در ديدى
 حكيم لامع نك شويلى معنای اوله مناسبتدر زروم امسال باقبال و پيروى و فتح آمد
 هميدون سال ديكر باسرور از قندهار آيد و دخى معلوم اوله كه بر نسنه بر شيئه
 لايق اولمى اعتبارى ايله اول نسنه نك اول شىء ايله مناسبت كليه سى اولديغى افاده مراد
 ايتدكه اول شيئه دال اولان لفظك آخريته (وار) لفظنى الحاق ايدوب حاصل اولان
 عبارتى اول نسنه اطلاق ايدرلر مثلا لفظ (شهوار) كه اينجواوصافنددر معناسى غايت
 لطافتدن شاهه لايق ديمكدر كه تركيده آندن شاهه يرار عبارتى ايله تعبير اولنور و يوله
 يار اين آته (رهوار) ديرلر كه ره يول و (وار) لايق معناسه در كه معنای تركيبى
 يوله لايق آندر و آنك يوله يار اديغى سرعت سبرى سببى ايله اولغله يورغه تعبير اولنان
 آته رهوار اطلاق اولنور (عرفى) مراچوديده بود ابلق چهانديشم كه اين كرنك
 حرونست و اين كره رهوار و لفظ (بزر كوار) ايكي جزؤدن مر كيدر بر جزؤى
 بزر كه تركيده اولو تعبير اولنور ميت نباشد نميد ۷ از خدای بزر كه بجز كافر تيره
 رأى سترك و بر جزؤى واردر كه بيان اولندى پس معنای تركيبى اولويه لايق
 ديمك اولور مع هذا عبارت مذكوره اولوغله لايق شخص معناسه شايع در لهذا
 بعضيلر (بزر كوار) عبارتى بزركى وار عبارتندن مختصر در ديو تاويل ايتديلر بوعبد فقيرك
 اساتذۀ فندن استماع ايتديكى بودر (بزر كوار) سلطانۀ مخصوص اسمدر و جزؤ اولى اولان
 بزر كدن مراد حضرت الله در پس (السلطان ظل الله فى ارضه) فحواسى اوزره حضرت
 الله و سلطان ميانده اولان مناسبت و لياقتى افاده ايجون آخريته وار لفظى الحاق اولندى پس
 معنای تركيبى حضرت الله تعالى به لايق ديمك اولور و دخى پوشيده اوليه كه چوق
 ادعاء فارسى شناسى ايدن كسنه لر سزا و وار و سزاوار لفظلرين برى برندن تميز ايتزلر
 و فرقلرى بودر كه بر نسنه بر شيئه لايق اولسه اول شيئه سزاوار اول نسنه (سزاوار) ديرلر كه
 وار لفظى لياقتى بيان ايجون آله در فردوسينك شويبتندن بودقيقه منفهم اولور ميت
 بنزد فرابزر بردند و كفت كه آمد سزا سزاوار جفت افضل روم اغنى كال پاشا
 زاده مرحوم ادوات تشبيهى تعداد ايتديكى يرده (وار) لفظنك ادوات تشبيه اولديغنه تعرض
 ايتدى لکن عامۀ علماء لغة فارسى (وار) لفظى تشبيه ايجون آخر كلمه يه لاحق اولور ديو اتفاق
 ايتديلر كاشانى وار لفظى مانند معناسه در ديدكدر نصكره حكيم سوزنى نك شويلى ايله
 استشهد ايتدى ميت جز مدح تو كر نقش كنم بر رخ كاغذ باد از كفم انكشت
 قلوار شكسته يعنى اكر سنك مدح كدن غيرى كاغذ يوزينه بر نقش ايدر ايسم ايمده

پارمغم قلم كى قيريلسون و (عرب وار و عجم وار) عبارتلى رنده اولان و ارادات
 تشبيه اولديغى ظاهر در وعصايه (دستوار) ديدكلى دخى تشبيه طريق ايله اولمى
 ملاحظه اولنور باعث قوت اولمى مناسبتى ايله (كال اسماعيل) وقت قيام هست
 عصا دستكير من بي چاره آنكه او كند از دستوار پاى قيامه قادر اوليان
 كسنيه بر غيرى كسنه اليه ياپشوب قالديرر مراد مصرع اولده قيامده و مصرع
 ثابده وقت مشى ده عصايه احتياجى بياندر امدى فارسى تشبيه دال مصرع اولده
 وقت اولان الفاظ بش اولور كايينا سابقا و لاحقا و دخى لفظ وار بار معناسه كلور
 (خروار) و شتروار كى لکن قاعده فارسى به مناسب اولان لفظ وارده اولان و اولغله بارده
 اولان بادن بدل اولمقدرزير او او و بارى برندن بدل اولور لفظا آتش معناسه اولان باكله
 سنده حرف بادن و اوى بدل ايدوب (شوروا) و (شكنبهوا) و (بقلهوا) ديرلر اصللى
 بادر بلكه مصاحبت معناسى مفيد اولان بالفظك اولنده اولان حرف باي و او و تبديل
 ايدوب (وا) ديرلر (لطيفى) نيست عجب كز خصماوا زخم چون كه بمردان نيم و وازنم
 كه اصلى بازنم در و دخى لفظ وار لفظ مند و لفظ وركى ادات نسبت اولديغى فردوسينك
 شويبتندن ظاهر در ميت هشيوار و از تخمه كيوكان كه از درد و سختى بكردد
 ز كان كه (هشيوار) عاقل و خردمند معناسه در (وزكان) زانك قمع و ضمى ايله اول
 كسنه در كه عقلنه خفت كلمه كند و كند و ايله سوز سويلشور و دخى معلوم اوله كه
 و رلفظى فارسى بروصفى بر موصوفه نسبت اداتى در مند كى كه هنرمند و هنرور ديرلر
 هنرلو معناسه و كاهى كتورمك معناسه اولان آوردن لفظندن مأخوذ اولان اسم فاعلى يعنى
 آورنده لفظى معمولى ايله وصف تركيبى قالبه افراغ ايدوب الف ممدوده يى حذف
 ايدرلر (و) قالور كتورىجى معناسه مثلا (سخن آور) كه بياتى مرور ايتديكى وجه اوزره
 وصف تركيبى در سوز كتورىجى معناسه الف ممدوده يى حذف ايدوب سخن و رديرلر كه
 معناسى كالاول سوز كتورىجى ديمكدر يعنى سوزى وجه معقول اوزره اداء ايتديكى كه
 مراد فصيح و بليغ ديمكدر (سخن آفرين) و (خلاق المعانى) دخى فصيح و بليغدن كناية در
 و كاهى حال اصليسى اوزره ترك اولنوب (سخن آور) دخى ديرلر فاضل مزبور ديدى كه
 لفظ دلاوردن مقصود دل كتورىجى ديمك دكلدر بلكه ثبات قلبى اولغله مقتضاي
 قلب ثابت اولان شجاعة اثر بنى اظهار ايتديجى ديمكدر و خاطر كليله سnoch ايدن بودر كه
 دلاور عبارتى شجاعت ايله مدحده مبالغه يى اشعار ايدوب معنای حقيقى مراد در يعنى
 شجاعى غيرى بى دل و جبان اولانلر كى قلبى يرينه كتورىجى معناسه در زيرا مضافده
 عسكردن بر كسنه قرارى فراره تبديل ايتسه جيع بقيه عسكر كى قلبنه تزلزل طارى اولور
 كذللك بر كسنه ميان لشكرده اظهار جلادت و شجاعت ايتسه سائرلر آنى كورد كده

غیرت ایدوب هر نه قدر جبان اولسه لر قبله ثبات کلور و شجیع اولور پس (دلور)
 عبارتک معناسی کندوسنک غایه شجاعتندن غیریلری شجیع ایدیحی دیمکه منجر اولور
 کاشانی دیدی که دادار و داور و داد کراسمی حضرت احدیتند در سلطان مجازی به
 دخی اطلاق اولور انهی شویله ملاحظه اولور که داد عدل معناسنه اولمغه (دادار)
 وصف ترکیبی صورتند عادل معناسنه اولور (داد کر) دخی بو معنایه در لکن (داور) اصلنده
 (دادور) در هنور کبی که دالک برین حذف ایله تخفیف ایتدیلو (اداة الفضلا) ده دیدی که
 دادار حضرت اللهک اسمی در (دهنده) معناسنه انهی بوقوله نظر ایله داد لفظی ماضی
 صورتند مصدر معناسنه اولور (کفتار) کبی و کاهی و ر لفظی مرکب اعتبار اولور
 بر جزوی و او عاطفه و بر جزوی حرف را که اصلنده واکر در و لفظ (اگر) فارسیده
 اداه شرطدر کاهی تخفیف ایدوب الفی حذف ایدر لر (گر) قالور و کاهی کافی حذف
 ایدر لر (ار) قالور که جمله سی شرطی افاده ایدر عربی ده ان لفظی کبی جامی قدس
 سره بیت خارخاشاک درون دل بودماندکر * ان برای شک بود زان روی معنیش
 گرس * واکر لفظی حرف عاطفه ایله مصدر اولسه اکثریا الف و کافنی حذف
 ایدر لر و کاهی فقط الفی حذف ایدر لر (مثلا و گرنه) و (ورنه) دیر لر عربی ده والا
 معناسنه که اصلی وان لادرو ترکیده یوخسه تعبیر اولور که (یوخ) نه لفظندن و (سه) کردن
 ووردن مستفاد در والله اعلم بالصواب وایله المرجع والمآب

فصل فی الالفاظ التي تبدل علی الاتحاد والتي تبدل علی المغایرة *

لسان فارسیده اشترا که دال اولان الفاظ ایکی در (هم) و (با) هم لفظی ایکی نسنه میاننده
 جهت اتحادی افاده ایدر لهذا یولده یولداش اولان کسنه لر بری برینه نسبت
 (همراه) و خانه ده مشترک اولانلره (همخانه) دیر لر و اشتراک جمعیتی مستلزم اولمغه بهم
 و با هم دیوب بری بری ایله مجتمع معناسنی مراد ایدر لر بیت اندک اندک بهم شود بسیار *
 دانه دانه است غله در انبار * یعنی آز ایله مجتمع اولدقه چوق اولور کذلک بر موضعده
 مجتمع اولان شیلره (فراهم شده) دیر لر که اصلنده (فراهم شده) در که فراز مرتفع معناسنه
 در یعنی پراکنده و پریشان اولمش نسنه لر بر برر قالدیروب بریره کتور مکه
 مجتمع اولمش فرازک مقابلی (فرو) در اشاغی معناسنه و فراز و فرو و لفظلری لفظ آخرله
 ترکیب اولدقه حرف اخیر لرین حذف ایدر لر تخفیف (فراشد) دیر لر یوقار و کیتدی
 (و فروشد) دیر لر اشاغی کیتدی معناسنه و (درهم) عبارتی ایکی جزؤدن مرکبدر بر جزئی
 در که ظرفیت معناسنی افاده ایتمکه بری برینه کیردی و قاریش مورش اولدی دیه جک یرده
 (درهم شد) در لر کویشیک بعض اجزاسنی آخرینه ظرف و بعضی بعضینه داخل اولدی

(واکثریا)

واکثریا عبارت مذکوره مضطرب اولدی دیه جک یرده استعمال اولور زیرا
 اضطراب انقباضی و انقباض اجزائک بری برینه تداخلی مستلزمدر و تعبس ایتدی
 دیه جک یرده (روی درهم کشید) دیر لر ترکیده یوزین اگدی تعبیر اولور و تعبس
 حالنده چهره نک اجزاسی منقبض اولور لهذا ترکیده کولر یوزلو تعبیر اولان کسنه دیه
 (کشاده روی) دیر لر که کشاده منقبض مقابلی در (کشاده ابرو) دخی طلاقه و جهدن
 کنایه در * پوشیده اولمیه که فلان کسنه کلدی و فلان کسنه ده کلدی دیه جک یرده (فلان
 آمد و فلان هم آمد) دید کلدی هم لفظی جمعیت معناسنی مفید اولدیغی ایچوندر یعنی فلان
 کسنه فلان کسنه ایله کلمک خصوصنده شریک اولدیلو و فلان کلدی و فلانده کلدی
 دیه جک یرده (فلان نیامد فلان هم نیامد) دید لر یعنی فلان کسنه فلان کسنه ایله کلامک
 خصوصنده شریک اولدیلو کمال پاشا زاده دقایق ده هم لفظنک بر معناسنی دخی ترکیده
 (ده) لفظی ایله تعبیر اولان معنادر مثلاً او ده کلدی دیه جک یرده عجم (او هم نیامد) دیر دیدی
 و بو معنایی هم لفظنک بوندن اقدام ذکر اولان معناسنه مغایر ظن ایتدی بو عبد فقیر
 عندنده تحقیق بودر که هم لفظنک مواقع استعمالی کرکی کبی امعان اولنسه جمله سی
 اشتراک و جمعیت معناسنه راجع اولور و فلان کسنه هم ایستهرم قورقار دیه جک یرده
 (هم جویدهم ترسد) دیر لر یعنی ایسته مکه قورقار مابینی جمع ایدر بیت بدان کس
 نام غواصی بود زرق * که هم در جویدو هم ترسد از غرق * یعنی اول کسنه غواص
 اطلاق یالاندر که هم کوکلو انجواستهرم غرقدن خوف ایدر که مراد اینجو ایسته مکه
 غرقدن خوفی جمع ایدر دیمکدر و دخی جمله معناسنه اولان (همه) لفظی دخی جمعیت
 و اشتراک معناسنی مفید اولان هم لفظندن مأخوذدر و آخرنده اولان ها هاء نقل
 و تخصیص در که معنای عامدن معنای خاصه و علمیه نقلی افاده ایدر (نیمه) لفظی کبی که نیم دن
 مأخوذدر مطلقاً یارم معناسنه یاریم گوده معناسنه تخصیصی افاده ایچون آخرینه هاء نقل
 الحاق اولندی و امثالی مرور ایتدی * و لفظ (با) بر نسنه نک بر نسنه ده مقارن ده و مصاحبتی
 افاده ایدر مثلاً (با اورفت) دیر لر که انکله کتدی یعنی کتمک خصوصنده اکا شریک
 اولدی معناسنه * با لفظی ایله هم لفظنک فرقی بو در که با ده جمعیت معتبر دکلدر
 مجرد تبعیت کافی در و هم لفظنده جمعیت معتبر در نته کیم مرور ایتدی لهذا (بهم
 رفت) دیمک صحیح دکلدر مفرد صیغه سیله بلکه (بهم رفتند) دیمک کرک و ترکیده
 (با اورفت) عبارتک ترجمه سنده انکله کیتدی و (بهم رفتند) عبارتک ترجمه سنده
 بر یردن و بر او غوردن کیتدیلو دیو تعبیر اولور و لفظ با مصاحبت معناسنی
 افاده ایتدیکی شوبیدن ظاهر در بیت دهنت کرچه زما خاتم دلها دزدید * چون
 بخنددهم داننده خاتم با اوست * معلوم اوله که حرف (ب) فارسیده ایکی نوعدر

بو معنایی دخی معنای
 آخر ظن ایتدی
 (منه)

نوع اول اودر که لفظ (با) دن قیاس اوزره الفی حذف اتمکله (ب) قالور که بعینه با معناسنی افاده ایدر نوع ثانی اول (ب) در که اصلی در یعنی بادن مخفف دکدر و آنک بر قاچ معناسی واردره کاهی اداة قسم اولور مثلاً (بخدا) دیر لر الله حق ایچون معناسنه (حافظ) بجان خواهه و حق قدیم و عهد در ست که مونس دم صبحم دعاء دولة تست و کاهی ظرفیت ایچون اولور عربی ده فی معناسنه (حافظ ایضاً) کس بدور نر کست طرفی نبست از عافیت به که نفرو شندم ستوری بمستان شما که در دور نر کست معناسنه در لکن باء مزبوره در لفظی کبی اگر چه ظرفیه افاده ایدر امامیانلرنده فرق دقیق واردر زیرا بانک مدلولی اولان ظرفیتدن ترکیده (ده) لفظی ایله تعبیر اولور مثلاً بدر یا لفظنده اولان حرف با ظرف ایچون اولد قده معناسی در یاده دیمک اولور لکن دریانک اوزرنده اولمغه و ایچنده اولمغه عامدر و در دریانک ایچنده اولمغه خاص در بر دریا دریانک یوزنده اولمغه خاصدر پس باء مزبوره بی ایچنده اولمغه تخصیص مراد ایتسه لر (در) لفظی زیاده ایدر لر (بدر یادر) دیر لر (سعدی) بدر یادر منافع بی شمار است اگر خواهی سلامت بر کنار ست و اگر دریانک یوزنده اولمغه تخصیص مراد ایتسه لر بر لفظی زیاده ایدوب (بدر یابر) دیر لر و (زمین) لفظی دخی بو وجه اوزره در که یریک ایچنه تخصیص مراد اولسه (زمین در) و یوزینه تخصیص مراد ایتسه لر (زمین بر) دیر لر (سعدی ایضاً) بس نامور بزیر زمین دفن کرده اند که زهستیش بروی زمین بر نشان نماند مخفی اولمیه که بیت مذکورده (بزیر زمین) عبارتی دخی تدقیق اولسه مانحن فیهدن اولمغه صالح در زیرا بزیرده اولان حرف با ظرفیت ایچوندر فی تحت الارض معناسنه تخصیص ایچون زیر لفظی ذکر اولمشدر پوشیده اولمیه که (در) لفظی برشی بر نسنه نک ایچنده اولمغه دلالت ایدر کاهی آخرینه و اونسبت و نسبتی توکید ایچون نون زیاده ایدوب (درون) دیر لر که مراد مطروک ایچی در کذلک بر لفظی برشی بر نسنه نک اوستنده اولمغه دلالت ایدر کاهی آخرینه و اونسبت و نسبتی توکید ایچون نون زیاده ایدوب (درون) دیر لر که درون مقابلی که مقصود اول نسنه نک اوستی و یوزی در وافصح اولان (برون) در بانک قمتی ایله و کسری دخی لغتدر لکن بصورتده کسره بی اشباع ایله یا حاصل اولوب (بیرون) دیر لر فاحفظ فانه من اللطائف التي لا تسمع من غیری و کاهی باء مذکورده سببیت معناسنی افاده ایدر عربیده باء مکسوره کبی بیت باز آمد آن مهی که ندیدش فلک بخواب آورد آتشی که نمیرد بهیج آب یعنی اول ماه ینه کلدی که اول ماهی فلک دوشنده دخی کور ما مشدر و بر آتش کتوردی که اول آتش هیچ بر صوبیلله سویونمز و کاهی الی معناسنه اولور مثلاً عرب نظر الیه دیدیکی محل ده عجم (نظر بأ و کرد) دیر پوشیده اولمیه که عجم معنای

(مذکوری)

قاعده مذکورده بودن
اقدام و نسبت و یاء
ست بیانده خصوصاً
همایون لفظی بیانده
ذکر اولندی (منه)

مذکوری (نظر بأ و کرد) عبارتی ایله تعبیر ایتدیکی کبی (نظر کرد اورا) عبارتی ایله دخی تعبیر ایدر و باء مذکورده و راء مزبوره اداة تعدیه اولمغه میانلرنده التباس کلی واردر فرق قلمی بوندن اقدم بیان اولندی حاصل فرق بودر که (با) و (را) میاننده من حیث الاستعمال عموم و خصوص مطلق واردر زیرا (را) با استعمال اولنان مواضعک جمله سنده استعمال اولنوب بانک مؤادسنی ادا ایدر لکن (با) را استعمال اولنان مواضعک بعضنده استعمال اولنمز مثلاً (تراخواند) دیر لر سنی چاغدی معناسنه و (بتوخواند) دیمز لر و کاهی باء مذکورده الصاق ایچون اولور مثلاً (عن آی) دیر لر بکا کل دیمکدر و کاهی تحسین لفظ و یا تصحیح وزن ایچون مزیده اولوب معنی افاده اتمز بیت کرز تیغت مزاجت بینند که چون تو پیکر شود اسد بدونیم ابن کال پاشا بمقامده بحر الغرائب صاحبی حلیمی بی تخطئه ایتدیکی غریبانلندر (لکل جواد کبوة) بلکه خطا کند و در بو گونه تخطئه بی جا تحمل کداز اولمغه هر برینک عبارت لری عینی ایله نقل اولنوب عالم مزبور ک خطاسی بیان اولنقی اقتضا ایتدی قال الحلیمی و دخی باز یاده کلور که ذکر اولنسه اصلاً معنایه خلل کلز (کال خجندی) بطلب یافت نشان از لب شیرین فرهاد ره سوی لعل نبردند بجز کوه کنان انتهی و قال ابن کال بحر الغرائب صاحبی کال خجندی نک شوبیتند کی بیت بطلب یافت الخ حرف بانی زاید صامشدر غلط ایشدر اول باسببیت ایچوندر اول معنادن تعبیرده عرب بالطلب دیر باء سببیه کتورر ترک طلبله دیر عبارة بطلبده اولان باطلبله ده کی له معناسنی افاده ایده جک زیاده لك احتمالی قلمز انتهی بعارته حق بودر که بو مرتبه غفلت ابن کاله نسبت بغایه مستبعددر زیرا هیچ عاقل بیت مذکورده واقع بطلب لفظنده اولان بانی زاندر دیمز حلیمی مرحومک محل استشهادی (بجز از کوه کنان) عبارتنده اولان بادر والله اعلم بطلب لفظی اول کلامده واقع اولمغه و اول وهله ده نظری اکا مصادف اولمغه محل استشهادی آتی ظن ایدوب حلیمی بی بلاسکین ذبح ایتدی مع هذا عالم مذکور دقایق الحقایق نام تألیفنده دیدی که جز لفظنک اوزرینه باء زانده داخل اولور دیوب شوبیت ایله استشهاد ایتدی که بیت جهان چون اردهای بیج در بیج بجز دودسیه کردش ذکر هیچ اول الناس اول الناسی مغایرته دال اولان لفظ دخی ایکیدر (جز) و (دیگر) جز لفظندن عربی و فارسیده غیر لفظی ایله تعبیر اولنور (جز من) دیر لر بندن غیری (جز تو) دیر لر سندن غیری معناسنه و کاهی اولنه باز یاده ایدوب بجز دیر لر نته کم عن قرب مرور ایتدی و (دیگر) لفظندن ترکیده بردخی و باشقه دیو تعبیر اولنور بیت زمان چون رفت دیگر یافت نتوان عنان زنده کافی تافت نتوان و مکرر واقع اولان نسنه نک ایکنجیسینه دخی دیگر دیر لر که ترکیده آندن باشقه ایله تعبیر اولنور صلوة

زیاده اولند بی کبی

کال خجندی دیوانلریته
مراجعت اولد قده
بیت مذکورده نسخه لر
مختلف بولندی که
بعض نسخه بجز از کوه
وبعضنده مکرر کوه
واقعدر محتملدر که
کال پاشا زاده نک
مطالعه ایتدیکی نسخه ده
مکرر واقع اوله
بجز موضعه سنده لکن
عند مزده اولان عامه
نسخ بجزده بجز واقع
اولشدر (منه)
زنده دیری معناسنه
مقابلی مرده در زنده کی
دیرلک در که اندن حیات
ایلله تعبیر اولنور
آخرنده اولان یاء
نسبتدر و آخری هاء
غیر ملفوظه اولان
کله نک آخرینه یا نسبت
لاحق اوله بر کاف
زیاده اتمک قاعده
مطرحده در وزند کانی
حیاتدن تمتع معناسنه در
انده اولان کاف
ویازنده کی ده اولان
کاف و الف و نون
نسبتده مبالغه ایچون
زاده اولمشدر
و حیاتدن تمتع حیاته
مرتبط اولمغه مبالغه بی
بونده اعتبار ایتدیر
وقاعده مذکورده
غریبی و فارسیده جاری
اولد بیقی تصرع
ایتدی که صقالی بیوک
کسته یه عربیده حیاتی
دیوب الف و نون
(منه)

عصره فارسیده (نماز دیگر) دیدکری بوقیلندندر وکاهی دیگر دن یایی حذف ایدوب
دکر دیرلر والله اعلم

فصل فی الاستفهام

لسان فارسیده مخصوص استفهام ایچون وضع اولمش لفظ یوقدر الا (چه) که ترکیده
نه ایله تعبیر اولنور که ذوی العقولک غیریدن سؤاله مخصوص صدر مثلا (چه گفت) دیرلر
نه دیدی (چه جانورست او) دیرلر او نه جانوردر معناسنه و تئیه و جعنده (چها) دیرلر
هه جمع لاحق اولمغله آخرنده اولان هه رسمی تلفظدن دخی ساقط اولدی کذلک
رابطه یه متصل اولسه هه رسمی یایه منقلب اولور مثلا (چیست) دیرلر نه در معناسنه
که اصلی چه است در (نیست) اصلنده فی است اولدیغی کی و عربی ده لغز و ترکیده بیله چه
دیدکری سؤاله (چیستان) دیرلر که ایکی جزؤدن مرکبدر بر جزوی چیست و جزؤ
آخری آن یعنی نه در او اکثریا فارسی لغز لک اولی (چیست آن) عبارتی اولمغله ترکیب
ایدوب اکاسم ایتدیله نه کیم بوقییرک صدوقه المعارف نام تألیفنده تعریف و تقسیمی
استیفا اولمشدر پوشیده اولمیه که لفظ چه مطلقا سؤال اداتی در نه کیم ذکر اولندی
واکر (را) کله سی لاحق اولور سه هه رسمی کتابنده و تلفظده ساقط اولوب بر حدثک
علتندن سؤال ایچون اولور مثلا (چه کرد) نه ایتدی معناسنی حدثن سؤالدر و (چه کرد
اورا) اول حدثی نه ایچون ایتدی معناسنه علتندن سؤالدر و (که) لفظی کافک کسری
وهه رسمی ایله کاهی اسم اولوب ذوی العقولک ذاتندن عبارت اولور که ترکیده آندن
کیم ایله تعبیر اولنور مثلا (هر که جوید پوید) دیرلر هر کیم بر نسنه بی طلب ایده آنی سرعت
ایله کزوب ارامق کرک جمی (کیان) کلور کافک کسری ایله بیست کیان رفته اندو کیان
آمده بجای همما کیان آمده کیان اول کافک قحی ایله کی لفظنک جمی در اولوسلطان
معناسنه و کیان ثانی کافک کسری ایله که لفظنک جمی در یعنی کیملر و کاهی لفظ که
ذوی العقولدن استفهامه آله اولور مثلا (که آمدو که رفت) دیرلر کیم کلدی و کیم کتدی
معناسنه و کاهی ایکی کلام میاننده رابطه اولور صفت و موصوف کی مثلا (دل که عاشق
شد کم شد) دیرلر بر دل که عاشق اولدی ضایع اولدی معناسنه و کاهی ادات تعلیل اولور
مثلا (مرا من که تاب ندارم) دیرلر بی دو که زیر تحمل بوقدر معناسنه و کاهی بر فعلک
غایبی اوزرینه داخل اولور مثلا (بخوان که از عیب نادانی رهایابی) دیرلر اوقی که جهل
عیندن خلاصی بوله سین معناسنه و دخی چه و که لفظلرندن غیری مواضعده واقع اولان
استفهام قرینه ایله معلوم اولور بوعید فقیرک اساتذہ فارسی شناسان دن اخذ ایتدیکی
بودر که سؤال اکر ثبوتدن اولور سه سائل باشینی اشغی اکم واکر نفیدن اولور سه

خواجو کرمانی
کرمیل آشتی نه بن
داشتی به از پیش من
گذشتی و خندیدنت
چه بود و کاهی چه
لفظی ایله علت بیان
اولنور مثلا بهمان
شایسته اکرامت
دید که نصکره چه
اودا نازین روز کارست
دیرلر (منه)

بوصورنده التزاما
شرط معناسنی افاده
ایدر مثال مذکوره
عاشق اوله جق اولور سه
دیگدر (منه)

(باشینی)

باشینی یوقاری قالدرمق قرینه استفهامدر مثلا (خواندی) دیدکده باشینی اگر یعنی
اوقودو کی و (نخواندی) دیدکده قالدیرر یعنی اوقومادکی و بعضیلر بوعلی سبابه ایله
اجرا ایدرلر و بوندن اقدام بیان اولمشیدی که لفظ (چون) جیمک ضمنی اشباع
ووای اظهار ایله کیفیتدن سؤاله مخصوصدر مثلا چونست و چونی دیرلر
نیجهدر و نیجه سن یعنی نه کیفیتدر و نه کیفیتسن معناسنه والله اعلم واحکم
اکثر ارباب لغت فارسیه دیدیلر که (چرا) لفظنده اولان را تعلیل ایچوندر عربیده لام
تعلیل معناسنه که ترکیده آندن ایچون ایله تعبیر اولنور مثلا الله ایچون دیه جک یرده
(خدارا) دیرلر صاحب بحر دیدی که را لفظی علامت مفعولدر کاهی تخصیص ایچون
کلور عربی ده لام جاره معناسنه (حافظ) زرقیب دیو سیرت بخدای خود بنالم مکر آن
شهاب ثاقب مددی کند خدارا و کاه اولور که قسم ایچون کلور (حافظ ایضا) دل میرود
زدستم صاحب دلان خدارا دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا و کاه تحسین لفظ
ایچون مزیده اولور (انوری) هر آن مشال که توقع تو بران نبود زمانه طی نکند جز
برای حنار انتهی ابن کمال دیدی که (چرا) لفظی ایکی جزؤدن مرکبدر بر جزوی (چه)
در نه معناسنه بر جزوی (را) در ایچون معناسنه انتهی خاطره خطور ایدن بودر که
(چرا) لفظنک ترکیده معناسنی نه یه در که علتندن سؤالدر مثلا (چرا آمدی) عبارتی ترکیده
نیله کلدک ایله تعبیر اولنور و (خدارا) لفظی الله ایچون معناسنه اولسه خدارا عبارتی
الله ایله تعبیر اولمشق اقتضایدر مع هذا عرب اسألك بالله دیرلر لله دیمزلر و دخی عرب
بر کسنه دن حاجت طلب ایتسه انشدک الله دیرلر اسألك بالله معناسنه و نشدت فلان دیرلر
ا کانشدتک الله دیدم معناسنه که حاصلی وقت سؤالده حضرت الله تعالی بی مسؤل عنه
اولان کسنه نک خاطرینه کتوردم دیمکدر امدی (خدارا) عبارتنده اولان کله را اداة
مفعول اولور که اصلنده (بیاد آر خدارا) در یعنی الهی خاطر یکه کتور که مقصود رقت
ایراث ایدوب حاجتنه مساعده در و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین و الحمد لله
رب العالمین الی یوم البعث والدين

خاتمة المقدمة الثانية فی العبارات الفارسیة الی جرت مجاری

الامثال من المفردات والمركبات

معلوم اوله که لسان فارسیده مستعمل اولان الفاظک معانی حقیقیه سنی بیان ایچون اوله
و آخر اترکی و فارسی و عربی کتب مطوله و مختصره تألیف و بعض دقایق و لطایفی
ایضاح ایچون رسائل و دفاتر تصنیف ایتدیله (شکر الله سعیم) لکن اول عبارات فارسیه که
معنای حقیقیسی فراموش اولنوب مناسبه مایله معنای آخرده مستعمل و مثل مجراسته

(۲۵)

ب

جاری اولمشدر آنک ایچون دخی اگر چه بعض رسائل عقد ایتدیلر لکن کرکی کبی استیفا ایتدکلر نندن غیری شواهد ذکری ایله اطناب ایتدیلر بو عبد فقیر کتب و دواوین فارسیه ده تتبع ایدوب مطلع اولدینی وجه اوزره عبارات مذکوریه یی ایراد و مضر بلربی ذکر و شواهدک اکثریسی ترک ایدوب هوسکاران لغه فارسیه یه نفع عظیمی اولمق ملاحظه سیله مقدمه ثانیه یه ذیل و خاتمه ایتدی مطالعه ایدن احباب ذوی الالبابدن نیاز مندم که واقع اولان سهو و خلایق اصلاح و بو فقیری دعاء خیر ایله یاد ایده لر ان الله لایضیع اجر المحسنین مخفی اولیه که ترتیب حروف هجایه رعایت اولمق انسب و الیق اولمغه ترتیب مذکوره رعایت اولندی

باب الالف

آستین برزد بر ایشه شروع مجد و ساعی اولوب کرکی کبی مهیا اولدی ۹
ابروزند رضاویرر و اشارت ایدر دیه جک یرده دخی ضرب اولنور بیت
طبع تو بخشیدن صدکنج کهر ابروزند و کره بر ابرو نزنند اسب و فرزین نهد
برکسته برکسته یه کرکی کبی غالب اولور دیه جک یرده ضرب اولنور (سعدی)
کدایی که بر شیر نر زین نهد ابو زید را اسب و فرزین نهد و موردی بود که
برکسته لعب شطرنجده حریفنه غالب اوله جغنی جزم و یقینی اولمغه آلات
شطرنجندن آت و فیلی طرح ایدوب غالب اولور (آب شناسان کار قواعد و قانونره
کرکی کبی واقف اولان کسنده لره اطلاق اولنور فلان کسنه زیاده قانون و قاعده بیلور
دیه جک یرده (بهمان آب شناسی کارست) دیرلر انکشت نیل فقر علامتندن کنایه در ۷
مثلا فلان کسنده فقر نشانه سی واردر دیه جک یرده (انکشت نیل کشیده است)
دیرلر ننه کیم برکسنده دولت نشانه سی واردر دیه جک یرده (انکشت زر آب
کشیده است) دیرلر (آب مریم دارد) حضرت مریم صلاحی کبی صلاحی واردر
دیه جک یرده ضرب اولنور که نسوان مدحنده استعمال اولنور و بعضیلر شیر
انکور دن کنایه ایدرلر (از فلان ققاع میکشاید) فلان نسنده ایله تفاخر ایدوب لاف
زنلک ایدر دیه جک یرده ضرب اولنور (آب حضر) علم لدنی دن کنایه در
(آخر سنکین) اصل معنای کار کیر و محکم آخورد لکن ایچنده علف و صامان
اولیوب خالی اولان آخوره اطلاق و نمایشی اولوب حاصلی اولمیان مقامده
ضرب اولنور ننه کیم ظاهر امعرفدن حصه یاب کورینوب قالب بی جان کبی معارفدن
تهی اولان کسنده (انای) دیو ضرب مثل ایدرلر یعنی بر خالی چاناق کبی
(خاقانی) و خش ترا بر آخر سنکین روز کار برک کیانه و خرتو عنبرین چرا

۹ (خسرو) بیت چو
سفل تو سراز برک
یاسمین برزد غمت
بر یختر خونم آستین
برزد

۷ (سعدی) بیت
یامرو با یار ازرق
پیرهن پاکش بر خاتمان
انکشت نیل

(دنیادن)

دنیادن بر شیئه و معارفدن بر ذره یه مالک دکل ایکن بر مرتبه تکبره سبب نه در
دیه جک یرده ضرب اولنور (آبش زیر کاهست و آبش خسپوشست) فلان کسنه نک کمال
ورونقی اگر چه هنوز مستور رد لکن عن قریب ظاهر اولور دیه جک یرده ضرب
اولنور (انوری) بیت بساخر من که آتش در زنی باش هنوزت آب خوبی زیر
کاهست (آتش بهار) رونق ایام بهار دن کنایه در (آسیای تهی گرداند) فلان کسنه
اگر چه سعی موفور و بذل مقدور ایدر لکن بیهوده و بیحاصل اولمغه سعی عبث در
دیه جک یرده ضرب اولنور ۹ ع از ماتم کداچه زیان عید شاه را عاشقک آه و فریادندن
معشوقه نه ضرر حاصل اولور دیه جک یرده ضرب اولنور (ع ای ترک نیم مست عنان را
کشیده دار) نو دولت اولان کسنده ادنی دولتکه مغرور اولوب تکبر و غرورده
افراط و ففراء اوضاعی تحتیر ایتدیه دیه جک یرده ضرب اولنور (آفتاب یتیم کش و
(آفتاب بیوه کداز) اول پرتو آفتابدن کنایه در که ایام شتاده ظاهر اولدنده آتشی
اولمیان یتیم و بی شوهر اولان خاتون آنک حرارتندن متنفع اولمق ملاحظه سیله آنده
اوتورورلر و هر بری بر کونه مرضه مبتلا اولورلر زیرا شمس الشتا مرضه معناسی
معروف در ۷ (آفتاب روی) اول موضعدر که طلوعدن غروبده دکل پرتو آفتاب آنندن زائل
اولیه حتی اوزومی لذیدر دیو مدح مقامنده (انکور باغ آفتاب رویت) دیرلر (سلمان
ساوچی) بر سایه سواد سر زلف خویش کیر مارا که سو ختم ازین آفتاب روی و مقابلنده
سایه روی و انکور باغ سایه رویت دیرلر (آب من ازو بکشاد) فلان کسنه بی بر مراد
ایتدی وایشم آنندن بتدی دیه جک یرده ضرب اولنور ۶ (آب در جکر م نیست) فقیر
الحال اولوب بروجهله اقتدارم قالمدی دیه جک یرده ضرب اولنور (سلمان) بیت
با آنکه آب در جکر م نیست هر شی باشد خیال روی توام میهمان چشم از من در گذران
بنم سوچدن کیچ و جر می عفو ایله و دخی بنم سکار حاجت تکلیف ایتدیکم کستا خلفه
باقیه دیه جک یرده ضرب اولنور (کاتبی) بیت تیری زد و چشمت طلید این دل
کستخ فرما که نه رنجند از و در گذرانند از کاو کنج خواهد و از ماهی درم اول کسنه
حقنده ضرب اولنور که زیاده حرصندن هر کوردیکی نسنده دن رزق امید ایدر مورد
مثل اول بود که بهرام کور زماننده برکسنه چفت سور را پکن او کوزلرینک برینک
ایاغی بردلو که قاجدی مکر آنده بردفینه عظمی و ارایمش بهرامک خزینده لرنده آنندن
چوق خزینده یوق ایدی که اکا (کنج کاو) دیرلر شخص مذکور بو حکایتی استماع ایتدیکه
هراو کوزک ایاغی دفینه یه قاجار زعم ایدر و مثل ثانی ظاهر در یعنی بالغت صر تنده اولان
پوللری کوروب آنچه ظن ایدر (نظامی) بیت کسی کور برد بر تر و خشک رنج

۹ خسرو بیت چو
من در دلت نمیکردم
آسیای تهی چه کردام

۷ قطعه قاضی بابر
یتیمای خون ایشان
خوری مکر چو پیش
کفته آفتاب شرع منم
آفتابی ولی یتیمان کش

۶ ظهور راست در
شکایه از روزگار قطعه
هزار دامن کوهر
نثار شان کردم که هیچ
کسی شبه در کنار من
نهاد هزار بیت
بگفتم که آب او بچکد که
جزر دیده دگر آیم
از کس نکشاد

ز ماهی درم خواهد از کاو کج ۷ از باران کریخت و بزیر ناودان آمد * کوچک
 بلادن قاجدی و آندن بیوک بلایه راست کلدی که یغموردن قاجار ایکن طولویه راست
 کلدی دیه جک یرده ضرب اولنور (نظامی) اسکندرک کردابه اوغرایوب مضطرب
 اولدیغنده دیدی که بیت کنون در خطرگاه جان آمدم * ز باران سوی ناودان آمدم *
 کذلک (حذر از کرک داشت قدرش بشیر کاشت) مثلی بومحله ضرب اولنور
 از ماست که بر ماست * بواشی بزکندی الیزله ایتدیک هیچ کسنه بهانه بوله جق
 حالیمز یوقدر ضر ونفعی بزه راجعدر دیه جک یرده ضرب اولنور ع (چون کنم
 خود کرده ام خود کرده را تدبیر نیست) مثلنه قریب در * از کاوی غدودنده *
 یعنی بر او کوزی بوتون اکل ایدر عادتا یابانه آتدقلری بزلیفی کسنه یه ویرمن
 بغایه لئیم در دیه جک یرده ضرب اولنور خواجه عبدالله انصاری بیت که بود
 صوفی چنان خرطبع کواز حرص خویش * می نخواهد تا کسی را باشد از کاوی
 غدود * آب رو آب جو نیست * بر مستغنی درویشه احبابی دیرلر که بوضروقی
 چکمکدن فلان کسنه یه واروب عطیه نیاز ایتسک سندن دریغ ایتمز و دخی
 برکسنه برکسنه نک عرضنه متعلق سوز سوبلسه بومحله عبارت مذکوریه بی تکلم
 ایدر لر یعنی آب رو بغایه عزیزدر آب جوکی مبذول دکلددر اولور اولماز نسنه
 ایچون صرف اولنه (کال) بیت چند ریزد دیده ما آب رو * نیست آب روی مردم
 آب جو * آب مرا بروی کار آورد * فلان کسنه بی مرادیمه نائل ایدوب آنک یوزندن
 بر مراد اولدم دیه جک یرده ضرب اولنور (جامی) آیمز کرم بری کار آوردی *
 ونه موج فراقم بکنار آوردی * صاحب دستور دیدی که * ابی بروی کار آورد * مثلی
 ایشه صورت ویردی معناسنه در سلمان بیت آبی بروی کار من آمد ز دیده باز *
 آن آب اگر چه باز نیاید بکارما * آوازدهل شنیدن ازدور خوشست * تسمع
 بالمعیدی خیرمن ان تراه مثلنه موافق مشهور مثلدر روایت اولندی که شرف الدین
 یزدی بی ملوکدن بری برقاج کره دعوت ایدوب اجابت ایتدی آخرنده اجابت ایتدک
 ایچون یزددن حرکت عازم اولدیغین ملک مزبور استماع ایتدکده اولاجابت ایتدیکندن
 خاطر مانده اولغله شرف الدین مذکور شویتی تحریر وار سال ایتدی که شرف عظیم
 البطن اولغله آئی دخی ایهام ایدر بیت زنه ار شرف یزدی بیرون نشوی * بانک دهل
 شنیدن ازدور خوشست * آش اورا اورا خواهم پخت * فلان کسنه نک مصلحتی
 کرکی کی کورمکه عزیمت ایتدم دیه جک یرده ضرب اولنور (اقی حلوا کر) بیت
 گفت آن شوخ که من آش ترا خواهم پخت * پخت آشی که چنان آش نخوردم دیگر * از

۷ یعنی نصیب مقدردن
 زیاده اولمز (منه)

(فلان)

فلان کار دندان نمی کنم * فلان نسنه دن قطع امید اتم واول ایشدن فارغ اولمام
 دیه جک یرده ضرب اولنور (بسملی) بیت مرا از سر هوای آن لب میگون نخواهد شد
 نخواهم کندن دندان از لبش تا خون نخواهد شد ۹ از هیچ ویرانه دود نمی آید *
 بر فقیر تکبر و بر نادان دعوای معرفت ایتسه ضرب اولنور ۷ ع از مارچه زاید بجز
 از مار بچه * الولد سراپه دیه جک یرد. ضرب اولنور * آزموده را آزمودن پشیمانی
 دهد * من جرب المجرب حلت به اندامه مضربنده ضرب اولنور ۶ * از بز بریم و پای
 بز بندیم * یعنی کچینک قیلرخی قیرقار ایساق ایاغنه ایپ یاریز بر یوزدن ضرر کورینورسه
 بر یوزدن فائده ایدر دیه جک یرده ضرب اولنور * آب در دهانش آمد * آخری
 بغایه شوق و حسرتندن صولاندی دیمکدر لهذا اول صویه (آب حسرت) دیرلر * اختر
 گذشت * ایتدیکم فکر و تدبیر تقدیره موافق دوشمکله مرادم حاصل اولدی دیه جک
 یرده ضرب اولنور ۸ * اجد پاریندر باز همان حال شد * اسکی عادتتی بنده الینه آلدی
 دیه جک یرده تکلم اولنور ۴ * آب شد * عجباندن اریدی صواولدی (میر خسرو)
 تا کل از شرم رویت آب شود * یک زمان دور کن از چهره نقاب * * (افسدستا) ایکی
 جزؤدن مرکبدر بر جزؤی افد که عجب معناسنه بر جزئی ستاستایش و شامعناسنه یعنی
 ثناء عجب برکسنه برکسنه بی مدح جیل ایل مدح ایتسه (افسدستا کرد) دیرلر ثناء عجب و مدح
 حسن ایتدی معناسنه * (انکشتوا) ترکیده بو غاجه تعییر اولنور ایتدک * (از دست فرا)
 خیری کرکی کی کله دن بشیر دکری ایتدک * (اندروا) باش آشانی اصلش نسنه فرهنگ
 نامه ده حاجت معناسنه در دیدی * آب خست و آب خوست * جزیره معناسنه در ترکیده
 اطه دیرلر صاحب تحفه اول جزیره در که صوبی متعفن اولمش اوله دیدی ۲ * آب * رونق
 و جاه و رواج معناسنه کاور * آگفت * رنج و بلار وایت اولندی که شاه سنجر گوی بازلق
 ایدر کن آندن دوشدی استاد معزی بدیهه شور باعی بی انشاد ایتدی که (رباعی) شاها
 ادبی کن فلک بدخورا * که آگفت رسانید رخ نیکورا * کرکوی کنه کرد بچوکان
 بز نش * کراسب خطا کرد بمن بخش اورا * سنجر فرس مزبوری معزی یه احسان ایتدکده
 شور باعی بی بدیهه انشاد ایتدی (رباعی) رفتم بر اسب تا بجز مش بکشم * کفتا که زمن
 بشنوا این عذر خوشم * من کاو زمینم که جهان بردارم * یا چرخ چارم که خورشید کشم
 * (آبدست) زهد پاک و وضوء و صوابله استیجامعناسنه در و معاصیدن مجتنب اولان اولان
 زاهد پا که دخی دیرلر * آفتاب پرست * نیلوفر و حربا * او برو اورا و بیور داورا * آئی
 یوتدی معناسنه در * (ایند) مطلقا عدد مجهول معناسنه در ادات الفضلا ده دیدیکی اندوا ایند
 لفظلری اوچ ایله اون میاننده اولان عدد مجهولدر * (ار چند) ایکی جزؤدن مرکبدر بر جزؤی

۹ (سلمان) درد آمد
 و کفت از بن دندان
 بامن * راحت طلبی
 ز کام دندان برکن *
 ۷ (نظامی) مثل زد
 در بن آنکه فرزانه
 بود * که بر نیاید از
 هیچ ویرانه دود *
 ۶ بیت طافتم بر بار
 محنت آزمودی پیش
 از بن * آزموده ازمودن
 پیش شیمانی دهد *
 ۸ (نظامی) بسا فالی که
 از باز بچه برخاست *
 چو اختر میکشد
 این فال شد راست
 ۴ توبه زی کرد دل
 چون تو که ساقی
 شدی * باز همان حال
 شد احمد پارینه را
 ۳ (خلاق المعانی)
 ای که از سرموی
 تودی اندرواست *
 هر سرموی ترا هر
 دو جهان نیم بهاست
 ۲ (شمس فخری)
 ز دریای تعظیم شاه
 کرم بود هفت کردون
 کین آب خوست

ارج که قدر و قیمت معنایند و جزو آخری مندر که ادات نسبت در معنی صاحب قدر و قیمت استخوان رند هما اودر غم یعنی برادر پدر از ره گر کشف راز ایدن و کج اندیش اولان کسینه اسب انکیز مهماز تحریف ایدوب ماخیزدیر لر از فنداك قوس قزح آتاك مؤدب و معلم آفتاب گردك حربا آب طبرستان بر طاعنه اقرار صور که بر کسینه اوزرینه واروب یکجه چاغر سه آقاز اولور بعده آق دیو سوبلسه لر آقاغه باشلر آب مرغان قهستانده بر صور که چکر که دفعی ایچون اطرافه کتور لر ونجه قوشلر اول صویک آردینه دوشوب کیدر لر و چکر که بی قیرار لر که بزم دیار مرده چکر که صوی دیکری صوکی در الم الم پی در پی و فوج فوج و تیز تیز معنایرینه کلور آذر آبادکان و آذر بادکان و آذر بایکان آتشکده یعنی بیت النار معنایسته هر بری ایکی جزو دن مرکب در بری آذر در آتش معنایسته و جزو آخر لری حافظ معنایسته در آذر بایجان دیدگری مملکتده آتشکده چوق اولمغه اول مملکتده آذر بادکان دیر لر که آذر بایجان آندن معرب در آذر ایله آتش میاننده فرق بودر که آتش عامدر کره ناره و جزو بدن اولان عنصره اطلاق اولور و آذر حالا خلقت استعمال ایتدیکی آتش مخصوصدر آتش دهقان زد ایولیکه کلیک ایتدی دیه جک یرده ضرب اولور و آتش دهقان اصلنده اول آتش در که دهقان زمینده حاصل اولان حبوباتی حصاددن صکره آگوز تعبیر اولنان خس و خاشاکه آتش القا ایدر زمینه قوت اولمق ملاحظه سی ایله اشک شیرین کریمه شادیدن کنایه در آویزکن اول کسینه در که صاریلوب هر کور دیکندن بر نسنه استر آبدستان ابریق و آفتابه و مطهره و آبدستد آن دخی بو معنایه در آب سوران حباب آمیزه مو و دو موئی که قیرغیل تعبیر اولور (دقیق) اگر شاه هر هفت کشور بود چو آمیزه موشد مکدر بود آبتشنگاه متوضا که آب خانه و خلا تعبیر اولور ابر مرده سونکر دیدگری در که در یادن چیقار اخکوزنه یاقه دیدگری و قاقوق تپه سنده دیدگری توکه آتش افروزینه و آتش کیره اول خس و خاشاکه مثلونسنه در که آنکله آتش علوندر لر اشوشه عطسه آستینه قوش یورطه سی آسمان دره کهکشان آزاد میوه اول پسته و بادام مثلونسنه در که شکر ایله تربیت ایدر لر که بزم اصطلاحزده کانقل دیر لر آوردگاه معرکه و جنگ انبار دکی و انباشتی نعمت کثرتی ارمغانی و راه آورد سفر دن کلن کسینه نک و یردیکی هدیه آوری صاحب یقین که شکی اولمیه ایکی جزو دن مرکب در بر جزوی آور که یقین معنایسته در و جزو آخری یاه نسبت یعنی منسوب الی یقین ایرمان سرای سرای عاریتی که ایرمان عاریت معنایسته در دار دنیا به اطلاق شایع در (سلمان) همی بایدت رفتن

ترکیده اولام اولام
بودن محرفدر (منه)

۹ (فرین الدین) ه
همین باز شناسد عبیر
از سر کین نه کاستان
بشناسند ز آبتشنگاه

(آخر)

آخر گرفت که بس دیرمانی درین ایرمان یعنی کل نفس ذائقه الموت مضمونی بودار سپنج دن آخر الامر جانب سرای بقایه محل بند رحلت مقرر در فرضا نده از مننه کثیره رخت انداز اقامت اولمش اوله سن اندر بای امر مهم و شی ضرور بدن عبارتدر اصلی اندر بایست در ابر و فراخی خوش دل و خوش خوی اولمق دن کنایه در اندروایی نیاز مندی و آرزو مندی از پای افتاد محنته مبتلا و عاجز اولدی دیمکدن کنایه در و (از پای در آمد) دخی بو معنایه در (سلمان) هنر صدمت حرمان در آمدی از پای اگر بدست نکر دی زخامه تو عصا و در پای در آمد دخی دیر لر (خواجو) مستم زد و چشم نیم مستش در پای در آمدم زدستش ۹ از پرده برون شد و از پوست برون شد دانه دن چیقدی و حدیخی تجاوز ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور از طاق دل افتاد کوزدن کوکلدن چیقدی دیمکدن کنایه در از دل آمد کوکلدن قوپدی یعنی طیب خاطر ایله ایده جک اولدم دیمکدن عبارتدر (طوسی) تیر تو که در سینه من ساخته منزل خواهم که برون آور مش نامدم از دل یعنی نیامد از دم از سروا کرد باشند صاودی دیمکدر ازو بزبست آندن انتفاع ایتدی اصل معنای آندن حیات بولدی دیمکدن کنایه در ازو باز خورد باز او یون معنایسته و حیل ورنک معنایرینه کلور اندن رنکندی و اینجندی دیمکدن کنایه در از و طرف بست دخی آندن انتفاع معنایسته کلور طرف کوز قویرینی معنایسته پس طرف بستن کوز یومق معنایسته در مآلی اضطر بدن خلاص بولمغه سهری ترک ایتمکدر یعنی آنک سببی ایله مستریج اولدم واضطر بدن قور تدم زیر مضطرب اولان کسینه ایویه من پس حافظ شیرازینک ع کس بدور ترکست طرفی بست از عافیت کلامنک معنای کسینلر سنک کوز لر ک دورنده عافیته نائل اولما مغله مستریج اولمدی دیمکه منجر اولور زیر عافیته نائل اولیدی طرفه العین مقداری کوزینی یومار ایدی ازود کرد آندن اعراض ایتدی یعنی اسکی معامله بی ترک و بر غیری معامله ایتدی ازو پهلو کردانید اکالتفات ایتن اولدی عربیده طوی عنده الکشم معنایسته قریب در ازو پهلو کرد و ازو پهلوتهی کرد و ازو کرد انه کرد و ازو کناره کرد عباتلری اندن اعراض ایتدی و دور اولدی معنایسته کنایه در ازودل برداشت آندن زیاده بمحضور اولدی دیمکدر (جایی) قدس سره میت کندکل چون رخت خود را تصور و زان دارد زکل هر غنچه دل پر ازو کوی برد و ازودست برد و ازو طوق برد عبارتلری ا کا غالب اولدی دیه جک محمله ضرب اولنور ازین سپس بدخشانیلر اصطلاحنده آندن صکره معنایسته در ازین پس لفظی دخی بو معنایه در که اصلی سپس در دیو صاحب دقایق تصریح ایتدی ازو زاغ

(شاکر بخاری)
ز اندروایی خواهی
بخانی ترا باید ز جود
اوبراتی

۹ دریای عبارتی
وز پای دن محرف
اولمق ملاحظه اولنور
ناخندن سهو در والا
خواجه کرمانی ایکی
در لفظنی جمع ایدن
شعر اذن دکدر امنه
کوی اولدن مراد
کوی کریبان در که
دوکه تعبیر اولنور
(منه)

دستور العمل صاحبک
ازو طرف بر بست و ازو
طرف بست عبارتدر
اولان کلای اضطر بدن
خالی دکدر (منه)

(انوری) بر هر که
عرضه کردم از من
کانه کیرد

و حریف آب دندان اول شخص مغلوبدر که شخص غالب ایل بر ابرک و همکار اوق دعواسی
ایدر و دخی مخفی اولیه که صاحب دستورک طبعه ملایم و موافق اولان نسنیه دخی
(حریف آب دندان) دیرلر دیوب عصارک بیت مذکوری ایل استشهد و ملایم جوانه ده
آب دندان دیرلر دیوب خاقانی نک بیت مزبوری ایل استشهد خطافا حشرزیرا
عصارک بیتنده واقع اولان حریف لفظی آب دندان لفظنه مضاف اولمغه بیت
مزبورک معناسی بودر که اول محبوبک لبی که آندن آب حیوان ترشح ایدر ظرف اول بدن
حریف آب دندان) دیو تعبیر ایدرلر یعنی اول لب اسباب حسندن اولمغه اول محبوبک
دیشلرینک صفا و ر و نقتنه حریف و شریکدر بلکه اول لب باعث ازدیاد حسن محبوب
اولمشر و ظرفان لفظی اکه اشارتدر که اگر چه (حریف آب دندان) عبارتی السنه
خلقه مثل سائر اولمق اوزره مشهوردر لکن ظرفلر اول عبارتی ذکر ایدرلر و آندن
معنای آخر مراد ایدرلر حق بودر که بیت مذکورده عبارة مذکوره بغایه نازک و شیرین
واقع اولمشر و ملایم جوانه دخی آب دندان دیر دیدی که خاقانی نک بیتنک معناسه عدم
اطلاعتدن ناشی خطا محض در نته کیم بوندن اقدام معناسی ذکر اولندی و غریب
اتفاقا آندنر که دغدغه مذکوره قدیم الایامدن در ونده جایگیر ایدی کسناخانه وجه مشروح
اوزره تأویل و بیان ایتد کد نصکره جامع اللغة نام تألیفده مصادف اولمکه عبارتی بودر که
نقل اولنور (آب دندان) زبون معناسه در امانم ایدر مکه دیش ایرغاللوب ضعیف
اولمسندن عبارت اوله کیم اوغلانچقلر ده و پیرلر ده مستعملدر که دیشی صوکی ایرغالنور دیرلر
و بعض افاضل عجمدن بویله استماع ایتدیم انهی عبارتته والله اعلم (آهوی دنباله کشیده)
محبوبلرک چشم جادو لرندن کنایه در اراجف عری بدنر که اجنه آهو صورته مثل
ایدوب انی کورن انسان حقیقتده آهو ظن ایدوب آردینه دوش و بیابانده سرکردان
قالور شاعر بومعنایه تلمیح ایدوب دیدی که بیت دنباله خودم میکشد آن ترکس
جادو من بنده آن آهوی دنباله کشیده (آب آب نمیرسد) ع اونو طور لر سنی بیچاره
همان اولمهی کور دیه جک یرده ضرب اولنور یعنی همان خیرات و حسناتی کنندی الک ایل
ایله یو خسه سن دنیا دن کتید کد نصکره کیمسنه سنک ایچون خیرات ایتمز ۷ (آتش برک)
چخما خدن کنایه در ۹ (آب در زکاه) نفاقدن کنایه در صامان التندن صویرتدی دیه
جک یرده (آب در زکاه کرد) دیرلر یعنی نفاق ایتدی (آتش از چنار آید) عادتا
اوله کلامش بر نسنه دن بر نسنه ظهور ایتسه ضرب اولنور زیرا چنارک مقتضای طبعی
بودر که یوزیل مقداری معبر اولسه کندودن آتش ظهور ایدوب یا نار (آرزو شکن)
دفع آرزو ایدیه جک مقداری نسنیه اطلاق اولنور دل شکن و خاطر شکن دخی بو ترتیب

۷ (رباعی) بیداد جهان
بسر نخواهد آمد
و اندوه تو کار نخواهد
آمد صد همجو تو که
بخاک خواهد در شد همه
آب بر آب نخواهد آمد

۹ ثنایی رطوبت هوا
و صفتده دیدی که
شد انچنان بر طوبت
هوا که آتش برک
ز سنک قطره برون
آورد بجای شرار
(منه)

(اوزره)

اوزره غضوب و آزار ایدیحی معناسه اطلاق اولنورلر (آرزوی من بشکن) بنم مرادی
حاصل ایل دیه جک یرده تکلم اولنور (آرزو در دل شکست) مرادیمه نائل اوله مدیم
کیتدم دیه جک یرده ضرب اولنور نته کیم کرکی کبی ناله ایدوب آتشی تسکین ایدیه
مدیم دیه جک یرده ناله ام بر لب شکست و بودنیاده کرکی کبی کوله مدیم دیه جک یرده
خنده ام در دل شکست دیرلر (از بن دندان خدمت کرد) و (از بن گوش خدمت کرد)
جان و دلدن صادقانه و مخلصانه صرف مقدور ایدوب خدمت ایتدی دیه جک یرده
ضرب اولنورلر (انداز من اینست) بنم تخمینم شودر معناسه در ع انداز من آنست که
اندازی تیرم (اندوز کن) جمع ایل معناسه (این همه انکیز توست) بوجه سنک تحریک
ایله در دیمکدر (انکیز کرد) برکسنه بریکی بدعت احداث ایتسه آندن غیریدن ظهور ایتش
اولمسه (این را بهمان انکیز کرد) دیرلر یعنی بواشی فلان پیدا ایتدی دیمکدر (از
آتش دودی ندیده است) اصلا بر زجت چکما مشدر دیه جک یرده ضرب اولنور
(آزادی او کوید) فلان کسنه نک شناسنی ایدر دیمکدر کنایه در اصل معناسی حسیب
و نسیب اولدیغنی سویلر دیمکدر (آوردنی) پیشکش دیمکدر اصلنده برکسنه حضورینه
کتور مکه لایق نسنه دیمک ایدی که آخرنده اولان یایه یای استعداد دیرلر نته کیم مقدمه
ثانیه ده بیان اولندی (آینه زانورا پیش گرفت) مغموم اولدی و تفکر ایتدی دیه جک
یرده ضرب اولنور زیرانگی اولان و بر نسنه تفکر ایدن کسنه دیزینک کوزینه نظر ایدر
و باشینی یوقاری قالدر من بوعبد فقیر نظم شعر و معنای دقیقه اطلاع امر مشکدر دیدیم
قصیده ده دیمش ایدم بیت تا که آینه نبودش زانو نکته نمایدش بدل دیدار (این
سخن ته دارد) بوسوزک بر اصلی و بر حکمتی وارد دخی چوق سوز کتور و دیه جک
یرده ضرب اولنور نته کیم سحابی نک صوفیانه شور باعیسنده واقع اولمشر (رباعی)
آن کس که چشتم خویش ره دارد در چشم کداوشه نظر که دارد دریا خود و کوه خود
و غواص خود است هان غوری کن که این سخن ته دارد سوزک غورینه و کهنه و اصل
اول دیه جک یرده ضرب اولنور غوری کن دیرلر یایه نسبتدر و (این نکته بجای
ره دارد) دخی بو محله ضرب اولنور یعنی بو نکته چوق سوز کوتورر (این شب
جمعه تعلق ندارد) بونک آنکله علاقه سی یوقدر دیمکدر کنایه در ۹ (این از فلکست
وا ز حسن نیست) بنم بواشده صنم یوقدر مقدور بویله ایش دیه جک یرده ضرب اولنور
موردی بودر که محمد شاه نهاوندی نک برچرکین اوغلی طوغدقه خاتوننه تهمت
ایدوب دیدی که بولد بنم دکدر بلکه سن حسن کلاه دوز نام کسنه ایل علاقه و ار ایدی
بولد آنکدر دیدکده خاتونی بومثلی ایراد ایتدی شاعر بوماجرانی حکایت ایدوب

بیت کوبند شب جمعه
مخوری که غم آرد
این هیچ تعلق بشب
جمعه نه دارد

دیدی که (قطعه) چون باز خود گفت شه محمد که این بچه زشت کار من نیست * این
از حسن کلاه دوز است * حقا که درین سخن سخن نیست * زن نیز جواب پخته میگفت *
این از فلک است و از حسن نیست * درین سخن سخن نیست عبارت قی بوسوز واقع مطابقت
گفت و کوکتور من دیه جک یرده ضرب اول نور مخفی اولیه که از حسن نیست عبارت قی فلان
کسینه به بهانه بولم سنده خیر لود کسین دیه جک یرده ضرب اول نور (این یکی دیگر) بر کسینه
چوق شداید چکمش ایکن ناگاه بر بلایه دخی مبتلا اولسه ضرب اول نور بیت کفی
بداغ هجر بسوزا نمت جکر * صد داغ هست بر جکر م این یکی دیگر (اشتم کرد) ظلم
و تعدی ابتدی معناسه در (هاتی) تیمور لساندن یلدرم خانه تحریر اولنان نامه
حکایه سنده دیدی بیت طریق مدارا شدش اشتم * خم باده صلح روینه خم * روینه
خم کوس دن کنایه در (اشتردل) قور قاق دیعکن کنایه در و کاهی بر کسینه کین
و بعض ایدوب اول بغضی درونندن اخراج ایتیموب اول کسینه دن انتقام آلفه فرصت
کوزه دن کسینه دخی دیرلر (اشترین) برایشه شروع ایتد که اتمام و احتیاط نام ایدن
کسینه ضرب اول نور نته کیم مقابلنده خربین دیرلر زیر اوده یور و دکه باشی یوقارو
قالدروب اطرافه نظر ایدرک یورر و چار یور و دکه باشی اشانی طوتوب اطرافه
باقز بیت چوعارف درره خود شد شترین * شود این ابلهان همواره خربین
(این مرده بشیون نیرزد) بو بر امر حقیر در که بر مرتبه زجت چکمه که تحملی
یوقدر دیه جک یرده ضرب اول نور (این همه آورده تست) هب بوقباح سنک باشک
التندن در دیه جک یرده ضرب اول نور ۷ (این ره که تو میروی بترکستانست) مطلوبی
تحصیل قیدنده اولوب سبینه خطا ایتسه ضرب اول نور یعنی تثبث ایتدیکک سبب
وسلوک ایتدیکک طریق سنی مقصوده ایصال ایتد (اینک ترازو * اینک کز و اینک ترازو)
ایکی کسینه برشیده نزاع ایتد که خصمک بری آخره دیر که سوز نمدر اینانمز ایسک داشته
مقیاس دیه جک یرده ضرب اول نور ع ایشده میدان سخن کتیمه لم شیرازه (این خرواین
نردبان) دخی بو محله ضرب اول نور (استخوان اوبست) انک اصلنی و بوم وزادینی
بیان ابتدی دیه جک یرده ضرب اول نور پوشیده اولیه که لفظ استخوان کاهی باعث قوام
بدن اولان کموکه و کاهی اصل اشجار اولان چکر دکه و کاهی سبب بقاء بنا اولان اساسه
اطلاق اول نور لهدا هاتی فرهادو مجنون قصه سنک اصل و منشأندن استخوان ایله تعبیر ابتدی
استخوان من که از سنک جفاصد جاشکست * استخوان قصه فرهادو مجنون بسته اند * که
استخوان اولدن کموک و استخوان ثابندن اصل مراد در (اونقش توندارد) آنک سنکله
متناسبتی یوقدر دیه جک یرده ضرب اول نور (اشترک) موج دریا معناسه در (او مرغ این
انجیر نیست) فلان کسینه بواشک آدمیسی دکدر (انوری) برو که فکر تو نیست مرد

بیت غم غور جان من
از فوت شود مال
و مثال شادی باش که
این مرده نیرزد شیون
۷ کل سرکش و لاله
مست ترکس مجبور
ای باد صبا این همه
آورده تست

(این)

این دعوی * مکن که خاطر تو نیست مرغ این انجیر (و مرد این کار نیست دخی بعینه
بو محله ضرب اول نور (اسب بالا) یدک آتی تعبیر اولنان آت در که کوتل و جنب دخی
دیرلر (اسدی) هزار اسب بالا به پیشش درون * به بر کستوان وزره کونه کون * الله اعلم

(باب الباء)

(برج ثریا) محبوبلرک اغزنندن کنایه در (باز آوردی کرد) اعتذار ایتدی دیه جک
یرده ضرب اول نور تطیب خاطر ایچون برک سیزه دیه ایتدی دیه جک محله دخی
ضرب اول نور (کاجی) گفتم از کویت روم باز آمدم با صد نیاز * هر که کوید ناسزایی باز آر
آوردی کند (بیوراسب) غم خاک مارینک اسیدر اوان بیک آتی اولغله بو اسم ایله تسمیه اولندی
زیر ایاور اوان بیک معناسه در (خاقانی) در نعت نبی * دوش محمد از در مهر نبوتست * آن
دوش بیوراسب بود جای ازدها (برکست) حاشا و معاذ الله دیه جک یرده تکلم اول نور
(بیمار غنچ) درمند و ترکیده خسته جفی معناسه در (باد سنج) و (باد چما) خام طمع اولوب
استعدادی اولمدیغی مرتبه نائل اولمق ملاحظه سی ایله تصورات باطله ایدن کسینه دن
کنایه در (باد بدست) اول کسینه در که برایشه سعی بلیغ ایتمش ایکن تحصیلنه قادر اوله میوب
خائب و خاسر اولوز (باد دست) سخی و جوان مرد دن کنایه در (باد عنان) یو کرک
آت تند عنان سبک عنان و آتش عنان و سبک رکاب و باد پای عبارت لری دخی سریع
السیرا اولان فرسدن کنایه در (باد پیچ) صالحیق تعبیر اولنان ایپ در که بیراملر ده قورارلر
ننه کیم ابوالمثل چار طاق اوزرنده اولان آسمه ده اوزوم صالحقنی توصیف ایتد که
عجب تمثیل مطبوع ایتشد بر بیت زناک خوشه فرو هشته و ز باد بزبان * چو هندوانی که
بر باد پیچ بازی کر * مخفی اولیه که لفظ بزبان صیغرایحی معناسه در جهان کبی لکن کثرت
استعمال ایله بانی واوه تبدیل ایدوب بادلفظنه صفت ایدرلر و وزان دیرلر و اسیمی
معناسنی مراد ایدرلر (باز پیچ) اول بو بختلر در که معصوملر آنکله اویناسونلر ایچون بشک
اوزرینه آصارلر شرح سامی ده معصوملری یا تیرمق ایچون قور دقلری صالحیق تعبیر
اولنان نسنه در دیدی لکن شهیدک شوییتی معنای اولی مؤید در بیت پی مهد اطفال
چاهست سرزد * که عقد ثریا بود باز پیچ * لکن اداة الفضلاده باز پیچ دیدک لری معنای اوله
بغایت مناسبت در زیر بار پیچ تر کیده اوینجاق دیدک لری در (باد غرد) ایام صیفده او توره جق
متزلزلر (یوز کند) ایوان (بر کند) رشوت اصل معناسنی بر نسنه بی برندن قوپار مقدر
رشوت دخی حکامی ضروری میل ایتد ریکی ایچون بو اسم ایله تسمیه اولندی ان البراطیل
یروج الابطیل (باد آورد) اول مالدر که بلا زجه اله کیره که اکامفت دیرلر و اصلنده
کنج باد آورد خسرو پرویزک سکز خزینه سنک برینک اسیدر (باز خید اورا) آتی غائبانه

(انوری) باز آمداز
اقبال میون موکبش
نازده شد در سحرگاهان
کل از باد بزبان

مذمت و طعن ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور (بنام ایزد) تعجب مقامنده
بارک الله دیه جک یرده استعمال اولنور بو عبد فقیرک ترکی عقد ایتدی یکی قلیده
واقع اولمش ایدی **بیت** نام ایزد زهی جکر داری * ظلمتیک تنه دواسبه کیدر *
(بافکار) چوله (بادبر) اول کسسه در که همیشه فخر ایدوب خلقه جاهنی عرض ایدر
عربی ده کافیش دیر لر (باستار و بیستار) فلان و بهمان دیمکدر (بتیار) رنج و مشقت
(بادسر) متکبر دن کنایه در (بد آغاز) بدخوی اولان کسسه در (ابوشکور) یکی زشت روی
و بد آغاز بود * تو کوی بر دم کژی مار بود (بادفر) اول بیوک الک که ایپ ایله آصوب
اون لر لر (خاقانی) روز و شب بلا و اضطراب دن خالی اولمان کسسه ده دیدی **بیت** بدو
خیط ملون شب و روز * در کشاکش بسان باد فرست (ع) بخشد انصاف فی خدا پهلوی
نشینان ترا) سنک مصاحبه کرب بنی سکاغز ایدوب بندن سنی متغیر ایتدی یلر دیه جک یرده
ضرب اولنور عربی ده صبغونی فی عینیک مثل حجر اسنه جار ایدر (ع) بزر نخریده جان را
ازان قدرش نمیدانی) مالینی نفسنه تقدیم ایدن لثم حقنه ضرب اولنور (باز خور دباو)
اکا او غرادی و مصادف اولدی معناسنه در * دوچار شدند * بری برینه راست
کلدیله معناسنه اولدیغی کبی باز لفظی اولسه معنایه خلل کمز زرا خورد ماده سی
او غرامغه دلالت ایدر * شیشه سنک خورده * طاشه مصادف اولمغه شکسته اولان
شیشه در بو عبد فقیر قصیده شیبیه ده کوزلرینک علیل اولدیغنک بیاننده دیمش ایدی
بیت همچو آن شیشه کو خور ددیوار * خیزدش سوبسوترا و شها * و درده مبتلا
اولان کسسه یه دخی در دخورده دیر لر (کال خجندی) این در دخورده دندانست * وار
هیدی ازو چووا کندی * اگر چه بعض دیوانلر ده دود خورده واقع اولدی ایکی نسخه یه
نظر ایله دخی چور و کدیش مراد در که **بیت** زجت دندان ایچون سورسک بکانه ایتک
کرك * نازل اولمش بر بلاد چاره سی چمک کرك * فحوا سنجه علاجها اخرجهار
(بر من مشکن) بندن اینجمله دیه جک یرده تکلم اولنور (انوری) بر من مشکن پیش
که صد توبه شکستم * زان دست که صد قلزم ازویک شمر آمد * شمر کوچک نهرو کوچک
حوض معناسنه در (باو بسر کرد و باو بسر میرد) عبارت لری مده مدیده انکله اختلاط
و امتزاج ایتدی دیمکدن عبارت در (باو پای گرفت و باو پای داشت) انکله مقابله و مقاومت
ایتدی دیمکدن کنایه در صاحب دستور دیدی (باو سری داشت) عبارت لری اکامیل
و توجه ایتدی معناسنه در و میرزا شرفک شویقی ایله اشتشهاد ایتدی **بیت** ترسم که باغیار
سری داشته باشد * پنهان بر قیاب نظری داشته باشد * مثل مذکور بوندن اقدام
مرور ایدن (باو بسر و برد) مثلی قبیلندن اولمق ملاحظه اولنور (باو سر بر آورد) انکله

(معارضه)

معارضه ایدوب باشه باش چیقدی معناسنه در (باو پهلوزد) انکله برابر لشدی که
ترکیده اکایان باشی کلدی تعبیر اولنور (پایش فروشد با نکین) اول کسسه حقنه ضرب
اولنور که بر کسسه ناک جزوی التفاتنه مغرور اولوب آستانه سنی ترک ایتدی لکن اکا
ملازمتی باعث حرمان اوله مراد اول کسسه یی ذبابه تشبیه در که ایاغنی عسل ایچنه ادخال
ایده که بو علی سبب هلاکی اولور (پای بز آکنده) بر کسسه یی جلب ایتک ایچون سحر ایتدی
دیه جک یرده ضرب اولنور (نظامی) مراد کویت ای شمع نکوی * فلک پای بز آکنده
کوی (پای زاع کرد) پوصویه کیروب صاقلانندی دیه جک یرده ضرب اولنور (درویش
دهکی) طاموس وار چون تو بجولان در آمدی * در باغ بس پری صفقان پای زاع کرد (پای
کلاغ) اول خط در که قاریش موریش اولمغه بروجهله او قومق ممکن اولیه بعضیلر یاز و قاره
لمه سیدر دیدیلر و کاهی بر منتظم نسنه ناک مختل و مهوش اوله سندن کنایه اولور (پایش
در خواب شد) ایاغنی او گوشدی معناسنه در ۷ بو عبد فقیر ترکی قصیده رائیه ده شعر نظمندن
فراغت ایتدی کنی شو و وجهله اداء ایتشیدی که **بیت** شیر خوابیده پاکبی طبعم * ایلدی پیشه
فراغی مقر (پا کرد کرد) ایاغنی اتکی آلتنه آلوب قابو قابو کز من اولدی دیه جک یرده تکلم
اولنور ع پا کرد کن و منتظر دست باش (بیای داشت اورا) آنی محافظه ایدوب قائم
اولدیغی وجه اوزره ثابت ایتدی (به تیرغی باید) چراغ ایله ارار بوله من دیه جک یرده
ضرب اولنور (شاهی) عالمی بی دل شدند از تیرمژکانت چنان * در همه شهر این زمان یکدل
نمی یابد بتیر (بجان آمد) بزار اولدی معناسنه در * کار بجان * و * کارد باستخوان رسید *
دید کلری کبی (بخاک نشست) فقیر و بی اعتبار اولدی عربی ده مسکینه ذومتر به دید کلری کبی
(بخاک نشاند) بی اعتبار ایتدی و (بخاک راه نشاند) دخی او معنایه در لکن بونده مبالغه وار در
یعنی بی اعتبارانی سائل لری اعتبار لغنه بالغ اولدی (بخود فرو رفت) و (بخود فروشد) عبارت لری
زیاده حجابندن و یا افراط غنندن منقبض اولوب باشی اشاغی ایدوب دوشوندی که
ترکیده طالیدی کیتدی تعبیر اولنور (بدادایی کرد) ایکی کسسه میانه فساد القا ایتک
ایچون کلام بد تکلم معناسنه ایدی صکره توسیع ایدوب مجرد فساد سعی معناسنه
تکلم ایتدی لر **بیت** فلک تا چند بی مهری نماید * زمانه تابکی این بدادایی * بداداء اصلنده
اول کسسه در که ایکی کسسه میانی اصلاح ایتک ایچون بعض سوز سوزیک صد دنده حق
تعبیر ایله تعبیر ایتمکله مزبور لرک عداوتنک اشتداد و ازدیادینه باعث اولور (بر افتد)
بد دعا مقامنده استعمال اولنور یعنی بویونی التنده قالسون و رتبه سندن ساقط اولوب
حقیر و ذلیل اولسون **بیت** بس تجربه کردیم درین دیر مکافات * با آل علی
هر که در افتاد بر افتاد در افتاد * عبارت لری تاسر سوز سو شکله غرض لینه تعرض

۷ دستش بخواب شد
ال او کشدی معناسنه
اولدیغی کبی بیت خوش
آن شی که در آغوش
کیرمت تاروز بزیر
پهلوی تودست من
بخواب آید (منه)

معنای اصلیه ایله
مناسبتی خفی اولدیغی
ظاهر در (منه)

ایتدی که ترکیده آنلره اولاشدی و طولاشدی معناسند در وایکی کسنه بری بری ایله یاقه
 یاقه دیه دو کوشدیلر دیه جک یرده (هم در افتادند) دیر لرودخی بد دعا مقامنده (بسوز دتخمش)
 دیر لر که ترکیده صوبی کسلین تعبیر اولنور یعنی نسلی منقرض اولسون (بر لب کلوخ مالید)
 کندون صادر اولان عملی اغیاردن صاقلامق ایچون اول عمل قطعاصدور ایتماش کی تجاهل
 و عملک اثری ظهور ایتمسون دیو تغافل ایدن کسنه حقتنده ضرب اولنور اصل معناسی
 طوطاغنه طوپراق سوردی تا آنده اولان لون متغیر اوله دیمکدر حضرت جامی قدس
 سر السامی عاشق و معشوق نام تألیفنده زلیخا بر کیمجه واقعه سنده حضرت یوسفی
 کوروب صباحه دک کریمه وزاری ایتدکده بوماجرایی زو جندن پنهان ایچون تجاهل
 و تغافل ایتدیکنی شو وجهله تعبیر ایتدی (مثنوی) چوشب بکذشت دفع هر کان را
 بشت از کریمه چشم خون فشانرا لبش تربود از خون خوردن شب * کلوخ
 خشک در مالید بر لب (باریک می رسید) کثرة غوم و احزاندن یوما فیوما ضعیف
 و ناتوان اولان کسنه ده ضرب اولنور که مراد بدنک اینجه اگر لبش ایپک کی
 اوله سیدر (بهیج ناداشت کشتی مکی) عبارتی زبون کر لکدن منع مقامنده ضرب
 اولنور (پای کم آورد) خصمنی کوردکده متغیر اولدی دیه جک یرده ضرب اولنور
 نته کیم نظامی استر آبادی حضرت علی وصفنده عنتری ذوالفقار ایله ضرب ایدوب بر ایاغنی
 دوشردیکنی شو وجه اوزره بیان ایتدی که بیت بی پاشود بتیغ تو عنتر بر ورزم
 پیش تو هر زیاده سر آورد پای کم (پایچه بالازد) باجقلرینی صیغادی یعنی سکرتمک
 و برایشه جدوسی ایتمکه میا اولدی (بخیده اش بر روی کار افتاد) و (بخیده اش بر روی
 افتاد) سری منکشف اولمقدن کنایه در بخیه ترکیده نیکسنده و روی کار اثوابک
 یوزی دیمکدر تحریف ایدوب اولکر دیر لر (بدر برد) اینجنور دیه جک یرده تکلم
 اولنور اکثریا اول مقامده مستعملدر که بن فلان کسنه ده خیر یوزندن سوزسویلم
 بنم سوزی شره جل ایدرو بندن اینجنور دیر لر (طوسی) میروی و میری با خود رقیب *
 کرهمی کویم مبربد میرد و ازوبد نمی برم دیر لر بن آندن خوشنودم دیه جک یرده
 ضرب اولنور (بدر رفت) طشره چیقدی (بدر برد) طشره چیقاردی معناسند در
 (بر آورد) سد یاپدی تا ایچرو دن طشره و طشره دن ایچرو کیرمکه و چیقمنه مانع
 اوله ۹ اصل معناسی قیوی دیوار ایتدی و دیوار قالدردی دیمکدر (بخود پیچید و بتاب رفت
 و بتابید) عبارتتری مضطرب اولدی دیمکدن کنایه در بزم اصطلاحزده پیچ و تابه
 دوشدی عبارتی معروفدر پیچ ترکیده بورغاش و تاب بوکم دیمکدر که هر بری
 اضطرابی مستزمد (پرداخت) لفظی که مضارعی پردازد و امر حاضری پرداز کلور
 بر قاج معناده استعمال اولنور لر مشغول اولدی . اولور . اول (کال اصفهانی) چوپنه

نظامی

چنین آمدست از قیابان
 پیر که با هیچ ناداشت
 کشتی مکی: هیچ ناداشت
 اصلا بر نسنه سی بوق
 اولان کسنه در مال
 اولو ز قوه اولسون
 (منه)

۹ مثال اول اهلی
 زیده دردم آمدزدل
 بدر زود که شد
 بخون دل آنره که
 کذر بر آورده
 (مثال ثانی وله)
 نیامد از در غنخانه
 من بهیج غنخواری
 مکرای غم درین کلبه
 احزان بر آورده
 (منه)

(زار)

زار بنا کوش بشکفید ترا * ز کوش پنبه برون کن بکار حق پرداز * و تمام ایتدی .
 و ایدر . وایت (نظامی) چو خواننده نامه شهریار * پیرداخت آن نامه چون نکار * و خالی
 ایتدی و ایدر وایت ع خانه پیرداخت ز ناخرمان * و فارغ اولدی و اولور واول (جامی) هیچ
 افسانه جامی نشنیدی هرگز * تانه پرداختی از لابه و لاغ دکران * و صاحب دستور بو مقامده
 الفاظ و معانی بی بیانده ایراد ایتدیکنی اشتشهاد لرده خط و خطب ایتشدیر (بسخن
 میرسد) ترکیده سوزا کلار معناسند در یعنی کلامک غورینه واصل اولور بیت
 چه خوششت همزبانی بحر یف نکته دانی * که سخن نکرده باشی بسخن رسیده باشد *
 (بر روی روز افتاد) آشکار اولدی دیمکدن کنایه در (شهیدی) چنین کز باده کلها بر رخ
 آن دلفروز افتد * مبدا آتش پنهان من بر روی روز افتد * و خراسانلر رازش در ملا
 افتد دیوب معنای مذ کوری مراد ایدر لر (بر روی افتد) دخی بو معنایه در (بیضه
 در کلاه شکست و بیضه بر سر شکست) عبارتتری رسوای و میان خلقده تشهیر ایتدی
 دیمکدن کنایه در شعبده باز لر هنگامه قوروب خلق جمع اولسون ایچون بو صنعتی
 بر کسنه ده اجرا ایدر لر و آتی آله هنگامه دوز لر (بر طاق نهاد) کوزدن و کوکلدن
 بر اقدی دیه جک یرده ضرب اولنور اصل معناسی بودر که بر کسنه بر نسنه دن
 اوصانسه قالدروب خانه نک طاقنده اولان رف اوزرینه وضع ایدر و آتی فراموش
 ایتمکه خاطره کتور من بو مقوله متروک اولان نسنه ده عربی ده نسجت علیه العناکب
 و وضعته فوق طاق النسیان دیو تعبیر ایدر لر (عصار) ز شرم جام طاقش چرخ زراق *
 نهاده جام ماه و مهر بر طاق (بر گرفت) آلدی قبول ایتدی معناسند (بر نیکرد) دیر لر
 بکنز و آلب قبول ایتمز معناسند (حافظ) من این دلق ملع را بنخواهم سوختن روزی *
 که پیش میفر و شانش بجای بر نیکرد * و به پیشیزی بر نیکرد دیوب بر پوله دکر یعنی شیء
 حقیر معناسنی مراد ایدر لر (برویم دوید) و (برویم جهید) عبارتتری یوزیمه یاپشیدی
 معناسند در که وقت خصومتده واقع اولور (ریاضی) دیداشک من که چشم خوابگاه اونشد *
 میدود بر روی و میکیرد کریبان مرا (سلمان) سالها ای اشک جادادم ترادر چشم
 خویش * وقت فرصت کی رواداری که برویم جهی ۹ (بابت) لفظی هندوستان و بخارا
 اصطلاحنده نوع معناسند در بر نوع وایکی نوع دیه جک یرده یک بابت و دو بابت دیر لر ۷
 (پیام جان رفت) و (به پامانجه ایستاد) عبارتتری ایتدیکنی کناهک عذرنی دیلدی دیمکدن
 کنایه در پامانجه و پامانجان صف تعالین عبارتدر درویشلر میاننده عادت بودر که
 برندن بر ذله صدور ایتسه صف تعالده طوروب عذرنی دیلر حضرت مولانا آدم
 علیه السلام آسمانن زمینه هبوط ایتدیکنی شو وجهله تعبیر ایتدی که بیت آدم

(۲۷)

(ب)

۹ دویدن اصلنده
 سکرتمک و جهیدن
 صحرای معناسند در
 جتن کی و مشهور
 اولان جیم فارسی
 ایله در لکن افصح
 اولان جیم عربی
 ایله اولقدر (منه)
 ۷ خسرو دهلوی نعت
 رسوله تعبیر عجیب
 ایتشدیر بیت خاکوی
 از بابت مردم نبود
 مسح مسحا بتیم نبود
 یعنی رسول اکرمک
 خاک سائر خلقک
 خاکندن دکل ایدی
 لهذا حضرت عیسی نک
 انک قدم مباحک یوز
 سوردیکنی تیم دکلدر
 زیرا تیم خاکدن
 اولور (منه)

از فردوس و از بالای هفت پای ناجان از برای عذر رفت بوعبد فقیرك اساتذہ
 دیار بچیدن اخذ واستماع ایتدیکی بود که دیار خراسانده مکتبه اولان اطفالدن بری
 خانه سندن مکتبه کلوب سیاره سنی الله الدقه دونکی کون سبقی نزهیه کلدیکی
 فراموش ایتش اولسه سائر اطفال آنک سبقك باشی بولورلر و طفل مذکوره
 چارسودن برایکی اچهلوق بشمش پاچه آلدیرلر و اول پاچدیہ پامانچہ تسمیه ایدرلر
 کویا اول طفلک عذرینی آنکله قبول ایدرلر و پامانچہ گرفت دیرلر (پاکی) لفظی فارسیده
 ترکی ده استره و عربی ده موسی معناسنه در (رباعی) دلارامی سر مرا میتراشد زمین
 از عکس رویش لاله کون شد زبی باکی چنان میراند پاکی سرم بیرید و پاکی
 پرز خون شد (بدل) قور قاقدن کنایه در (نظامی) چوشیران باندک خوری خوی کیر که
 بددل بود کا و بسیار سیر (بازاریست) هزار آشنا اولان محبوبدن کنایه در بوعبد فقیر
 وحدت نامه مثویا شده معنی دار اولان شعری نادانده عرض ایتدی دیدیکی محله دیمش
 ایدی که (مثوی) زاده طبعك اولسه بر کفتار ایلله آنی شاهد بازار بکر فکرنی ایلز
 استاد بی محل نوع و سهر داماد هیچ فرق ایتمز اهل دانش و فن بنت فکری بنت
 بکرندن (بزازانه شد) اول نسنه دن کنایه در که اول عزیز و مرغوب ایکن صکره
 مبتدل اوله مثلاً محبوبك صقالی کلدکده و میوه مقوله سی طرفنده ایکن چارسولرده
 وفرت اوزره اولدقه مثل مزبور ضرب اولنور بزازك متاعی نوع واحد اولیوب
 انواع کثیره اولق مناسبی ایلده در و محبوب مزبوره اطلاق توسیع طریق ایلده در
 والا اصل مثل میوه ده متعارفدر (عصمت بخاری) عصمت از محبوب هر جایی مجور سم
 وفا زانکه بی لذت بود میوه چوبزازانه شد ع (بدست دیگران میگیرماری) بیهوده
 اوقات کچورمه باری الکند برایش پیدا ایتکه قادر اولمدیفك صورتده غیریلر ایلله
 سیلان طوت واکر کندیک دشمنك ایلله مقاومت قادر اولمدیفك صورتده غیریلری
 اکاحواله و تسلط ایلله دیه جک یرده ضرب اولنور (نظامی) چوازدست نیاید هیچ
 کاری بدست دیگران میگیرماری (برخ نویس و بر آفتاب نه) بالکلیه خاطر دن
 چیقار دیه جک یرده ضرب اولنور اصل معنی بودر که بوز اوزرینه یازوب آفتابه
 قارشو وضع ایلله که نه یازودن اثر و نه بوزدن نشانه قالور (کال خجندی) بوزلو شربت
 صائن برکنه دن بهر یوم ویره سییه شربت اشترا ایدر ایدی برکون عادی اوزرینه
 برکنه کوندر و ب شربتجی بودفده شربت ویرمدی که بنم آنده شوقدر آچدم مجتمع
 اولدی بعدال یوم پشین آچده کلدکجه شربت ویرم دیدکده کال مزبور برور قپاره یه یازوب
 ارسال ایتدیکنی حکایه ایدوب دیدی که (قطعه) بافتاعی کفتم از روی مزاح بد معامل

نیستم من ای خسیس وجه شربتها که دادی نسیه ام کرفراموشت شود بریخ نویس
 (پی سیر ساخت و پی سپار کرد) ایاق التنه آلوب دیمه لدی معناسنه نواذر الامثال
 عاجی دیدی که پی سپر یازویازدقه کاغد التنه وضع اولنوب زیر دست تعبیر اولنان
 نسنده دخی دیرلر دیوب جامی نک شویبتی ایلله استشهاد ایتدی بیت ماه واختر
 کهرسلک توباد لوح خور پی سپر کلک توباد پوشیده اولمیه که پی سپر مذکور دن اوزرینه
 یازویازدقلمری لوح مرادر که کویا شخص خامه آنی لکد کوب ایتمشدر و همیشه آنک
 اوزرنده جولان ایتمکله ایاق ایلله باصلش نسنده تشبیه اولمشدر یعنی لوح خورشید
 زیر قلمکده لوح کبی اولوب اوزرنده جلوه کر اولسون (بند زبان ندارد) سر صقلا مز
 دیمکن کنایه در که ترکیده آغزی آچقدردیو تعبیر ایدرلر (کاجی) میکفت دوش سوسن
 در کستان بلبل عاشق نباشد آن کوبند زبان ندارد (پای مردی) معاونت (پای مرد) معین معنا
 سنه در (کال خجندی) کرم کجاشد و انعام را چه پیش آمد چرا ازین دویکی پای مرد را نبود ع
 (بد همسایه همسایه داند) قومشوسنک یرامزین ینه قومشوبیلور هر کس قرین و قرینندن
 سؤال اولنور دیه جک یرده ضرب اولنور (نظامی) سرشت طفل بدرا دایه داند بد همسایه
 راهمسیایه داند (بر انکشت گرفت) پرمانه طولادی معناسنه در (بر کشیده اوست) آنک
 چراغیدر که ترکیده آنی فلان کس ایلر و چکدی دیرلر (بسر در آمد) تپه سی اوزرینه ییقلدی
 (باز کشت) مرجع یعنی آخر الامر واره جفی منزل ع نه هیچوقت هجاست باز کشت ترا
 (پی کم کرد) ایز آزدی تعبیر اولنور (بر عالمی فروخت) عالمه افشا ایتدی طویوردی مخفی
 اولمیه که فروختن و افروختن آتشی علولندر مک معناسنه در که مقدمه بیان اولندیغی
 اوزره مضارع لری فروزد و افروز دکلور اما صاتمق معناسنه اولان فروختن لفظنک
 مضارعی فروشدکلور پس صاحب دستور مثل مذکورده اولان فروخت لفظنی ماده
 ثانیه دن زعم ایدوب هامش کتابده ذکر ایتدی کمز هلالی بیتی ایلله اشتشهاد ایتدیکی خطاً
 فاحشدر مع هذا اگر معنی آنک دیدیکی کبی اولسه فاسد اولدیغی ظاهر در (بروزاو
 نشست) آنک کیفیتنه کیردی و او ده قره کونلی اولدی دیه جک یرده ضرب اولنور
 (شاهی) هر کس کدشی بنشست با او بسیار بروزمانشید (بر یسمان او بچاه رفت) آنک
 رأی والقاسی ایلله بلایه او غرادی دیه جک یرده ضرب اولنور بیت بر یسمان دغل
 دوستان مرودر چاه که یوسفی تو و داری برادران غیور (بافسون او بچاه رفت) دخی
 بومعنایه در (پس انداز کرد) برنسنده ادخار ایدر دیمکن کنایه و عبارتدر کویا اول نسنده
 اضاعت ایتمکله آر دینه براقور که وقت حاجتده آنی اظهار ایدر بومعنی آصفی نک شو
 بیتنده عجیب واقع اولمشدر بیت اسباب حسن ماه مرا خال و خط بس است کیسوتاب

(همایون) بکوش
 دوش پنهان بودم ای
 دل تا که بویش بقریاد
 آمدی بر عالمی بفروختی
 بازم (هلالی) غلام
 حلقه بکوش تویم بهر
 خدا که ناز کم کن
 مابعمالی مفروش
 (منه)

داده بس انداز میکند (پس سر کرد) دخی بو معنایه در (بسر زلف سخن کند) و (بسر زلف سخن گوید) سوزی ناز و شیوه ایله سویلز دیمکدر (پس گوش انداخت) بن ا کاسوز سویلده کده اشتر نور دیه جک یرده ضرب اولنور (بغل زد) مسخره لق ایتدی دیمکدن کنایه در (پای فشرده) ثابت قدم اولدی معناسنه در (بگرد رفت) بالکلیه محو اولوب وجودندن اثر قالدی معناسنه در (بصیری بغدادی) تا خاک پایت از نظر اهل در در رفت * چندان گریست دیده که دریا بگرد رفت (بباد رفت) دخی بو معنایه در ع شد و حشتی که روز قیامت بباد رفت (بهم نرسید) حاصل اولدی (بیک نیم نهاد) بر طرف ایتدی یعنی ترک ایتدی (پیمانه اش پر شد) عمری تمام اولدی وایام موتی قریب اولدی دیه جک یرده ضرب اولنور (بادء مست) کسکین شراب (حافظ) آنچه اور یخت به پیمانه مانوشیدیم * اگر از خربشت است و کراز بادهء مست (بیضه در آبست) کرکی کبی پخته و مجرب امور دکلدر دیه جک یرده ضرب اولنور (برج زد اورا) آتی معدوم و نابود ایتدی و دخی آتی یوق یرینه قویوب اعتبار ایتدی دیمکدن کنایه در (بر شاخ آهو) وعده کاذبه و معدوم اولان نسنه بی موجود صورته کوستر ممکن کنایه در (پنبه کرد اورا) آتی اسکات و عاجز ایتدی و دخی پاره پاره ایتدی و دخی دفع ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور معنای ثانی و ثالث اعتبار یله میر خسرو دیدی که بیت پنبه کنم لشکرشان را چنان * کز تن شان پنبه شود استخوان (پنبه شد) فرار ایتدی و یومشاق اولدی معناسنه در (پنبه کن) انکار ایله وقاج معالرندن کنایه در معنای ثانی اعتبار یله (حکیم خاقانی) دیدی که بیت پنبه کن ای جان دشمن زان تی * کوز ترکش دو کدان خواهد نمود * مصرع ثانی خصمائی نسوانه تشبیه ایچون مثل در کویا باند اولان ترکشک حکمی اجرایه قادر اولماغله اول ترکشک خاتونلرک ایک وضع ایتدکری طرفدن و ایچنده اولان او قلمر ایگدن فرقی اولمازدی (پولاد سنجان) مبارزان و دلاوران معناسنه در (باب اندر شکر دارد) فلان کسسه ضعیفدر و یومافیوما وجودی اریکده در دیه جک یرده ضرب اولنور (بر آب بکو) تیز جواب و یر و سوزی تأخیر ایتدی دیمکدن کنایه در (پهلو کرد) احتراز ایتدی (پوستین کرد اورا) آتی تعیب ایتدی دیمکدن کنایه در (بدواز و بتواز) آرامگاه مطلقا شرفنامه ده شاهین او توره جق اغاج معناسنه در دیدی که عربی ده مبقعه دیر لر (بر لریز) ایام خریف (بکماز) شراب معناسنه اولدیغی فردوسینک شو بیتندن ظاهر در بیت به بکماز بنشست یگرو ز شاه * همیدون بزرگان ایران سپاه (وله) تو باین سواران بس ارچند بیارای دل را بیکماز چند (بیواز کرد) هر نه امید و رجایتدم جمله سنه اجابت ایدوب رد ایتدی دیمکدر (پامس شد) ایاغی باغلانندی قالدی معناسنه در اول کسنده ضرب

(اولنور)

۷ (مائی) گفتیش
زلف تو صد رخنه
بدن دوش انداخت
بشنید آن بت بد کیش
و پس گوش انداخت

اولنور که کند و وطننده معاشی اولماغله اقامته و خرج راهه قدرتی اولماغله بر غیری دیاره کتمکده قدرتی اولیه (بر کس) نعوذ بالله دیه جک یرده تکلم اولنور (بر رس ازو) آندن سوال ایله معناسنه در پیرس کبی (بدست باش) آگاه اول دیه جک یرده ضرب اولنور و دخی تقصیر ایتدی دیه جک محله استعمال اولنور (بر نیش) یورک بورسی که کویا باغر سقلری طوغر انور و کسلور زیرا بریدنن مأخوذ مصدر در روش و نمایش کبی که آخر لرنده اولان حرف شین مصدریه افاده ایدر اهل لغت کلامری بودر لکن تحقیق بودر که الفاظ مذ کوره و امثالی مصدر دکلدر بلکه اسم مصدر قیلندندر و مطلقا قطع معناسنه دخی کلور بریدن کبی (شیخ نظامی) دیدی بیت دلی باید اندیشه راتیز وتند * بر نیش نیایدز شمشیر کند (باد کش و باد بزن) مروحه در که تر کیده یلپازه دیر لر (بوفروش) عطار (بوش) فارسیده هستی و عربی ده کون معناسنه در ذکری عنقریب مرور ایتدیکی اوزره بودن لفظندن مأخوذ اسم مصدر در (بند روغ) صوبی آخر موضعه صامتا ایچون مجرا سنده وضع ایتدکری اغا جگر (بیست و یک و شاق) فلک برو جده اولان قرق سکر صورتدن قطب شمالی طرفنده واقع اولان یکر می بر صورته اطلاق اولنور و شاق غلام معناسنه در (بلکنجک) طرفه و امر عجیب دیمکدر (بوک) عسی و لعل موضعنده استعمال اولنور فارسیده باشد و ترکیده اوله که معناسنه در (انوری) بیاد بوک و مکر چند سال بردادم * مرا خدای نداده است زندگانی نوح (بلکک و بلکل) آب نیم کرم که آندن ایلیجی صودیو تعبیر اولنور (بیسراک) بریاییکی یا شنده اولان دوه کوچکی واضح و معروف اولان بودر که بیسراک اول دوه در که مادری عربی و پدری ایکی هور کوچلی اوله که عامه تحریف ایدوب بسراک دوه دیر لر (پستر آهنگ) چادر شب در که تحریف ایدوب چار شاف دیر لر (بازرنک) ترکیده باغر داق دیدکری در که اطفالی بشکده آنکله باغلار لر عربی ده قاط دیر لر * (بدسکال) بد کوی و بد اندیش (فردوسی) یکی شربت آب از پی بدسکال * به از عمر هفتاد و هشتاد سال * (بادزم) بیهوده و باطل معناسنه در (بر غول و بلغور) معروفدر که ترکیده تحریف ایدوب بلقور دیر لر (بدرام) خرم و آراسته و مجلس دلکش و توسن که ترکیده عجمی آت تعبیر اولنور (بام چشم) کوزک اوست قاپاغندن کنایه در (بسته رجم) طوغور مین خاتون که عربی ده عقیم دیر لر (بشکم) صفه در که اوزرنده او تور لر (مؤید) خانه چون سرای جان خرم * بشکمش غیرت فضای ارم (باشام) مطلقا پر ده (بادء مستانه و بادء مستکاره) زیاده کسکین شراب (بالادو) بیکلرک شاطری (محتشم) بر شاطرک سرعت سیری و صفنده دیدی بیت چون شود از گرمی بالادوی غرق عرق * پای در کل ماند از همراش پیک خیال (بجل کن) حلال ایله (بجلی) حلاللق (بجلی خواست) دیر لر حلاللق دیلیدی یعنی حلال ایله دیو سوبلیدی (بدقار) اول

۹ (حکیم سوزنی)
در کام ماحلاوت شهید
شهادتست ای پیشرنک
شهد شهادت مکن
شرنک در عمر خویش
در تونیاورده ایم شک
در مهد بسته اندرین
کونه بارزنک *
مخفی اولیه که مصراع
ثانی ده پیش رنگ پیش
کبی دیمکدر که پیش
معروف زهر در
و شر نکدن مراد
حفظ در (منه)

کسته در که اصلا بر فردايله حسن امتزاج ايميه خوش قار آنک مقابلی در که هر کس ايله حسن سلوک ايدر (حکیم رکن) خوش قار ان محبت را بنام کزازل * هر دو عالم رهن يك زلف معتبر کرده اند (بدپر تو) بی طالع. بدستاره. و بداختر. و اختر سوخته و بدطالع عبار تری دخی بو معنایه در (برخی) خانک قحی و یانک تشدید و گاهی تخفیف ايله فدا معناسنه در (شیخ سعدی) همی رفتی و دید هادر پیش * دل دوستان کرده جان بر خیش (بجای او) آنک ایچون واکثر یا جای لفظی مقم اعتبار اول نور یعنی مزیده در نته کیم (سعدی) دیدی بیت نکویی بابدان کردن چنانست * که بد کردن بجای نیک مردان یعنی به نیک مردان (بر شکست) خفیه قاچدی و بر گوشه یه صاقلاندی دیمکن کنایه در (سعدی) یکی فتنه دید از طرف بر شکست * یکی در میان آمد و سر شکست (پی باز نهاد) کیر و چکادی دیمکن کنایه در (بغداد خرابست) قارن آچدر و بغداد خراب آج قارندن عبار تدر بیت بغداد خرابست از خراسان * معمور کیم بنام بغرا (بلد) قولاغوز معناسنه در که آندن بدرقه ايله تعبیر اول نور که نابلد عبار تندن ترکیده یولسز عبار تيله تعبیر اول نور (شفای) این نابلدان کوی دانش * پرسند زمن نشان معنی (بلا کردن) صدقه دن کنایه در یعنی بلای کیر و دوندر یحی الصدقه ترد البلاء مضمونندن مأخوذ در (محتشم) هر که که بخرامدن آن قتان تو * من هم نیاز آرم کیم جان را بلا کردن تو (بیاضی) اول مجموعه در که دیواندن منتخب اولمش اوله و انتخاب اولنماش ایکن دیوان دیر لر (عرفی) زمانه خواند و فلک بر بیاض دیده نوشت * که این قصیده بیاضی بودنه دیوانی (باسک بچوالی نشاید رفتن) ناجنس و نادان ايله محبت ایتک معقول دکلدر دیه جک یرده ضرب اول نور (کال خجندی) رقیب هجونده دیدی که (قطعه) خصم که بکفت و کودر آمد بامن * ریشی چو چوال دیدمش نادامن * کفتم که دران ریش روم عقلم کفت * باسک بچوال در نشاید رفتن (بر کاو جل بست) قاچدی و سیوشدی دیه جک یرده ضرب اول نور (طوسی) بطوسی جامه ده کوازین شهر * همی خواهد که جل بر کاو بندد (باوسری آبی دارم) بنم آنکله باشم خوش دکلدر بن آندن آزرده خاطر اولمش دیه جک یرده ضرب اول نور (پای رنج برد) فلان کس نه بزم خاطر یز ایچون زحمت چکدی دیه جک یرده ضرب اول نور * از بهر مای رنج برد و پای رنج کشید دیر لر (بسیار کس مردی کس بود) اتباعی چوق اولان کس نه نک ایشی بتمز و کاری معطل قالور دیه جک یرده ضرب اول نور زیرا اتباعی چوق اولان کس نه نک اتباعی اول کس نه نک ایشی بری برینه سالار کویا اول کس نه اتباعی اولمین کس نه کبی اولور (نظامی) یکی جفت همت ترا بس بود * که بسیار کس مردی کس بود * از آن مختلف رأی شد روزگار * که دارد پدر هفت و مادر چهار (بادخون) باد گیر در که روزگار جلب ایتک ایچون خانه لره ایدر لر (پرهون)

(دائرة)

دائرة صاحب تحفه پرکار معناسنه در دیدی (بومهن) زلزله (بهرامی) زمین از بومهن از پای تاسر * چنان لرزان که عاصی روز محشر (باز کون و باشکون) باشی اشاغی اولان نسنه و معکوس اولوب عادت خلقه مخالف اولان عمله دخی اطلاق اول نور (رکن الدین مکرانی) خاکپایت راز خل از دیده بر سر مینهد * آری آری هست دائم کار و هند و باشکون (برازوان) عامه تحریف ایدوب بچاق پراز و نه سی دید کیری در (پیر بیان) اول خفتان در که رستم انی قاپلان پوستندن تیکوب کیر ایدی بعضلر بیر در یسندن ایدی دیدیلر لکن قاپلان در یسندن اولد یغنده فردوسینک شوبیتی صریح در بیت یکی جامه دارد ز چرم پلنک * پیوشده می اندر آید بچنک * و بیر اصلاندن شجیع بر جانور در که هندوستان طاغر نده اولور (بر پریشان) امت معناسنه در (دقیق) شفیع باش بر شه مرابرن زلت * چو مصطفی پرداز بر پریشان را (پر وستان) دخی بو معنایه در (پاداش) مکافات حسن معناسنه در که ایولیک مقابله سنده ایولک تعبیر اول نور نته کیم (باد افراه و باد آفراه) مکافاة بد معناسنه در که ایولکه کلک تعبیر اول نور (ناصر خسرو) بیت آن کن از طاعت و نیکی که نداری شرم * چون بینش دران پاداش (بژهان) عربی ده غبطه تعبیر اول نور بیت بر پیش زلف تو است شب را غیرت * بر تابش روی تست مهر را بژهان (برزن) محله لرده اولان زوقاق باشی که اکثر یا اطفال انده جمع اولوب لعب ایدر لر (انوری) ای ترک می بیار که عید است و بهمن است * غایب مشونه موسم بازی بر زنت * صاحب اداة صحر ا معناسنه اولمق اوزره نقل ایتدی (بکھوجتان) خرپشته (به کزین) اول کس نه در که هر شینک ایوسنی و اعلاسنی اختیار ایدر که عربی ده نقاد دیر لر و مختار و کزیده اولان نسنه معناسنه در و انتخاب ایتک معناسنه دخی کلور ۹ (بابزن) کباب شیشی تعبیر اولنلان دموور و اغاج که آنکله قوش کباب ایدر لر چلو چوب دخی دیر لر (بچه کو) ولد الز نادر که کویاز و قاقده حاصل اولمش در عربی ده ابن الطریق و ابناء الدهالیز دید کیری کبی (بیاستو) دهان دره که ترکیده استک تعبیر اول نور صاحب تحفه و شمس فخری آغز قو قوسی یعنی بخر معناسنه در دیدی (برمو) انتظار معناسنه (باردو) اول طایا قدر که میوه سی چوق اولان اغاجک آلتنه وضع ایدر لر (با در یسه) اغر شاق دید کیری مدور نسنه در که خاتونلر ایکلرینه کچور لر عربی ده فلکه دیر لر (باره) حصار و آت و وحق و شان (باد پر) تراشه که ترکیده یونقه دیر لر که انجی قطع ایتد کده تو کیلور (باخه) تحریف ایدوب قابلو باغه دیر لر (بتیاره) هر نسنه در که طبیعت آندن نفرت ایده ۷ (بالکانه) اول دموور پنجره در که درون خانه ده اولانلر آندن طشره ده اولانلری کورر لکن طشره ده اولانلر آلتری کوره من واکر اول پنجره اغاجدن اولور سه اکا پنجره اسمی خاص اولور (بالبه) ایکی بام مو حده ايله فاسق و فاحشه خاتون معناسنه در

۹ معنای مثل ثانی
(خلاق المعانی)
چون میوه می چراچو
عطا های به کزین *
جزیه کزین چه آرمت
آخر ز آخریان مثال
معنای ثالث (این
یعین) شاها سپهر
اگر چه فوقی نمی نهاد
اندر میان اهل هنر
گاه به کزین (منه)

۷ (کبابی) برکشت
چرخ از من بپاچه
چون کیم آهنگ جنک
دارد و بتیاره چون کیم

لکن شیخ عطار بلایه دیوب باء ثانیه بی یاء حطی ایله دایه لفظنه ردیف ایتهدی بیت زبان
بکشاده هر مزای بلایه ندام چون تو جادو هیچ دایه و بعضیلر بلایه تبا و باطل معناسنه در
دیدنی (پنجسته) عاجز معناسنه در و در مانده معناسنه دخی کلور که ترکیده یورغون تعبیر
اولنور پس بی لفظی ایله خسته لفظندن مرکب در واضح اولان بو معنی اولمق ملاحظه
اولنور (بیغاره) سرزنش که عربی ده تقریع ترکیده باشه قاقق تعبیر اولنور (برونده)
میوه سیتی (بندیده و بندمه) یا قیده دکدکلی توکمه (بوزه) ترکیده دخی بوزه دیرلر
که اکثر یاطار و دن یاپارلر (ابن عیین) زدوان چون طمع داری کر مهایی جوان مردان
خرد داند که در عشرت شرابی ناید از بوزه (بن ساله) که نه معناسنه که مرور ایام
ایله اسکیش اوله لهذا سال خورده ایله دخی تفسیر اولندی (بادروزه) دخی که نه
جامه معناسنه در بعضیلر روز مره کید کلری ثوب در دیدنی و حسین وفایی روز
مره اکل اولان طعام در دیدنی (باروزه) دخی بو معنایه در (باشومه و باشامه) خاتونلر
باشلرینه اورتد کلری چادر (بر بسته) غمسی اولیان نسته (بر رسته) غمسی اولان نسته
میرزا ابراهیم بر رسته ساقی اولمین نبات در دیدنی (بر نامه و سر نامه) مکتوب عنوانی در که
فارسیده آمرزیده باد آنکه بفلان جای برساند تعبیری کی (بنگاه) رخت و مهمات وضع
اولنه جق مکان و مطلقا منزل معناسنه کلور و اصلی بنه کاه در که بنه رخت و اسباب معناسنه
اولدنی خسرو شیرین ده شو بیتدن منقهم اولور بیت بنه در یک شکارستان نمی ماند
شکارستان شکارستان همی راند و بنه مکان معناسنه دخی کلور (مخزن الاسرار) ظلمتین را
بنه پر نور کن جوهریان راز عرض دور کن (بازیره) کیجه دن بر حصه دیمکدر مثلاً بازیره
نخستین و بازیره و اسبن دیرلر کیجه دن جز اول و جز و اخیر معناسنه در (بر یاره و بر واره
و در واره اول حجره که آخر حجره نک اوزرینه یاییلش اوله (بدوده) لفظلری و بر معناسنه
اولدنی کی و ور معناسنه دخی کلور بزن وزن کی (کال اسمعیل) چون دید که کرد غمزه
بجیره دستی بر قصد دلم کان ابرویش زده از پسته همی کرد اشارت که مزین از گوشه
بادام همی کویده کدک (برسد) لفظی یتیشه معناسنه اولدنی کی بر سائل عطیه سؤال
ایتد که الله ویره دیه جک یرده دخی استعمال اولنور (طوسی) کفتم از غمزه خدنی
بکدایان برسان چشم بر هم زدو کفتا برسد درویشان (پیشانی دارد و سخت پیشانی
و پیشانی) ادبسر و پک یوزلودیمکدن کنایه در (بیکانه خوست) و (بیکانه روست) احباب
ایله کرم اختلاط دکلدر صو و قدر دیه جک یرده ضرب اولنور زود آشنا زو آنک
مقابلی در (والی دشت بیاضی) ایکی مقابل مثلی جمع ایدوب دیدنی که بیت از کفت
غیر بامن و بر رغم من بغیر بیکانه رو چو شادی و زود آشنا چو غم (پیر آموز است) بر عکاک که

(تحصیلی)

همچو فرهاد از غمش
روزی ببحر اهاروم
تانه بیند این جوا
نان عشق برآموز را

تحصیلی پیرلک و قنده دخی ممکن اوله اول عمله (کار پیر آموز) دیرلر (پیر این کارم) بن
فلان ایشک بغایت اهلی یم دیه جک یرده ضرب اولنور بیت کرچه دادم بهر
سودای جوان نقد حیات پیر آن کارم چه غم گرمی شوم بی اختیار (بی صرفه کفت) اول
مکسند حقنه ضرب اولنور که کنندی حدیخی تجاوز ایدوب اوزرینه دوشمید جک سوز
سویله (هاتفی) غیورانه بکشاد لب در جواب ز کفتار بی صرفه ناصواب (بصرفه کوی)
کنندی حدیکه کوره سویله دیه جک یرده تکلم اولنور (پرورده کوی) اول فکر ایله
و آندن صکره سویله ع اول اندیشه و انکهی کفتار بیت سخن دانان سخن پرورده
کویند بروی یکدیگر با پرده کویند (باستار و بستار) حشو زائد اولان کلام که
متکلم اکامعتاد اولمغله کلامک اناسنه ادخال ایدر زیر هر کس بر لفظه معتاد اولمشدر
بعضی مثلاً لفظنه و بعضی بو کره لفظنه و بعضی حتی دیمکی عادت ایدنمشدر اکثر اهل لغت
بو وجه اوزره تفسیر ایتدیلر و معیار جالی ده دیدنی که (باستار و بستار) یعنی فلان و بهمان
و استشهاد ایچون شوبیتی ایراد ایتدی بیت باوجودت از شهان باستان بر زبان نارد
فلک جز باستار (بزقدم و بی قدم) زیاده مشؤم اولان کسند دن کنایه در (پی پدر و مادر بخطا)
ولد الزنا دیمکدر (پوشیده زنج) حرامی دن کنایه در زیر اخر سرلر چکه لرینی معلوم
اولماق ایچون سترایدرلر و کاهی باشلرینه برشی اورترلر (پشت گرمی میکند) فلان
مکسندیه اتساب و اسناد ایدوب غیر یلره ظلم و جور ایدر دیه جک یرده ضرب اولنور نو
دولت اولان مکسند مال بنچ روزه مستعار ایله تکبر ایلسه سر کرانی کند دید کلری کی و حشی
یزدی مدح علی رضی الله عنه ده عقد ایلدی کی قصیده ده دیدنی که بیت شهادت ازین
ناکسان زمانه فغان زین خسیسان آخر زمانی بصوف سقر لالت شان پشت گرمی بمردم
زدستار شان سر کرانی (پیش دستی کرد) سبقت ایتدی تیز طاور اندی و تیز طوندی تعبیر
اولنور (جایی) قدس سره قتل من خواهد ز کیسو غم زدیکر سواجل پیش دستی کن که
نبود دست پیشین را بدل سبک دستی و آتش دستی دخی بو معنایه در (بی ته) حوصله سر
دیمکدن کنایه در ته بر نسته نک عمقی معناسنه در عقی اولیان حوض البته دار اولوب آز
بهانه ایله صوی متکدر اولور (محتشم) چاه ز نخدانش بین ای دیده و کاری مکن که اندر ته
دوزخ قند جان من بی ته دکر (بی دوستانی عید کردم) کدر سر صفا و ذوق ایتدم دیمکدن
کنایه در (پیش افتاد) سرگذشت که ترکیده باشندن زمان سابقده کچن احوال تعبیر
اولنور (خسرو) هر ساعت از مژگان خود خون دلم پیش او قند زین زار مانده بخت من
اینست پیش افتادم (پیش خود بر پا) خود بین دن کنایه در و منافق معناسنده دخی
مستعجلدر (وحشی) در مذمت شعراء زمانه بیت سراسر دزد و ناشاعر تمامی پیش خود

(کمال خجندی)

رقیب ای کاش ارنا که
چو ماه عیدی شد
که تابی دوستانی عید
ی کردم بدجلویان

برپا * برابر مونس خاطر پس سر دشمن جانی (پیش رس اوست) انك طرفنده و خیر خواهی در ديه جك برده ضرب اول نور (هاتی) بمیدان رسید از هزارش بکی * بود باغزا پیش رس اندکی * و برایشه جمله دن اول سرعت ایتدی ديه جك برده (پیش رسی کرد) دیر لر و اول کسند پیش رس اطلاق اول نور نته کیم هاتی نك شو بیتندن ظاهر در بیت بمنزل رسید از همه پیشتر * بود عزت پیش رس بیشتر * صاحب دستور بیت مذکوری معنای اول ملاحظه سیله شاهد کتور دیکی خطا فاحشدر (پیشکار) مطلقا خدمتکار که غلامه دن عامدر و امداد و اعانت ایدن کسندیه دخی پیشکار اطلاق اولندیغی انور نيك شو بیتندن مستفاد اولور بیت بجل و عقد جهانرا زمانه ایست دکر * که پیشکار قضا و مدبر قدرت * (بی ظرف) بی حوصله و نامستعد کسندیه دخی اطلاق اول نور و (بی حوصله) ترکیده قور ساغی طار عبارتیه تعبیر اول نور مثلا از شراب ايله زیاده مست اولان و آزهانه ايله غضبه کلن کسندیه بی حوصله دیر لر (بیستکائی) عسکره و یردکلری علوفه در که چره دخی دیر لر (بارانی) یغمور لوق دیدکلری لباسدر یغمور یا غدقه کیر لر (انوری) ناچه ابر یست کانشان که باران بارد * آسمان بر سر خورشید کشد بارانی (بی بی) زوجی آندن خوشنود اولوب نيك نفس اولان خاتون (ملا هاتی) باز نش گفت خواجه که ای بی بی دل برین نه از وطن کبی (بیوکانی) عروسی که ترکی ده دو کون عربی ده و لیمه دیر لر (بیوک) کلین معناسند در (برتی کرد) کیر و تفایر ایتدی دیمکدر (باد کنجی) اول ریخدر که آرقه ده حادث اولد قده بلی ایکی قات بو کر (پنج پا) سرطان که لنج تعبیر اول نور (پرسا) اول کسند در که خبر تجسس ایدوب چوق چوق سؤال ایدر (پایاب) صونك عقی اگر بغایت درین یعنی عمیق صودعک مراد ایتدیلر آب پایاب نایاب دیر لر (پاروب) اول اغاج کور کدر که آنکله قار کور ور لر (پاکوب) ر قاص معناسند در (پای خوست و پای خست) اول نسنه در که انی ایاق ايله پك پك باصوب چیکنیلر (پس ادست) نسیه در که ترکیده و یره سی تعبیر اول نور مقابلی (پشادست) در که نقد دیمکدر (لیبی) ستدودا دجز به پشادست * داوری باشد و زیان شکست * ستدودا د عبارت ترکیده الیش و یرش دیمکدر (پازاج) دایه معناسند در که ارضاع اطفال ایچون طوتار لر (پنجه بند بست) آلنینه عصابه باغلادی معناسند در که باشی آغریان کسندلر باغلادیغی کبی زیر پنجه پاء فارسینک ضمی ايله پیشانی معناسند در که نته کیم عسجدی دیدی * پنجه دلم چون به پنجه بتم * به بند بر غم دلم پنجه بند (پای مزد) ترکیده ایاق کیراسی تعبیر اول نور (پهلو کند) و (پهلوتی کندازو) آندن بر کنار چگیلور و بر طرفه کیدر دیمکدن کنایه در (پیش داد) اول کسند در که جمله دن اول حاکم حضورینه واروب تظلم ایده و دخی اول حاکمه اطلاق اول نور که مظلومك غورینه مطلع اوله لهذا اهل فارس

(هوشنك)

۹ (وحشی یزدی)
می زرطل عشق خوردن
کار هر بی طرف نیست
وحشی باید که بر لب
گوید آن پیمان را

کییدن از جانی بجای
کشیدن باشد (منه)

(منصور شیرازی)
بناز مادر ایام طفل
بخت ترا بزرگ میکند
آندر کنار چون بازاج

هوشنك نام پادشاهه پیشداد دیدیلر عادل اول معناسند در (پخته خوار) کدا و سائل و داماده دخی اطلاق اول نور (پیشیار) اول قار و ره که خسته نك بولنی اكا وضع ایدر لر (پای کار و پا کار) مستراح سپور مکه تعیین اولان کسند و مطلقا خدمتکاره دخی اطلاق اول نور (پای و پر) عبارت قی قدرت و طاقتدن کنایه در (شهنامه) ستودان همی سازدش زال زر * ندارد همی جنك رایای و پرستودان) مزارستان معناسند در (پرند آور) جوهر دار قلیج دیمکدر (پذیرفتار و پذیرفتار) قبول ایدیجی معناسند در مثلاً عذر قبول ایدن کسندیه اطلاق اول نور (عذر پذیرفتار و پوزش پذیرفتار) دیر لر (پر خاشخار) بهادر دیمکدر (پری دار) جنی طوتان کسند (پر آمد قفیزش) پرشد پیمانیه او مثلی گیدر یعنی عمری آخر اولدی (پشت داد) و پشت نمود فرار ایتدی دیمکدن کنایه در (بجل بازی کرد) آشیق اوینادی دیمکدر که بجل جیم و بواء عربیه مضمومده ايله آشیق دیدکلری مکوکدر (پر بار) اول خاتون در که وضع جلی قریب اولمغله قارنی بیویوب حر کته قادر اولمیه ۹ (باردار) میوه سی چوق اولان اغاجه و حامل خاتونه و بر کسند نك تحت منتند اولوب محبوب احسانی اولان کسندیه اطلاق اول نور (پوستین اودرید) انك غیبتن ایتدی ديه جك برده ضرب اول نور (پرکار) مطلقا صنعتنده ماهر اولان کسند در شیوه و ناز باینده ماهر اولان محبوبه جوان پرکار دیر لر و تیر غزه ايله عاشق کش اولان محبوبك غمزه سنی و صفده غمزه پرکار دیر لر (پر کرده بی) چوق سیاحت ایتمش و اشمش یورتمش اولان کسندیه ضرب اول نور (پر) لفظی اصلنده طولو معناسند در لکن طولوق کثرتی مستلزم اولمغله پر دیوب چوق مراد ایدر لر لهذا پك اوچوز اولان نسنیه (پر مفت) و پك آز ديه جك برده (پر کم) و چوق اکل ایدن کسندیه (پر خوار) دیر لر (بیرون شو کرد) مسامحه ایتدی و چوق قایر مدی مثلاً مضر اولان شینك ضررینی فکر ایتیموب ارتکاب ایتسه ضرب اول نور نته کیم حضرت مولانی مشوی به طعن ایدن کسندلر حقند دیدی که بیت ای سک طاعی تو عو عومیکنی * طعن قرآن را برون شومیکنی (پخته جوش) اول شراب در که براز آتشده قایناتمش ورنکی مکدر اولمش اوله (پك و لك) هنر سز و معرفت سز اولمق و کاهی لك و پك دیوب مهمات خانه مراد ایدر لر بیت چولوت و پوت شود تار مار مرد فقیر * چه میکند خرو و بزیاچه میکند لك و پك (پالیک) ایاغه کیدکلری چاریق تعبیر اولان کون (پچواك) برلسانی لسان آخرايله ترجمه ایتک (پاچنك) اول کوچوك پنجره در که بعض کوشکلرده ایدر لر بر کوز ايله طشره به باق ایچون (پاسنك) اول نسنه در که ترازونك کفهلری برابر اولمده بر کفهنه وضع ایدر لر عامه تحریف ایدوب پرسنك دیر لر ۷ لکن یارسنك دخی بو معناده لغته در (کاتی) بست دوران بر کوی چرخ چندین سنك و خاك * لیک در میزان حکمت

۹ (هلالی) زن پر بار
باشد مرد پر خوار
کز و صدنا خوشی
زاید بیکبار

۷ بو عبد فقیر مناجاتده
دیمش ایدی بیت ذره
لطفك اولسه پاسنك
شریعه خیریم اوله من
همتنك کفه خیریم ايله
شوبله کران ۱۰ کسیمک
طوتمسون بنم میزان

کم نمود از پارسنک عادتاً اول نسنه طاش پاره سندن اولمغه عبارة مذکوره پاره سندن
مخفف اولمق ملاحظه اولنور (پالاپال) اول پک و محکم نسنه در که مرور ایام ایله
خلل پذیر اولمسه (پای دام) اول قوش مثللو نسنه در که صیادلر صید جانور
ایچون کذلک اول دانه در که دامک یا فحک بر طرفنه وضع ایدر لر عربی ده اکا
ملواح و ترکیده یم دیر لر و خاقانی نک شویتندن نفس دام معناسنه اولمق منفهم اولور
بیت کفتم به بارگاه ملائک توان رسید کفتا توان اگر نشود حرص پای دام (پنم)
زخم چشم دفعی ایچون ایتدکری تعویذ (پرده شناس) مطرب (بلندین) دریا کناری
ساحل البحر معناسنه (بری خوان) افسون او قویان کسنه ۹ (پروا سید اورا) اکا
الی ایله یا پیشدی پک میدر یو مشاق میدر بیلک ایچون (پروازه) اول طعامدر که
تفرجگاهه کیدن کسنه نک اردنجه کوندر لر (پاده بان) شبان و نکاهبان معناسنه در
(پرهوده) کلام معنی دار و نافع مقابلی (پیهوده) در (پشکاء) و فانی دیدی که اول فرش در که
اوکلرینه دوشر لر و معروفی نک شویتی ایله استشهاد ایتدی بیت بدیدیم بکی خانه
محشم نه نخ دیدیم آنجاوز پیشگاه (شرفنامه) ده صدر مجلس معناسنه در دیدی که بوندن
اقدام مقدمه ثانیه ده کاه لفظنک معناسنی بیان خلانده بو معنایه اولدینی تحقیق
اولمشیدی و صدره دوشه دکلری فرشه دخی دیر لر و فردوسی بر قاج موضعده پادشاه
صاحب تخت معناسنه اولمق اوزره ایراد ایتدی نایزه زاء عربی ایله اول نامه در که
پادشاه لر بر کسنه یه و بر لر که هر کس اکا اطاعت ایدر لر و آتی هر کس پادشاه طرفندن
منسوب رئیس بیلر دیو (پاچیله) پا پوش معناسنه در لکن عنصری چاچله عبارتیه ذکر
ایندوب پا پوش مراد ایتدی بیت کرفتم بجایی رسیدی بمان که زرین کنی سندن
و چاچله سندن دخی پا پوش معناسنه در فارسیده پای افزار و کفش دیر لر (پاخره) قپو
اوکنده اولان او توراق تخته سی تعبیر اولنان موضع (پشت مازه) او کورغه تعبیر اولنان
یو مرو کولر که مهره پشت دخی دیر لر (پری سای و پری افسای) افسون او قویان کسنه در
(پوی پوی کریمت) ترکیده سکرده سکره قاچدی معناسنه در روان روان کریمت دخی
بو معنایه در (بارکی) قحبه معناسنه در والله اعلم

باب التاء

معلوم اوله که تالفظی اکثریا فارسی ده تعجب مقامنده استعمال اولور (جایی) من پس
زانوی غم نایار همزانوی کیست خاطر من سوی او تا خاطر او سوی کیست صاحب بحر
دیدی که تالفظنک درت معناسی وارد غایت حتی کی وتعلیل و توقیت و قات که
اصلنده تایی در (کاشانی) دیدی که تالفظی جفت مقابلی در نیمه خروار که ترکیده دخی
تای و دنک دیر لر و سازلرک تازی معناسنه کلور یکتایی و دو تایی دیر لر و مقام تخرده

(دخی)

۹ (شهره آفاق کفت)
هر که پروا سید آن
اندام را در کف خود
دیدیم خام را

(نخ زبلوجه دیدکری
دوشمه (منه)

(شیخ نظامی)
برون کن پای ازین
پاچیله تنک که کفش
تنک دارد پای رالنک

و تاوسه تاکی (منه)

دخی استعمال اولنور (مسعود سعد) تانکویی چوشعر میخوانم که این چه بسیار کوی
کشخاست و کاهی ادات شرط اولور بیت تاپریشان نشود کار بسامان نشود شرط
عقلست که تا آن نشود این نشود مخفی اولمیه که توفظی دخی قات معناسنه اصلی توی در
و تالیله تونک فرقی بودر که توده قاتک بری آخر قاتی محیط اولمق معتبردر و تاده
معتبر دکلدر مثلاً ریسمن دو تاوسه تا و پیاز تو بر تو دیر لر (ترکش ریخت) مغلوب
اولدی دیمکدن کنایه در سپر انداخت دیدکری کبی پوشیده اولمیه که ترکش اصلنده
تیر و کیش در که ترکیده بلک دیدکری ظرفک اوق وضع ایتدکری ظرفنه کیش
ویای وضع ایتدکری ظرفنه قربان دیر لر نته کیم بویتندن ظاهر در بیت کشیدند
رستم دلان زمان ز ترکش خدنک و ز قربان کان (تلاش) جنک معناسنه در ترکیده
دو کوش تلاش دیدکری بوندن محرفدر ۹ (ترزبان) حاضر جواب اولان کسنه در
کنایه در (تن فروداد) و (تن داد) عبارتلی منقاد و مطیع اولدی دیه جنک یرده ضرب
اولنور (تن نهاد) دخی بو محله مستعملدر (تن زد) ایسم اولوب او توردی دیمکدن
کنایه در (تشت اوزبام افتاد) رازی طویولوب میان خلقده رسوای اولدی دیه جنک یرده
ضرب اولنور تشت لگن دیدکری ظرف در که طشت آندن معربدر که و لفظ لگن
فارسیدر که حالا دیار مرده شمعدان دیدکرینه فارسیده لگن دیر لر و ظاهر در که
ظرف مذکور محل مرتفعدن ساقط اولدقده صداسی چوق یرده کیدر و اکثر
استماع ایدر لر (تابدان) پنچره معناسنه در پوشیده اولمیه که روزن اول دلو کدر که خانه یه
ضیا کیرمک ایچون آچارلار خانه نک هر نه طرفنده اولور ایسه اولسون و هر نه شکل
اولور سه اولسون و پنچره روزندن خاص در زیر پنچره وضع مخصوص اوزره
نظرگاهه آچدقلمی در لهذا خانه نک تپه سندن آچدقلمی دلو که پنچره اطلاق اولمز
و پنچره دن مقصود اولان اصلی خانه یه ضیا داخل اولمق دکلدر بلکه طشره باقاق در
و دخول ضیا پنچره نک لوازمندندر امدی تابدان لفظی روزن لفظی ایله تعبیر اولنمق
مناسب اولدینی ظاهر اولور (تنک روی) یوزی یو مشاق تعبیر اولنان کسنه در کنایه در (تنک
چشم و تهی چشم) ترکیده آج کوزلو دیدکری کسنه در کنایه در و حسد ایدن کسنه یه
دخی اطلاق اولنور مثلاً بر کسنه بر محتاجه ادنی احسان ایتدکده حسودک کوزینه
بویوک کورنگله حسد ایدر نته کیم (مشهدی) بر حسودی هجو و اکا بددعا ایدوب
دیدی که بیت الهی کور کردی از کال تنک چشمها که در چشمت بود خاک سیه کل
صفاهانی نوادر الامثال ده دیدی که تنک چشم اگر چه استعمالی مقام ذمده در لکن کاهی
مقام مدحه استعمال اولنور (نظامی) می و مرغ و ریحان آواز چنک تن تنک چشمان در

۹ (طالب آملی) مارا
تلاش بر سر مال
و معاش نیست در
دودمان تهمت ماین
تلاش نیست
مخفی اولمیه که تلاش
اولدن مراد جنک در
و تلاش نایندن مراد
اضطر ایدر که اصلی
تلاشی در (منه)

(حافظ) عاشقارا کر
در آتش ی بسوزد
لطف یاره تنک چشم
کر نظر در چشمه
کوثر کم

آغوش تنك كه محبوبدن كنياده در (ترشود) آزيمحق نسنه دن انجينور و تركيده سهل
شيدن آينور ديه جك يرده تكلما اولنور **بيت** ترشود لاله چو برداغ دل پر خونش
زير لب خنده زند غنچه و نركس چشمك (چشمك زدن) كوز قوير يني ايله اشارتدن
كنايه در كه تركيده كوز قيقق تعبير اولنور (تب دارد) تامر بوط سوز سويلر و هذيان
ايدر ديه جك يرده ضرب اولنور كه صايقلار تعبير اولنور ۹ (ع ترا هر كس ندانستم
بدن نامهربانها) بنم سندن اميدم بود كل ايدى مأمولك خلافي ظهور ايتدى ديه جك
يرده ضرب اولنور (ترازوى پولاد سنجان) نيزه دن كنياده در (تردامن) آلوده چركاب
معصيت اولان كسنه يه اطلاق اولنور (ته وبالا) زير و زبر و اضطرابدن كنياده اولور (تراب)
تالانك قحقي ايله تركيده صينتي تعبير اولنور كه عربى ده رشحه دير لر كه بردا قدن طشره
صينار و توسع ايدوب سائر ماعانده دخى استعمال ايدر لر (تكاب) اول زمين در كه آنده
صوغور ايدوب جايجا اوزرنده كوچك حوض كى قاله (تنك ياب) اول نسنه در كه اكا
واصل اولمق عظيم زجه محتاج اوله (تنبليت) كوچك يوك كه تركيده دخى مستعملر
(ترت و مهت) پرا كنده و پریشان معنالى نه تار و مار كى (ترقيج) اول صارپ و اينجه
يول در كه آندن مشقت ايله عبور اولنه (فخرى) ره مقصد بود نزيك و آسانت * نباشد دور
وبى سامان و ترقيج (تسليخ) مجاده و مصلى **بيت** زيم محتسب قهر او نه دزهره * بجاي
جنگ و دوف و جام مصحف و تسليخ (تند و خند) دخى تار و مار معناسنه در كه الفاظ مذ كوره ده
اولان جزؤ ثانی اتباع در نته كيم مقدمه اولی ده بيان اولندى (تنومند) تن درست و توانا
و شاد و خرم معنالى نه كلور (تار مار) ذره ذره و پاره پاره معنالى نه در (حكيم سنایی) بنكرید
اكنون بنات النعش دار از دست مرگ * نيزه هاشان شاخ شاخ و تير هاشان تار مار (تيز و ير)
تيز فهم و حدت ذهن صاحبي اولان كسنه ديمكدر (شهنامه) همان پچه شیر ناخورده سیر * شناسد
همى موبد و تيز و ير * وفايى ديدى كه وير حافظه معناسنه در (ليبي) يكي تيز و ير و بسيار دان *
كز و نيست اسرار كيتي نهان (تار و تور) زياده مظلم و سياه معناسنه در (تحرز) حرام
زاده لك ايتمك ديمكدر كه عبارت مذ كوره فارسى موضوعى و مصنوعى در حرام زاده لفظندن
مأخوذ و مركبدر (تاز باز) غلامپاره ديمكدر و تاز خيز و مخنث او غلان در كه مبتدل
اولمغه ارازل ايله صحبت ايدر (روحى) اسب سوار اولديغى روايت ايدوب ديدى كه
بيت بكر فتمش مهار و شدم برفراز او * چونان كه تاز باز شود برفراز تاز (تلا توف)
اول كسنه در كه مسخره لق ايجون كندويى موحش صورته قيوب خلق تخويف ايدر
(شمس فخرى) نباشد فيلسوف آن كس كه باشد * هر زشتى و ناپاكي تلا توف (ترغاق) كيجه
وقتي پاسپانلق ايتمك (مطهر) بر در كه همون تودر نوبت ترغاق * ميران و مهان بر عددريك

۹ بيت كفتى شوخ
مرا آتش هجران
توسوخته كفتى
عاشق مسكين مكر
تب دارى

(موبد) دانشمند معان
(منه)

(بر آرى)

بر آرى (تلاق) فرج معناسنه عامه تحريف ايدوب ديلاق دير لر (توشك) تحريف
ايدوب دوشك دير لر و فارسيده جامه خواب و بيرخانه دخى دير لر كه بيرخانه جامه
خواب خانه معناسنه در (تاوتك) شيخ مفتي معناسنه در **بيت** به يكتا دكر بيشتر
تاوتك * كه باشد كه بيشى بردكاه تك (تبوراك) دف معناسنه در (رباعى) در هجو كسى * اى
خر پدريت بدشت خاشاك زدى * مامات دف دورويه چالاك زدى * آن بر سر كور هاتبارك
خواندى * وين بر درر خانها تبوراك زدى (تاپاك) قلق واضطراب معناسنه در ۹ (تهى)
وتيك) عريان اولان كسنه لر تيك اتباع در (ترتك) اغيز تفنكى تعبير اولنان آلت (تلنك)
گدا ليق ايتمك كه كدايه تلنكى ديدكلى اكا نسيه ايله در (حكيم سنایی) راست خواهى
بدن تلنك خوشم * اين كنه به كه بار خلق كشم (ترنك) يادين اوق آتلقده ظهور
ايدن صدا و وقت جنكده متتابع ايلردن ظهور ايدن صدالره (ترنك ترنك) دير لر (تويل)
اول كسنه در كه آلنى نك يوقار و سنده قيل اوليه كه كارخ چكاذ ديدكلى قسم اسماده
مذ كور در ۷ (تال و مال) تار و مار معناسنه در (تهم) تالانك قحقي ايله بيوكل كده نظيرى
اولمين كسنه در كه (تهمن) آندن مركب در عظيم الجثه اولمقده نظيرى يوق معناسنه در
(شهنامه) يكي آفرين كرد سام دلير * كه تهماهز بر امان سال دير (تم) كوزه دوشن پرده
معناسنه در (تشتخوان) اوزرنده طعام اولان تبسى (تيمار) غم و فكر و غم چكك و بر كسنه يني
محافظه ايتمك (تيم) كاروان سراي (عطار) سالى بگذشت كه اندرين تيمارم * تادست تو
كيرم و سوي تيم آرم (ترزفان) تر جان معناسنه در (تون و توسكان) كلخن ديمكدر (تتربوا
و تماخره) تمسخر و لاغ و لطيفه معناسنه در (سوزنى) ليكن نه باز كردم از شرم مردمان *
كه اندر خور تماخره و تتر بوشوم (تندرو) بخيل و لئيم و ترش رو ديمكدر كنياده در (سعدى)
بناليدرويش از ضعف حال * بر تشدروبي خداوند مال (تب باده) اول ايستمه ديترمه سى
در كه طلاق حادث اولمقدن حاصل اولور (تب يازه) ايستمه طوتمغه باشلا دقده حاصل
كريمك كه يازه لفظى يازيدندن مأخوذ در گرنمك معناسنه در عربى ده تخطى دير لر
(تريوه) اول يول در كه هموار اوليوب دره لو تپه لو اوله ۶ (تبنكه) اتمك بيشور دكلى
تنور (سوزنى) منت از خلق بهر نان چه برم * كه جهان تبنكه ناست * پوشيده اوليه كه تبنكه
و تبنكه عبارتلى صندوق و غله وضع ايتديلر قوبي معناسنه در سوزنى بيتندن تنور
معناسى ظاهر دكلدر بلكه اكر تنور معناسنه اولسه لفظنان ذكرى عبث اولور معنين
مذ كوريندن هر برى مراد اولسه مناسب ملاحظه اولنور خصوصاً كه معنای ثانی
بغايت انسب در والله اعلم (توروه) جفت معناسنه در كه عربى ده زوج تعبير اولنور
خاطره خطور ايدن بودر كه لفظ مذ كور ايكي جزؤ دن مركب اوله بر جزئى تودر

۹ (امير خسرو) تاپاك
جان از حد گذشت
افتاد كا ترا بر درشت
بر نيم بسمل كشتگان
دستورى ده نازرا

۷ (ارودكى) پشت كوز
و سر تويل و روى
بر كردار تيل ساق
چون سوهان و دندان
بر مثال استره

۶ (الطيفى) چون باز
برنده بر كويوه * چون
باد دونه بر تريوه

نوی دن مخفف قات معناسئه و جزؤ آخری روه در که اصلی کیتک معناسنه اولان
رفتن دن مأخوذ اسم فاعلدر که وصف ترکیبی صورتته افراغ اولمشدر معناسی معامشی
دیمکدر وجفته تخصیص ایچون آخرینه هاء نقل الحاق اولندی یس بکتورو مقابلی
اولوب زوجه اطلاق صحیح اولور پس مؤید الفضلاده تروه سرمه وزنده و تروه
شکوفه وزنده و لسان الشعرا ده تروه غوره وزنده جفت معناسنه دیدکلی تحریف
اولقی ملاحظه اولنور (تن شوی) اقرار چایده صومجمعی در که آنده غسل ایدر لر ترکیده
اکا کولده و بوکده دخی دیر لر بحرده خانه لوده بیلا شیق صوبی دو کدکلی قوی در
دیدی بومعنایه عبارت مذکوره نك قطع دالاتی یوقدر خطا ایتشد مع هذا امیر خسرو ک
شوبیتی بیان اولنان معناده صریح در بیت بتن شوی جامه زتن دور کرد شب تیره در
چشمه نور کرد (تیرا دارد) آنک جایه و امانده در دیه جک یرده ضرب اولنور
مورد مثل بودر که ملوک ماضیه عادت بوایدی که برکسنه یه امان ویرسده لر ترکشدن
بر اوق چیقاروب اکا ویرر ایدی و هر کیم آنک النده اول اوقی کورسه جایه
پادشاهیده اولدیفنی بیلوب اکا تعرض ایتزایدی (خاقانی) یك خدنک از ترکش آن شهنه
بازار عشق نزد عقل از بیم چرخ جانستان آورده ام (تهی پای و تهی دو) عبار تلی ترکیده
یو کروک دیمکدن کنایه در لکن ینه ترکیده بوش یلن دیه جک یرده ضرب اولنور اصح
واصوب در خاقانی نك شوبیتدن معنای اخیر بغایه ظاهر در بیت دل پردرد تهی
دوبدوایی نرسید خوددود بر سر این در دمکر نرسید کذلک حضرت جامی دیدی که
بیت دوم براه غمت از غبار غیر تهی بجست وجوی تو چون من کس تهی دو نیست
(نک شراب) چوق شراب ایچمکه تحملی اولمیان کسنه دن کنایه در (بابانصیبی) آخر
حسن آن صنم راه زداین خراب را پوس پس از می کهن پیر تنک شراب را (تیر پرتابی)
اوزاغه آیلان اوقه دیر لر (اوحدالدین) کشیده چوکان دشمن مرادر بز مرار پیش
میکن چوتیر پرتابی و نیزه پرتابی اول قصه مرار قدر که اشاغیسنده بر اوزون قایش
طاقوب خصمه یا خود صیده آندقلرنده اول قایشک بر طرفی الده اولغله چکوب
آلور لر (تیر خاکی) نشانه آیلان اوقه دیر لر (کال) تیر خاکی نبود رسم که دور اندازند
خاکیم من ز خودم دور مینداز چنین (تیرک زد) اوق کبی یوقارو آیلوب فیشقیردی چیقدی
دیه جک یرده ضرب اولنور (هاتفی) زخونی که تیرک زدا از فرق کاه یلان را بر افراخت
پر کلاه (تیر روی ترکش کرد اورا) فلان سنه بی حاضر و مهیا ایتدی و آئی سائر لر دن
انتخاب ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور (رکنا) ماچومی آیم در میدان عشق ناله
تیر روی ترکش میکنم (تیره کشت) قساوته دوشدی و غنندن قاراردی اوتوردی

(دیمکدن)

دیمکدن کنایه در و قساوته یم دیه جک یرده در تیره ام دیر لر (سلمان) در تیره ام از باد که
آمد سویت و زشانه که دست میزند اندر مویت (تف افکنند) تو کوردی دیمکدر (جامی)
تو در بند زیور پی دیگران تف افکن بروی تو دانشوران (توبگردن خود) سنده
بو حالک ایله آدم کچنورسن دیه جک یرده ضرب اولنور بیت پدرت کرد بود
و مادرت کرد چون تو شاعر شدی بگردن خود واکثرا بگردن خود دعا مقامنده
مستعملدر بویونک التنده قالسون دیه جک محله ضرب اولنور که فضول اولوب حدیثی
تجاوز ایدن کسنده تکلم اولنور (تیره کی میکند) فلان کسنه اور تالغه اختلال بر اقق
استر دیه جک یرده ضرب اولنور (توبرو بر سر زن) بنم ایشم حاصل اولدی سنک
معاونتکه حاجت قالمدی دیه جک یرده تکلم اولنور که ترکیده شمدنصکره وارباشکه
چال تعبیر اولنور والله اعلم بالصواب

باب الجیم

(چار تکبیر ز دبر او) آئی بالکلیه خاطر دن چیقاروب یوق یرینه قودی دیه جک یرده
ضرب اولنور که درت تکبیر میت نمازینه مخصوص اولغله کویا فلان سنه بی میت
یرینه قودوم دیمکدن کنایه در (حافظ شیرازی) من هماندم که وضو ساختم از چشمه عشق
چار تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست (چار تکبیر بکوبرو) آئی بالکلیه ترک ایله
دیمکدن کنایه در (چار قل) دیوب معوذتین و سورة اخلاص و سورة کافرون مراد
ایدر لر (جامی) از صراحی دوباره قلقل می پیش جامی به از چهار قل است (جامه در
نیل زد) ماتم ایچون قاره لر کیدی دیه جک یرده ضرب اولنور (جامی) ز مصرار چه
او کوس تحویل زد که مصرار عیش جامه در نیل زد (جامه بر قدش تنک آمد) بغایه
غضبه کلدی دیمکدن کنایه در (آصفی) هر که آن یوسف کل پیرهن انداخت قبا جامه
بر قدغن یزان دگر تنک آمد (جامه نهاد) وفات ایتدی دیمکدن کنایه در و فلان موضعده
اقامته نیت ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور دخی (جامه نهاد آنجا) دیر لر نته کیم عربی ده
القی عصاه دیوب بومعنادن کنایه ایدر لر (جامی) شد دلق مرقع کرو باده و شادیم آخر
بسر کوی مغان جامه نهادیم (چدار کرد) کوستکلدی معناسنه در که چدار کوستکلدر
(چشمش جهد و چشم برد) عبار تلی کوزم سگر بر معناسنه در (چشم در زن) کوزیو موب
انماض ایله و آندن فارغ اول (و چشم بردوز) دخی بومعناده مستعملدر نته کیم شاعر ایکی
عبارتی بر بیتده جمع ایتدی بیت ای دل از چشم میزنی ز بلا چشم بردوز از ان بلا انکیز
(چشمش را آب داد) کوزینی نور لندردی دیمکدن کنایه در (آصفی) بیا کز کل رخان چشم
جهان بین رادهم آبی بکزار جهان بهر چه آورند بس مارا (چار خایه) اول کستاخن

(۲۹)

(ب)

(بیت بیستون رابه کی)
آه چو کردم برباد
بر سر خویش زنده تیشه
خود را فرهاد

(عصار)
بنه بر هفت دوزخ
هفت زنجیر بکو بر
هشت جنت چار تکبیر

(بیت) جان من میر
قصد از شادی مگر
یار آمده است میجهد
چشم همانا وقت دیدار
آمده است

کنایه در که حدیثی بیلیوب تجاوز ایده * روایت اولندی که امیدي نك درت خاتونی
اولوب خانه ده بهر ساعت غوغا اكسيك دكل ایدی برکون مزبوره لرامیدی دردمندی
ضرب ایتکه اتفاق ایدوب اشنای ضربده خاتونك بری مایه جنك ومنشأ غوغا
خایه در دیو خایه سنی طوتوب اول مرتبه صیقدی که درمندی خواجه سرا یعنی
خادم ایتدی آخر الامر مزبوره لره طلاق و یروب بر مدرسسه کوشه سنی اختیار
و کندو سرگذشتی برقصیده ده بیان ایتدی که بویتلر آندندر (نظم) پیرانه سرکه قد
امیدی دو تاشده * وز چار خایه کی دوسه جاکتخدا شده * یکجفت خایه بود متاع
سرای او * آن هم زدست داده و خواجه سرا شده * خواجه سرا خادم
معنا سانه انسانه مخصوص وسایر جوانانك خایه سی چیقسه آخته اطلاق اولنور
صکره توسیع ایدوب چکرده کی چیقش میوه به دخی آخته دیدیلر مثلاً چکرده کی چیقش
قریجغه آخته زغل دیرلر (چشم آسمان کورست) نامستحق اولان بی معرفت و نادان
معزز و موقر و صاحب معرفت و اهل دانش محقر و نامعتبر اولدقده ضرب اولنور
(جوغمانده است مرا) اولکی ذوق و صفامدن پك آزقالدی شمیدی احوالم اولکی کبی
دکلدر دیه جك یرده تکلم اولنور (نظامی) شعیری زان شعار نونمانداست * و کرتازی
ندان جوغمانده است (چشم چشمها دیده است) چوق کوردم چوردم بیت دلم
چندین فسون از چشم ترکان بلادیده * فریم چون دهدنر کس که چشم چشمها دیده
(چکر کر به خورد اورا) آنك بر عزیز نسنه سی ضایع اولدی دیه جك یرده
ضرب اولنور (نظامی) گشت گم آن شیرسك از شیر مرد * مرد در آن غم که جکر
کر به خورد (چهار میخ میکند) لواطه ایدر دیه جك یرده تکلم اولنور (چهار
هفت) معدوم و حقیر دیمکدن کنایه در (جابلقاء) سرحد مشرقده بر شهر در که
اندن صکره معمور اولمغله اکانهایت معموره دیرلر لکن مشهور اولان بودر که قریه
عبادان نهایت معموره در حتی و لیس و راء عبادان قریه عبارت امثال دندر بونك فوقنده
دخی نسنه اوله من دیه جك یرده ضرب ایدرلر (جابلساء) معجم البلادانده دیدی که
سرحد مغربده بر شهر عظیم در که بیک دروازه سی و هر دروازه ده بیک پاسبانی واردر
(جناب) جیمک ضمی ایله کرو دیدکلر یدر که ایکی کسنه میاننده ایدرلر که هر کیم غالب
اولور سه اول نسنه بی اخذ ایدر بزم اصطلاحه او کدول تعبیر اولنور قار باز لر میاننده
معروفدر (جاست) اوزم صیقه جق شرابخانه (جنیور) صراط کوپروسی (عنصری)
ترا هست محشر رسول حجاز * دهنده به پول جنیور جواز * پول پل معنا سانه در
حلیمی جنیور یانك تقدیمی ایله کینه ور و زننده تصحیح ایدوب اسدی نك شوبیتی ایله

(کشوری) تری پند
و بامهر و ماه خویش
می نازده کنون روشن
شد این معنی که چشم
آسمان کوراست

(شاه ناصر خسرو)
ای پسر بنکر بچشم
دل درین زرین سپر
کوز جابلقا سحر که
قصده جابلقا کند
(حکیم خاقانی)
دید مرا مست صبح
بادلم از هر دو کون
عشق نهاده کرو قفر
کشیده جناب

(استشهاد)

استشهاد ایتدی بیت سید روی خیزد از جرم و کنایه * سوی جنیور پل نباشدش راه
(جالشکر) دانشور و زننده بغایت جاع اولان کسنه (جلوین) مفسد و غماز معنا سانه در
(جره باز) باز سفید بعضیلر ارکك بازدر دیدیلر کاشانی دیدی که جره جلد و جاپك
معنا سانه در (جالیز) قاوون بوستانی (جنکلوک) اول کسنه در که زیاده ضعفندن
الرینی دیزلرینه قومدقچه یاد یوار مثللو نسنه به یاشمدقچه یرندن حرکتی قادر اولیه
(جامه غوک) کوچك حوض شرفنامه ده قورباغی یوصونی در که صولر اوزرنده اولور
یشل نسنه در دیدی میر خسروك شوبیتی معنای اخیره مناسب در بیت بحر که باشدز کهر
جوش او * جامه غوکست ز بر پوش او (جیز جنك) چرمینه که فواحش اصطلاحنده زییق
دیرلر (جوجو و جوجو) ذره ذره دیه جك یرده تکلم اولنور (جهودانه) مینبار طولمه سی
تعبیر اولنان طعام در (چکیجه) یاغ کوپی (جنابه) توأم معنا سانه در که تر کیده ایز تعبیر اولنور
(جوسه) کوشك که تعریب ایدوب جوسق دیرلر (چوخا) یو کدن یا پلش جامه که
تحریف ایدوب چوقه دیرلر (چپ داداورا) آنی صاودی و وجه اسهل اوزره دفع
ایتدی دیمکدر (چشم دریاه) یوزی کوزی آپلش صیریق و ادب سزدن کنایه (حافظ)
شوخی نرکس نکر پیش تو بشکفت * چشم دریاه ادب نگاه ندارد (دهان دریاه)
آغزی آچوق و بولد یعنی سویلر دیمکدن کنایه در (چاشت) قوشلق وقتی و کاهی قوشلق
وقتنده اکل اولنان طعامه دخی چاشت دیرلر اخشام وقتی اکل اولنان طعامه مجاز اشام
دیدکلری کبی و مطلقاً اکل اولنان طعامه دخی چاشت دیرلر هر نه وقت اولور سه اولسون
(کال اسماعیل) معده مغرب زقرص او خورد هر شام چاشت * و زشفق کر دون بسیخ
او کند هر شب کباب (جان درازی) عمر اوزونلغی دیمکدن عبارت در (سلطان) از بهر
جان درازی توسا کنان خاك * بکشاده دستها همه چون سرو و چون چنار (جان گرو
جامه گرو) جانم و مالم فدا اولسون دیمکدن کنایه در (طوسی) جان و تن رهن می ناب
کن از من بشنو * مثل آنست دلا جان کرو جامه گرو * مخفی اولیه که جامه دن مراد
تن اوللق مثل و مثله بغایت مناسب در زیر ابدن جانه نسبت لباس حکمنده در و مقصود
جمع وجودینی ظاهرأ و باطنفدا ایتکدر (جامه دال وکل) بر نوع خفتاندر که دال
وکل نقشنده در (فزازی) نباشد جامه دال وکل شاهی هوس مارا * که بر تن نعل و داغ
حسرت دردتوبس مارا (چشم) امید معنا سانه کلور (حافظ) چشم انعام مدار یدز انعامی
چند * ای کدایان خرابات خدایار شماست * و کوزك جمع اجزاسی معنا سانه
استعمالی کثیردر و کاهی چشم دیوب فقط کوزك ایچی مراد ایدرلر (کمال پاشازاده) چشم
و دیده میانی شو و جهله فرق ایتدی که چشم ده قیاق و کرپك داخلدر دیده ده داخل
دکلدر لکن سواد و بیاض دیده ده داخلدر دیوب شوبیت ایله استشهاد ایتدی که بیت

شی همچون سواد دیده بر نور * هوا عبر نشان چون طره حور * و نور مذ کوردن مراد
بیاض دیده اولمق اوزره زعم اتدی مع هذا نور مذ کوردن مراد شعاع بصری در بیاض دیده
دکدر و بیاض و سواد دیده ده ادخال و کپرک و قباغی اندن اخراج اتدی که لفظ دیده
دیدنن مأخوذ اسم مفعول اولد یغی قرینه سی ایله کور مکده کپرک و قباغک دخلی اولمدیغنه
بناء اولمق ملاحظه اولور نفس الامر ده خیال دقیق در (چشم فرنگی) عینک در که ترکیده
کوز لوك تعبیر اولور بیت زهر دیدن روی تور و زشب جام * هزار چشم فرنگی نهاده
بر در و بام (چهره کشا) نقاش دیکدن کنایه در (مانی) مانی که بود صورت بی معنی چپ بود
* مانی که منم چهره کشای معانیم (چهره نشد) صورت و یروب کندوی کرکی کبی کویستره
مدی دیه جک برده ضرب اولور (هاشمی) ای غنجه دهن چهره نشد پیش تو یوسف *
با آنکه زکل چهره و از غنجه دهن داشت (چشممارو) اصلنده عروسدن چشم بد زحنی
دفع ایچون یاپدق لری صورته دیر لر ایدی که دیار عجمده قاعده قدیمه بو ایدی که بر تیزی کلین
ایتدک لری وقتده بردستی عروس تزین ایدر کبی ز روزیور وحلی و جوهر ایله آراسته
ایدوب چشم و ابر و نقش ایدر لر و صاحب عروسک قدرتی مقداری ایچنه کوش و آتون
قراصه سی یا خود چرز و چن مقوله سی وضع ایتد کند نصرکه صورت مر قومه مصوره یی
عروس مذ کوره یه قریب بر موضعه وضع ایدر لر ایدی عروس یی کور مک ایچون کلن
خواتینه اول امر دن عروس ایشته بود در دیو اول صورتی کویستر لر ایدی کویا خواتین
مزبور ده عینه و ارایسه اثری صورتده ظهور ایدوب عروسه نظر ایتد کده تأثیر
ایتمه چون عروس یی شوهر یی خانه سنه کورتور مک مراد ایدر لر مرور ایدر چکی طریقه
قریب اول دست یی بر طام اوزرینه چیقار لر لر عروس اول موضعه قریب اولد یغی
ساعت بالای بامدن بوضورت نیجه شکست اولور سه عروسدن دخی زخم چشم
بد شکست اولسون دیرک دست یی زمینه القاتد کده خرد مر داو لوب در ونده وضع
اولان اشیای یغما ایدر لر ایدی (سعدی) چو چشمار و آنکه خوردن از تویسر * چو از بام
پنجه کز افقی بزیر * صکره هر زخم چشم دفعی ایچون ایتدک لری افسونه چشمار و
دیندک لری (خلاق المعانی) نک شو بیتدن ظاهر در بیت بحدست توهر چشمار و
شاید ار کشد هزار چونیل * پوشیده اولمیه که عبارت مذ کوره نک اصل و مأخذین
و صورت مذ کوره یه اطلاق نک سببی بیانه تعرض ایتدیلر بو کینه نک کستاخانه خاطرینه
خطور ایدن بودر که ذکر اولور لفظ چشمار و ایکی جزؤدن مرکب در بر جزؤی
چشم در کوز و بر جزؤی رودریوز معناسنه و میانلرنده اولان الف برابر لیک معناسنی
افاده ایچون مزیده در رویار و و دوشا دوش لفظلرنده اولد یغی کبی نه کم مقدمه
ثانیه ده سبقت اتدی پس معنای ترکیبی کوز یوزه قارشو و برابر یعنی خواتین

(مزبور ده نک)

مزبور ده نک میاننده اولان عینه نک کوزی اول امر دن صورت معهوده نک یوزینه
مثلا (چشم چشم) دیسلر کوز کوزه دیمک اولور ایدی بوقاعده مقدره مقننه در تحلف
ایتمر مثلا بر کسینه بر کسینه هیچ برینک خبری یوق ایکن علی الغفله مصادفه اتسلر
خواب خواب مصادفه ایتدک دیر لر یعنی غافل غافله مصادف و برابر اولدی که عوام
تحریف ایدوب چاپا چاپ دیر لر و لفظ خواب غفلتن کنایه در والله اعلم (چناری
و کدوی) ایکی نسنه میاننده ظاهر مساوات اولوب فی الحقیقه مناسبت کلی اولد یغی
بیان وقتنده ضرب اولور * مورد مثل اول افسانه در که بر چنارک قریبنده بر قباغ
کو که نی بتوب مقتضای جبلتی اوزره نشو و نما بولوب زمان قلیله چناره برابر
اولتدده چناره شو و جهله زبان طغنی دراز ایدوب دیدی که بنم بختم مدته قلیله ده سنک
مرور ایام و کور و عوام ایله واصل اولد یغک رتبه یه بنی ایصال ایتدی دیو تفاخر ایتد کده
چنار کهنه سال شو و جهله جواب با صواب و یردی که بر قاچ کون ایچنده بنم ایله برابر
لیک هنر دکدر هنر وار ایسه مکانکده ثابت قدم اولوب گرم و سرد روز کاره تحمل
ایدوب شد ایدر یاح عاصفه سببی ایله بنم کبی سکاده تزلزل کله سون بر ایکی کوند نصرکه
صدمه روز کار سخت کار سببی ایله قباغ نابود و چنار کالاول مکانکده ثابت اولدی (کال
خجندی) کندی ایله برابر اولد عا ایدن صوفی کچل حقنده دیدی که (قطعه) دریاب کال
این نسخه نازک و باریک * آزرده مکن خاطر کس از سرموی * گرباتو برابر زندان
صوفی آقرع * بادست مرادر حق او بیت نکوی * بدخواه تو خود را به بزرگی چو تو
داند * لیکن مثلست این که چناری و کدوی * صوفی مزبورک باشی کل اولد یغنه قطعه
مذ کوره ده بر قاچ موضعه ایما اولد یغندن غیری مثل مذ کور بغایت موقعنده واقع اولمشدر که
کل باشی قباغه تشبیه ایتدک لری معروف در (جنک زرگری) ترکیده قصاب جنکی دیدک لری در
(محتشم) کردد ای بت تابکی زین جنکهای زرگری * از تو ضایع ناوک بیداد و از من
دود آه (هرام بیک) بت صراف که افکنندست طرح دلبری بامن * دمام میکنند از ناز جنک
زرگری (جواب داد اورا) آنک شعرینه نظیره اتدی (کال اصفهانی) مطلع انوار حسنست
آن رخ چون آفتاب * مطلعی کفتم بدین خوبی که میگوید جواب (چوپ) خروسک باشند
اولان قرمز یات پاره سی که تاج خروس تعبیر اولور (چین) اول کسینه در که کوزلرندن
همیشه یاش آفتاب کپرک لری دو گلش اوله (چند فند) اول خوف عظیم و امر صعب
در که انسانه عارض اولور (چرگر) مغنی و خواننده ابو حفص سعدی مفتی معناسنه در دیدی
(چرب آخور) رفاهیت عیش و کثرت علف (چراخور) و (چراخوار) چراگاه که
مرعی تعبیر اولور (مسعود سعد) ازین شتر یچه بسته دهن چه میپرسی * که هر کز ش
نه چراخور بدونه آبخور (شاه ناصر خسرو) یکی غول فربنده است نفس آرزو

خواست که بی باکی چراخوار است و نادانی بیابانش (چشم آویز) خاتون یوزلرینه باغلا دقلری برقع که قیلدن یاپارلر و پچه تعبیر ایدرلر (جابلوس و چیلوس و چاپلوس) اول کسنه در که گلات مطبوعه والفاظ مصنوعه ایله بر ساده درونک عرقنه کیروب آنی اضلال ایدر (چشمالوس) کوز قویروغی ایله نظر ایتک (چالاس) اول کسنه در که سفره میدانه وضع اولنن دن اول هر صحنن برر ایکیشر لقمه آلوب اکل ایدر عربی ده تواس دیر لر ع جانی نشینم بر آتش نشینم بغایت اضطر بنده یم دیه جک یرده کذلک بر مطلوبی تحصیلده جدوسیم وارد دیه جک یرده ضرب اولنور (چالش) ناز ایله صالمنق (سعدی) بیاتادرین شیوه چالش کنیم سر خصم راسنک مالش کنیم (شیخ نظامی) اسکندر نامه نك بر قیاق محله چالش لفظی جنك معناسنه اولق اوزره ذکر اتدی بیت از آن سهرکین تر سپاهی قوی عنان تاخت پر چالش خسروی (چش) میمک تقدیمی ایله چشم یعنی کوز معناسنه در (امیر مغری) کهی زچش زندیبر بر دل عشاق کهی ز دست زند تیغ بر سر اعدا (چک) برات و قبالة معناسنه در لهذا لیله براته شب چک دیر لر (چچک) ایکی جیم فارسی نك قلمه لیله کل در که عربیده ورد دیر لر (چنك) و چنكل و چنكال لفظلرینك میانلرنده فرق بودر که چنك قوش قیناغی معناسنه در بیت ره بط باز تیز آهنگ میزد برقص کبک شاهین چنك میزد که چنکده ایهام وارد و کاهی انسانده دخی استعمال اولنور و چنكل بیر تیجی قوش طر ناغیدر و چنكال بر تیجی جانور طیر ناغی در (قطعه) ز عدل اوشده باز سفید جفت کلنك زمان اوشده شیر سیاه پار شغال نه این فراز بودر هوا بدان چنكل نه ان دراز کند در زمین بدین چنكال و لفظ چنكال کاهی استعاره طریق ایله انسانده دخی استعمال اولنور بیت هنرمند یوسف بآیین و داد بچنكال خویش آن عرب را بداد و لفظ چنكل جیم عربی ایله ترکیده چتلیقی واورمان تعبیر اولنور که چتلیقی لق واورمانلق یره چنكلستان دیر لر بوقفیر وحدت نامه ده حضرت ابراهیم وصفنده دیمش ایدی که بیت چنكلستانن اوپاك روان بولدی نشو و نما چو سرور روان (چشم آغل و چشم آغیل) عبارت لری غضبدن ناشی بر کسنه کوز قویروغی ایله باقق معناسنه در (حکاک) نرمک اورا سلام کردم دوش کردسوم نظر بچشم آغیل (چم ندارد سخنش) سوزینك معناسی یوقدر معناسنه در که چم معنادن عبارتدر (استاد شهید) دعوی کنی که شاعر دهرم ولیک نیست در شعر تونه حکمت و نه لذت و نه چم (چشم بنام) تعویذ کذا فی التحفة و صاحب معیار چشم نیام عبارتیه ذکر اتدی (چنك مریم) بخور مریم در که ترکیده مریم الی دیر لر کوزل رایحه سی وارد در عسرو ولادت ایچون نافع در که آنی اول وقتده صویه بیر اقور لر که بر بردن آیر یله

(همان)

همان اول ساعت وضع جل سهولت ایله واقع اولور (شیخ نظامی) برست از چنك مریم شاه عالم چنان که آبستان از چنك مریم (چکامه) قصیده و شعر معناسنه در (چراغ بره و چراغ واره) شمع و چراغ و روز کاردن سوینسون ایچون وضع ایتدکلری فنار و فانوس (چامه) شعر معناسنه در چکامه کبی که مرور اتدی نته کیم شهنامه ده واقع اولدی بیت بزودست و طنبور را بر گرفت سراییدن چامه اندر گرفت (چهار گوشه) تابوت لیلی مجنون در گوشه نشست و ساخت توشه تا کی رسدش چهار گوشه (چشم کشته) احوال (عسجدی) هجاکرده است پنهان شاعران را قریع آن کور ملعون چشم کشته (چوپت در آبست) اعدا سکا ضرر ایصالی ایچون مکر و حیله تدبیر ایدر لر سنك اصلا خبرك یوق دیه جک یرده ضرب ایدر لر اصل مثل بودر که دیار عجمده حضور حاکمه بر کسنه یه تعذیر ایتک اقتضای تسه آنی ضرب ایده جک دکنکلری صویه ایصلا در لر اول کسنه بعض آشناسندن سؤال ایدر که بکانه کونا تعذیر ایدر لر جواب ویر لر که (چوپت در آبست) یعنی سنی دو مک تدارکنده در لر (چوب زن) پاسبان و دخی نوبت زندن کنایه اولور که سحری کوس و طبله چویک ضرب ایدر (خاقانی) چویک زن بام تو کردون باین همه دیده ها بیدار (چین دستار) صارقده اولان شکنار عقد دستار دخی بو معنایه در (ظهیر) تند باد اجل بریشان کرد زلف پر چین و چین دستار ش (عرفی در قسمیه) بقدر کوشه دستار شاعران حریر کبی برات صله سنبه ایست بر آزار (چیره دست) و (چرب دست) ترکیده الی اوز و هر نسنه الی یا قشور دیدکلری کسنه دن کنایه در خیره دست آنک مقابلی دریغی الی اصلا بر شیئه باقشمنز (جوینده یابنده است) آرایان بولور و مطلوبی تحصیلده تکاسل روادکلر دیه جک یرده تکلم اولنور من طلب شیئا و جدو وجد بیت چنین زد مثل شاه کوبندکان که یابندکانند چویندکان

باب الحاء المهمله

پوشیده اولمیه که لسان فارسیده حرف حایو قدر مکر لغت عربیه دن برحاس اولان کله بی اخذ و تعمیم ایتش اوله لر (حال کرد) و (بحال در آمد) وجد و شوقه کلوب سماع ایتدی دیمکدن کنایه در بیت مکوه در حرکت سرواز شمال آمد چو دید قامت تودر چن بحال آمد (حلقه بدرزد) مضطرب و بی راحت ایلدی دیمکدر (سلان) چشم اوهر لحظه دلهارا بهم بر میزند شور عشقش عاشقان را حلقه بر در میزند (حافظ) چه حلقها زده ام بر در دل از سوز ز شوق حلقه زلف تو در شبان دراز (حوض ترسا) اول حوضدر که انده اوزوم صیقار لر که طاشدن یابیشدر (خاقانی گفت) کفتم پسندوداورم کز فیض عقلی بکدرم حیض عروس رز خورم در حوض ترسا داشته (حوض ماهی) برج حوتدن کنایه در (حاضر و قندیل باش) کوزک آج و بصیرت و احتیاط اوزره اول دیمکدن کنایه در روایت اولندی

(ابوالمثل)

چو کردد آ که خواجه زکار نامه من شهریار رسانه سبک چکامه من

(کاتبی)

بدور قدنو سروی کشید برب جوی زعکش خویشان اوراهز ارچوب بر آب

(سنبه)

ترکیده در پوویکه دیر لر (منه)

(کاتبی)
در زیارت اشبان تارور
میسوزم چو شمع
دود آه من بین حاضر
وقندیل باش

(حافظ)
عاقبت منزل ما وادی
خاموشا نست
غلقله در کنبه افلاک
انداز

۹ (کاتبی)
ای دل همه دم همدم
ارباب ندم باش
خون می رود از دیده
من حاضر دم باش

که نسیمی حلب شهرینه کیتک اوزره شیخی اولان شیخ فضل الله بن استیذان ایتدکه
شیخ مزبور شوبیت ایله جواب ریدمش که بیت چون بسفر میروی از حلب اندیشه
کن چون بحلب میرسی حاضر وقندیل باش نسیمی حلبه واصل اولدقه سرگذشتی
و مانند قندیل جلوه ساز دار اولدینی معروفدر (حال) کوی باز لک نصب ایتدکری ایکی
میلک میانده اولان میدان اطلاق ایدر لک کوی باز لک اول میدان ایدر لک (خسرو)
دومیدان دار لک میزد بدنبال شده سرکشته همچون کوی بی حال واکادر هوی
دخی دیر لک (عصار) روان بر بود از شاه جهان کوی چو بادش بر دیکسر تادر هوی
وکاهی در لفظنی حذف ایدوب هوی دیر لک بیت بهای وهوی سوی هوی رو کرد زدر
یکبار دیکر کوی وهو کرد (حالی) فی الحال معناسنه در که حرف یا معنای ظرفیت افاده ایدر
وکاهی یابی الفه قلب ایدوب حال دیر لک و کاهی یا وانی جمع ایدوب حال دخی دیر لک (حاضر دم
باش) آگاه و مهیا اول دیکدن کنایه در (حشر) جمعیت و آلا معناسنه کلور (هاتنی) دگر
بار خیل ستاره حشر شد از ظل عایش فرخنده فر پوشیده اولیه که حشر لفظی
عربیده جمع اتک معناسنه در یوم القیامته یوم حشر تسمیه اولدینی یوم الجمع اولدینی ایچوندر
و حشر غوغا معناسنه دخی اولور حشر کرد دیر لک غوغا ایتدی معناسنه و قوقاجنی دیه جک
کسنه یه حشری دیر لک (حکم انداز) اول تیر انداز در که آتدینی اوق شامیوب اصابت
ایده (حرف کیر) آزعی پر مغنه طوله یوب سویلر کزر (حرف انداز) اکا و بوکاسوز
آر (حلوای بی دود خورد) ز جتسر مقصودینه نائل اولدی دیکدرو (حلوای بی دود)
ز جتسر نعمتن کنایه در (حلوای خورد از دیک چوپین) کرکی کی رسیده ولید اولان
میوه کی کندی الی ایله اغاچدن قویاروب اکل ایدر دیه جک یرده ضرب اولنور و اکثر
استعمالی نخل خرما در (کال خجندی قطعه) در باغ بین تو گونه کون برک و نوا
برک و نوا آرزوی طبع روا بر خیزوبیا و میوه از شاخ بخور کر خورده نه ز دیک چوپین
حلوا (حلقه سودا) بازر کانلر بیع و شرا ایچون ایتدکری جمعیتدن کنایه در (سلطان) هر
سحر در حلقه سودای شام طره ات بار چین بکشاده باد صبح و مشک ارزان شده

باب الخاء المعجمة

(خشک ریش) ادنی بهانه دن کنایه در ودخی اول جراحت که ناصور باغلامش اوله
اکادخی خشک ریش دیر لک (شاه ناصر خسرو) از قبیل خشک ریش با همه کس روز و شب
اندر خصومت وجدلی (خسپوش) نقاق دیکدر (خس در دهن گرفته) عاجز اولدی
وامان دیله دی دیه جک یرده ضرب اولنور (خررفت و رسن برد) زوالی مرغوب اولان
نسنه زائل اولدقه بقاسی مطلوب اولان نسنه کی کتوروب کتسه ضرب اولنور
کال خجندی (بستاند رقیم سر زلف تو میرفت) نوشد خبر کهنه که خررفت و رسن برد

(خم)

(خم شد) سکدر ک قاجدی که ترکیده یاب یاب سیوشدی تعبیر اولنور (نرمی) کشت بردامن
افلاک نمایان مهید خم ابروی تر ایدور و ان بس خم زد (خشکفا) اول اتکدر که
خیری گرکی کی کله دن پیشوره لک اکافطیر و فطیره دخی دیر لک نرم دیار مرده عامه
تحریف ایدوب عمارت فطوله سی دیر لک (خنیگر) مغنی و خواننده معناسنه در که
خنیاتغنی دیکدر (خوشاب) آبدار و تازه معناسنه در و اکثریا اینجویه صفت ایدوب
در خوشاب دیر لک (خیزاب) موج آب که کوهه آب دخی دیر لک (خله چوب) کمی
کوره کی (خنک کرد) لاغ و لطیفه ایتدی دیکدر عوام عجم تحریف ایدوب هنک
دیر لک و خوراتا مراد ایدر لک (خلنج) آبلق یعنی الاجه معناسنه در صاحب مؤید
دیددی که اول سیاه کبوتر در که برایکی یلکی بیاض اوله (سوزنی) در هجو مأیونی
کرد کون توبدان در علت بد کرد شلوار تورنکین خلنج (خوج) خروسک باشنده
اولان قرمزی که ایدیک تعبیر اولنور بعضیلر کوسفند جنکی یعنی قوچ معناسنه در دیدی
(و خود خروج) دخی خروس ایکی معناسنه در که ایکی جز و دن مرکب در بر جزوی
خود در که زره کلاه معناسنه در که بیضه الدرع تعبیر اولنور و جزو آخری خروج در
خروس معناسنه در (خردمند) خردمند کی عاقل معناسنه نته کیم دانشمند دیر لک
دانشمند کی عالم معناسنه در (ناصر) سودمند است سمندای خردمند و لیک سودش
آراست بر من که مرا و راست سمند (خندوتند) تروت و مرت معناسنه در (خنداختند)
خندان خندان یعنی کوله رک کوله رک (انوری) دفع چشم بدجهانی را همچنان نرم نرم
و خنداختند (خم نهد) دفع وردایمز و ایتکه دخی قادر دیکدر دیه جک یرده تکلم
اولنور (ختنبر) غضنفر و زنده اول کسنه در که دولت و مالی واریکن خلقه کندوسنی
فقیر کوسترمک ایچون ضرورت ایله زندگانی ایده (ابوالعباس) بافر اخیست ولیکن بستم
تک زید اوچنان شده که چنان هنج خنبر نبود (خرانبار) آندن عبارتدر که برایش
ایچون برجاعت جمع اوله لک ترکیده اندن ایتدی تعبیر اولنور (خشکارا کرد) تتبع
و تفحص ایتدی (خنک زیور) آبلق آت (خوالیکر) واور سنی ایله و خوالیکر و اوک
قتی ایله و خوالیکر راهبر و زنده آشجی معناسنه در (خشک سر) و (خشک مغز) دیوانه
مزاج و غضوب اولان کسنه لردن کنایه در (خیر خیر) بهوده ۷ (خشک آخر) قحط اولان
بیل (خاقانی) ز خشک آخر خندان برست خاقانی که در یاض محمد چرید کشت رضا
خوارکار ستمکار اولوب بر کسنه یی خوار و ذلیل ایدن کسنه دن عبارتدر (خر بیواز)
شب پره که یار سه تعبیر اولنور بیت نکنی هیچ کاره روز دراز کار تو شب بود چو
خر بیواز خاک نیز دقیق النظر اولان کسنه دن کنایه در که دقیق امور و مطلع اولور

(۳۰)

ب

(فردوسی)
بودانشو هم پهلوان
نه بندگی پیرازان
سان جوان

۷ (انوری)
خیر خیر کرد صاحب
تهمت اندر همچو بلخ
تا همی کوشید کافر
نعمت آمد انوری

(سنو چهری)
تو خوار کار ترکی
من برد بار عاشق
زشتت خوارکاری
خریست بردباری

(حضرت مولانا) چون بدانی حد ازین حد میکینز * تابه بی حد در رسی ای خاک بیز
(خنده خریش) و (خنده ریش) اول کسند در که غیر یلر آئی استنزا ایده لر که خریش
خانک قحقی ایله خراشیدن یعنی طیرمالامق معناسند در (خواجه تاش) اول
غلاملر در که افندیلری بیر اوله که تاش لفظی فارسیده شریک معناسند در لهذا بر
بیراق آلتند یورین ایکی کسنه به (خیلتاس) دیرلر و کاهی تایی داله قلب ایدوب داش
دیرلر پاداش کی که ایاقداش تعبیر اولنور و بکتاش لفظند اولان تاش بوقیلدن
دکدر و کافی عربیدر که بک ترکیده سخت وقائی و تاش حجر معناسند در بک دمور
و تیمور تاش لفظلری کی عوام جهله نك عادتلری بایدی که برکسنه نك اولادی یاشه مسه
ولدینک برینک اسمی بکتیمور یا خود طاش تیمور یا خود بکتاش قورلارایدی کویا
اسمک تأثیرندن ولد منور طاش و تیمور کی محکم و ثابت اولوب معمر اوله طور مش
و طور سون دیدکلری کی (خدیش) خانک ضمی ایله کدبانو یعنی خانه ده تدیر
و تصرف صاحبه سی اولان خاتون معناسند در (رودکی) چه خوش گفت آن مرد با آن
خدیش * مکن بد بکس کر نخواهی بخویش (خیره کش) ضعیف و درمند اولانلره
جور ایدن کسنه که زبون کیردخی دیرلر (خریط) اصلنده بیوک قاز معناسند در
صکره ایله و نادان کسنه به اطلاق ایتدیلر حالا دیار منده احق و ایله اولان کسنه به
قاز دیدکلری بوقیلدن در (انوری) بنده بامست خربط است امروز * همچو خرد در خلایب
افتاده * و خلایب اول بو مشاق سیاه چامور در که ایاق آندن زجت ایله چیقار و اول
چامور خلیش دخی دیرلر (خرمک) خانک قحق و ضمی ایله اول رنگامیز بو
نحقلر در که دفع زخم چشم ایچون اطفالک بویونلرینه اصارلر (منجیک) ترسم چشم
رسد که سخت خطیری * چون که نه بندند خرمک بکلور * و اکاچشم زددخی دیرلر
(خرسنگ) زیاده بیوک طاش و اول کسنه که طالب و مطلوب میانده حائل و مانع
اوله (جام جم) نادلت راز غیر اورنکیست * پیش را هت زشرک خرسنکیست (خدا یکان)
بویوک یادشاه (خانه بدوش) درویش که هر نه به مالک اولسه صرتنده در بیت
ما مردمان خانه بدوشیم و خوش نشین * نوزان کرده خانه نکهدار عالم (خوش
نشین) اول کسنه در که کندو ذوقین اریوب راحتدن غیری قیدی اولیه (خاکش
بدن) برکسنه ناسزا سوز سوباسه اکابدعا مقامند تکلم اولنور (جایی) چون لال
توان بود بکوش و پس ازین * کرب بسخن کشایی خاکت بدهن و دخی (خاک در دهن است)
دیرلر جرمدن اعتذاره کلدی معناسند زیرا عادت ظرفاء عجم بودر که برکسنه دن
برکسنه حقتده نامعقول برکلام صادر اولسه انک اعتذاری ایچون کلدکده آغزینه
براز طوپراق وضع ایدوب اعتذار ایدر (خارکن است) بنده جفاکش در ۹ و هر نه

(فرخی ای کرده خنده)
خریش همه کس
ماراز توبس جانا
ماراز توبس

۹ (اوحد الدین کرمانی)
(رباعی) دل بنده
بوی عنبر آمیز کست
جان چاکر عارض
دلاویز کست بلبل که
هزار خارکن بنده
اوست او نیز غلام
خار سر تیز کست

(قدر)

قدر جور کورسه تحمل ایدر دیمکدن کنایه در (خانه بهند و مسپر) الی اوزون
خدمتکاره خانه بی سپارش اتمه دیه جک یرده تکلم اولنور (خط برگردنم کش)
عاشق معشوقه نیاز ایدر که بکا کلی جور مرادک اولد قدده غافلانه اتمه اولابر آزیجق
اشعار ایله بعده هر نه جورک وارسه دریغ اتمه دیه جک مثللو یرده ایراد اولنور
مضرب مثل بودر که ذکر اولندی * و موردی بودر که دیار عجمه بر مجرمی قتل ایچون
مقام سیاسته کتوردکده جلاد اولا نطع دوشه یوب اوزرینه براز قوم صاچار
و مجرمک کوزلرن باغلاد قد نصکره نطعک اوزرینه اوتوردوب مزبورک بویینه
بر قرمزی نسنه ایله بر خط چکوب بعده ضرب عنق ایدر بیت سرم آنکه که
اندازی بشمشیر جفای خود * بکش برگردنم اول خطی از خاک پای خود * مجرم معبودک
کوزلرینی باغلاد قلرینه (آصفی) تلمیع ایدوب دیدی که بیت قاتل من چشم می بندد
دم بسمل مرا * تا بماند آرزوی روی او در دل مرا * و نطع دوشه یوب اوزرینه قوم
سر بدکلری نظامی نك شویتند مصرح در بیت نطع بیفکند و بروریک ریخت * دیوز
دیوانکیش میکریخت (خط بطلان) و (خط خطا) و (خط نسخ) و (خط یزاری)
عبارتلی اول خطدن عبارتدر که خطا و سهو و غلط واقع اولان عبارتلرک اوزرینه
چکرلر (خلاق المعانی) لاجرم میکشم بنومیدی * بر سر فضل خط یزاری *
ع بی تو خط نسخ بر حرف بقا خواهم کشید * و دخی اول نامه که پسر پدرینه
زیاده عقوق ایدوب همیشه خلاف رضایی اوزرینه حرکت ایتدکده پدری اکا
بر نامه یازوب بعدا یوم سنی ردایتیم و سن بنم اولادم عدادندن معدود دکلسن دیو
اول نامه ده تحریر اولنان الفاظه خط یزاری دیرلر (خط بغداد) جام جده اولان
اوچ خطک میانده اولان خطک اسمیدر و باقی ایکی خطک برینه (خط ازرق) و برینه
و برینه (خط حور) دیرلر لکن عبارت مذکور ساغرک آغزینه قریب چکدکلری دائره نك
اسمی اولمق اوزره اصطلاح اولمشدر پس خط ساغر و خط جام معنایرینه اولور و لفظ خط
گاهی حد و سنور معناسند استعمال اولنور (حسن دهلوی) خط ساغر کجاست که بکرفتست
* دل من از کتابت اشعار (سلمان ساوجی) در امان تیغ حکمت خطه ایران زمین * باد تا خط
خطا و الله اعلم بالصواب (صائب) مستانه سرو قد تو تادر خرام شد * طوق کلوی فاختکان
خط جام شد (خواستکار) و (خواستار) نیاز مند (خوان سالار) اول کسنه در که بسط سماط
اکامفوض اوله و خوان سالار لفظی حضرت عیسی علیه السلامه نازل اولان مائده به دخی
اطلاق اولور و بویکینه کاغده اطلاق خطاب ایتدیکی قصیده ده دیمش ایدی بیت تویی
کویا سماط کسترده * پر نواله چنان که خوان سالار (خوشکار) اول ایتمک در که اونی
کپکدن آیرلمش اوله اصلی خشک آرد در (حکیم خاقانی) برین نان ریز هامشکر که شب

(نظامی)
غارت ازین ترک نبرده
است کس خانه بهندونه
سپرده است کس

۹ (کمال صفاهانی)
هر که چون نقطه نه
در دائره حکمت او
زود باشد که کشندش
خط بطلان بر سر

دارد برین سفره که از در یوزه عیسیت خشکاری در انباش (خر کدای) اول کسند در که
بر کسند بر نسنه طلب آند کده تصریح و الحاح ایدر تعریض و کنایه طریق ایله طلب
ایتمز و اکاشوخ گدای دخی دیر لر نته کیم (سنایی) حدیقه سنده دیدی که علم دان واصل خدا
باشد علم خوان شوخ تر کدا باشد (خفتان) و خفتان زره اوزینه کید کوری قیصه
کوملک و تنس زرهه آهین خفتان دیر لر (خیر مایه) بر نسنه نک اصلی و منشأی
معناسنه در (محتشم) دلم که بی تو اکد کوب محنت و المست خیر مایه چندین هزار
در دو غمت (خیمه زد درو) آند مقیم اولدی دیمکن کنایه در (وحشی) پاک ساز
ار غیر دل و ز خود تهی شو چون حباب کز سبک روحی تواند خیمه زد بر روی آب
(خررا بعروسی برای آب وهیزم خوانند) بر فرومایه بی اکبره ضیافت وقتنده
دعوت ایستدر ضرب اولنور یعنی آنی ضیافته دعوت اکرام ایچون دکلدن بلکه اکا
مناسب بر خدمت ایچوندر (در اسکندر نامه نظامی) خرازا کسی در عروسی نخواند
مکر آن زمان که آب وهیزم نماند (خدا خوان) شهادت پرمفی که سپایه دخی دیر لر
(خطر کشا) خاطر شکن (یعنی آزهانه ایله خلقک درونی پریشان ایدن کسند در بداصل
و فرومایه اولدیغدن ناشی در (ظهوری) همه کز طبع و ضرغام کین همه زبردستان
بالانشین بخاطر کشایی سراسر فره چود نبال عقرب گره بر گره (خشک باز)
اول کسند در که قار بازلق آند کده گرو باغلامیه یعنی میانلرنده شرط اولمیه که اول شرطه
تر کیده او کدول تعبیر اولنور (خندستان) مسخه لیغه آلوب کوله جک نسنه (خور
دستان) تازه چیقش آسمه دوه کی که خوش مزه اولمغه اکل اولنور (خوشتامن) و
(خوش دامن) تر کیده قاین آنه دید کوری که زوجه سنک والده سندن عبارتدر
(سوزنی) بکوم ای زن تو کشته قلیتان شوهر سه پایه زن شده خوش دامن تر ادا ماد
(سه پایه زن) عبارتدی دوشدن کنایه در که نامحر مایه خاتونی بر خانه ده جمع آند کده سه پایه
کبی اوج اولور لر (خرکان) بیهوده نسنه و اول ایش که عهده سندن کلمک عظیم
ز جته محتاج اوله (خستوان) مقرو معترف اولان کسند در که (خستو) مقرو معترف
معناسنه در خستوان آنک جعیدر (منصور شیرازی) اگر بفضل بکومیم مرا مشابه نیست
بصدق دعوی من آید آسمان خستو (خشک بازه) اول قوریدر که یاش اغاجدن
کسوب آیر لر (خود کامه) اول کسند در که همان کندی قیدنده اولوب کندونک
ایشی بتدیکنی استر (خانچه) کوچک حوض که خانه لردیه پیلر لر ۷ (خانی) لفظنک تصغیری
اولمق ملاحظه اولنور که خانی چشمه معناسنه اولدیغی شویتدن ظاهر در بیت چشمه
آب زند کانی بود آب کوثر نه آب خانی بود (خرزه) ذکر معناسنه در (خهی) ادات
تحسین در که اصلنده خه در زهی اصلنده زه اولدیغی کبی و مقام تحسینده خه خه دیر لر

(زه)

(نظامی) من آن خانچه
ام کایم عیانت
هر آن چم در دل آید
بر زبانست
(انوری) زند کانی
خر زه قاضی باد
چندان که او شود
راضی

زه زه دید کوری کبی (خشم جهودانه کرد) بر کسند کند و سندن اعلی بر کسندیه غضبه کلوب
لکن بروجهله اظهارینه قادر اولسه مثل مذ کوری ضرب ایدر لر (خرقه سوخت)
و (پیرهن سوخت) عبارتلری فلان کسند فلان کسند ایله سینته صاف اولوب
عداوتلری صداقته مبدل و بغضلرینه محبت بدل اولدی دیه جک برده ضرب اولنور
(صاحب نوادر) دیدی که دیار عجمده عادت بودر که ایکی محب صادق قدیمی میاننه
بر مقتضای طبع روز کار عداوت و برودت واقع اولوب علی رغم الاعداء مجلس
خاصلرنده مصافات مراد ایستدر هر بری صیرتنده اولان لباسلردن بر لباسی چیقاروب
برودت سابقه بی کریمت لاحقه ایله افنا و محبت صادقه بی ابقا ایتدک دیر رک آتشدن القا
ایدر لر و حافظ شیرازینک شوبیتی ایله استشهاد ایتدی بیت ماجرا کم کن و باز آکه
مرا مردم چشم خرقه از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت (خیابان) بیرون شهرده
اول یولدر که ایکی طرفی باغ و باغچه اوله و مطلقا صیره دیکد کوری ایکی صیره اشجارک میاننه
دخی دیر لر (خشک باخشک نکیرد) قوریدن قوری نه بیلا شور دیه جک برده
ضرب اولنور (شوق) چوب تسبیح زهدش زاهد دوراست خشک باخشک نکیرد
مثل مشهوراست (خرده کیر) اکسک طویمچی در که بر کسند دن ظهور ایدن ادنی
خطایی کوروب اکاطن ایدر ع بروای زاهد و بردرد کشان خرده مکیر و خرده
لفظی خطا مذ کوردن عبارت اولدیغی شویتدن منفهم اولور (جانی) زمن گر خرده آمد
مکن عیب ز خردان خرده نبود عیب و عاری و لفظ حرف اکثر یا امر قیلدن و شی
حقیردن کنایه اولمغه حرف کیردیوب معنای مذ کوری مراد ایدر لر (خم روی)
و روینه خم کوس معناسنه در (شهنامه) سپید بردنای و روینه خم خروش آمد
از ناله کاووم کاشانی دیدی که کاووم کوچک بوری در یا خود او کوز قورینی صورتده
تو چدن یاپد قلری نای در که حالانفیر دیکله معروفدر که جنک وقتنده چالار لر و (خم هفت
جوش) دخی کوس معناسنه در و وجه تسمیه بودر که حکماء متقدمین معادن سبعة نک
هر برنده بر خاصیت و تأثیر اولمق ملاحظه سیله معادن سبعة دن کوس و گرز و بعض
آلات حریبه یا پارلرایدی بیت یکی گرز شش پهلوی هفت چوش که میرنخت مغز
سران راز کوش (هاتفی) در نکادر نک خم هفت جوش ر بود از سر مغز نه چرخ هوش
(خود روی) اول کسند در که کندو باشنه بویوبوب اصلا مربی نک تحت تربیه سینه
کیرمش اولمیه لهذا بابانده بتن کله کل خود روی دیر لر که بستانی مقابلی در (حافظ) مکن
درین چنم سرز نش بخود روی چنانکه پرورش میدهند می رویم (خود سر) بی باک
اولان کسند در (محتشم) تابغایت من مکره نمیدانستم این قدر کم حذر د خود بی سرو باک ترا

بی در پی صدور ایدن
کوس صدا سنده در
نکادر نک دیر لر پیانی
ظهور ایدن قلیچلرک
صدا سنده چقاچاق
و چکا چان دیر لر
(منه)

(خوش براء) و (خوش بری) همیشه صفاده اول دیو دعا مقامنده تکلم اول نور (کاتی)
 دلب کشید خنجر و دل نیم بسم است ای جان تو خوش براء که مراد تو حاصلست
 (خوش علف) اول کسند در که حالای حرامدن تمیز ایتیموب هر نه بولور سه اکل و بلع ایده
 و دخی اول کسند در که زیاده اکل و لمغله هر نه که تا کولادن الینه کیره لند و غیر لند دیموب
 اکل ایده و غایت حرصندن بر لقمه آغزنده و بر لقمه انده و بر لقمه او کینده و بوحال اوزره
 ایکن صحنندن بر لقمه بی نشانله آنک حقنده خوش علف و شطرنج باز دیر لر (حافظ شیرازی)
 صوفی شهر بین که چون لقمه شبهه میخورد پاردمش در از باد آن حیوان خوش علف
 و بد علف ذکری مرور ایدن کسند نک مقابلی در (صاعدی) صوفی ز سیر بد علفی دختر زرا
 در صومعه هرگز نکشیدش که حرامست (خون گرفته) اجلی یتشمشدر دیه جک یرده
 ضرب اول نور (محتشم) دل باراده می دهد دست به بند زلف او ماهی خون گرفته بین
 جانب شستامی رود (خوش کرد) پسند و اختیار ایتدی معناسنده در (سلطان) دامت دوددل
 عود گرفت و خوش کرد تابدانی که دم سوختکان اثر است (خوش کاه) محله
 مناسب اولاندن کنایه در والله اعلم بالصواب والیه المآل والمآب

باب الدال المهمله

(دارد جای کرد کل در آب) بر غیری یرده علاقه سی وار در دیه جک یرده
 ضرب اول نور (بنایی) خانه در کوی تقوی داشتم کردم خراب از برای آنکه دارم
 جای دیگر کل در آب (دارند عزیز بهر چشمی صد چشم) بر کسند معزز و مکرم اولسه
 آنک بهانه سیله نیجه کسند لر دخی معزز و مکرم اولور دیه جک یرده ضرب اول نور (کمال
 اسماعیل) بر دیده نهم ز بهر چشمت ترکس دارند عزیز بهر چشمی صد چشم (داغ شدم)
 هلاک اولدم حسد مدن دیمکدر (ملک قی) شدم بباغ که تسکین دل دهم دیدم میان بلبل
 و کل کرمی که داغ شدم (در آب میراند) فلان کسندی بر طریق ایله صاودی (آصفی)
 نمودی چهره در آینه تاسوزی دل زاهد بدلسوزی چارادر آب میرانی مسلمانا (دادی
 مرا سر بر آب) بی صاودک دیه جک یرده ضرب اولور (فغانی) وعده کردی شب که می آیم
 بکشت ماهتاب رفیق و دادی من بی خانمان را سر در آب (سردادن) صالی ویرمک معناسنده در
 و کند و حاله قومانع اولمه دیه جک یرده سرده اورادیر لر نته کیم (میرزا خیالی) دیدی
 بیت چشم را سرده بدل تا طعمه نازش کند کرچه عار از صید کنجشک میبود
 شهباز را (در پوستین اورفت) آنی مذمت ایتدی دیمکدر کنایه در (ذربهارستان جامی)
 مردک خشک مغز را دیدم رفت در پوستین صاحب جاه کفتم ای خواجه که تو بدبختی
 مردم نیکبخت را چه کنه (در خط رفت) و (در خط شد) عبارت لری مضطرب اولدی
 دیمکدر کنایه در (حافظ) میوش روی و مشودر خط از تفرج من که خواند خط تو بر

(روان)

روان یکادد مید (درخواست کرد) بر نسنه طلب ایتدی دیمکدر (کمال اصفهانی) دل ازین به
 نظری از تو همی دارد چشم کرچه خود میکنی آنچه از تو سزدی درخواست باز
 خواست دخی اگر چه مطلقا سؤال معناسنده استعمال اول نور لکن اکثر استعمالی اول
 برگره استدکد نصکره دخی ایسته مکده در روز قیامت روز باز خواست دیدک لری دنیا ده
 ایکن ایتدیکی عملدن سؤال اولندیغی ایچوندر (در زر گرفت) و (در کوه گرفت) التونه
 غرق و جواهره غرق ایتدی معناسنده در (در سفید کرد) بر فقیرک خانه سینه بر محتشم
 و عظیم الشان کسند نزول ایتسه ضرب اول نور عادت عجم بود که حالت مذکوره واقع
 اولسه فقیر من بور خانه سنک در و دیواری کیرج ایله آغز دیر ایدی پس عبارة مذکوره
 آنک خانه سنی بر عظیم الشان کسند تشریف ایتدی دیمکدر کنایه در (حسن دهلوی)
 نعت رسوله حضرت رسول اکرم حین هجرتده مغاره یه داخل اولدقه عنکبوتک یایدیغی
 آغ حقنده حق بود که حق تعبیره موفق اولمشدر بیت عنکبوت غار را کفتم که این
 پرده چه بود گفت مهمان عزیز آمد که کردم در سفید (درو صله و نشست) آنک
 مرادی اوزره حرکت ایتدی دیمکدر (طوسی) راست در جان و دل طوسی نشیند
 تیر او شکر باری غایت در و صله یاران نشست (در یافت) مرحت ایتدی ترکیده اسیر که دی
 تعبیر اول نور معناسنده کلور نته کم شاهینک شو بیتندن منفهم اولور بیت دریافت دمی شاهی
 دنگسته خود را ترسم که بجویی و کرو باز نیابی و فهم ایتدی معناسنده استعمالی شایع در
 سلمان موی تواز قفا چوبیدیم بیافتم کفتم مکر که دوددلی از قفای تست (دست برد
 اورا) کا غالب اولدی و آنی زبون ایتدی دیمکدر (دنبه نهاد) کا حلیله ایتدی که ترکیده
 الدادی تعبیر اول نور (حکیم خاقانی) اجلم دنبه نهاد از بره چرخ هنوز همچو آهوبره مشغول
 چرایده همه (دهل در آیی) بر کسند نک عینی تجسس ایتمکدر کنایه در (دامن بدندان گرفت)
 سرعت ایله قاچدی دیه جک یرده ضرب اول نور (سعدی) بچا بکتر از خود مینداز تیر
 چو افتاد دامن بدندان بکیر (دست صلیبی مکن) مخلوقک قارشوسنده عبودیت ایچون الیکی
 باغله دیمکدر عبارتندر (دل دل کنان) مضطرب اوله رق و امور که تردد ایدرک
 و آه ایدرک دیه جک محله تکلم اول نور (خاقانی) بغداد جانهاروی او طرار دلهاموی او
 دل دل کنان در کوی او چون خود فراوان دیده ام که معنای اخیره مناسبتدر (دور
 گیران) دالک قحقی ایله پادشاهلردن و باده نوشلردن کنایه در مثال معنی اول و دوم
 (خاقانی) شاهدان آب دندان آمده در کار آب فتنه را از آب خوش دندان کنان انکخته
 مثال معنی سوم بیت اوسر کران با کردن من پیش او بر سر زنان دلهاروان دندان کنان
 دامن بدندان دیده ام (در لوزینه سیر دارد) انوری کلامندن منفهم اولور که سرور

بیت تیری که نه در وصله
 عشاق نشیند آن تیرچه
 تیر است بینداز بحرا

بیت مذکور حرف
 الفده آب دندان
 مثلثه ذکر اولندی
 یعنی نور سیده اولان
 محبوب لر صو عملی
 ایدر لر زبرا خوب
 اولان کسند لری صو
 ایله بیدار ایدر لر
 و من بور لر فتنه یی
 بالذات رسوا و ذلیل
 ایدرک خوابدن
 ایدر لر (منه)

اشناسنده غم کتور دیمکدن کنایه در بیت که بود باتو همه پوست دروفا چوپیار
که روز کار بلوزینه در ندادش سیر (دو چشم چار شد) ملاقاتدن کنایه در (دستار چه
ساز) هدیه ویر دیمکدر (خاقانی) از سیم صراحی و زرمی دستار چه ساز دلبر و استقامت
ویر وال اوزره طوت معالرنده دخی استعمال اولنور (دست کشید) نا امید اولدی
دیمکدر (دست بر ترکش زد) عجیب ایش کوردی دیه جک یرده ضرب
اولنور (آصفی) زان کان ابرو زچاک دل کشیدم تیر آه در صف عشاق دستی باز
بر ترکش زدم (دست داد) میسر اولدی دیمکدر بیت تشریف دست بوس
توانرا که دست داد می افتدش بسان زمین در قدم (دست بر دل نهاد)
(دندان بر جگر نهاد) و (دندان فشرد) عبارتلی جاننه جبرایدوب بای حال کان صبر
ایتدی و دیشنی صیقوب تحمل ایتدی دیمکدن کنایه در (شاهی) چندینم رخ خوبان
ودل از دست دهم وقت آنست که دستی ندم بر دل خویش (سهیلی) چند خون دل
خورم عشقت ز سر خواهم نهاد هر چه باد آباد دندان بر جگر خواهم نهاد مثال سیوم
(جایی) بسختی چند روز انجاسر برد بران محنت زبس دندان بیفشرد (دست خر)
شوم غلیظه ده افراطمکدن کنایه در (انوری) دست خرنام می برم اما می نکویم که در
جکاست هنوز (سعدی) کس پای مرغی که بیاورد پیش ولی دست خرفت ز اندازه
پیش (دستادست) نقد و بسادست نسیده در که نقد مقابلی اولدینی حرف داده ذکر اولندی
(دست انداز) ظلم معناسنه در (دست افشار و مشت افشار و دست افشار زر) عبارتلی
اول التوندن عبارتدر که حکما آنی شوکونه تدبیر و تلین ایتشیرایدی که خسرو پرویز همیشه
صقالنی یکمه مبتلا اولغله لادن و بال مومی کی النده طوتوب اکامشغول اولسون و صقالنی
بو بهانه ایله فراموش ایتسون دیو یو مشاقلنی د بر مرتبه دایدی که خسرو اندن هر نه
صورت مراد ایدر سه تصویر ایدر ایدی اصحاب توارنج دیدیلر که خسرو زمان دولنده
بش اعجوبه زمان و نادره دورانه موفق اولمش ایدی که ملوک سابقه و لاحقده دن بری انک
برینه مالک اولدی اولادست افشار ثانیافیل کوکندن ال صورتبده برینچه که
خسروک بر ولدی دنیا به کلدیکی و قنده پارقلمی بریره جمع ایدر ایدی که خسرو بیلور
ایدی که شبهه سز کندی صلبندن بر ولد ظهوره کلدی ثالثا بر کاسه که ایچنده اولان
صوبی ایچده کده یتله بلب صوایله طولوا اولور ایدی رابعا بر مطرب که اوچ بوز التمش
آوازه اختراع ایتش ایدی خامسا کنج باد آور دیکلری خزینه که خسرو منور قیصرک
مملکتته سفر قصد ایتدیکنی قیصر استماع ایتد که جمع خزانینی محافظه ملاحظه سیله بر قلیونه
طولدر و بجزیره لردن بر جزیره کتور مک ایچون کیدر ایکن مخالف روز کار سبی ایله
کشتی مرقوم خسروک مملکتته دوشدی و خسرو آنی اخذ و قبض ایتدی خزان مشهوره ده

(محشم کاشی) ترکمن
مشت و دست
انداخت بر دوش
رقیب و ده که شد ملک
دل و بران زدست
اندرا و جای در عاشق
و معشوق در مدح
نری بدن زلفا فرمود
(مثنوی) سرینش را
اکرا فشر دیش مشت
برون رفتن خیر آواز
انکشت زدست افشار
زر را کنون خش
شویاد سیم دست
افشا بشنو *

بوندن چوق خزینه یو قدر پس بو تقدیردن کنج باد آور تسمیه سنک وجهی ظاهر اولدی
والله اعلم بصحته (دست پیشین را بدل نیست) ایشه جمله دن اول شروع ایدن کسنه غالب اولور
دیه جک یرده ضرب اولنور (جایی) زبان دهر را زین به مثل نیست که کوی بدست پیشین را
بدل نیست (دست خوش) اول لادن مثلونسنه در که الده طوتوب آنکله اوینار لر (جایی)
بادل دست خوش خوف ورجا گفت ای کرم روان تابکجا و کاهی ترکیب اضافی
صورتنده تایی مکسور ایدوب شعر لرده دست خوش دیر لر (دست موزه) آلدوان
تعبیر اولنان نسنه در که الی محافظه ایچون کچور لر نته کیم حضرت جایی شهنه ظالم حقنده
دیدنی بیت اول از شرع دست موزه کند پس سوال نماز روزه کند (دست افزار)
دخی کاهی بو معناده استعمال اولنور و اگر استعمالی اهل صنعتک النده اولان آلدنه
در مثلاً کاتبه نسبت قلم و خیاطه نسبت سوزن کی و پای افزار و پای ابزار آیق قابی
معناسنه اولدینی کی صاحب دستور دیدی که دست افزار و پای افزار عبارتلی
اصلنده دست افشار و پای افشار در که شین زایه قلب اولندی (دست از پا خطا کرد)
زیاده تلاشدن الی ایاغی طولاشدی دیه جک یرده ضرب اولنور (طوسی) مردم چین
مشک را بند خطایی می نهند میکند کرباس زلف تو دست از پا خطا (دف کش) عورت
پیش آهنکی که تحریف ایدوب عورت پزونکی دیر لر نته کیم اوغلان پزونکنه
کوه دلال و عاشق و معشوق بر خانه ده جمع ایتد کد نصکره قاپو بکجیسی اولان ملعونه
بر در نشین دیر لر (قطعه) عجب دیدم که این خواجه سراین همه کم خرج و بالا تر نشین
اند سیه دفکش بیاضش کوه دلال از ان روحایان بر در نشین اند (دستور) دالک
قیمی ایله اذن و یرمک و طرز و اسلوب معالرنه کلور بیت امشب زیار رخصت
آهی گرفته ایم دستور عاجزانه نکاهی گرفته ایم (درون دار) اول کسنه در که بر کسنه یه
کین ایتسه اول کینی در و نندن چیقار من بزم اصطلاحزده عربی تعبیر ایله مبطن دیر لر
(دنکاسه) اول کسنه در که بر یرده طعام حس ایتسه چوکوب او طور رویارانه ثقلت و یر
نته کیم قارتی طویور مق ایچون دور ابواب ایدن کسنه یه کاسه چلبان دیر لر (غزالی)
مشهدی) در هجو کسی بیت کدو کشکول در کف بهر شور باد بر کردی نکر دی
سیرازین دنکاسه کی و کاسه چلبانی (دست بکاسه یافتم) فلان کسنه تنها عشرت
ایدرا یکن غافلانه اوزرینه واریم که انکاره مجالی قالمدی دیه جک یرده ضرب اولنور
بیت دوش بوقت صبحدم طرف چن شتافتم ترکس می پرست را دست بکاسه یافتم
(دفتر شکست) ورق بو کدی معناسنه در (دندان با و فرو برو) اکامشغول اولدی
دیه جک یرده ضرب اولنور که دندان طمع فرو برد معناسنه اولور (فقانی) درین مجلس

کاتبی هنر سخاست
دگر جمله دست
افزار ندا کر ترا بهر
انکشت صد هزاست

بچیزی هر کسی دندان فرو بردند امید ما بر آن لبهای شکر خند خواهد بود (در آستین اینست) ایسته حاضرده بوواردر دیه جک یرده تکلم اولنور صادق نام برکسینه کنار حوضده اوتور مشیدی غافلانه معشوقی آردندن کلوب مزبور حوضه قاقدی دردمندک قوی درون مستندان کی شکسته اولدی احبابی آندن سؤاله ایدرلر که قولوک بو مرتبه شکست اولمه سینه سبب نه اولدی دیو مزبور دخی ماجرای حکایت ایتدکده تصدیق ایتینلره (کواء عاشق صادق در آستین باشد) دیدیکی مثل مذکور قیلندندر (درخم اندازی هست) دوریلوب بو کلوب بریردن طورطوب اولوب اوزریکه آتلق استر دیه جک یرده ضرب اولنور (عرفی) عرفی آن زلف سبکدست کند اندازش مانده چین بر سر چین درخم اندازی هست عربی ده (مهر نبع لنباع) مثله قریب در (درپس زانو افتاد) و (درپس زانو نشست) منزوی و خلوت نشین اولوب خلقدن منقطع اولدی دیمکن کنایه در (کال اسماعیل رباعی) دل چون ز جهان عیش بیکسو افتاد در دام بلازان خم کیسو افتاد تاباسر کیسوی تو همزانوشد چون کیسوی تو درپس زانو افتاد (دامن کشان) نازوشیوه ایله خرامان اوله رق (دامن افشانی) وجه مشروح اوزره خرامان اولمق معناسنه در (دامن کشیدازو) اندن اعراض ایتدی دیمکدر (درپیش او کلاه نهاد) اکا تعظیم ایتدی دیمکن کنایه در نته کیم فرنکلرک عادتیدر (انوری) ای فلک با کلاه داری خود پیش قدرت کلاه بنهاد (در قدم باشیم) خدمته اولالیم دیمکدر ۹ (در لباس میکند) سر ایدر که کیزلوجه تعبیر اولنور (عرفی) کسی که باتو بود در لباس همچو پیاز بزیر تیغ کشندش برهنه همچون سیر (در لباس بودن) تفق اوزره اولمق (بابا فغانی) کند قتل حجاب در لباس آن ترک میت رسم کزین خونهای پنهان دامنش کلکون شود روزی (در یک تیراست) بروجه و براسلوب اوزره در دیمکن کنایه در . لسان عربده علی وتیره واحده عبارتندن تعجیم اولنمق ملاحظه اولنور (طوسی) در روز و غایت تو و نیزه مهر روشن شده پیش تو که در یک تیراست لفظ تیرایهام لطیفدن خالی دکلدر که تیر عطارده دخی اطلاق اولنور و لفظ تیر نصیب معناسنه دخی کلور اصلی تیر قریعه در و سهم وتیره یعنی تار یک و تیر کشتی وتیر عصار و هر ایک اون او چنجی گونی و فصل خزان معنالرینه دخی کلور (سوزنی) نه شصت زلف کان ابروان تیرقدان نمائنده بهره و حظ و نصیب وتیر مرا (دم) بر قاج معنایه کلور مسک رایحه سی و قطره و بر ایچم صو معناسنه کلدیکی شیخ نظامینک مثنویسندن مستفاد اولور بیت نان جوین میشکن و میشکب نانخوری کندم آدم فریب تاشکمی نان و دی آب هست کفچه ممکن بر سر هر کاسه دست و نفس و دمورجی کوروکی و قلیچ یوزی

(لهذا)

۹ (هلالی رباعی)
زهی سعادت اگر
خاک آن قدم باشیم
بهر کجا که نهاد بای
در قدم باشیم چو عا
شقان بوفاجان کنند
در پایست امید هست که
مانیز در قدم باشیم

لهذا ایکی یوزلی قلیچه (تیغ دودم) دیرلر که عرب آندن سیف ذی شفر تین تعبیر ایدرلر (محتشم) دمی کشتی بعتا بم کھی بلطف خطاب چه قاتلی تو که تیغ ستیزه ات دودمست و نیزه و پیکانک سوری طرفی و فرون آغزیننه (دم تون) دیرلر و بر سوز که اعتباره صالح اولما مغله خلق آتی ترک ایده لر اکا (دم بی قدم) دیرلر کویامیان خلقده روان دکلدر (سعدی) دم بی قدم تکیه کاهست سست یعنی وجه مشروح اوزره اولان کلام اعتماده صالح دکلدر (دیوپا) عنکبوت بو عبد فقیر حضرت ابراهیم پدیری آذرک نجار لقلده مهارتی بیان اثناسنده دیمش ایدی بیت دستنه آلسه بیرمین کستاخ دیوپا تارینه آچار سوراخ (دراودوزا) مجرب امور اولان کسینه دن کنایه در که کثرت تجربه سندن ناشی بر خصوصده خطا افساد ایتسه آنی حسن تدبیر ایله اصلاحه قادر اوله که ترکیده بیرتوب دیکمکه قادر تعبیر اولنور زیرا (درا) رانک تخفیف و تشدید ایله دریدن و دریدن و دوزا دوختن دن مأخوذ صفت صفت مشبهه در یرتجی و دیکجی معناسنه (کال اسماعیل) خه خه ای دلبر درا دوزا نیک میدری و خوش میدوزی (دیودوات) دولتی سریع الزوال اولان کسینه (دست رنج) صنعت و کسب کار (دست دارداورا) اکالی تشور و قادر در (سعدی) بیاموز فرزند را دست رنج اگر دست داری چوقارون بکج (دیوکلوج) اول معصوم که مصرع اوله که اول مرضه ام الصبیان دیرلر (درواخ) خسته لکدن یکی قور تلق شرفنامه ده درشت خوی و غلیظ اولمقدر دیدی (منصوری شیرازی) فلک جناب و عطار د بیان و مهر خمیر زحل مراتب و مه رأیت واسد درواخ تحفه ده ظن مقابلی اولان یقین معناسنه در دیدی کانم بفلان درواخ شد دیرلر بنم که اولان ظم تحقیقه حقیقه معناسنه (دارو برد) کروفر و تفاخر (فردوسی) پیوسید رستم سلیح نبرد آورد که رفت با دار و برد (دست بند) الاله و یروب رقص ایتمک (نظامی) ساعتی دستبند میکردند بر سمن ریشخند میکردند (دندان مزد) اول عطیه در که ضیافتد نصکره فقیرایه تصدیق ایدرلر ترکیده دیش کیراسی تعبیر اولنور (دژ آباد و دژ آلود) غضوب و خشمناک معناسنه در که دژ دالک قحی و ژاء عجمی ایله خشم معناسنه در (برامی) اگر شیر دژ آبادش به بیند چوسک اندر پس زانو نشیند (خسروانی) یکی پیر دژ آلودست در جنگ که دارد از مصاف شیر نرنک (دیوباد) کرد باد که ترکیده قاصرغه تعبیر اولنور (دیولاخ) اجنه ساکن اوله جق مکان (نظامی) چوزان دشت بگذشت چون دیوباد قدم در دیگر دیولاخی نهاد (دندان نمود) کولدی و خوشحال اولدی دیمکن کنایه در بو عبد فقیر سیاحت نامه ده دیمش ایدی بیت نام خدا بخت چو دندان نمود رفت همه آنچه بمن رفته بود یعنی مرا از ستم روز کار بازره انید چو شد دستیار دستیار معین معناسنه در (در باقی شد) دو کندی

سلیح سلاح معناسنه در
رکاب رکیب کی حتی
ضرورت وزن ایچون
اعتماد لفظی اعتد
لفظنه تبدیل ایدرلر
(منه)

لاخ مکان معناسنه در
سکلاخ کی (منه)

قالمی دیمکدر (هفت پیکر) مطرب آمدروانه شد ساقی * شد مطرب را بهانه در باقی (در میان باشد) میانم زده کرو یعنی او کدول او سون دیمکدر (کمال خجندی) کر میان باشدش بزیر قبا * خرقة بنده در میان باشد * (در کجایم خور داو) فلان نسنه نه ریه لایق و نه رده ده یاقیشور دیمکدر (دهید) ضرب ایله امر در یعنی وورک (اسدی) دیدی که میت پس از خشم فرمود کور ادهید * همه دستهار انجون در نهید * مستقصی ده ز محشری ان لاده فلالده * مثلك بیانده دیدی که ترجمه سی بودر عبارت مذ کوره دالك فتح و کسری ایله روایت اولندی که کله فارسیه در معناسی ضرب دیمکدر که عرب کندو کلاملرنده استعمال ایتدیلر اصل مثل بودر که بر کسنه نك قریبی قتل ایدن قاتل حقنده اول کسنه هر نه رده ده اکام صادف اولور سم ضرب و قتل ایدرم دیمش ایکن یولده مصادف ایتدکلرنده مسامحه ایدوب ضرب ایتمزا کلام مذ کوری تکلم ایدر لر یعنی چون بودفعه فرصت اله کیرمش ایکن ضرب ایتمدیک بعد الیوم دخی ضرب ایتمز سن پس ان لم یکن ده فلا یکن ده تقدیرنده اولور یعنی ان لم یکن ضرب فلا یکن ضرب فرصت اله کیرمش ایکن فوت ایدن کسنه یی لوم و توبخ و قنده ضرب اولنور انتهی قسم اول ترجمه سنده عدد بحثنده هامش کتابده کرکی کبی تفصیل اولمشدر عنقریب کلور ان شاء الله تعالی (دیك افزار) طعامی اصلاح ایچون طجریه قودقلری بوبرودار چینی مثلون نسنه لر که عربی ده توابل دیر لر (دامیار) صیاد معناسنده در (دزدار) قلعه ضابطی که دز قلعه معناسنده در (دیوسار) بدخوی وزشت یعنی دیوه بکرز مقدمه ثانیده سار لفظنك معناسی تحقیق اولندی (دریابار) دریا کنارینه واقع اولان شهر و بیوک دریا معناسنده دخی کلور (دیر باز) اوزون دراز کبی و طول زمان معناسنده کلور (سوزنی) در امل تادیر بازی و دزازی ممکنست * چون امل د ترا عمر دراز دیر باز (دندان افزار و دندان پریش و دندان کاو) دیش قارشیدر ه جق خلال (دمبه کداز) بر نوع سحر در که قویونك قویر یعنی ایکنه ایله دلوك دلوك دلده کد نصکره آتشد اریدر لر العیاذ بالله مسحورك بدنی دخی آنک کبی اری یه بوعبد فقیر مثنویاتده دیمش ایدی میت سوزن الماسم و شیر زیان * دمبه کدازی چه کند آسمان (داس و دلوس) ایله و نادان داس اتباع در تار و مار کبی دس و دیس مائند و نظیری معناسنده در (عنصری) ندیدونه بیند دکر هیچ کس * که زرم مثل و که بزم دس (دست پس) ایشک آخری که صوکی تعبیر اولنور (دور باش) چاوش معناسنده بر بوکینه کستاخانه جنون نامه ده شهریار عقلک دیوان عدل ایتدیکی محله دیمش ایدی میت همه دور باشان بیا نك بلند * دعا خوان هرگز نبینی کزنند * و آه سرد معناسنده دخی کلور (اقبال نامه چودارا پیام سکندر شنید * یی دور باش از جگر برکشید * و چاوشلرک اللرنده پادشاه ایچون ازدحام خلقده یول آچق

۹ یعنی آنک میانی اول مرتبه دقیقدر که اگر یوق دیسه لر عیب اولمز و بن بوباده یوقدر دیو ادا ایدرم سز لر واردر دیو ادا ایدر سزا کر سوزنم دیدیکم کبی دکل ایسه ایشته خرقة فقیر میانه مزده رهن اولوب سوز کیم چیقارسه او آسون (منه)

(اسدی) جهان دامیار یست نونك ساز هوای دلش دانه و دام آر

(ایچون)

ایچون اولان باشی یومری اغاجه دخی دیر لر زیر اول اغاج آلت دور باش در که اصلنده دور باش اوزاق کیت و ازدحام ایتمد دیمکدر (نظامی) بهر کام از برای نور پاشی * ستاده ز نکی بادور باشی (نیازی مجازی) دور باش ناخج در دیدی که تحریف ایدوب ناجاق دیر لر (دست کش) اول کسنه در که اعی و ناتوانلرک الندن یاشوب یدر ۹ و کپاده دیدکلری نای (عبدالرزاق) ای دست کش تو این مقوس * ای دستخوش تو این مقرنس (نظامی) دستخوش کس نیم از بهر کین * دستکشی میخورم از دست رخ * وال ایله ایشله دکلری بر عملک اجر قی که اکادست مز دیر لر معنالرینه کلور (ده آک) ضحاک مارینک لقبی در بعضیلر ضحاک لفظی ده آ کدن معربدر دیدی آک عیب معناسنده در ضحاک مزبور اون خلصت ذمیمه یی جامع اولمغله عبارت مذ کوره یی اکا اطلاق ایتدیلر و اول اون عیب بودر که تعداد اولنور زشتلک و قصیر القامه اولمق و ظلم و بی حیاء اولمق و اکول اولمق و بدز بانلق و کذاب لق و عجوللق و احققلق (دود آهنگ) خانه لرده توتون چیقماق ایچون یاپدقلری باجه میت دهانش چون زدی از درد آوخ * تو کفتی بود دور آهنگ دوزخ (دژ آهنگ) دالك کسری و ژاء فارسی ایله بدخوی و بدکار اولان کسنه و بدخواه معناسنده دخی کلور (عنصری) زبس کینه چوی و دژ آهنگ بود * فراخای کیتی در و تنک بود (دم کرک) صبح کا زدن کنایه ۷ در خاقانی دم کرکست یادم آهو * که همه مشکبار بند و صبح (ناصر بخاری) شدم کرک سحر از سوی مشرق بیدید * جرم هوا چون پلنک کشت ملع بدن (دیودل) بغایه بهادر و جاهل و نادان معناسنده دخی کلور (دژخیم) دالك قتمی و ژاء فارسی نك سکونی ایله جلاد و بدخوی و بدطبع معنالرینه کلور که ایکی جزؤدن مرکبدر بر جزؤی دژدر که بدو جزؤ آخری خیم که خوی و طبع معناسنده در پس جلاده اطلاق بواعتبار ایله در (شهنامه) بدژخیم فرمود کین رابکوی * بدار اندر آویز و بر تاب روی (دژم) دالك کسری ایله غمکین معناسنده در (خسروانی) رخ بگونه خیری شده است زانده و غم * دل از تفکر بسیار خیره کشت و دژم (در زمان) دالك وزانك قتمه لر ایله وزانك سکونی ایله اول ایلکدر که ایکنه یه کچمش اوله (دستش برون کن) البنی قطع ایله (دست زن) نادم و پشیمان (دستپیمان) ترکیده داماد طرفندن خاتون طرفنه اغیرلق نای ایله ارسال اولنان هدیه (دریای دور فرو) بحر عمیق (دژبرو) خشمناک و چین ابرو کوستر ن کسنه دستوار اهال مقدار نجه اولان نسنه (جام جم) چه خوری نان دستواره او * نظری کن بدست پاره او (دست آویز) هدیه قلیله دن عبارتدر (دست ستون زنج کرد) متخیر دیمکدن کنایه در (دم لابه) کلب صاحبنه قویر یعنی اوینادوب ایاغی آتنده یو الانق (سلطان حسین) میرزا بمدح آن چه افزودیم در کمال * ز هجوم که کوی همان کم شود * زدم لابه نك چه شادی فزود * که از عووش موجب

۹ (رباعی) فرقت میان آنکه از روی یقین بادیده * بنادود اندر ره دین * با آنکه دو چشم بسته یی دشتکشی هر سوی همی رود بطن و تخمین

۷ عربیده ذنب السرحان دیر لر

غم بود (دانش بڑوه) طالب علم اولان کسسه در (دار بوی) تبخیر ایتدکری مشهور
 عودک اسمی در (دهر نکوهی) روز کاردن شکایت ایتدک (مؤید الدین) از دهر نکوهی چه
 بود سود ترا در تسلیم و رضاست به بود ترا (دیده کافوری) کوز لرینه آق دوشمکله اعی
 اولان کسسه دن کنایه در (دسته شد) مضطرب اولدی (سلان) بنفشه دسته از آن میشود
 مجلس باغ که در بهار بخود میرود فروغین (دسته ساخت) مضطرب ایتدی (حافظ)
 در باغ زاشیتاق و صلت کل ساخته دسته خویشتر را و دسته کستاخ معناسنه کلور و معاونت
 معناسنه دخی استعمال اولنور و بریده باغ لاش نشنه لره دخی دسته دیدکری معروف در
 (رودکی) نیست از من عجب که کستاخ که توداری با ولم دسته دست باز دج و سبی ایتدی
 که زیاده چالشدی تعبیر اولنور (کاجی) برای کشتن خود دست و پا زدم بسیار ولی بکوشش
 خود سرخ روی نتوان شد (دم در کشید) ساکن و ساکت اولدی دیمکدن کنایه در
 (دیر آی و درست آی) (نظامی) چه خوش گفت این مثل مرد جهان کرد که دیر
 آید درست آید جوانمرد الی کچدر اما ایشی پاکدر دیه جک یرده ضرب اولنور بیت
 مثل زد سکندر دران کوهسار که دیر و درست آی و انده مدار یعنی برایشه شروع
 ایتدک و قنده یا خود برایش ایچون بریره کتدک زمانده ایشی کرکی کبی وجوده
 کتور کیم اولور سه اولسون (دیر آشتی) اول کسسه که ادنی خصوص ایچون برکسسه دن
 رنجیده خاطر اولوب مدة مدیده سینه صاف اولمیه آنک حقدنه زود خشم دیر آشتی
 دیو ضرب مثل ایدر لر (هاتفی) همه زود چشمان دیر آشتی سرشته ز خشمند پنداشتی (دیوار
 کج بر آورد) برکسسه بر بدعت سینه احداث ایدوب خلق آندن متعجب اولسه ضرب
 اولنور خیالی از طاق ابر و انش رو کرده بحراب در پیش خویش تا کی دیوار کج بر آری
 (دیبا هر چند کهنه شور پاتابه نکرده) حسیب و نسیب اولان کسسه هر نه قدر فقیر
 اولور سه دخی رزالت اختیار ایتدیه جک محله ضرب اولنور و اصل معنی بودر که دیبا
 هر نه قدر کهنه اولور سه سینه دیبا در و آئی کسسه لر ایاغنه طولا ق ایتد لر (دل بر دل کواهی
 دهد) کوکدن کوکله یول واردر کوکل دوستی بیلور دیه جک یدده ضرب اولنور
 بیت در نکیر خاطر کل رافغان صبحگاه دل بدل هر چند ای بلبل کواهی میدهد (دیک
 طوسی بجوش آمد) اول صوفی مقلد سنکدل حقدنه ضرب اولنور که کندوده اصلا
 وجد و حالت یوق ایکن حلقه سماعده آتش های وهو کرم اولد قده اظهار وجد
 و حالت ایده (کال خجندی) چون علاء الدین بوقت سماع در فغان و خروش می آید
 کویا از حرارت انکشت دیک طوسی بجوش می آید (دل بمان کرد) بزه خاطری
 قالدی دیه جک یرده ضرب اولنور (آصفی) نهاده بر دل ما کوه غم ز سنکدلی سبب
 چه بود دل خود زما کران دارد (دل داد) رضا و یردی دیمکدن کنایه در (ظہیر) اگر

(ضرورت)

ضرورت از اینان بکیردم دامن چه کونه دل دهم کز تودر کدرم (سلان) خود دل کرا
 دهد که دهد دل به بی وفا باری چودل دهد بجه مهربان دهد (دل نمود) کولریوز کوستردی
 دیمکدن کنایه در که روی دل نمود دخی دیر لر (سلان) تودل نمود کی غنچه با صابنکر که
 هر دمش چوبه بیند کنار بکشاید (دل نهاد) تو طین نفس ایتدی که اکا قرار و یردی
 دیمکدن (کنایه در کال خجندی) دل نهادم من بیچاره بدر دل ریش چه کنم باغم او نیست
 خبر این چاره من (حسن نازک) دل نهادیم بر غمت آری کار باید نهاد بر بنیاد (دیده سرخ
 کرد) کوز قیزارتدی جای بهر کل رخ که کردم سرخ دیده کنون از هر مژه خونم چکیده
 زیاده تعلق و کرکی کبی اهتمامدن کنایه در (ده کجا و در ختان کجا) ایکی نسنه میانده تفاوت
 قالمش اولسه ضرب اولنور (شوقی) ز طوبی زند زاهد خشک لاف به بین ده کجا
 و در ختان کجا (دیگر نیست مگر) ضایع اولدی کیتدی قالمدی دیه جک یرده تکلم
 اولنور (طوسی) تا خودی بنیشکرب خود آن شکسته دیگر نیست مگر (انصاری)
 در میان عاشقان دیگر نمی بندد مگر هر که جز موی میان او خیالی بسته است
 (دلنشین) مطبوع و مرغوب اولان نسنه دن کنایه در و دخی واقف اسرار درون
 اولان صاحب فراستدن کنایه ایدر لر (فیضی) هر دیده وری بدل نشینی میخواند
 خطی ز پیش بینی (دیوانه ماه نونیده است) جنونی بی سبب در دیمکدر زیر اجانین
 آی باشنده جنون لری زیاده اولدیی معروف در (دعا گفت) و داع ایتدی (دعا خواند
 اورا) اکاسلام کوندردی دیمکدر (دواسبه کریخت) چتال آت ایلده قاجدی که پک قاجدی
 دیمکدن کنایه در (دواسبه) اولاددن کنایه اولدیی عن قریب قسم اول ترجمه سنده
 کلور ان شاء الله تعالی بو کینه قلم وصفنده دیمش ایدی بیت نام ایزد زهی جگر داری
 ظلمت یک تنه دواسبه کیدر (دوچار شد اورا) اکاراست کلدی دیمکدن عبارتدر و بری
 برینه راست کلر یلر دیه جک یرده (دوچار کردیدند) دیر لر اساتند دیار مجدن شو
 وجهله استماع ایدم که اصل معناسی ایکی کوز درت اولدی دیمکدن کنایه در دیدیلر
 دوست کام شد خیر خواه اولان احبابک مراد لری اوزره نائل مرام اولدی (دشمن
 کام) بدخواه اولان اعدانک مراد لری اوزره مقصوددن محروم اولدی دیمکدر که مراده
 نائل اولمق احبابک مائه سروری و محروم اولمق اعدانک ماده جوری در (بیانی) به عاقبت
 شدم از دور چرخ دشمن من بلا زده از دوستکامی بسیار که مراد اول کرکی کبی نائل
 اولمش ایکن مقتضای دور فلک اوزره اعدانک مراد لری اوزره عاقبت محروم
 اولدم دیمکدر (سلان ساوجی) دشمنان گفتند کام دوست ناکامی بود عاقبت سلان بر غم
 دشمنان شد دوستکام (دوال پای) اصلنده قایش بجاقلی معناسنه غول بیابانیدن عبارت
 ایدی صکره عیاردن کنایه ایدیلر (دوتایی) اول جامه در که یوزایله آستاردن اولوب

(هاتفی)

آن شیفته رسن بریده
 دیوانه ماه نونیده

ایچنده پنبه اولیه واکر بیلنه دک آستارلی یا هیچ آستاری اولیوب ساده یوزدن اولورسه اکیکتایی دیرلر بیت دوتایی فقر اجامه ایست کز عظمت هزار میخی افلاکش آستریایی هزار میخی اول ثوب در که ترکیده آندن نکنده لودیو تعبیر اولندیغی عنقریب حرف هاده بیان اولنور ان شاء الله تعالی (دود بسوی نیکوان رود) برکسنه برشی انکار اتسه مع هذا اول شینک محقق اولدیغنه قرینه قویه دلالت اتسه اکسن فلان شی نیجه انکار ایدرسن شوقرینه واریکن دیه جک محله ضرب اولنور و ظرفاء دیار عجدن بو عبد فقیرک استماع آندیکی بودر که مثل مذکور مقام تسلی ده ضرب اولنور مثلاً برکسنه ادنی بلیه یه مبتلا اولسه اگا دیرلر که بولادن سن نه ایچون مکدر اولورسن عادت الهیه شووجه اوزره جاری در که بلایی محبت آندیکی کسنه یه ویرر لهذا آتش کنارنده جلوس ایدن کسنه لر میانده توتون مالدار اولانه و خوب رو اولانه واریر دیو افسانه ایدرلر شیخ نظامی نک شوییتی بو معنایه مناسبدر بیت بهر جا که آتشی کرد دروان زود بسوی نیکوان خوشتر بوددود (دوردست) و (دراز آهنگ) اوزون اوزاق دیمکدن کنایه در (شوقی) بسوی ساعد سیمینش از زلف مروای دل که راه دوردست (دورادور) اوزاقدن اوزاغه دیمکدر (عصار) دراز آهنگ شد این کار باتو ندانم چون کنم ای یار باتو (دوست دشمن) دوستغنده نفاق اوزره اولان کسنه دن کنایه در (عرفی) دوست دشمن رانجون غلطان کنم عرفی ولی دوست دارم دشمنی کورا زبان بادل یکیت (دورنک) ایکی یوزلی منافقدن کنایه در که یک رنگ مقابلی در (دوش بادوش) انکله کرکی کبی مساوی و برابر در دیمکدن کنایه در (دوشاخ) و (دوشاخه) اول چتال دموردر که عبد آتق بویونه کچورلر (جایی) در صفت کله شهادت فرمود لام الف هست درین دیولاخ گردن دیوان هوارادوشاخ (دوموی) هاللی کلامندن منفهم اولور که دوموی خاتونلرک ایکی چتال صاحی در که آردلرینه آتارلر و کیسودن دخی مراد بو معنی اوله زیر اغلامی نسوان اوزرینه ترجیح مقامنده دیدی بیت تارکا کل زموی کیسوبه بخدازان دوموی یکموبه و مشهور اولان بودر که کیسو اورولی صاح معانسته در (دزد افشار) خرسز لر ایله ال التندن معامله سی اولان کسنه در که خرسز یتاغی تعبیر اولنور (خسر و دهلوی) چو جوید متقی زررا زدد دافشار خوان اورا که لابد می باید ساخت بادزدان دیوانش (دزد خان کیست) خرسز بیانچی دکدر ینه بزم ایچمز دندر دیمکدن کنایه در که اول کسنه دن ترکیده او خیر سزی تعبیر اولنور (نظامی) همه آشنایان بیکانکی محل جوی چون دشمن خانکی (دوستکائی) معشوق ایله ایچد کبری شرابدر بعضیار دیدیلر که قدح نوبتی کندویه

(شاه طاهر)
هر طرف که روی زیر نه
سهر دورنک زبش
جهت شودت کاردان
غصه دوچار

(کلده)

کلده آخره هادیه اولان شرابدر و بعضیار فلانک عشقنه دیو ایچد کبری شرابدر دیدی (خاقانی) بنشین بنشاط و کامرانی بادوست بنوش دوستکائی (دستبوی) اول ایورایچه لو نسنه در که قوقق ایچون الله طوترلر (دنبیل آورده رازر بسیار بود) بر کسنه چپاندن شکایت ایتسه بو کلام ایله تفأل ایدرلر که ترکیده صوکی صاعلق و تندرستلک دید کبری کبی (امیدی) غنچه نمود وزر شاخ کل افزود بلی زر زیاده شود آنرا که بر آردنبیل و الله اعلم و احکم

باب الرء الممله

(ران کشادن) آندن اینمکدن کذلک عربان اولمقدن کنایه در (روا) جائز ایله تعبیر اولنور ترکیده دخی مستعملدر که روادکدر دیوب لایق دکدر معناسنی مراد ایدرلر حکیم خاقانی کلامنده واقع اولان روا لفظی معنای اخیر ایله تفسیر اولمق مناسبدر بیت دیمد در شب آخر زمان سپیده حشر نه خفتن تو چو اصحاب کهنف روا پوشیده اولیه که لفظ روا لفظ رفتن دن مأخوذ صفت مشبهه در دانا توانا کبی آخرنده اولان الف کتمکده مبالغه یی افاده ایدر نته کیم مقدمه ثانی ده بیان اولندی پس معنای روا مبالغه ایله یورویچی دیمک او اور یعنی موصوفنک میان خلقده بر مرتبه شیوعی واردر که هر کس آنی قبول ایدوب ردایتمزلر مثلاً نیکی رواست عبارتک مؤداسی اولان معنی بودر که ایولک میانی خلقده اول مرتبه یورر که کسنه آنی ردایتمز و اول زرمسکوک که سکه سنده اسمی مرسوم اولان پادشاهک مملکتنده رایج اولوب سائر ممالکده رایج اولسه اکاشه روادیرلر یعنی شاه مزبورک مملکتنده اول مرتبه یورر و رواجی واردر که کسنه آنی ردایتمز و لفظ رواج عربی ده روادن معرب در فافهم (روان آورد) عاقل دیمکدر (ره نورد) سریع السیر دیمکدر کو یا سرعت سیری ایله طی مکان ایدر اکثر یافرسه صفت واقع اولور بیت چراندی کرکس اندر نبرد چاندی چرمه ره نورد (رزد) اکول اولان کسنه (ابوشکور) زدیدار خیزدهمه آرزو چشمست کویند رزدکاو (رامشکر) معنی و مطرب دیمکدر خنیا کر کبی ورامش طرب و عیش معانسته اولدیغی نظامینک شویتندن ظاهر در بیت زمین بوسید شیرین که ای خداوند زرامش سوی دانش کوش بکچند (روز بازار) بازارک رونق و کر میتندن عبارتدر (انوری) روز چشن و طرب و بستانست روز بازار کل و ریحانست (راه کستر) یورغه آت رهوار و رهوردخی دیرلر (سنجری) در آن ره چنان راه گستر براند که دهم از پیش چند منزل بماند (رندان خالک بیز) اول کسنه لردن کنایه در که نظر دقیق صاحی اوله لر شرفنامه ده دقایق دین مبیندن بر دقیقه فوت ایتین کسنه لردر دیدی (راذمنش) کریم

(۳۲)

ب

الطبع که مراد طبیعتی کریم و جوانمرد طبیعتی در دیمکر زیر صاحب معیار دیدی که راذ
ذال معجمه ایله سخی و جوانمرد معناسنه در (رکن الدین مکرانی) راذمنش پیرجهان
دید* و همه اخلاق پسندیده (راوک) صاف و سوزش نسنه که رواق آندن معرب در
(ظهیر) بگذشت روزه بخیر و مبارکی* پرکن قدح زباده کلر نک راوکی (رچک زد) (طیان)
به بندد دهان خود از فرط بخل* که میزاید او سینه اور چک* آروغ زد معناسنه در که
ترکیده گگیردی تعبیر اول نور (عنصری) به چهره نروی تادران نیابی سود* بهیچ کس نروی
تادر و بنی رنک (رنک برو ندارد) اول کریم حقنده ضرب اول نور که بر کس نه اندن عطیه
رجا ایتد که طلاقه وجه ایله احسان ایده (رنک برو دارد) انک مقابلی در (رمارم) پیایی
و متعاقب معناسنه در (ره انجام) لوازم سفریه آت و سائر مهمات کبی صاحب مؤید فرسه
تخصیص ایدوب دیدی که آت صاحبی نهایت راهه ایصال اندیکی ایچون فرس مزبور ره
انجام دیدیلر انتهی و نظامی کلامندن دخی خصوص منفهم اولور بیت تنوری چنین کرم
در بندن* ره انجام را کرم ترکن عنان* مصرع اول دخی فرصت اله کیرمش ایکن فوت
ایتمه دیده جک یرده ضرب اول نور مثلد تر کیده فرون طاونده ایکن همان ایتک پیشور تعبیر
اول نور (رمکان) رانک قحقی و میمک سکونی ایله موی زهار که ترکیده قاسق قیلی تعبیر
اول نور (منجیک) در همچو کسی بیت رویش بریشک اندر ناپیدا* چون کیر مرد غرچه
بر مکان در* غرچه خنث و نادان معناسنه در (روزبان) پادشاه قوجیسی که درگاه
پادشاهیده اوتورر و چاوشه دخی اطلاق اول نور (راهزن) مطرب معناسنه کلور زیر
راه مقام موسیقی معناسنه دخی کلور (سلطان) کسی بدولت عدلش نمیکنند جز عود* زدست
راه زنان ناله در مقام عراق (رنک آرد) محجوب و شرمنده ایدر دیمکن کنایه در که
شرمنده اولان کسسه نک رنک روی متغیر اولور بو کینه قصیده شبیه ده وقتسر
صقال آغرمه سی صد دنده دیمش ایدی بیت هر دم از من هزار رنک آرد* این شبر
پاسیدی بی جا (رنکین کان) قوس قزح دن کنایه در (رازبان) اول کسسه در که ارباب
حاجانک مصلحتلری حضور پادشاهی به عرضه وسیله اولوب حاجتلری کرکی کبی
انها ایدر (حکیم فردوسی) بگفتند بار از بان راز خویش نمودند انجام و آغاز خویش
(ریم آهن) ترکیده دمور بوقی تعبیر اولان فضلات در که دموری ارتدیکده یرنده
قالور و اسجق دموری چکوج ایله دو کدگده آندن شراره کبی صیچار (خاقانی) همدم
هاروت و هم طبع زن را مشکرم* افعی خنک و ریم آهن آنکریم (ریش کاو) احق
معناسنه در ریش کاوی ایله لک و احق لق معناسنه در (جایی) در طلب ناکشیده حنث
ورنج* ریش کاوی بود توقع کنج* کاوریش دخی بو معنایه در بو کینه مثنویاتنده

دل پر هوسه نصیح و پند صد دنده دیمش ایدی بیت باش بنا کوی بریشم نواز*
سرمه خاموشی* تو نغمه ساز* زانکه خطا جوی بسی خرده کیر* همچو زخل
درفن هندو دایر* هست بهر گوشه یکی کاوریش* حرف ترا کرده کینه کاه خویش
(روانخواه) اول کسسه در که معاشی در یوزه ایتمکله تحصیل ایده که ترکیده قاپو قاپو دیله
نور تعبیر اول نور (لطیف) کر لطف خدارسد شود شاه* آن کو پدرش بود روانخواه
(رشته نکنده) یورغان و دوشک قاپلا یوب دیگد کیری قالین صاپ تعبیر اولان اسپک (رومه)
موی زهار ر مکان معناسنه که عنقریب مرور ایتدی (سوزنی) در همچو کسی که بداء الثعلب
مبتلا شده وریش اور ریخته بیت شد جای جای ریخته از ننگ روی او* ریشی که ننگ
دارد از و رومه زهار (روده کرده) اول قویون یا قوش که اسی صوده حاشیا نوب قیلی
و تویی صویولش اوله که عربیده سمیط دیرلر (ره کوی) مغنی که راه وره مقام موسیقی
معناسنه کلدیکی مرور ایتدی و رامشی مطرب دیمکر (رومی خوی) اول کسسه در که
بر طبیعت اوزره ثابت اولمیوب هر کیمه مقارن اولور ایسه آنک مشربی اخذ و خوبی
ایله خویله (خاقانی) هوا چون خاکبای و نفس خوکی پایکاهت شد* خراج از نفس ذمی
روی و روی خوی بستانی (راهیست که کاسه میتوان داد بدست) ایشک و آینده و رونده سی
چوق یولدن کنایه در کویا کثرت خلق بر مرتبه ده در که ایلروده اولان کسسه کیروده
اولان کسسه یه بر کاسه و یرمک مراد ایتسه الدن اله اول کیروده اولان کسسه یه اولاشد یرلر
(رباعی) راهیست ز کعبه تا بقصد پیوست* وز جانب میخانه ره دیگر هست* لیکن
ره میخانه ز آبادانی* راهیست که کاسه میتوان داد بدست (رکاب) پیاله (رکابی) ساقیه
اطلاق اول نور (راه آورد) یولدن کلان کسسه نک احبابه و یریکی ار مغان (کاتبی) ز راه یارم
اگر آوری غبارای باد* مرا ازان نبود خوب تر ره آوردی (رند عالم سوز) مر دلا ابالی
و بیقید معناسنه در (حافظ) مامست و خراب و رند عالم سوزیم* بامامنشین و کر نه بد نام شوی
(روی زرد کرد) یوز قیز اردوب عرض حاجتده مبالغه ایتدی دیمکن کنایه در (آصفی)
بیمار عشق را چود و انیست از چهره رو* پیش طیب این همه روز روی کند (روی داد)
ظاهر اولدی دیه جک محله ضرب اول نور (کال اصفهانی) هر که از خط شریعت ننهد پای
برون* هر دمش ققم دکر روی دهد چون پرکار (روی پسربند) آنک طرفی طور
واکامین اولور دیمکر که هر کس غالب اولان طرفه اعانت ایدر دیه جک یرده تکلم
ایدرلر بیت ریش داری اکرش پاسبری بحث افتد* هر که آید بیمان روی پسری
پند (ریشخند کند) مداهنه ایدر که هر صقاله کولر تعبیر اول نور (نظامی) چون اثر در دل
تو میکند* کریه برون ز ریشخندی به* که ریشخندی مسخره لقی دیمکن عبارتدر زیر

بر کسینه ریشخند ایتک استهزایه منجر اولور (رشته بر آورد) بغایت ضعیف اولدی
دیمکن عبارت در رشته بر مرصده که اکثر اهل بخارا ده ظهور ایدر العیاذ بالله اعضادن
بر عضوده بر ایتک کبی نسنه ظهور ایدوب یوما فیوما اوزانور حتی بر ماصوره یه
صارار لر شاعر بومعنایه اشارت ایدوب دیدی که بیت خورد آب بخارا کر فرشته
بر آر در رشته چون مرد بخارا (ریدار کرد) عبارتی ظاهر ایتدی معناسنه در (کال اصفهانی)
بخدایی که از وعطسه خوک موش را کرد در جهان ریدار (روی در دیوار آورد)
و (روی بدیوار کرد) و در بروی خلق بست عبارت لری منزوی و خلقدن منقطع اولدی
دیمکن کنایه در (ظہیر) فلک بجاه تو افراشت پشت بر مسند ستم بعدل تو آورد روی
در دیوار (روی مال) مقرر مه تعبیر اولان بزدر که آنکله یوز سیلر لر نته کیم ارقه سلجک
بز پشت مال دیر لر که عامه تحریف ایدوب پشتمال دیر لر و سمر قندیلر مقرر مه فدایی
تعبیر ایدر لر بیت روی مالم بکف پای تو کر مالی نیست که مرابه ز کف پای تور و مالی
نیست (روپوش) اصلنده یوز اورتوسی معناسنه در لکن بر نسنه یی خلقدن ستر ایتک
ایچون ایتدک لری بهانه یه اطلاق ایدر لر که فلان نسنه یی پیش طوندی دیو تعبیر ایدر لر
(جایی) نیست حد چومنی بردن نام چوتوی بهر روپوش بنام دکرانت خوانم (روز
استقاح) شهر رجبک اون بشجی کونه دیر لر بیت عز یزدار زمان وصال را کان دم
مقابل شب قدر است و روز استقاح مخفی اولیه که استقاح عربی و طلب فتح معناسنه
در صکره توسیع ایدوب بر نسنه نك اولنه تبرکا شروع ایتکه اطلاق ایتدیلر مثلا
بر کسینه متاعی بیعه شروع ایتدکه جله دن اول اول متاعدن بر جزئی نسنه یی
بر صالح کسینه یه یا خود پاک اچقه ایلده فروخت ایدوب سائر بقیه متاعی فروخت ایتکه
آنکله تبرک ایدر لر که ترکیده تحریف ایدوب سیفته دیر لر (روکش من ساخت اورا)
آنی بنم اوزریمه حواله و مسلط ایتدی که بکامرادی اذیت در دیمکن عبارت در (محتشم)
سروکارم بغزالیست کز اغیار مدام میکند روکش مردم سک آدم روی (روز
نوروزی نو) یوم جدید رزق جدید دیه جک یرده تکلم اولنور (نظامی) هر آنچه از عمر
پیشین رفت کورو کنون روز نو است و روزی نو (رسوا) شایع (رسوا کرد) اظهار
ایتدی و شایع قیلدی دیمکن (رسته) صف بصف یعنی صیره صیره دو زلمش نسنه لر
لهذا صیره صیره اولان دکانلره رسته و تحریف ایدوب آراسته دیر لر و بازار طوران
موضع دخی رسته اطلاق ایدر لر (رونا) ترکیده یوز کورو ملکی تعبیر اولنور (سلمان)
آن ماه روا کر بنماید شی بما در وجه اونهم دل و جان را برو نما والله اعلم

باب الزاء المججمة

(زانو)

(نسخه در مصرع نانی)
چو مردانش بر آرد
درد و شسته

(زانوزد) دیز اوزرینه چوکوب تعظیم ایتدی و اکثریا ملوک بو وجه اوزره تعظیم ایدر لر
و وضع مذکور دن چوک ایتک لفظی ایلده تعبیر اولنور ترکیده چوکدی لفظی چوک
کرد عبارت نك ترجمه سیدر (هاتفی) پی تهنیت یك بیک همکنان زبان بر کشاند زانوزان
(زاده صریح) دموور حکماء معادن سبعة دن هر بری سبعة سیاده دن برینه نسبت ایدوب
دمور صریحه منسوب در دیدیلر و علی هذا القیاس (زلف بست) معشوق عاشقه عرض
جال ایتدی دیمکن کنایه در (زن درد افکن) کیجه دن کنایه در که کیجه وقتی امراض
واوجاع مشدد اولور (زاهد گوه) آفتاب (زه دان نهاد) مصاف ده عجزینه و مباحثه علیه
ده ملزم اولوب جهلنه مقرر اولدی دیمکن کنایه در (زربزرداد) ایوی آلدی و ایوی
و یردی یعنی ایو متاعه ایو صاغ اچقه و یردی (حافظ) آمد و کرم یرد آب رخ اشک چوسیم
زربزر داد کسی که آمد این کالا برد (زنج زد) لاف ووردی (خلاق المعانی) این چنین
بخششی صله نبود ریشخند و زنج زدن باشد کاشانی دیدی که زنج زدن عبارت یی یهوده
سوز سوزیک معناسندن دخی کنایه اولور ریشش آمد تمام اولدی دیمکن کنایه در
ولاف زن اولان قومه اهل زنج دیر لر (عصار) بریش آمدن عشقت جله حالات کنون
کشتی زنج زن در کرامات ریشش آمد و ریش آمد اصلنده صقاللندی دیمکن لکن تمام
اولدی دیدک لری بعینه ترکیده تمام اولان نسنه دن بویونک دخی صقالی بتدی دیدک لری
کبی عادتا محبوبلر ایلده عشقبازلق صقاللری کلک ایلده تمام اولد یغنه تشبیه طریق ایلده در
(زنج برد اورا) انی استهزا ایتدی که مزه لندی تعبیر اولنور (اوحد الدین کرمانی) ای ماه
رخت جامه دل در خون برد نادیده ترا رخت دل ما چون برد آن خال که بر کوشه
چشمست ترا خال لب خوبان بزنج بیرون برد (زنج آورد) دخی بومعنایه در که ترکیده
چکه چالیدی دیر لر (کال اسمعیل) فلک برابری همت تواند یشد برو خرد زنج نفوذ لستان
آرد (زکاب) یازویاز دقلری مرکب که مداد تعبیر اولنور و عبارت مذکوره ایکی جزو دن
مرکبدر بر جزئی زک کاف عجمی ایلده که زک و زاک زاج معناسنه در و بر جزء آخری
آب در پس معنای ترکیبسی زاج صوبی دیمکن که مدادک جزو اعظمی زاج اولمغله بو
اسم ایلده تسمیه ایتدیلر کلاب کبی (زهاب) چشمه نك صوقاینا یوب چیقان موضعی (زهراب)
اول صودر که بعض میوه و سبزه ده آجیلیق اولد قدده آنده اصلا در لر که اول آجیلیق دفع
اوله (زادخوست) پیرسال خورده معناسنه در میدانی سامی فی الاسامی ده دیدی که اول
کسینه در که طعمی بغایت آزا کل ایتکه بدن ضعیف و نحیف اوله خاطره خطور
ایدن بودر که بغایت پیر اولان کسینه قوت و ادراک و سائر حالاتده طفل کبیر کویا
اول کسینه قریب العهد تولد ایدن طفل خوی ایلده خویلدنی ایچون عبارت مذکوره یی

کاشانی نقل ایتدی که
زنج لفظی فائده سر
اولق معناسنه دخی
کلور که مقامه مناسبدر
(منه)
وا کثر اهل لغت
دیدیلر زاد خوست
لفظی و او رسمی ایلده
اول کسینه در یاشی
چوق اولوب قدقامتی
اوزون اولیه دزاد
لفظی سن معناسنه در که
یاش تعبیر اولنور
سامی ده دیدی که زاد
خوست اول کسینه در که
قلیل الاکل اولمغله
ضعیف و نحیف اوله
دیدیکی قد وقامت
اوزامیه دیدک لری نه
مناسبدر (منه)
وزاد خولفظی دخی پیر
و فرثوت ایلده تفسیر
ایتدیلر (منه)

اكا اطلاق ايتديلر بونكتيهي تايد ايدر كه فلان كسنه پير اولدي ديه جك يرده
بزاد آمد ديرلر وائناي ترجمه ده بومعنايه متعلق كلام مفصلا ذكر اولنمشدر كلور ان
شاالله تعالى (زاد مرد) جوان مرد معناسته آزاد مرددن مخفف در (مولانا رومي) زاد
مردی چاشتگاهی در رسید * در سعادل سلیمان در دويد (زشت یاد) بر كسنه يي غيبت
ايدوب عيوني ايله ذكر ايتكم (رودکی) بتوباز کرد غم عاشقی * نكار امکن اين همه زشت یاد
(زبان بر) جواب مسكت و سائله ويردکاری عطيه و وجه تسميه ايكي معنايه كوره دخي
ظاهر در (زهار) عهد و امان معناسته در و كاهی تأكيد ايچون دخي ذكر اولنور
(زهار مکن) ديرلر صقین البته اتمه معناسته (زهار خوار) نقض عهد ایدن
كسنه (حكيم سنایی) ذكر اولنان ايكي معنایي جمع ايدوب دیدی كه ميت همه زهار خوار
دين تواند * دين بزهار شان مده زهار (زكور) زانك قتمی وكافك ضمی ايله بخيل
وخير سز معناسته كلور (سنایی) اكر زر نكريم نه زاهد خسيسم * وكرمي نوشم
نه تائب زكورم (زار خوش) قليل الاكل اولان خاتون (زر خشك) بغايت خالص التون
(يوسف زليخا) نهاد از لعل سیراب و زر خشك * فروزان قاج را بر خرمن مشك (زيرگاه)
كرسي كه تركيده ايسكمه تعبير اولنور كه اوزرنده اوتورلر (زر ساد) التون خرده سي
(زرده دهی و زرشش سري) تمام عيار اولان آلتون (زر جعفري) خالص التون يعني
مغشوس اوليه * اصحاب توار يخ دیدیلر كه جعفر بر مكي زمانه كلنجه مغشوش آلتونه
سكه و ورلر ایدی جعفر مذکور منع ايدوب خالص سكه و وریله دیو حکم ایتكله
خالص التونی مطلقا كانسبت ايتديلر (خواجوی کرمانی) چو نقدش بر محك جعفر
آمد * ز زر جعفري خالص آمد (زاد منش) كرم و جوانمرد كه اصلی آزاد منشدر (زاد
مرد) آزاد مرددن مخفف بومعنايه در و عرب كرمدن حریت و كرمیدن حر ايله تعبير
ايتدكلرينه موافق در (زار) رقت و ضعفدن كناية در كه اصلی نزار در كه تركيده آريق
تعبير اولنور سموز مقابلی و حال زار ضعف حالدن عبارت در و رقت ايله اغلامغه كریه
زار ديرلر * پوشیده اوليه كه زار تركيده اول كسنه در كه و جمع والمندن ناشی ايكلیه
وزاری ايكلیه مك معناسته در نته كیم عامه كتب لغته بوجه اوزره تفسیر اولندی
پس زار لفظنی رقت ايله تفسیر ملزومی ايله تفسیر و كتب لغته واقع اولان تفسیر قبیلندن
اولور والله اعلم (زبان آور) بد زبان معناسته در كه لسانی ايله هر كسی آزرد ايدر و شعراء
وصفنده دخي ذكر اولندی طائفه مزبوره هجو و قدحدن خالی اولمدقلى ايچون
اولور لكن كاهی زبان آور مقام مدحه استعمال اولنور كه طلاق لساندن عبارت
اولور بوكینه قلمه خطاب ايدوب ديمش ایدی ميت ای زبان آور سخن پرور *
ترجان ضمير دانشور * آب چشمه خضاب پای سخن * غبطه فرمای آهوان ختن (زر

(روی)

روی) اصلنده يالذلی معناسته در كه منافقندن كناية در (روی اندود) دخي بومعنايه در
(ريش آور) صقالی چوق كسنه دن عبارت در تازه صقالی كلان كسنه يه اطلاق اصطلاحه
مخالق در لهذا سامی ده حیانی ايله تفسیر ايتدی كه عربی در كثیر الحيه معناسته در كه
اول كسنه يه هلوفه و صقانه كنفليله ديرلر آور لفظی كثرت معناستی مفید اولغله
میوه سی چوق اولان اغاج بداغنه شاخ بار آوردیرلر و براغاج كه مكاننده محكم وثابت
اولما كابیج آور دیدكلى كوكی چوق اولدیغی ايچوندر و لفظ زبان آور بد زبان معناسته
اولغله افشاء سر ایدن كسنه يه دخي زبان آور ديرلر (زبانم كبودشد) سويليه سويليه
ديليم يورلدی ديه جك يرده ضرب اولنور (سلمان) تیغ كهر فروش زبان را كبود کرد
از بس كه بر سخات امان الا مان نهادو (زبانم موبر آورد) دخي بومعنايه در كه تركيده
سويليه سويليه دلمه توی بتدی تعبير اولنور ميت بسی فریاد میگردم ز پیچ و تاب
كيسويت * ندیدم خط آزادی زبانم موبر آورده است (زبانم راشكستم) بدكويه رعایت
ايتكله اغزینی طو تدم و حاكمه رشوت ویرمكله خصم طرفه معاونندن منع ايتدم ديمكدن
كنایه در ميت ساقی بده آن قوح و زبانم بشكن * ورتوبه كنم در دهانم بشكن (زر سفید
از پی روز سیاهست) آق آنچه قره كون ايچون دیدكلى مثلد (نظامی) بود همیشه از پی *
روزی سید زر سفید * اختر شب بصدق این * واقعه داد باوری ميت تاخیال كیسویت
از دیده دل شد بعید * بر آن روز سیه دارد دو چشم زر سفید (زبان زد) لسان خلقه متداول
اولان كلامدن كناية در (زبردست) و بالادست عبارت تری بر شیک اوستی یانی ديمكدن
عبارت در ميت خدایي كه بالا و پست آفرید * زبردست هر دست دست آفرید * و فوق كل
ذی علم علیم مضمونی اوزره مصرع ثانی دخي مراتب اقدار خلق متفاوتدر معناستی افاده
ايدر صاغ جانبه دست راست وصول جانبه دست چپ ديرلر وزیر دست بر شیک الاتی
یانی معناسته زبردست مقابلی در وزیر دست عبارت تری اکثر یا قدرت صاحبی وزیر دست
عاجز و فقیر معناسته مستعملدر ميت ای زبردستان عالم زیر دستت زیر دست * زیر
دستان در پناهت قوت و قوت یافتند (زرده كوش) دیوٹ معناسته در كه تركيده كیدی
تعبیر اولنور (خواجو) بروای زرده كوش و ازرق پوش * شیخ زراق و شوخ و زرق
فروش (زن بزد) دخي بومعنايه در (زن جلب) قحبه عورتلو ميت زن جلبی رفته
و در هجو من * کرده بسی حرف پریشان رقم (مادر جلب) قحبه نالو معناسته در * پوشیده
اولیه كه جلب لفظی روسی عورت معناسته در پس لفظ زن و لفظ مادر مجرد اول
عورتی تعیین ايچوندر ع ریزه را پرورش بوعده بود * وعد ایدوب انجار وعد
ایتمین كسنه يه سنك قوری وعدك ايله اوقات چکورز ديه جك يرده ضرب اولنور

۹ بیت حیثیت
پس پدر ندیده مادر
جلست و کون دریده

وعدكون معروف در عربی لا تعجبونی ككمون بمنزعة ان فاته الماء یعنی المواعد (نظامی)
امید خورش بهتر از خورش بوعده بود زیرا پرورش (زیره بکرمان برد) بوستانجی
یه طر حون هدیه ایدر دیه جك یرده ضرب اولنور (جایی) داب دانا نبود قطره به بحر
آوردن کار زیرك نبود زیرا بکرمان بردن (عز پریش فرافتی داریم) بزم آندن خوف
یوقدر بز آتی آدم یرینه قومنز دیه جك یرده ضرب اولنور بیت هر که بامابروت
می تابد ماز پریش فرافتی داریم بامابروت می تابد یعنی بزه بیغنی بورار عبارتی بزم
ایچون یارم آغز ایله آخر دن برشی رجای ایدر یوقاردن اشاغی معامله ایدر دیمکدن کنایه در
وبروت جنباند دخی بو معنیه در پروای اوندارم عبارتی بن آندن الم چکم دیمکدر
(جایی) می ده به بانك نی که ندارم بفر عشق پروای ریش محاسب و سبیل فقیه (زنه انیست)
مکدر الحال و درد مند دیمکدن عبارت در (آزری) شکر و صدشکر که امروز کسی
یافتد ام که ستانز فلک دامن زندانی (زیر و بالا گفت) ارتق و اکسک و پریشان و بیغنی
سویلدی دیمکدن کنایه در و (زیر و بالا نیست) شک و شبهه یوقدر یعنی حق بود و آنده
محل کلام یوقدر دیه جك یرده تکلم اولنور (عصار) بزیر چرخ چون اوسروبالا
نمود و نیست دروی زیر و بالا و الله اعلم تعالی

باب السین المهملة

(سایه بر کارش نذاخت) انک ایشندن آگاه اولمش ایکن تجاهل ایتدی که اکا صاحب
چیمدی تعبیر اولنور نته کیم سلمان جشیدك خورشید در کاهنه جامه تبدیل بر پیر قپوچی
صورتیه کیروب وارد قده و کیجه وقتی ملکه مصادف اولدینی وقتنده ملک آتی بیلوب
سرنی ستر ایتدیکنی بیان صد دنده دیدی که (نظم) ملک در راه دیدش حاجب آسا
سیه پوشیده و خم کرده بالا دران تاریکیش فی الحال بشناخت و لیکن سایه بر کارش
نیتداخت (سک هر سوار است) هر کور دیکنه او یار و هر یوزینه باقاندن بر منفعت امید
ایدر دیمکدن کنایه در بیت شد زازل مبتدل و بی وقار کر به هر سفره سک هر سوار
ع سک نشیند بجای کیایی بر ممدوح کسنه کیدوب مکانه بر مذموم کلوب او تورسه
ضرب اولنور که مذموم اولان ایله ممدوح اولان کسنه لر میانده نوع مامناست اولمغله
شخص مذموم شخص ممدوحك بوجه ماغناسنی ویره و مذموم اولان ممدوح اولانك
قدیمی لطفی کور مکله ممدوح مزبورك ممکن مرتبه غیرتی کوروب کوزده زیرا
مصرع مذکورده واقع اولان کیایی لفظی باء عربی ایله باشجی معناسنه در که باشجی
بر مصححت ایچون دکانندن کتسه انک کلبی دکان قپوسنه او توروب سائر کلابی دکان
ایچه کیرمه مانع اولور و اگر بر مفسد کیدوب برینه بر مفسد دخی او تورسه ع

(امیدی)
مرا این قصیده که
آورده ام بدان ماند
چنان که زیره بکرمان
برند و درید و یابار

سک نشیند بجای عقرب کور دیر لر ع سنك جفاچه میزنی مرغ شکسته بال را بنم دردم
بکایت و بن اکا تحمل ایده من ایکن سنده یرینندن بر درد آر تر مه دیه جك یرده
ضرب اولنور (سر جوشم هباشد) حاصل عمرم تلف اولدی دیمکدن کنایه در سر
جوش اصلنده یخنی او جاقده قاینار ایکن اوزرینه کلان یاغلی صوی معناسنه در که آندن
ترید یاپار لر صکره توسیع ایدوب هر نسنه نك کزیده واعلی سنده اطلاق ایتدی (نظامی)
کر آشفته شدم هوشم تو بردی بیر جوشم که سر جوشم تو خوردی (سفید شدن) قاپو
آچیلوب ایچرویه یول بولمقدن کنایه در روایت اولندی که هلالی نك معشوقی تفرج
ایچون باغه کیدوب هلالی دردمند آنکله هم صحبت اولمق سوداسی ایله باغ قپوسنه
وارد قده سیاه بخت نام برزنکی قاپوچی اکا قپویی آچیبو ایچرو کیرمه مانع اولدی
شویتی بر تخته پاره سنه یازوب معشوقك او کندن جریان ایدن صویه القایتدی چون
تخته پاره سی معشوقك پیشکاهنه آقوب واصل اولدی صودن چیقروب قراءت ایدوب
بخت سیاه مزبوری معدن منع ایتدی یعنی دخوله رخصت و یردی بیت مذکور بود
بیت چه خوش بز میست رنگین صحبت جانان چه سودا ما که نتوان شد سفید از شومی
بخت سیاه آنجا و کاهی آهوی سفید دیوب چشم معیوب مراد ایدر لر کویا کثره کزیده دن
کوزی اغاردی (اصفی) چشم آهوست ولی آهوی مشکین خطاست چشم خوبان در کدر
غمت آهوی سفید (سخن بر هم زده کوید) سوزی پریشان سویلدی مکدر که بر هم زده مضطرب
معناسنه در (اوحد) کریم بر زده بینی سختم عیب مکن که اوحدی از من دوشینه بهم
بر زده بود (سخن در آفتابست) سوز اهل عر ضده در ار اخلده دکلدر یعنی فرومایه یه متعلق
دکلدر دیه جك یرده تکلم اولنور (نظامی) چنین مهری که ماهش در نقابست زمه
بکدر سخن در آفتابست (سخن از پرده کوید) سوزی صراحه سویلر بلکه تعریض و کنایه
وجهی اوزره سویلر دیه جك یرده ضرب اولنور (سخن از نقاب گفت) دخی
بو معنیه در (لسانی) در یک دونکته صد غرض اظهار کرد در فت رخساره بسته بود سخن
از نقاب گفت (سخن در ره گفت) مقصودی اولان منزله سرعت ایتدی که فهم اولان
کلامی سویلیجك مقداری تأخیر ایتوب اول کلامی یولده سویلدر کیتدی دیمکدن
عبارت در (حافظ) بکوی فقر قدم کرنی روان بر خیز طواف کعبه اکر بایدت سخن در راه
(سخن میان تی) و (سخن بی سرو بن) و (سخن مغز تی) و (سخن بی مغز) عبارت لری معناسی
یوق واصل سر فصل سر کلامدن کنایه در وعد کاذبه و عده میان تی دید کبری کی ع
میان تیست هم وعده های تو چون مکت (سربا و فرو برد) باشین اشاغی اکدی که اکا
مشغول اولدی دیمکدن عبارت در (سرت سیز بز باد) دوام صحت ایله دعای مقامنده مستعیدر
یعنی همیشه ترو تازه اولوب اجزای بدنك پرمده لکدن امین اولسون زیر انباتاتک

(قطعه) دانشین است
پیش اهل خرد
صد فغان در پس
شکبیایی یاد دارم زین
سبب کوبند سنك
نشیند بجای کیایی

(حسن قلی)
نارطنبور که راز دل
من میگوید کوش
کن کوش که از
برده سخن میگوید
(کمال اصفهانی)
در کوش تو هر سخن
که بی زبانش از خلقت زور
تو میان تهی تو باشد

جیع اجزای مرثیه و غیر مرثیه سی یعنی کوکی صحیح اولدیغی باشنده اولان ورق سبز دن معلوم اولور و کاهی سر سبزی رطوبت حال دن کنایه اولوب دولت مراد اولور (هلالی) نرکس از بهر چه باین همه سبزی در باغ چشم خود دوخت بیرکی بر آیدز بصل و کاهی دولتو باشک ایچون دیه جک یرده بسر سبز تودیر لر (سر برزد و سر زرد و سر بر کرد) عبارت لری ظاهر اولدی دیمکدن کنایه در (جایی) چودیک از آتش دل کشت چوشان چشمه چشم مکر طوفان نو حست این که سر برزد از آتش دان ۹ (سر خود گرفت) و (سر خود کرد) و (سر برگرفت) عبارت لری باشین آلوب چیقدی کیتدی دیه جک یرده ضرب اولور بیت سر برگرفته از ستم یاری میرویم جایی که روزگار نیابد سراغ ما روایت اولندی که حیرتی تازه لکی ایامنده بغایت شوخ و خلیع العذار ایدی یارانی آنک او ضاعندن دلگیر اولغله کاسوء قصد بلکه فعل شنیع ایتدیلر چون بو معنی شهر ده شهرت بولدی حیرتی چارسو و بازاره چیقده اولو ایتدیکی شوخلکدن زیاده شوخلک ایدوب کویا اهل شهره ماجرای مزبور ک اصلی بو قدر صورتین کو ستره احب احبابی آتی تو بیخ ایدوب سنک بو وضعک باعث از دیاد بدنای اولور دیدیلر حیرتی دیدی که ع شمع راهر چند سر کیرد و روستر بود حاصلی حیرتی به بالضروره ترک دیار اقتضا ایتدی بولده کیدر ایکن کندو کی بر محبوبه مصادف اولوب بری برینه کشف را ایتدیلر مکر آنک دخی سرگذشتی حیرتی کی ایش بر از زمان سیاحت ایتکه شد نطق عزیمت ایتد کلرنده حیرتی شوبیتی انشاد ایتدی که بیت از دست چرخ بادل افکار میرویم ماهر دوسر گرفته بیکار میرویم (سر در شکم نهاد) ایتدیکی علمدن شرمنده اولدی دیمکدن کنایه در بیت زودش چواستره در شکم نهید در عهد تو آنکه بموی کزند کرد (سر براهست) یول ارکان بیلور کاملدر دیمکدن کنایه در (نظامی) چودانه کربیفی سر براهی چو خوشه سرکشی کر سر براهی (سخن بر پهلو کوید) کنایه ایلده سوز لر سوبلر که هر بری کویا بر تیر جگر دوزدر دیمکدن کنایه در بو کینه دواته خطابده دیمش ایدی بیت سر بخارای دوات و لب بکشا چین بابر و چنین خطاب خطا (هاتفی در تیمور نامه) سخنهای بر پهلوش بیشتر چو خار و خشک هر طرف بیشتر (سر خارید) توقف ایتدی و نو میدو خصمه جوابدن عاجز و شرمنده اولدی دیمکدن کنایه در (سپید کار) صالح و نکو کار نه کیم خاقانی ابن سینا نک شفاء و نجات نام تألیف لری نک مذمتنده دیدی که بیت اندر شفاست عارضه هر سپید کار و اندر نجات مهلکه هر سیه کلیم (سید کلیم) بد بخت دیمکدر سیه کاسه خسیس دن کنایه در صاحب نوادر دیدی که سیه کاسه اول کسنده در که بعض اچه مظنه سی اولان غربا و مسافرینی خانه سته دعوت ایدوب قتل و مسافر قویوسنه القا ایدر (حافظ) برواز خانه کردون بدرونان مطلب کین سیه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

۹ (سلان) سخن بوسف
رخش چو ز خاطر م
سرزد زمطلع سخم
آفتاب سر برزد اعصار
ندیده حاصلی جز
حرقت و دم مع بهر
مجلس که سر بر کرده
چون شمع

ع سیه بادام راهر سوی انداخت زیاده ماتمده در دیمکدن کنایه در دیار عجمده عادت بو وجه اوزره جاری در که برکسنه جوان ایکن وفات ایتسه اقرباسی بادامی سیاهه بویانوب مقرمه لری نه طولدر لر تابوتی قبری کنارینه وضع ایتدکده اول باداملری آووج لری ایلده آلوب تابوتی اوزرینه سپر لر حضرت جامی چشم سیاه محبوب حقنده بو معنایه اشارت ایدوب دیدی که بیت سیه بادام راهر سو میفکن در نظر بازی نهکدارش که روز مرک بر تابوتم اندازی (سینه بر طاق) سودای عشق دن سینه چاک اولان کسنده در (نسیی) دل مجروح حاجتمند مشتاق بیاد ابروان شد سینه بر طاق (سر که پیشانی) عبوس الوجه دن کنایه در (اوحد الدین) زقلیه های بزرگان سر که پیشانی مراسم جرعه می ناشتای میکده بس (سر که ده ساله) عداوت قدیمه دن عبارتدر (سیه کار) فاسق و بدکار دن کنایه در (سنک بر قندیل نیست) مکدر و مظلوم دکلدر بلکه ظاهر و روشن در دیمکدر (انوری) نیست سنکم نبرد کس که مرا سنکه از زمانه بر قندیل یعنی زمانه نک بکاسنک جفا و ردوغی هیچ کسنده عندننده مستور دکلدر پس سنک بر قندیل تقدیر نده اولور (سنک در موزه فتاد) ترک سفر ایتدی دیمکدن کنایه در (سنایی) چه روی با کلاه در منبر چه روی باز کام در کلزار کله آنکه نهی که در فدت سنک در موزه کیک در شلوار (سیاهی ده اورا) آتی شرمنده ایلده دیه جک یرده تکلم اولنور (سایه پرستی) فسق و فجور (سپر بر آب افکند) عار و ناموسی ترک ایتدی که کچمه سین صویه صالیدی تعبیر اولنور صاحب دستور مغلوب اولدی دیمکدن کنایه در دیدیکی خطادر الله اعلم (سپر افکند) و کان افکند عبارت لری کی ظن ایتدی که مغلوب اولدی دیمکدن عبارتدر لر (اوحد الدین) ای که به تشویش مادست بر آورده تیغ چرا میکشی ماسپر انداختیم (سکندر خورد) ایاغی سور چرود و شر دیمکدن عبارتدر بو کینه جنون نامه نام مشو یاتنده لشکر عقلک کثرتی و خیمه و خرگاه لری وصفنده دیمش ایدی که بیت زخرگاه و خیمه میان طناب سکندر خور داسب افراسیاب پوشیده اولمیه که عبارت مذ کوره آنک ایاغی سور چکده مستعملدر (عصار) درین میدان ناهموار غبرا سکندر خور داسب عمر دار زیر اسکندر لفظی اصلنده سکندر اندر در که سکندریدن آت ایکی اللری ز میندن یوقار و قالدر مق معناسنه در صکره تخفیف ایدوب سکندر دیدیلر پسندر لفظی کی که اصلی پسر اندر ایدی اوکی اوغل معناسنه نته کیم تفصیلی سبقت ایدی (سیی و سجودی) دلده نیاز الله پیا ز دیه جک یرده ضرب اولنور بیت تانار بسیب ز نخت سجده چوبه کرد نوشد مثل کهنه که سیی و سجودی (سر داد اورا) آتی صالی و یردی دیمکدر (سر در پیش نهاد) آنک آردینه دوشدی دیمکدن عبارتدر (حیرتی) من سایه و ش زهر سودر پیش نهادم او هر طرف کر زبان چون آفتاب از من (سر در پیش داشت) دخی بو معنایه در

بو کینه قصیده شینیه ده
دیشلر اعز دن دو کلت
ایله حروف کره کی
ادا اولغنه دیقنی بیان
صد دنده کتا خانه
دیمش ایدی بیت ناطقه
میخورد صد اسکندر
شده هام چو ملک
دارا (منه)

(سردندان سپید کرد) تبسم ایتدی دیمکدر (انوری) چون که جانم سیاه خواهی کرد *
 سردندان سپید کن باری (سرکوش کرد) فسیلدی ایتدی تعبیر اولنور اصلنده برکسنة
 آخر کسنة نك قولاغنه باشی قویوب سر آ سوز سونك معناسنده در که فسلدینك
 بر نوعی در (میر منصور) نشستم چون برت باغیر کردی طرح سرکوشی * اگر صحبت بدین
 تقریب خواهد بود بر خیزم (سلیم است) صوچی کنایه اولیان کسنة تعبیر اولنور و نادان
 معناسنده دخی مستعملدر (جای) صدکرامت بنام او سازند * تاسلمی بدامش اندازند *
 (ساده لوح) دروننده غل و غش اولین کسنة در و نادان معناسنده دخی استعمال اولنور
 نته کیم بوکینه وحدت نامه منظومه آذریك بت تراشلق ایله چوق کسنة بی اضلال
 ایتدیکنی بیان صدنده دیمش ایتدی بیت بت تراش ایتمکله چوق مه سال ساده *
 لوحانی ایلدی اضلال (سال نکوز بهارش پیداست) ایوایش کلیشندن و قوتلو کون
 طوغوشندن بلو در دیه جک یرده ضرب اولنور (آصفی) آن حور که خط مشکبارش
 پیداست * بردامن کل بنفشه زارش پیداست * امسال طراوت عذارش پیداست *
 سالی که نکوست از بهارش پیداست (سبزپا) شوم قدم که او غور سر تعبیر اولنور (خسرو)
 چو سر سبزی خواجه باشد بجای * چه اندیشه از دشمن سبزپای * مقابلی سپید پای و سرخ
 روی در پوشیده اولیه که حضرة که یشیک تعبیر اولنور بیاض و سواد میاننده برر نك
 در لکن سیاهه بغایت قریب اولغله ادنی سبب ایله سیاه کورینور لهذا کیچه نك ظلمتی
 سببیه یشیل اولان نسنه سیاه کورینور بوسیدندر که صرف سیاه اولان نسنه
 سبز اطلاق ایدوب خط سبز و خال سبز دیر لر وقاره یاغز تعبیر اولنان محبوبه سیه چرده
 دیدکلی کی سبز و سبزار نك دیر لر و کبود یعنی کوك نسنه دخی سبز دیر لر (فردوسی)
 تبارك ز پولاد سبزش کلاه * فرس خنك و بر کستوانش سیاه * تیغ سبز و تیغ سبزار نك و خنجر
 سبز و خنجر سر سبز و جوشن سبز و جوشن سر سبز دخی دیر لر و کوك کوزه چشم
 سبز دیدکلی کی هالینك شو بیتندن ظاهر در بیت بودهر چشم سبزی شیشه زهر
 * ز چشم سبز او صدقته در شهر * و ماتم خانیه سبز خانه دیدکلی عاده عجمه مبنی در که
 وقت ماتمه کندولری سیدلر کیوب خانه لرینك فرشی کوك ایدر لر (سبزمشعله دم)
 اول کبوتر در که کند و سیاه یا یشیل و قویریغی بیاض اوله (هاللی) صبح چون ریخت دانه
 انجم * آسمان کشت سبزمشعله دم (سواران آب و سوارك آب) حباب و آب سواران دخی
 دیر لر نته کیم مرور ایتدی (سیب و تیغ) برایشده متحیر اولمقدن عبارتدر که لفظ تیغ
 اتباع در تار و مار کی (سرکوب) سرزنش که عربی ده تقریر دیر و اصطلاح الشعرا ده
 هر فن ده استاد و ماهر اولان کسنة در دیدی (سید دست) بخیل و شوم معناسنده در مقابلی

(سپید دست) در سخی و میمون معناسنده در (خاقانی) دهر سپید دست سیه کاسه ایست سخت
 منکر بخوش زبانی این ترش میزبان (سیلاب کند) سیل صوبی یاردیغی یاروق (بهرامی) چه
 کند راهی و راه در از چون امید * همه سراسر سیلاب کند و خار خار (سازور) اول ایش
 در که کرکی کی اهتمام اولنوب مراد اوزره حاضرو مهیا اوله (سک جگر) جول و سخت
 جان که ایت جانلو تعبیر اولنور (خاقانی) استخوان پیشکش کنم غم را زانکه غم میهمان سک جگر
 است (سپوزکار) اول کسنة در که مهم اولان ایشی تأخیر ایدوب تحصیل قیدینه دوشمز
 (ابوشکور) هر که باشد سپوزکار بدهر * نوش در کام او بود چون زهر (سکسار) کلب کی
 و دنیا به زیاده حریص اولان کسنة به دخی اطلاق اولنور (سعترباز و سعتری) سحاقه و زیقچی
 تعبیر ایتدکلی زن بدکار (سنیه باز) الاجه دیمکدن کنایه در (اقبال نامه) تروان رومی
 وزاغان زنك * شده سنیه باز یعنی دور نك (سر انداز) بی باک که باشی میدانه قومش تعبیر اولنور
 (نظامی) سر انداز و در عاشقی صادقست * که بر زهره از خویشتن عاشقست * و کثرت
 شرب شرابدن مست و خراب اولان کسنة به دخی سر انداز دیر لر هاتقی چو سلطان سر
 انداز باشد زمی * قند یخبر از سرش تاج کی (سرو ناز) اول سر و در که بداغلری هر طرفه نائل
 اوله (سرو آزاد) اول سر و در که بداغی طوغری چیقوب کیمش اوله (وسرو سهی) اول
 سر و در که ایکی چتال بداغی طوغری اوله (سر پاس و سرپاش) کرز معناسنده در (فردوسی)
 دل سر کشان پرز و سواس بود * همه کوش بر بانك سر پاس بود (سفته کوش) بنده حلقه
 بگوش که مطیع فرمان دیمکدر (اقبال نامه) دو کس ایمنند از تو هنکام چوش * یکی نرم
 کردن یکی سفته کوش * نرم کردن کردن کش مقابلی در (سکالش) مطلقا فکر و اندیشه که
 خیر و شرده استعمال اولنور و همیشه بدانیش اولان کسنة به بدسکال دیر لر استاد
 رودکی نك مچ نام بر راوی شعری و ارایدی اکا خطاب ایدوب دیدی که بیت ای مچ
 کنون تو شعر من از بر کن و بخوان * از من دل و سکالش و از تو تن و زبان (سید پوش) دور
 باش یعنی چاوش که ذکر مرور ایتدی ملوک ماضیه نك چاوشلری خلق پادشاه
 مرور اتسون ایچون یولدن صاوشدر دقده مهیب کور نك ایچون سیاهلر کیرلرایدی
 (اسدی) به نزدیک شیروی شده داد خواه * که او بدسیه پوش در بارگاه (سه درك و سه پرک)
 طقور چون تعبیر اولنور بر نوع قاردر (ساخته نك) موافق و متابع اولان کسنة در (سوتام)
 شی قلیل معناسنده در وفایی دیدی که سوتام طوسیلر اصطلاحنده قلیل و کوچک معناسنده در
 (حکیم قطران) از سخا سوتام باشد نام کنجی پیش تو * و ز کرم نزد تو باشد مدحت سوتام نام
 (سخت لکام) سرکش و توسن اولان آت (سپد چین) اول میوه در که صاحبی جمع ایتدکده
 اغاچنده انی کور ممکله قالور که ترکیده باشاق تعبیر اولنور (سرپایان) دستار که صاروق تعبیر

اول نور (شمس فخری) من آن نیم که دهم آب روی خود بر باد * برای در هم و دینار و طاق
و سر پایان * وزره کلاهه دخی دیر لر بیت نه ز آهن درع بایستی نه دلدل * نه سر پایان
بایستی نه مغفر (سه خوان) اول قوم در که ان الله ثالث ثلاثه دیر لر تعالی الله عما یقول الظالمون
(خاقانی) بیک لفظ آن سه خوان را چه شک * بصحرای یقین آرم همانا (سوزیان) در ونده
مضمر اولان راز (کمال اصفهانی) عاقبت بی تحاشی سر پوش * از طبقهای سوزیان برداشت
(سیه پستان) اول خاتون در که اولادی معمر اولیه بعضی لر دیدی که اول خاتون در که آنک
سودنی امن معمر اولیه (سکنکین) سکنکین در که ایکی جزو دن مرکب در که بر جزوی
سک در سر که معناسنه و جزوی آخری انکین در که عسل معناسنه و مولانای روی
سر کنکین تعبیر ایدوب دیدی که بیت از قضا سر کنکین صفر افزود * روغن بادام
خشکی میخود (سرواده) قافیه شعر معناسنه در (ستایشگاه) اثنای قصیده ده اولان تخلص
که کر زگاه دخی دیر لر و اصل معناسی محل مدح دیکدر (عنصری) بنام و کنیت آراسته باد
ستایشگاه شعر و خطبه نا حشر (سوفیجه) التون شوسه سی که سبیکه و تحریف ایدوب سوبکه
دیر لر (منجیک) بیکی لقمه که از خوان تو خورد آن مسکین * بیکی سوفیجه زرش بفروشی
اکنون (سنگ یده) بعض کتب توار یخده شو و چه اوزره تحریر اولندی که حضرت
آدم ثانی یعنی نوح علی نبینا و علیه السلام سفینه سی جبل جودی ده مستقر و طوفان
آب بالکلیه بر طرف اولد قده اولاد اجماد لرینک هر برینی بر اقلیمه ارسال مراد ایتد که
اول اولدار چندی اولان یافتی غربی شمالی طرفنه تعیین ایدوب اول دخی اول جانبه پادر
رکاب عزیمت اولد قده پدر والا کهر نندن شو و جهله استدعا ایتدی که وقت حاجتده
استظاره وسیله اوله جق بر هدیه احسان ایده دیو حضرت نوح دخی بارگاه حضرت
منشی السحابدن بو خصوصی رجال چون دست نیازی کشاده ایتد که جبریل امین
حضرت رب العالمیندن وسیله نزل مطر اولاجق بر اسم اجابت اثر کتور و ب
حضرت نوح علیه السلام اول اسم میون برکت نمونی بر حجر اوزرینه نقش و ترسیم
و وقت حاجتده اول جحرک منقوش اولان جانبی سوی آسمانه وضع اولنمین یافتد تعلیم
ایتدی و اول حجر باران اثره تراک یده تاشی و اهل فرس (سنگ یده) و عرب حجر المطر
دیو نام زد قیلدیلر که وقت حاجتده وجه حجر اوزره استظار اولنسه حضرت مسبب
الاسباب اول اسم مبارک بر کتنه انزال مطر ایدر (صائب) سنگ یده است مهره کهوار
یتیم * جز کریمه کار نیست دل داغدار را * واللّه اعلم (سر خاره) اغاجدن یا عاجدن بنچه کبی
یا پیش بر آلت در که خاتون لر آنکله باشلرینی قاشیر لر (خلاق المعانی) دختران
خاطر مرادر تماشا گاه عرض * جز زنج انکشت من بر فرق سر سر خاره نیست *

(سراسیمه)

(سراسیمه) متحیر و مدهوش معناسنه در (خسرو) دلم در خیالت سراسیمه شد * بتغ فرافت
بدونیه شد * و بو مقامده سرسام و سراسیمه و برسام عبار تلرینک معنای اصلی لر بیسان
اولنقی مناسب ملاحظه اولندی * امدی معلوم اوله که لفظ (سر سام) ایکی جزو دن مرکب
در بر جزئی سر در باش معناسنه و جزء آخری سام در که عربی ده موت معناسنه در
و اصطلاح اطباء سر سام بر آفته مهلکه در که باشده اولور یعنی باشده حادث
اولوب هلا که مؤدی اولان آفت نته کیم (بر سام) لفظی دخی ایکی جزو دن مرکب
اولوب بر جزئی بر در سینه نک اطراف معناسنه بر جزئی سام در که ترکیب اولوب
ذات الجنب دیدکری مرضه اطلاق ایتدیلر یعنی بر آفتدر که جنبه حادث اولوب
موت مؤدی اولور و بو تقریردن برو سینه میانده اولان فرق متبیین اولور که سینه
نفس صدر و بر صدرک یا لریدر و برو سینه میانده فرق اولدیغنه شو ایکی بیت ایکی
ایکی شاهد عدلدر بیت برو سینه آن صنم سیم رنک * همی داشت از تخت آسیم نیک *
بیت بزدر برو سینه اشکیوس * فلک آن زمان دست اوداد بوس * لکن سر سام
حقیقته آفته معهوده نک اسمی در کثرت استعمال ایله صاحبنه اطلاق حقیقه اولدی
و (سراسیمه) لفظی اوج جزو دن مرکبدر بر جزئی سر در و بر جزئی آسیم در و بر جزئی
هائ نقل و آسیم اصلنده آسیب در که شده ایله طوقوب زجت و یرمک معناسنه قیاس
اوزره یایی میمه تبدیل ایدوب معنای عام ترکیبی دن معنای خاص اسمی به نقل اولندیغنی
افاده ایچون آخرین هاء نقل الحاق ایتدیلر نته کیم مقدمه ثانیده امثالی مرور ایتدی
پس سراسیمه اول کسنده در که باشنه بر سخت نسنه محکم طوقنغله دماغی مختل اوله بیت
مایم سراسیمه در اطراف جهان * از نیک و بد خلق جهان رو گردان * ترکیده اول کسنه یه
شاشقون دیر لر که اصلی شش کونی در یعنی جهات ست جهانده سر گردان و اطراف عالمه
منسوب دیکدر و الله اعلم (سایه زده و سایه دار) جن طوتمش کسنه (سینی) اوزرنده طعام
اکل ایتدکری بیوک تبسی که ترکیده دخی سینی دیر لر (سردستی) ما حضری تعبیر اولنسان
نسنه در که اکاچندان اعتبار اولنمز که بو مقوله اولان نسنه یه ترکیده ال اوجیله طوتمش
تعبیر اولنور (خلاق المعانی) سردستیت شعر از ان رو که می نداد * ابکار معنی بر حسب
اختیار دست (سهی) سینک کسری ایله نوجوان و طوغری نسنه یه دخی دیر لر (سرو
سهی) بو معنادن مأخوذدر (ناصر) سهی قدی چو سرو بوستانی * شب افروزی چوماه
آسمانی (سعتری) زن سخا که چرمینه بند دخی دیر لر (جایی) نفس را بنداز کلو کن کر زان
سعتری * فارغست آنکس که قوت اوزنان و سعتراست (سبک سر) و (سبک سار) خفیف
العقل اولان کسنده در سر اصلنده باش معناسنه در توسیع ایدوب علویغنی اوست

معناسنده دخی استعمال اولنور مثلاً سر آب و سر آتش دیرلر و کاهی سردیوب آرزو
معناسنی مراد ایدرلر (سلان) چرخ نه توسر بوسیدن پایدارد * پشت چون موی سر
زلفش ازان روی دو تاست * برک دخی آرزو و سودا معنارنده مستعملدر و کاهی سر
لفظی تحسین لفظ ایچون زیاده قیلنور (سرو پای) خلعت و تشریف معناسنه کلور ع
فی الحال زرضوان سرو پایرون کرد (سردست افشاند) الی ایله اشارت ایدوب منع ایتدی
(سعدی) ملک در سخن گفتنش خیره ماند * سردست فرمان دهی بر فشاند (سر بسته و سر
بمهر) مستور دیمکن کنایه در (سرشار) اول مرتبه لب بلب طولش نسنه در که مثلاً
کاسه دن طشره دو کلمه قریب اولمش بوعبد فقیر توبه نامه ده دیمش ایدی بیت چندی
اولد مکه پیر میخانه * دستی ایله صونردی پیمانه * خلقه میده کاسه سرشار * دور
آخرده ویردی با که خار (سره وقت و سروقت) دولت و صفا و عیش و حضور وقتی
(ابو تراب) خاطر جمع ز سروقت جنونم انداخت * یاد آن روز که در عین پریشانی بود *
ولفظ سره هر نسنه نك اعلاسنه اطلاق اولنور مثلاً (سیم سره) رایج اچقه دن عبارتدر
عبارتدرو (سره مرد) ایو کسنه دیمکدر و عنقریب مرور ایتدی که سر لفظی علوم معناسنی
افاده ایدر دیو پس هر نسنه نك اعلاسنه و ایوسنه تخصیص اولندیغنی افاده ایچون
آخرینه هاء نقل الحاق اولندی بسر وقت و افتاد آنک احوالنه واقف و رازینه
مطلع اولدی دیمکن کنایه در بو کینه نك اسانده دیار عجمدن استفاده ایتدیکی بودر که
سروقت اول زماندن عبارتدر که بر کسنه کندی و قته مالک اولوب آنده تنهاجه
صفا و عیش ایده بیت رقیب امروز منم کرد از آمدشد کویش * بسر وقت غم پنهام
افتادی به بیداری * پس بسر وقت و افتاد عبارت نك معناسی بودر که انک تنهاجه
ایتدیکی ذوق و صفایه واقف اولوب حضور عیشنه مانع اولدی (سنگ آتشی) چخماخ
طاشی دیمکدر (علیشیر نوایی) بس که دارم در درون سینه مهرمه و شوی * بر سر خاکم
شود هر سنگ سنگ آتشی (سنگ و داغ شد) باشی کوزی یارلدی دیمکن عبارتدر (شهیدی)
نشان سنگ جفای تو داغ بیداد است * کجاست آنکه ز کوی تو سنگ و داغ نرفت (سکه
برزرد) سکه بی مهر مرده قازدی دیه جک یرده ضرب اولنور که حکمی کرکی کبی
اجرا ایتدی دیمکن کنایه در (جایی) برخ نقش خیال او کشیدی * زدی ای اشک آخر
سکه برزد (سیاه باد زبانش) دلی قور و سون دیو بددعا مقامنده تکلم اولنور (سید روی باد)
میان خلقده رسوای اولسون دیمکدر (سیده مست) کرکی کبی سرخوش که ترکیده کوک
زورنه تعبیر اولنور * فائده * سرخوش ایله مست میاننده فرق بودر که سرخوش
لفظی ایکی جزؤدن مرکب در بر جزئی سردر که مو صوفدر و جزؤ آخری

(خوش)

خوش در که صفتدر مجموعی ترکیب اولنوب اول کسنه یه اطلاق اولنور که شرب شرابه
شروع ایتدکده هنوز باشنه بخار صعود ایدوب کله کرم اولمغه باشلیه اول وقتده
اکا (سر کرم) دخی دیرلر که کله سی قیزمغله بقیه شرابی ایچمکه حریص اولور
و عاشق اولان کسنه یه سر کرم دیدکری آتش عشقه کله سی قیزوب محبوبک دیدارینه
حریص اولدیغنی ایچوندر (کال اصفهانی) ای شمع بزم دوش چرامیکریستی * پروانه
عاشقیست توسر کرم کیستی * و چون حدس کره بالغ اوله اول وقتده مست دیرلر * و سر
خوش و مست میاننده فرق اولدیغنی خسروک شو بیتندن ظاهر در بیت خوش آن شبها که
پیشش بودمی که مست که سر خوش * جهانم میشود تاریک چون یاد آرم آن شبها *
ودخی می و باده میاننده فرق بودر که می اول اوزوم صوبی در که شراب خانه تعبیر
اولسان غار فدن اخذ و ظرف آخره وضع اولنوب غلیان و اشتداد و قذف زبد
مرتبه سینه بالغ اوله * و باده اول اوزوم صوبی در که شراب خانه دن اخذ ایتد کد نصرکه
آتشده قاینادیرلر ثلثانندن آزی کیدنجه صکره ظرف آخره وضع ایدرلر که حالت
مذکوره یه بالغ اولور و اکامی پختج دیرلر که می پخته دن معربدر و شرح منظومه
ده واقع اولان عبارت باده پخته نك اسمی اولدیغنده صریح در که ترجمه سی بودر که ذکر
اولنور * باذق اول اوزوم صوبی در که آزیجق طبع اولنوب ثلثانندن اقلی کتد کد نصرکه
آتشدن ایندیروب بر ظرفه وضع ایدرلر که آنده مشند اولور و قاینار و کوپوگنی
آتار که شرعا آنک قلیل و کثیری حرامدر * خواهر زاده دیدی که باذق لفظی باده دن
معربدر و باده پخته اولان شرابدن عبارت اولدیغنی حافظ شیرازینک شو بیتندن منقهم اولور
بیت چون پیاله دلم از توبه که کردم شکست * همچو باده جگر می می و پیمانه بسوخت *
والله اعلم (سینه کرد) سینه سینه و وروب یقندی ع برش بر برک نسرین سینه میگرد *
که مراد اکا غالب اولدی دیمکدر (سما کاره) سبوکش میخانه (حکیم سنایی) از پی کسب
شرف پیش بنا کوش و لبش * ماه کشته ره می و مهر سما کاره اوست * و مطلقاً خدمتکار
معناسنه دخی کلور (سوی خود تیشه زند) هپ کندی طرفنه چکر دیه جک یرده ضرب
(آصفی) بهر خود ساخته کاری همه کس جز فرهاد * سوی خود هیچ نزد تیشه عجب کاری
کرد (سراغ کرد) صوروب سؤال ایتدی دیو تعبیر اولنور (سرخ عیار) بر مشهور عیارک
اسمی در که عیار لکده کاملدر دیه جک سرخ عیار است دیرلر والله اعلم

باب الشین المجمعۃ

(شادی او خورد) انک عشقنه دیو طلوسین ایچدی تعبیر اولنور (شادی قداو شادی
رخ او) دخی دیرلر محله کوره استعمال اولنور مثلاً محبوبک ذاتی و شخصی ذکر

شراب سبی ايله هلاک
اولغله بهرام عظیم
مکدر اولوب اطراف
ملکته وزیر حکومتده
اولان بلاد و قری
اهالیسه تنبیه اکید
ایتدی که اون ایکی
سنه به دیکسینه شراب
ایچمه لر و هر کییک
خانه سنده بر طره شراب
بولور ایسه آت قتل
وانواع عذاب ايله تهدید
ایتدی قضایار کفشکر
زاده تاهل ایدوب لیل
ز فافده عمله قادر اولوب
اجابه احوالی بیان
ایتدکه دیدیلر که بر
ایکی قدح شراب سکا
مکن اولسیدی مناسب
ایدی دیدیلر مزبور
دخی شراب تقشیش
ایدوب خفیه بر پیره
زک خانه سنده بولدی
برایکی قدح نوش ایدوب
خانه دن طشره چقد قدح
بهرامک بر ارسلائی
قاجوب خلقک اوزرینه
هجوم بر ایکی آدم
هلاک ایدوب شیر بانلر
طوغه قادر اولماشیر
و مزبورک اوزرینه
دخی هجوم و حله
ایتدکه قولاقلندن
اخذا ایدوب شیر بانلر
تسلیم ایدوب کیفیت
بهرام استماع ایتدکه
کفشکر زاده مرقوی
حضورینه کتور دور

ایدوب شرب ایدرسه (شادی او) و قامتی ذکر ایدوب شرب ایدرسه (شادی قداو) و علی
هذا القیاس (کال اصفهانی) مکر شادی قدش خورد نرکس که مست افتاده
اندر پای سرواست (شب بخیر گفت) و (شب خوش کرد) عبارت لری کیجه وقتی
وداع ایتدی دیمکدر و کاهی توسیع ایدوب مطلقا و داعده استعمال ایدر لر (کال
اسماعیل) روز خوش رادل من شب خوش کرد تا که اوراست شب خوش زلفت
پوشیده اولمیه که بیت مذکورده روز خوش وداع ایتدکن شب خوش عبارتیه
تعبیر اولندیفی روز خوشه زلف یار شب خوش اولغله روز خوش کیجه حکمنده
اولدیغه بناء در پس معلوم اولدی که شب خوش عبارتیه کیجه وقتنده اولان وداعه
مخصوص اوله خواه حقیقه کیجه اولسون خواه ادعاء کیجه اولسون صاحب دستور
بودقیقه بی ملاحظه ایتدکم ملاحظه اولنور و خیر باد کرد و خیر باد گفت عبارت لری مطلقا
وداع ایتدی دیمکدر کنایه در یعنی وقت معینه مخصوص دکلدر و وداع ایتدکه و وداع
ایتدیکی شیئی ترک لازم اولغله (شب خوش کردمش) دیوبانی ترک ایتدم معناسنی مراد
ایدر لر (شیر کر) نیم مست دن کنایه در که کیفیت شراب آنک ایچون بر کونا شجاعت تحیل
ایدر که ارسلائی ايله مبارزه ایتسه غالب اولور و کیفیت مزبوره غالب اولدقه بخار
شراب دماغنه اول مرتبه صعود و قوایی شووجه اوزره مسدود ایدر که ارسلائی تحیل
دکل کندوی بیلز اولور امدی معلوم اولدی که شرب شراب مورث شجاعت در
دیدکلری کلام مشهور اطلاق اوزره دکل ایش بلکه بزم مستک حالنده ایش و نیم
مستک تعبیر اولنان حالت که سیاه مست مقابلی در میخوار اولان کسنه ایچون مجلس
واحدده ایکی کره واقع اولور بر دفعه ابتداء شرب ايله بیهوشلق مرتبه سنک خلالنده
اولور که اولوقته میخواره سرخوش اطلاق اولنور که شجاعت و سخاوت و کرم
بور تبده حادث اولور و بر دفعه دخی بیهوشلق مرتبه سی ايله صحو کلی خلالنده واقع
اولور که اول وقت مقدمه زمان خوار اولغله میخوار آنده تنکدل اولوب کندو جانندن
بزار اولور (نظامی) زمستی کرد بر شیران دیری که نام مستی آید شیر گیری
(حافظ) بده تاروم برفک شیر گیر بهم بر زنم دام این کرک پیر (شب در میان دهد) کرم
واحسانی وعده ايله ایدر یعنی پیشین ایتمز (ظهیر) دانی که خال در چه سیمین اوچراست
که آن سیم را کرده بتوش در میان دهد (شیشه کردن) احق و ابله دن کنایه در
(شیوا زبان) فصیح اللسان اولان کسنه در (ابوشکور) باید فیلسوف سخت شیوا که باشد در
سخن گفتن توانا (شست) آغ و بالقی طوته جق اولته تعبیر اولنان اوجی اگری دمور
معناسنه اولدیفی سوزنی نک شویتندن منفهم اولنور بیت جهان بکام مرادش زما تا

ایاه واجداد کده هیچ پهلوان ظهور ایش میدرد بوقیت نام ايله سولیدوب احواله واقف اولدقه شیر کرک مرتبه سنه کلنجه (ماهی
شراب شرابه اذن و یروب منادیلر ندا ایدوب شیر کیلکدن تجاوز ایدنه جزا ترتیب اولنور دیو تنبیه اتمشدر (منه)

ماهی بکام حاسدا و چون بکام ماهی شست و باش بار مقدمه اول موضع در که آنکله اوق
آتار لر و فساد نیشتری معناسنه دخی کلور (سعدی) برادران و عزیزان ملائم میکشید
که اختیار من از دست شد چوتیر از شست (شایورد) هاله که قرق اطرافنده کورینور
(پیروز مشرقی) بنخط و آن لب و دندانیش بنکر که همواره مرادارند در تاب یکی همچون
پرن بر اوج خورشید یکی چون شایورد از دور مهتاب (شاه ورد و شادورد) دخی بو معنایه
در (شمغند) ملوث و بدبوی اولان خاتون (ابوالخاطر) زن زشتست و دراز و پیر و شغند
کندیکدم چوکاهی کوه الوند (شاه کار و شاکار) کربی مرز که خلق زوره کی کتور و ب
ایشلدکلری ایش تعبیر اولنور (شادخوار) مسرور و شادان معناسنه در شرفنامه ده
اغیارن خالی تنها شراب ایچن کسنه در دیدی (ابوالفرج) شاد خوار از توسلاطین
و ترادیده مطاع نوش خواب از تور عایو ترا کرده دعا (شور مور) اوافق قرنجده (شارمار)
بویو کسویلان (حکیم خاقانی) شور مور ند حسودانش اگر چه که زلاف شارمارند
و نفر با نقر آمیخته اند (شباباش) شاد بادش دن مخفقد که مقام تحسینده تکلم اولنور
(سوزنی) کر سیم دهی هزار احسنت و رزرن بخشی هزار شاباش (شکر ریز) کلمات فصیح
و لطائف نادره تکلم ایدن کسنه دن عبارتدر و کریمه شادی و نثار (خواجو) شکر نوش
لب را شکر ریز کرد بران جان شیرین شکر ریز کرد و عروسه کوندر دکلری هدیه
(خاقانی) نثار اشک من هر دم شکر ریز نیست پنهانی که همت راز ناشو نیست باز انو و پیشانی
و سنایینک شویتندن سور یعنی دو کون معناسنه اولمق منفهم اولور بیت هر که اندر
شکر ریز کسان شادی نکرد دان که روزی مرک ایشان هم نکرد سوکوار (شب آوین)
برقوشدر که کیجه وقتی بر ایغیله اغاجه آصیلوب صباحه دك حق حق دیو چاغر لر لهذا
ا کا حق کوی دخی دیر لر (نظامی) جرس جنبانی مرغان شب خیز جرسه بسته بر مرغ
شب آوین (شب چک) شهر شعبانک اون بشنجی کیجه سی که برات کیجه سی تعبیر اولنور که
چک برات معناسنه در (شکاشک و شکشک) ترکیده ایاق طاوو شدیسی تعبیر اولنور که
بر کسنه مشی ایتدکه استماع اولنور (شب کوک) اول درویش در که کیجه وقتی بر بلند
موضع چیقوب اهالی محله و اول موضع قریب اولان کسنه لر ایچون آواز بلند ايله دعا
ایدر علی السحر مزبور لر که برینک قپوسنه واروب در یوزه ایدر (شیخ سعدی) زهی
جو فروشان کندم نما جهان کرد دوشب کوک خرمن کدا (شب آهنگ) مرغ سحر خوان
و شعری دیدکلری کوکب (فردوسی) معنای ثانی بی مراد ایدوب دیدی که بیت
چویک نیمه از تیره شب در گذشت شب آهنگ بر چرخ کردان نشست (شش پستان)
شین اولانک ضمی ايله ازل خاتوندر که مدلری بیوک و یو مشاق اوله (خاقانی) خنکیست

شش رستان زنی روی ولی زنی تکی مردم صفت آبستنی عیسی دهقان بین درو (شاه دارو) شرابدن کنایه در شرابه بواسمی اول اطلاق ایدن جشیددر (قطعه) شاه دارو بود شراب ولی زوجو بر حد اعتدال خوری لیک بازهر همبری دارد تو با فراط اگر زلال خوری (شیر شرزه) شیر خشمناک برهنه دندان (شاه بوی) عنبردن عبارتدر (شادی همه صلوات) ایکی کمسنه بر خصوصه اتفاق ایتسه لر ضرب اول نور (شافعی بر آمدو کشتند) بر آسنه بر مخدور سبی ایله ارتکاب اولنسه ضرب اول نور مورد مثل مزبور بودر که ماوراءالنهر ده عبیدخان زماننده بر محله مسجدینک امامی صباح نمازنده بسمله بی جهر ایله قراءت ایدوب دیار مذکورده مذهب شافعی معروف اولمغله امام معهودی شافعی اولمق ملاحظه سیله اهالی محله قتل ایدوب بر غیری امام طلی ایچون عیید خان حضورینه واردیلر عبیدخان دیدی که قدیمی امامکزنجه اولدی اهالی محله دیدیلر که شافعی بر آمدو کشتیم (شاه اسمعیل ثانی) که سنی المذهب ایدی شیعی اولمق ملاحظه سیله آنی تحتاجلاس ایدوب بر ایکی کون مرورند نصرکه سنی اولدیغنه واقف اولوب قزلباش بد معاش تجمع و شافعی بتخت بر آمد باید کشت دیوب قتل ایتدیلر شاعر بو معنایه تلمیح ایدوب دیدی که (رباعی) او یماق قزلباش که سیخ در مشتند پیوسته بهم جو ناخن وانگشتند شاه اسماعیل را که نشانند بر تخت دیدند که شافعی بر آمدو کشتند مورد مثل مذکورده مشهور اولان بودر که ذکر اولندی بو عبد فقیرک ظرفاء عجمدن استماع ایتدیکی بودر که مثل مذکور (شینش بر آمدو کشتیم) عبارتی ایله حکایت ایدوب موردینی شووجه اوزره بیان ایتدیلر که مذهب شیعه ده تقیه تعبیر اولنان مسئله به بناء هر شیعه که کندو دیارندن دیار آخره نقل ایتسه واردینی دیار اهالیسنک مذهبی هر نه ایسه آنی اتخاذ ایدر لکن اهل سنت و جماعه دیارینه وارد قدده دخی سنی مذهبی اخذ و امام اعظم حضر تارینه عداوت کلی لری اولمغله قتل دخی ایدر لر ایسه حنفییم دیمز بلکه تشفع ایدوب سنی و شافعییم دیو ادعا ایدر اهالی ماوراءالنهر بو خصوصه واقف اولدق لرندن ناشی اول دیاره دیار آخردن بر کسنه واروب شافعییم دیسه اصلی شیعی در لکن تقیه ایدوب شافعییم دیر دیو و کندو اصطلاحارنده شینی چیقیدی یعنی شین لفظ شافعی شین شیعیدن مبدلدر دیوب آنی کائنا من کان قتل ایدر لر بناء علی هذا بر کون دیار عجمدن بر قاچ بازرکان تجارت ایچون ماوراءالنهر واروب بر شهرده بر محله به نزول ایتدیلر ایچلرندن بری چارسویه چیقده قدده شافعییت ادعا ایتمکله اهل سوق آنی قتل ایتدیلر وسائر رفقای اهل سوقدن دبه دم طلی ایچون حاکم الوقت حضورینه کوتوردیلر حاکم مرقوم آنلردن سبب قتلدن سؤال ایتدکه شینش

(بر آمد)

بر آمد و کشتیم دیدیلر والله اعلم (شهری و کلی) بو تحفه نك شهرده نظیری یوقدر دیه جك برده ضرب اول نور (کال خجندی) ای کل روی تراچون من بهر سوبلی از تو دار داین مثل شهرت که شهری و کلی (شمی پیرهن) ترکیده عارو بورنجك کوملك تعبیر اول نور (شمشیر فرنگی و زمین پلنکی) ایشته قلیج ایشته میدان دیه جك برده ضرب اول نور زمین پلنکی هموار اولان زمیندن کنایه در آنده محاربه اولمغله جابجاقان دو کلمکدن قیلان درسی کبی الاچه اولمش اوله یا خود طوپراغی الوان اولمغله منقش کبی کورینه (مخلصی) در پیش قاف قدرت و کوه شکوه او ریکیت کوه قاف فتاده زمین پلنک (شتل) قار بازلر میاننده معروفدر که ایکی کمسنه قار بازلق ایدر کن بری مغلوب اولسه غالب اولان مجلس قارده حاضر اولنلرک آووجنه برر اچقه وضع ایدر (شاه طاهر) کرواز شاخ شکوفه چوپر دباد بهار درمی چند نه در کف نر کس بشتل (شیر مرد) بهادر دن کنایه در (کال) باغزه شکار کش و چشم شیر کیر بس شیر مرد را که تو کردی شکار چشم (شیرین کار) شعبده باز دن کنایه در و اول محبوب که هر علی مطبوع و دلفریب اوله و خوش ادایینی ناز کانه و ظریفانه سوز سوبلین کمسنه در لر (اوقتی حلوائی) بسکه و صفا ب او گفته بشیرین کاری شهره شهر شده اوقتی حلوا کر (شیر سگ) نازی دید کلری کلب (شیر کش) بیلدر جین دید کلری قوش بیست من به پیش نکه نیارم دل شیر کش را باز بازی نیست (شکم بنده) اول کمسنه در که بوغازی طولوسنه خدمت ایدر تعبیر اول نور و عبد البطن یعنی قارتی طوپور مقندن غیر قیدی اولمین کمسنه دن عبارت اولدیغی نظامی کلامندن مستفاد اولور (نظم) کسی کو شکم بنده شد چون ستور ستوری برون آید از ناف کور چو آید قیامت ترازو بدست ز کاوی بخربایدش بر نشست (شکوفه کرد) قی ایتدی که ترکیده قوصدی تعبیر اول نور (جایی) در وصف پیری بیست ز شیر مادر دهرم ضرر رسید و نه نفع کنون شکوفه کنان بهر دفع آن ضررم (شتر کر به) ایو لو کلودیمکدن کنایه در (امیدی) در خور و لایق تو پیشکشی نیست مرا تحفه نیست که پشت بودش قدر محل پنج بیتست شتر کر به روان از بی بیم نه سه چاری ز سمور و نه قطاری ز جل واصل مثل بودر که بر کسنه نك بر بدخوی دوه سی و ار ایدی فرار ایتدی اول کمسنه شده غضبندن عین ایتدی که اگر بردخی الیه کیر ایه بر در همه فروخت ایدهیم دیو چون دوه بی بولدی ایتدیکی یمنه پشیمان اولوب حیله شرعیه ایچون دوه نك کردنه بر کر به تعلیق ایدوب بازاره عرض ایتدکه مشتری بهاسنی سؤال ایتد که دوه بر در همه و کر به بشیوز در همه صفتقه واحده ایله فروخت ایدرم دیو جواب ویرر و بو کلامی استماع ایدنلر مارخص الناقه لولا الملعونه فی عنقها دیر لرایدی (شیرازی نیستیم) بزم بو شهرده

یعنی وزن اعمال
اولند قدده اول کسنه
احققتندن خلقه
رسوای اولسه کرک
(منه)

بحمد الله معرفتمز هر كسك معلومی ایكن او طاناسی او كوز اولماز دیدكلى اوزره درجه اعتباردن ساقطدر اما بر غریب كسسته نك معرفتی بزم معرفتمزك عشر عشری قدریوق ایكن بن صفا هانی یا شیرازی یم دیكله هزارا كرام و اعتبار ایدر لر صد حیف كه بن شیرازی دكلم اكر بن دخی آنك كبی غیری مملكتدن كمش اولایدم بكادخی اعتبار ایدر لر ایدی دیه جك یرده ضرب اولنور (همام) بیک كرمه توانی كه كار ماسازی * ولی بیچاره بیچاره كان نپردازی * همام را سخن دلپذیر بسیار است * ولی چه سود كه بیچاره نیست شیرازی (شرب الیهود) باده بی خلقدن قورقه قورقه تنهاده شرب ایتكدن كنیاه در یهودیلرك هر بابده خوف اوزره اولدقلى معلومدر لهذا عبارت مذ كوره بی توسیع ایدوب هر قورقه رق ایشلدكلى عملده استعمال اولنور مثلاً بر كسسه رمضان شریفده بلاعذر خلقدن خوف ایدرك تنهاحلده افطار یعنی تركیده اوروج بیسه اكادخی شرب الیهود اطلاق ایتدیلر (امیدی) بمن ده بکلبانك رود و سرود * كه توان ازین بیش شرب الیهود (شوره) بهق معناسنه در كه بیاضلقده طوزه تشبیه اولنور (هاتقی) یوزنده بهق حادث اولمش پیره زن وصفنده دیدی كه بیت فتاده شوره اش در جهره زشت * بدان كونه كه برف افتد بر انكشت * والله اعلم

باب الصاد المهملة

(صورت نبست) وجوده كمدی كه بر قیافته كیرمدی تعبیر اولنور بیت خواست تامثلت سرشكم صورتی ریزد زسیم * هر زمان بر آب زد نقشى ولی صورت نبست (صد بیمار از لب كوروا كشت * تاجان تنده در امید منقطع اولمزه كه تركیده چیقماش جانده امیدوار در تعبیر اولنور و حوادث روزگار بر قراره دكل حادث اولان كدردن الم زده اولماق كرك دیه جك ضرب اولنور (نظامی) نشاید كرد بر آزار خود زور * كه صد بیماروا كشت از لب كور (صفر كن) خالی ایله (جامی) فرزندینه خطاطغه چالیسوب سائر معارفی ترك ایتمه دیو نصیحت ایتدیكى محله دیدی كه بیت صفر مكن پردو انكشت خویش * از كهر هر هنری مش خویشت * والله اعلم

باب الضاد المعجمة

(خخاله را بزجت ماران كذاشتم) بلائی مستحقنه مساط ایتك دیه جك یرده ضرب اولنور (حلوائی سمرقندی) زلف تر ارقیب بگردن گرفته بود * خخاله را بزجت ماران كذاشتم

باب الطاء المهملة

(طشت اواز بام افتاد) آنك رازی عالمه طوبلدى (اوحد) وقتست ز خلق راز دل خود نهفتی اكنون نمیتوان كه ز بام افتاد طشت * پوشیده اولمیه كه تشت و طشت بر معنایه در لهذا مثل

(مذكور)

مذ كور حرف تاده دخی ذكر اولندی (طبل پنهان زد) آخر الامر میان خلقده آشكاره اوله جق ایشی كسندلر آگاه اولسون دیو پنهان ایشلدى دیه جك یرده ضرب اولنور (سلمان) عشقم از روی طبق پرده تقوی برداشت * طبل پنهان چه زخم طشت من از بام افتاد (طبل دركلم زد) عبارتی دخی بو محله ضرب اولنور نته كیم (كالم اسمعیل) نعت رسوله دیدی بیت صیت و صداست مشرق و مغرب فرو گرفت * دست نبوت تو چوزد طبل دركلم * رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت تلیك اوائل نبوتلرنده كفره قریشدن خوفدن آشكاره عبادت ایدم میوب حضرت عمر ایمانه كلكد كدنصره كلبانك محمدی ظاهر اولوب كوس دعوتی طره اشهار ایله ولوله انداز زمین و آسمان ایتدكلى رینه اشارتدر (طیب خایه) طبه مهارتی اولمیان جاهلدن كنیاه در نته كیم (ریاضی) خواجكان نام بر طیب جاهل همچونده دیدی بیت نوجوانی رابه نزدیک خجند * دنبلی آمد برون از مایه ها * خواجكان پایان پای اونشت * كفتش خیرای طیب خایه ها (طبق زن) سخاقدن عبارتدر (طاق و ترتب) و (طاق و طرنب و طمطراق و طاق ترم) عبارتلى كرو فرو خود نالاق معناسنه در (نظامی) آمد ز پی عروس خواهی * باطاق و ترتب پادشاهی (طلخند) فرزندوزنده هند پادشاهلرندن بر پادشاهك اسمی در كه دشمن ایله محاربه وقتنده منهزم اولغله غنمدن هلاك اولدقده والده سی آنك فراقده تحمل ایدم میوب جنون مرتبه لرینه بالغ اولغله آنی برشی ایله مشغول ایتك ایچون (نصردهر) نام بر حكیم شطرنجی تصنیف ایدوب مزبوره نك یاننده اوینادوب آنكله مشغول ایتدی (فردوسی) بو معنایه اشارت ایدوب دیدی كه بیت همی كرد مادر بازی نكاه * پراز خون دل از درد طلخند شاه (طوق بهار) قوس قزح (طرفه بغداد) اصلنده بغداد كوزلى دیمكدر صكره محبوبلر وصفنده استعمال ایتدیلر والله اعلم

باب العين المهملة

(عیسی دهقان) شرابدن كنیاه در كه مثالی حرف شینده شش پستانده مرور ایتدی (عاشق بیچان و عشق بیچان) صارماشیق دیدكلى اوت در كه عربیده عشقه و لبلاب دخی دیرلر (ریاضی) بر آن قدسنبل مشكین اواز باد میچد * مثال عاشق بیچان كه بر شمشاد میچد (عبث) اصطلاح منشیان و دبیران ده مسوده معناسنه در (عاملی قطعه) بدور خط عذارت چهفته روی نمود * كه هر كه هست از وسینه چاك چون قلمست * قضا كه مشق عبث كرده بهر حسن خط * بكام دل نرسید و هنوز در الم است (عالم آب و كار آب) سر خوشلقدن كنیاه در (آصفی) عالم آب كه بیرون برداز دل غم را غم نداریم اكر آب بر دالم را (كالم) و كرز ساده دلی غنچه كار آب كزید * بین كه عاقبت كار آتشیست جزا (علاقه دستار) صاریق اوجی كه اشاغی

اوزون صارقیدوب طیلسان دیرلر که طره ساندن معربدر یعنی طره کبی اشاغی صارقش
(عربانه) دف معناسنه در (هاتقی) خوبان عرب ترانه پرداز * باشد عربانهام آواز
(عروسک) منجیق اوزرینه وضع ایدوب آندقلری طاش (عقد نماز) افتتاح تکبیردن
عبارتدر (کمال خجندی) زابرویت چورو آرم بحراب * سرزلفت بود عقد نمازم (علان)
عزیز و محترم معناسنه در بیت سخن به پیش سخندان عزیز و علانست * و کرنه زردک
و شلغم همیشه از رانست * زردک ها و و ج تعبیر اولنان کوکدر (عذرش بدتر از کنه)
عذری کنهاندن بتر تعبیر اولنور (کاشی) عذر خواهی کندم بعد از قتل * عذر بدتر
ز کنه اش نکرید (عذر لک) خصمه جواب ویر ممکن عاجز اولمغه عجربی ستر ایچون
ایتدکلری بهانه (عنان از دست رفت) اختیار الدن کیتدی دیمکن کنایه در (کاتبی) نشستم
بر سرره تا عنان مرکبش کیرم * ولی خواهده شد از دستم عنان چون آن سوار آمد (عذر
خواست) حسن تعبیر ایله دفع ایتدی دیمکدر (جایی) تو حور جنتی اما ز چشم فتانت *
زبس که خواست بلا عذر خواست رضوانت *

باب الفین المعجزة

(غازی) جان باز معناسنه در (سعدی) چو غازی بخود بر به بندند پای * که محکم رود پای
چوپین ز جای (سلمان) در رسنهای دوزان کافرت پیچیده ام * غازی بجان خویش
بازی میکنم (غرق پران) ذکر می موضع معهوده کرکی کبی بیرلشدر مک و میان پاچه
اصلنده موضع معهود معناسنه در نته کیم (میرم سیاه) دیدی که بیت میل بمان پاچه او پیش
بود * زیرا که میان پاچه ز کس تنک تراست (امیر بیک فی المجون) هرگاه که میل غرق
پران کردیم دیدیم که خاطرش پریشان کردیم * آخر بمان پاچه قرار دادیم * بر خود
دشوار و بروی آسان کردیم * صکره سور شد در مک تعبیر اولنان کیفیت اطلاق ایتدیلر
و میان پا ذکر معناسنه در (غنی) خصم معناسنه در و بر مکسته بر مکسته نک یوزینه ترکیده
قیه قیه باقدی دیتدکلری وجه اوزره نظرایتسه غیمانه نگه کرد دیرلر (غله دان) اول
آلت در اهل سوق بیع ایتدیکی متاعک آنچه سنی آنک ایچنه القا ایدرلر ع در غله دان عدم
اندازش (غم خود خور که تولاغر نشوی) بن سنک نصیحتکله عامل اولم وارکنندی
قیدی کوردیه جک برده تکلم اولنور (کمال خجندی) مخورای زاهد غمخواره غم * غم
خود خور که تولاغر نشوی (غاب) بیپوده کلام معناسنه در و شمس فخری طعامدن فضله
قلان طعامه دخی دیرلر دیدی (رودکی) تا کی بری عذاب و کنی ریش را خضاب * تا کی
فضول کوی و آری حدیث غاب (غلیج) ترکیده قلمق و عربی ده دغدغه تعبیر اولنور
(لیبی) چنان بدانم من جای غلیج کیش * که او بالش اول ز خود شود بیپوش * و دانم

(غلیج)

کاشانی کوچک منجیق
معناسنه در دیدی (منه)

غلیج کیش) عبارتی بن آنک الم چکه جکی یری که قوجوندیقی یری تعبیر اولنور
بیلورم دیه جک یرده ضرب اولنور (غازغان) پاره پاره معناسنه (تاج بها) روی نشوی نکنی
یک نماز * کافری ای کون زنت غارغان (غازانک) ترکیده شامادره دیرلر که بالق اولته سنک
ایپنه باغلا دقلری کوچک اغاچدر که بالق قعردر یاده اولته دیه پاشوب یا پشم دینی آندن
معلوم اولور (غضبان) لفظی عربی ده غضوب معناسنه در لکن فارسیده منجیق ایله
آندقلری طاشه اطلاق اولنور نته کیم حکیم خاقانی تحفة العراقرین ده دیدی بیت
طیان سرای دین قلشان * غضبان حصار کفر دمشان (غفره) جاهل و ابله (امیر خسرو)
سیلی خورد از جفا و محنت * چون غفره میان زندان (غولک) اول خبره که تحریف
ایدوب قهره دیرلر بقال و حلواجی مثلی اهل سوق آنک ایچنه آنچه بر اقورلر بیت
لب غیتکر نماز فراهم نشود * دهنش بر زر اگر ساخته همچو غلک * که غلک غولکدن
مخفف در و صاپان طاشنه دخی غولک دیرلر بیت مرآت از سر کویت فلک آواره
میسازد * فلاخن از هلال و غولک از سیاره میسازد (غیبال) اکشی میوه دیمکدر (شمس
فخری) اگر صبا سخن لطف او کند در باغ * نبات مصر شود بر درختها غیبال *

باب الفاء

(فرس نهاده تست) سنک مغلوبکدر دیمکن کنایه در شرط نجه آت طرحی ایله غالب
اولان کسنه دن مأخوذ در (فمن یعمل) بر نوع آنچه در که سکه سی و من یعمل مثقال ذرة
شرایره آیت کریمه سیدر بیت بخوبان در نمیکرد فغان و ناله و زاری * بکام دل رسی
آخر فن یعمل اگر داری * و بر نوع آنچه دخی وارد که سکه سی سوره اخلاص اولمغه
عرب اکا اخلاصیه تسمیه ایدرلر (فرا میکرد مرا) بنی مسخره لغه آلور دیه جک یرده
ضرب و تکلم اولنور بیت بدونان میکند آن شوخ هر دم ذوق تنهایی * ولی در انجمن
باعشق خود مار افرا کیرد (فردانیز دور نیست) بر مکسته خلف وعده ایله بر مکسته بی برایکی
کره رنجیده ایدوب آخر الامر و عدم یارینی تجاوز اتمز دیدکده اکایارین دخی
خلف وعده ایدر سین یارینده اوزاق دکدر آنی کور و رز دیمکن عبارتدر بیت زبس
دریم هجرم کرد امید وعد فردایت * خودای پمانه شکن دانی که فردانیز دور نیست
(فرزین بند آوردی) بزه عجب حیل ایتدک که ترکیده عجب رنک و یردک تعبیر اولنور
(فرفر) سرعت معناسنه در (فرفر خواند) و فرفر نوشت غایت سرعتله او قودی یازدی
(انوری) برداشت کلک و کاغد و فرفر فرو نوشت * بر فور این قصیده مطبوع آبدار
(فریفتار) حیل کار معناسنه در (فغ واره شد) خزنندن یا بر غیری سبیدن اصلا بر کلام
تکلم اتمدی دیمکدر زیرا (فغ) فانک ضمی ایله بت و واره ادات تشبیه و آخرنده
اولان هاهاه اختصاصدر یعنی بت کبی طور و ب سوز سوزلر بیت ای کرده جهانی

بجفا غنواره تازوی تو دیدم بشدم فغواره (ققع از و کشادم) آندن بر مراد اولدم دیمکن
کنایه در (ققع) شربت ایچه جک بردا قدر که شربتی به ققعی دیر لر (انوری) من از وصلت
ققع تا کی کشایم چو تو نام بیخ بر میکاری (فلان بهمان) ترکیده فلان فیستقز تعبیر اول نور
وکاهی فلان فستان دخی دیر لر بهمان اتباعدر تار و مار کی لکن عبارت مذ کوره
وقت غضبه آزار محلنده تحقیر ایچون استعمال اول نور (کال اصفهانی) دل خود طلب
چو کردم بر نر کس تو کفتا بروای فلان و بهمان بر من چه کار داری و کاهی بهمان
و فلان دیر لر (جایی) چو دیبا بیست کر نقش تکلف ساده نظم من چه غم کر سادگی
کوید فلان بی نقش و بهمانش اصل ترکیب (فلان و بهمان کویدی نقش اورا) در پوشیده
اولیه که معنای مذکور لفظ فلان و بهمان عبارت لری معاذ کر اولندی صورتی در
والالفظ فلان عربی و لفظ بهمان فارسی در که فلان موضعه معنای فلان مستعمل در غفلت
اولنیه (فجفج در شهر افتاد) شهرده بر فتردی و فسلدی واقع اولدی دیمکر کوشه کوشه
خلقک بری بریله سر آکفت و کوا تمه لینه فجفج دیر لر که ترکیده آکه فتردی دیر لر که
فترتی دن محرفدر زیر احالت مذ کوره مقدمه فترندر (مولانا ی رومی) چون که این را
پیشه کرد او بردوام فجفج در شهر افتاد و عوام (فروشد) مردیغی وفات ایتدی دیمکر
(کال اسمعیل) چون باد اجل همنفس مرد شود چون صبحدم زنده نفس سرد شود
خورشیده که کس نیست از او پر دل تر ازیم فرو شدن همی زرد شود (فرو کشید و فرو
کش کرد در ری) آنده یر ایتدی و مکان اتخاذ ایدوب بیر لشدی تعبیر اول نور (فرو دست)
زیر دست معنای در که فقیر و دردمند کنایه در (خسرو) بزرگان قاقم و سنجاب
بردوش فروستان چور و به پوستین پوش (فرو رفته دم) زیاده در دو محنتندن سکوت
ایدن کسند کنایه در (سلطان) نایست فرو رفته دم آواز دهیدش کوکوش بره دارد
و چشمش نکرانست (فرو دار) اخراج ایله (فرو د آورده اوست) آنک بنده سیدر که اول
سرکش ایکن آتی مطیع و منقاد ایش اوله لر (نظامی) بهر دو عبارت فرو دار
از سرت این کبر و این ناز فرو آورده خود را مینداز و کاهی پرداد دیوب
مطیع و منقاد اولدی که اول سرکش ایدی معناسی مراد ایدر لر بیت رمید
از میل دل آن شاه باز اوج وحشت دوش کنون پرداد و شدن بازوی الفت جای
آرامش و الله اعلم

باب القاف

(قصاب آشنا جوید) فلان کس دوستلرینه اغیاردن زیاده جور ایدر دیه جک یرده
ضرب اول نور ترکیده قصاب دوستنه اناک فناسنی و یررید کیری مثلد (کال خجندی)

(کال)

کال آن غزه خونت ریخت چون کردی باویاری نبودت یاد ندارم که قصاب آشنا جوید
(قلندر از دیده گوید) بر کسند بر نسنه دن خبر و یرد کده کذب ایله اتهام اتسد لر اول کسند بنم
و یردیکم خبر کو ز مایله کور دیکم نسنه در سماع طریق ایله دکلدن لیس الخبر کالعیان دیو
کند و دن تهمتی دفع مقامنده تکلم اول نور (حسین قلندر) تویی چو دیده مرا بلکه بهتر از دیده
منم قلندر و گوید قلندر از دیده خصوصاً قلندر سیاح اولغله ع جهان دیده بسیار گوید
دروغ مثلی مضمونی اوزره مظنه کذب اولور لهذا لفظ قلندر ذکر اولندی (قائم آمد)
کوندوز اولدی (قندز آمد) کیچه اولدی دیمکن کنایه در (قطره وزد) آفتاب (قطره زد)
عجله ایله سکر تدی کویا که سرعت سیرندن عرق یرز اولدی (جایی) بر سر دستار زنی صبحگاه
قطره زان تادر اصحاب جاه (محتشم) برای شاطر کفت قطره زدن از چشم تر من آموخت
بالادوی از دور دلم یاد گرفت (قالب از جان تهی کرد) خسرو بیای جان هر قالب که
تازنده شوند از سر بکویت عاشقان کز جان تهی کردند قالبها و (قالب تهی کرد) وفات
ایتدی دیمکن کنایه در (میرجایی) نه صورت بر در و دیوار صور تخانه چینست تر ایدند
خوبان و تهی کردند قالبها (قرار داد برو) آنک اوزرینه مقرر ایدی (ولی دشت بیاض)
نیمکی شبنم از ناله منع تا نرسم بخود قرار که کوش تو بر فغان منست و عهد ایدی معناسنده
دخی استعمال اول نور که شویله قول و قرار اناک تعبیر اول نور (حافظ) قراری داده ام بای
فروشان که روز غم بجز ساغر نکیرم (قفا خورد) اکسه سینه سله یدی دیمکر (سلطان)
ساز و نوای این جهان همچو نیست یکدمه بهر نوای یکدمه چند چو د ف قفا خوری (کوش
خورد) قولانغی بورولدی (انوری) نه از آسیب قضا کوش خوری نه از اشکال فک
درمانی (قائم انداز) صنعتنده زیاده ماهر در دیمکن کنایه در استاد شطرنجی لعبه
مهارتندن ناشی یعنی قایم اناکندن مأخوذ در که قائم ایتک لعبی مدت مدیده ده اتمام
ایتمکن عبارتندر تحریف ایدوب قیم ایدی دیر لر (قائم ریخت) مغلوب اولدی دیمکن
کنایه در (نظامی) بحیرت ماند مجنون با خیالش بقایم ریخت لیلی با جالش (قبای کاغذین)
دیار عجمه مظلوم اولان کسند حضور پادشا هیده تظلم مراد ایتد کده کاغذدن مصنوع
برجامه کیوب آتسه یا قار سائر دیارده باشنه حصیر یا قد قلی کی بیت کاغذین جامه
بخونابه بشویم که فک ره نمونیم بیای علم داد نکرد (قدر انداز) استاد تیر انداز و قادر
انداز بغایت استاد تیر اندازدن سنایه در (کاجی) زان همه تیر که ترک قدر انداز مر است
بخت کو تابسوی من قدری اندازه (مشقی) کان داری که بر قلم پیای میرسد تیرش عجایب
قادر اندازست رجت باد بر پیرمش حکم انداز دخی بو معنایه در (کال اصفهانی) در مصاف
کینه ادر اک تو حکم انداز عقل در هزیمت تیر بشکسته کان انداخته (قزوینی است) احقدر

و اصل سوز فهم اتمزدی مکن عبارتند (سلمان ساوجی) جهنمی هجا کو عیدنزا کافی مقرر
است به سید ولتی و بی دینی اگر چه نیست ز قزوین و روستا ز اوست و لیک میشود اندر
قزوینی (قلیه خور) و کوفته خور قواد که بزونک تعبیر اولنور بیت چو کردی
قلیه خور را خوان بسیار ازین پس تو مگر بر در نشینی (قرآن خوان) معز ولدن کنایه در
(قوزد) یوف دیدی دیمکدر (قاسم الانوار) با کهر بالو او زخم بر قصر قصر قوزنم از سوز
دل یا هوزنم تا آتش افتد در جهان (قندیل ترسا) اول فرومایه در که کند و کبی بر
فرومایه نک همیشه کاسه ایسی و مقیم خانه سی اوله و قندیل مذکور همیشه کلیساده
آصیلوب آتشی سونمز (حکیم خاقانی) زبان روغنیم ز آتش آه بسوزد چون دل قندیل
ترسا (فار) ترکیده دخی مستعملد بر ف معناسنه در که بیاض اولان نسنه یی اکاتشییه ایدر لر
ولفظ قار عربی ده قیریعی زفت معناسنه در که سیاه اولان نسنه یی اکاتشییه ایدر لر
وفی التوابع لن یسود النصار ما سود القار (انوری) چشم این دائم سفید از اشک حسرت
همچو قار روی آن دائم سیاه از خاک محنت همچو قار (قاه قاه) قهقهه ده مبالغه ایتمکدر
(خلاق المعانی) زند خنده بر روی خواهند کان دهان ز راز جود توقاه قاه و الله اعلم

باب الکاف

(کارش روشن شد) ایشی محمد الله صورت پذیر اولدی (کارش بالا گرفت) ایشی ایلرو
واروب رونق بولدی دیمکدر کنایه در (خیالی) تادل از شوق کل رویت ره صحر اکرفت
کار او از بندگی قامت بالا گرفت (کاریست دست بسته) بو برایشدر که مسبوق بالمثل
دکدر و بو وقته کلنجه هیچ فرد آنی ایشله ممشدر دیه جک یرده ضرب اولنور (محتشم)
تادست را جناست دل برد ازین شکسته دل بردنی با این رنگ کاریست دست بسته
(کاله برخش بنه) اکا حدینی بیلدر دیه جک یرده ضرب اولنور (جایی) در نعت
کاله دجال بنه برخش روبه بیابان عدم ده سرش (کسب زد) صورت و یردی
دیمکدر (انوری) نفس من بر تر از انست که مجروح شود خاصه از کب زدن بیده بی هزاران
(کم زد) تواضع ایتدی یعنی کندویی اشاعی اوردی بیت کم زده آن ماه نو و بد شد
تازنی کم ترهی از کمی و فروتی کرد و افتاده کی کرد دخی بو معنایه در (کم زد) ترک ایتدی
و یوق بیلدی معناسنه کلور (سنایی) دین و ملت در عدم زدنست آنکه کم زد و وجود
عالم را کم زدن از برای کم زدنست کوبین مصطفی و آدم را (کم زده) مد برو بی دولندن
دخی کنایه اولور (مجنن الاسرار) طالع بد بود بد اختر شده کم زده کوه قلندر شده (کاغد
زر) پادشاه لر بعض مستحقینه وظیفه تعیین ایتد که دلرینه و یردیکی تذکره بزم دیار مزده
دعا کوی وظیفه سی ایچون و یردگری تذکره و کاغد زر اکثرا اول محله مستعملد که

(بزم)

بزم دیار لسانی اوزره پادشاه یا وزیر اعظم بر کاغد اوزرینه دفتر داره خطاباً تحریر
ایدر که حامل ورق پاره یه فلان قدر شی و یره سن دیو (کلاه اندازد) بر نسنه یی زیاده شوق
ایله طلب ایدر دیمکدر کنایه در (انوری) چرخ را با شرفش سنک فتد در موزه کور را
با سخطش که یک فتنه در شلوار (یک در شلوار) اضطرابدن عبارتند (کرد آلود سازد)
اسباب دنیا و یردی مکر (کردون سرشت) متکبردن عبارتند (گرفته زدن) لاف و ورق
نظامی گرفته مزین در حریف افکنی گرفته شوی گرفته زنی (کره بیاد مزین) مال دنیا یی
زخیره اتخاذ ایله (حافظ) کره بیاد مزین کر چه بر مراد وزد که این سخن مثل باد با سلیمان
گفت (کر به در انبان) مکر و حیله دن کنایه در (کر به در زندان سرا) بخیلدن عبارتند
گویا کر به یی حبس ایدر که خانه سنده بر نسنه یی مسون دیو (کران جان) کاهل و ثقیلدن
دخی کنایه اولور (گوهر خطا نکند) حسیب و نسیب اولان کسنه آبا و اجدادی غلنی ایدر
ترکیده اصل آزمز دیه جک یرده ضرب اولنور (کال) همه صواب رود بر زبان اوزیرا
که اصل او گهرست و کهر خطا نکند (کاری) زیاده مؤثر دیمکدر عبارتند (شاهی) مرا کشتی
متاب آن کوشه ابرو بیاری کان بر من مکش یارا که تیری خورده ام کاری (کاهل
پای مرود) ایشسوز و کوجسز که تبیل تعبیر اولنور افواه خلقده مشهور در که بعض
تبیل امرود اغا جنک میوه سی یتشد که واروب یوزی یوقارو امرود اغا جنک التنه
یاتوب آغزینی آچار که اغاجدن امرود دوشد که آغزینه دوشه دیو (کال) کر نکیری
جست و چاپک سیب سیمیش کال پیش اهل عقل باشی کاهل پای مرود (کباب نیم
سوز) کرکی کبی تمام اولمش ایشدن کنایه در و اول کبابدن مأخوذ در که آتسه وضع
اولند قدده طشره سی حاشا نور ایچی چیک قاله (خواجه عصمت) بر آتش سو ختم دل را
از ان حسرت که تاروزی کباب نیم سوز خود رسانم بر نمکدانش نیم سوز دخی دیر لر
(کبود کیسه) فقر دن کنایه در (کال اصفهانی) به بین کبودی این کیسه سپهر که او بیک
درست چنین نیز میکند بازار درست التون معناسنه در که بو مقامده آفتابدر ع کسی
داند که اشتر میچراند بو برایشدر که باشنه کلین بلز دیمکدر کنایه در بیت
میان عاشق و معشوق رمز بست کسی داند که اشتر میچراند (کرد کرد) بر ایوانام
قودی دیمکدر عبارتند که ترکیده ایو توز قو پردی تعبیر اولنور (کاتی) کرد در
چشم غبار خاک راه اوصبا کس چه دانستی که نا که او چنین کردی کند (گرم سیر)
هواسی اسی اولان مملکت که مقابلی سرد سیر در (خسرو) هواء کرم سیر است آن طرف را
فراخی بود آب و علف را (کاری مدار باو) انی انجتمه دیمکدر کنایه در که اصل معناسی
انک ایچون برایش پیدا اتمه دیمکدر (محتشم) ای باغبان چو باغ ز مرغان تهی کنی کاری به

بیلان کهن آشیان مدار (کم زن) قارباز معناسنه در صاحب نوار دیدی که ایکی کسسه
قارباز لقا تاد کده ایکی سنک میان به بر از آنچه وضع ایدوب بری آشیانی الهه آکوب داد است
دیوب نصفش کم دیرو آشیانی آثار یعنی سنک او کو کده کی آنچه نک یاروسنه واردم و کاهی
(کردش کم) دیوب آشیانی آتازی یعنی من بور آنچه نک جله سنه واردم توزندن غیری
واکثریا وجه اول اوزره لعب ایتدلی ایل قارباز کینه و کم زن دیر لر (نظامی) بادوسه کم
زن مشو آرام کیر * مقبل ایام شود نام کیر (کافر ماجرا) اول کسسه دن عبارت در که همیشه
خلق ایل جلال و لجا ایدوب هر خصوصه عناد ایدر (امیدی) سپاه فتنه جو کم فرصتی
کرد * سپهر سفله کافر ماجرای (ع کس نکوید که دوغ ترش است) * کیمسه کندویه صوچ
بولمز و کسه یوغر دوم اکشی در دیو تعبیر اول نور (کچ دار مرین) قارده یوری ایزک
بلور تمه احتیاط نام ایل امر مقصود لب بلب طلو اولان کاسه نی اگری طوتوب ینه
ایچنده اولان صوبی دو که دیو امر دن مأخوذ در بیت ساقی سپهر بر کف نر کس مست
* بنهاده پیاله کچ دارو مرین * (کچه) یوزک کزله تعبیر اولان لعبه گزله کتری یوزک مثللو
نسنه دیمکدر (جایی) بود شهادر ان نشین راز * بارسهای زلف او کچه باز * لیک داغش
چوسینه سوز افتاد * کچه او بروی روز افتاد (کردن فراز) عالی جناب و (گردن کش) و کاهی
لفظ فرازی حذف و کردن دیوب بو معنای مراد ایدر لر نته کم سرافرا زده فقط سردیوب
ینه بو معنای مراد ایدر لر (سلمان) باشد سزای افسر و تحت آنکه پیش او * چون شمع
بزم کردن و آنکه فرو تنست (کردی و مردی) ظاهرانه قدرایسه دخی معناده کشی
زاده در دیمکدر عبارت در بیت بروی مر د باشد کرد این درد * نخواندی این مثل
کردی و مردی (کرم خونست) هر کس ایل الفت ایدر ترکیده ایسجاق قائلو تعبیر اول نور
(هالی) دختر زر که شیشه منزل کرد * کرم خون بود جای در دل کرد (کزک) وقت
شراب دمنه دید کتری طعام در که نقل تعبیر اول نور (مجنون) کفتم از لعل توام ذوق
و شراب و کز کست * لب کز کرد که مجنون چه شراب و چه کزک (ع کرد پای حوض
میکشت) محل حرث اولان موضع معهوده میل ایتوب شرعاً منهی اولان جای
معروفه طولاشدی که ترکیده خاتونه لواطه ایچون صوصه اندی دیر لر (خسر و شیرین)
بشب زان حوض پایه هیچ نکذشت * همه شب کرد پای حوض میکشت (کوشاست)
زیاده سعی ایدر دیمکدر که مقدمه ثانیه ذکر مرور ایتدیکی اوزره چالشقی معناسنه
اولان کوشیدن لفظنک مضار عندن حرف مضارعت حذف و مبالغه ایچون بدلینه
الغ ویرادی و استماعده و مبالغه نیوشا دید کتری کبی نته کیم فردوسی دیدی که *
بهر کار کوشا باید شدن * بدانش نیاشا باید شدن (کیانا) طبایع اربعه و عناصر اربعه معنا
سنه در (خسروانی) همه آزاد کی همت تو * قهر کرد دست مرکیانا را (کوشاسب) اکثر کتب

(لغنه)

لغنه احتلام معناسنه در دیو واقع اولدی و صاحب ادات کاف و پای فارسیه ایل احتلام
* وهتوز صقالی کلمش جوان معناسنه در دیدی لکن شویتدن مطلقاً ریا که ترکیده
دوش تعبیر اول نور معناسنه اولمق فهم اول نور بیت شنیدم که خسرو بکو شاب
دید * چنان آتشی شد که زدورش بدید (کوهه آب) موج آب خیز و نره آب دخی
دیر لر (کوت) ترکیده دخی مستعملدر کاف عربی و فارسی ایل دخی لغت در که فارسیده
سرین دخی دیر لر (کوی یافت) اول طفلدر که پدری اولمغله یا پدر و مادری فقیر
اولمغله جامع قیوسینه یا حله ده زقاق باشنه بر اقدار بو کینه سیاحت نامده دیمش ایدی
بیت پیش ازین کر چه شدم کوی یافت * چرخ بدستگیری من بر شتافت (کنج)
کافک قحی ایل اطفال خوف ایدوب آغلامسون ایچون یا بدقلری صورت زشت که
نسوان تحریف ایدوب قیغ دیر لر (کرده کار) رجل مجرب (کیا جود) عالم و فاضل دیمکدر
(کین توز) دروننده کین صاقلاین کسسه (کندامویه) اول صاچ در که طفل آنکله تولد ایدر
(کعب الغزال) بر نوع شکر در اکا شکرینیر دیر لر (کلوخ امرود) بر نوع یک امرود
در که اکله صالح اولمغله آنی اغاجدن میوه دوشرمک ایچون طاش کبی آثار لر و اغاجدن
میوه دوشرمک ایچون آندقلری نسنه مطلقاً (کلوخ امرود) دیر لر (جایی) کربران
سیب نه دستش بودی * کردی از سنک کلوخ امرودی (کان دستکش) کپاده تعبیر
اولان یای در دستکش دخی بو معنایه در و کاهی دستکش دیوب مضطرب مراد
ایدر لر که اصلی ترکیده اورسه ملک و کونا کون زجت و یرمک تعبیر اول نور (حافظ)
دستکش جفا مکن آب رخ که فیض ایر * بی مدد سرشک من در عدن نمیکند (کربسته)
اول خدمتکار در که همیشه اغندی سنک قارشوسنده ال باغلایه (نیازی) فلک زخیل کر
بستهای ای اوست که بنده * ز شکل قوس قزح بر میان خویش مناطق (کم ظرف) اول
کسسه در که ادنی بهانه ایل مضطرب اولور و غضبه کلور که ترکیده قابی طار تعبیر
اول نور (وحشی) و وحشی آزار حریفان کند از کم ظرفی * دفع بد مستیش از رطل کران باید
کرد (کم کاسه) خسیس (شریف تبریزی) کان و در یا پیش کم کاسه و نو کیسه اند * پیشه آن
ممسی و شیوه این مدخلی (کهن کیسه) دخی خسیس معناسنه در (نظامی) کهن کیسه
شد خاک پنهان شکنج * که هر کز برون نارد آواز کنج (کنج نامه) شق ارض ایدن مغرب لر
یدنده اولان کتاب که اول صنعته متعلق مسائل بیان ایدر (کاتبی) خط ساقی سعادت از لست *
کدای میکده را کنج نامه در بغلست (کار دباستخوان رسید) و (کار از سر گذشت) بچاق
مکو که طایندی وایش باشند آشدی دیه جک یرده تکلم اول نور (ع کسی از بهر کس
خود را شکستست * اولمش آردنجه اولمش یوقدر هر کسک اجلی مقدر و مصیبه مبتلا

(سلمان)
پیش زور بازویت
قوس شد دستکش
زیر پای همت مال
جهان شد پایمال

اولان کسندی تسلی مقامده ضرب اولنور (نظامی) بجز شیرین که در خاک درشتست
 که از بهر کسی خود را نکشتست (کدو افتاد و باد نجان بر آمد) بر مفسد کیتدی یرینه
 بر مفسد کلدی دیه جک یرده ضرب اولنور روایت اولندی که کال خنجندینک ایکی
 مریدی واریدی یرینه حاجی اجد کل و یرینه حاجی اسود دیرلر ایدی حاجی اجد
 مزبور شیخ خدمتی ترک ایتکله شیخ حاجی اسود مرقومی آنک یرینه قویوب
 آنک خدمتی بو که تعیین اندی و مزبور لک طبیعتلری خبائت اوزره مجبول اولغله
 کال خجندی واقع حالی بیان ایدوب دیدی که (نظم) چو حاجی اجد کل از در شیخ جدا
 افتاد از وافتان بر آمد روان بر منظر او حاجی اسود طربناک و خوش و خندان بر آمد
 چو تابستان رسید و شده هوا گرم کدو افتاد و باد نجان بر آمد (کله سایکی) بدبخت
 اولمقدن عبارت در وکله کاف عربی نک ولامک قحطه لری ایله مریدار خوار اولان
 غراب معناسنه در هما سایکی مقابلیدر نیک بخت اولمق معناسنه (کران سرشت)
 متکبر (کران پشت) حال (کوش دار) محافظت ایدن کسسه (سلمان) چشم دار آخر دمی باما که
 بادا کوش دار ایزد از چشم بدانت اول از چشم رقیب و محافظه ایله امرده دخی مستعملدر
 (حافظ) ای ملک العرش مرادش بده و ز خطر چشم بدش دار کوش (کردک)
 پادشاهلره مخصوص اولان منزل و تشبیه طریق ایله زوج و زوج لیل زفاف ده جمع
 اولدقلری خانه یه دخی اطلاق اولنور که ترکیده دخی مستعملدر (کردن کل) دپوئ
 معناسنه در (کدر نامه) اول خط در که بر کسسه نک یدینه ویرلر که هیچ فرد اکا
 مانع اولیه وهر نه طرفه توجه ایدرایسه تعرض ایتیلر دیو اکا خط جواز دخی
 دیرلر (شهید) همه دیانت و دین جوی و نیک رأی کن که سوی خلد برین باشد کدر نامه
 (کوی انکله) تو که ایلک تعبیر اولنور که جامه یا قاسینه دیگرلر (خلاق المعانی) کوی انکله قباچه
 کر بکشایی بر من ز بهشت هشت در بکشایی (کیتی پژوه) طالب مملکت اولان پادشاه بیت
 بسا پادشاهان کیتی پژوه کزین کار کشتند آخر ستوه (کدر نامه) اول آیات و ادعیه در که عبد
 آبق عودت اتسون ایچون کاغذ پاره سینه یازوب طی و بر موضعه وضع ایدرلر (رضی الدین)
 کدر نامه ایست که شاه اهل هنر را کدر است شکل تدویر که دائره دینارست (ریاضی) بر سر
 کردانی دل کدر نامه میکند خط شبرنگی که آن مه میکشد بر کوزو (کرک آشتی) منافقانه
 ایکی کسسه بری بریله صلح اولمق (کوهر زای) هنرمند و فصیح و عاقل (کوش سرای)
 اول کسسه در که هر استماع ایتدی کلامی کرکی کبی فهم ایده (شمس فخری) دشمن در کهمت
 که نشناسد لحن داود را ز بانک درای رشک عیسی شودا کر کردد مدحت را بصدق
 کوش سرای (گردسرت کردم) سکا قربان اوله یم دیمکن کنایه در زیر عادت عجم

بودر که ذبح قربان وقتنده قربانی صاحبک اطرافنه طولا شدیرلر (قیضی هندی) طره
 وارم بی سبب تا چند در هم بشکنی ای سرت کردم که من هم عهد و پیمان نیتم (گرفت
 کرد) مؤاخذه ایتدی گرفتن مؤاخذه ایتک معناسنه در بگری مؤاخذه ایله مگیر مؤاخذه
 ایتدی دیگر نته کیم خواجه حافظ دیدی بیت یارب مگیرش ارچه دل کبوترم افکند
 وکشت و عزت صید حرم نداشت (کریده در گلو ش گره شد) و ناله در گلو ش گره شد
 اغلامتدن و ناله ایتکدن بو غازی بو غولدی که مراد کریده و ناله آنی ضعیف ایتکله کریده و ناله یه
 قدرتی قالمدی دیمکن کنایه در عی شد کریده در گلو کریم ناله چون کنم (خاقانی) ناله چون
 دود بیچیدو گره شد در بر چه کنم تا کره ناله زرباز کنم (کرامی) مقبول و مکرم معناسنه در
 (کشیدن کری کند) چکدیکنه دکریده جک یرده تکلم ایدر (جای) جای چو نیت
 کار تو غیر از چنما کنی باری جنای آنکه کشیدن کری کند (کران رکاب) آغریو
 رویشی آت (کران سایه) ثقیل و مستثقل کسسه (کردکاه) نافه که ترکیده کوبک دیرلر
 تهی کاه بوش بو کور معناسنه اولدینی کبی (کره بند) دوک (حافظ) نقاب کل کشیده زاب
 سنبل کره بند قبای غنچه واکرد (کیش) سمور کورک معناسنه در (میرعلیش نوایی) فقر
 کویشتک تراشالی بیلا کلخن کولین طاپنالی باله قیلام کیش و سنجاب آرزو (هاتنی) کیش سیاه
 بر سر آن شوخ دلستان مانند ابر بر سر خوشید سایه بان (کیوکاری خورد) کوئک ایسی
 دیمکن کنایه در (کیو کاو) او کوزک ذکرینی قور و دوب اقتضا وقتنده صود
 اصلادیرلر واسیر و خیر سرز مقوله سنی آنکله ضرب ایدر لکه بغایت وجع ایراث
 ایدر لکه ترکیده قیر باج تعبیر ایدر لک صکره توسیع ایدوب هر آدم ضرب ایده جک آله
 کیو کاو دیدیلر (طوسی) سروا کر باقت کند دعوی یارب از عمر خویش بر نخورد
 کر رقیب کند بطوسی جک کیو کاوی خورد که خر نخورد (کیو خانه قاغی)
 فلان اوه کیون چیقان بلور سزدر دیه جک یرده ضرب اولنور نته کم شاعر قاضی کوچک
 و بسرک نام بر محبوبک هجو نده دیدی (نظم) پسرک معطن خرابایت قاضی کوچک
 از ویش راضیت کیوش از کون بدر نمی آید کون او کیو خانه قاضیت (گریز با)
 اکثر یا قافعه معتاد اولان غلام و حیوان بیت هستم ز جان غلامت اما کریم زایم صدره
 اگر فروشی بکریزم و بیایم (کلشن شکفت) وکل کرد رازی آشکاره یه چقدی دیمکن
 کنایه در (طالب) غنچه کل باز قصه خون بلبل میکند عاشق پنهان نماید حقیقت کل میکند
 و بر غریب مکروه حادثه یه سبب اولور دیه جک یرده دخی تکلم اولنور بیت مشو
 باهر کسی ای غنچه باغ حیا همدم بهم کردنت با این و آن کل میکند آخر (کل واکرد)
 بر نامه قول ایش ایشادی دیمکن کنایه در (غیاث) ای صبا آن باغ عارض را تماشا کرده

مضطرب می بینت کویا کلی واکرده (کرد خوان) مدور سفره (سلطان) بالوده سر شک
و کباب جگر نهم پیش خیال روی تو بر کرد خوان چشم (کم شدنی نخود سیاه) مطلوبی
تحصیل ایده مدی دیکدن کنایه در میت ربود خال تو کفتم دل مرا ای ماه بنای کفت
که کم شدنی نخود سیاه (کنند) آت تقلله تمدن عبارت درو آت تقلله (کنند زدن) دیر لر جایی در
وصف براق میت کنبد خاک پس پشت فکن رانداز آفاق برون کنبد زن (کلاهش
زد و برد نیاید) بغایت همت عالیله صاحبی در دیه جک یرده ضرب اول نور (انوری) کفت
اورا کله چه کونه نهم که کلاهی نیامدش زد و برد (کله نهادن) تعظیم و توقیردن کنایه در
حالانآثار و فزنک وقت تعظیمدن کلاهلرین باشلرندن چیقار لر (کوشش رانوازش
داد) قولاغن بوردی که آتی آگاه ایتدی دیکدن کنایه در (کوش پهن کرد) استماع
ایتمک ایچون قولاق طوندی که قولاق قنار تندی تعبیر اول نور (حافظ) دوشم ز بلبل چه
خوش آمد که می رود کل پهن کرده کوش ز شاخ درخت خویش (کوش گذاری کرد)
قولاغنه یتشد یردی که مراد آگاه ایتدی دیکدر (حافظ) کس نیارد بر او دم زدن
از قصه ما مگرش باد صبا کوش گذاری بکند (کویا که رفت و سنک بست) کتدیکی
یردن کج کلن کسنده ضرب اول نور ایغنی کو که ایلشدی مثلنه قریب در (وصالی) دل بمن
میکفت کز کوه غمش آرم خبر بنکرید آن سنکدل کویا که رفت و سنک بست (کریه
بید) سوگوت چیچی (کرک باران دیده) گرم و سرد روز کار کور و ب مجرب امور
اولان کسنده کنایه در (بصری) روز بلران بس که در کوی مغان کردیده ام در طریق
عشق بازی کرک یاران دیده ام (کل آتش) شراره که قیغلم تعبیر اول نور و کاهی کل
دیوب بومعنائی مراد ایدر لر (میر خسرو) برک میریزد ز کل دانه خزان خواهد رسید
میهمان آید بخانه چون که کل بارد چراغ (کل بارد چراغ) دخی ذکر اولوب خانه یه
مسافر کلور دیکدن کنایه ایدر لر بین الناس شمعدهن قیغلم صیغرا سه مسافر کلور
دیک شایعدر (کل اوست) آنک علامتی در (میر خسرو) رخس کل کل بر آمدازی و کفتم
چه تابست این کساد آن غنچه لب لبر که کلهای شرابست این (هاللی) کلدسته ز کلهاست
که بر سر زده باز اینها کل آنست که ساغر زده باز (کلدسته) مناره دن کنایه در (هاتقی)
مؤذن ز کلدسته شد نغمه ساز چوبلبل که بر شاخ کل شد طراز طراز بومقامه زیب و زینت
معناست در (کل رعنا) طشره سی صاری و ایچی قرمنی بر نوع کل در (کل زمین)
اضافت ایله اول موضعدر که اهل محله آنده هر کون وقت معینه جمع اولوب دق و لاق
ایدر لر وفک اضافت ایله خانه لرده یا بدقلری مقصوره معناست در (جایی) بهر کل کل
زمینش بیش و یا کم دوشاخ تازه کل پیچیده باهم (کل صباح) چین صباح (آصفی) عرق زمی

(دورخت)

دورخت را کل صباح بهار نشست بر سمن و لاله شبنم سحر است (کل نافرمانی) بنفشه دن
کنایه در کویا همیشه باشی اشاغی اکک ایله کسنه نك سوزخی طوتماز و بر فرده اطاعت
ایتمز عیوس و کردنکش کسنه یه تشبیه اولمشدر (کل نافرمان) و نافرمان دخی بنفشه
در (طرزی) از خط فرمان حسنش کز بانش سر کشد از پس خود همچو نافرمان زبان
خود کشم (کشاده پیشانی) کوزلریوزلو تعبیر اول نور یعنی کره پیشانی کویا میوب
هر کس ایله انبساط او زره در (کشاده برو) دخی بومعناست در (وحیدی) تا از عیوس
زهدش ابرو شود کشاده در کش بزم رندان آن زاهد درم را درم آشفته حال معناست در
(کوتاه آستین) صورت صلاحده اولان مفسد مرایی (کوتاه دیوار) و (کوتاه بام) خلق عندنده
اعتیاری اولمین کسنه که یایی آلچق تعبیر اول نور (کال اسماعیل) کنبد چرخ اگر چند دراز
آهنکست هست باهمت عالی تو کوتاه دیوار (کون خر) کوتی و فر و مایه مخفی اولیده که
انظر (کوتی) اگر چه ترکیده مستعملدر لکن اصلی فارسی و ایچی جزو دن مرکبدر بر جزوی
کوت که کون معناست در و جزو آخری یاه نسبت در یعنی کون خره مذسوب در و (کس
زن) دخی بومعناست در و کون خری کوتیک معناست در (کویست و چوکان هم) ایشته
میدان دیه جک یرده تکلم اول نور (اهلی) زانجم کوی خوبی بردی و از ماه تابان هم
اگر خورشید دعوی میکند کویست و چوکان هم (کهنه سوار) ایشمش یورتش
روز کار کورمش (شاه ظاهر) در دورماز کهنه سواران یکی میست انکر دم قبول نفس
میزندنی است سنک محکم می است و بیارید در نظر پیدا کنند کس و نا کس
همین می است (کلل) کاسه کرکه چناق چوملک ییار که عربی ده خزاف دیر لر
(خواجده عصمت) تم از خاک کل کرد و کلل از کل قدح سازد که روزی میخورد یارم
قوح را در دهن کیرد لهذا بویکنه نك وطن اقامتی اولان محروسه برو سده آسوده
اولان حضرت امیر قدس سره نك پدری کاسه کرا و لمغله امیر کلل دیر لر (ع کر به
همه شب بخواب بیددنبه) اول کسنه حقنده ضرب اول نور که کندویه مناسبتی اولمیان
نسنه یی همیشه تخیل ایدوب آندن غیری ذکر و فکری اولیده ترکیده آج طاووق
دوشنده طارو کورر تعبیر ایدر لر والله اعلم

باب الام

(اماب گوزن) صبح و برق و آفتابدن کنایه در (اب ریز) اول کاسه که زیاده طلوع
اولمه کفارندن دو کلمه که قریب اوله (حکیم رشیدی) ساغر جانم بزره غصه لب ریز است
ومن تا نکر دمدعی خوش دل تبسم میکنم (اب و سنک) سکوت ایله دیکدن عبارتدر
(جایی) در نعت رسول میت بس که از کوش خسان در تونک داردای خواجه ازین

پس لب و سنك (همایون) هند و بسری بدیدم اندر صف جنك * رخساره اوز تاب می شد
كل رنگ * گنم صفا از لب خود گام بخش * در خنده شد گفت همایون لب و سنك (لب
نان) بر دم اتك بیت ای قرص آفتاب که دوری ز چشم ما * مارا لبی بخش که خسرو
کدای تست (لبی بر هواری راند) تو بال آتی یورغه اولق اوزره یوریدر که مراد
عینی ستراید که دیمکدر (انوری) مرا اندازة تهید عذر آن کجا باشد * ولیکن چون کنم
لنکی همی رانم بر هواری (لت لت) پاره پاره (لوند) کاهل و تنبل وزن دوست صاحب تحفه
روسی معناسنه در دیدی و خراباتیلر طفیل اولوب آردلرینه دوشوب میخانه یه انلر
ایله کیدن کسنه معناسنه دخی کلور نته کیم امیر خسرو دیدی بیت می از جام کسان در جام
کردن * لوندی را حریق نام کردن (لر لر) نام حضرت احدیت در جل شانه (حکیم
عنصری) بقر زانکی سایه افسرش * بیوزش همی خواست از لر لرش (لک) احق معناسنه در
(لک و پک) نک و پوی ایتمکدن عبارتندر (رودکی) ای لک ارنار خواهی و نمت * کرد در کاه
اوکنی لک و پک (شکر شکوفان) دلاوران و شجعیان (سعدی) که لشکر شکوفان مغض
شکاف * نهان صلح جویند و پیدا مصاف (لعل سفته) سرخ رنگ شراب (لعل ناسفته)
سرو که تغنی تعبیر اولور (شیخ نظامی) کهی لعل سفته به پمانه خورد * کهی کوش بر لعل
ناسفته کرد (لای) در ده که یوصه تعبیر اولور و الله اعلم

باب المیم

(مانیز این تمد کلاهی داریم) بزنده وافر سعیز و آردر و بو خصوصدن بز دخی حصه
داریز دیه جگ یرده ضرب اولور (ماه نورا بروی اودید) ماه توی کورد کده آتک
یوزینه باقدی اصطلاح دیار عجم بود که یکی آی کورد کده تقولا بر کوزل صورته باقار لر
و کاهی بر دولتمندونیک بخت کسنه نک اسمنی ذکر ایدوب (ماه نورا بروی فلان دیدم)
دیر لر (جایی) در شب عید ابروی دلدار دیدن خوش بود * ماه نو آری بروی یار دیدن
خوش بود (حافظ) عید است و موسم کل و یاران در انتظار * ساقی بروی شاه بین ماه و می
بیاز (مادر بخطا) ولد الزنا (مه پشانی) آلتی صقار حیوان که آتة مخصوص دکادر مکر
چهری مه پشانی دیه لر که ترکیده باقلا قیری تعبیر اولور آن آتة چهری دیر لر روایت اولندی
که خواجه بهاء الدین نقشبندی حضرت لری یدی یاشنده ایکن بر کیده اینک لری و ارایدی
والده سته دیدی که ای مادر این فراخشاخ ما کوساله مه پشانی خواهد زاید که قصه بان
بخارا هر حیوانه بر اسم وضع و اصطلاح ایتملر در که اینکه فراخشاخ و قیوته کوریا
و چکویه خامشاخ دیر لر یعنی ای مادر بزم اینک بر صقار بوزاغ و طوغور سه کرک نفس
الامر بوجه اوزره واقع اولدی (موزه وکل) زجت و مشقت و عاجز لیدن کنایه در

(و موی)

و (موی در خیر) انک مقابلی در نته کم انوری ایکی مثلی جمع ایدوب دیدی که بیت
تادی مثل او مثل موزه وکل بود * اکون مثل او مثل موی و خیر است (مرغ دل) عقلمن کنایه
در (منقار کل) لسان که دیل تعبیر اولور (مهره کل) قالب بشر (میوه دل) سخن و ولد
معناسنه دخی کلور (میخ قدم) اول کسنه در که کوشه عزالت اختیار ایدوب قطعا
بریره حرکت ایتمه (مشک فروش) نیکویندن کنایه در (مغز در سر کرد) عقلنی باشینه
دوشروب سکوت ایتدی (مغز تر کرد) تغنی ایتدی (نظامی) بکفت کسان مغز در سر کنم
بکفتار شه مغز را ترکم (مار میخوری) صاحب مؤید دیدی که غم و اندوه میخوری
معناسنه در دیوب سلمان بیتی ایله استشهاد ایتدی بیت لعل روان زجام زرنوش
و غم جهان مخور * زین فلک ز مریدین بهر چه مار میخوری (ع مجلسی) که آنجا بود بد مست
غوغا میشود * مجلس ده ثقیل و ناجنس بو لغله اصحاب مجلس مکدر اولسه ضرب اولور
(ع مصلح چه ضرورست دوزبون رادر جنك * ایکی فرومایه نک میانی اصلاح قیدنده
اولمه دیه جگ یرده ضرب اولور (منش کردا) کوکل دونک تعبیر اولور که عربی ده
غشیان دیر لر (ماه نخشب) ابن مقفع جبل سیامده قریبدا ایتش ایدی که قرفلک
غروب ایتد کده اول قرق نوری بر آیلق یوله دک دوشر ایدی و نسف نخشبیدن
معربدر و جبل مذکور نسف دیدک لری شهره قریب اولغله کاهی شهره نسبت ایدوب
ماه نخشب و کاهی جبلة نسبت ایدوب ماه سیام دیر لر (جایی) سه روز آن ماه در چه بود
تاشب * چوماه نخشب اندر چاه نخشب * و ماه کاشغر و ماه مرور دخی بو معنایه در
و ماه کش دخی بو معنایه اولدینی ابو الخطیرک شویته ندن منفهم اولور بیت تاریخ و غیرت
خورشید و رشک ماه شد * ماه کردون همی چوماه کش نهان در چاه شد (مول) تأخیر ایتک
معناسنه اولغله فردادن فردایه صالوب چوق زمان تأخیر ایتکه مولامول دیر لر
یعنی تأخیردن صکره تأخیر (جال الدین) چنین بو عده همی کرد چرخ مولامول * که شد
زخون دلم طشت چرخ مالا مال (مجا جنک) سر آهنگ و زننده سحافه لک دریدن
ذکر صورتنده یاپوب استعمال ایتدک لری آت که تحریک ایدوب میچیک دیر لر (می
پخته) اول بکماز در که اوزوم شیر سنی اول مرتبه قاینادر لر که غلیظ اولور (خاقانی)
ترش و شیرین ست قدح و مدح من با اهل عصر * کز غناب می پخته سازندوز حصرم تو تیا
(مرده ریک) آتة قالان تعبیر اولور و آت رجله دخی اطلاق اولوب ترکیده آندن
دخی آتة قاله جق تعبیر اولور (منهی) دامن چوبر کشید عیان کشت تخت عاج * بنشست
مرده ریک من انجا باحتشام * کاشانی دیدی که (مرده ری) و مرده ریک میراث معناسنه در
و اول کسنه در که فرومایه و سست اولغله الندن ایش کلیه (مرکا مرکی) موت عام که

طاعون تعبیر او نور (مرا از زیر اب پرسیدی و از سرو پا پرسیدی) عبار تری بنم احوال می
 یاریم آغز ایله سؤال ایتدک دیمکن کنایه در (اوحد الدین) کی سخن گفته یاد من از
 زیر اب یابثل پرسشی از سرو پا کرده (مار کزیده از رستم میترسد) بر کره برور طهیه
 او غریبان کمنه از بهانه ایله مضطرب اولور دیه جک یرده ضرب اولور عربی ده
 من نهشته الحیه خاف من الرسن الابلق مثلنه موافق در (نظامی) ترسم زرسن که مار دیدم *
 چه مار که از دها کزیدم (میم مطوق) ذکر کن کنایه در (نظامی) آنچه درین حال ازین
 صوفیست * میم مطوق الب کوفیست * که الف کوفی اگری دیمکن کنایه در (منازع روی
 دست) اول متاع که الحاق اولغله دکان یوزینه قورلر (عرفی) تافرید ابلهان را از متاع
 روی دست * آسمان پدش از تو یوسنر ابلان آورد * روی دست دخی بو معنایه در (مغز
 پوسیده) احق بیدار مغز و بیدار هوش مقابله در عاقل معنایه (نظامی) تو ای مغز پوسیده
 سال خورد * ز کستخی خسروان باز کرد * نشستند بیدار مغز آن روم * بمهر فلک نرم کردند
 موم (مهد) تخت معنایه دخی کلور (مهدم) قویروغی آق بر قوشدر (من آسمان کویم
 اور بسمان کوید) مخاطب مکلمک کلامی فهم اتمیوب معکوس جواب ویرسه ضرب اولور
 عربی ده ایش بالضرطه من ضیاع المنجل مثلنه مناسب در بیت رخت کفتم به ماند میانم
 گفت چون مویست * سؤال از آسمان کردم جواب از رستم داده (من سنک اورا
 پاسنکم) بنم اصلا آندن باکم یوقدر بن آندن قالور دکل دیه جک یرده ضرب اولور
 (پاسنک) ترازونک کفهلری برابر اولسون ایچون اول طاش پاره سیدر که بر بزه باغلا یوب
 خفیف اولان کفیه آصارلر (کاجی) بست کردون بر رکوی چرخ چندین سنک و خاک
 لیک در میزان قدرت کم نمود از پای سنک (مرک خر عروسی سکست) اشکک هلاکی
 کلک دو کونی در بر فرومایه هلاک اولوب مالی بر فرومایه یه قالسه ضرب اولور
 (کال خجندی) چه خوش گفت آن نهانندی بطوسی * که مرک خر بود سکر اعروسی
 (مهر در شدر انداخت) اور تالغه ولوله صالیدی دیمکن کنایه در (عرفی) نقش بین کج
 مبار عرفی * مهر نا که بشدر اندازد (ع مهره از شدر نیاید) مرادی حاصل اولدی
 دیمکن کنایه در (خاقانی) بشش خانه نشد کارش میسر * نیامد مهره اش بیرون ز شدر
 شدر نرد خانه لرندن بر خانه در که اکه دوشن پول آندن حرکت ایده من اهدا اول
 خانه یه مردار خانه دخی دیرلر (مختصر) اگر چه لفظ عربی در لکن شعرای فرس
 مختصر دیوب شی حقیقردن کنایه ایدرلر ع هر مختصر چه داند آیین عشق بازی *
 (مضایقه کرد) تکلیف آندی وثقلت آندی دیو تعبیر اولور (موشک دوانی کرد)
 اول فته انکیز که یاران میانده نفاق ایدوب احبابی بری برندن آیرسه ضرب اولور

که آندن صمان الله صویورتدی تعبیر او نور وحشی باد خزان حقنده دیدی بیت
 بتاراج برک در ختان زهر سو * کند مودی باد موشک دوانی (محبا) اصلنده احتراز
 معنایه عربی در لکن مدارا ایتک معنایه دخی کلور (خواجو) کینوی تو کر کز کشد
 اورا چه توان گفت * باهندوی کز طبع محبا چه توان گفت (مشت و درفش) جنک
 وجدال دن کنایه در بوکینه شهری و دهقانی دو کشد کلری حکایه ده دیمش ایدی بیت
 مشت و درفش که به پایان رسید * چاک کریبان بدامان رسید (مشت و درفش منن) کند کن
 قوی ایله مقابله صد دنده اوله دیه جک یرده تکلم اولور (هاتفی) اگر بر درفش آوری
 مشت خویش * کنی هم خود آزرده انکشت خویش (مشتی) بر آوج و کاهی آزدن کنایه
 اولور (سعدی) چه باشند مشتی کدایان خیل * که باد شد بدار السلامه طفیل * و بر مقدار
 و بر بولوک دیه جک یرده دخی استعمال اولور بیت اعادی کدا مند مشتی ارازل *
 با آتش بدل کشت مشتی شرار (مستقبل) اول صورت که تمام یازیلوب اصلا قصوری
 اولیه واکر بالتمام رسم اولفامش ایسه اکانیم رخ دیرلر (عرفی) چهره پرداز جهان
 رخت کشد بحمل * شب شود نیم رخی و روز شود مستقبل (مشکل پسند) دیکمه نسنه یی
 و اولور اولز شیبی * پسند ایتمین کمنه دشوار پسند دخی بو معنایه در (اهلی) کرد هم جان
 بوفایش نه پسندد هر کز * آه از ان شوخ جفا پیشه دشوار پسند (موبند) صاچ باغی تعبیر اولور
 (مورچه) قلیج جوهری (مورچانه) و مور یانه قلیج و سائر دمورده اولان پاص و کوف
 که انلری افساد ایدر (موری) او چاغک و تون چیه جق باجه سی (جایی) رنکی روی
 چون در دوزخ * بینی همچو موری مطیع (شمس فخری) ز فردوت او چشمه روان کردد *
 بسنکلاخ درون بی میاه و بی موری * و موری اصلنده کنک تعبیر اولنن چاموردن یا یوب
 طبع اتدکلری نسنه در که کاهی او چاقلره توتون حقیق ایچون وضع ایدرلر و حالا
 بزم دیار مرده کاریز یرینه صونک مجراسنه وضع و بسط ایدرلر (مویینه) پوستین
 که کورک تعبیر اولور که عرییده فرو دیرلر (سلمان) ناروایی چنین شعر بهر حال
 رواست * نبود خاصه درین فصل که مویینه رواست * و جامه مویی دخی کورک معنایه
 در (سلمان) آفتابی بتو کر مست مر اشته امید * سرد باشد که کنه جامه مویی در خواست
 (میان کیر) سائل معنایه در واول قلندر و ابدال که یول اوزرنده طوروب آینده
 و رونده یی خواه و ناخواه تعجیز ایدوب بر نسنه سن آله و حقله یه اکاجسته کیردیرلر
 (کاجی) میان کیر آیت عیم مکن پیش * میان کیری عجب نبود ز درویش (مهر کیا خورده اند)
 ایکی کمنه میانده محبت عظیمه واردر دیمکن کنایه در (ومهر کباب) اوت در که آئی
 ایکی کمنه بری برینک آندن آلوب اکل ایتسدر میانلرنده محبت شدید و مودت

اکیده واقع اولور اصلی مهرکیه دریغی محبت اونی (مردار بسکان اولی) مردار
مرداره مناسبدر الخبیثات للخبیثین والطیبات للطیبین بیت هیچ عارف زجهان کام
ندارد چو خسان * زآنکه مردار بعالم بسکان اولی تر (ع) ماهیچ نکویم مروت بکجا
رفت * برخصوص ایچون برکمنه یه افزا ایدوب مؤاخذه اتسهلر بنم بوبابده جرم
یوقدر دیدکجه اصفا ایتسهلر اول کمنه بو مثل ایراد ایدریغی بن سولیهیم باری انصاف
نیجه اولدی مروت ایدک (ع) مامخره کان بازگاه اویم * بنم جرمی عفوایدی رکتاخلفه
قلمز دیه جک یرده ضرب اولنور (ع) محض سید کشت نشان قیامتست * محبوب
صقالین تراش ایتدی دیه جک یرده ضرب اولنور والله اعلم

باب النون

(نافه مشک یافت) ذکر جیل ایله شهرت بولدی دیه جک یرده ضرب اولنور (نان کور)
طوز ایتک بیلز (نفس آباد) آق جکر (نافه بوی) کوزل رایحه لو کمنه وکاهی آغزی
قوان کمنه دن کنایه ایدرلر زیرا نافه نك در یسنک رایحه سی بددر وکاهی تمام مراد
ایدرلر (نهی در نورد) بی نام و نشان ایدر سین دیمکر ودر نورد نهند دیوب بالکلیه
فراموش ایدر معناسی مراد ایدرلر یعنی بر دلو که براقوب اونوتدی (ع) نزدیک اب
آرندو چشیدن نکندارند * وعده ایدرلر لکن انجاز وعدا تمزله دیه جک یرده ضرب
اولنور (نامش برنج زن) و (نامش برنج بکمار) و (نامش بر آب نویس) آک آدینی
اکه دیه جک یرده تکلم اولنور نتمکم حرف باده مثل سبقت ایتدی (نعل در آتش
نهاد) نعل را در آتش داشت عبارتتری سحر ایدوب بی قرار ایتدی دیمکن کنایه در
بر نوع سحر واز در که آت نعلنه افسون و ناز نجات ایدوب آتیه التا ایدرلر (حافظ) در
خانه عشرت صنی خوش دارم * که زلف و رخ او نعل در آتش دارم (نعل بها)
بر عسکر بر قریه مرور ایدکده اهل قریه بی رنجیده ایتسون ایچون فدا ایدکری مال
(ناشتا) اول کمنه در که سحری بر نسنه اکل ایتیموب آج اوله (خاقانی) جان از درون بفاقه
وتن از برون بیرک * دیوار خورش بهیضه وچشید ناشتا (ناداشت) مقلس معناسه
(ابوالمؤید) دل ناداشت پر زخون باشد * ساغر عیش اونکون باشد (نابود مند) دخی
بو معنایه در (همای همایون) تو کوتاه دستی و نابود مند * من دست بر شاخ سرو بلند
(نوکر) نونک قحی وکاف فار سینک ضمی ایله اخدمتکا معناسه در (شیخ سعدی)
اسب و نوکر چونان و چوندهی * نرود اسب و نوکر ت برود (نیم جوسنک) نصف شعیر
مقداری (نوایین) تو ظهور اولان نسنه (منوچهری) نوای توای خوب ترک نو آیین *
در آورد در کار من ینوایی (نورهان) دخی بو معنایه در (نافر هخته) بی ادب زیرا فر هخته
ادب معناسه در (طیان) زشت و نافر هخته و نابخردی * آدمی روی و در باطن زدی

(نوبتی)

ونورد سوراخ معناسه
دخی کلور (منه)

(نوبتی) جنیت که کوتل و ترکیده یدک آتی تعبیر اولنور انوری در نعت * جبرئیل از پی
رکاب روبش * نوبتی بر در سرای آرد * و نوبت زن معناسه دخی کلور (جایی) جرس
جنبان خراب و نوبتی مست * فتاده نوبتی را چوبک از دست * ودخی خیمه که پاسبانلر
آنده نوبت ایله طور ورلر اکادخی نوبتی دیرلر (نظامی) شنیدم کز پی یار هوسناک * بتم
نوبتی زدر سر خاک (وایضا) نشان جست و آمد بدر کاه شاه * سر نوبتی دید بر اوج ماه * که
مرا خیمه مذ کوره در صاحب دستور مطلق خیمه ایله تفسیر ده تقصیر ایتدی (نهاری) آز
طعام که سحری اکل اولنور اصلی ناهاری در که ناشتا معناسه یعنی سحری طعام اکل
ایتمن کمنه نك طعامی که قهوه التي تعبیر اولنور (خفاف) وصال تو تاباشدم میهمانی *
سزدکن توسه بوسه خواهم نهاری (نقش بر آب زد) ۷ بر غریب صنعت اجرا ایتدی
دیمکن کنایه در (حافظ) نقشی بر آب میزنم از کریه حالیا * تا کی شود قرین حقیقت
مجاز من (ناخن زنی) بارمق چاتلاق وایکی کمنه میاننده باعث اشتداد عداوت اوله جق
ایش ایشلیک معناسه کلور بوکینه دیار عجمده معاینه کوردی که ایکی کلب بری بریله
دو کشد کده سیر جیلر طیرناق چالارلر و بوعلی کلبه تشبیه ملاحظه سیله طیرناق چالارلر
فرومایه بر بری ایله دو گوشه مزبورلری کلبه تشبیه ملاحظه سیله طیرناق چالارلر
لکن قاضی نورک شوبتندن مطلق اولمق منقهم اولور بیت چواو سوار شود ماه
نوزند ناخن * که در میان دو خورشید گرم کردد جنک (نماز او برد) اکار کوعه وارمش
کبی ایکی بو کولوب تعظیم ایتدی دیمکر صکره توسیع ایدوب مطلقا تعظیمده استعمال ایتدیلر
(سلمان) مه کرد خاک بوس و سپهش نماز برد * ز آن روی ماه خاکی و پشت فلک خم است
(کاجی) ابروی چون هلال تو کر قبله ام نمود * کی بر فلک بر ند ملائک نماز من (نک حرامی
کرد) طوز ایتک کوز تمی دیمکن کنایه در (هاتفی) بنجم باده نک محذب زخامی کرد *
بأهل میکده آخر نک حرامی کرد (نبیره رز) شراب در که اوز و مدن و تا کدن حاصل
اولمغه تا که نسبت ولد الولد حکمنده اولنور سلمان در نعت رسول علیه الصلاه والسلام
بیت مردود شد نبیره رز * زانست سرشک دیده رز (نظر باز) اهل نظر معناسه در
(نقد شب در میان) مغشوش کوموش کال در صفت دوات بیت سیم او نقد است
لیکن نقد او شب در میان * خلقتش نور است لیکن حشونور او ظلام (نقش شکار) پفته
تعبیر اولنور نسنه در که شاهنی آنکله چاغیر لر (حافظ) داده ام باز نظر را بتدوی پرواز *
باز خواند مکرش نقش شکاری بکند * پوشیده اولمیه که بیت مذکور مشکلاتدن
اولمق اوزره مشهور در و مجالس عرفا و ظرفاده بلکه محافل عظماء و زراده کرامت را
مذاکره اولنوب هر کس کند و زنجیه بر معنی قرار ویر مشدر مع هذا لسان الغیب

(۳۷)

(ب)

۷ وکاهی حیل
ایتدی معناسه کلور
(امیدی) فلک بر آب
زد نقشی ولی بود
چون نقش روی آینی
رجای (منه)

مراد بوزنده اولان
کلف در (منه)

نسخه لرنده واقع اولان اختلافات که بعضنده نقش و شکار عطف ایله و بعضینه نقش
شکار اضافت ایله ازدیاد اشکاله باعث اولمشدر بوکینه عندنمه مختار اولان اضافت ایله
اولان نسخه و بقتر معناسنه اولان نقش شکار مجموعی در اکثر شروحه واقع اولدینی
اوزره فقط نقش لفظی دکلدر و خواندوبکند لفظلری تحتده اولان غائب ضمیر لری
تذکر و مذکوره راجع و مصرع اولده اولان لفظ پرواز داده لفظنک مفعولی در پرواز
داده ام باز نظر را بتزوی تقدیر نده در که ترکی ده باز نظری بر تذروه صالدم تعبیر اولنور
و مصرع ثانی دن مراد بودر که باز نظر تذرو مذکوره واصل اولدقه تذرو آنی منع
ایتمک استر لکن باز منبور آیرلمز زیر اول تذرو لفظ نظری یوقدر که بونی ترک واکا توجه
ایده بی آنی ترک ایدر اول وقتده که کندی کبی بر پخته و نظیر پیدا ایله بویایسه بر وجهله
ممکن دکل زیر آ که نظیره یوقدر پس باز نظر تذرو مذکور دن آیرلمز امیدی بنم نظر ماکا
مقصود در دیکمه منجر اولور و الله اعلم (نازی) پاکدن عبارتدر (حافظ) چون نیست نماز من
آلوده نمازی در میکده ز آن کم نشود سوز و کدازم و نمازی کردیر لر پاک ایتدی معناسنه
(سلطان) نا نمازی نکنی خرقة بدردی قدح چون صراحی نتوان پیش صنم برد نماز (نقش
زیاد) نزد او یونلر ندن بری در که بدی نوع لعب در علی الترتیب اسملری بودر که ذکر
اولنور فارد. زیاد. ستاره. خانه کیر طویل. هزاران. منصوبه نتمه کم سلیمان دیدی (نظم) فارد
زعقل مانده عدوت که کم زیاد در معرض ستاره مفید بشدر است کوراه خانه کیر
و حکایت ممکن طویل با آنکه ده هزار کسش چون توجا کراست منصوبه حیل نتوان
باخت با کسی کز جای کعبتین نجومش مسخر است (نورد) پیشکش (نظامی) نور دملو کانه
پیش از شمار شتر بار زرینه پیش از هزار (نکجش) طوزینی طاطمقدن کنایه در طعام
و شراب ده نمونه برینه در (نوبر او کرد) انک لذتین آلدی که طاطاندی تعبیر اولنور (طالب)
خراب باد بی رنگ و بوی عشق شوم که هست نشو و اونوبر بخار نکرد (شفایی) نه مانده
دکان کسادی که دل ماست هر کونکنند نوبر بازار رواجی (نورد) طومار معناسنه در و نقد
معناسنه و مغاره معناسنه دخی استعمال اولنور (نظامی) در انبار آکنده خوردی نماند همان
در خزینه نوردی نماند (نوکیسه) نو دولت معناسنه در (میر یادگار) بیک بر تنت پیراهن کتان
ز تحریک نسیم هست چون نوکیسه لر زنده بر بالای سیم (ناتوان) اهل سمرقند اصطلاحده
حسوددن کنایه در (هاتقی) زمین ناتوان تن بوددر حجاب چو شب پر که کوری کشدز آفتاب
(نان من در روغن افتاد) ناکهانی بر کسته دولته و ذوق و صفایه نائل اولسه ضرب اولنور
شاعر محبوب کله پز حقه دیدی که بیت چو عشق کله پز در کردن افتاد دلا خوش
باش نان در روغن افتاد دخی دیر لر (نه مارست و نه ماهی) هر وقت بر طبیعت کیرن منافق

(متلون)

متلون حقهده ضرب اولنور ع منافق چه کنی مار باش و یا ماهی (تواله بر شاخ آویخت)
اول کسسه حقهده ضرب اولنور که بر از زمان خلقه سخا ایدوب صکره فارغ اوله (اوحده)
کل شرم سمن بهیج روی نبرد و زلاله جالت سرموی نبرد شب غنچه از آن تواله بر شاخ
آویخت تا کر به بید باز بوی نبرد و الله اعلم (نقره خنک) قیر آت (سلیمان) نقره خنک
صبح را تاخت سلطان ختن ساقیا کلکون کیمت را بیدان در فکن و خنک اصلنده قیر
آت در صکره مطلقا آتده استعمال اولندی لهذا نقره خنک دیوب قیر آت و سبز خنک
دیوب فلکدن کنایه ایتدیار نتمه ک هاتقی دیدی بیت شبانگاه کین مهر فر خنده چهر
در آمد بدین خنک سبز سپهر (نقوله) دو کوم دیمکدر و صاچه دخی دیر لر

باب الواو

(ورق بگردان) و (ورق را باز افکن) فارغ اول دیمکدن کنایه در (حسن) مخور ان چو
حدیث سمیران خوانند چو در حدیث تواقتمد ورق بگردانند (ورق دیگر) اولات تکلم
ایتدیکی کلامدن کلام آخره نقل ایتمکدن عبارت اولدینی کبی (واسوخت) عشقندن
قراغت ایتدی بیت از سر کوبت کدشتم چشم خود برد و ختم تابدانی از توای کل
عاقبت واسوختم (وارست) قور تلدی معناسنه در و لفظ وار کله لیاقت اولدینی بوندن
اقدام مقدمه ثانیده بیان اولنشیدی مثلا بر قفتان اولمغه قابل قاشه جامه وار و بر
آبدستلک صویه وضواری دیر لر و آواز اشدیه لر جک مقداری مسافده نعره واری
دیر لر سنجاقی در وصف قلعه بیت یلان نعره زن بر سر آن حصار کزان تاملک بودیک
نعره وار و براوق آتمی مقداری بره کان واردید کمری جامی نک شو بیتدن ظاهر در
بیت دوکان واریان تو و مقصود رهست خویش را بر چه انداخته دور چو تیر
(وایه خوار است) معتاد اولدینی غداستی اکل ایدوب آنی ترک ایده مز دیمکدن کنایه
در که اهل کیف احوالنه مناسب در (جامی) وایه جامی همین لعلت بود کر نیاید وایه
خود وای وای (وجه) بر شیک بهاسی معناسنه در وجه قاش دیر لر قاشک قیمتی معناسنه
و وظیفه دخی وجه دیر لر و مصرف معناسنه دخی کلور (وزیر) کانب دیمکدر بیت
خورشید طلعتا وزراء تو وجه من اکنون سه ماه رفت که تأخیر میکنند (ویران تر
ز تبریز است) زیاده خرابدر دیه جک برده ضرب اولنور و قوعی بیت و قوعی کربلا
تسکین دردم میکندورنی علم از حسرت تبریز ویران ترز تبریز است (واخورد) راست
کلدی معناسنه در دو چارید کمری کبی (مخلصی) بروی او که آمده چون مدآه کج تاوا
بگردمان نخورد کرده آه کج و دخی و اخورد دیر لر منفعل اولدی معناسنه (ظهوری)
بده تادرین و امکاء مجاز ز کنجشک من و اخورد شاهباز (وایافته است) کامل و مکمل

دیمکن کنایه در (کاتبی) آنکه او راه تراو یافته در طریقت باشد او یافته (وارون است کار هندو) و (آز کونست کار هندوستان) معکوس دیمکن کنایه در بیت بسر میروند در رکاب تو کیوان که وارون شود کار هندوستان (و آ) آش معناسنه باو آب دخی دیرلر شور یا وزیر با کبی که باج اندن معرب در که زیر باج دیرلر و عامه تحریر ایدوب زیر و دیرلر (ویرا) قوه حافظه سی زیاده اولان کسنه در (ابوالعباس) یکی مرد ویرا باید نخست که گوید نیوشیدهارا درست پوشیده اولمیه که حسین وفایی دیدی که ویرلفظی حافظ معناسنه در پس آخرنده اولان الف مبالغه ایچون اولوردانو بیناده ذکر اولندی اوزره که ویرا زیاده حافظه صاحبی دیمکه منجر اولور لکن فی الحقیقه معناسی حائظه قویه دیمکنر مجازاً صاحبناطلاق اولندی (لیبی) یکی تیز ویراست و بسیار دان کز و نیست اسرار گیتی نهان (ورستاد) وظیفه معناسنه در (وات کر) پوستین دوز که کورجکی تعبیر اولور (ابوالعباس) نهاد روی بحضرت چنانکه روبه پیر زیم وات کران نایداندر ایماس (و چر کر) مفتی که و چر فتوی معناسنه در یعنی فتوی ویرجی (ورقان) شفیع معناسنه در (مسعود) دادم بنده و کر نه کم جان خویشتن مدح امیر کویم وارم بورقان (و بزه کان) خواص ندما که و بزه هر نسنه نک خالص و کزیده سی معناسنه در (عنصری) ابابوژ کان ماندوامق بچنک نه روی کریز و نه جای درنک مصرع اولک اولنده اولان ابالفظنده الف اولزائمه در مجرد تحسین لفظ ایچوندر نتمم مقدمه ثابته ذکر میروایتدی (وسنی) برز و جک تحت نگا حنده اولان ایکی خاتون عربی ده ضره و ترکی ده اورناق تعبیر اولور که بری برینه نسبت وسنی در (عجمدی) دوستانم همه مانده وسنی شده اند همدانست که بامن نه درم ماند و نه سیم والله اعلم و صلی الله علی محمد و اله وسلم

باب الهاء

(هر هفت کرد) زیت ایتدی معناسنه در (جایی) کنیزانی همه هر هفت کرده بهودج در پس زربقت پرده اصل معنای ترکیبی یعنی در لوزینتک هر برینی ایتدی دیمکنر که خاتونلر انلر ایله کندولره آرایش و پرور لر یعنی حنا و سم. کدگونه سفید آب. زر آب. غالیه سرمه خاقانی کلامی بو معنایی تأیید ایدر بیت چون تو هر هفت کرده این چرخ در تو هر هفت زیور اندازد و هفت در هفت دخی بو معنایه در (خاقانی) شش باتوی پر کرده هر هفت عالم بتودیده هفت بر هفت و هفت و نه دخی آرایش معناسنه در (امیر خسرو) هفت و نه ش کرده چوماه تمام جلوه دهم در نظر خاص و عام و هر هفتدن الوان سبعة مراد اولمق مستبعد در زیر اجله الوان اسباب حسندن دکلدر (هزار آوا) بلبل (هلا) مقام

(تنبیه)

تنبیه ده مستعملدر (شهنامه) هلا تیغ و کوبالها بر کشید سپرها چینی بسر در کشید (هم آورد) چنکده اقران اولان کسنه در (هفتورنک) تانک قحقی و ضعی ایله روایت اولندی بنات النعش معناسنه در (هین) سرعت معناسنه اولغله (هیناهین) سرعت ایدره معناسنه اولور نتمم انوری دیدی بیت رخنه کرد تظلم حال مرا در چنان دار و کیر و هیناهین (هرینه) روز مره لازم اولان خرج و صرف (هوازی) ناگاه ظهور ایدن نسنه که اولو خبردار اولمیه (فرخی) بمهمان هوازی شاد کردم زدست رنج و غم آزاد کردم (هوا کر) پرواز ایتدی (هزار دیک نام) بر قوری نام ایچون هزار شد ایدار تکابی وقتنده ضرب اولور (همدست) موافق (همکنان) سرتاش اولانلر دیمکنر (هاتقی) چو مجلس تهی شدن ناخرمان کهر ریخت بردامن همکنان و اقران و امثال معناسنه دخی کلور لکن اکثر کتب لغته همه معناسنه اولمق اوزره واقع اولدی (هم دزد نالدو هم کاروانی) شیء حقیردن کنایه در اصل معنای مثل بود که خیر سز اهل کارواندن بر نسنه سرقه ایدوب بر عظیم شیء اولمق اوزره نمون ایکن چون بر تنهاموضع واروب اول نسنه بی آچوب باقدیده شیء حقیر اولدیغنی کوروب چالده نیمه دیکمدی دیو تأسف ایدرو اهل کاروان دخی شیء مزچالندی دیوناله و فریاد ایدر لر مع هذا شیء منبور حقیر اولغله بو مرتبه به تحملی یوق یعنی هم خیر سز اغلار هم اهل کاروان اغلر (آصفی) دلم بردو بصدزاری همی نالدز افغانم که دیده است الله الله دزد نالد کاروانی هم (ع همین سنکست و پشت بام قرشی) شو مثل و وقتده ضرب اولور که بر کسنه بر کسنه دن بر حاجت نیازی ایله برقاج کره واروب کلوب مقتضی المرام اولمق دن مأیوس اولسه و حال یأسده دیر که خصوص منبور ایچون بر کره دخی واروب عرض حاجتده صرف مقدور ایدیم اگرینه حصوله قرین اولماز سه بالکلیه مأیوس اولوب خاطر مدن اخراج ایدیم مورد مثل شووجه اوزره حکایت اولندی که شاه طهماس نام قزلباشک وزرا سندن نجم ثانی وزیر جیحونی عبور ایدوب نصف شهرینی محاصره و خلقنی قتل عام ایتدکه بنانی نام شاعر آنده بولنوب قرشی نام بر کسنه نک طامی اوزرینه تحسن ایدوب یانته جمع ایتدیکی طاشلر ایله یوقارودن اشاغی جنک ایدر ایدی منبور طاشلردن فقط بر طاش قالدقده بر قزلباش کلوب معاش قلیج ایله دردمند بنانی نک اوزرینه هجوم ایتدکه معهود طاشی انه آلوب قزلباش معهوده قارشو واروب بیت مدد میخوام از سلطان عرشی همین سنکست و پشت بام قرشی دیوب قزلباشک کلے بی دولینه ضرب و جان خبثینی فرستاده دوزخ ایتدی (همسر طاووس طاووست) ایویه کفو ایوسفله نک سفله در دیده جک یرده ضرب اولنوب بیت مرا چون من کسی باید بیاپوس که باشد همسر طاووس طاووس (همان جزسیاه برد راست) ترکیده اولور سه خوش اولمز سه قره

(کابی) هزا
را واهی بر کل سرایه
بان عاشقان بر وی
دلدار

اشك قابوده باغلو در مثل در (قطعه) جور دلدار و ناشکیبی من طرفه حالت و کار سر بسته
 پس ازین کر شود باشب ناز خرسایم همین بدر بسته (هر چه نخوری یخنی است) ایشکی
 فردایه قویوب فرصتی فوت ایتمه دیه جک برده ضرب اول نور معنای مثل بود که اول طعام که
 اخشام و قتی اکل ایتمه سن و صباحه قالسون دیه سن البتیهات اولور اولی لذتی قالمز
 و یخنی کیجه دن قالمش بیات طعام معناسنه در و بیات ایتمکه دخی دیر لر و بیات پیلاوه
 جاجی و بیات ایتمکه مکبود دیر لر کذا فی نوادر الامثال کاشانی دیدیکه یخنی اول مال
 و اسباب در که وقت حاجته لازم اولور دیو حفظ ایده لر و عریده زخیره دیر لر
 و نخورده یخنیست عبارتی مثل در (نظامی) مخور غم بصیدی که نا کرده که یخنی بود هر چه
 ناخورده (هرزه در) اول مکسنه در که مجلسه غیر یلره فرصت و یرمیوب دلنده هر نه
 کلور سه رطب و یابس سوبلیه نته کم امیددی شاه اسماعیل حقنقه دیدی بیت درای چرخ
 ز دبانک مخالف پشیمانست ازین هرزه در آبی (هنجار) هانک کسری ایله یول معناسنه در
 و آیین و اسلوب معناسنه دخی استعمال اولور مجازاً (هاتی) غلط کرداندیشه در بار او
 ندانسته آیین هنجار او و دخی اول ایپ که یاپو جیلر آنکله یاپونک اکر یسی و طوغر و سنی
 بیلور لر کادخی هنجار دیر لر پس بی هنجار مستقیم اولمین نسنه دن عبارت اولور (هندوی جان
 بر میان) جان و باش ایله بنده فرمان بر دیمکن کنایه در ع پیش زبان تیغ تو هندوی
 جان بر میان و هند و قول معناسنه در ع مقبل آنست که او هندوی سلطان باشد
 (هندو زاده) بد اصل و فرومایه دیمکدرو (هندو) هندوستان طائفه سندن اکثر یا کفره به
 اطلاق اولمغه لفظ هندو اسیر لره علم اولمشدر (خسرو) خود کام دلی درام دیوانه
 مهر و یان یارب که مباد این دل هندوی مسلمان را و سیاهی دیوب قول مراد ایتدکری
 هندو قول سیاه اولد قلرندن مأخوذ در کذلک سیاه دخی قول دیمکدر ع توسیاه کم بهابین که
 چه در دماغ دارد (هیچ کاره همه کاره) اول مکسنه در که اصلا سعیندن فائده کورمز ترکیده
 آندن یلر اوکار تغییر اولور (شهیدی) کشم ز هجر بلاها بوصل کار ندارم زکوی
 عشق منم هیچ کاره همه کاره معنای مثل بود که اصلایش کوردو کی یوق ظاهرا بقلسه
 هراشده هیچ تقصیر ایتمز والله اعلم بالصواب

باب الباء

معلوم اوله که بوندن اقدام مقدمه ثانیده حرف یانک وجوه استعمالاتی بیان اولمشیدی
 لکن صاحب دستور بو مقامده نسبت معناسنی مفید اولان حرف یایه متعلق بعض فوائد
 ذکر ایتمکله آنی دخی بو محله ذکر مناسب ملاحظه اولنوب آنک کلامنی ادنی تغییر
 و تفصیل ایله تحریر تصدی اولندی والله الموفق مخفی اولمیه که مصدریه معناسنی افاده

(ایدن)

ایدن حرف یایه بیه نسبت دخی اطلاق اولنور و یاء مذ کوره کاهی لفظدن اسقاط
 اولنوب مقدر اعتبار اولنور مثلاً نیک ایو و نیکی ایواک معناسنه ایکن یایی حذف ایدوب
 نیک دیر لر و یینه نیکی معناسنی مراد ایدر لر (کاجی) دشمن چه غم که نیک کدایان اونکفت
 کونیندر عقب بدی میر و پادشاه کذلک بدیوب بدی مراد ایدر لر (کاجی) بدمن دائماً
 اندیشه داری نه نیکیست این چنین نیکو بیندیش و خون ریز دیوب خونریزی
 مراد ایدر لر (کاجی) تیغ نکر دمیل بخون زیر کاجی آخر چه کرده چنین زار میکشی
 و نسبت صرف ایچون اولان یانک کاهی آخرینه تأکید نسبت ایچون حرف نون الحاق
 ایدر لر مثلاً مشکین مشکین و سنی سنکین دیر لر و بوضو رتده یاء و نون نسبت ایکی
 قسم در قسم اول اولدر که یاونون مذ کوره نک لاحق اولد قلی اسمک مدلولی
 لاحق اولد قد نصکره مجموعندن منعقد اولان اسمک مدلولینک ماده وجودی
 اولد یغنی و ثانی اولدن مصنوع اولسنی افاده ایدر مثلاً سنکدن مصنوع اولان کاسه به
 سنکین دید کبری کاسه معهوده نک ماده سی سنک اولد یغنی یاونون مذ کوره
 افاده ایدر لر قسم ثانی اولدر که یاونون مذ کوره اسم اولک بعض اوصافنه دلالت ایدر
 مثلاً بر نسنه سیاه اولمقده مسکه تشبیه و اکا نسبت اولد قده اول نسنه به مشکین دیر لر که
 یاونون مذ کوره مشکک صفی اولان سیاه لفته و اول نسنه نک صفت مزبوره ده مشکه
 تشبیه اولند یغنه دلالت ایدر ع ماه تابان تودار دشب مشکین بردوش و بغایت قرمزی
 کله کل آتشین دیر لر (هاتی) از آتش تب چو عارضش سوخت همچون کل آتشین
 بر افروخت و کاهی نسبت ایچون الحاق اولنان حرف یادن مقدم توکید نسبت ایچون
 نون زیاده قیلد قد نصکره نون مذ کوره دن مقدم بر الف دخی زیاده ایدر لر مثلاً پهلو
 دید کبری مملکته اول مملکتده متداول اولان لسانی نسبت اندکده پهلوانی دیر لر بیت
 کشاده زبان و جوانیت هست سخن کفتن پهلوانیت هست و اسکندر نه نسبت ده
 اسکندرانی دیر لر مثلاً ثوب اسکندرانی دیر لر و کاهی صورت اخیره ده آخرده واقع
 اولان یایی هابه تبدیل ایدر لر که هاء مذ کوره دخی نسبتی توکید ایدر مثلاً ملوک
 نسبت ده ملوکانه دیر لر عاقلانه و ابلهانه دخی بوقیلدندر و کاهی نسبت ایچون الحاق
 اولنان الف و نون و هادن مقدم بر کاف عجمی دخی زیاده ایدر لر که کاف مزبور دخی
 ادات نسبتدر مثلاً جدا لفظنه نسبت ده جدا کنه دیر لر و کاهی کاف مزبوره زیاده
 اولند قده حرف یایی اصلی اوزره ابقا ایدر لر مثلاً زنده به نسبت ده زندگانی دیر لر
 و کاهی یاء نسبت ایله اکتفا ایتمش ایکن توکید ایچون یادن مقدم کاف مزبوره بی زیاده
 ایدر لر بنده به نسبتده بندگی دیر لر و کاهی بوضو رتده کافی یاد نصکره زیاده ایدر لر مثلاً

زنده يك ديرلر * وکاهی نسبت ایچون الحاق اولنان الف ونونندن مقدم کاف مزبوری
زیاده ایدرلر مثلا مدور معناسنه اولان کرد لفظنه نسبت ده کرد کان دیرلر که مراد
جوزدر * ودخی الف ونون مذ کوره ظرفیت معناسنی افاده ایچون الحاق اولنور مثلا
بامداده بامدادان دیرلر (جای) بدیکر روز یوسف بامدادان * که شد دلهاز فیض صبح
شادان * پس بامداد وقت الصبح معناسنه و بامدادان فی وقت الصبح معناسنه اولور کذلک
بهار وقت الربیع و بهاران فی وقت الربیع معناسنه در (جای) نوبهاران خلیفه بغداد * بزم
عشرت بطرف جلوه نهاد * کذلک صبحکاه وقت الصبح و صبحکاهان فی وقت الصبح
معناسنه در بیت چوشدنارنج مشرق صبحکاهان * سپید و سرخ چوسیب صفاهان *
پوشیده اولمیه که صبحکاهان لفظنی توجیهده کال پاشازاده مرحوم عظیم تکلف ایتش
نته کیم مقدمه ثانیه ده اشارت اولندی * وکاهی الف ونون مذ کوره اسمک آخرینه لاحق
اولوب اول اسم صفت مشبهه صیغه سی اولور و ترکیده رک ایله تعبیر اولنان معنای افاده
ایدر مثلا ترکیده اوپه رک دیه جک یرده بوسه زنان واته کین چکهرک دیه جک محله
دامن کشان و کوله رک دیه جک یرده خنده کنان و خنده زنان دیرلر والله اعلم بحقیقه
الحال والیه المرجع والمآل (یاد هندوستان کردفیل) برکسنه قدیمی وطنی یا خود
برغیری مألوف اولدیغی سنه بی خاطرنه کتوروب تشوق ایتسه ضرب اولنور بیت
زسودای میخانه رقم زجای * کردیاد هندوستان کردفیل * واکرا اولکسنه بالکلیه
فراموش ایتش ایکن غیری کسنه خاطرنه اخطار ایتسه زهندوستان فیل را یاد داد
دیرلر (هاتفی) که آن بی خرد چرکس بد نژاد * زهندوستان فیل رایاد داد (یک نور)
اسلوب واحد اوزره دیمکدر (یکسر) برنسنه نک برباشندن او برباشنه وارنج که
اندن باشند باشه تعبیر اولنور که مراد اول نسنه نک جمیع اجزای یکسان دیمکدر
(کال اسماعیل) درختان دران ماه برفی که خوردند * درین ماه کردند یکسر شکوفه *
پوشیده اولمیه که کردند یکسر شکوفه عبارتی قوصدیلر واکل اندکری برف آشکاره
به چیقدی دیمکدر که مراد اغاجلرک بیاض چیچک اظهار اندکری در (یرمق)
انچه معناسنه در (حکیم سنایی) تاحکیم زمانه احق شد * دل او عشق باز یرمق شد (یزک)
قرا و اول معناسنه در (انوری) ای سپاهست را ظفر لشکرش و نصرت یزک * نه یقین بر طول
وعرض اشکرت واقف نه شک (یاوکی) غارت معناسنه در نته کم کال اسماعیل رمد
وصفده دیدی بیت اندر دیار دیده زبس یاوکی دردم * مردم نماندن آنکه بیکباره شد
خراب (یتیمانه) لوندانه (سینی) روان راه تو درهای اشک ما هم دروز * تو همنشین به
یتیمانه کوی خودشها (یک انداز) اول کسنه در که اول آندیغی اوق نشانه اصابت

(ایده)

ایده (کال صفاهانی) بایک اندازی کلکت تیر چرخ اردم زند * همچو سوارش زبان
بیرون کند کردون زکام (یارنو بهار است) دوستلغی دولت زمانه مخصوص اولوب
قدیمی دوستی اولان کسنه نوع مامکدر الاحوال اولسه آنی ترک ایدوب بر دولتند
ایله دخی دوستلغه باشلار دیه جک یرده ضرب اولنور (یکی خورد) منفعل اولدی
ترکیده آلدی تعبیر اولنور بیت میخواست خورد دوسه طوسی * چون دید
رقیب را یکی خورد (یله کرد) صالیوردی تعبیر اولنور دیزکینی صالیورمک و چار
پای اوته صالیورمک کبی (هاتفی) دائم کله بان بعیش میکشت * کرده کله رایله دران دشت
(نظامی) تماشا کنان رفت ازان مرحله * عنان کرد برسوی صحرا یله (یغما) و خلج ایکی
مملکتدر که خطا مملکتی کبی محبوبلری بغایت حسن ایله معروفدر لهذا محبوبلری
آنره نسبت ایدوب ترک یغمایی و ترک خلجی دیرلر (معزی) زهی ستاره خوبان خلج
و یغما * بدلبری دل مارا همی کند یغما (یاد بود) ارمغان ۹ معناسنه در (حکیم شفاوی) قطره
خونابه برگف میرسم از کشت کل * یاد بودی از برای چشم تو آورده ام (یادگار)
صلی ولدن کنایه در زیرا ولد بای حال کان پدری مذ کردر بوسیدن ارمغانه تشبیه
اولمشدر ع یادگار شاه اسماعیل سلطان حیدری (یک آوین) صالیق تعبیر اولنان آت
حرب و بخاریلر اکا کردر روی ران دیرلر زیرا اکثریانی اولیق اوزرینه آصارلار
و ترکیده ورساق دیرلر که برساق دن محرف در معنای مذ کوره موافق در (یکه تاز)
اول بهادر که میان عسکر دن یالیکوز دشمن اوزرینه حله ایله یه (یک تنه) و مفرد سوار
عبارتلری دخی بو معنایه در و مفرد دخی دیوب بو معنای مراد ایدرلر ع شه سوار
آفتاب از حیل رایت مفردی (یله) یانک کسری ایله فدا معناسنه در ع کنم هرچه
دارم برایشان یله (یوغ) بویوندر و ق تعبیر اولنان اغاجدر (ابوشکور) کر آید که پیش تو گویم
دروغ * دروغ اندر آید سرمن یوغ (یک عنایت قاضی به از هزار کواه) قاضی نک
ادنی حمایه سی بیک شاهد دن نافع در دیمکدر بیت هدایت تو مرا بهراست ز علم و عمل *
که یک عنایت قاضی به از هزار کواه (یک قلده) برباشندن بر باشه تعبیر اولنور (هاللی) ملک
معنی ازان تست همد * این قلر و تراست یک قلده * قلرو برپادشاهک تحت حکومتده
اولان مملکت دیمکدر عبارتدر (یک نیم نهادیم) حاضر و مهیا ایدوب بر طرفه وضع
اتدک دیمکدر کنایه در بیت بوی دل کریان و کباب جگر آمد * تالهرسکت هر دو
بیک نیم نهادیم (یک روکن کاراورا) انک ایشنی بو کونه یارینه صالمه همان کس آت
دیه جک یرده تکلم اولنور (هاتفی) یکی بسته تیغ ورود در میان * بیک زو کند قصه
رومیان (یار فروش) هر مجلسده دوستینک مداحلغین و چوق چوق شناسینی ایدن

مخفی اولمیه که ارمغان
لفظی دخی فارسیدر که
راه آورد دخی دیرلر
حکیم خاقانی بیت از
سفر آیم و در راه صید
افکنده ام هست صیدی
حرب پهلوان ارمغان
آورده ام ارمغان دخی
بو معنایه در (منه)

مکسندن عبارتند (سینی بخاری) سک تو بر همه عالم فروخت سینی را چرا که یار
فروشی طریق یارانت (یام) اول آت در که منزل خانه لرده حفظ ایدر لر که سرعت ایل
کلن اول قتل رکوب اتسونلر ایچون (ابن یمن) من که چون عیسی نیارم بی خری رفتن
براه هر زمانم دیگری کیردچو اسب یام الاغ (یکره) یکبار معنسنه در ترکیده دخی
بر یول وبر کره تعبیر اول نور (حضرت جامی) یکرهش دیدیم عقل و دین و دل بر باد
رفت وای جان ما اگر بنیم باردیکرش (یک بسی) براو غوردن کندوی بر مهلکه یه
القا ایدوب کندوقوتینه مغرور اولمق (ابوشکور) بجنکی مکن جاودان یک بسی بدین
آرزو که منم خودرسی (یزدادی) اول طعامدر که انی قیمة ویمور طه دن پیشور لر
(طیان) خور دخالقان تو خون دل و جگر قوت موافقان تو یزدادی وعسل و لیکن هذا
آخر ما اردنا ایراده من القوائد ولنتقرب الی مانحن بصدده من ترجمة مقدمة الادب
والله مهمل الامور وهو العليم بذات الصدور و صلى الله تعالى على سيدنا وآله وصحبه
اجعين ما تعاقب الازمان وتوارد الدهور خاتمة المقدمتين في ترجمة مؤلف مقدمة
الادب تجاوز الله عن سيئاته وصب على ضريحه سجال رحته مؤلف كتاب مذکور
ابو القاسم جار الله محمود بن محمد بن احمد النحشري ۷ الخوارزمي در که فخر خوارزم لقبی
ایله شهرة آفاق و علم اعراب ولغت واشتقاق ومعانی و بیان وتفسیرده امام الدنيا بالاتفاق
در نیکوسیرت وحسن السریرت واسع العلم وكثير الفضل اولدینی شهر من شروق
الشمس وفرط ذكاء وجودة قريحه ایله جیع علومده متقن ومتفنی اولدینی اظهر من
مضى الامس در علمیاتده حنفی المذهب واعتقاد یاتده معتزلی المشرب ایدی که عقیده سی
بابنده تصلبی ومذهبی خصوصنده تعصبی بر ربیه بالغ اولمش ایدی که زیارت ایچون
برکسندک باجی دق ایتدکه خادم مناره قل لمولاک ابو القاسم المعتزلی فی الباب دیو
کندوی تعریف وتفاخر ایدر کندو ذاتی بو وصف ایله توصیف ایدر ایدی خوارزم
قریه لرندن ز محشر نام قریه ده درت التمشیدی سنه هجریه سنک رجب المر جبنده تولد
ایدوب بالدفعات بغداده وارد اولوب علوم ادبییه علی بن مظفر النیسابوری دن
وابونصر اصفهانی دن اخذ ایدی وابوسعید شنقانی وشیح الاسلام ابونصر الجوالقی
مجلسرینه داخل اولوب استماع ایدی ومکة مکرمه ده مجاورت اختیار ایتدکه جار الله
وفخر خوارزم لقبی ایله ملقب اولدی ذکر مؤلفات او الکشاف عن حقائق التنزیل
الناطق عن دقائق التأویل فی التفسیر الفایق فی غرایب الحدیث اساس البلاغة
فی اللغة ربیع الابرار فی المحاضرات مفصل فی النحو مقامات ومستقصی فی الامثال
اطواق الذهب که یوز عدد مقاله اوزره مسجع ترتیب ایتشد که نصایح صفار دخی دیر لر دیو

ترجمة المؤلف
جار الله العلامة
بفتح الزاء المعجمة (منه)

قوام الدین فرغانی نک کندی خطی ایله بو عبد فقیرک منظوری اولدی و صاحب
مفاتیح نصایح صفار باشقه بر کتاب اولمق اوزره تعداد ایتدی واللہ اعلم صمیم العربیة
شرح ابیات الکتاب انموذج فی النحو رایض فی الفرائض شرح مشکلات المفصل
الکلم النوابع قسطاس فی العروض احاجی نحویة مقدمة الادب فی اللغة متشابه
الاسماء فی علم الحدیث فصوص الاخبار زیادات علی الفصوص مختصر فی موافقة
الصحابه اسماء اودیة و جبال مفرد و مؤلف فی النحو نصایح کبار تسلیة الضریر و دخی
معلوم اوله که محقق منبور رحه الله السنه خلقده اعرج اولمق اوزره مذکور و مشهور در
لکن تحقیقی بودر که ایاغنک بری دیزندن مقطوع ایدی و سبب قطعده اقوال متخالفه
وارد بر بعضیلر دیدیلر که حال صغرنده سطح بامدن ساقط اولوب بر ایاغی منکسر اولدقد
متعفن اولمغله قطع ایتدیلر و بعضیلر دخی دیدیلر که بلاد خوارزمده تردد ایتدیلر و تلج کثیر
وبرد و فیر سببیله ایاغی دوشدی و بعضیلر دخی دیدیلر که بر ایاغنده آکله حادث اولمغله
قطع ایتدیلر و بعضیلر دخی دیدیلر که دابه دن ساقط اولوب ایاغی منکسر اولمغله آخر الامر
قطع اقتضا ایتدی و علامه منبورک کندی لسانندن روایت اولندی که حال صبا و عمده
بر سر جه طو توب ایاغندن بر رشته ایله بند ایتمش ایدم نا کاه الممدن خلاص اولوب بر دیوار
شقتنه دخول ایتدکه یدمده اولان سر رشته یی چکدیم عصفور منبورک ایاغی دل
ستمزده کان کبی منکسر اولدی والدهم بو خصوصدن آکاه اولوب بکاهزار عتابدن نصرکه
قطع الله رجلك کما قطعت رجله دیدی حالا انقطاع رجله سبب والدهمک بددعاسی
وعصفور مرقومک انکساری در حاصلی ایاغی دیزندن مقطوع اولمغله اغاجدن آیاق
پیدا ایدوب مشی ایتدکه مقطوع اولان ایاغنک موضعنه وضع ایدر ایدی و بغایت ثیاب
طویلله لابس اولور ایدی که نظرایدنلر اول اغاجدن ایاغی کور میوب اعرج ظن ایتسونلر
ایچون ویدنده بر عظیم محضر و ارایدی که دور ایتدیکی بلاددن بر بلده یه داخل اولدقد
اول بلده نک حاکمنه ایاغنک انقطاعنک سببی تحریر و امضا ایتدر ایدی که قطع رجلی
خصوصنده سوء ظن ایتمه لر دیو (حکایت) اولندی که مولانا ی منبورک والدی
قریه ز محشرده بر محله مسجدنده امام ایدی دیدی که فرزندم مقطوع الرجل اولمغله
بعد الیوم بر عمله یار من باری درزیلک صنعتنه شاگرد لکه ویریم زیر اصنعت منبوره
ایاغنه محتاج دکدر علامه منبور پدردن بو کلامی استماع ایتدکه شو وجهله نیازمند
اولدی که ای والد مشفق لطفکدن رجا ایدرم که بوفقییر معلولی کوتوروب بلده
خوارزمه القایده سن (لعل الله یحدث بعد ذلك امراً) پدری دخی کوتوروب خوارزمده
بر مدرسه حجره سنده اسکان ایتدی مولانا ی منبور آز وقت ایچنده شیخ ابو علی الضریر

الاديب مجلسه داخل اولوب علوم ادبيه بتمامه آندن اخذ ايتدى و بو ايكي بيت
 ابو مضر وقات ايتدكه زحشرينك عقد ايتديكي مرثيه دندر (نظم) و قائله ماهذه
 الدرر التي تساقطها عينك سمطين سمطين فقلت هي الدرر التي حشا بها ابو مضر اذني
 تساقط من عيني بعده همت عاليه سي يومافيو ما علوم عربيه ده بر مرتبه مترقي اولدي كه
 مدت قليله ده امام ركن الدين محمود الاصولي و امام ابو منصور علم تفسير ده مزبورك
 تلامذه سي عنادندن معدود اولغه مستعد اولديلر و علم اصولي آزدته مزبورلردن
 و علم فقه عيني الاثمه نك دامادي شيخ سديد الخياطيدن اخذ ايتدى القصه جميع علوم
 فنونده سرآمد روز كار اولوب قرق برسنه بالغ اولدقه ملوك ووزرا ايله منادمه
 و آنلري مدح و ثناء ايله خلع فاخره و جوائز وافر اخذ ايدرايدى تا كه نسيم توفيق الهى
 مهيب فيضندن هبوب ايدوب بررؤيى صادق و واقعه هائله ايله خواب كران غفلتدن
 بيدار اولدى ورؤيى مزبوره عامه خلقدن انقطاعه و جله اوقاتين امور دينيه
 صرف ايتمنه سبب اولدى و نصايح كبار نام تاليفنده كه معاتبه نفس حقه عقد ايتديكي
 الهى مقامه در رؤيى معهوده بى ايراد ايدوب اول واقعه سنين عمرته قرق برسنه مرور
 ايتدكه بشيوزاون ايكي سنه هجريه سي رجب شريفنده واقعه اولمش ايدى اول سنه
 عام مندر ديو تسميه ايتدى زهد و ورع و تقوى و قيام ليل و تدريس علومده عديم النظير
 ايدى عرفانده يدي كره و وقفه حاضر اولدى بش سنه مقدارى مكه مكرمه ده لكر انداز
 مجاورت اولوب اكثر تاليفاتين زمزم و مقام مايننده كشيده سالك تصنيف ايتدى بعده
 وطن اصليسى جانبته صرف عنان عزيمت ايتدكه بشيوزاون سكر سنه هجريه سنده
 ليله عرفه ده جرجانيه خوار زنده روح پرفتوحى محبس بدنن جانب كنكره عرشه
 طيران ايتدى و جاشنى (كل من عليها فان) ذائقه حيايه ايتدى تجاوز الله عن خطيئاته
 و نفعنا عن آثاره و مؤلفاته و علامه مزبور غفر ذنوبه يوم النشور كشاف ده سورة بقره
 تفسيرنده شووجه اوزره نظم و تحرير ايتمشدر كه (نظم) يامن يري مد البعوض
 جناحها في ظلة الليل البهيم الاليل و يري مناظر عمر و قها في نحرها و المنح في تلك العظام
 النحل امن على بتوبة يحوبها ما كان منى في الزمان الاول و بيت ثاني شو عبارت ايله
 استماع اولدى كه و يري حرير الدم في اعضائها منتقلا من مفصل في مفصل و بيت ثالث
 شو عبارت ايله دخري روايت اولدى كه اغفر لعبدا تاب من فرطات ما قد كان منه في الزمان
 الاول ابن خلكان روايت ايتدى كه زحشرى حين وفاتنده وصيت ايتدى كه ابيات
 مذكورى قبرينه رسم و تحرير ايدى لرديو و بعض فضلا و اخر عمرنده شواياتى انشاد
 و لوح مزارينه تحرير اولنق اوزره وصيت ايتدى كه ابيات بودر كه ذكر اولنور (نظم)
 الهى اذا اصحت صيفك في الثرى و للضيف حق عند كل كريم فهبلى ذنوبى

في قرأى فانها عظيم ولا تعفى بغير عظيم و عزيز الدولة نام ملكك لوح مزارينه تحرير
 اولنش كه (نظم) يا ايها الناس كان لي امل قصرتني عن بلوغه الاجل فلتيق الله
 ربه رجل امكنه قبل موته العمل ما لنا وحدي نقلت تحت ثرى كل الى
 ماتنقلت تنقل و دخی علامه زحشرينك ولادتي درت يوز التمش يدي
 سنه سي رجبك يكرمي يدنجي چهارشنبه كوني ايدى پس مدة سنين عمرى
 الهى برسنه اولور لطيفه روايت اولدى كه علامه مذكور مجمع الامثال صاحبي
 ابو الفضل احمد الميداني ايله معاصر اولوب ميانلرنده محاسنه و مناقسه واقع اولغه
 هر نه محله كه لفظ ميداني تحرير اولنش كورسه اولينه برنون نافيه ادخال و تحرير
 ايدوب نيمداني لفظنه تحريف ايدرايدى ميداني دخي هر نه موضعه كه لفظ زحشرى
 يي مكتوب كورسه تحريف ايدرايدى لكن نه وجهله تحريف ايتديكنده اختلاف
 ايتديلر بعضيلر ديديلر كه ميمى نونه تبديل و حاء مهمله نك اوزرينه بر نقطه وضع
 ايدوب زحشرى اولورايدى كه معناسى انك چكه سنه حدث ايله ديمكدر و بعضيلر
 دخي شيني اوزرينه تقديم ايدوب زحشرى اولور ايدى ديديلر كه معناسى آنك
 خاتونى اشترا ايدرميسين ديمكدر و بولطيفه قريه در كه ابن عمار بر مجلسه داخل
 اولدى ابن الداني اول مجلسه حاضر ايدى ابن الداني لطيفه يوزندن (اجلس يا ابن
 عمار بغير ميم) ديدى و ابن عمار ديدى كه (نعم يا ابن داني بغير الف) و دخي حكايت اولدى كه
 سراج وراق طريق حجازده اسهاله مبتلا اولوب احبابي ديديلر كه فلان طييده
 برسفوف واردر كه همان برؤ الساعده در حاصل سراج مزبور اول سفوفدن تناول
 ايتدكه اسهالى زياده اولدى پس اول وقتده ديدى كه (نظم) فتمت على بابا بالسفوف
 و صلت به الى الامر الخوف و لكن الحكيم اراد خيرا فجاء بغيرياء في الحروف
 و منه قول الشاعر (نظم) من طين طوي خلقت قدا فانت من ذى الورى غريب
 بدلت النون فيك ياء فالناس طين وانت طيب و قال ابو الحسن الجزار (نظم) و لحيه
 خالفت الناس من عنفها فيها ومن لامها قد صمحت عندي انها خلية و انما هم قدموا
 لامها و دخي مشهود رأى اصحاب استعداد و معلوم ارباب صدق و سداد اوله كه
 مقاصد علم لغت ايكي اسلوب اوزره مبنى در زير ايا لفظ جانبندن معنى جانبته توجه اولور
 مانحن فيه مناسب مثالى بودر كه لغات فارسيله ايله متكلم اولان مستمع فلك لفظنى
 استماع ايتدكه نه معنايه دلالات ايتديكي معلومى اولما مغله لفظ فلكك معناسنه طالب
 اولور پس اول كسنه يه مألوف اولديغى لفظ آسمان ايله اولنور يعنى اى مستمع لفظ فلكدن
 مراد قبه حضرة ارفع در كه سن آندن كند و لسانكده آسمان ايله تعبير ايدرسين و بولاسلوب
 اوزره تاليف كتب لغات ايدن علماء لغت حروف تهجى تربيتى طريقته سلوك ايدوب

ايكي فرقه به متفرق اولديلر * فرقه اولى ابواب جهنتدن كلهنك آخرينى وفصول
جهنتدن اولنى اعتبارايتديلرنته كيم جوهرى صحاحنده ومجدالدين فيروز آبادى (القاموس
المحيط والقابوس الوسيط الجامع لماذهب من لغة العرب شماطيط) نام تأليفنده بومسلكه
سلوك ايتديلر * وفرقه ثانيه ابواب جهنتدن كلهنك اولين وفصول جهنتدن اولنك
غيري اعتبارايتديلر ابن فارس مجلنده ومطرزى مغربنده وزمخشري اساس البلاغه
سند بوطريق اختيارايتديلر * وبواسلوبي اختيارايدن اهل لغت لتك تعريفنده ديديلر كه
لغت بر علمدركه جواهر وهيئات مفرداتك وضع شخصى ايله موضوعات ومدلولاتندن
بحث ايدر ياخود معنى جابندن توجه اولنور مثلا مستمعك ذهننده حاصل اولان قبه
حضراء رقيه كه كندولساننده آدن آسمان ايله تعبير اولنور لسان عربده اكادال
اولان لفظه طالب اولور پس اول كسنيه لفظ فلك ايله بيان اولنور يعنى اى مستمع
ذهنكده حاصل اولوب كندولسانكده آسمان ايله تعبير ايتديك معناه دال اولان لفظ
لفظ فلك در لهذا فلك لفظى اولان تحريك اولوب لفظ آسمان ايله شرح وترجه اولنور
وبواسلوب اوزره عقد كتب لغات ايدن علماء لغت من حيث المعنى اجناسى جمع ايدوب
هر جنس ايجون برباب عقدايتديلر * ترجمه سى صددنده اولديغمز زمخشري نيك مقدمه
الادب نام تأليفك قسم اسماسى * وابو الفضل احمد بن محمد الميدانى نك (السامى فى الاسامى)
نام تأليف ايتديكى كتاب لطيف واحدين ابان اندليسك علم لغته (عالم) نام تأليف
ايتديكى كتاب كه فلكدن ابتدا ايدوب ذره ده ختم ايتمشدريوز عدد مجمله بالغ اولور
بر كتاب جليل القدر در بواسنوب اوزره مبتنى در وبومسلكه سلوك ايدن علماء لغت
علم لغتى شو وجهله تعريف ايدر لر كه لغت بر علمدركه وضع شخصى ايله بر معناه دال
اولان مفرداتك جواهر وهيئاتندن بحث ايدر * واسلوبين مذكورين اوزره علم لغتك
موضوعى مفرداتك جواهر وهيئاتى در معانى جزويه وضع اولند قلمرى حيثندن وغايتى
فهم معانى ده ذهنى خطادن حفظ در ونفعى معلومات مزبور به احاطه دنصكره
جزالة الفاظ وفصاحة عباراته اطلاع سببى ايله اداء مرامده تفنن در والله اعلم
فهرست ابواب القسم الاول اعنى الاسماء * باب فى اسماء الازمان واجزائها
ومايناسبها * باب السماء وما فيها وما يحدث منها والكواكب * باب التراب وما يحدث
فيها ومايناسبها * باب المعادن ومايناسبها * باب الطريق ومايناسبها * باب الماء وما فيه
ومايناسبها * باب الوادى والنهر ومايناسبها * باب النباتات والحبوبات ومايناسبها
* باب البصل ومايناسبها * باب القطن ويناسبها * باب البستان والرياحين * باب
الاعشاب والبقول وانواعها * باب الكلاء والحشيش ومايناسبها * فصل فى الاشجار

القاموس معظم البحر
والقابوس الرجل
المجمل الحسن الوجه
الحسن لاوزن رجل
وسيط فيهم اى وسطهم
نسبا وارفعهم محلا
ولا يقل قوم اشماطيط
اى متفرقة وجاءت
الحيل شماطيط اى
متفرقة ارسالاً (منه)

(وانواعها)

وانواعها * باب العقار وما يتعلق به من الآلات * باب الحدايق والثمار والاشجار *
باب البقعة والبناء والبلد ومايناسبها * باب وكور الطيور ومايناسبها من امكنة الوحوش
* باب الخط والبناء والبيت والدكان * باب اثاث البيت وما يستعمل فيها من الادوات
* فصل فى الصندوق والظرف والخيمة * فصل فى الاوعية كالاناء والجوايق
ومايناسبها * باب فى اسماء الله والملائكة واصناف الانسان * فصل فى الاجنة والشياطين
* فصل فى اجزاء الانسان وهيئته واحواله وموته وحياته * فصل فى اعضاء الانسان
من رأسه الى قدمه * فصل فى صفات الانسان * فصل فى الجنين والطفل والشبح
والشاب ومايناسبها * فصل فيما يتعلق بالنساء كالثيب والبكر وسائر احوالهن * فصل
فى الاقارب ومايناسبها * فصل فى الحبيب والصديق * فصل فى الاستاد والاحير
ومايناسبها * باب السلطان ومايناسبها * فصل فى العبد والامة * باب الدين والملة *
فصل فى القرآن وما يتعلق * فصل فى الادب والخط والقلم والدوات واللغة *
فصل فى الجنة ومايناسبها * فصل فى الزنديق واصحاب الملل وكتابتهم ورؤسهم * فصل
فى جهنم وما يتعلق بها * فصل فى الآلات والابن والآجر ومايناسبها * فصل فى الخداه
والآله ومايناسبها * فصل فى السقاء والآله * فصل فى الفراء وانواع الفرو ومايناسبها *
فصل فى الخف وآلة الجلاح * فصل فى الملاح والسفينة ومايناسبها * فصل فى الحداد
والآله * فصل فى الصيد والآله والصيد * فصل فى المطرب والآله وما يتعلق به
* فصل فى اللعاب واللعب ومايناسبها * فصل فى الميسر والشطرنج * فصل فى العطار
والعطر * فصل فى الاشربة واواينها واسماء الخمر * فصل فى آلات شرب الخمر مثل
الصراحة والنقل * فصل فى القصار والآله * فصل فى النجار والآله * فصل فى
القصاب ومايناسبها * فصل فى الفصاد والحجام والحلاق * فصل فى الدهن وما
يتعلق به * فصل فى الآبار والابرة * فصل فى المغزل والمغزلى * فصل فى النداف
والآله * فصل فى الداء والمرض واسماء انواعه * فصل فى البياض والسكر والعسل
وامثاله * فصل فى المأدبة والضيافات والمأكولات * فصل فى المطعومات كالخبز
والشواء والوان المطعومات * فصل فى الخبز وسائر ما يتخذ من الدقيق واصناف الابن
وما يتخذ منه * فصل فى الثوب والقماش ومايناسبها وانواع الملبوسات * فصل فيما
يفرش كاللكساء والحذر والستر والبساط * (باب العدد) فصل فى كسور العدد وما
يناسبها * فصل فى الوزن كالدرهم والقيراط وغيرهما * فصل فى الوزن والميزان
ومايناسبهما والكيل * فصل فى الفرس واصنافه * فصل فى اعضاء الفرس * فصل
فى علامات الفرس مثل الشية * فصل فى المضمار وافراس الرهان * فصل فى آلات

الفرس كاللجام والسرج * فصل في المعركة وما يتعلق بها * فصل في الطبيل والعلم
وما يناسبه * فصل في اسماء رجال معهم سلاح كالمسلحة * فصل في السلاح والعسكر
وما يناسبه * فصل في آلات تستعمل في الحرب كالطبيل والعلم والسيوف وامثاله * فصل
في الرمح واقسامه * فصل في القوس وما يتعلق به * فصل في السهم واجزائه وظروفه
* فصل في السكك والسكين * فصل في بعض آلات الحرب كالديبوس * فصل
في الزراد والدرع والمغفر وما يناسبه * فصل في التراس والترس * باب البهيمية من الابل
وامثاله * فصل في اعضاء الابل كالمشفر وامثاله * فصل في آلات الابل كالعران * فصل
في البغل والحمار * فصل في مهمات الدواب كالمعلق * فصل في البقر * فصل
في الغنم والمعز * فصل في أوصاف الغنم * فصل في الصوف والشعر والوبر * فصل
في الخلف والفرع * فصل في الحيوانات الوحشية والسباع * باب الدواب الصغار
والحية * فصل في حشرات الارض * باب الطيور وانواعها * فصل في الطيور الصغار والكبار
* باب الالوان واصنافها * باب في الاشياء المتفرقة * باب المضمرة * فصل

في الظروف * فصل في اسماء الاشارات * فصل في الموصولات *

فصل الاستفهام * فصل في كلمة ذو * فصل في

اسماء الافعال * تمت المقدمات من اقصى

الارب ترجع مقدمة الادب